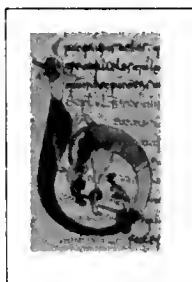

*Conservation of this
volume was made
possible through the
generous support of
PETER WARRIAN
and the Friends
of the Library*

PIMS

PONTIFICAL INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES

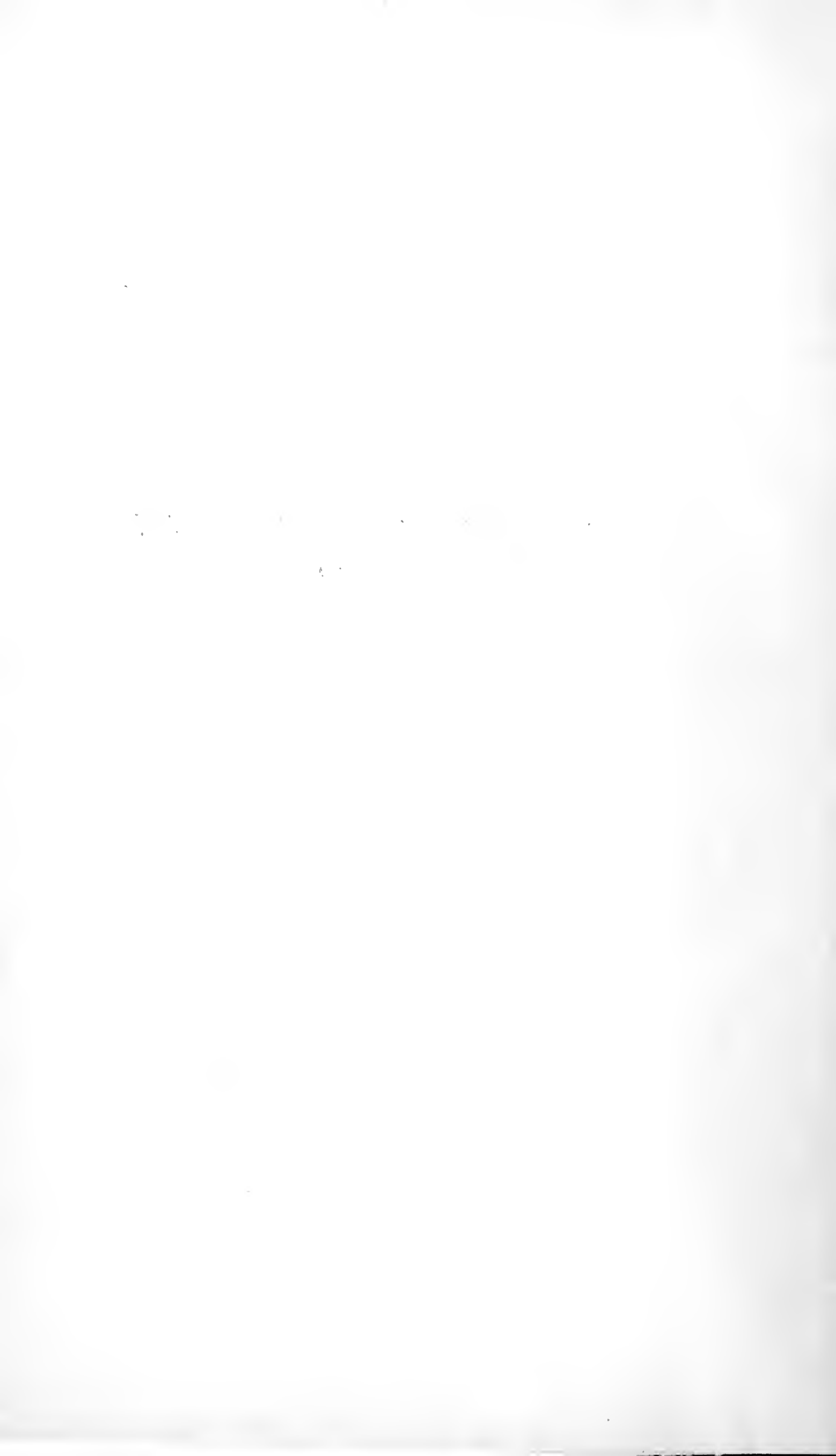
RERUM BRITANNICARUM MEDII ÆVI
SCRIPTORES,

OR

CHRONICLES AND MEMORIALS OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND

DURING

THE MIDDLE AGES.

THE CHRONICLES AND MEMORIALS
OF
GREAT BRITAIN AND IRELAND
DURING THE MIDDLE AGES.

PUBLISHED BY THE AUTHORITY OF HER MAJESTY'S TREASURY, UNDER
THE DIRECTION OF THE MASTER OF THE ROLLS.

On the 26th of January 1857, the Master of the Rolls submitted to the Treasury a proposal for the publication of materials for the History of this Country from the Invasion of the Romans to the Reign of Henry VIII.

The Master of the Rolls suggested that these materials should be selected for publication under competent editors without reference to periodical or chronological arrangement, without mutilation or abridgment, preference being given, in the first instance, to such materials as were most scarce and valuable.

He proposed that each chronicle or historical document to be edited should be treated in the same way as if the editor were engaged on an *Editio Princeps*; and for this purpose the most correct text should be formed from an accurate collation of the best MSS.

To render the work more generally useful, the Master of the Rolls suggested that the editor should give an account of the MSS. employed by him, of their age and their peculiarities; that he should add to the work a brief account of the life and times of the author, and any remarks necessary to explain the chronology; but no other note or comment was to be allowed, except what might be necessary to establish the correctness of the text.

The works to be published in octavo, separately, as they were finished; the whole responsibility of the task resting upon the editors, who were to be chosen by the Master of the Rolls with the sanction of the Treasury.

The Lords of Her Majesty's Treasury, after a careful consideration of the subject, expressed their opinion in a Treasury Minute, dated February 9, 1857, that the plan recommended by the Master of the Rolls "was well calculated for the accomplishment of this important national object, in an effectual and satisfactory manner, within a reasonable time, and provided proper attention be paid to economy, in making the detailed arrangements, without unnecessary expense."

They expressed their approbation of the proposal that each chronicle and historical document should be edited in such a manner as to represent with all possible correctness the text of each writer, derived from a collation of the best MSS., and that no notes should be added, except such as were illustrative of the various readings. They suggested, however, that the preface to each work should contain, in addition to the particulars proposed by the Master of the Rolls, a biographical account of the author, so far as authentic materials existed for that purpose, and an estimate of his historical credibility and value.

Rolls House,
December 1857.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI,

A

THOMA WALSINGHAM,

REGNANTE RICARDO SECUNDO,

EJUSDEM ECCLESIAE PRÆCENTORE

COMPILATA.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

CHRONICA MONASTERII S. ALBANI.

GESTA ABBATUM MONASTERII
SANCTI ALBANI,

A

THOMA WALSINGHAM,
REGNANTE RICARDO SECUNDO,
EJUSDEM ECCLESIE PRÆCENTORE,
COMPILATA.

EDITED

BY

HENRY THOMAS RILEY, M.A.,

OF CORPUS CHRISTI COLLEGE, CAMBRIDGE;
AND OF THE INNER TEMPLE, BARRISTER-AT-LAW.

VOL. II.

A.D. 1290 — 1349.

PUBLISHED BY THE AUTHORITY OF THE LORDS COMMISSIONERS OF HER MAJESTY'S
TREASURY, UNDER THE DIRECTION OF THE MASTER OF THE ROLLS.

LONDON:
LONGMANS, GREEN, READER, AND DYER,

1867.

JAN 20 1950

15462

TABLE OF CONTENTS.

	Page
INTRODUCTION - - - - -	ix
GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI. SECTIO SECUNDA CONTINUATA - - - - -	3
GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI. SECTIO TERTIA - - - - -	113
APPENDIX - - - - -	469

INTRODUCTION.

DA
25
38
428

INTRODUCTION.

THE present volume continues the History of the Abbots of St. Alban's, from the election and benediction (A.D. 1290-1) of John de Berkhamstede, twenty-fifth Abbot, to the earlier years of the rule of Thomas de la Mare, thirtieth Abbot, elected in 1349.

Contents of the present Volume.

In the Introduction to the preceding Volume (p. xvii), it has been remarked that, in reference to the Second Section of the *Gesta Abbatum* contained in MS. Cotton. Claudius E. iv. (pp. 327-485 of the preceding Volume, pp. 3-109 of this), there seems to be no possibility of saying by whom it was compiled; while at the same time, from the allusion to Abbot Thomas de la Mare in page 413 of that Volume, it was evident that it had received at least one interpolation from the hand of Thomas Walsingham, under whose auspices the MS. was written. Some clue, however, though perhaps but a very slight one, has since been met with by the Editor, which tends to shew by whom the materials of at least the latter part of this Section were originally prepared; if indeed the whole of the Section, (subjected to Walsingham's interpolations at a later date,) was not originally a compilation from his pen.

The compiler of the Second Section of the *Gesta Abbatum* hitherto unknown.

A possible clue to the compiler of at least some of its materials.

In the Introduction to the Volume of the *Chronica Mon. S. Albani* containing the Chronicle usually ascribed to William Rishanger, it has been remarked (p. ix., Note 3,) that in the *Acta Johannis Whethamstede, secunda vice*, No. III. of the Arundel MSS. in the College of Arms,

MS. reference professing to quote from the Chronicles of Rishangre.

there is a fly-leaf inserted (fol. 194) in a hand of the ¹ latter part of the 14th century, in reference to the claim by King Edward the First of the advowson of the Priory of Tynemouth (A.D. 1293), against the Abbot of St. Alban's. On careful examination, this leaf has been found to contain a series of extracts from earlier writers in reference to the foundation of that Cell, and its early occupation by the monks of St. Alban's. After quoting some passages from the Chronicles of Matthew Paris and the *Gesta Abbatum* (which latter however are not to be found in the *Gesta* as they have come down to us,) in reference to the restoration of Tynemouth by Robert de Molbrai, Earl of Northumberland, and his death and burial at St. Alban's, the writer proceeds to give the following extract—"Ex *Albo Libro et Chronicis Risangre*" :—

Words of
the quotation.

" Expost Dominus Rex Edwardus quosdam
" malivolos et infideles ; ut patet in placita habita apud
" Novum Castrum super Tynam coram Hugone de Cres-
" syngham, etc., anno ejusdem Regis vicesimo primo, ubi
" dictus Rex per Willelmum de ² I. . . . ³ [qui] querebatur
" pro eo, petiit advocacionem Prioratus de Tynemutha
" sibi reddi, ut jus suum. Directum est breve Vicecomiti
" ex parte Regis, in hæc verba :—' Edwardus, etc., Vice-
" ' comiti Northumbriæ, etc. Præcipe Abbati de Sancto
" ' Albano quod juste et sine dilatione reddat nobis ad-
" ' vocationem de Tynemutha, etc. ; et nisi fecerit, sum-
" ' mone per bonos summonitores prædictum Abbatem,
" ' etc.' Abbas vero, diem præveniens, ad præ³[sentiam
" Regis] in Scotiam accessit ; sciens se contra regiam
" potentiam placitum sustinere non posse, viam placiti
" totaliter reliquit, et Domini Regis gratiæ se submisit.
" Quare Rex, pietate ductus, ³ [et procerum] suorum in-
" stantia excitatus, concessit pro se et hæredibus suis,
" quod dictus Abbas et successores sui habeant et tene-

¹ Perhaps the close of the century.

² Probably, "*Inge*."

³ The leaf is mutilated in these places.

“ ant de cætero prædictam advocacionem Prioratus de
 “ Tynemutha, ut jus ecclesie ¹ [suæ in perpe]tuum. Et
 “ super hoc idem Rex prædicto Abbati chartam confir-
 “ mationis dedit, in hæc verba.—Scribatur charta.”

Now upon careful search through every page of the works which have been hitherto attributed to Rishanger, a detailed description of which will be found in the Introduction to Rishanger's *Chronicle* before mentioned, no such passage as this, or anything resembling it, is to be found. But if the reader, on the other hand, will turn to the Second Section of the *Gesta Abbatum*, pages 19–20 of the present Volume, he will find the whole account after the words “*quereretur pro eo*,” given in full, and almost *verbatim*, from which the above passage, no doubt, was extracted. The opening words of the extract, it will be remarked, are not to be found in the present work; the Justiciar's name is not given, and those of the locality (Newcastle-on-Tyne) where the plaint was proffered, and of the King's advocate on the occasion, are omitted.

The words to be found in none of the works hitherto attributed to Rishanger.

But to be found for the most part, and almost *verbatim*, in the Second Section of the *Gesta Abbatum*.

On this, as almost every other matter connected with the name and writings of William Rishanger, it is impossible to speak with anything approaching absolute certainty; but taking all the circumstances into consideration, to the Editor the probability seems to be, that the *Chronica Risangre*, here spoken of, was the original work from which the matter of the Second Section, (other than the extracts from the *Additamenta* of Matthew Paris,) was selected for transcription into the pages of the *Liber Albus* of St. Alban's; which, not improbably, may have been the name originally given to the Cottonian MS., Claudius E. iv., still a goodly folio, and then a clean newly written volume, fully deserving, from its ample margins (and perhaps from its binding,) the name of the “White Book.” Upon this hypothesis, three-fourths of the quo-

The *Chronica Risangre* probably the source from which the Second Section was derived.

The “*Liber Albus*,” named in the quotation, perhaps identical with MS. Cotton. Claudius E. iv.

¹ The leaf is mutilated here.

tation would be common to the two works named in it, the commencing portion being supplied only from the original work.

Another slight confirmation of the suggestion that the Second Section may have mainly proceeded from Rishanger's pen.

Another confirmation of the suggestion, that much of the Second Section of the *Gesta Abbatum* was originally from Rishanger's pen, though of no very great weight, it must be admitted, may be found in the following fact. In the Volume containing the Chronicle hitherto attributed to Rishanger, (but perhaps on no sufficiently satisfactory grounds,) there is a fragment printed (pp. 411-424) of the *Gesta Edwardi Primi*, from MSS. Bibl. Reg. 14, c. I., and Cotton. Cladius D. vi.; which, with the exception of the "Wars of the Barons"—(*De Bellis Leues et Eusham*,)—is the only work that, with anything like absolute certainty, can be ascribed to Rishanger, as the compiler; the author disclosing himself in this instance as "*Frater Willelmus de Rissanger, Chronicator*" (p. 411). In the next page to this, reference is made to the liberation of Charles the Second, King of Naples, in the year 1287, from the hands of Alphonso the Third, King of Aragon, at the intercession of our Edward the First. The passage is, "*Item, Principem de La Mure de carcere Regis Aragonie, ibidem personaliter accedendo, liberavit.*" Now at page 29 in the present Volume, Section II. of the *Gesta Abbatum*, there is a very similar passage,—"*Dominus Edwardus Rex totam illam pecuniam recepit ad expeditionem suam, quando iuit in Arragoniam pro liberatione Principis de La Mure.*" The identity of the appellation given to Charles the Second of Naples in these two instances is at least striking. Before the death of his father, and his consequent assumption of the crown, he was known as "Prince of Achaia," "Prince of Salerno," and "Prince

¹ He is so called in the *Annales de Winton.*, p. 406. In Oxenedes' Chronicle (p. 274), he is,—"*Princeps de la Moree,*" and in Bartholomew Cotton (p. 170),—"Princeps de la Moree."

“ of the Morea.” In the other St. Alban’s Chronicles however, that ordinarily, but perhaps incorrectly, known as “ Rishanger’s *Chronicle*” and Walsingham’s *History*, he is always spoken of as “ Prince of Achaia,” and it is ¹ only in the fragment which we know to have been compiled by Rishanger that he is called, as here in the Second Section, by the title of “ Prince of the Morea,”
 “ —*Princeps de la Mure.*”

Whoever the compiler of the Second Section,—or rather, the latter portion of it,—may have been, it seems that there can hardly be a doubt that the writer, while, in conformity with what was but too frequently the monastic usage, sedulously concealing his name, has given an account, not only of his own sentiments, but of his own conduct, on one great emergency ; the occasion being an extortionate demand made upon the Monastery, and persisted in, to satisfy the rapacity, caprice, and, to all appearance, absolute dishonesty, of Walter de Langton, Bishop of Lichfield and Coventry, then Treasurer to Edward the First. The writer could not possibly have been ignorant of the name of the courageous monk — “ *quidam confrater,*” —who so unexpectedly entered the Chapter-House, and he surely would have given it had it been any other than his own. The ² story is graphically told, and as seeming to bear reference to an incident in the life of its writer, no apology perhaps is necessary for placing it before the reader in a translated form.—

“ The venerable father, of distinguished authority and wisdom, powerful in deed and word before our lord the King and the people, by the grace of God, Bishop of the Churches of Lichfield and Coventry, and Treasurer of our lord the King, requested of the Abbot and Convent a yearly pension of thirty pounds, for the

The writer of the Second Section, though concealing his name, in all probability speaks of himself on one occasion.

Translation of the passage in which the writer appears to be so speaking of himself.

¹ In a fragment printed in the Volume of Rishanger, p. 482, Charles is called “ *Princeps de* | “ *Mureo;*” suggested, probably, by Rishanger’s “ *La Mure.*”

² See pp. 90-94 in this Volume.

“ entire lives of three persons, namely, a certain knight,
 “ his wife, and his son : whereupon, a certain brother,
 “ unexpectedly entering the Chapter, after listening to
 “ the discussion in silence, made answer in courteous
 “ terms,—not in public, lest perhaps it might redound to
 “ the disadvantage of the Abbot, or to the loss of the
 “ church,—and began in form as follows ; in order that
 “ possibly some remedy might result therefrom, but
 “ there was no one to shew him such. However, it is
 “ here inserted, that those who come after may be the
 “ better able to be upon their guard, and to some extent
 “ instructed.

“ ‘ Reverend ¹ father, we render you thanks, so far as
 “ ‘ we can, for all benefits so kindly bestowed upon us,
 “ ‘ and still, if so it please you, to be bestowed. But, for
 “ ‘ God’s pity do look to certain concealed perils, which
 “ ‘ may arise by reason of ² your request, if it be carried
 “ ‘ into effect, as to a certain yearly pension which has
 “ ‘ been mentioned. Indeed, to confess the truth, there
 “ ‘ are straits on either side. For if we should do this,
 “ ‘ it is death to us, that is to say, an everlasting con-
 “ ‘ fusion to our church ; which on no account, as well for
 “ ‘ the fear of God as for the sake of a good conscience,
 “ ‘ ought your holy fathership to wish to allow of, as
 “ ‘ may be seen under the heads ³ below written. For
 “ ‘ in a similar manner, when this transaction came to
 “ ‘ the knowledge of our lord the King, our patron, he
 “ ‘ would perhaps not only demand a pension as large,
 “ ‘ but, as being a greater personage, a still greater one,
 “ ‘ there being many a one to suggest it. A similar
 “ ‘ attempt the Prince, son of our lord the King, and
 “ ‘ the Earls and other great men, would make ; per-
 “ ‘ sons whose armed prayers we could not resist with

¹ John de Maryns, the Abbot, is the person thus addressed.

² The Abbot favouring the Bishop’s demand.

³ This, no doubt, was the written copy of the speech, afterwards delivered to the Abbot.

“ ‘any means of our own, without incurring the greatest
 “ ‘indignation and the everlasting undoing of our
 “ ‘church.

“ ‘Further, in case our Cells should be charged with
 “ ‘payment of the said pension, so far as we ourselves are
 “ ‘concerned, perhaps the patrons thereof, rising in their
 “ ‘defence, would energetically oppose it, as being an un-
 “ ‘due and unusual payment, and to be looked upon as
 “ ‘so much dilapidation; and so the payment of the said
 “ ‘pension would fall back upon those who before pro-
 “ ‘posed it, those namely who bound themselves thereto.

“ ‘Further,—for in like circumstances we may draw
 “ ‘the like inference,—many Bishops who are patrons,
 “ ‘and men of rank, would be attempting a similar ex-
 “ ‘action and extortion upon our friends, and at least
 “ ‘those under subjection to them, to their prejudice
 “ ‘and ineffable injury; and thus would our simplicity
 “ ‘(or rather, what deserves to be deemed our folly,) when
 “ ‘opposed to might, be fostering, to our disgrace, and
 “ ‘may it not be so,—a pernicious example to many
 “ ‘monasteries in the kingdom of England. And there-
 “ ‘fore we could not, on any account, even if we wished,
 “ ‘agree to the request before mentioned, seeing that it
 “ ‘would redound to the prejudice of all; a case in which,
 “ ‘as I understand the rules of justice, a person could not
 “ ‘make a sacrifice himself, even should he wish to do so;
 “ ‘though in other cases every one is at liberty to
 “ ‘renounce a right that is his own.

“ ‘As everything that is possible may be hypothetical,
 “ ‘suppose that one of these persons, the son, say, should
 “ ‘live for forty years; the amount paid as pension
 “ ‘would equal a sum of twelve hundred pounds, for a
 “ ‘debt that is but nine hundred, and then ¹only the

¹ This seems to be the meaning of the passage, which is obscurely expressed; it being, apparently, the Bishop's proposal to respite pay-
 ment of the 900*l.* due to him as Treasurer, in consideration of the grant of the pension for three lives.

“ ‘payment thereof to be postponed. And thus would
 “ ‘the capital expended exceed the original debt by
 “ ‘three hundred pounds. Hence the result and conse-
 “ ‘quence would be unavoidable usury, the vice of
 “ ‘which would bring those guilty of it into peril of
 “ ‘excommunication.’

“ As this same lord Abbot, John de Maryns, had often
 “ touched upon this request, vexatious beyond measure,
 “ to members of the Convent, in order that he might en-
 “ sure the mutual assent of the brethren to the wishes of
 “ the said Bishop; he did not care to see or hear the afore-
 “ said advice, friendly and reasonable though it was, when
 “ ¹ presented to him by one of the brethren, that he might
 “ humbly shew it to the lord Bishop; but striking the
 “ ² *tabula*, he called the Convent together, upon which
 “ the before-named Bishop came unattended, and the
 “ Abbot at once explained the matter, in these words:—

“ ‘This our Lord Bishop, and Treasurer to our Lord
 “ ‘the King, who has profited this church in many
 “ ‘ways, and, by God’s will, will profit it, has asked for
 “ ‘a yearly pension of thirty pounds (*as specified above*).
 “ ‘We enjoin you, on your obedience to us, that you
 “ ‘accede to his wishes.’

“ But ³ Sir Robert Nortone, the then Prior of St. Al-
 “ ban’s, prudently and humbly resisting, made answer
 “ that this could not be done without manifest breach
 “ of justice and peril to souls; and, without leave of our
 “ lord the Pope, it would be an ineffable grievance to the
 “ Monastery. Some however, who murmured against
 “ such and so great a misfortune, sat in silence; while
 “ others spoke out with the Prior. And because by
 “ common consent the grant of a yearly pension of

¹ In a written form.

² The *tabula*, or *ferula*, was either a wooden mallet, or a clapper, used in Monasteries for giving a signal, in place of a bell.

³ The title “*Dompnus*,” (in old English, the “Dan” of Chaucer and his contemporaries,) was applied more especially to the clergy.

“ twenty pounds was suggested, and this was touched
 “ upon to the lord Bishop, he said that it could just as
 “ well be done without breach of justice to the extent
 “ of the larger sum of money, as the smaller. And one
 “ of the monks at once made answer that the Convent
 “ gave no consent at all, either to the larger sum or the
 “ smaller. Some sat in silence, taking to heart so great
 “ a grievance; others again spoke resolutely against
 “ the Bishop, and one in so many words appealed. But
 “ there was too great reason to dread the extreme power
 “ of the Bishop, the King’s chief councillor, at whose
 “ suggestion many evils might have happened. But this
 “ God averted.

“ The lord Bishop, then ¹ sinking somewhat, said that
 “ the Convent would not be aggrieved by this; for the
 “ burden would fall upon the Abbot. To which the
 “ Prior prudently and truthfully made answer, that
 “ whenever the Abbot was burdened with heavy debts,
 “ it was absolutely necessary for the Convent to give
 “ him assistance. Others too said that this request did
 “ not mean a pension, but rather the destruction and
 “ irrecoverable confusion of the house. The matter was
 “ therefore put off to the Feast of the Passion of St.
 “ Alban [22 June] following, within the fortnight; in
 “ order that it might be discussed before the Priors of
 “ the Cells. Their counsel therefore being communi-
 “ cated, the Priors were unwilling that the Cells should
 “ be bound to pay the said pension: but the Bishop was
 “ always doing his best that the Monastery of St. Al-
 “ ban’s should be bound thereto by its common seal.

“ By the disposal therefore of Him of whom it is said,²—
 “ ‘There is no wisdom, there is no understanding, against
 “ ‘God,’ reports about this came to the knowledge of the
 “ son of our Lord the King, the Prince of Wales, through
 “ a member of his Court, who heard about this matter.

¹ “ *submergendo.*”

| ² *Proverbs*, xxi. 30.

“ Whereupon, the Prince sent word by letter, that the
 “ said pension was not to be granted: and thus was
 “ this baneful demand set at rest. In the course of time,
 “ within a month afterwards, our Lord the King went
 “ the way of all flesh, and the Chief Treasurer before-
 “ named was executor of his will; who, at once following
 “ up his duties, administered to the deceased. But our
 “ Lord the new King, who in the lifetime of the King his
 “ father had conceived an aversion for him, caused the
 “ Bishop to be seized at Waltham, for reasons which he
 “ pretended, and taken to the Castle of Wallingford, in
 “ custody; and also took away from him his temporal
 “ possessions. And as our Lord the King was informed
 “ of the large sum of money ¹ owing to the same Bishop
 “ on letters obligatory of the Chapter of the Monastery
 “ of St. Alban’s, after all due allowances had been made,
 “ the succeeding Abbot, the venerable father, namely,
 “ Hugh de Eversdone, being compelled to do so, satisfied
 “ our Lord the King for the same.”

Comparative probability that this person was William Rishanger.

There seems a strong probability, as already stated, that the nameless monk—*quidam confrater*—who made this bold and most sensible speech in the Chapter of St. Alban’s, in, or shortly before, June 1307, was no other than the person who afterwards compiled the narrative. If that person was William Rishanger, whom we know to have been ² then living, he would then be fifty-seven years of age; a time of life which would allow of him, though apparently holding no monastic office as an Obedientiary, offering a strong opinion, not only without impeachment of presumption, but not improbably with considerable weight as well. He gives the name of Robert Norton, the Prior, we see, as an opponent alike of the extortionate Bishop and the timorous Abbot, but studiously conceals his own.

¹ Probably due to the Bishop as Chief Treasurer, and so representing the crown.

² See the Volume containing Rishanger’s *Chronicle*, Introduction p. xii. as to his age in 1312.

The story is certainly told with more animation, and in greater detail, than we often find in the narratives of monastic writers; but its Latin is anything but elegant, or even correct, and at times, as elsewhere in the Second Section, the writer's meaning is involved in obscurity. In style and Latinity the language of this Section is probably much on a par with the fragment of the *Gesta Edwardi Primi*, acknowledged by Rishanger as ¹his own, to which allusion has previously been made.

The Third Section, commencing with the Abbacy of Hugh de Eversdone in 1308, is, according to the Rubric on ²fol. 189a of the Manuscript, avowedly Thomas Walsingham's own compilation; gathered from many ²books and documents, contemporary no doubt with the events which they describe, and then among the existing archives of the house. From the words of the Rubric it would seem to have been his intention to bring the narrative down to the death of Abbot Thomas de la Mare, in 1396. This however he has failed to do, (no part of the MS. apparently having been lost,) but stops some years short of that date. A Supplement, however, is in existence, which to some extent fills up the hiatus in the later years of that Abbacy, bound up in the volume now known as No. vii. of the Parker MSS., at Corpus Christi College, Cambridge. Though in a somewhat mutilated state, some of the leaves having been cut out, this Supplement continues the narrative, not only to the death of Abbot Thomas de la Mare, but to the election of William Heyworth, on the death of Abbot John Moot, De la Mare's successor, in 1401.

The Third Section, Walsingham's own compilation.

Apparently, never completed.

A Supplement, filling up the later years of the Abbacy of Thomas de la Mare, found in MS. Corp. Chr. Camb. No. vii.

The Appendix to this Volume, containing the Synodal Constitutions of Abbots Richard de Wallingford and Michael de Mentmore, the Constitutions of Abbot Michael

Nature of the Appendix to this Volume.

¹ Volume of Rishanger's *Chronicle*, pp. 411-424.

pp. x. xi.

² See the Introduction to Vol. I,

³ See pages 182, 186, 187, 191, 195 of this Volume, and Notes.

for the regulation of the Lepers and other Brethren of the Hospital of St. Julian, near St. Alban's, and the Customs of the Nuns of St. Mary at Sopwell, as revised by the same Abbot, contain a large amount of material for the information of those who take an interest in the fourteenth century characteristics of conventual life and parochial rule. The same remark applies equally to the Constitutions issued by Abbot Thomas de la Mare ; in the last set of which (pp. 458-466) many particulars are to be found in reference to the Oxford studies and scholastic regulations of those times.

H. T. R.

CORRIGENDA.

- Page 182, note 2, *for* "Walingford" *read* "Wallingford."
,, 366, line 22, *for* "in vocationem" *read* "invocationem."
and for "recipere" *read* "²recipere."
,, 406, ,, 1, *for* "Cænobium" *read* "Cœnobium."
,, 419, side-note, *for* "Benedictines," *read* "Cells dependent on
St. Alban's."

IN VOL. I.

- Page v., lines 5 and 7, *for* "SECTION" *read* "SECTIO."

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI
ALBANI.

[MS. COTTON. CLAUDIUS E. IV.]

SECTIO SECUNDA, CONTINUATA.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI.

SECTIO SECUNDA, CONTINUATA.

*De præfectione Johannis de Berchamstede, submissi, in
Abbatem ¹ vicesimum quintum Monasterii Sancti
Albani.*

*Qualiter Malcolmus, Escaetor Regis, post obitum præ-
dicti Abbatis Monasterii Sancti Albani, et omnia
bona ejus in manus Regis seisyvit, ministros suos
imposuit, et per ² inauditas extortiones ipsum
Monasterium apporriavit.*

Celebris memoriæ viro, Domino Rogero de Nortone, A.D. 1290.
Abbate hujus ecclesiæ, viam universæ carnis ingresso, On the
Dominus Malcolmus de ³ Harle, Escaetor Domini Regis, death of
de ejus morte certificatus, mox properavit, domum Abbot
Sancti Albani intravit, ac universa et singula potenter Roger,
Escheator takes the King's
possession.
aperte Abbatis arripuit, nostros destituit, suos con-
stituit; domos, thalamos, et ⁴ conclaves diligenter scru-
tando, multa invenit,—et multo plura invenisse eon- His extor-
cupivit,—quæ in matricula sua conscribi fecit, et ita, tionate
ne elongarentur, alios a potestate ejecit. Monachos conduct.
provectiones coram se evocavit, de thesauro Abbatis
defuncti comminanter interrogavit; qui ⁵ asserunt ip-

¹ The words "*in Abbatem*," are repeated here in the MS., by inadvertence.

² *inauditos* in MS.

³ Or "*Harlege*," the name being abbreviated, "*Harl'*," in the MS.

⁴ Sic in MS.

⁵ Sic in MS.

A.D. 1290. sum in vita sua ¹pecuniam suam distribuisse, quemadmodum eidem bene potuit licuisse.

Further proceedings of the Escheator.

Cum igitur ipse Escaetor semper prætendebat Dominum Regem habere eundem statum in temporalibus, vacante monasterio, quem habuit Abbas vivus, cepit fidelitates et juramenta ab hominibus Baronie; illius servos, quanquam pauperes, per tallagia immisericorditer depauperavit, ¹pecuniam multiformiter coacervare festinavit. Cum enim in ambitu monasterii non invenissent monetam vel aurum, tam ibi quam in maneriis multum gavisus est se invenisse instaurum, quod Prior noster, Dominus Johannes de Marins, verebatur in magna sui parte vendidisse, propter indignationem regiam quam potuit incurrisse; et, licet devote petenti, superstite Abbate, de fine faciendo pro vacatione habenda, Dominus Rex gratiam facere negabat. Quam obtinere non potuit, obtinuisse sperabat.

Prudent conduct of the Prior.

Recent visit paid by King Edward I. to Saint Alban's, and promise made by him to the Prior, of moderation on part of his Escheator.

Sed spes et eloquium confortavit regium nos, quos spes lædebat. Cum enim ad Dominum Regem, apud Sanctum Albanum declinantem, et prædictum Abbatem personaliter visitantem, Prior noster appropinquasset, et ut de statu domus meditari dignaretur, eidem devote supplicasset, prætendens Escaetorem nobis nimis fore timendum, et, ²sicut actualiter contingit, in nullo parcendum; Rex ait ipsum pro oculis capitis sui non audere injuriari, quin potius justitiam in omnibus imitari. Sed hoc verbum consolatorium apparuit frustratorium, cum negotium pervenisset ad actum; quia nihil de stauro Abbatis potuimus habere, seu ad usum retinere, nisi per grave pactum. Tam igitur aperte Conventus quam Abbatis seisivit maneria; tutelæ suæ mancipavit res et averia, donec per breve regium fuissent liberata; cum bona Baronie Conventus a Baronia Abbatis discreta sunt, et separata, prout per petitionem in Curia regia littera fuerat impetrata, sub hac forma:—

The Abbot's stock and manors seized by the Escheator.

¹ *pecuniam* in MS.

| ² *sic* in MS., by inadvertence.

Breve Regis suo Escaetori de bonis Conventualibus A.D. 1290.
Monasterii Sancti Albani, Priori et Conventui
ibidem deliberatum.

“ Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, dilecto clerico suo, Domino Writ en-
 “ Malculmo de Harle, Escaetori suo ¹ultra Trentam. Cum joining that
 “ dilecti nobis in Christo Prior et Conventus de Sancto the Es-
 “ Albano bona habeant, et possessiones, separata de bonis Ab- cheator
 “ batis loci ejusdem; quæ bona sua temporibus vacationum shall re-
 “ ejusdem Abbathie retroactis temporibus capi non consue- spect the
 “ verunt in manum nostram; ac vos, mortuo nuper Abbate separate
 “ ejusdem loci, quædam bona et possessiones ipsorum Prioris property of
 “ et Conventus seisisi fecistis in manum nostram; nolentes the Prior
 “ eos modo inconsueto molestari, vobis mandamus quod Pri- and Con-
 “ orem et Conventum non tractetis, vel per vestros tractari vent.
 “ faciatis, aliter quam tractari consueverunt in aliis vacationibus
 “ temporibus retroactis. Teste meipso, apud Rushforde, quarto-
 “ decimo die Novembris, anno regni nostri octavo decimo.”

Continuatio processus et malitiæ Escaetoris
prænotati.

Maneria tamen de Childewik et de Estbury, cum The Es-
 rebus aliis, continue occupavit, non obstante quod ea cheator
 prædictus Abbas pro Anniversario suo faciendo Con- seizes
 ventui assignavit; firmasque coquinæ Conventus cepit certain
 ad votum. Quod Abbati fuerat, vel fuisse poterat, manors be-
 subjugavit totum; ipsos quoque, qui maneria Abbatis longing to
 ad firmam tenuerunt, disseisivit, et illa, cum ²carrucis the Con-
 et jumentariis, sibi seisivit, donec ²carrucæ per breve withstand-
 regium fuerant liberatæ. Non tantum temporalia, quin, ing the
³ mirum dictu, spiritualia, venditioni Escaetor exposuit; writ.
 qui decimas ecclesiæ de Dolowe collectas, et in horreis
 congregatas, vendidit; quas vobis dari, seu quomodo-
 libet liberari, Rex jubere noluit.

¹ An error probably for *citra*.
 See Madox, *Hist. Exchequer*, vol.
 ii. p. 188.

² *carucis* and *carucæ* in MS.

³ *miro* in MS.

A.D. 1290. Prior vero studuit, (et in quantum potuit,) omnia salvare, verumque distulit. Timor ipsum compulit tandem titubare. Ecce enim, ¹proh dolor! vendidit nobis Escaetor omnia mobilia existentia infra Abbatiam, Abbatem defunctum tangentia in universo, pro quinquaginta libris duobus solidis; omne genus bladi apud manerium de Parco, cum ²feno et pastura, pro septuaginta marcis. Recepit etiam a nobis pro bidentibus plus quam centum libras argenti; et, ne ad nemora manus protendisset nefandas, usque in Festum Sancti Petri ad Vincula proximum, centum marcas a nobis percepit; arreragia redditus, et debita, circumquaque extorsit, dominium loco Abbatis temporaliter exercuit. Nobis igitur profuisset, quicquid in posterum contigisset, ³pecuniam recepisse, Abbate vivente; diuque languente, multa vendidisse, contra infortunium, quod emersit nimium, nobis præcavisse; quam tanta; totque, et talia, quadam sub incuria velut, amisisse. Unde quidam doluerunt, quidam vero deriserunt, nos hæc incurrisse.—

A composition is at length paid by the Prior for the property belonging to the Abbaey.

A preferable course might have been adopted.

“ Felix quem faciunt aliena pericula cautum.

“ Quique sibi caveant, talia ne subeant.”

Processus super electione Johannis de Berchamstede in Abbatem Monasterii Sancti Albani.

The Prior appoints a day for the election of an Abbot.

In crastino igitur tumulationis prædicti patris, videlicet, in crastino Sancti Leonardi, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo, anno regni Regis Edwardi octavo decimo, Dominus Johannes de Maryns, tunc Prior hujus ecclesiæ, communi fretus consilio, de negotio electionis jugiter inchoavit cogitare: unde in crastino Conceptionis gloriosissimæ Virginis proximo instanti ordinavit electionem, per Dei gratiam, fore celebrandam.

¹ *proth* in MS.

² *feno* in MS.

! ³ *pecuniam* in MS.

Cum igitur omni festinatione tres monachi istius domus, videlicet, Fratres Willelmus de Parys, Archidiaconus, Gaufridus de Sancto Albano, Prior de Redburne, Johannes de Stakederne, Supprior, Domini Regis præsentiam quæsierunt, ad impetrandum licentiam eligendi Abbatem, cum littera sigillo Conventus signata.

A.D. 1290.
A deputa-
tion waits
on the King
for a *congé*
d'élire.

Continuatio processus et materiae electionis prænotatae.

Accepta a Rege eligendi licentia, et convenientibus ad electionem qui debuerunt, voluerunt, et potuerunt, interesse, invocata Sancti Spiritus gratia, per viam compromissi procedentes, prout moris est, hujus monasterii fratrem, Johannem de Berkhamstede, in Abbatem concorditer elegerunt.

John de
Berkham-
stede is
elected
Abbot, 9th
Dec. 1290.

Qualiter electus Domino Regi præsentatur.

Consequenter, cum Dominus Rex apud Sanctum Albanum declinasset, præsentatus ei fuerat electus, quem benigne acceptavit; nec voluit aliquis, sicut nec profuit, de fine faciendo pro vacatione habenda ipsum sollicitare; qui inde gratiam Priori petenti statim post mortem Abbatis, sicut alias, facere non curavit. Qui tamen pro electo Summo Pontifici scripsit.

King
Edward I.
visiting
St. Alban's,
the Abbot
elect is
presented
to him.

De progressu prædicti electi versus Curiam Romanam, pro confirmatione electionis suæ prænotatae.

Memoratus vero electus, a die electionis suæ usque ad progressionem suam ad Curiam, in camera Prioris morabatur; qui in nullo se intromisit, sed Prior, sibi providendo interim, necessaria reverenter ministravit.

The Abbot
elect abides
in the
Prior's
chamber
for a time.

In crastino igitur Circumcisionis Dominicæ iter suum arripiens, in nomine Spiritus Sancti, negotium prosequitur prælibatum, assumptis secum quatuor monachis,

Accom-
panied by
four monks,

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—
he sets out
for Rome,
2nd Jany.
1291.
They bor-
row money
at London,
for the
journey.

videlicet, Fratribus Johanne Passevant, ¹ Reginaldo de Oxonia, Johanne de Stakederne, Supprie, et Roberto de Nortone; qui in Capitulo sacramentum in verbo Dei præstiterunt, quod per se, nec per alios, contra statum hujus ecclesiæ vel instantis negotii, seu quorundam fratrum, malitiose procurarent; veniam siquidem petentes, ut Conventus pro ipsis oraret, in osculo pacis ad ostium Capituli recesserunt. Qui, Londoniis declinantes, ad expensas de mercatoribus quinquaginta marcas argenti sub obligatione receperunt.

*De articulis in examinatione electionis prædicti
Abbatis inquisitis.*

Abbot
John
arrives at
Rome.

He visits
the Pope
and Cardi-
nals, one
excepted.
Reginald
de St. Al-
ban's, his
proctor.

Per illarum viarum discrimina memoratus electus ²pericula magno labore, festinatione omni qua potuit, pertranseundo, ³die Sancti Petri ad Vincula ad Curiam Romanam usque perveniens, mox Dominum Papam, Cardinales singulos, (præter unum, dictum "⁴Johan- nem Jolet," qui moleste tulit ipsum eo die non fuisse visitatum,) personaliter visitavit. Multum enim præsens negotium fuerat visitatum per diligentiam et circum- spectionem Magistri Reginaldi de Sancto Albano, procuratoris nostri in Curia Romana; qui bene notus et laudabiliter extitit in eadem, et tunc de novo per manum publicam super petitione confirmationis electi procurator constitutus.

Continuatio processus et materie prænotatæ.

He receives
Papal be-
nediction.

Examatus fuit electus in Curia Romana, munus ibidem suscipiens benedictionis a Summo Pontifice, con-

¹ *Reginaldo* in MS.

² The words "*ac steti*" precede this word in the MS.; by mistake possibly for "*ac freti*."

³ This, August 1, is evidently an

erroneous date.

⁴ John Cholet, a Frenchman, Canon of Beauvais, Cardinal Priest of St. Cecilia, is probably the person meant.

firmatus: et cum decretum electionis, (forsitan præbendi ambitione,) reputatum fuisset reprehensibile, Papa, de potestatis suæ plenitudine, defectum ¹ supplevit.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

De examinatione et confirmatione electionis prænotatæ.

“ Inquisitio facta apud Urbem Veterem per ² reverentissimos patres, videlicet, Dominos Tusculanum Episcopum ³ H., et ⁴ Neapoleonem, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, de forma et modo electionis prædictæ.

Official examination and confirmation, at Rome, of the election.

“ Primo, quæsitum fuit tam de anno quam de die obitus Rogeri, quondam Abbatis. Ad quod fuit responsum, quod obiit anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo, in crastino Animarum.

“ Item, quo die traditus fuit sepulturæ. Ad quod responsum fuit, quod tertio die post obitum ejus.

“ Item, de licentia eligendi petita a Rege. Ad quod responsum fuit, quod petita fuit, pariter et obtenta; prout testatur littera regia super hæc confecta.

“ Item, si certus dies ad electionem de Abbate futuro celebrandam fuit statutus. Ad quod fuit responsum, quod sic.

“ Item, si celebrata fuit electio infra tempus a canone diffinitum, scilicet, infra tres menses a tempore vacationis. Ad quod fuit responsum, quod sic.

“ Item, si die statuto adveniente, omnes qui debuerunt, voluerunt, et ⁵ commode potuerunt, interesse dictæ electioni, interfuerunt. Ad quod fuit responsum, quod sic.

“ Item, quo die celebrata fuit electio, qualiter, et ubi. Ad quod fuit responsum, quod in crastino Conceptionis

¹ *suplevit* in MS.

² *reverentissimos* in MS.

³ It seems very doubtful if the Bishop of Tusculum, at this time, was a Cardinal.

⁴ Napoleon Frangipani, surnamed “Orsini,” Cardinal Deacon of St. Adrian.

⁵ *comode* in MS.

- John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
- “ Beatae Mariae Virginis, quinto, scilicet, Idus Decembris,
“ publice ac solemniter in Capitulo.
“ Item, per quam viam procedebatur ad electionem.
“ Ad quod fuit responsum, quod per viam compro-
“ missi.
“ Item, quare potius hanc per viam quam per viam
“ scrutinii. Ad quod fuit responsum, quod, ut a juris-
“ peritis dicebatur, per hanc viam facilius ¹ consulitur
“ Ecclesiae.
“ Item, qualiter perventum fuit ad hanc viam. Ad
“ quod fuit responsum, quia die statuto ad eligendum
“ convenientibus in unum, recitata fuit Constitutio
“ Generalis Concilii—‘ Quia propter diversas.’ Qua
“ recitata, post tractatus habitos super formis in dicta
“ Constitutione contentis, quæsivit Prior Monasterii
“ Sancti Albani, prout moris erat, per quam viam
“ placuit eis procedere. Qui, statim respondentes,
“ dixerunt per viam compromissi.
“ Item, si hoc quæsivit ab omnibus in genere, an a
“ singulis in specie. Ad quod fuit responsum, quod
“ ab omnibus in genere, et statim post a singulis in
“ specie.
“ Item, in quot et quos fuit compromissum. Ad
“ quod fuit responsum, quod in novem, quorum nomina
“ habentur in quadam littera super hæc confecta, sigillo
“ Capituli sigillata.
“ Item, si isti novem hujusmodi compromissum, seu
“ potestatem eligendi, sibi commissam, reverenter sus-
“ ceperunt. Ad quod fuit responsum, quod sic.
“ Item, si statim post hujusmodi potestatem sibi at-
“ tributam, et ab ipsis reverenter susceptam, de Abbate
“ defuncto, secesserunt in partem. Ad quod fuit re-
“ sponsum, quod sic.
“ Item, quo in loco tractabant. Ad quod fuit re-
“ sponsum, quod in Capella quondam Rogeri Abbatis.

¹ *consuliter* in MS.

“ Item, si electus secessit in partem. Ad quod fuit
 “ responsum, quod sic. Ac quando compromissarii sui
 “ de ipso tractabant. Ad quod fuit responsum, quod
 “ sic. John III.,
 25th
 Abbot,
 A.D.
 1290-1301.

“ Item, si ante electionem in communi celebratam,
 “ requisitus fuerit assensus dicti electi, pariter et ad-
 “ hibitus. Ad quod fuit responsum, quod non requi-
 “ situs fuit, nec adhibitus.

“ Item, si omnes compromissarii elegerunt, aut unus
 “ vice omnium. Ad quod fuit responsum, quod unus
 “ vice omnium.

“ Item, si illi, qui vice omnium elegit, attributa fuit
 “ a compromissariis suis eligendi potestas. Ad quod
 “ fuit responsum, quod sic; prout testatur littera super
 “ hoc confecta, sigillo Capituli sigillata.

“ Item, si hujusmodi potestatem, sibi attributam,
 “ reverenter suscepit. Ad quod fuit responsum, quod
 “ sic.

“ Item, si omnes compromissarii dictæ electioni con-
 “ senserunt et subscripserunt. Ad quod fuit responsum,
 “ quod sic; prout in quadam ¹sedula continetur.

“ Item, si electus prius electioni de se factæ con-
 “ sensit. Ad quod fuit responsum, quod post varias
 “ requisitiones instantissime factas, tandem omnium
 “ devictus instantia, suum consensum adhibuit.

“ Item, si incontinenti publicata fuit electio, post-
 “ quam fuit solemniter celebrata. Ad quod fuit re-
 “ sponsum, quod sic.

“ Item, si Rex dictæ electioni suum consensum ad-
 “ hibuit. Ad quod fuit responsum, quod sic; prout
 “ testatur ejus littera, super hoc confecta.

“ Item, si electus tempore electionis esset excommu-
 “ nicatus, suspensus, vel interdictus, aut ab excommu-
 “ nicatis, suspensis, vel interdictis, electus. Ad quod
 “ fuit responsum, quod non.

¹ A mediæval form of the classical word “*schedula*.”

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—

“ Item, si aliquid dedit vel promisit compromissa-
riis suis, ut ipsum eligerent. Ad quod fuit respon-
sum, quod non.
“ Item, si se immiscuit ad ministracionem tempora-
lium aut spiritualium. Ad quod fuit responsum, quod
non.”

—Dicebat tamen Dominus ¹Neapoleon quod valde re-
moti, videlicet, ultra Italiam constituti, si electi sint in
concordia, dispensative, propter necessitates ecclesiarum,
et utilitates, possunt administrare per illam Decretalem
de ²Electionibus, et electio pro nihilo est. Sed Do-
minus Tusculanensis dicebat, et male, quod illa Decretalis
nihil loquitur nisi tantum de electis in Episcopos.—

“ Item, quærebatur si professus esset Regulam Sancti
Benedicti, et in ipsa bene expertus. Ad quod fuit
responsum, quod sic.

“ Item, si aliquem in ordinibus pateretur defectum.
Ad quod fuit responsum, quod non.

“ Item, si moribus et vita esset commendabilis. Ad
quod fuit responsum, quod sic.

“ Item, si liberæ conditionis, et de legitimo ³toro,
natus esset. Ad quod fuit responsum, quod sic.

“ Item, si convenientis vel sufficientis esset littera-
turæ, et in temporalibus circumspetus. Ad quod
fuit responsum, quod sic.”

*De mutuo pro expensis ⁴memorati Abbatis in Romana
Curia contractis.*

The Pope
comes to
the Abbot's
aid in
borrowing
money

Cum autem memoratus electus procuratoria diversa
monachis in comitiva sua existentibus, et Magistro Regi-
naldo de Sancto Albano, subalternatione facta, com-

¹ Apparently “*Neapoleonus*” in
the MS.; but see the accusative
“*Neapolconem*” in page 9 *ante*.

² This passage is doubtful; in the

MS. it reads thus:—“*eleci et eleci*
“ *p. nich. est.*”

³ *thoro* in MS.

⁴ *morati* in MS., by inadvertence.

munique sigillo Capituli roborata, ad Curiam Romanam secum detulisset, super mutuo contrahendo usque ad summam mille librarum, et amplius, nullus per ea mutuum tradere curavit. Sed ecce! Summus Pontifex interposuit, et de mutuo exhibuit creditores, licentiam Abbati inde tribuendo.

John III.
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—
for his
expenses.

De quadam discordia inter Archidiaconum Monasterii Sancti Albani et Fratres Minores exorta; et ob hoc confirmationem electionis memorati Abbatis fuisse impeditam.

Quoniam occasione detentionis Willelmi de Pershore, Ordinis Fratrum Minorum apostatæ, orta fuit materia quæstionis inter Abbatem et Conventum Westmonasterii, ex parte una, et Fratres Minores Provinciæ Angliæ; venerabilis pater, Frater Johannes de Peccham, de Ordine Minorum, Cantuariensis Archiepiscopus, executor seu conservator privilegiorum Ordinis ejusdem in Anglia a Sede Apostolica deputatus, Abbatem et majores dicti Conventus, ex eo quod post ejusdem Archiepiscopi monitiones dictum apostatam non restituerunt ipsis Fratribus, per ipsa privilegia eorum Ordini concessa, publicasset excommunicationis sententiam incurrisse, ac eos per se, et ejus Suffraganeos, denunciasset excommunicatos, et denunciari fecisset per Provinciam Anglicanam; Frater Willelmus de Parys, Archidiaconus Sancti Albani, Commissarius Abbatis nostri, Rogeri, ad instantiam dictorum Abbatis et Conventus Westmonasterii, per litteras suas patentes Londoniis auctoritate conservatoria publice retractavit. Quocirca dicti Fratres, in spiritu furoris quemdam confratrem, Johannem de Bokyngham, cum litteris et processu Summo Pontifici, qui erat de Ordine Minorum, videlicet, Domino Nicolao, divina Providentia Papæ, Quarto, statim destinarunt. Qui in Curia Romana de monachis Sancti Albani sinistra ultra modum prædicavit; constitutusque in præsentia Domini

In consequence of a previous misunderstanding between the Friars Minors and the Archdeacon of St. Alban's, the benediction of the Abbot is impeded at Rome.

John III., Papæ, se opposuit; ac ipsum sollicitavit, et animum suum, post confirmationem electi, illum, sicut Deo placuit, ¹latentem, nimis commovit: electi cupiens negotium impedire, munus suæ benedictionis retardari procuravit. Gravaminibus igitur multiplicatis, expensisque non modicis expositis, intervenientibus amicis, submiserunt se dictus Abbas noster, de novo confirmatus, et prædictus Frater, præsentì ordinationi:—

Scriptum submissionis et concordia super lite præscripta, inter partes prædictas diutius agitata.

Formal terms of reconciliation made between the Friars Minors and the Abbot and Convent of St. Alban's, A.D. 1291.

“ Noverint universi, quod cum inter Fratres Minores Provinciae Anglicanae, ex parte una, et religiosos viros, monachos Sancti Albani, ex altera, super usurpatione conservatoriae jurisdictionis, ad instantiam monachorum de Westmonasterio, in causa apostasiae Willelmi de Persore, per Archidiaconum Sancti Albani nuper habita, et super quibusdam aliis, orta esset materia quaestionis, dicti Fratres Minores, per Fratrem Johannem de Bokingham, intervenientem pro eis, et prædicti monachi Sancti Albani, per Dominum Johannem, Dei gratia, Abbatem eorum, ac Fratrem Robertum de Nortone et Magistrum Reginaldum de Sancto Albano, procuratores Conventus ejusdem, die Jovis proxima ante Festum Annunciationis Dominicae, anno ejusdem millesimo ducentesimo nonagesimo, submiserunt se de alto et basso ordinationi venerabilis viri Magistri Willelmi de Monte Forti, Decani Sancti Pauli, et Fratris Roberti de Novo Mercato, apud Urbem Veterem, in domo Domini Decani, super præmissis et aliis controversiis quibuscunque. Ipsi vero Decanus et Frater Robertus, habita deliberatione hinc inde cum partibus, demum de assensu utriusque partis, ordinaverunt concorditer in hunc modum:— Inprimis, videlicet, quod Archidiaconus Sancti Albani totum processum ita solemniter in eisdem locis et totiens revocabit, quotiens illum, contra processum Domini Cantuariensis Archiepiscopi, in causa prædicta minus provide promulgavit; et hoc citra Festum Sancti Michaelis proximo venturum. Et nisi hoc fecerit idem Archidiaconus citra Festum Sancti Michaelis proximo futurum, et satisfecerit competenter Ministro Angliae et Fratribus, super dicta injuria,

¹ Sic in MS., possibly an error for some other word.

“ extunc per Abbatem ab illo officio absolvatur. Nullus vero John III.,
 “ monachorum circa hoc impedimentum præstabit. Abbas vero, 25th
 “ in redeundo de Curia, personaliter adibit Dominum Cantuari- Abbot,
 “ ensem Archiepiscopum, tanquam conservatorem privilegi- A.D.
 “ orum Ordinis Fratrum Minorum, si adeo prope fuerit quod 1290-1301.
 “ sine infesto ¹incommodo hoc facere poterit, nisi legitime
 “ fuerit impeditus. Quod si contigerit, saltem infra Festum
 “ Sancti Michaelis non omittat de facto dicti Archidiaconi
 “ veniam petiturus ab ipso, et sibi, tanquam conservatori pri-
 “ vilegiorum Ordinis Fratrum, talem humiliationem facturus,
 “ quæ rationabiliter debeat sufficere in hac parte; promittendo
 “ nihilominus pro se et suis, quod cavebunt a talibus in futu-
 “ rum. Dicti etiam Abbas et Conventus Sancti Albani bona fide
 “ juvabunt Fratres, quantum poterunt, per omnem modum
 “ rationabilem ad recuperandum dictum apostatam, nec illis de
 “ Westmonasterio assistent de cætero consilio vel favore; nec
 “ aliquid celabunt a Fratribus quod eis juvare poterit in hoc
 “ facto. Cæterum si Fratres docere poterunt, quod per Abba-
 “ tem Sancti Albani jam mortuum, ut ²auxilium quemcunque
 “ de domo, auctoritate conservatorum pro monachis Cisterci-
 “ sibus, eis sit injuriatum in aliquo, Dominus Abbas, qui nunc
 “ est, id, absque difficultate aliqua, prout de jure poterit, revo-
 “ cabit, ac pro se et suis a consimilibus cavebit in futurum.
 “ Omnes insuper præfatæ et aliæ ³præteritæ discordiæ sopi-
 “ antur; et sit hinc inde mutua caritas, quasi nulla dissensio
 “ præcessisset, et transgressores hinc inde graviter puniantur.
 “ Dominus autem Abbas visitet Conventum Oxoniis, qui magis
 “ in ista conflictione ⁴gravabantur, in aliqua eleemosyna com-
 “ petenti, citra Festum Sancti Michaelis; ita quod non minus
 “ ⁵[quam] viginti marcarum ministretur duobus Conventibus,
 “ si istam visitationem Minister et Fratres duxerint acceptan-
 “ dam. Hanc autem ordinationem præmissam, coram eis reci-
 “ tatam, partes prædictæ acceptaverunt gratanter, et eam in
 “ omnibus se promiserunt bona fide hinc inde servaturos, sub
 “ pœna quam Dominus ⁶Decanus prædictus et Frater Robertus
 “ in non servantes duxerint statuendam. In quorum omnium
 “ testimonium, de consensu partium, et mandato, sigillis ejus-
 “ dem Domini Decani et Fratris Roberti præsentis litteræ sunt
 “ munitæ. Datum apud Urbem Veterem, die et anno supra-
 “ dictis.”

¹ *in comodo* in MS.

² This passage is evidently in-
complete.

³ *præterito* in MS.

⁴ Sic in MS., in the plural.

⁵ Omitted in MS.

⁶ *Dedanus* in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Veruntamen Fratres deportaverunt istam litteram Domino Abbati apud Sanctum Albanum, post adventum suum de Curia; nec aliquid petierunt in posterum prætextu illius compositionis.

No further
demands
made by
the Friars
Minors.

De Priore de Bynham, propter suam impotentiam, per Priorem et Capitulum Sancti Albani amoto, sed, pro malitia prædicti Escaetoris evitanda, citius restituto.

The Prior
of St.
Alban's
removes
the Prior
of Bynham,
who is sick,
and
appoints
another.

Monasterio interim isto destituto pastoris solatio, contigit quod vir bonus, Dominus R. de Waltham, Prior de Bynham, graviter infirmabatur. Prior siquidem Sancti Albani memoratus verebatur quod si tunc humanitus de ipso contigisset, per intrusionem Prioris instituendi, aut alio modo, regali potestate Monasterii Sancti Albani justitiæ præjudicaretur: in propria persona illud cœnobium adivit, et ¹ Cellerarium illius domus, ad cautelam, in Priorem subrogavit.

On the
King's
Escheator
claiming
his dues,
the former
Prior is
restored.

Cumque hoc devenisset ad præscripti Domini Malcolmi audientiam, Subescaetor suus in partibus illis, ad mandatum ipsius, statim ingressus est, et officium suum, quantum ad tallagia et alia incumbentia, festinanter exercuit. Hæc advertens, prædictus Prior noster præfatum Dominum R. de Waltham, Priorem, ut ante, restituit; qui, per Spiritus Sancti inspirationem, convaluit.

De monachis monasterii prædicti per Priorem et Capitulum ibidem ad loca diversa transmissis.

Monks of
various
Cells re-
moved by
the Prior
from place
to place.

Removebat etiam monachos Cellarum in vacatione memoratus Prior Sancti Albani de loco ad locum, per consilium Conventus istius monasterii; prout sibi, secundum Dominum, visum fuerat expedire.

¹ *Sellerarium* in MS.

De Symone de Wendore, tempore vacationis Monasterii prædicti, per Priorem et Conventum ibidem ad Vicariam Hoctonæ presentato.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Cæterum in illa vacatione collata fuit Vicaria ecclesie de Hoctone Domino Simoni de Wendouere; quem Dominus O[liverus], Episcopus Lincolnensis, admisit, ad præsentationem Prioris et Conventus Sancti Albani, et in eandem instituit, per istas litteras suas patentes:—

Before confirmation of the election of Abbot John, the Prior and Convent present Simon de Wendouere to the Vicarage of Hoctone.

“Pateat universis quod nos, Oliverus, permissione divina, Episcopus Lincolnensis, Simonem de Wendore, presbyterum, ad Vicariam ecclesie de Hoctone, vacantam, ad quam per Priorem et Conventum Monasterii de Sancto Albano, ipsius monasterii electo in Abbatem in Curia Romana, pro confirmatione electionis ipsius habenda, agente, nobis extitit præsentatus et admissus sexto decimo Kalendas Julii, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo primo, et vicarium perpetuum, cum onere personaliter ministrandi et continue residendi, canonice instituimus in eadem. In cujus rei testimonium, sigillum nostrum præsentibus est appensum. Datum *et cætera*.”

Et patet quod præsentatus fuit, et admissus in vacatione, ad præsentationem Prioris et Conventus, licet fuisset institutus post adventum Domini Abbatis de Curia: de quo Abbate nulla fit mentio in institutione.

He is instituted after the Abbot's return.

De mora, gestis, et expensis, prædicti Abbatis, pro confirmatione electionis ejusdem, in Curia Romana; et de regressu, homagio, ¹ et fidelitate Domino Regi factis, et suis temporalibus eidem liberatis.

Postquam igitur venerabilis pater prædictus, pro confirmatione sua et cæteris necessariis suis, in Curia Romana per sex septimanarum spatium non sine magnis laboribus et expensis, exenniis et donativis multipliciter expositis, mille trecentis marcis sterlingorum,

On his return home, Abbot John reaches Paris, 30th April 1291.

¹ *et* repeated in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—

ut præactum est, mutuo receptis, de quibus visitavit Summum Pontificem de quadringentis marcis, et totidem Cardinales, in ¹pecunia numerata, expletis negotiis, domum redire festinans, per illarum viarum discrimina transeundo, in Vigilia Apostolorum Philippi et Jacobi Parisius, Domino ducente, pervenit. Et cum in Angliam devenisset, apud Sanctum Albanum continuo non accessit, sed apud Cellam de Hertford declinans; mandans Priorem Sancti Albani ad se venire; ubi decenter se præparavit quæsiturus præsentiam Domini Regis, qui tunc in Marchia, ²id est, apud Norham, degebat.

He arrives
at the Cell
of Hertford.

He presents
the Pope's
letter to the
King, at
Norham.

For want
of a proper
string at-
tached to
the leaden
seal, it is
declared
invalid.

Sending to
Redburne
for a dupli-
cate, the
Abbot is
admitted by
the King.

Consequenter vero, cum litteram Domini Papæ, illustri Regi prædicto directam, porrexisset, accepta littera, Abbatem super negotiis suis procrastinavit. Mane igitur facto, Abbas fuerat coram Domino Rege et Consilio suo, et ecce! filium ³cannabinum de bulla Papali plumbea evulsum; unde per os Domini Willelmi de Luda, Episcopi Eliensis, in præsentia Domini Regis, ejus consilarii, prout fuerat tractatum, pronuntiatum fuit mandatum Papale, sive bullam, esse irritum et inane. Et quanquam Dominus Abbas se affirmasset quod integram et veram tradidisset, nullus curavit exaudire. Et quia, sic Deo placuit, bullam habuit duplicatam illam apud Redburne, in manerio Camerarii, cum omni festinatione fecit inquiri, quam in die octavo Domino Regi exhibuit; per quam Dominus Rex, facti sui pœnitens, ipsum gratanter admisit; cui fidelitatem, prout decuit, mox juravit. Demandatum igitur fuerat Escaetori, ut temporalia sua eidem liberaret.

Continuatio processus et materiae prænotatae.

Abbot John
arrives at

In Festo igitur Passionis Sancti Albani memoratus Dominus Abbas, domum veniens, quem Conventus,

¹ pecunia in MS.

² id est, in MS.

³ cannabinum in MS.

præsente Domino Abbate de Waltham, cum solemnibus processione ac maxima veneratione, hilariter suscepit, magnam Missam celebravit. Ad cujus ingressum tenendum convivio splendido per Priorem nostrum præparato, multitudo non parva confluebat.

John III,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

St. Alban's
June 22.

Qui cum domum suam miserabiliter depauperatam invenisset, dictum mutuum mille trecentarum marcarum terminis suis mercatoribus nullo modo solvere potuit; unde ultra sortem multam¹ pecuniam refudit. Afflictio insuper affligebat afflictum; cum Dominus Abbas saltem bladum seminatum in terra, vivente prædecessore suo, habere non est permissus: sed contulit Domino Regi, ad octavum, ²nongentas marcarum, tresdecim marcas, decem solidos, unum denarium, pro blado et instauro residuo eidem venditis per Escaetorem memoratum.

Through the poverty of the Abbey, he is unable to pay the sums borrowed. He is obliged to compound to the Escheator for even grain sown in the time of his predecessor.

Introductio placiti subsequenti.

Cum Rex Angliæ illustris, Edwardus, Dei gratia, filius Henrici Regis, Tertii, anno regni sui vicesimo primo, petivisset versus Dominum Johannem, Abbatem de Sancto Albano, advocationem Prioratus de Tynemutha sibi reddi, ut jus suum, de qua ei injuste deforciauit, ut dixit, emanavit de Cancellaria Regis breve directum Vicecomiti Northumbriæ, directum in hæc verba :—

Demand, on the King's behalf, of the advowson of the Priory of Tynemouth.

De placito advocationis Cellæ de Tynemutha, inter Dominum Regem et præscriptum Abbatem diutius agitato, eidem Abbati gratiose collata.

“ Edwardus, Dei gratia, et cætera, Vicecomiti ³Northumbriæ salutem. Præcipe Abbati de Sancto Albano quod

Writ, calling upon the Abbot

¹ peccuniam in MS.

^c
² IX marcarum in MS.

³ Northumbri in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—
to give up
the said
advowson.

“ juste et sine dilatione reddat nobis advocationem Prioratus de Tynemutha, quam nobis injuste deforciat, ut dicitur; et nisi fecerit, summo per bonos summonitores prædictum Abbatem, quod sit coram Justiciariis nostris Itinerantibus ad primas Assisas, cum ad partes illas venerint, ostensurus quare hoc non fecerit; et habeas ibi summonitionem et hoc breve. Teste mcipso, apud Rokesburge, tricesimo die Novembris, anno regni nostri vicesimo primo.”

The Abbot
waits upon
the King
in Scot-
land, and,
as a mark
of his
favour, re-
ceives a
concession
of the royal
claims to
the ad-
vowson.

Abbas vero, dictum diem præveniens, ad præsentiam Domini Regis in Scotiam accessit, in magna contritione cordis, sciens se contra regiam potentiam placitum sustinere non posse, præcipue in hiis quæ progenitores sui, reges Angliæ, Ecclesiæ Sancti Albani devote contulerunt. Unde super hoc viam placiti totaliter reliquit, et gratiæ Domini Regis se submisit. Quare Dominus Rex, pietate ductus, et procerum suorum instantia excitatus, concessit pro se et hæredibus suis, quod prædictus Abbas et successores sui habeant et teneant de cætero prædictam advocationem Prioratus de Tynemutha, ut jus ecclesiæ suæ in perpetuum.

Et super hoc idem Rex prædicto Abbati chartam confirmationis dedit, in hæc verba :—

Breve Regis super concessione advocationis prænotate.

Charter of
confirma-
tion of the
right of the
Abbot of
St. Alban's
to the ad-
vowson of
the Priory
of Tyne-
mouth.

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, et cætera, omnibus ad quos præsentis litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod cum advocationem Prioratus de Thinemutha, in Comitatu Northumbriæ, nuper in Curia nostra coram dilectis et fidelibus nostris, Domino H[ugone] de Cressingham et sociis suis, Justiciariis nostris Itinerantibus in eodem Comitatu, per breve nostrum de recto versus Abbatem de Sancto Albano petivissemus, ut jus nostrum; nos caritatis intuitu, et ob reverentiam Beati Albani, Protomartyris Angliæ, necnon et pro salute animæ nostræ, ac etiam claræ memoriæ Alienoræ, quondam Reginæ Angliæ, consortis nostræ, et animarum omnium prædecessorum et successorum nostrorum, remisimus, pro nobis et hæredibus nostris, prædicto Abbati de Sancto Albano omnem actionem, quam erga eundem Abbatem

“ habuimus in advocacione Prioratus prædicti, seu ejus perti-
 “ nentiis quibuscunque: volentes et concedentes, pro nobis et
 “ hæredibus nostris, quod prædictus Abbas de Sancto Albano,
 “ et ejusdem loci Conventus, habeant et teneant advocacionem
 “ prædictam, cum pertinentiis, ut jus ecclesiæ suæ prædictæ
 “ de Sancto Albano, sibi et successoribus suis, sine occasione
 “ vel impedimento nostri vel hæredum nostrorum, in perpe-
 “ tuum. In cujus rei testimonium, has litteras nostras fieri
 “ fecimus patentes. Teste meipso, apud Westmonasterium,
 “ septimo die Maii, anno regni nostri vicesimo secundo.”

John III.,
 25th
 Abbot,
 A.D.
 1290-1301.
 —

*De Priore de Tynemutha, et quibusdam monachis
 ibidem, eidem in sua rebellione contra prædic-
 tum Abbatem adhaerentibus, ad Sanctum Alba-
 num abductis et ibidem incarcerationis.*

Hujus Johannis Abbatis anno quinto, perlatus est rumor ad eum quod Prior de Thinemuta, qui tunc fuerat, “ Adam de Tewing ” appellatus, nova moliebatur ibidem, et insolita; et, inter cætera, Abbati suo resistere et rebellare parabat. Abbas vero, mox rem relatam quasi pro comperto habens, ut erat facilis ad credendum de se sinistra, ¹ illico, quam secrete potuit, versus Northumbriam cepit iter; et, ad Novum Castellum perveniens, composuit cum Majore dictæ villæ, ut eum perduceret ad Thinemutam cum multitudine armatorum, secrete tamen, et noctanter; ne forte tumultus dictum Priorem redderet præmunitum.

The Abbot
 hears that
 the Prior
 of Tyne-
 mouth is
 about to
 rebel
 against
 him.

The Abbot
 arrives at
 Newcastle,
 and takes
 measures
 with the
 Mayor.

Sed res ista non potuit expediri vel perfici, sine con-
 niventia cujusdam civis de Novo Castro, cui nomen
 erat “ Henricus Scot; ” qui fuerat familiaris Priori,
 et cunctis in castello familiaribus, ratione dilectionis
 inter Priorem et ipsum, honorabilis et acceptus. Is
 vero Henricus, accitus ad Abbatis colloquium, confes-
 tim ut cognovit Abbatem velle illum uberrime remu-

¹ *ilico* in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

By the aid
of Henry
Scot, who
betrays his
friend, the
Prior, the
Abbot
obtains an
entrance
into the
Castle of
Tyne-
mouth.
The Prior
is made
prisoner,
and sent to
St. Alban's.

Scot is
rewarded
with lands
belonging
to the Cell.

The Prior
and John
Throklow
said to have
conspired
to transfer
the advow-
son to the
King.

nerare, si Priorem proderet, amicum suum, consensit in facinus, alter Judas; et, proficiscens cum Abbate, silenter pervenit ad portas Castri de Thinemuta; evocatoque janitore, petiit aperiri sibi. Ille vero, nihil mali suspicatus de illo quem credebat amicum sui domini, incunctanter aperuit. Et ecce! subito Abbas, cum turba quam Major Novi Castri contraxerat, irruit, et claves arripuit, tradens eas cuidam scutifero qui secum venerat, committens custodiam portæ sibi. Deinde perrexit ad ostium cameræ Prioris loci, subito pulsans ut aperiretur ei. Prior autem venerat de Matutinis, et, deposita tantum cuculla, pausabat in pellicea super lectum. Qui ut audivit pulsantis sonitum, requisivit quis esset foris. Cum illico responsum est quod Abbas suus;—"Absit," ait ille,—“quid enim faciet modo istic Abbas?” Et confestim irruerunt in cameram cum Abbate, et dictum Priorem, jussu Abbatis, in custodia posuerunt; quem post paucos dies Abbas transmisit per mare ad Monasterium, et constituit in eadem Cella novum Priorem. Dictum autem Henricum Scot pro mercede prodigionis remuneravit prodigaliter, dans sibi et hæredibus suis, de se legitime procreatis, multas terras et libertates in villa de Estwik, in detrimentum non modicum dictæ Cellæ.

Ferebatur quod iste supradictus Adam, Prior de Thinemuta, et Johannes Throklow, cum nonnullis aliis de Conventu ibidem, procuraverant istam placitam quam Rex movit contra Abbatem de advocatione Prioratus de Thinemuta; ut, Abbate de jure advocationis excluso, et Rege introducto, liberius querelas suas Regi, qui advocatus extitisset eorum, contra Abbatem suum confingendas, et possent promere, et ab eodem Rege, utpote advocato, favorabilius exaudiri. Sed prævenit hanc molitionem et finis placiti, et

¹ *ilico* in MS.

data sententia pro Abbate, et Prioris, ut diximus, captio repentina, et dicti Johannis de ¹Thorlow et suorum complicitium amotio de dicta cella, satis despicibilis; qui, compediti et vinculis artis astricti, ad Monasterium sunt transmissi.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Throklow
and his ac-
complices
are sent
in chains to
St. Alban's.

Qualiter visitatio prædicti Abbatis in Cella sua de Wymundham per advocatum ejusdem fuerat impedita.

Idem Abbas, anno prælationis suæ nono, Prioratum de Wymundham visitare disposuit. Sed Dominus Robertus de Tateshale, dicti loci advocatus, adventum ipsius intelligens, dictum Prioratum intravit; ostia ecclesiæ, et januas, contra Abbatem, ne ullum introitum haberet, claudi jussit; nec Priorem dicti loci Abbati suo obviam exire, vel aliquem honorem sibi exhibere, permisit. Abbas vero, hujusmodi violentiam ad tempus patienter sustinens, hospitium suum alibi procuravit.

The Abbot
intending
to visit the
Priory of
Wymund-
ham, Sir
Robert de
Tateshale,
the patron,
prevents it.

De excommunicatione violatorum ² [et] perturbatorum possessionum, libertatum, et jurium, Monasterii Sancti Albani, per prædictum Abbatem solemniter illata.

Eo tempore, propter malitiam villanorum de Sancto Albano, et aliorum malefactorum, idem Abbas denunciavit omnes illos excommunicatos, qui malitiose, scienter,

The Abbot
pronounces
the enemies
of his

¹ The last letter of this name is indistinct. The name is "*Throklow*" above. There can be little doubt that he is identical with the John de Trokelowe, who long afterwards, at St. Alban's, wrote the history

of the reign of Edward the Second, which has been already published in this Series. See p. 127 of that Volume.

² Omitted in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
church to
be excom-
municated.

et injuste, perturbant, violant, auferunt, vel infringunt, aut excogitata malitia perturbare, violare, auferre, vel infringere, moliuntur, seu quolibet modo machinantur, jura, libertates, jurisdictiones, possessiones, seu pensiones, Ecclesiæ Sancti Albani debitas et consuetas. Et quoscunque malivolos conspiratores in hac parte, clam vel palam; omnesque qui confratres nostros, conversos, seu familiares, falso et malitiose diffamant; propter quod religionis et ordinis nostri status magis denigratur, et apud bonos et graves, penes quos prius non extiteramus diffamati, vilipenditur, seu quovis alio modo gravatur; una cum fautoribus et complicibus universis, cujuscunque fuerint conditionis, dignitatis, aut status; in ecclesia nostra conventuali prædicta, necnon et singulis ecclesiis et capellis nostræ totius jurisdictionis, quater in anno, ipso facto in genere excommunicatos esse, pulsatis campanis, accensis candelis, fecimus denunciari.

They are
denounced
as such,
four times
in each
year.

Alleged
confeder-
acy, against
the in-
terests of
the Abbey,
among
the towns-
men of St.
Alban's;
but effec-
tually
quelled.

Multi homines villæ Sancti Albani, ut dicebatur, invicem confœderati velut, aliquo tempore præsumpserunt ad confusionem suam; fidem dederunt ut consuetudines approbatas et usitatas villæ Sancti Albani, contra ejusdem ecclesiæ libertatem, in præjudicium dictorum Abbatibus et Conventus, attentarent; sed post multas et varias altercationes sedata est discordia super lite conspirationis et sententia excommunicationis; ex quo omnes et singuli parati erant, tactis sacrosanctis, se purgare.

De advocazione, seu ¹ patronagio, ecclesiæ de Dachet per ² negligentiam præscripti Abbatis diutius amissa.

The church
of Dachet
being
vacant,

Vacante ecclesia de Dachet per mortem Domini Wilhelmi de Eytone, in Vigilia Sancti Edmundi Archiepiscopi, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo

¹ *patronagii* in MS., by inadvertence.

² *negligentiam* in MS.

nono, idem Abbas, verus patronus, quemdam clericum suum præsentavit ecclesiæ memoratæ; qui nimis tepide et negligenter præsentationem suam prosecutus est, ob mortem Domini ¹ Oliveri, Lincolnensis Episcopi. Dominus Hugo Dispensarius, sinistro consilio exagitatus, sub ficto advocacionis colore, asserens jus patronatus dictæ ecclesiæ ad se pertinere, quemdam clericum suum, nomine "Ricardum de Staundone," venerabili patri, Domino R[oberto], Dei gratia, Archiepiscopo Cantuariensi, vacante Sede Lyncolniensi, præsentavit; qui, ad ipsius militis præsentationem, scripsit officiali loci, juxta articulos consuetos, de vacatione ipsius ecclesiæ inquirere; qui, Domino Abbate ignorante, prædictum patrem certificavit, quod prænominatus miles fuit verus patronus, et quod vacabat ecclesia per mortem Domini Willelmi de Eytone, ultimi rectoris ejusdem; et dictus pater illum Ricardum de Standone, clericum, per militem memoratum ad eandem præsentatum, qui subdole prævenit cum dicta inquisitione præsentationem ipsius Abbatis, instituit in rectorem in ecclesia memorata.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

A.D. 1299,
Sir Hugh
Le Despenser fraudulently
deprives
the Abbot
of the next
presenta-
tion.

Cumque dictus Abbas, admiratione super tanta præsumptione consternatus, ² sciscitabatur a prædicto Domino Hugone, cujus ³ spiritus instinctu, aut proprio aut alieno, jus suum et patrocinium vindicare præsumeret, in præjudicium et ecclesiæ suæ læsionem, idem miles causas induxisset ratione carentes, ac dictus Abbas privilegia et munimenta super hoc confecta ostendisset, conscientia sua instigante, mox ultro confessus est se nullam habere dictæ ecclesiæ advocacionem, neque patrocinium. Discat igitur quisque de cætero cautius negotiari.

On being
questioned
by the
Abbot, Le
Despenser
acknow-
ledges the
fraud.

¹ Oliver de Sutton. He died 13th
November, 1299.

² *scicitabatur* in MS.

³ *sp̄t* in MS.

*De afflictione Abbatis memorati propter Constitutionem
Domini Papæ Bonifacii, in derogatione Regis
Anglicæ editam.*

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Constitu-
tion of
Pope Boni-
face VIII.
refusing aid
from ec-
clesiastical
communi-
ties to lay
powers,
under pain
of excom-
munication.

Licet Bonifacius Papa, Octavus, statuisset quod quicumque prælati, ecclesiasticæque personæ, religiosæ vel sæculares, quorumcunque ordinum, conditionis, seu status, collectas vel talliam, decimam, vicesimam, centesimam, suorum et ecclesiarum proventuum vel bonorum, laicis solverint vel promiserint, aut quamvis aliam quantitatem aut portionem, aut quotam ipsorum proventuum vel bonorum, æstimationis vel valoris ipsorum, sub adjutorii, subventionis, vel doni, vel quovis alio modo, nomine, titulo, aut quæsito colore, absque auctoritate Sedis ejusdem; necnon imperatores, reges, seu principes, duces, comites, vel barones, vel etiam potestates, capitanei, officiales, vel rectores, quocunque nomine censeantur, civitatum, castrorum, seu quorumcunque locorum urbibus, et quivis alius, cujuscunque præeminentiæ, conditionis, et status, qui talia imposuerint et crexerint, vel ceperint, aut apud ædes sacras deposita, aut ecclesiarum vel ecclesiasticarum personarum, arestaverint, saisiverint, seu occupare præsumperint, aut occupata, saisita, seu arestata, receperint; necnon omnes qui scienter in prædictis dederint auxilium, consilium, vel favorem, publice vel occulte, eo ipso sententiam excommunicationis incurrant. Universitates quoque, qui in his culpabiles fuerint, ecclesiastico supposuit interdicto, prælati et personis ecclesiasticis supradictis, in virtute obedientiæ, et sub pœna depositionis, districtè mandando, ut talibus absque expressa licentia dictæ Sedis nullatenus adquiescant.

On break-
ing this
Constitu-
tion, the
Abbot

Cum igitur memoratus Abbas istam Constitutionem minus observasset, velut quamplures in Anglia, a celebratione divinorum, nisi propter præsentiam Domini Regis Angliæ, multo tempore cessavit. Dominus enim

Edwardus, Rex Angliæ illustris, dirigens secum exercitum in Flandriam, contra Dominum Regem Franciæ, præcipitanter petiit auxilium ab ecclesiasticis personis, inconsulto Papa; et quia multi responderunt hoc eis non licere, propter sententiam excommunicationis insertam in dicta Constitutione, tunc nuper edita, quasi furibundus seisire fecit in manum suam tam spiritualia quam temporalia, horrea sequestrando; et ulterius minando, ac duritias multiformiter faciendo, eos a pace sua dimisit, ne justitia apud eum in Curia sua eis aliquatenus fieret. Itaque dictus Abbas, sicut multi alii, plus majestatem terrenam quam divinam formidavit, et quintam partem omnium bonorum temporalium et spiritualium per extorsionem, pro se et Cellis suis, exquisito colore, contulit Domino Regi, pro protectione sua habenda. Obtinuit tamen absolutionem, prece pecuniari.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

forbears celebrating divine service; but is finally absolved by the Pope. Forcible extortion of moneys by King Edward I., in spite of the Pope's Constitution.

Placitum inter memoratum Abbatem et Johannem Fiz-¹Johannis, super ²Chace de Horwode, super compositionem mutuam finaliter terminatum.

Cum in tempore bonæ memoriæ Domini Rogeri Abbatis placitum fuisset inter Dominum Johannem filium Johannis, super Chacia de Horewode, et ipsum Abbatem, tandem sopitum est per quamdam compositionem, per arbitros inde in lingua Romana compositam. Post cujus mortem, ³filius ejus, et hæres, Dominus Ricardus, multa gravamina et injurias intulit Domino Johanni, Abbati immediate succedenti, super chacia memorata. Cumque idem Abbas, necessitate cogente, de bosco suo antedicto venditionem et commodum suum

Composition made between Abbot Roger and Sir John Fitz-John, as to the Chase of Horwode.

Suit as to the same between

¹ The intended termination of this word, abbreviated in the MS., is doubtful.

² Sic in MS.

³ The John Fitz-John, who made the compact with Abbot Roger,

was the brother probably, and not the father, of Richard Fitz-John; as John, the elder, died apparently before the election of Abbot Roger, being succeeded by his son John.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—
Abbot John
and Sir
Richard
Fitz-John.
Judgment
is finally
given for
the Abbot.

facere proposuisset, ut decuit et licuit, idem Dominus Ricardus viribus totis ei resistebat, ac venditionem prohibuit et perturbavit; ex quo, necessitate compulsus, breve de nova disseisina impetravit, et ipsum viriliter implacitavit per manum validam, magnis et variis laboribus et expensis interpositis.

Cum autem chartas et munimenta pars Abbatis sufficienter ostendisset, frustra ¹ intendens enervasse compositionem, pro eo quod putavit eam tantummodo sigillatam sigillo Abbatis—, sed pars adversa illam compositionem sigillis Abbatis et Conventus palam et oculata fide monstravit esse munitam: unde decretum est per Justiciarios, quod utraque pars eandem compositionem inviolabiliter observarent. Et quia prædictus miles et oratores sui in iudicio asserebant nullum impedimentum fecisse Abbati, ut præmissum est, nisi infra quindenam Nativitatis Sancti Johannis, et quindenam post, consideratum est, quod liceat prædicto Abbati, et successoribus suis, sine impedimento arbores prosternere in bosco suo, temporibus debitis, et ulterius facere, juxta tenorem scripti inter eos ² chirographati; et tale impedimentum factum, non in præjudicium Abbatis sed propter necessariam eodem tempore ferarum salvationem, extiterat; sicut coram Justiciariis constantissime asserebant.

³ *Qualiter Monasterium Sancti Albani et plura alia monasteria, ad præceptum Regis, fuerant Domino*
⁴ *Papæ in mille libris obligata.*

Abbot
Roger
becomes
surety for

Tempore Domini Rogeri Abbatis, accessit quidam familiaris Domini Regis, cum littera credentiæ, nomine Johannis de Kirkeby, et nomine Regis, et per

¹ This sentence is left unfinished.

² *chirographati* in MS.

³ This rubric is placed immediately before the Letter following,

in the MS.

⁴ This word has been purposely, and almost wholly, obliterated in the MS.

extorsionem et minas fecit Abbatem et Conventum obligare se per litteras patentes Magistro Giffredo de ^{John III.,} ^{25th} ^{Abbot,} ^{A.D.} ^{1290-1301.}
¹ Vezano, Apostolicæ Sedis Nuncio, executori negotiorum Terræ Sanctæ, super decima et aliis a dicta Sede in Anglia deputato, super receptione³ depositi mille marcarum de ² pecunia collecta in subsidium Terræ Sanctæ. ^{1,000} ^{marks} ^{raised in} ^{aid of the} ^{Holy Land,} ^{but in} ^{reality ap-} ^{propriated} ^{by King} ^{Edward,} ^{A.D. 1287.}
Aliud tamen actum fuit, et aliud scriptum, eo quod ipsum depositum, seu aliquam sui partem, nullo recepimus omnino tempore; sed Dominus Edwardus Rex totam illam ³ pecuniam recepit ad expeditionem suam, quando ivit in ⁴ Arragoniam pro liberatione Principis de La Mure.

Et licet Rex nobis fieri fecisset litteram suam patentem pro se et hæredibus suis, super indemnitate, sicut fecerat multis monasteriis in Anglia, simili modo obligatis, quando illa ² pecunia petita fuerat per Summum Pontificem, tempore istius Abbatis, juxta tenorem litteræ Papalis subsequentem, petiit inducias; unde propter gravissimas in obligatione nostra insertas pœnas evitandas, tam celeri et inopinatæ solutioni, non sine doloribus et damnis, resistere nequivimus quoquo modo.—

“ Bartholomæus de Ferentino, Canonicus Londoniarum, et Official
“ executor ad infra scripta, ut inferius plenius continetur, Letter to
“ specialiter constitutus, religiosi viris, Dominis Abbati, the Abbot,
“ Priori, Cellerario, Sacristæ, et Conventui, Monasterii Sancti enclosing a
“ Albani, salutem, et mandatis Apostolicis firmiter obedire. Letter from
“ Noveritis nos litteras Apostolicas, sanas et integras, et vera the Pope.
“ bulla bullatas, omni suspicione carentes, quas vobis inspici-
“ endas transmittimus, nobisque fideliter per latorem præ-
“ sentium remittendas, recepisse, in hæc verba.”—

¹ *Vezano* in MS., by inadvertence; the name is given correctly in page 31.

² *peccunia* in MS.

³ *peccuniam* in MS.

⁴ In the year 1287.

Processus super Bulla ad levandam pecuniam præscriptam a Domino ¹ Papa destinata.

John III., 25th Abbot, A.D. 1290-1301. —
The Pope's Letter, calling for payment of moneys so collected.

“ Bonifacius Episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri, Episcopo Wyntoniensi, et dilecto filio, Magistro Bartholomæo de Ferentino, Canonico Londoniarum, salutem et Apostolicam benedictionem. Gerentes de vestræ multiplicis probitatis industria, et probatæ fidei puritate, fiduciam in Domino specialem, nostra et Ecclesiæ Romanæ negotia vobis secure committimus exequenda, firma credulitate tenentes quod circa executionem eorum operose sollicitudinis studium et efficacem sollertiam impendetis. Cum igitur totum residuum decimæ, quam felicitis recordationis Gregorius Papa, Decimus, prædecessor noster, in regno Angliæ Terræ Sanctæ subsidio deputavit, promptum et paratum habere intendamus omnino, et speremus indubie quod hujusmodi negotium per vestram circumspectam prudentiam et sollicitudinem diligentem ad effectum, favente Domino, celeriter perducetur, vobis petendi, recipiendi, et recolligendi, per vos vel vestrum quemlibet, residuum supradictum, nostro et Ecclesiæ Romanæ nomine, a personis ecclesiasticis et religiosis, et aliis quibuslibet dicti regni, apud quas, vel earum loca, depositum esse dinoscitur residuum memoratum, necnon et contradictores per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compellendi; non obstante si personis eisdem, vel aliquibus aliis, cujuscunque conditionis, status, ordinis, vel dignitatis, existant, communiter vel divisim, a Sede Apostolica sit indultum quod interdicti, suspendi, vel excommunicari, non possint, per litteras Sedis Apostolicæ, non facientes plenam, expressam, et determinatam de indulto hujusmodi mentionem; et qualibet alia prefatæ Sedis ² indulgentia, generali vel speciali, cujuscunque tenoris vel expressionis existat, per quam, præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, et de ³ qua plenam et expressam, ac de verbo ad verbum oporteat in nostris litteris fieri mentionem; plenam et liberam præsentium auctoritate concedimus facultatem. Datum Laterani, Nonis Februarii, Pontificatus nostri anno sexto.”

¹ This word is almost wholly obliterated in the MS.

² *indulgentie* in MS.

³ This word is doubtful.

“ Unde nos volentes, ut tenemur, mandatis Apostolicis
 “ obedire, auctoritate Apostolica nobis in hac parte commissa,
 “ vos requirimus, et peremptorie monemus, vobisque, ac
 “ vestrum singulis, districte præcipiendo mandantes, quod
 “ infra duos menses, a die præsentationis præsentium compu-
 “ tandos, quod tempus vobis et vestrum singulis districte pro
 “ peremptorio termino assignamus, nobis vel collegæ nostro
 “ prædicto, vel nostro, seu alterius nostri, commissario, apud
 “ Novum Templum Londoniis, reddatis et restitutis, et as-
 “ siguetis, nomine ejusdem sanctissimi patris et Ecclesiæ
 “ Romanæ, integre mille marcas bonorum, novorum, et lega-
 “ lium sterlingorum, quas in deposito recepistis et habuistis,
 “ nomine Romanæ Ecclesiæ et Terræ Sanctæ, a venerabili
 “ viro Giffredo de Vezano, tunc cameræ Domini Papæ clerico,
 “ Apostolicæ Sedis Nuncio, et ¹executore negotiorum Terræ
 “ Sanctæ, super decima et aliis a dicta Sede in Anglia depu-
 “ tato, de ²pecunia ipsius Terræ Sanctæ concessa subsidio,
 “ et cui deposito vos voluntarie obtulistis, pro vestris et
 “ monasterii vestri utilitatibus; prout in littera obligatoria
 “ vestra, quæ penes nos residet, plenius continetur; sub pœna
 “ excommunicationis, quam in vestrum quemlibet, et inter-
 “ dicti, quas in ecclesias vestras ³proferimus in hiis scriptis,
 “ si in præmissis, vel in aliquo præmissorum, defeceritis
 “ quoquo modo: attendentes quod si in præmissis adimplendis
 “ negligentes fueritis, vel rebelles, quod absit, contra vos,
 “ elapso dicto termino, acrius procedemus. In cujus rei tes-
 “ timonium, sigillum nostrum præsentibus est appensum.
 “ Datum Londoniis, die nono decimo Martii, anno gratiæ
 “ millesimo ducentesimo ⁴nonagesimo.”

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Continua-
tion of
the official
Letter,
calling for
payment of
the said
1,000
marks.

De charta vacationis Abbathie et perdonationis omnium debitorum, ex quacunque causa, ratione mutui mille librarum prædictarum, per industriam Johannis Styvenache, Cellerarii Sancti Albani, per prædictum Dominum Regem liberaliter concessa.

In recompensationem igitur dictarum mille marca-
rum, et quadringentarum et triginta ulterius marcarum

In return
for the said
1,000

¹ *executori* in MS.

² *peccunia* in MS.

³ *proferrimus* in MS.

⁴ This date is clearly incorrect, as

Boniface VIII. became Pope in 1294; the 19th of March 1300 would seem to be the date.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—
marks, and
other
moneys
paid to
the King,
a charter is
granted,
conferring
possession
of the
barony and
possessions
of the
Abbacy,
during the
vacancy
thereof.
Also, ac-
quittance of
all debts
due from
the Abbey
to the King.

incontinenti solutarum, computato auro Reginae, procuravit Frater Johannes de Stivenache, tunc Cellerarius Abbatis, istud negotium nomine praedicti Abbatis prosequens, non sine magnis sumptibus et laboribus, chartarum istius ecclesiae confirmationem et certum finem in perpetuum pro vacatione Abbathiae; videlicet, ut quotienscunque Monasterium Sancti Albani per mortem Abbatis vacare contigerit, Prior et Conventus habeant tam de baronia quam de possessionibus ejusdem disponendi facultatem; prout charta inde confecta testatur. Quam quidem baroniam et possessiones Dominus Rex, qui pro tempore fuerat, in manu sua consuevit tenere, ad damna innumerabilia et gravamina inopinabilia dictae domus, donec alius Abbas substitueretur.

Item, Dominus Rex sub magno sigillo suo tunc fecit acquietanciam dicto Abbati, et ecclesiae suae, de omnibus debitis ex quacunque causa ipsum tangentibus a temporibus retroactis; cum revera multa tunc temporibus diversimode debebantur.

*Charta Regis, super mille marcis in qualibet vacatione
Monasterii Sancti Albani eidem Domino Regi
persolvendis.*

Charter
conferring
possession
of the
barony and
possessions
of the Ab-
bacy upon
the Prior
and Con-
vent, dur-
ing the
vacancy
thereof;
a fixed sum
of money
being paid
to the King,
by way of

“ Edwardus, Dei gratia, et caetera, omnibus ad quos praesentes litterae pervenerint, salutem. Sciatis quod ob devotionem quam erga Sanctum Albanum, gloriosum Christi Martyrem, gerimus et habemus, et ut monachi Abbathiae de Sancto Albano de caetero possint quietius et tranquillius Altissimo famulari, concessimus pro nobis et haeredibus nostris, Abbathiae praedictae, quod Prior et Conventus Abbathiae ejusdem, et eorum successores, in singulis vacationibus ejusdem Abbathiae, quotiens videlicet ipsam exnunc vacare continget, habeant et teneant custodiam Abbathiae ejusdem, et eorum successores in singulis vacationibus ejusdem Abbathiae, quotiens videlicet ipsam exnunc vacare continget, habeant et teneant custodiam Abbathiae illius, et omnium temporalium ejusdem, una cum omnibus rebus et bonis ad Abbathiam illam qualitercunque spectantibus, adeo

“ plene et integre sicut aliquis Abbas ejusdem loci Abbathiam John III.,
 “ illam et temporalia, eum rebus et bonis prædictis, sede plena, 25th
 “ aliquibus retroactis temporibus habere et tenere consuevit. Abbot,
 “ Ita quod ipse Prior et Conventus de temporalibus, et bonis A.D.
 “ ac rebus aliis, plenam ac liberam administrationem habeant, 1290-1301.
 “ et inde disponere et ordinare possint, prout eis melius et composition,
 “ utilius videbitur faciendum, et prout Abbas dicti loci inde on such
 “ posset ordinare et disponere, sede plena; salvis nobis et occasions.
 “ hæredibus nostris feodis militum, quæ tenentur de Abbathia
 “ prædicta, et advocationibus ecclesiarum, cum acciderint
 “ temporibus vacationum prædictarum. Ita tamen, quod omnes
 “ redditus et servitia annua, de feodis prædictis in vacationi-
 “ bus illis provenientia, remaneant Priori et Conventui præ-
 “ dictis. Salvis etiam nobis et hæredibus nostris escaetis,
 “ quas contigerit accidere temporibus prædictis; quæ qui-
 “ dem escaetæ, singulis hujusmodi vacationibus finitis, vi-
 “ delicet, post fidelitatem ipsius quem eligi, seu confirmari,
 “ seu præfici, contigerit in Abbatem, nobis vel hæredibus
 “ nostris factam, liberentur et remaneant Abbati, Priori, et
 “ Conventui, et successoribus suis dicti loci, sine occasione vel
 “ impedimento nostri vel hæredum nostrorum quorumcunque;
 “ reddendo nobis et hæredibus nostris pro qualibet vacatione
 “ Abbathie, sive duraverit per annum integrum, sive per minus
 “ tempus, mille marcas, infra annum a tempore quo Abbathia
 “ illa vacare cœperit computandas; videlicet, quingentas
 “ marcas in fine primi dimidii anni illius, et quingentas
 “ marcas in fine ejusdem anni. Et si forte vacatio Abbathie
 “ illius duraverit ultra annum, tunc prædictus Prior, et Con-
 “ ventus, proximo anno integro sequenti, si tanto tempore du-
 “ raverit, solvant nobis et hæredibus nostris mille marcas ad
 “ terminos prædictos; et sic pro quolibet anno integro post
 “ primum annum, durante vacatione prædicta, ad eosdem ter-
 “ minos mille marcas. Et si ultra annum integrum, vel annos
 “ integros, duraverit minori tempore quam per annum, tunc
 “ pro illo minori tempore, de prædictis mille marcis minus
 “ pro rata temporis illius proportionabiliter nobis solvant. Et
 “ volumus et concedimus, pro nobis et hæredibus nostris,
 “ quod prædicti Abbas et Conventus, et eorum successores in
 “ perpetuum, habeant et teneant custodiam Abbathie prædictæ
 “ singulis temporibus vacationum ejusdem, in forma prædicta;
 “ ita quod nullus Vicecomes, Escaetor, seu quicumque alius
 “ ballivus, vel minister, nostri vel hæredum nostrorum, de
 “ custodia Abbathie prædictæ, seu Cellarum suarum, mane-
 “ riorum, aut aliarum rerum, seu bonorum quorumcunque,
 “ ad dictam Abbathiam seu Cellas spectantium suas, quoquo

John III., “ modo. ratione vacationis illius, se in aliquo intromittat ;
 25th “ hoc tamen excepto, quod Escactor vel alius minister noster,
 Abbot, “ seu hæredum nostrorum, qui pro tempore fuerit, infra portas
 A.D. “ tantum Abbathie prædictæ in principio cujuslibet vacationis
 1290-1301. “ ejusdem quamdam simplicem seisinam, nomine nostri regii
 ——— “ domini, capiat ; et ea sic capta, statim exinde recedat,
 “ absque aliquo capiendo, vel etiam asportando ; ita quod
 “ ultra unum diem, occasione seisinæ prædictæ, moram ibi
 “ non faciat, nec aliquem ibidem substituât loco sui. Volumus
 “ insuper, et concedimus, pro nobis et hæredibus nostris,
 “ quod si nos forsitan, vel hæredes nostri, aliquo tempore va-
 “ cationis Abbathie prædictæ exercitum nostrum fecerimus
 “ summoneri, prædicti Prior et Conventus, et successores sui,
 “ pro propriis et dominicis feodis militum Abbathie illius, in
 “ manibus ipsorum Prioris et Conventus tunc existentibus, ad
 “ servitium in eodem exercitu faciendum minime teneantur,
 “ nec occasione servitii illius molestantur in aliquo, vel gra-
 “ ventur ; sed inde penitus sint quieti, salvis tamen nobis et
 “ hæredibus nostris servitiis feodorum militum quæ tenentur de
 “ Abbathia prædicta, temporibus ejusdem ad nos pertinentibus,
 “ ratione exercitus supradicti. In cujus rei testimonium, has
 “ litteras fieri fecimus patentes, teste meipso, apud Caldestrem,
 “ vicesimo die Julii, anno regni nostri vicesimo nono.”

¹ *Charta Regis super perdonatione omnium debitorum
 ejusdem per Abbatem et Conventum Sancti Al-
 bani, cæ quacunque causa, primitus contractorum.*

Acquit-
 tance, in
 considera-
 tion of cer-
 tain pay-
 ments, of
 all debts
 due from
 the Abbey
 to the
 King.

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, et cætera, omnibus ad
 “ quos præsentis litteræ pervenerint, salutem. Sciatis quod
 “ pro remissione quam dilecti nobis in Christo Abbas et Con-
 “ ventus de Sancto Albano nobis fecerunt, tam de illis mille
 “ marcis quas ab eis pro quibusdam arduis negotiis expediendis
 “ mutuo recepimus de pecunia decimæ, in subsidium Terræ
 “ Sanctæ a clero regni nostri nuper concessæ, eisdem et Con-
 “ ventui nomine Summi Pontificis liberata, in deposito custo-
 “ dienda, et quas idem Abbas et Conventus postmodum pro
 “ nobis dicto Summo Pontifici solverunt ; quam de aliis debitis
 “ quibuscunque, in quibus eis ex quacunque causa usque ad
 “ diem confectionis tenebamur ; necnon pro trecentis marcis
 “ quas idem Abbas et Conventus nobis in subsidium expedi-
 “ tionis nostræ Scotiæ jam dederunt ; perdonavimus eis omnia

¹ This rubric, in the MS., is erroneously placed before “ Dominus | “ Rex,” that rubric being placed here.
² peccunia in MS.

“ debita in quibus ipsi nobis, ex quacunque causa, usque ad John III.,
 “ diem confectionis præsentium tenebantur, volentes et conec- 25th
 “ dentes, pro nobis et hæredibus nostris, quod idem Abbas et Abbot,
 “ Conventus de debitis prædictis penitus sine quieti. In A.D.
 “ ejus rei testimonium, et cætera.” In 1290-1301.

*Breve Regis super libertatibus Monasterii Sancti Al-
 bani ab omnibus allocandis.*

Dominus Rex confirmavit chartas trium regum, videlicet, Henrici Secundi, Regis Ricardi, et Regis Henrici Tertii. King Edward I. confirms to the Abbey of St. Alban's seven charters of preceding Kings, Henry II., Richard I., and Henry III.

De Rege Henrico Secundo quinque chartas confirmavit; unam de libertatibus et consuetudinibus.

Item, aliam chartam, ut nullus ex ministris intret in terras vel domos, seu possessiones, Abbatis vel Conventus, ipsis invitis.

Item, aliam chartam, de warennâ columbarum.

Item, aliam chartam, ut ubicunque ministri Abbatis et Conventus per regnum Angliæ peragraverint, quieti et immunes sint ab omni theloneo et consuetudine, ubicunque vendant, vel emant, vel conducant aliquid ad opus Monasterii Sancti Albani; et nullus eis injuriam faciat, vel disturbet.

Item, aliam chartam de feria octo dierum.

Item, confirmavit chartam Regis Ricardi de libertatibus et consuetudinibus, ut nullus hominum se intromittat de possessionibus dicti Abbatis et Conventus, ipsis invitis.

Item, confirmavit chartam patris sui de warennâ; videlicet, ut nulli mortalium liceat terras suas intrare, ad fugandum in eis, vel aliquid capiendum quod ad warennam pertinet, sine licentia ipsorum, et voluntate.

Processus placiti super toloneo et transverso inter Dominum Regem et prædictum Abbatem diutius agitati.

“ In nomine Domini, Amen. Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitanniæ, Archiepiscopus, Grant and confirma-

John III., 25th Abbot, A.D. 1290-1301. ———
tion of liberties to the Abbot and Convent of St. Alban's.

“Episcopis, Abbatibus, Prioribus, Comitibus, Baronibus, Justiciariis, Vicecomitibus, Præpositis, ministris, et omnibus ballivis et fidelibus suis, salutem. Quia constat nobis per inspectionem chartarum prædecessorum nostrorum, regum Angliæ, quas Abbas Sancti Albani habet, quod homines ipsius Abbatis venire non debent extra libertatem ejusdem Abbatis pro aliqua summonitione vel occasione, coram aliquibus Justiciariis inquisitoribus, nos autem concessiones et confirmationes prædictas ratas habentes, et gratas, eas, pro nobis et hæredibus nostris, quantum in nobis est, præfatis Abbati et Conventui, et suorum successoribus, concedimus et confirmamus, sicut chartæ et litteræ prædictæ rationabiliter testantur. Volumus etiam, et concedimus, pro nobis et hæredibus nostris, quod licet prædicti Abbas et Conventus aliqua vel aliquibus libertatum prædictarum, eis, ut prædictum est, concessarum, hactenus aliquo emergente casu usi non fuerint, ut dicti Abbas et Conventus, et successores sui, libertate illa, vel libertatibus illis, de cætero nihilominus plene gaudeant, et utantur. Hiis testibus ¹[*et cætera*]. Datum per manum nostram, *et cætera*.”

Breve Regis Baronibus de Scaccario super placito prænotato.

Writ to the Barons of the Exchequer, by reason of complaint made by the Abbot of St. Alban's against the

“Edward, par la grace Deu, Roy de Engleterre, Sire de Irland, et Duc de Aquitayne, au ²Treiserer et as Barones de l'Eschequer, saluz. Pur ³coe que nostre chere amy Abbe de Seint Alban nous ad fet enten- daunt que nos ministres, Gardeyns du Chastel de Hertford, par lenchesoum de la garde du chastel, demaun-

[TRANSLATION.]

“Edward, by the grace of God, King of England, Lord of Ireland, and Duke of Aquitaine, to the Treasurer and to the Barons of the Exchequer, greeting. Whereas our dear friend the Abbot of Saint Alban's has given us to understand that our officers, Wardens of the Castle of Hertford, by reason of the ward of the castle, demand and take in the

¹ Omitted in MS.

² *Treiserer* in MS.

³ Correctly, *eco*.

“ dent e pernent en la vile de Seint Alban, e ailurs en
 “ la franchise, travers e tonneu, en preiudice de la dit
 “ franchise, encontre resoun, e ¹aso en graunt damage,
 “ sicut meime celu Abbe, ou akount de la par luy, vos
 “ purra plus pleinement muster; vous mandoms que, la
 “ mustraunce e les resouns le dit Abbe, et la respouns
 “ des diz Gardeyns, oyes e diligentment entendues en
 “ cele partie, facez en fere pur le dit Abbe quaunt que
 “ vous verrez que face a fere, par dreit e par resoun.
 “ Done, et cætera.”

John III.,
 25th
 Abbot,
 A.D.
 1290-1301.

Wardens of
 the Castle
 of Hert-
 ford.

“ town of Saint Alban’s, and elsewhere in the liberty, ²tra-
 “ verse and toll, in prejudice of the said liberty, against
 “ reason, and also to great damage, as the same Abbot, or
 “ some from there on his behalf, will be able more fully to
 “ shew you; we do command you that, the shewing and the
 “ reasons of the said Abbot, and the answer of the said War-
 “ dens, being heard and diligently considered in this behalf,
 “ you do cause to be done therein for the said Abbot what
 “ you shall see ought to be done, in right and in reason.
 “ Given, etc.”

*Processus et allegationes partium in placito prætitu-
lato.*

Prætextu cujus mandati, mandatum fuit Nicolao Process
 Roland, nuper Custodi Castri de Hertforde, et W. Milk- and inqui-
 sop, nunc Custodi ejusdem, quod essent hic ad hunc sition as to
 diem, videlicet, in crastino Sancti Johannis Baptistæ, the right of
 ad ostendendum pro Rege rationes suas, per quas ipse the War-
 Nicolaus, dum fuit Custos castri prædicti, et W. nunc dens of the
 Custos, capit transversum et theloneum in prædicta villa Castle of
 Sancti Albani, et alibi in libertate ejusdem Abbatis. Hertford
 to take
 traverse
 and toll in
 the town of

¹ Sic in MS.

² A duty exacted by the superior lord on provisions (and perhaps

other goods), carried beyond certain limits, by land or by water.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Ad quem diem prædictus Nicolaus venit, et similiter dictus Abbas, per Eliam de Aylesbiri, attornatum suum. Et prædictus W. Milksop, gravi infirmitate detentus, non venit; sed retornavit in brevi sibi super hoc directo,

St. Alban's,
and else-
where in
the liberties
of the
Abbots of
St. Alban's.

quod transversum infra libertatem Sancti Albani recepit, ratione custodiæ Castri de Hertforde; quia quidam Nicolaus Rouland, Custos ejusdem castri ante dictum W. Milksop, prædictum transversum cepit.

Et prædictus Abbas dicit quod ministri Regis, custodes dicti castri, jam de novo, occasione custodiæ ejusdem castri, petunt et percipiunt in villa Sancti Albani, et alibi infra libertatem ejusdem, transversum et tholoneum, minus juste, et ad grave damnum ipsius Abbatis, et in præjudicium libertatis prædictæ; cum nullus minister aut ballivus Regis debet se intromittere de aliquo infra libertatem ipsius Abbatis Sancti Albani; sed omni tempore ipse Abbas, et ballivi sui, quos ipse ad hoc assignare voluerit; et super hoc profert chartam Regis Offæ, et chartam Regis Henrici Secundi, quæ hoc idem testantur. Et dicit quod idem Abbas, et prædecessores sui, a tempore confectionis chartarum prædictarum, percipiunt, et percipere consueverunt, tholoneum in prædicta villa Sancti Albani, et apud La Barnet et alibi in diversis locis infra libertatem prædictam. Ita tamen, quod nullus minister aut ballivus Regis tholoneum seu transversum in eisdem villis, vel locis, percipere consueverunt, nisi tantum post mortem Willelmi de Walentia, qui prædictum castrum et villam tenuit ad terminum vitæ suæ, ex concessione Regis.

Et prædictus Nicolaus dicit, quod nullum tholoneum cepit in prædictis villis; sed bene dicit quod ipse cepit transversum in eisdem a tempore quo fuit Custos ejusdem castri et villæ, per Philippum de ¹Wylughby, cui Rex castrum et villam commisit custodienda ad voluntatem Regis; pro eo quod idem Nicolaus invenit Do-

¹ Apparently written "Wylughby" in MS.

minum Regem seisitum de hujusmodi transverso capi-
endo in prædictis villis per W. de Sutton, primum
Custodem dictorum castrum et villæ post mortem dicti W.
de Valentia. Et dicit quod non constat ei de jure
Regis, nec de aliqua longiori seisina quam de tempore
prædicti W. de Sutton.

John III.,
25th
Abbot,
A. D.
1290.-1301.
—

Et prædictus W. de Suttone, præsens in Curia, dicit
quod statim post mortem dicti Willelmi de Valentia
seisivit in manum Domini Regis dicta castrum et vil-
lam, cum pertinentiis, per breve Regis, sub sigillo
Scaccarii, et commisit inde custodiam cuidam Ricardo
de Leukenore, clerico suo, custodiendam sub ipso,
quousque Dominus Rex commisit eadem castrum et
villam prædicto Johanni de Wilughby, custodienda ad
voluntatem Regis. Qui quidem Ricardus, tempore cus-
todie suæ prædictæ, percepit quinque solidos, sex
denarios, et obolum, in villa Sancti Albani, et tresde-
cim denarios apud La Barnet, pro transverso, sine
præcepto vel assensu suo. Sed bene dicit, quod nul-
lum tholoneum ¹ [percepit] ibidem tempore prædicto.

Et quæsitum est ab eodem W. per Barones, si dictus
Willelmus de Valentia, dum habuit custodiam castrum
et villæ, percepit hujusmodi transversum in prædictis
villis. Dicit quod non; sed dicit quod dictum fuit
a quibusdam de villa de Hertforde, postquam dictus
Philippus inde habuit custodiam, ut prædictum est,
quod quidam Abbas de Sancto Albano, prædecessor
istius Abbatis, fecit finem cum dicto Willelmo de
Valentia unum palefridum, sic quod idem Willelmus
de Valentia non caperet tempore suo hujusmodi trans-
versum in prædictis villis. Quæsitum est insuper ab
eodem W., si prædictus Dominus Henricus, Rex, seu
ejus progenitores, seu alii, qui custodiam dictorum
castrum et villæ habuerunt ante tempus prædicti Wil-

¹ Omitted in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Willelmi de Valentia, perceperunt hujusmodi transversum in prædictis villis. Dicit quod hoc ignorat.

Et prædictus Abbas, per attornatum suum, dicit, quod transgressiones illatæ fuerunt quibusdam hominibus dicti Willelmi de Valentia per homines dicti prædecessoris Abbatis nunc, ut idem Willelmus asseruit. Pro quibus quidem sedandis, et pro bono pacis, dedit prædecessor suus dicto Willelmo de Valentia viginti marcas ad unum palefridum. Et bene dicit quod dictus Henricus Rex, tempore suo, nec progenitores sui, Reges Angliæ, a tempore confectionis chartarum prædictarum, nec dictus Willelmus de Valentia, tempore quo habuit custodiam prædictam, hujusmodi transversum in prædictis villis, seu alibi infra libertatem ipsius Abbatis, perceperunt; et hoc petit quod inquiratur per patriam, vel aliis modis, secundum quod Curia consideraverit.

Et super hoc scrutentur rotuli et memoranda de Scaccario: sed nihil reperitur in eisdem de jure seu seisina Regis de prædicto transverso ante obitum dicti Willelmi de Valentia. Sed in quadam extenta facta coram J. de Insula, Barone de ¹Scaccario, per breve Regis apud Hertford, de valore prædictorum castri et villæ de Hertford, cum pertinentiis, anno vicesimo quarto, statim post mortem dicti Willelmi de Valentia, compertum est quod transversum apud La Barnete valet per annum viginti solidos.

Ideo concordatum est per Barones et Justiciarios de utroque Bancho, quod inquiratur pro Rege, utrum hujusmodi transversum capi solebat apud prædictam villam de La Barnete temporibus prædecessorum Domini Regis nunc; et, si captum fuerit tunc, qualiter, quomodo, quibus temporibus, et per quos. Et præceptum est Vicecomiti Hertfordiæ, quod venire faciat coram Baronibus hic a die Sancti Michaelis hic in quindecim

¹ Scaccario in MS., by inadvertence.

dies, nisi aliquis Baronum prius ad partes illas venerit, sex milites, gladio cinctos, de Comitatu prædicto, et duodecim, tam milites quam alios liberos et legales homines, de visneto de La Barnete, per quos rei veritas melius sciri poterit, et qui nulla affinitate vel alio modo dictum Abbatem Sancti Albani contingant; ad certificandum præfatos Barones in forma prædicta.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Et quia nondum compertum est per scrutinium rotulorum et memorandorum, seu per extentam prædictam, vel aliquam inquisitionem inde factam, quod Dominus Rex nunc, seu ejus progenitores, unquam seisiti fuerunt de hujusmodi transverso capiendo in prædicta villa Sancti Albani, nec alibi infra libertatem eandem, nisi per custodiam dictorum castri et villæ, et post mortem dicti Willelmi de Valentia tantum, ut prædictum est; nec per hujusmodi usurpationem, seu captionem, sic de novo factam, possit Domino Regi jus accrescere capiendi hujusmodi transversum in hac parte, contra formam prædictarum chartarum; concordatum est per eosdem Barones et Justiciarios, quod Rex a captione hujusmodi transversi in prædicta villa Sancti Albani, et alibi infra eandem libertatem, præterquam apud La Barnete, amoveat manum suam de cætero, quousque per inquisitionem, vel alio modo, Regi plenius constiterit de jure suo in hac parte. Et mandatum est sextodecimo die Julii, anno vicesimo septimo, W. Milksop, nunc Custodi dictorum castri et villæ de Hertforde, captioni hujusmodi transversi, nomine Regis, faciendæ in dicta villa Sancti Albani, et alibi infra eandem libertatem, præterquam apud La Barnete, supersedere; donec discussio inde plenius in Curia Regis facta fuerit, vel donec aliud super hoc habuerit in mandatis.

Postea, die Lunæ proxima ante Festum Nativitatis Beatae Mariæ, anno regni Regis nunc vicesimo septimo, Petrus de Leicestre venit apud La Barnete, et,

John III., associato secum Gilberto de Roubiri, cepit inquisitionem
 25th
 Abbot,
 A.D.
 1290-1301. prædictam per R. de Melcoley, Johannem de Nevile,
 R. Le Chaumburleyn, G. de Braibrok, Stephanum
 Chenduit, milites, T. de Wytebyrowe, S. de Blake,
 W. de Esendene, Johannem de Totenhale, Hugonem
 de Lamare, Ivonem Punchardoun, et W. Forestare,
 alios juratos ejusdem inquisitionis ; qui quidem jurati
 petierunt instanter pro Rege, quod quatuor servientes,
 qui bene noverunt statum Regis, possent una secum
 jurari ; per quos certificari possent, et melius ha-
 bere notitiam facti ; videlicet, Petrum de Halfhide,
 Egidium de Bisseya, W. de Hunestre, et Johannem
 de Henenden. Et concessum fuit eis, eo quod retor-
 nati fuerunt in pannello Vicecomitis, nec fuerunt de
 aliqua affinitate Abbatis.

Finding of
 the Inqui-
 sition
 thereon, in
 favour of
 the Abbot
 of St.
 Alban's,
 A.D. 1299.

Qui summoniti, jurati dicunt per sacramentum suum,
 quod dictus Henricus, Rex Angliæ, pater Regis nunc,
 nec prædecessores sui, Reges Angliæ, ¹nunquam cepe-
 runt transversum nec tholoneum in villa de Barnet,
 a tempore quo prædictus Abbas et prædecessores sui
 primo seisiti fuerunt de libertatibus suis per chartas
 progenitorum, Regum Angliæ. Dicunt tamen, quod
 quidam Ricardus de Leukenore, clericus W. de Suttone,
 qui seisivit castrum in manu Domini Regis de Hert-
 forde, post mortem Willelmi de Valentia, cui Dominus
 Rex dictum castrum contulerat ad terminum vitæ
 suæ, per quamdam usurpationem cepit tresdecim de-
 narios in villa de Barnete pro transverso. Requisiti
 si dictus Willelmus de Valentia unquam receperat
 tholoneum seu transversum tempore quo habuit cus-
 todiam prædicti castri, vel si dictus Abbas finem fe-
 cerat cum eodem pro tholoneo et transverso perci-
 piendo et retinendo pacifice, tempore ipsius Willelmi
 ad vitam suam,—dicunt quod dictus Willelmus de

¹ Sic in MS., for "*nec dictus . . . unquam*"

Valentia nunquam recepit tholoneum seu transversum de tempore quo habuit custodiam castri prædicti in villa prædicta de Barnet; licet ipse et ballivi sui sæpius hoc petivissent. Dicunt tamen, quod quædam transgressio facta fuit hominibus dicti Willelmi de Valentia per homines dicti Abbatis; pro qua transgressione sedanda, et pro bona voluntate ipsius Willelmi de Valentia habenda, dictus Abbas, eo quod non audebat ipsum Willelmum de Valentia offendere, contulit eidem Willelmo de Valentia viginti marcas ad unum palefridum, non pro aliqua fine facienda pro tholoneo seu transverso. Requisite si aliquo modo potuit innotescere per quam causam dictus W. de Valentia, seu alii, nomine suo, ¹ exegerunt tholoneum seu transversum in villa de La Barnete, dicunt quod ² ea; quia dictus Henricus Rex, et prædecessores sui, et ipse Willelmus de Valentia, dum custodiam castri prædicti possedit, ceperunt tholoneum et transversum in Hertford, Hatfeld, Northmimmes, ad pontem de Teule, Ware, ad Crucem de Waltham, quæ sunt vicina et circumadjacentia loca ad La Barnet. Credebant ipsi Willelmus de Valentia et ballivi sui, quod similiter debuissent percipere in villa de La Barnete; sed ³ dicunt præcise quod nunquam aliquod tholoneum seu transversum receperunt in eadem.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301
—

Breve Regis Baronibus de Scaccario, de procedendo ad iudicium in placito prænotato.

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, Writ, commanding
“ et Dux Aequitaniæ, Thesaurario et Baronibus suis de Scaccario, salutem. Cum ad querelam dilecti nobis in Christo the Barons
“ cario, salutem. Cum ad querelam dilecti nobis in Christo of the Ex-
“ Abbatis de Sancto Albano, nobis suggerentis quod super chequer to
“ captione transversa in La Barnet, infra libertatem de Sancto pronounce

¹ *exegerunt* in MS.; but corrected above in a later hand.

² Sic in MS.

³ *dit* only in MS.

John III., “ Albano, per ballivos Custodis Castri de Hertford, eidem
 25th “ Abbati injuriatum fuerit, vobis ¹mandavimus quod, auditis
 Abbot, “ rationibus ejusdem Abbatis super injuriis sibi factis occa-
 A.D. “ sione transversi prædicti, et facta inde per sacramentum
 1290-1301. “ sione transversi prædicti, et facta inde per sacramentum
 — “ proborum et legalium hominum de Comitatu Hertfordiæ, per
 speedy “ quos rei veritas melius sciri possit, diligenti inquisitione,
 judgment “ eidem debitam justitiam inde fieri faceretis; et vos, facta inde
 thereon. “ juxta præceptum nostrum inquisitione, ad judicium reddendum
 “ tam diu procedere distulistis, ad grave damnum ipsius
 “ Abbatis, ut accepimus;—nos, ipsum Abbatem per ulteriorem
 “ dilationem in hac parte indebite fatigari nolentes, vobis
 “ mandamus quod, recordo et processu inde coram vobis ha-
 “ bitis plenius inspectis, ad judicium inde reddendum quam
 “ ²citius, absque juris offensa, et secundum legem et consuetu-
 “ dinem regni nostri, poteritis, procedatis. Teste meipso,
 “ apud Westmonasterium, primo die Aprilis, anno regni nostri
 “ vicesimo octavo.” Per petitionem de Consilio.

The War-
 den of the
 Castle of
 Hertford
 is com-
 manded to
 surcease all
 such collec-
 tion of
 toll and
 traverse.

Et Abbas petit judicium suum, et, recitato toto
 processu prædicto coram Thesaurario et Baronibus assi-
 dentibus, J. de Langtone Cancellario Regis, et Justiciariis
 de utroque Banco, per prædictam inquisitionem, nec alio modo,
 constare potest, quod Rex habere debet tholoneum vel trans-
 versum in villa de Barnete. Concordatum est, quod mandetur
 Custodi castri prædicti quod de tholoneo et transverso de ³cætero
 in villa prædicta exigendo supersedeat omnino.

*Breve Regis de tholoneo et transverso prædicto ulterius
 non exigendo.*

Writ to the “ Rex W. Milksop, Custodi Castri sui de Hertford, salu-
 Warden, “ tem. Quia per inquisitionem inter nos et Abbatem de Sancto
 enjoining “ Albano coram Baronibus de Scacario nostro nuper captam
 to that “ super hoc, si nos, ratione ad castrum prædictum libertatis
 effect. “ pertinentis, habere debemus, et percipere, per manus custodis
 “ castri prædicti, qui pro tempore fuerit, tholoneum et trans-
 “ versum in villa de La Barnet, est compertum quod nos in
 “ eadem villa tholoneum et transversum habere non debemus;
 “ tibi præcipimus, quod de tholoneo et transverso de cætero

¹ *mandamus* in MS.

² *citicius* in MS., by inadvertence.

³ *cetera* in MS., erroneously.

“ exigendo in villa prædicta, ratione custodiæ castri prædicti, John III.,⁴
 “ supersedeas omnino, salvo jure nostro, cum alias inde loqui 25th
 “ veluerimus. Teste W[altero], Coventrensi et Lichfeldensi Abbot,
 “ Episcopo et Thesaurario nostro, apud Eboracum, sexto die A.D.
 “ Julii, anno regni nostri vicesimo ¹octavo.” 1290-1301.

Dominus Rex implacitavit Abbatem de tholoneo et Final judg-
 transverso infra libertatem Sancti Albani et in Le ment for
 Barnet, et judicium transiit pro Abbate. the Abbot.

*De servitio militari ²per prædictum ³[Abbatem] et suos
 comportionarios Domino Regi persoluto.*

Memoratus quidem Abbas fecit Domino Regi Ed- Military
 wardo servitium militare in Scotia, anno regni ejusdem service
 tricesimo, in forma quæ subsequitur.— rendered to
 the King,

Abbas de Sancto Albano, hæredes de Wancy, Nico- in his
 laus de Wathamstude, Johannes de Westwik, Radul- Scottish
 phus de la Penne, et hæredes de Oxeya, tenent feodum war, by the
 unius militis in Crokesle et Oxeya; unde tunc corpus Abbot and
 accidit super Oxeiam. his copar-
 ceners,
 A.D.
 1301-2.

Ricardus Bachworth, hæredes de Britewelle, et Do-
 minus Radulphus de Monte Canisio, tenent feodum
 unius militis in Bacheworthe, Britewelle, et Harpesfeld;
 et tunc accidit corpus super Bacheworthe.

Ricardus filius Alexandri de Langley, hæres de
 Wodewik, hæres Domini Hugonis de Brok, Coquina-
 rius de Sancto Albano, hæres Petri de Goldyngtone,
 hæres Mabilia Kokayne, tenent feodum unius militis
 in Langleye et Westwik, Bacheworthe, Rikemerworth,
 Hurstone, Garstone, et Saret; et tunc accidit corpus
 super Coquinarium.

Johannes de Gorham et Laurentius de Broke tenent
 feodum unius militis in Westwik et Schephale; et tunc
 accidit corpus super Johannem de Gorham.

¹ *septimo* in MS., erroneously. | MS., by inadvertence.
² *pro* (in abbreviated form) in | ³ Omitted in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—

Abbas de Sancto Albano, Rogerus de Meridene, Robertus Chival, Johannes de la More, tenent feodum unius militis in Childewik, Myridene, Bradeweye, Sisseverne, et Nortone; et tunc accidit corpus super¹ Sisseverne.

Johannes Tayleboys, Johanna Pyrot, hæres Ricardi de Childewik, Stephanus de Reymes, Eleemosynarius de Sancto Albano, moniales de Sopwelle, tenent feodum unius militis in Ticehurst, ²Wynring, Redburne, Hextanstone, Sopwelle, et Blakenhide; et tunc accidit corpus super Sopwelle.

Regulations of the King's Marshalsea, as to weights and measures, in the time of the said Abbot.

Ista inseruntur in rotulo Marescalliæ Domini Regis, tempore dicti Abbatis, quia inventum fuit quod standardum busselli non fuit omnino custoditum, sicut debuerat.—

Per communem assensum duodecim juratorum et aliorum de villa Sancti Albani, liberata fuerunt standarda, videlicet, busselli, galones, et ulnæ, Abbati ejusdem loci, videlicet, per manus Fratris Johannis de Stevenache, tunc Cellararii, et Johannis de Grenestude, tunc ballivi, dicti Abbatis; ita quod salvo custodirent dictum standardum, sub pœna qua decet, *et cætera*.

Et præceptum est ex parte Domini Regis, quod omnes mensuræ dictæ villæ et de Watford, tam majorum quam minorum, bis in anno videantur et diligenter examinentur, ita quod sint concordantes standardo Domini Regis; et quod nullam mensuram patiantur in villa prædicta, nisi per standardum fuerit examinata, et signo Abbatis signata. Et hoc visum examinationis et consignationis mensurarum fiat coram ballivis Abbatis, et in præsentia duodecim juratorum custodientium assisam, et de pondere panis et de omnibus aliis assisis Dominum Regem tangentibus, quotienscunque necesse fuerit ibidem.

¹ The letter *J* is inserted after this word, apparently by mistake. | ² The exact form of this word is doubtful.

Qualiter memoratus Abbas Archiepiscopum Cantuariensem, hospitium petentem, nisi littera indemnitate privilegiorum suorum præmissa, recipere recusavit. John III., 25th Abbot, A.D. 1290-1301

Robertus de Wynchilse, Archiepiscopus Cantuariensis, per unum de suis, sine littera, mandavit quod voluit hospitari in Abbathia Sancti Albani. Et quia dictus Johannes Abbas timuit præjudicium fore in futurum, misit duos monachos ad ipsum reverenter, ut sigillaret istam litteram, quam detulerunt, sub forma quæ sequitur.— Robert, Archbishop of Canterbury, desires to be entertained in the Abbey, A.D. 1300.

“ Robertus, Dei gratia, Cantuariensis Archiepiscopus, totius Angliæ Primas, Johanni, ejusdem permissione, Abbati Monasterii Sancti Albani, ad Romanam Ecclesiam, nullo medio, pertinentis, et ejusdem loci ¹ Conventui, salutem et sinceram in Domino caritatem. Noverit vestra discretio quod cum nos hac instanti die Jovis proxima post Festum Apostolorum Petri et Pauli, anno Domini millesimo trecentesimo, ad dictum monasterium vestrum, gratia hospitandi, personaliter venerimus, nihil occasione nostri adventus ² attentabimus, seu attentari faciemus, quod in præjudicium aut offensam privilegiorum, a Sede Apostolica vobis et monasterio vestro indultorum, quoquo modo cedat, vel cedere possit; et hoc bona fide vobis promittimus. In cujus rei testimonium, has litteras nostras, sigillo nostro signatas, vobis fieri fecimus patentes. Vale. Datum apud Harwes, die et anno supra dictis.” Form of a letter which Abbot John requests the Archbishop to sign.

Sed quia respondit se nullam litteram in præmissis velle sigillare, marescallus suus hospitium suum cepit in villa Sancti Albani. The Archbishop refuses, and puts up in the town.

Appropinquante igitur Archiepiscopo, quia Sacrista Sancti Stephani non pulsavit contra ipsum, dictam ecclesiam de facto, quanquam non de jure ecclesiastico, supposuit interdicto: hoc non obstante, pulsaverunt, celebraverunt, et omnia fecerunt, quæ debuerunt. In The church of St. Stephen's is placed under interdict, because the bells are not rung

¹ *Conventus* in MS., by inadvertence

² *attemptabimus attemptari*, in MS.

John III., crastino vero, Archiepiscopus, minando, indignanter recessit. Quem quidem advocatus noster secutus est extra villam, cum appellatione sub manu publica; et cum cepisset legere appellationem, Archiepiscopus nimis molestabatur; unde sui clericum nostrum de equo suo violenter prostraverunt.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
—
for the
Arch-
bishop;
the Abbey's
advocate
being
thrown
from his
horse.
The Prior
soothes the
Arch-
bishop.

Ex neutra tamen parte fuit prosecutio facta, quia cito postea moriebatur Abbas. Quo defuncto, successor suus, Johannes Le Maryns, demulsit Archiepiscopum per verba dulcia; et sic, amicis mediantibus, indignatio pontificis conquievit.

De Missa cotidiana Sancti Albani, et Collecta pro statu Regis, tempore predicto primitus celebrata.

A Mass of
St. Alban,
and a Col-
lect, ap-
pointed to
be said
daily for
the King.

² Hujus Abbatis tempore, concessum est Regi et Reginae, necnon et liberis suis, et populo suo, Abbate jubente, et toto Conventu approbante, ut una Missa de Sancto Albano cotidie celebraretur in Conventu; quae quidem Missa praecipua fuit a fratre ad fratrem.

Secunda Collecta erit specialis pro Rege:—"Deus, in cujus manu corda sunt regum, et caetera."

Iter, eadem Collecta eidem concessa fuit, et praecipua, ad Magnam Missam cotidie, ita ut qui Magnam Missam celebraret, terminata prima Collecta de solemnitate de qua agitur, statim inciperet secundam pro Rege, ut supra. Eodem modo ad Missam Beatæ Mariæ cotidie ad notam.

¹ He lived about sixteen months after the month of June 1300; see page 50 *post*.

² See some further account of the

institution of this service for King Edward I., and Queen Margaret, in the Appendix to Walsingham's *Hist. Angl.*, Vol. II. p. 362.

*De molendino aquatico apud Redburnam tempore
predicti Abbatis concremato.* John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Ejusdem quoque Abbatis tempore, ignis—incertum unde natus et proveniens—molendinum aquaticum Camerarii, apud Redburnam, funditus corripuit. Qui spiraculo venti intolerabilis, ab Occidente ¹ provenientis, adjunctus, toti manerio exitium et adnihilationem minabatur; sed gratia Dei, et densitate et obumbratione arborum, nullum pertulit incendium nec læsuram.

The mill
of the
Chamberlain, at
Redburn,
burnt.

Congruum est igitur fundum et maneria arborum densitate et amœnitate circumdari; tum propter ventorum irruptiones, tum propter hujusmodi ignis varios casus et consumptiones.

Advantage
of build-
ings being
surrounded
with trees.

[² *Magister Thomas de Colebrugge eligitur in Archiepiscopum Eboracensem.*]

Postea vero, scilicet, in Vigilia Sancti Martini, congregatis Canonicis Eboracensis Ecclesiæ ad eligendum sibi pastorem idoneum, tandem, disponente Domino, unanimi assensu omnium attributo, eligitur Magister Thomas de Colebrugge in Archiepiscopum Eboracensem; vir quidem curialis, profunde ad plenum litteratus; sed, quod melius est, moralis et discretus, prudens et circumspectus. ³ Qui protinus, amicis exoratus, urgente necessitate, canonica electione, pro communi Ecclesiæ gratanter suscepit utilitate onus pastorale. Deinde benigne susceptus a Rege, pro spiritualitate vero Curiam Romanam expetiit. Tandem cum illuc sano conductu

Thomas de
Colebrugge
[Cor-
bridge]
elected
Arch-
bishop of
York,
(A.D.
1299).

He goes to
Rome for

¹ *proveniens* in the MS.; but corrected from the Vol. of Rishanger, p. 476, *Annales Edwardi Primi*, in which this and the following account, down to "*consignavit*" p. 50, are also given.

² This rubric is omitted in the

MS.; but is borrowed from the *Annales* above-mentioned, p. 477. The whole passage seems to have been inserted by mistake. See page 50, Note 1.

³ Apparently *quo* in MS.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.
con-
secration,
(A.D.
1300.)
Opposition
to his
cross being
borne
before him
in the
Province
of Canter-
bury.

prospere pervenisset, remansit in Curia Romana paucis diebus, usque propositum effectui mancipasset. Mox a Summo Pontifice, Bonefacio Octavo, admissus est. Cumque consecratus esset, confestim cum pallio ad propria remeavit. Cumque mare versus Angliam intrasset, et ad portum Doveriæ applicuisset, mox crucem suam ante se in altum portari præcepit. Quod cum homines Archiepiscopi Cantuariæ contemplantur, murmurabant et contradicebant, dicentes quod in præjudicium domini sui hoc faceret. Deinde vim faciebant ei, ut crucem demitteret. Deinde Eboracum ivit, ubi Regem invenit; cui negotia sua seriatim ostendit, et qualiter a Summo Pontifice admissus est, et in Archiepiscopum consecratus. Statim Rex ei omnia temporalia debito more consignavit.¹

De morte, vitiis, et negligentis, Abbatis prænotati.

Sickness
and death
of Abbot
John, 19th
October,
1301.

He omits
to appoint
his Anni-
versary.

Cum autem memoratus ² Abbas Sancti Albani per decem annos et dimidium, quinque septimanas, et duos dies, rexisset, variis sollicitudinibus artabatur, cerebrum habens infirmatum, amisso penitus appetitu comedendi, supra modum debilitatus: demum omnibus feliciter quæ ad Christianum pertinent, perceptis Sacramentis, ultimum "Vale" dicens fratribus suis, quartodecimo Kalendas Novembris, anno Domini millesimo trecentesimo primo, migravit ad Dominum; qui in vita sua non habuit gratiam ordinandi Anniversarium suum, quia in eo quo quis deliquit, debet puniri. ³ Accidit merito:

¹ At the beginning of this Section, and in an almost contemporary hand, there is written (fol. 179 a)—
"Vacat totum, et scribatur de mo-
lendino de Koket,"—in reference to the account of the windmill on Coket Island, described in the *Annales Edw. Primi*, pp. 477-8,

before-mentioned.

² Omitted in the text, but supplied in the margin, in a somewhat later hand.

³ These words are evidently inserted by mistake, the latter word being slightly run through with the pen.

unde hoc ei merito accidit, ut a multis prænesticatum est, eo quod decretum et ordinationem perpetuam felicis recordationis Domini Rogeri Abbatis, prædecessoris sui immediati, sub cuius alis, diu Capellanus suus, fovebatur, ad modum gallinæ nutriens pullos suos, infrimavit. Postquam autem in Abbatem confirmatus est, statim vitium ingratitude, necnon, ut veretur, sententiam excommunicationis, incurrens, manerium de Childewik Conventui abstulit; quod eis dictus prædecessor suus, una cum rebus aliis, ad Anniversarium suum faciendum dederat, et, quod octo cotucæ in Conventu singulis annis cursatim darentur, ordinaverat; de quibus omnibus, ipso vivente, Conventus fuerat in seisinâ, et bona charta facta fuerat super præmissis. Ipse autem præsens erat in Capitulo, quando dictus prædecessor suus, toto Conventu stante et approbante, prædictam ordinationem solemniter, cum baculo pastoralis, cum stolis et candelis accensis, excommunicavit omnes qui illam ordinationem unquam infringere attentarent.

John III.,
25th
Abbot,
A.D.
1290-1301.

Probably a judgment upon him, for having withdrawn the means left to the Convent for celebrating the Anniversary of his predecessor; under pain of excommunication on alienation.

Iste quidem Abbas Johannes a multis exosus habebatur pro eo ¹ quod levissimis de causis omnes Priores Cellarum amovit, (præter Priorem de Wymundham, quem amovere non audebat, propter Dominum R[obertum] de Tateshale,) licet maximam, in subventionem suam, ² pecuniam ab eis percepisset. De boscali venditione magnum habuit adjuvamen, et sic per consequens successor suus minus percipere potuit. Domum suam pensionibus et liberationibus plurimum oneravit. Benignus, religiosus, socialis, maturus, semper extitit, et affabilis. Cujus animæ propitietur Deus. Amen.

Hated by many for his removal of the Priors of the Cells.

He sells much of the wood; and grants many pensions and liveries.

Anima cujus, et animæ omnium fidelium defunctorum, in pace requiescant.

Prayer for the repose of his soul.

¹ Omitted in the text, but supplied in the margin, in a somewhat later hand.

² *peccuniam* in MS.

De seysina Abbathie post mortem predicti Abbatis per Escaetorem Regis capta; sed virtute chartæ, per eundem Abbatem super eadem impetrata, Priori et Conventui continuo liberata.

A.D. 1301. Tradito itaque corpore ejusdem Abbatis sepulturæ, undecimo Kalendas Novembris, anno Domini supra-
 dicto, ante majus altare per venerabiles patres, de Westmonasterio et Wouburne Abbates, cum non modica multitudine religiosorum, militum, et aliorum, qui omnes cum Priore ipso splendide reficiebantur; accessit Nicolaus de Wathamstude, Sub-escaetor, nomine Domini Regis, ad capiendam seisinam.
 Prior vero, cum Cellarario, statim legi fecit chartam, a Domino Rege de vacatione impetratam ante diem mortis suæ fere per mensem, præsentibus et audientibus Domino Henrico ¹Spigurnel, Domini Regis Justiciario, Domino Johanne Aygnel, et multis aliis. Reliquit Baroniam dispositioni Prioris et Conventus, juxta regiam concessionem; et sic liberata fuit seysina per breve.

Burial of
Abbot
John, 22nd
October.

Visit of
the Sub-
escheator.

The
Charter of
exemption
on vacancy
of the
Abbaey is
read to
him; and
he departs.

*De quibusdam monachis pro licentia eligendi ad
 Dominum Regem destinatis.*

Certain monks are deputed to the King, in Scotland, to ask for a *congé d'élire*. Cum autem omnia quæ ad gestum Abbatis defuncti ²solemniter ³consummarentur per venerabiles patres, de Westmonasterio et de Woburne Abbates, Dominus Johannes de Maryns, tunc Prior Ecclesiæ Sancti Albani, de communi assensu omnium fratrum, misit tres fratres ad Dominum Regem, ad impetrandam licentiam eligendi Abbatem; videlicet, Dominum Gregorium Blosine, Dominum Johannem de Stoppelle, et Suppriorem de

¹ Incorrectly given as "*Spri-*
gunel," in MS. | is apparently omitted here.
² "*decabant*," or a similar word, | ³ *consummarentur* in MS.

Thinemuta; ut, si contigisset quod unus eorum debilitaretur aut infirmaretur, per tertium, scilicet, Superiorem, negotium ¹suppleretur. Digressi igitur prædicti duo monachi invenerunt Dominum Regem in Scotia, apud Lillescou, contra Scotos prælia committentem. Statim salutato Rege, ostenderunt ei litteram Prioris et Conventus patentem, prout moris est.

A.D. 1301.

They find him at Lillescou, [Linlithgow] and obtain it.

De præfectione Johannis de Maryns suprascripti in vicesimum sextum Abbatem Monasterii Sancti Albani.

Accepta licentia eligendi, et appropinquante die electionis præfixo, scilicet, in crastina Circumcisionis Dominicæ, præsentibus omnibus qui voluerunt, poterunt, et debuerunt, ²commode interesse, divina Providentia, et Beati Albani meritis suffragantibus, de consensu Conventus, per viam compromissi, Dominus Johannes de Maryns, qui officium Prioris per quatuordecim annos et amplius in Ecclesia Sancti Albani strenuissime, quantum ad Deum et hominem, complevit, electus est in Abbatem et pastorem animarum; vir quidem peritus, et per omnia laudabilis religionis, maturus et stabilissimus; quem Rex, sibi præsentatum, gratanter suscepit. Cæterum tantam gratiam ei contulit Dator gratiæ, ut omnes homines, pauperes et divites, juvenes cum senioribus, suæ gratulabantur electioni, et magno applausu gratias Deo reddiderunt; ³quem Beati Protomartyris Anglorum ecclesia per Spiritum Sanctum concipiens, dilectum Deo et hominibus pastorem germinavit.

Prior John de Maryns is elected Abbot, 2nd January, 1302.

The King readily accepts him.

Universal congratulations on his election.

¹ *supletur* in MS.

² *comode* in MS.

³ *qui* originally in MS., but altered in a somewhat later hand.

John IV., *Qualiter quidam nitebatur impedire electionem prænotatam.*

26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Richard de Hatford, Prior of Redburn, the only one to oppose the election.

Through jealousy, he writes to the Archbishop; who reproves him.

Hatford asks pardon in Chapter; which is granted.

Abbot John waits upon the King, for admission.

Insurrexit tamen quidam frater, Ricardus de Hatford, (tunc Prior de Redburna, sed statim postea, propter ingratitude suam, depositus,) quem prædictus Prior Johannes multum amavit et honoravit. Die electionis, in Capitulo quamdam compilationem trifurariam, quam fatue composuerat, legendo, horam diu prorogavit; unde omnes in Capitulo, tædio affecti, ignorabant quid dicere intendebat. Tractantes igitur de electione canonica, continuarunt jejuni totum spatium diei usque ad vesperum. Post electionem vero, murmurando et detrahendo, ipse miser, solus volens, putansque frustra per ¹ phantasma præfuisse in Abbatem, quem nullus in mente habuit, præsumptionem et fatuitatem suam, et sinistra de electo, scripsit Archiepiscopo; unde Archiepiscopus, moleste ferens, stultitiam suam improbavit.

Sed revera dictus Abbas, propter prænominati fratris verba vel dicta, seu facta, nunquam repulsam aut molestiam ab aliquo mortali sustinuit. Quo redeunte de Curia Romana cum plenitudine potestatis, memoratus Frater Ricardus in Capitulo veniam petiit, emendam promittendo de commissis; quem pœnitentem, more pii pastoris, suscepit, fovendo in visceribus caritatis. Hiis itaque peractis, electus, paucis postea evolutis diebus, Regem adire maturavit, ut secundum consuetudinem admitteretur ab eodem. Fuit autem vir in cunctis prospere agens, et Dominus omnia opera ejus dirigebat.

¹ *phantasma* in MS.

De progressu electi versus Curiam Romanam, confirmatione electionis, et ¹reditu ejusdem.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Præsentata electi persona Regi, et acceptata, electus, cum quatuor monachis, egressus est Angliam, apud ²Doroberniam, versus Curiam Romanam, prima die Quadragesimæ, Littera Dominicali existente G. Transivit igitur per montes Chat et Seneise, et sic per marinam de Gene. Deinde in Vigilia Sancti Johannis ante Portam Latinam, venit Romam ad Sanctum Johannem Lateranum, et eodem die comparuit coram Domino Papa; ³et die Mercurii sequenti, ⁴id est, septimo Idus Maii, movit se versus Anagniam; et electus, postquam moram traxisset Romæ per novem dies, decima die secutus est Dominum Papam; unde quinto die Maii pervenit ad dictam, ubi tunc temporis Curia erat, urbem; et duodecimo Kalendas Junii facta fuit relatio Papæ de electione et examinatione electorum; et duodecimo Kalendas Julii proponebatur decretum electionis coram Papa; et eodem die fuerunt Fratres ⁵J. Passevant et J. de Strakeberne, electores sui, examinati. Item nono Kalendas Junii examinabatur electus ⁶de Cardinalibus Albanensi, J. Monacho et ⁷Neapoleone; et sequenti die fuit confirmatus, et in crastino Sancti Augustini erat benedictus.

The Abbot proceeds to Rome; and arrives there 5th May, 1302.

After all the due formalities, he receives the Papal Benediction, 26th May.

In die autem Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ recessit a Curia Romana. In comitiva vero sua semper erat electus Sancti Edmundi, qui post ipsum, tam coram Rege quam Papa et Cardinalibus, consimili modo negotia sua expedivit; eadem siquidem via qua prædictus electus noster ivit, ipse, in Abbatem confir-

He leaves Rome, 24th June, 1302; and returns with the newly elected Abbot of Saint Edmund's.

¹ *redditu* in MS.

² *Doreberniam* in MS.

³ A mistake probably for "*qui*," meaning the Pope.

⁴ *i.* in MS.

⁵ These brethren had previously

visited Rome: see p. 8, *ante*, where Strakeberne is called "*Strakederne*."

⁶ Probably an error for "*a*."

⁷ *Neapoleon* in MS., evidently an error. As to this Cardinal, see p. 9, *ante*.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-3.

On his
return, he
does
fealty to
the King.

Abbot
John re-
turns to
Saint
Alban's,
and is
joyfully
received.

He gives
a great
Feast; the
Abbots of
Saint
Edmund's
and New-
minster
being
present.

Expenses
of the
Abbot at
Rome.

Payments
to the
Pope and
Cardinals.

matus, regressus est. Die itaque Jovis proxima ante Festum Sancti Petri, quod dicitur "Ad Vincula," applicuit apud Doroberniam, et die Jovis sequente venit Londonias ad Dominum Regem; qui in crastino cepit, prout moris est, fidelitatem ab eodem, et mandavit Escaetori suo per breve super liberatione Baronie sue.

Remeante igitur Domino Abbate domum, cum plenitudine potestatis, Dominica proxima post Festum Sancti Bartholomæi Apostoli, anno Domini millesimo trecentesimo secundo, concomitante eum Abbate Sancti Edmundi, et aliis multis, mox ei obviam venit non modica multitudo populi, clamantis et dicentis,---¹ "Benedictus qui venit in nomine Domini;" quem Conventus, cum processione solemnī, hilariter cum omni reverentia et honore, gratias agentes Deo, susceperunt.

Eodem die ingressus sui, maximum celebravit convivium; cui interfuerant de Sancto Edmundo et de Novo Monasterio Abbates, milites vero tresdecim: quot quot autem venerunt, honorifice suscepti fuerunt. Expensæ inde ascenderunt ² ad plus quam centum marcas argenti, præter staurum.

*De expensis et confirmatione electionis præscriptæ, modo ibidem subscripto in Curia Romana per-
solutis.*

³ Domino Papæ, pro privata visitatione, ⁴ tria millia florenorum; scilicet, mille ducentæ quinquaginta marcæ. Item, pro communi visitatione, mille et octo marcæ. Summa, Domino Papæ et Cardinalibus, duo millia marcarum, ducentæ, quinquaginta, et octo marcæ. Item, pro respectu habendo, ducentæ marcæ.

¹ Matt. xxi. 9.

² plusquam ad in MS.

³ Against this, there is a Note in the margin (fol. 180 b.), apparently in Sir R. Cotton's hand,—"Erac-

"*l'once Curia Romana.*"

⁴ Probably, "quinque," as four florins are throughout made equal to one mark.

Item, Examinatoribus, videlicet, Domino Albanensi, John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8. unus cyphus, pretii quadraginta florenorum, decem marcarum. Item, Domino J. Monacho, unus cyphus, pretii quadraginta florenorum, decem marcarum. Item, Domino Neapoleoni, unus cyphus, pretii triginta duorum To the
Examiners. florenorum, octo marcarum,

Item, duobus Cardinalibus, Domino Francisco, nepoti Domini Papæ, unus discus pretii quadraginta duorum florenorum, decem marcarum, sex solidorum, octo denariorum. Item, Referendario, Magistro P. de Hispania, unus pretii quadraginta duorum florenorum, decem marcarum, sex solidorum, octo denariorum. Moneys
paid,
and gifts
presented,
to nume-
rous other
officials.

Item, advocatoribus hostiarii Domini Papæ, triginta quatuor ¹Turonenses grossi.

Item, Magistro Jacobo de Casul', novemdecim solidi, octo denarii, Turonenses.

Item, Albertino, viginti sex solidi, sex denarii.

Item, procuratoribus, scilicet, Magistro Cursino, duodecim floreni; item viginti solidi, Turonensium grossorum.

Item, Magistro N. de Napl', duodecim floreni; qui fuit procurator Camerarii; palefrido et aliis necessariis quadraginta florenorum.

Item, Albertino, advocato de Casul', sex floreni.

Item, in exenniis trium Cardinalium, quatuordecim solidi, decem denarii, grossorum Turonensium.

Item, per manum Cursini circa Bullas impetrandas, et pro Bullis scribendis, prima vice, sexaginta tres ¹Turonenses. Magistro Blondino, qui correxit litteras cassatas, duo floreni. Scriptori, secunda vice, sexaginta ¹Turonenses.

Magistro P., ut citius registrarentur, quatuor ¹Turonenses. Pro tribus litteris supplicatoriis, sexaginta quinque ¹Turonenses.

Bullatoribus, duodecim floreni, et duo ¹Turonenses.

Pro registro, sexaginta ¹Turonenses.

¹ The denomination (*solidi* probably) is not stated.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

Pro Bullis suarum litterarum supplicatoriarum, unus florenus.

Item, per manum Magistri Reginaldi, P. de Mar', duo floreni; pro copia obligationis, duo floreni et quatuor Turonenses. Notariis, quinquaginta floreni; et pro nota, octo floreni. Pro littera executoria, triginta quinque floreni.

In uno annulo pro ¹Alberto, sex floreni.

Supplicatio Prioris et Conventus Sancti Albani pro auro Regine, tempore vacationis ejusdem injuste ²petito.

Petition
for relief
from pay-
ment of
Queen's
Gold,
on the sum
paid to the
King on
vacancy
of the
Abbacy.

“ A nostre Seignur le Roy, moustrent le Priour et
“ le Covent de Seynt Alban, qe come nostre Seignour
“ le Roy, pur la grant devocioun qil out au glorius
“ Martir Seynt Alban, grauntast a ditz moignes la
“ garde de lur Abbeye, et des tutes terres, choses, e
“ biens, al Abbeye appendauntez, redaunt de ceo au
“ Rey, e a ces heirs, solom le tens de la vacacioun cer-
“ tein, sicome il est contenu en la Chartre le Roy, dont
“ le transescrist pend a ceste peticion; nostre Dame la

[TRANSLATION.]

“ Unto our Lord the King, shew the Prior and the Con-
“ vent of Saint Alban's, that whereas our Lord the King, for
“ the great devotion which he had for the glorious Martyr
“ Saint Alban, granted unto the said monks the wardship of
“ their Abbey, and of all lands, things, and goods, unto the
“ Abbey belonging, rendering therefrom unto the King,
“ and to his heirs, a certain sum according to the time of
“ such vacancy, as is contained in the King's Charter, a
“ transcript of which is appended to this petition; our Lady

¹ Perhaps “*Albertino*,” as in last page, is meant, as the name is | contracted form.
in a | ² *petiti* in MS., by inadvertence.

“ Reyne les fait destreindre, e ¹ lure demaunde son or
 “ de ceo qil rendent pur la vacacioun ; la ou il en
 “ entendent a ceo nient estre tenuz, mes par la Chartre
 “ le Roy pleniement estre quites, deschargez, e alleg-
 “ gez. Dount il prient remedie.”

John IV.,
 26th
 Abbot,
 A.D.
 1302-8.

“ the Queen causes them to be distrained, and demands of
 “ them her gold upon that which they pay for the vacancy;
 “ whereas they consider that they are in no way thereunto
 “ bound, but by the King’s Charter are fully acquitted, dis-
 “ charged, and released therefrom. Of which they pray for
 “ redress.”

Continuatio processus et materie proxime prenotate.

Dominus Johannes de Godele, Thesaurarius Dominæ
 Reginae, dicit quod petit aurum pro fine quem Abbas
 fecit pro charta Regis cum Rege de vacatione habenda ;
 et quod nihil petit de mille marcis annuis, quas red-
 dunt in ² singulis vacationibus.

Allegation
 of the
 Queen’s
 Treasurer
 that the
 Queen’s
 Gold is
 demanded
 on other
 grounds.

*Allocatio et exoneratio Monasterii Sancti Albani in
 Scaccario Regis, de solutione auri ³ Reginae præ-
 notata.*

“ E estre ceo, ele demaunde de son ore trente mars
 “ de les ditez moignes, pur treis centz mars, les queus le
 “ Abbe dona au Roy en eyde de sa guerre de Escoce ;

Queen’s
 Gold is
 demanded
 on 300
 marks
 given by
 the late
 Abbot to
 the King.

[TRANSLATION.]

“ And besides this, she demands as her gold thirty marks
 “ from the said monks, for three hundred marks, which the
 “ Abbot gave to the King in aid of his war in Scotland :

¹ This word is doubtful; “*lur*” is
 written in the margin

² *sigulis* in MS.

³ *Regis* in MS., by inadvertence.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

“ pur queu don, e les ditz mil mars que le Roy de-
“ veit al Abbe e au Covent, le Roy reïessa al Abbe e
“ le Covent tutes dettes que unkes lui deisynt ; sicome
“ il piert pur le transescrist del escrist que nostre Seig-
“ nur le Roy les ad de ceo fait. Dount il prient
“ remede de la destresce que lur est fait pur cel or.”

“ in return for which gift, and the said thousand marks
“ which the King owed to the Abbot and to the Con-
“ vent, the King released to the Abbot and the Convent
“ all debts that ever they owed to him ; as appears by
“ the transcript of the writing which our Lord the King
“ has made them thereon. As to which they pray remedy
“ of the distress that has been made upon them for the
“ same gold.”

The Con-
vent is
ordered by
the King's
Council
to pay
Queen's
Gold
on the 300
marks.

Et auditis rationibus Reginae, et attornati Abbatis
et Conventus de Sancto Albano, *et cætera*, ut supra,
—concordatum est per Consilium, quod Prior et Con-
ventus solvant, scilicet, triginta marcas pro auro de
fine mille trecentarum marcarum, quem fecerunt pro
charta Regis habenda, tempore vacationis, *et cætera* ;
et nihil pro vacationibus, cum venerint.

These
Petitions
in Parlia-
ment, 30
Edward I.

Et memorandum, quod istæ Petitiones liberatæ fuerunt
in Parlamento Regis Edwardi, filii Regis Henrici,
anno tricesimo, apud Westmonasterium.

¹ *De annua pensione decem marcarum alicui clerico in
creatione Abbatis de Monasterio Sancti Albani,
per Dominum Regem exacta.*

The King
presents to
a church
belonging
to the
Abbey,
during the
vacancy.

Quoniam Dominus Rex reservavit sibi collationes
ecclesiarum, vacante Abbathia, obeunte tunc Galfrido,
rectore ecclesie de Wanlingt', quia illa est, juxta tax-
ationem, infra viginti marcas, Cancellarius Domini
Regis presentavit Magistrum Willelmum de Thorntoft

¹ This title applies more correctly to the succeeding Section.

ad eandem; licet Dominus R. de Munfichat jus patronatus frustra vendicasset, quia inquisitio per juratos transivit contra eum pro jure Abbatis.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

Item, cum Dominus Johannes de Berchamstede, prædecessor istius Abbatis, præsentasset quemdam R. de Tonbrige ad ecclesiam de Lecheworthe, idem Dominus R. Munfichat se opposuit; et cum percepisset se nullum jus habere, prout patet tam per inquisitionem quam per registrum Episcoporum Ecclesiæ Lincolnensis.¹—Examined enim Registro Sancti R[oberti] Grosseteste, Episcopi Lincolnensis, et ² quinque Episcoporum proximo et continue succedentium, usque ad tempus Domini de

Establishment of the right of the Abbot, against Sir R. de Munfichat, to present to the rectory of Lecheworthe.

³ rectoris ecclesiæ de Lecheworthe, in anno Domini millesimo trecentesimo secundo, invenitur quod Abbas Sancti Albani continue præsentaverat ad illam ecclesiam; et sunt præsentatorum nomina sub ipsis ⁴ sex Episcopis, R. de Meleford, R. de Clyve, W. de Sancto Quintino, Gregorius de Stanes, qui obiit in Curia Romana; et sic Papa contulit prædicto J. de ⁵ clerico Petri et Jacobi de Columpna, quondam Cardinalium, quos Papa Bonifacius Octavus privavit ab omni officio, beneficio, et honore, ob certas causas. Quorum occasione, vacavit illa ecclesia de jure; ad quam dictus Abbas præsentavit Adam de Goldingham, qui illam resignavit, et postea dictum Magistrum de ⁵ Donbrige.

In vacatione igitur Abbathiæ, quæ interim cito contigit, memoratus Dominus R. Munfichat dedit Domino Regi intelligere illam esse vacantem; unde Dominus Rex tunc contulit cuidam clerico; quo brevi tempore vivente, venerabilis pater Johannes de Maryns, Abbas de novo creatus, dictum R. præsentavit.

The King presents to Lecheworthe; but his nominee dying, Abbot John presents the nominee of his predecessor.

¹ This sentence is incomplete, but the narrative is continued at the words,—“*In vacatione*,” below.

² *quatuor*, correctly.

³ The name is omitted.

⁴ *quinque*, correctly.

⁵ *Tonbrige* is the reading above.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Continuatio processus materie prenotata.

The King's
right main-
tained to
nominate a
clerk for a
pension
from the
Abbey.

Licet iste Abbas putasset se esse quietum per finem prius factam, pro qualibet vacatione, de annua pensione quæ debet fieri uni de clericis Domini Regis in nova creatione Abbatis, quem Dominus Rex duxisset nominandum; et hoc acceptatum, petatum, et supplicatum, fuisset ex parte Abbatis, coram multis de Consilio Regis; dicebatur prædictam finem non habere locum in præmissis; unde Dominus Rex scripsit in hunc modum.—

Breve Regis cum denominatione clerici, seu pensionarii, prenotati.

The King
nominates
his clerk
for the said
pension.

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ,
“ et Dux Aquitanniæ, dilectis sibi in Christo, Abbati et Con-
“ ventui de Sancto Albano, salutem. Cum nos, ratione novæ
“ ¹creationis vestri ²Abbatis, uni de clericis nostris, quem vobis
“ duxerimus nominandum, de annua pensione singulis annis
“ de domo vestra prædicta percipienda, donec de com-
“ petenti beneficio eidem per vos provisum fuerit, teneamini
“ providere; vobis mandamus, rogantes quatenus dilectum
“ nobis clericum Johannem de Turniaco, quem vobis nominamus
“ ad dictam pensionem obtinendam, de tali ac tanta pensione
“ annua, ex causa præmissa, nostri intuitu respiciatis; quod
“ grates a nobis reportare, et dictum clericum in vestris, et
“ domus vestræ; negotiis promptiorem habere merito valeatis;
“ et litteras vestras patentis, sigillo Capituli vestri consig-
“ natas, eidem super hoc fieri faciatis. Teste meipso, apud
“ Broburne, nono decimo die Septembris, anno regni nostri
“ tricesimo.”

*Scriptum Abbatis et Conventus Sancti ³[Albani]
super concessione pensionis clerici prenotati.*

Grant by
the Abbot

“ Omnibus Christi fidelibus præsens scriptum visuris vel
“ audituris, Johannes, permissione divina, Abbas Monasterii

¹ creatione vestre in MS., by in-
advertence.

² Abbas in MS., erroneously.

³ Omitted in MS.

“ Sancti Albani, et ejusdem loci Conventus, salutem in Domino
 “ sempiternam. Cum nos, præfatus Abbas, in novitate creationis
 “ nostræ, uni de clericis Domini Regis, quem duxerit nomi- John IV.,
 “ nandum, in quadam pensione de domo nostra prædicta 26th
 “ singulis annis percipienda, donec eidem per nos de beneficio Abbot,
 “ competenti provisum extiterit, teneamur; ac idem Dominus A.D.
 “ Rex dilectum clericum suum, Johannem de ¹ Curtiniaco, 1302-3.
 “ nobis nominavit, ad dictam pensionem obtinendam, — nos of a yearly
 “ præfati Abbas et Conventus, eidem Johanni annuam pension of ten
 “ sionem decem marcarum de Camera Abbatis, qui pro tem- marks to
 “ pore fuerit, singulis annis, quamdiu vixerit in habitu sæculari, the said
 “ ad Festum Sancti Michaelis, et ad Festum Paschæ proximo clerk.
 “ sequens, pro æquali portione percipiendam, damus et conce-
 “ dimus; volentes quod dictam pensionem, per se vel per suum
 “ certum et sufficientem attornatum, ad dictos terminos, in
 “ forma prædicta apud Sanctum Albanum percipiat, donec
 “ eidem per nos de beneficio competenti, sicut præmittitur,
 “ provideatur. In cujus rei testimonium, *et cætera*. Datum
 “ apud Sanctum Albanum, iu pleno Capitulo nostro, nono
 “ decimo die Septembris, anno regni Regis Edwardi tri-
 “ cesimo.”

*De pace inter memoratum Abbatem et Robertum Tates-
 hale, Advocatum de Wymundham, ratione cujus-
 dam liberationis panis et ²cervisæ per eundem
 exactæ.*

Auditis per modum visitationis votis singulorum Abbot
 fratrum in Conventu Sancti Albani, cum memoratus John is
 Abbas, rogatus, ad festum ingressus Domini Abbatis present at
 de Sancto Edmundo, in Festo Nativitatis Sanctæ Mariæ the inaugu-
 celebratum, ibidem venisset, et invenisset Dominum Robertum de Tateshale, juniorem; —³ qui, furore commotus ral Feast of
 pro eo quod quamdam liberationem panis et ²cervisæ, the Abbot
 quam progenitores sui percipere consueverant in Prioratu of Saint
 de Wymundham, prædecessor ipsius Abbatis, videlicet, Edmund's,
 Dominus Johannes de Berkhamstede, auferri fecit, pe- 8th Septem-
 ber, 1302.

¹ Writted “ *Turniaco* ” above.
² *servisie* in MS.

³ The context is continued at “ *con- siderando potentiam* ” in next page.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

He meets
there
the advo-
cate (or
patron) of
Wymund-
ham, and
pacifies
him by re-
storing the
livery of
bread and
ale from
the Priory,
of which he
has been
deprived.
Sir Robert
Tateshale,
the advo-
cate, treats
him with
great
respect.

It is
considered
prudent by
the Abbot
to put an
end to all
disputes
with
Tateshale.

nitusque jussit amputari, implacitavit dictum Priorem, ac in hiis et aliis modis, in quantum scivit et potuit, prædictam domum gravavit, ac bis impedivit prædictum Johannem de Berkhamstede, Abbatem, habere ingressum in Prioratum suum de Wymundham; unde lites et discordiæ multæ ad invicem fuerunt;—considerando potentiam severam dicti militis multiformiter esse nocivam, et per consequens timendam, prædicta liberatio panis et cervisie, ¹ id est, quatuor panum et quatuor lagenarum cervisie, quando venit ad manerium de Wymundham, (sed sine scripto sigillato,) sibi et hæredibus suis est concessa, per scriptum in lingua Romana compositum.

Cum autem interim præfatus Abbas declinasset ad dictum Prioratum suum, causa visitationis exercendæ, non fuerat ab aliquo impeditus, sed honorifice admittus; qui cum ² humiliterque tractasset cum præfato Domino Roberto de negotiis suis expediendis, omnem indignationem suam ³ remittens, eundem Abbatem, recommendatum, in magnum suscepit amorem. Legitur in ⁴ Proverbiis,—“ Eloquia dulcia multiplicant amicos, et mitigant inimicos.” Cum igitur minus malum eligendum est, ut exemplificat ⁵ Phædrus, dicens quod bonum est secari propter sanitatem, hujusmodi interlocutiones et contractus interposuerunt Dominus Abbas et sui pro bono pacis; aliter autem formidabant illam litem et inimicitias forte fuisse immortales, licet præfatus miles nullum jus in antedicto Prioratu sibi vindicare potest, aut debet: secundum quod patet per ista memoranda.—

¹ ·i· in MS.

² A word is evidently omitted here.

³ *idem Robertus*, understood.

⁴ Not *Proverbs*, but *Ecclesiasticus* vi. 5.

⁵ *Phas* in MS. The Fable of the Beaver, in the (so-called) *New Fables*, attributed to Phædrus (and first published by Cassito, at Naples, in 1809), seems to be here alluded to.

*De nominibus et portionibus participantium advoca-
tiones et dominia quondam Willelmi ¹Pincerni,
fundatoris de Wymundham, solummodo perti-
nentia.*²

John IV.,
24th
Abbot,
A.D.
1302-8.

“ Sciant presentes et futuri, quod ita convenit inter Robertum
de Tateshale, et Johannem filium Alani, et Rogerum de So-
mery, et Rogerum de Monte Alto, et Ceciliam, uxorem ejus,
hæredes Hugonis de Albiniaco, quondam Comitis de Arun-
dellia, super divisione Prioratuum ad hæreditatem dicti Comitis
pertinentium; videlicet, quod ³advocatus Prioratus de Boken-
ham dicto Roberto de Tateshale, et hæredibus suis, remane-
bit in perpetuum; et advocatio Prioratus de Tortingtone
dicto Johanni filio Alani, et hæredibus suis; et advocatio
Prioratus de Wymundham dicto Rogero de Somery, et hæ-
redibus suis; et advocatio Prioratus de Arundellia dicto
Rogero de Monte Alto, et Cecilie, uxori sue, et eorum
hæredibus; una cum dimidio ⁴feodo unius militis in villa
de Tateshale, dictæ advocacioni, propter ipsius Prioratus
parvitatem, adjuncto; quod Th’ le Ponere aliquando tenuit.
Ita quod nullus dictorum hæredum in alterius Prioratu
aliquid jure patronatus exigere posset; sed quod singuli,
et eorum hæredes, dictas advocaciones, cum omnibus ad
easdem pertinentibus libere, ut prædictum est, possideant
et retineant in perpetuum. In cujus rei testimonium, dicti
hæredes scriptis super præmissis, inter eos in modum ⁵chiro-
graphi confectis, sigilla sua alternatim apposuerunt. Hiis
testibus, Domino Johanne de Estrange, Domino Roberto de
Sancto Johanne, Domino Galfrido de Langleya, Domino Wil-
helmo de Englefeld, Domino Bardulpho de Chestretone, et
multis aliis.”

Formal
division of
advowsons
of Priors
formerly
belonging
to Hugh de
Albini,
Earl of
Arundel,
among his
co-heirs.

Continuatio processus et materie prænotate.

Memorandum, quod anno regni Regis Henrici vice-
simo septimo obiit Hugo Comes dArundelle; post cujus
mortem assignata fuit Rogero de Somery, et ejus uxori,

The ad-
vowson of
the Priory
of Wy-
mundham

¹ Sic in MS., classically “Pincernæ.” William de Albini, Earl of Arundel, the King’s Butler, is meant, who died A.D. 1233.

² This passage is incomplete.

³ Sic in MS.

⁴ feodo in MS.

⁵ cirographi in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8. assigned to Roger de Somery. quæ erat soror dicti Comitis, advocatio Prioratus de Wymundham; de quibus Rogero et uxore sua exierunt quatuor filiæ, quarum una vocabatur "Margareta," quæ fuit uxor Radulphi de ¹Ernewelle; et altera "Mabilia," quæ fuit uxor Walteri de Sulye; tertia "Matildis," quondam uxor Henrici de Eydyngtone; quarta fuit mater Johannis de Estraunge; quibus dicta advocatio de jure spectare debet.

After being held in dower by the Countess Isabella, the advowson is arbitrarily taken possession of by Robert de Tateshale. Post mortem tamen Isabellæ de Albaniaco, Comitissæ Arundelliæ, quæ dictam advocationem tenuit nomine dotis, Robertus de ²Tateshale accessit ad dictum Prioratum, et dictam advocationem occupavit, et adhuc occupat, eandem sibi appropriando. Unde petunt dictæ partes quod Rotuli de Cancellaria scrutentur, ut super dicta advocatione et assignatione possint melius certiorari, ut jus suum securius exequi ³poterunt in hac parte.

De restitutione manerii de Childewyke Conventui Sancti Albani per Abbatem memoratum, ab eorum usibus per suum prædecessorem nequiter ⁴ablatis.

Abbot John restores the manor of Childewike, which Abbot Roger had left for the increase of the Convent bread; but which his immediate predecessor Cum felicis recordationis Rogerus Abbas, ad sui memoriam sempiternam, manerium de Childewik, quod adquisivit non modicis laboribus et expensis, cum terris, redditibus, domibus, gardinis, boscis, hais, fossatis, pratis, pasturis, aquis, servitiis, et consuetudinibus, ac omnibus aliis suis pertinentiis et proficuis, nominatis et non nominatis, sine ullo retinemento, sententia excommunicationis majoris in contravenientes in Capitulo, communi assensu, fulminata, Conventui contulisset; et chartam, super hoc confectam, tam sigillo Capituli quam suo fecisset communiri; ut ubi solebat panis conventualis

¹ The exact form of this name is perhaps doubtful.

² *Tateshale* in MS., by inadvertence.

tence.

³ Sic in MS., for "*possint*."

⁴ *allati* in MS., by inadvertence.

esse de pondere ¹sexaginta duorum solidorum, augmen-
taretur in æternum pondus per dimidiam marcā; ac
successor suus immediatus, Dominus Johannes de Berk-
hamstude, Abbas, consequenter post creationem suam,
chartam sibi assumens, omnia et singula suo tempore
infecit; venerabilis pater, Dominus Johannes de Maryns,
Abbas, dictum manerium reddidit, in hunc modum.—

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—
had with-
held from
its intended
purpose.

*Charta Abbatis memorati suo Conventui, super redditu
manerii de Childewike prænotati.*

“ Universis sanctæ Matris Ecclesiæ filiis, tam præsentibus Grant to
“ quam futuris, hoc scriptum visuris vel auditoris, Johannes the Convent
“ de Maryns, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Al- by Abbot
“ bani, Lincolnensis Diocesis, salutem in Domino sempiternam. John of the
“ Cum caritas omnium mater et magistra, sine qua nullum manor of
“ meritum in præsentibus, vel præmium assequitur quis in fu- Great
“ turo, tenemur, tam omnes quam singuli, ad caritatis opera Childe-
“ promerenda pro viribus aspirare; decetque ut nos, qui cari- wike; and
“ tatis vicem gerimus in Conventu, membris ministremus regulation
“ caritatem, et non minus in temporalium quam spiritualium as to the
“ administratione subditis prospiciamus, quos nobis supposit amount of
“ Christus ad pascendum, et inter quos, gratia divina præ- bread and
“ cunte, adepti sumus nomen et pastoralis officii dignitatem. ale in
“ Cum igitur nos, præfatus Abbas, qui a teneris annis affectus future to
“ nostros ad ipsum Ordinem Sancti Benedicti, et præfati mo- be received
“ nasterii Conventum, duxerimus, ac inter ipsos conversando by the
“ longa experientia ipsorum novimus necessitates, indigentias Abbot from
“ palpavimus, labores sustinuimus; qui etiam, ob defectum the Refec-
“ necessariae sustentationis, fratres dicti Conventus in Dei tory, 18th
“ vitio præ nimio labore lassatos, et, minus debito ipsius October,
“ naturæ necessariis recreatos, lacrymabiliter vidimus 1302.“ esse professio, quæ a se usum necessariae sustentationis
“ cludit, quin necessariarum rerum, tam ad vitæ sustentationem
“ quam ad officiorum sui status executionem, secundum regu-
“ lam et veritatem omnimodam, omnibus professis, enjuseunque
“ status fuerint, seu ordinis, usus conceditur. Attendentes
“ etiam, quod compati tenemur alienis calamitatibus, et neces-
“ sitates eorum, in quantum possumus, temporalibus adjuvare

¹ In other words $37\frac{1}{2}$ ounces, the | ounce. The intended addition would
shilling being three-fifths of an | be 4 ounces.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8. —

“ stipendiis, dicente Scriptura Apostoli,—¹ ‘ Quis infirmatur in
 “ ‘ vobis, et ego non infirmor?’—hiis igitur consideratis, qua-
 “ litates agendorum summa deliberatione intuentes, prosperi-
 “ tatis incrementa præfata² communitatis, quantum possumus
 “ secundum Deum, procurare cupientes, molestiis viam præ-
 “ cludere satagentes, eventibus, prout negotii qualitas exigit,
 “ personarum et locorum exquirat conditio, et instantia æqui-
 “ tatis exigit et exposcit, subtiliter viam preparantes; Sedis
 “ etiam Apostolicæ, cui immediate subjiuntur, qui, disponente
 “ Deo, super omnem Ecclesiam principatum tenet, ut tenemur,
 “ quatenus jus requirit,³ peti et haberi decernentes; præfati
 “ etiam nostri monasterii fratribus instantia propensioris tanto
 “ affectuosius providere volentes, quanto per amplius Beati
 “ Benedicti, patris nostri, recolendam memoriam reverenter,
 “ quantoque benignius fratres fama laudabili et virtutum exer-
 “ citio novimus in Dei servitio hætenus claruisse, et in præ-
 “ senti moribus et conversatione apud Deum et homines ipsos
 “ luculenter credimus succrescere laudabiliter proficiendo;
 “ manerium nostrum de Magna⁴ Childewike, quondam eis per
 “ bonæ memoriæ Rogerum, Abbatem, prædecessorem nostrum,
 “ collatum, ac deinde per Johannem de Berchamstude, Abbatem,
 “ successorem suum, ablatum et revocatum, paternæ sinceritatis
 “ affectu, ratione prævia, quæ sapientis faciem antecedit, officium
 “ Refectorii nostri de Sancto Albano piis visceribus et oculis gra-
 “ tuitis amplectentes, de expresso assensu et grata voluntate
 “ totius Conventus nostri loci ejusdem, ad honorem Dei, et suæ
 “ gloriosæ Matris, et Beatissimi Albani Martyris, Patroni nostri,
 “ totiusque cœlestis curiæ, damus et concedimus, et assignamus,
 “ pro nobis et successoribus nostris, perpetuis temporibus inviola-
 “ biliter confirmamus, cum terris, redditibus, domibus, gardinis,
 “ boscis, hais, fossatis, pratis, pascuis et pasturis, aquis, ser-
 “ vitiis, consuetudinibus, sectis curiarum, et cum omnibus aliis
 “ suis pertinentiis, sine nullo retinemento, ad sustentationem
 “ panis et⁵ cervisiæ Conventus prædicti, et supervenientium
 “ hospitem nostræ religionis, et ad dictos panem et⁵ cervisiam
 “ nunc et futuris temporibus meliorandos, salvis nobis, et suc-
 “ cessoribus nostris, homagiis, fidelitatibus, wardis, maritagiiis,
 “ releviis, liberorum hominum dicto manerio pertinentium.
 “ Salvis etiam nobis, et successoribus nostris, visu franciple-

¹ 2 Cor., xi. 29.

² This word is doubtful; it is apparently written *comēun* in MS.

³ *auctoritatem*, or a similar word, seems to be omitted here. The suc-

ceeding passage also appears to be incomplete.

⁴ *Childewil* in MS.

⁵ *servisic* and *servisiam*, in MS.

“ giorum, et omnibus aliis rebus ad coronam et dignitatem
 “ Domini Regis pertinentibus, et servitio Domino Regi de dicto
 “ tenemento debito, cum contingat. Et quia retroactis tempo-
 “ ribus incertum fuerat quid et quantum prædecessores nostri,
 “ Abbates, de pane et ¹ cervisia a Refectorio percipere debue-
 “ rant; sed unusquisque, pro suo arbitrio, quantum sibi placu-
 “ erat exegit, de quo materia murmuris oriebatur in Conventu;
 “ volentes, prout ex Regula Beati Benedicti, magistri Ordinis
 “ nostri, astringimur, pacis et quietis materiam præparare in
 “ subditis, et ea quæ pro sui incertitudine consistunt dubia
 “ dilucidius declarare, de consensu dicti Conventus nostri,
 “ ordinamus quod Abbas qui pro tempore fuerit, ubicunque
 “ infra territorium Sancti Albani moram traxerit, percipiet
 “ cotidie, quando Conventus bis comedit in die, novem panes
 “ pro se et hospitibus suis; videlicet, unum panem majoris
 “ ponderis, et octo minoris, et quinque galones cervisiæ con-
 “ ventualis; et cum Conventus semel in die comedit, perci-
 “ piat quinque panes, unum majoris ponderis, et quatuor
 “ minoris, et quinque galones cervisiæ conventualis, sine am-
 “ pliori perceptione. Cæterum per nos et dictum Conventum
 “ est ordinatum unanimiter, quod Refectorarius, qui pro tem-
 “ pore fuerit, quolibet anno in crastino Animarum reficiat
 “ trecentos pauperes; videlicet, quemlibet pauperem de uno
 “ pane ponderis sexaginta solidorum, de communi frumento, et
 “ duobus allecibus, pro animabus Domini Bonifacii, Papæ,
 “ Octavi, Rogeri, quondam Abbatis, et animabus omnium fide-
 “ lium defunctorum. Et ut hæc voluntatis nostræ ordinatio,
 “ concessio, et confirmatio, in forma præscripta perpetuis tem-
 “ poribus valeat inviolabiliter perdurare, præsens scriptum
 “ sigilli nostri, et sigilli communis Conventus nostri, fecimus
 “ impressione roborari. Datum apud Sanctum Albanum, in
 “ pleno Capitulo nostro, die Sancti Lucæ Evangelistæ, anno
 “ Domini millesimo trecentesimo secundo.”

John IV.,
 26th
 Abbot,
 A.D.
 1302-8.
 —

² *Breve Regis Edwardi Primi Baronibus de Scaccario,
 pro quibuscunque debitis eidem Abbati de Sancto
 Albani allocandis.*

Cum Dominus Rex perdonasset Abbati et Conventui
 pro mille et trecentis marcis, prout ³ superius de verbo

¹ *cervisia* in MS.

² This Rubric is placed before the
 writ to the Barons of the Exchequer

in the MS. ; the words “ *Cum Do-*
 “ *minus, etc.*,” being without rubric.

³ See page 32 *ante*.

John IV., ad verbum continetur, omnia debita ex quacunque
 26th
 Abbot, causa, usque ad diem confectionis chartæ suæ, quam eis
 A.D. inde fecerat; scripsit in hunc modum Baronibus suis
 1302-8. de Scacario, ut eos quietos facerent, juxta tenorem lit-
 — terarum suarum.—

Royalman- “ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et
 date to “ Dux Aquitanniæ, Thesaurario et Baronibus suis de Scacario,
 the Treas- “ salutem. Sciatis quod pro remissione quam dilecti nobis in
 surer and “ Christo Abbas et Conventus de Sancto Albano nobis fecerunt,
 Barons of “ tam de illis mille marcis quas ab eis, pro quibusdam arduis
 the Ex- “ negotiis nostris expediendis, mutuo recepimus, de ¹ pecunia
 chequer, “ decimæ in subsidium Terræ Sanctæ a clero regni nostri nuper
 remitting “ concessæ, eisdem Abbati et Conventui nomine Summi Pon-
 all claims “ tificis liberata, in deposito custodienda, et quas idem Abbas
 for past “ et Conventus postmodum pro nobis dicto Summo Pontifici
 debts “ solverunt; quam de aliis debitis quibuscunque, in quibus eis,
 against the “ ex quacunque causa, usque ad diem confectionis præsentium
 Abbot and “ tenebamur; necnon et pro trecentis marcis quas idem Abbas
 of Saint “ et Conventus nobis, in subsidium expeditionis nostræ Scotiæ,
 Alban’s. “ jam dederunt;—perdonavimus eis omnia debita, in quibus
 2nd August “ ipsi nobis ex quacunque causa usque ad diem prædictum
 1301. “ tenebantur; volentes et concedentes, pro nobis et hæredibus
 “ nostris, quod iidem Abbas et Conventus de debitis prædictis
 “ penitus sint quieti, prout in litteris patentibus, eisdem Ab-
 “ bati et Conventui inde confectis, plenius continetur. Et
 “ ideo vobis mandamus quod ipsos Abbatem et Conventum de
 “ debitis prædictis quietos esse faciatis, juxta tenorem littera-
 “ rum nostrarum prædictarum. Teste meipso, apud Pebb[1]es,
 “ secundo die Augusti, anno regni nostri vicesimo nono.”

*De ³ allocationibus diversis, tempore prædicti Abbatis,
 per industriam Domini Johannis Stevenache, Cellerarii
 Sancti Albani, perquisitis.*

By reason Anno igitur Domini millesimo trecentesimo tertio,
 of such Frater Johannes de ⁴Stihenache,—cujus animæ propi-
 order, cer- tietur Deus,—tunc Cellerarius, Domini Johannis de
 tain debts timentur Deus,—tunc Cellerarius, Domini Johannis de
 are remitted
 by the
 Exchequer.

¹ pecunia in MS., by inadvertence.

² tenebantur in MS., erroneously.

³ allocationibus in MS., by inadvertence.

⁴ Correctly, Stevenache.

Maryns, Abbatis ejusdem, attornatus, coram Baronibus de Scacario, apud Eboracum, inter cætera multa bona opera quæ frequenter expedit, istas debitorum allocationes subscriptas efficaciter et prudenter impetravit; quæ iuseruntur in Magno Rotulo.—

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

Recordum de ¹allocationibus prænotatis.

In Magno Rotulo tricesimo.—

In Essexia, Abbas de Sancto Albano reddit compotum de Decccxiii. marcis, x. s. i. d., pro blado in stauro, et aliis exitibus Abbathie prædictæ, tempore vacationis venditis, sicut continetur in Rotulo vicesimo secundo. In Thesauro ccxlii. l. x. s. viii. d., in quinque talliis; et debet cclxiiii. l. xiiii. s. vi. d.; et respondebit infra.

Official
record,
from the
Great Roll,
of the debts
then
allowed.

Abbas de Sancto Albano reddit compotum de trecentis marcis, quas idem Abbas dedit Regi in subsidium expeditionis Regis Scotiæ, sicut continetur in Originali anni vicesimi noni, pro habenda perdonatione debitorum. In Thesauro liber, et quietus est.

Item, Abbas de Sancto Albano reddit compotum de cciiii. l. ix. s. x. d. obol., pro Priore et Conventu Dunelmensi, collectoribus, de subsidio Regi a clero concessio, anno vicesimo secundo finiente, incipiente vicesimo tertio, in Episcopatu Dunelmensi, de medietate bonorum spiritualium et temporalium Prioratus de Tynemutha, quæ est Cella Abbathie de Sancto Albano, in Episcopatu Dunelmensi; sicut continetur in Memorando anni vicesimi tertii.

Et lxxv. l. xvii. s. vi. d., pro eisdem Priore et Conventu Dunelmensi, de hujusmodi subsidio medietatis beneficiorum ecclesiasticorum ipsius Abbatis ibidem, sicut continetur ibidem.

¹ *allocationibus* in MS.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

Et xvi. s. viii. d. pro Priore et Conventu Sanctæ Katerinæ Lincolnie, collectoribus in Archidiaconatibus Lincolnie, Stowe, et Leycestre, de Decanatu Rocel', et in quatuor dignitatibus, Præcentaria, Cancellaria, Thesauraria, ac Sub-decanatu Ecclesiæ Lincolnensis, in Episcopatu Lincolnensi; de consimili subsidio medietatis ipsum Abbatem et Conventum sum contingentis. De portione in Lubenham, in Archidiaconatu Leycestrie, sicut continetur ibidem.

Et cccii. l. ix. d. pro Abbate et Conventu de Osneya collectoribus medietatis in Archidiaconatu Oxoniæ, et Archidiaconatu Bokenham, Bedeford, Huntingdone, et Northantone, præter Decanatum Rocel', in eodem Episcopatu Lincolnensi. De remanentia hujus subsidii, medietas ipsos Abbatem et Conventum contingit ibidem, sicut continetur ibidem.

Et vii. l. xx. d. quadr., pro Priore et Conventu Eliensi, collectoribus medietatis beneficiorum et spiritualium in Episcopatu Eliensi, de subsidio Regis a clero concessio, de medietate bonorum spiritualium dicti Abbatis in eodem Episcopatu, sicut continetur ibidem.

Item, in Thesauro decxiii. l. vii. s. vi. d. per octo tallias; et habet de surplussagio xxiv. l. xii. d. quadr.

Item, Abbas de Sancto Albano reddit computum de duodecim libris de scutagio Walliæ de anno quinto, sicut continetur in Rotulo principali; et duodecim libris de scutagio Walliæ de anno decimo, sicut continetur ibidem.

Et viginti libris pro injusta detentione de Itinere J. de Vallibus in Comitatu Cantebriggie; sicut continetur in Rotulo octavo decimo in Cantebriggia, et in Rotulo nono decimo in Essexia, et Rotulo sequente.

Et decem libris de decima ecclesiæ suæ de Lutona in Comitatu Bedefordie, sicut continetur in Rotulo vicesimo.

Et cclxiii. l. xiii. s. vi. d. de blado et aliis exitibus Abbathiæ prædictæ, tempore vacationis; sicut continetur

in Rotulo vicesimo secundo ; et viginti marcis, quia John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8. clamat libertatem super Regem.

In Tynemutha, de Itinere H[ugonis] de Cressingham in Comitatu Northumbriæ, sicut continetur in Rotulo vicesimo tertio in Essexia, et in Rotulo vicesimo secundo in Comitatu Northumbriæ ; et sex marcis et dimidia de duobus debitis ibidem ; videlicet, quinque marcis, quia non venit coram Baronibus de Scacario de executione brevium pro Rege, vicesimo tertio anno ; sicut continetur in Rotulo vicesimo quarto ; et viginti solidis, pro injusta detentione coram eisdem ad placita, anno vicesimo tertio, sicut continetur.

Et lxxv. l. viii. d. quadr., de duobus debitis contentis in Rotulo principali ; videlicet, lxi. l. xv. s. vii. d. quadr. de quintadecima sua in Comitatu Essexiæ ; sicut continetur in Rotulo vicesimo tertio ; lxxiii. s. i. d. de quintadecima sua in Comitatu Bukenhaniæ, sicut continetur ibidem.

Et d. libris pro protectione Regis habenda anno vicesimo quinto, sicut supra continetur.

Et clxxvii. l. xix. s. vi. d. obol. pro Johanne filio Sun' et Roberto de Melkel', collectoribus decimæ Regi concessæ in Comitatu Herfordiæ, anno vicesimo secundo finiente, incipiente vicesimo tertio, de decima villanorum ejusdem Abbatis, sicut continetur ibidem.

In Thesauro cccxcvi. l. per octo tallias. Item, in Thesauro xx. l., et debet dlxiii. l. xv. s. obol. quadr., et xi. l. xiii. s. ii. d., pro Helia de Ailesbiry, ballivo libertatis ipsius Abbatis, de pluribus debitis, sicut continetur in Rotulo principali.

Item, reperitur comptum de eodem debito, — in Thesauro iiii. l. xvi. s. viii. d. per eundem Heliam, et debet dlxx. l. xi. s. vi. d. obol. quadr.

¹Item, comptum de eodem debito. In Thesauro nihil ; et inde perdonavit Abbati et Conventui de

¹ Written " *Idem* " in MS.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8

Recital in
the official
Record,
of the
grounds
for the
remission
of certain
debts due
from the
Abbot and
Convent of
Saint
Alban's.

Sancto Albano DLXX. l. xi. s. vi. d. obol. quadr. per breve Regis, cujus data est secundo die Augusti, anno vicesimo nono; in quo continetur quod pro remissione quam dicti Abbas et Conventus de Sancto Albano Regi fecerunt, tam de illis mille marcis quas ab eis Rex, pro quibusdam arduis negotiis suis expediendis, mutuo recepit de ¹pecunia decimæ in subsidium Terræ Sanctæ a clero regni concessæ, eisdem Abbati et Conventui nomine Summi Pontificis liberata, in deposito custodienda; et quas idem Abbas et Conventus postmodum pro Rege ²dicto Summo Pontifici solverunt; quam de aliis debitis quibuscunque, in quibus eisdem Abbati et Conventui Rex ex quacunque causa usque ad prædictum secundum diem Augusti, anno vicesimo nono, tenebantur; necnon et pro trecentis marcis, quas idem Abbas et Conventus Regi in subsidium expeditionis Regis Scotiæ dederunt,—de quibus trecentis marcis idem Abbas et Conventus respondent supra;—perdonavit eidem Abbati et Conventui omnia debita in quibus ipsi Regi, ex quacunque causa, usque ad prædictum secundum diem Augusti tenebantur. In quo etiam brevi continetur, quod Rex vult et concedit, pro se et hæredibus suis, quod iidem Abbas et Conventus de debitis prædictis penitus sint quieti; prout in litteris Regis patentibus, eisdem Abbati et Conventui inde confectis, plenius continetur.

Per quod quidem breve Rex mandat Thesaurario et Baronibus, quod ipsos Abbatem et Conventum de debitis prædictis quietos esse faciant, juxta tenorem litterarum Regis prædictarum; quæ quidem litteræ Regis patentes remissionem et perdonationem prædictas in forma expressa superius continentes, irrotulantur in Memorando anni tricesimi primi. Et quietus est.³

¹ *pecunia* in MS.

² *dicti* in MS.

³ Half a column in the MS. (fol.

183 b.) is left in blank here, as if the insertion there of some other article had been originally intended.

Breve Regis super allocatione mille marcarum in ultima ¹ [*vacatione*] *Monasterii eidem Regi per-*
solutarum.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

“ Rex tenenti locum Thesaurarii, et Baronibus, de Scaccario, Writ,
“ salutem. Cum nuper per litteras nostras patentes concesserimus, ordering
“ rimus, pro nobis et hæredibus nostris, Abbati et Conventui allowance
“ Abbathie de Sancto Albano, quod Prior et Conventus Ab- to be made
“ bathie ejusdem, et eorum successores, in singulis vacatio- in the Ex-
“ nibus ejusdem Abbathie, quotiens videlicet ipsam vacare chequer of
“ contingit, habeant et teneant custodiam Abbathie illius, et the thou-
“ omnium temporalium ejusdem, cum omnibus rebus et bonis sand marks
“ ad Abbathiam illam qualitercunque spectantibus, adeo plene paid by the
“ et integre sicut aliquis Abbas ejusdem loci Abbathiam illam Prior and
“ et temporalia, cum rebus et bonis prædictis, sede ² plena, Convent of
“ aliquibus retroactis temporibus habere et tenere consuevit; Saint
“ ita quod ipse Prior et Conventus de temporalibus, et bonis Alban’s, on
“ ac rebus illis, plenam et liberam administrationem habeant, the last
“ et inde disponere et ordinare possint, prout eis melius et vacancy of
“ utilius videbitur faciendum, et prout Abbas dicti loci inde the Abbacy.
“ possit ordinare et disponere, sede plena: salvis nobis et
“ hæredibus nostris feodis militum quæ tenentur de Abbathia
“ prædicta, et advocacionibus ecclesiarum, cum acciderint tem-
“ poribus vacationum prædictarum. Ita tamen, quod omnes
“ redditus et servitia annua, de feodis prædictis in vacationi-
“ bus illis provenientia, remaneant Priori et Conventui præ-
“ dictis. Salvis etiam nobis et hæredibus nostris escaetis quas
“ accidere contigerit temporibus prædictis; quæ quidem
“ escaetæ, singulis hujusmodi vacationibus finitis, videlicet,
“ post fidelitatem ipsius quem ibidem eligi, confirmari, seu
“ præfici, contigerit in Abbatem, nobis vel hæredibus nostris
“ factam, liberentur et remaneant Abbati, Priori, et Con-
“ ventui, et successoribus suis, dicti loci, sine occasione vel
“ impedimento nostri, vel hæredum nostrorum quorumcunque.
“ Reddendo nobis et hæredibus nostris, pro qualibet vacatione
“ Abbathie prædictæ, sive duraverit per annum integrum,
“ sive per minus tempus, mille marcas, infra annum, a tem-

¹ “*carte vacois*” stands in place of this word in the MS. } ² *plene* in MS.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

“ pore quo Abbathia illa vacare ¹inceperit, computa dum;
 “ videlicet, quingentas marcas in fine primi dimidii anni
 “ illius, et quingentas marcas in fine ejusdem anni. Et si
 “ forte vacatio Abbathie illius duraverit ultra annum, tunc
 “ predicti Prior et Conventus proximo anno sequente, si
 “ tanto tempore duraverit, solvant nobis, vel hæredibus nostris,
 “ mille marcas ad terminos predictos, et sic pro quolibet
 “ anno integro post primum annum, durante vacatione præ-
 “ dicta, ad eosdem terminos mille marcas. Et si ultra annum
 “ integrum, vel annos integros, duraverit minori tempore
 “ quam per annum, tunc pro illo minori tempore, de præ-
 “ dictis mille marcis minus, pro rata temporis illius, pro-
 “ portionabiliter nobis solvant, ²prout in litteris nostris præ-
 “ dictis plenius continetur. Ac iidem Prior et Conventus
 “ mille marcas pro ultima vacatione Abbathie predictæ, a
 “ quinto decimo die Novembris, anno regni nostri vicesimo
 “ nono, quo die dicta Abbathia incepit vacare, per mortem
 “ bonæ memoriæ Johannis de Berkhamstude, quondam Ab-
 “ batis illius loci, usque ad duodecimum diem Augusti anno
 “ tricesimo, quo die cepimus fidelitatem Johannis de Maryns,
 “ nunc Abbatis ibidem, sicut per inspectionem Rotulorum Can-
 “ cellariæ nostræ nobis constat, nobis ad Seacarium prædic-
 “ tum solverunt, sicut dicunt; vobis mandamus, quod, inspectis
 “ talliis acquietanciarum, quas predictus Prior et Conventus
 “ de solutione dictarum mille marcarum asserunt se habere,
 “ si inveneritis ita esse, tunc ipsos Priorem et Conventum de
 “ eisdem mille marcis quietos esse faciatis. Teste meipso,
 “ apud villam Sancti Johannis de Perth, vicesimo die Junii,
 “ anno regni nostri tricesimo primo.”

*Placitum de redditu decem marcarum de Stanmere
 Magna coram Justiciariis Regis de termino
³Pascha; Rotulo vicesimo anno Regis Edwardi,
 filii Regis Henrici, tricesimo quinto, tempore
 predicti Abbatis.*

Writ for
enquiry as
to disseisin

“ Edwardus, Dei gratia, et cætera, Vicecomiti Middelsexiæ,
 “ salutem. Questus est nobis Abbas de Sancto Albano quod
 “ J. de Schern, et Isabella, uxor ejus, et Robertus Ate Schire,

¹ *incepat*, apparently, in MS.

² *prout* in MS.

³ *Pasce* in MS.

“ in iuste et sine iudicio disseisiverunt cum de libero tene-
 “ mento suo in Magna Stanmere, post primam transfretationem
 “ Domini Henrici Regis, patris nostri, in Wasconiam; et ideo
 “ tibi præcipimus, quod si prædictus Abbas fecerit te secu-
 “ rum de elanco suo proseguendo, tunc tenementum illud
 “ resesiri facias de catallis quæ in ipso capta fuerunt, et
 “ ipsum tenementum, cum catallis, esse in pace, usque ad
 “ diem Lunæ in crastino quindenæ Paschæ proximo futurum.
 “ Et interim facias duodecim liberos et legales homines de
 “ visneto illo videre tenementum id, et nomina eorum inbre-
 “ viari. Et summe per bonos summonitores quod tunc sint
 “ coram Justiciariis nostris apud Westmonasterium, inde facere
 “ recognitionem; et pone per vadium et salvos plegios præ-
 “ dictos J., et Isabellam, et Robertum, vel plegios suos, si
 “ ipsi inventi non fuerint, quod tunc sint ibi ad audiendum
 “ illam recognitionem; et habeas ibi summonitores, nomina
 “ plegiorum, et hoc breve. Teste meipso, apud Lanrecost,
 “ sexto die Decembris, anno regni nostri tricesimo ¹ quinto.”

John IV.,
 26th
 Abbot,
 A.D.
 1302-8.

of the
 Abbot of
 Saint
 Alban's of a
 tenement at
 Stanmere
 Magna.

De recuperatione redditus præscripti.

“ Assisa venit, recognitura si J. de S., et Isabella,
 “ uxor ejus, et Robertus de Schire, disseisiverunt Abba-
 “ tem de Sancto Albano de libero tenemento suo in
 “ Magna Stanmere, post primam,² et cætera; et unde
 “ Abbas, per attornatum suum,³ queritur quod prædicti
 “ J. et Robertus disseisiverunt eum de decem marcis
 “ redditus, cum pertinentiis, et cætera.

Finding of
 the Assize
 in favour
 of the
 Abbot, and
 punish-
 ment of the
 disseisors;
 from the
 official
 Record.

“ Qui quidem J. venit, et, tanquam ballivus prædicto-
 “ rum Isabellæ et Roberti, respondit pro se et aliis;
 “ et nihil dicit. Quare Assisa remaneat capienda.
 “ Eadem capiatur Assisa, et cætera.

“ Et jurati dicunt super sacramentum suum, quod
 “ prædicti J., et Isabella, et Robertus, disseisiverunt
 “ prædictum Abbatem de prædicto reddito, in iuste, et
 “ cætera. Dicunt enim quod prædicti J. et alii, re-
 “ plegiaverunt averia quæ prædictus Abbas cepit occa-

¹ xxxvi^o. in MS., erroneously.

² As above, in line 2.

³ querit in MS.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

“ sione prædicta. Requisiti, a quo tempore præde-
 “ cessores prædicti Abbatis, et ipse Abbas fuerit seisitus
 “ ¹ de prædicto reddito, dicunt, decem marcas, *et cætera*.
 “ Dicunt quod quadraginta annis elapsis, et amplius;
 “ et quod idem J. injuste detinuit prædictum redditum
 “ Abbatis per quatuor annos, videlicet, quadraginta
 “ marcas, ad damnum ipsius Abbatis decem librarum.
 “ Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas recu-
 “ peret prædicta arreragia, et damna prædicta, *et cætera*.
 “ Et prædictus J. committatur gaiolæ, et prædicti
 “ Isabella et Robertus in misericordia.
 “ Postea, idem J. finem fecit cum Domino Rege de
 “ prædicta transgressione pro decem solidis. Et recipi-
 “ tur, *et cætera*, per plevinam The' de Luda, clerici.—
 “ H. Spigurnel. Et super hoc prædictus Abbas, per
 “ attornatum suum, Eliam de Ailesbiry, elegit sibi
 “ liberari omnimoda bona et catalla, *et cætera*, et si-
 “ militer, medietatem terrarum et tenementorum, *et*
 “ *cætera*, secundum formam Statuti, *et cætera*.”

Breve Regis, super levatione debiti præscripti.

Writ to
the Sheriff
of Middle-
sex, for
levying the
sums found
due to the
Abbot,
from the
goods and
lands of the
disseisors.

“ Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, Vicecomiti Middelsexiæ,
 “ salutem. Cum Abbas de Sancto Albano nuper in Curia
 “ nostra, coram Justiciariis nostris apud Westmonasterium,
 “ recuperasset versus J. At Sh', et Isabellam, uxorem ejus, et
 “ Robertum Ate Schire, decem marcas redditus, cum perti-
 “ nentiis, in Magna Staunmere, et etiam quadraginta marcas de
 “ arreragiis prædicti redditus, et decem libras pro damno suo
 “ ² quod habuit ratione detentionis prædicti redditus, per quam-
 “ dam ³ Assisam Novæ Disseisinae ibidem inter eos sumptam
 “ et captam; idem venit in Curia nostra, et elegit sibi liberari
 “ omnia bona et catalla ipsorum J., et Isabellæ, et Roberti,
 “ præter boves et affros de carruca sua, et similiter, medietatem
 “ terrarum et tenementorum suorum in balliva tua, tenenda ut
 “ liberum tenementum, juxta formam Statuti nostri provisi,
 “ quousque prædictos denarios inde levaverit. Et ideo tibi præ-

¹ Repeated in MS.

² *que* in MS.

³ *disseisinam* in MS., by inadvertence.

“cipimus quod omnia bona et catalla prædictorum J., Isabollæ, et Roberti, præter boves et affros de carruca sua, et etiam medietatem terrarum et tenementorum suorum in balliva tua, eidem Abbati sine dilatione deliberari facias, per rationabile pretium et extentum, tenendum ut liberum tenementum suum, et assignatis suis, juxta formam Statuti nostri prædicti, quousque prædictos denarios inde levaverit. Et qualiter hoc præceptum nostrum fueritis executus, scire facias Justiciariis nostris apud Westmonasterium, a die Sanctæ Trinitatis in quindecim dies; et habeas ibi breve. Teste H. de Hengham, apud Westmonasterium, quinto decimo die Aprilis.”

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

Extenta manerii prædicti pro solutione debiti prænotati.

Extenta dicti manerii per annum, xii. l. xviii. s. iv. d. ; et tenetur in capite de Abbate Sancti Albani, per servitium per annum decem marcarum; et valet ultra servitium de libero quinque libras quindecim solidos per annum. Redditus autem pertinens ad Abbatem lviii. s. vii. d. obol. quadr.

Extent (or
valuation)
of the
manor of
Great
Stammere.

¹*Breve Regis contra indebite ingredientes, seu perturbantes, libertatem Monasterii Sancti Albani.*

Quoniam Vicecomes Bokenhamiæ, et ministri sui, ingrediebantur libertatem Abbatis apud Wine[s]lawe, et impediverunt Abbatem quominus per ministros suos summonitiones et attachiamenta facere potuît, tale remedium impetravit:—

“Rex Vicecomiti Bokenhamiæ, salutem. Ex parte dilecti nobis in Christo Abbatis de Sancto Albano, nobis est ostensum quod cum prædecessores sui, quondam Abbates ejusdem loci, per chartas ²progenitorum nostrorum, quondam regum Angliæ, in quibus continetur quod nullus hominum, nec

Writ to the
Sheriff of
Bucking-
hamshire,
prohibiting
him from

¹ This rubric is placed immediately before the writ in the MS., the introductory matter being left with-
| out a rubric.
| ² *prognitorum* in MS., by inadvertence.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—
encroaching upon
the liberties
of the
Abbot of
Saint
Alban's.

“ Francus, nec Anglus, de terris ipsorum Abbatis et Con-
 “ ventus, aut hominibus suis, se in aliquo intromittat, nisi et
 “ ministri sui, quibus hujusmodi curam committere voluerint,
 “ retorna brevium progenitorum nostrorum prædictorum, liber-
 “ tates suas tangentium habere, summonitiones et attachia-
 “ menta quæ infra libertates facienda emergerint, facere
 “ consueverunt; nosque postmodum, ad requisitionem ejusdem
 “ Abbatis, concessimus, pro nobis et hæredibus nostris, quod
 “ licet idem Abbas et Conventus ejusdem loci aliqua vel
 “ aliquibus libertatibus eis per chartas progenitorum nos-
 “ trorum prædictorum concessis, hætenus aliquo casu emer-
 “ gente usi non fuerint, iidem tamen Abbas et Conventus, et
 “ successores sui, libertate vel libertatibus suis gaudeant
 “ plenius, et utantur;—tu et ministri tui, nulla habita con-
 “ sideratione ad tenorem chartarum prædictarum, et con-
 “ cessionem nostram prædictam, libertates ipsius Abbatis apud
 “ Wyneslawe, Grenbr', Siptone, Horewode, et Astone, in balliva
 “ tua, ut summonitiones et attachiamenta ibidem facere possit,
 “ impedistis, et adhuc impeditis, minus juste, contra tenorem
 “ chartarum prædictarum, et concessionem nostram prædic-
 “ tam. Et quia præfatum Abbatem, contra concessionem præ-
 “ dictam, nolimus indebite prægravari, tibi præcipimus quod
 “ eundem Abbatem libertatibus suis prædictis in balliva sua,
 “ juxta tenorem chartarum suarum, et concessionis nostræ,
 “ prædictarum, uti et gaudere permittas, ipsum, contra con-
 “ cessionem eandem, non gravans in aliquo, seu molestans.
 “ Teste meipso, apud Lanrecost, sexto die Decembris, anno
 “ regni nostri tricesimo quinto.”

¹ [*Quietu-clamantia facta Monasterio a Roberto de
 Bustone.*]

Quit claim
made to
the Abbot
and Con-
vent by
Sir Robert
de Bustone,
of a mes-
suage,
lands, and
advowson.

Robertus de Bustone, miles, quietam-clamantiam fecit
 prædicto ² [Abbati] et Conventui, et successoribus suis,
 de uno mesuagio et octo bovatis terræ, in Appeltone,
 in Holderieh, et in advocatione dietæ ecclesiæ de
 Appeltone, in Vigilia Sancti Matthæi Apostoli, anno
 Domini millesimo trecentesimo sexto, et anno regni
 Regis Edwardi tricesimo quarto.

¹ The Rubric is omitted in MS. j ² Omitted in MS.

De diversis possessionibus tempore memorati Abbatis collatis et perquisitis. John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Prædictus Abbas adquisivit de Ricardo de Langleia duo mesuagia, centum et sexaginta et quatuor acras terræ, unam acram prati, sex acras bosci, septuaginta et septem et decem acras pasturæ, et quatuor solidatus redditus, cum pertinentiis, in Langleia, Caisho, et Crokesle; quæ omnia prædicta ¹ tenuerunt tantum ad vitam eorum, ita quod post eorum decessum redirent in jus Monasterii in perpetuum; facta finali concordia, et levata in Curia Regis.

—
Lands and tenements at Langley, Caisho, and Crokesley, acquired for the Abbey by Abbot John.

Et ultra concessit eis duas robas singulis annis, ad Natale Domini, continententes in se sexdecim ulnas panni, de secta clericorum Abbatis; cum ² pellura agnina pro prædicto Ricardo, et cum pellura de *strendlinge* pro Elena, uxore sua, et cum pellura de verrero minuto pro caputio prædictæ Elenæ. Item, pasturam decem porcorum, ³ quietos de pannagio; et ultra, de pecunia.

Clothing found by the Abbot, for certain donors of land.

Item, adquisivit de Johanne de la More de Erdlee unum mesuagium, centum et sexdecim acras terræ, unam prati, tresdecim solidorum et sex denariorum redditus, et unam libram ⁴ cimini, cum pertinentiis, in Nortone, juxta Baudak.

Message and land obtained by him at Nortone.

Item, adquisivit de Rogero le Tailour, et Agnete, uxore sua, triginta acras terræ, duas acras prati et dimidiam, et quinque acras et unam rodam bosci, medietatem unius acræ pasturæ, quindecim et octo solidorum et quatuor denariorum et unius oboli redditus, ⁵ duos campos, et tertiam partem duarum librarum piperis, cum pertinentiis, in Oxeia, Crokesleya, Mikelfeld, et Bisseye.

Lands at Oxeye, Crokesley, Mikelfeld, and Bisseye.

¹ Richard de Langley alone, has been named as the grantor: his wife, perhaps, may have been one of the tenants for life.

² *pelura* in MS.

³ Sic in MS.

⁴ This word is partly erased.

⁵ *ii. cāp.* in MS.; the meaning is doubtful.

John IV., *De abusiva præfectione et superioritate Prioris de Wymundham; et de quodam corrodio per dictos patronos exacto, sed per Isabellam, ¹Comitissam Arundeliæ, eidem domui remisso.*

26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Injuries done to the Priory of Wymundham by the patrons, in the time of Adam Poleyn, Prior.

Cum olim nociva inolevit consuetudo, quod patroni de Wymundham duos monachos ²[nominarent] de gremio Sancti Albani, vacante Prioratu, quorum unus juxta voluntatem Abbatis præficeretur in Priorem; inde siquidem contigit, quod Dominus Adam Poleyn, de assensu Dominæ Comitissæ de Arundelia, per venerabilem patrem Rogerum, Abbatem Sancti Albani, præfectus in ejusdem Prioratus Priorem, plus videbatur inclinare ad voluntatem patroni quam Abbatum; qui tantum fovebant partem suam, quod nullus fuit ausus eum a statu suo movere; et licet simplex homo esset, et inscius, tamen dapsilis ex pius, et multum amatus in partibus suis, patroni siquidem in tempore suo multipliciter injuriabantur domui prædictæ, et nimis haberunt ibidem voluntatem suam, in præjudicium Ecclesiæ Sanctæ Albani; unde Abbates frequenter laboribus vexabantur, et expensis.

Livery of bread and ale restored to the patron of Wymundham by the present Abbot.

Cæterum quanquam per præceptum et consilium Johannis de Berkhamstede, prædecessoris istius Abbatis de quo agitur, retracta fuisset quædam liberatio panis et cervisiæ, ad valorem per annum octo librarum, quam patroni loci illius a longævis temporibus retroactis de dicto domo percipere consueverunt, (unde placitum in Itinere apud Eboracum agitatum fuerat, sequente dicto Priore, occasione brevis Novæ Disseisinæ impetratæ per Dominum Robertum de Tateshale juniorem, militem, fere usque ad calculum judicii;) ipso interim decedente, iste Abbas, Johannes de Maryns,

¹ Comitissa in MS., by inadvertence.

² This word, or "eligerent," is evidently omitted here.

dictum Dominum Robertum disseisitum imprudenter inde ¹reseisivit. Quo universæ carnis viam ingresso, relicta Domini Roberti de ²Tateshale veterioris, quæ patrona fuit nomine dotis, nihil inde petiit, nec domum gravavit, sed Priorem et monachos plurimum honoravit; quæ ibidem obiit, et sepulta est in eodem Prioratu, anno Domini millesimo trecentesimo decimo; cujus jus patronatus successit Thomæ de Kayli hæreditarie, qui habuit partes dominii illius duas. Tertia vero pars ascendebat ad Symonem de Oriby, et quarta pars duabus relictis, videlicet, Domini Roberti de Tateshale, militis, et Roberti, filii sui, in dotem.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

The succeeding
patroness
remit her
claim to
the allow-
ance.

De Cella de Wymundham, et omnibus ecclesiæ pertinentibus, post mortem Prioris ibidem, per ³Escaetorem Regis in manus ejusdem seysitis.

Domino Ada Poleyn, quondam Priore de Wymundham, universæ carnis viam ingresso, die Natalis Domini, ab Incarnatione ejusdem millesimo trecentesimo tertio, ingressi sunt Escaetores Domini Regis memoratum Prioratum, cum multa familia, capientes claves, et ponentes custodes in ⁴cellario et ad portas, ac in omnibus officiis; et summoneri fecerunt totum homagium Prioratus coram se, die Sabbati in Festo Innocentium, exigendo ab eis fidelitatem et recognitionem. Et quia Prior nondum fuerat humatus, ad requisitionem Conventus, posuerunt in respectum usque in diem Martis sequentem, et iterum posuerunt in respectum, ad requisitionem Conventus, præfigentes diem Dominicam sequentem. Ad quem diem Willelmus de Cursun, qui fuit Escaetor, non venit, sed mandavit quod essent coram eo die Martis sequente.

On the
death of
Prior
Adam, the
King's
Escheators
take pos-
session of
the Priory
of Wy-
mundham.
Abstract of
the Record
of the tran-
saction.

¹ See page 64, *ante*.

² *Tatesha* in MS., by inadvertence.

³ *Scaetorem* in MS., the first letter being omitted.

⁴ *celario* in MS.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

The Con-
vent plead
that they
hold in
frankal-
moign, but
the Eschea-
tor persists
in taking
possession.

Ad quem diem, quia Prioratus tenetur in puram eleemosynam *et cætera*, et nusquam temporibus retro-actis vacationum facta fuit hujusmodi exactio de fidelitate, recognitione, aut curia tenenda, vel aliquibus exactionibus vel exitibus mediæ temporis capiendis, petitum fuit ex parte dicti Conventus, quod Escaetor prædictus nihil faceret vel attentaret in læsionem puritatis eleemosynæ, *et cætera*. Qui propter hoc non cessavit, sed præsentibus coegit facere fidelitatem, absentes americiando, super utrosque præsentibus et absentes tallagium imponendo; et per collectores, de novo factos, levando, demandavit equos carrucarum et carectarum Prioratus, in parco ponendo portas, grangia et ostia ¹ obserando, et claves asportando.

Further
hardships
inflicted on
the tenants
of the
Priory.

Eodem die clerici et ministri Escaetoris venerunt ad manerium de Happesburg, et homines manerii, quia non venerunt coram eis, americiaverunt ad decem libras, nihilominus ponendo super villam tallagium de quindecim libris. Et exitus mercati, die Mercurii sequente, quatuor solidos tres denarios levaverunt et ceperunt; ostia grangiarum obserando, et claves retinendo, omnia averia manerii et hominum manerii capiendo, imparcando, et retinendo, quousque fidelitatem fecerunt; et, post fidelitatem factam, omnia averia quæ in manerio invenire poterant, ceperunt, imparcaverunt, non permit- tentes in dicto manerio quicquam operari cum carrucis vel carectis, quousque per Dominum W. de Karleton deliberata fuerant dicta averia sub plevina ad returnandum. Insuper blada, et omnia bona et catalla Prioratus, sub arcta custodia posuerunt, prohibentes ne per Conventum, vel ministros suos, disponeretur seu perci- peretur; unde exhibitio Conventus et familie ad vietum tunc in parte, præterquam ex mutuo, impedita fuit: et tunc ² Cellerario, seu alicui alii de familia, non permitte-

¹ *obscrendo* in MS.

² *Cclerario* in MS.

batur exire cum aliquo equo per portas Prioratus pro aliquo negotio ecclesie.

Postea, die quinto ¹ Martii sequente, venit Dominus W. de Karletone, apud Wymundham; et remisit omnes distractiones pro exitibus medii temporis, quousque *et cætera*; assignatis J. de Olneya et Radulpho de Saham ² clericis, nomine Conventus, simul cum Andrea le Curson, ad videndum et conservandum omnia bona Prioratus, per omnia maneria; ita quod nihil inde amoveatur vel percipiatur, præterquam pro exhibitione Conventus et familie. Et dixit se velle amovere Cellerarium ob quamdam suggestionem non veridicam, ut pro certo creditur; et etiam alios de familia, qui superflui videbantur:—sed rogavit Conventus ne talia tempore seisinæ Domini Regis fierent, quæ nusquam prius fieri consueverunt, in præjudicium Ecclesie et Prioratus, et elemosynæ læsionem, et quæ possent in consuetudinem cedere perpetuam, apporiando hæredi. Super hiis, cessit dispositioni Supprioris, Cellerarii, et Conventus, proponens tamen facere teneri curias per omnia maneria, tamen absque fine levando ad opus Domini Regis, quousque *et cætera*.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302.-8.

At the
prayer of
the Con-
vent, a
temporary
arrange-
ment is
made.

Item, die Veneris proxima post Festum Sancti Vincentii Martyris, fecit prædictus Escaetor iterum summoneri curiam antedicti Prioris coram eo in Prioratu de Wymundham, et qui non venerunt, ameraciavit. Deinde posuit novem homines ad sacramentum de dicto homagio, ad levandum quinque marcas argentide omnibus sub-boscis per omnia maneria Prioris. Et prædicti jurati, propter destructionem nemorum, dictam summam ³ pecuniæ minime levare potuerunt absque vasto et damno domini sui. Dominus J. de Olneya et J. Burtoft Escaetori responderunt de quinque marcis prænominatis, manuceperunt, nec remedium *et cætera*.

The Es-
cheator, by
certain men
sworn
thereto,
attempts to
levy money
by sale of
the under-
wood.

¹ *Martis* in MS.

² *clericos* in MS., by inadvertence.

³ *pecunie* in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8. Præterea, omnia opera ¹hyemalia per prædictos juratos ad certum pretium fecit taxari.

Abbot John presents Brother John de Stevenache to the Priory of Wymundham.

Pro quibus gravaminibus, damnis, et injuriis, non mediocriter gravatus, Dominus Johannes de Maryns, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, Fratrem Johannem de Stevenache, commonachum suum, virum providum et discretum, Priorem Cellæ suæ de Wymundham præfecit; et Domino W. de Karletone, cui custodia dictæ Cellæ, nomine Domini Regis, fuerat commissa, ratione minoris ætatis filii et hæredis Domini Roberti de Tateshale, apud Eboracum eundem præsentavit, in hunc modum. —

De pace inter memoratum Abbatem et Robertum Tatyschalle, advocatum de Wymundham, ²ratione cujusdam liberationis panis et ³cervisie per eundem exactæ.

Notification of such presentation to the King's Escheator.

“ Venerandæ discretionis viro, Domino W. de Karlone, Johannes, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, salutem, cum honore. Quia Fratrem Johannem de Stevenache, virum honestum et idoneum, præfecimus in Priorem Cellæ nostræ de Wymundham, vacantis per mortem Fratris Adæ, Prioris; ejus Cellæ custodia, ratione minoris ætatis Roberti, filii et hæredis Domini Roberti de Tateshale, advocati dictæ Cellæ, nuper defuncti, per dominum nostrum, Regem, prout intelleximus, vobis est pleno jure commissa, vestræ reverendæ discretioni supplicamus, quatenus eundem, si placet, admittatis et acceptetis, et in dicto Prioratu, cum pertinentiis, sicut decet, libere administrare permittatis. Vale. Datum apud Sanctum Albanum, in Octavis Epiphaniæ, anno ejusdem, millesimo trecentesimo tertio.”

The Abbot obtains a formal declaration that the Priory of

Prædictus Johannes, pro statu et libertatibus Ecclesiæ Sancti Albani, atque Cellæ de Wymundham prædictæ, salvandis, necnon propter occasiones dictæ præsentationis manifestandas, munimenta Ecclesiæ Sancti

¹ *yemalia* in MS.

² This portion of the Rubric seems in reality to apply to a preceding context. See pages 64 and 83, *ante*.

³ *servicie* in MS.

Albani, et Cellæ de Wymundham prædictæ, Thesaurario Domini Regis, et Justiciariis de Banco, et aliis multis de Consilio Domini Regis, apud Eboracum existentibus, in publico monstravit. Quibus visis, auditis, diligenter disputatis, et examinatis, et allocatis omnibus libertatibus dictas Ecclesias et Cellam contingentibus, absque quorumcunque, sive cujuscunque, subjectionibus, ad præsentationem Domini Abbatis, Dominum Johannem de Stevenache in Priorem dictæ Cellæ adniserunt; prohibendo Escaetoribus per breve Domini Regis, ne de dicto Prioratu, seu de exitibus inde provenientibus, ratione vacationis nullo modo se intromitterent; et siquid inde levaverint, illud sine dilatione restaurarent.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Wymundham is exempt from the authority of the Escaetor.

Continuatio processus et materiæ proximè prætitulatae.

Negotiis itaque prænominatis per sollertiam et diligentiam Fratris Johannis de Stevenache, auxiliante gratia divina, constanter expeditis, apud Sanctum Albanum festinabat redire; qui illuc adveniens, expositis seriatim negotiis pro quibus ierat, non solum ab Abbate suo, verum etiam ab omnibus fidedignis ibidem commorantibus, prout negotiorum necessariorum ¹promotori, et in eisdem ²effective expediendi congruiter, gratanter receptus est.

John de Stevenache returns to St. Alban's, and is congratulated on his success.

Post paucorum inibi dierum perhendinationem atque officium, ³Cellerarii, ut prius, administrationem, per obedientiam regularis observantiæ ab Abbate coactus, curam Prioratus de Wymundham recipere, et illuc quam citius adire, coartabatur. Curam vero antedictam cum toto mentis conamine per multos dies renuit accipere. Denique, juxta Benedicti, beati patris nostri, admonitionem, proprii sui cordis voluntatem reliquit, et prædicti Prioratus curam, cum onere suo, recepit regendam; statinque, rebus suis ordinate dispositis, cum confratre

After resisting the appointment, Stevenache returns, as Prior, to Wymundham.

¹ Sic in MS.

² *affective* in MS.

³ *Celerarii* in MS.

John IV., suo, monacho, decentique familia, versus Wymundham
 26th
 Abbot, profectus est, et in die Jovis proxima post Festum
 A.D. ¹Scholasticæ Virginis, anno Gratiae supradicto, ante
 1302-8. heram primam, ad dictum Prioratum suum pervenit;
 et absque Escaetoris seu alicujus perturbatione dictum
 cenobium suum ingressus est. Adventus sui causam
 Sub-escaetori, in dicto Prioratu permissione tunc com-
 moranti, litteras Domini W. Escaetoris de vacatione
 dictæ domus, sicut manifeste prænotatur, ex integro
 demonstravit; quibus visis et intellectis, secundum
 tenorem prædictarum litterarum, prædictus Escaetor
 eam dictæ domus in omnibus dicto Priori, sine aliqua
 retentione proventuum, vel alienatione bonorum ali-
 orum, plenarie liberavit.

The Priory
 is delivered
 into his
 hands,
 without
 deduction
 or aliena-
 tion.

John de Stevenache is formally installed Prior of Wymundham.
 Deinde congregato Conventu in Capitulo, intravit
 dictus Frater Johannes, cum monacho qui secum
 venerat, non quasi Prior, sed quasi Abbatis nuncius;
 completisque ad Ordinem spectantibus, monachus, qui
 cum eo venerat, mandatum Domini Abbatis Conventui
 directum, de præfixione dicti Fratris Johannis in
 Priorem de Wymundham, in scriptis demonstravit;
 quod quidem mandatum pariter omnes gaudentes rece-
 perunt; eidem Priori locum dederunt, et, quasi filii
 obedientiæ, subjectionem impenderunt; sperantes, per
 Dei gratiam, ² prædecessoris sui, quantum ad regiminis
 honestatem, et fratrum suorum tranquillitatem, unifor-
 miter se conformare. Terminato autem Capitulo, Con-
 ventus cum processione chorum intravit; et accedentes
 ad dictum Fratrem Johannem, ejusdem loci Supprior,
 et monachus qui Domini Abbatis nomine illuc advenerat,
 sine aliqua sæcularium præsentia, pacifice installaverunt.
 Postea, juxta Ordinis consuetudinem, redierunt in
 claustrum.

Great debts due from the Priory.
 Invenit autem domum illam tunc temporis diversis
 creditoribus in mille et sexcentis marcis esse obligatam.

Scholasticæ in MS.

‡ ² This passage is incomplete.

*Breve Regis suo Escaetori, pro omnibus superius seysitis
Priori prefato deliberandis.*

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

“Walterus de Gloucestria, Escaetor¹ ultra Trentam, et cetera,
“W. de Curson, Sub-escaetori suo in Comitatu Norfolchiæ,
“salutem. Præsentavit Consilio Domini Regis, apud Eboracum,
“Abbas de Sancto Albano Fratrem Johannem de Stevenache,
“monachum Sancti Albani, ad Prioratum de² Wymundham,
“vacantem et in manu Domini Regis, ratione minoris ætatis
“hæredis Roberti de Tateshale, defuncti, qui de Rege tenuit
“in capite, existentem; et petiit præsentatum illum in Priorem
“dictæ domus, quæ est Cella Abbathiæ suæ, ut dicit, per
“Dominum Regem, nomine dicti hæredis, hac vice acceptari,
“et temporalia ejusdem sibi restitui. Super quod venerabilis
“Pater, W[alterus], Dei gratia, Coventrensis et Lichfeldensis
“Episcopus, illustris Regis Angliæ Thesaurarius, et alii de
“Consilio prædicto, tunc ibi præsentem, examinato plenius illo
“negotio, prædictum monachum in Priorem dictæ domus,
“nomine Regis, hac vice admiserunt; nobisque injunxerunt,
“ne de Prioratu illo, seu de exitibus inde provenientibus, nos
“aliquo modo, ratione instantis vacationis, intromitteremus.
“Et ideo vobis mandamus, quod de Prioratu illo, seu de
“exitibus inde provenientibus, vos, ratione instantis vacationis,
“nullo modo intromittatis; et si quid inde receperitis aut
“levaveritis, sine dilatione plenarie restitui faciatis. Datum
“apud Eboracum, vicesimo sexto die Januarii, anno regni
“Regis Edwardi tricesimo secundo.”

Notice
from the
Escheator
to his Sub-
escheator
that the
Priory of
Wymund-
ham is
wholly ex-
empt from
his au-
thority.

*De tenemento Johannis Marchal de Sancto Albano,
tempore prædicti Abbatis huic Monasterio collato,
et infirmorum usibus deputato.*

Tempore ipsius Abbatis, Johannes, dictus “Le Ma-
“reschal,” de Sancto Albano, contulit tenementum
suum, cum pertinentiis, juxta villam Sancti Albani, et
illud specialiter assignavit Infirmarie.

Tenement
given to the
Infirmary
of Saint
Alban's.

¹ Probably an error for “*citra*.” | ² *Wymd* in MS.

John IV., 26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

*De quadam annua pensione triginta librarum per
Episcopum Cestrensem, Thesaurarium Angliæ, de
Monasterio Sancti Albani mirabiliter petita, sed
rationabiliter denegata.*

The Bishop
of Lichfield
and Coven-
try de-
mands of
the Abbot
a pension
of thirty
pounds
yearly, for
three lives.

Venerabilis pater, magnificæ auctoritatis et sapientiæ, potens in opere et sermone coram Domino Rege et populo, Ecclesiarum Lichfeldensis et Coventrensis, Dei gratia, Episcopus, et Thesaurarius Domini Regis, unam annuam pensionem triginta librarum, ad totam vitam trium personarum, videlicet, cujusdam militis, conjugis suæ, et filii sui, petiit ab Abbate et Conventu; unde quidam confrater, inopinate ingrediens Capitulum, et audiens interlocutiones tacite, et curialiter respondendo, (non in publico, ne forte redundaret in offensum Abbatis, vel damnum ecclesiæ,) sub ista forma exorsus est, ut remedium inde posset haberi; sed nullus sibi ostendebat. Sed hic interseritur, ut in futurum posterius cavere valeant, et qualitercunque doceri.—

Allegatio de miseris et periculis ex concessione prædictæ pensionis verisimiliter eventuris.

Argument
of one
of the
brethren
against this
exorbitant
demand.

“ Pater reverende, grates, in quantum valemus, vobis
“ ¹referimus pro universis beneficiis nobis caritative
“ collatis, et adhuc, si placet, conferendis. Sed pro
“ divina pietate advertatis quædam pericula latentia,
“ quæ possunt emergere in petitione ²vestra, si effectui
“ manciparetur, super quadam annua pensione prædicta.
“ Porro, ut verum fatear, angustiae sunt undique. Si
“ enim hoc egerimus, mors nobis est; hoc est, perpetua
“ confusio ecclesiæ nostræ, quam nullo modo, præ
“ timore Dei, et favore bonæ conscientiae, velle debet

¹ *referrimus* in MS.

² The Abbot favouring the Bishop's demand.

“ permittere vestra paternitas sacrosancta, prout liquet
 “ per articulos subscriptos. Per ¹ simile enim, actum
 “ cum hoc pervenisset ad notitiam Domini Regis, pa-
 “ troni nostri, tantam, quin potius majorem, cum
 “ major sit, forsitan peteret pensionem, ad multorum
 “ suggestionem. Similiter, Princeps, filius Domini Regis,
 “ Comitesque, et alii magnates, attentarent; quorum
 “ petitioni armatæ non possemus resistere juxta ali-
 “ qualem facultatem nostram, sine maxima indignatione,
 “ et perpetua ecclesiæ nostræ depopulatione.”

John IV.,
 26th
 Abbot,
 A.D.
 1302-8.

“ Item, si ad exonerationem dictæ pensionis, quoad
 “ nos, Cellæ nostræ onerarentur, forte patroni ² earum
 “ se, tanquam ad indebitam et insolitam pensionem,
 “ ac dilapidationem reputandam, tuitorie et acriter
 “ opponerent; et ita dictæ pensionis solutio revertere-
 “ tur unde prius, scilicet, in obligatos.

“ Item,—enim de similibus simile est judicium,—
 “ quamplures Episcopi patroni, et magnates, similem
 “ exactionem et extorsionem penes amicos, et saltem
 “ subditos suos, in præjudicium et damnum ineffabile,
 “ attentarent; et ita simplicitas nostra contra poten-
 “ tiam, (quin potius fatuitas censi meretur,) quam-
 “ pluribus monasteriis in regno Angliæ, in ignominiam
 “ nostram, ³ perniciosum, quod absit, foveret exemplum.
 “ Ideoque petitioni præmissæ nullatenus possemus, et-
 “ si vellemus, adquiescere, cum redundaret in præju-
 “ dicitum universale; in quo casu, ut sonant jura, nullus
 “ sibimet, etsi vellet, posset derogare; licet in aliis
 “ casibus quisquis possit renunciare juri suo.

“ Cum omne possibile sit ponibile, ponatur de una
 “ persona, utpote de filio, quod victurus esset per
 “ quadraginta annos; surgeret solutio pensionis ad
 “ summam mille et ducentarum librarum pro debito

¹ *similem* in MS.

² *eorum* in MS.

³ *perniciosam* in MS.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

“¹ nongentarum librarum, et earum respectu, super
“ solutione facienda. Et ita sors superaret debitum
“ principale in trecentis libris. Unde per consequens
“ resultaret² usura implicita, cujus vitium duceret
“ agentes in periculum excommunicationis.”

³ *Continuatio processus et materie prenotate.*

The Abbot
refuses to
listen to the
argument
so em-
ployed
against the
grant.

Quoniam de ista petitione, ultra modum tædiosa, frequenter⁴ iste Dominus Abbas, Johannes de Maryns, tetigit in Conventu, ut ad voluntatem dicti Episcopi consensum mutuum fratrum alliceret; memoratam consultationem, amabilem et rationabilem, sibi porrectam per quemdam confratrem, ut Domino Episcopo humiliter ostenderet, nec videre aut audire curavit: sed percussa tabula, et Conventu congregato, memoratus Episcopus solus accessit, et continuo Abbas sub hac forma negotium exposuit.—

He makes
the propo-
sition to the
Convent,
in the
Bishop's
presence.

“ Iste Dominus Episcopus, et Thesaurarius Domini
“ Regis, qui multipliciter profuit huic ecclesiæ, et pro-
“ ficiet, Deo volente, petiit unam annuam pensionem
“ triginta librarum, (ut superius specificatur). Vobis
“ injungimus in obedientia, ut voluntati suæ adqui-
“ escatis.”

Robert
Nortone,
the Prior,
and others,
oppose the
grant.

Sed Dominus Robertus Nortone, tunc Prior Sancti Albani, provide et humiliter obsistendo, respondebat quod hoc non possit fieri absque juris offensa manifesta, animarum periculo, et sine licentia Domini Papæ, ac ineffabili Monasterii gravamine. Quidam vero, qui contra tale ac tantum murmurabant infortunium, tacite sedebant; alii autem expresse cum Priore loquebantur.

¹ This debt to the Bishop (as Treasurer) has not been previously mentioned, as the basis of his demand.

² An erasure here in the MS., the letter *t* being separated from *resul-*

tare.

³ This Rubric is placed before “*Cum omne*” above, in the MS.; evidently by inadvertence.

⁴ *isto* in MS.

Et quia tractatum fuit consilio communi super concessione annuæ pensionis viginti librarum, et ¹tactum Domino Episcopo, ait quod adeo bene posset fieri sine juris offensa in majori ²pecuniæ quantitate, sicut et in minori. Et unus monachus statim respondebat, quod Conventus nihil consensit, nec in majori nec in minori. Quidam tacite sedebant, moleste ferentes tantum gravamen; alii autem loquebantur constanter contra Episcopum, ac unus appellavit verbo tenus. Sed nimis erat formidandum de maxima potentia Episcopi, præcipui consilarii Regis, ad cujus suggestionem multa mala potuerunt contigisse. Quod Deus avertebat.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

Possible
evil conse-
quences of
refusal.

Memoratus vero Episcopus ³submergendo ait quod Conventus inde non gravaretur; quia onus cederet in Abbatem. Ad quod Prior respondit prudenter et vere, quod quandocunque Abbas magnis debitis oneratur, oportet necessario quod Conventus sibi adiutorium impendat. Alii autem dicebant quod ista petitio non sapit pensionem, immo, destructionem et irrecuperabilem domus confusionem. Unde negotium prorogatum fuit usque ad Festum Passionis Sancti Albani instans, infra illam quindenam; ut posset tractari coram Prioribus Cellarum. Communicato igitur consilio, Priores noluerunt Cellas ⁴fere ad dictam pensionem solvendam obligari; sed Episcopus semper nitebatur quod Monasterium Sancti Albani per sigillum suum commune esset obligatum.

The Bishop
argues in
favour
of his de-
mand: the
Prior
answers
him.

The Priors
of Cells
equally
oppose the
demand.

Disponente igitur Eo de quo dicitur—⁵“ Non est sapientia, non est prudentia, contra Deum,” pervenit rumor iste ad notitiam filii Domini Regis, Principis Walliæ, per unum de Curia sua, audientem istud negotium. Unde Princeps litteratorie mandavit, ne

The Prince
of Wales
hears of the
demand,
and enjoins
that the
pension

¹ Sic in MS.

² *pecunie* in MS.

³ Sic in MS.

⁴ This word has slightly the ap-

pearance of having been intended to be struck out with the pen.

⁵ *Proverbs* xxi. 30.

John IV., dicta pensio concederetur; et ita sopita est illa petitio nociva. Consequenter vero, infra mensem contigit humanitus de Domino Rege, et memoratus Thesaurarius principalis fuerat executor testamenti ipsius; qui, jugiter sequendo, exercuit administrationem defuncti. Novus autem Dominus Rex, qui conceperat adversus eum indignationem, vivente Domino Rege, patre suo, capi fecit ipsum Episcopum, ob causas quas prætendebat, apud Waltham, et adduci apud Castrum de Walingford, in custodia; et abstulit ei temporalia bona sua. Et quia constabat Domino Regi de magna ¹ pecunia ipsi Episcopo per litteras obligatorias Capituli Monasterii Sancti Albani debitas, allocatis allocandis, Abbas succedens, videlicet, venerabilis pater, Hugo de ² Eversham, compulsus, satisfecit Domino Regi. Super qua quidem solutione Dominus Rex litteras acquietanciæ fieri fecit, et ut domum inde conservaret indemnem.

26th
Abbot,
A.D.
1302-3.

shall not be
granted.

On the
death of
Edward I.,
the Bishop
is dis-
graced by
his son,
and thrown
into prison.
The debt
really due
from the
Abbey, is
paid to the
King.

De servitio militari Domino Regi persoluto.

Knight-
service
twice
done by
the Abbot,
in money.

Iste Abbas tempore suo bis fecit Domino Edwardo Regi, filio illustris Regis Henrici, servitium suum militare in Scotiam; unde una vice finem fecit pro centum viginti libris, et alia vice pro centum viginti marcis argenti.

Qualiter ³ [Abbas] *prædictus pro denegatione cariagii Domino Regi, ejusdem iram incurrerit; et ob hoc sylvam de Westwode per longum tempus amisit.*

Abbot John
offends
King

Cum autem Dominus ⁴ Rex mandasset prædicto Abbati quod subveniret sibi de duabus carectis, cum equis et

¹ *pecunia* in MS. This was the debt probably of 900*l.* alluded to above.

² Correctly "Eversdone," or "Eversdene;" the last syllable has

the appearance of *b̄m*.

³ Omitted in MS.

⁴ King Edward the Second is here alluded to.

aliis pertinentiis, impotentiam suam prætendendo, regium mandatum non adimplevit; unde ad iram nimis provocatus est ¹ tota vita Abbatis. Qui quidem Dominus Rex, cum post paululum accessisset ad Sanctum Albanum, eum videre nec alloqui curavit. Unde, ut posset obtinere bonam voluntatem Regis, contulit eidem centum marcas argenti, mediante Domino Petro de Gaverstone, quem præfecit Comitem Cornubiæ; qui fuit Regi specialissimus, et ipse habuit quadraginta libras argenti. Quæ quidem pecunia parum profuit ad amorem Regis recuperandum.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—

Edward II.,
who refuses
to see him.

Through
Piers de
Gaverstone,
he gives the
King 100
silver
marks.

Cæterum cum Dominus Rex prosterni fecit boscum de Langle, quod appellabatur "Westwode," ad ædificationem domuum Fratrum ibidem, in magna sui parte, Abbas incaute et incircumspecte dixit Domino Regi, de novo regnanti,—“Istam sylvam habeatis de dono meo;” quod sibi non licuit. Unde forestarii Regis, ibidem ingressi, mox expulerunt custodes Abbatis, et administrationem plenam ad usum Regis occupaverunt.

The Abbot
inconsider-
ately gives
Westwode
to the
King, who
takes pos-
session of
it.

² [*Quod Priores exaudiant confessiones, et instruant fratres, et cætera.*]

³ “Cum, ex injuncto administrationis officio, incumbat ecclesiarum pastoribus curam vigilem in curandis omnibus diligentia sollicitudine exercere, ut tanto ferventius in evellendis et præpediendis erroribus indefessam circumspectionem adhibeant, quanto infallibilis, nedum propria, verum etiam subditorum, offensa, de ipsorum manibus requiretur; ac tanto attentiori studio divinum sustentent officium, et fratrum conservent quietem illæsam, sanis libratam justitiam, infirmis debitam misericordiam, impendendo, quanto multiplicioris fructus præmia in die messionis extremæ pro bene merito

Regulations for
monastic
rule made
by John de
Maryns,
Abbot of
Saint
Alban's.

¹ Hiatus in MS.

² The original Rubric is omitted here, apparently by inadvertence, a blank space being left.

³ The commencement of a code

of Regulations for the conduct of the Priors of the Cells belonging to Saint Alban's; as also, for the internal government of the Monastery.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8. —

Priors of the Cells of St. Alban's are to instruct the brethren, and hear their confessions.

“ cupiunt obtinere;—hinc est quod nos, Johannes, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, qui eidem ecclesiæ, licet immeriti, divinæ dispensationis providentia præsidemus, volentes principaliter Creatoris laudem, ac religionis honestatem, deinde fratrum solatia, promovere; imprimis, de consensu ipsorum fratrum nostrorum, iuharendo sanctorum patrum vestigiis, ordinamus et præcipimus, quod omnes et singuli Priores nostræ professionis habitu et gestu regulariter se habeant in Capitulo, et in claustro, pro audiendis confessionibus, et fratribus actualiter et exemplariter instruendis; et in choro pro divinis exercendis officiis, cum vacare possint, juxta locorum approbatam consuetudinem, studeant interesse.

De honesto gestu Priorum.

Priors not to alienate or incur the lands of the Cells.

“ Item, cum omnes ecclesiarum prælati possessionum et honorum earundem non domini sed ¹ procuratores censeantur, ac per consequens conditionem ecclesiarum suarum facere nequeant deteriorem, nolentes sacrorum canonum, necnon prædecessorum nostrorum, metas in hiis transgredi, sub pœna gravis præcipimus ultionis, ne Priores de cætero terras, redditus, seu possessiones, alienent; nec terras consuetudinarias cuiquam libero vendant, tradant, seu alio quovis modo dimittant; nec ipsas in libertatem eniquam concedant, vel cum aliquo mutent; ad vacantes ecclesias, nobis ² inconsultis, non præsentent; titulos, corrodia, et pensiones, non concedant perpetua; sed nec aliqua alia, per quæ Prioratibus accrescat dispendium, audeant attentare. Neque enim maneria, molendina, decimas, seu redditus, ultra triennium, nobis inconsultis, vendant, sive ad firmam dimittant; cum nos ipsi de bonis communibus talia propria præsumptione facere non debemus.

De contenditibus cum suo Priori.

Brethren who insult their Prior, to be condemned to silence, as a punishment.

“ Item, cum dicti Priores gerant vices nostras in suis officiis, ac istud auctoritatis canit ratio, ut qui inhonorat missum, inhonorat mittentem, — ne contemntes Priores nostros gravem ultionem evadant, ordinamus quod si fratres Cellarum, cujuscumque conditionis seu status existant, cum suis contendant Prioribus, sive in occulto vel publico, ipsis de

¹ procuratoris in MS.

| ² inconsulto in MS.

“ transgressione præterita, et maxime correcta, opprobria in-
 “ tulerint, sive alia penitus convitia vel minas audacius quam
 “ nobis emiserint, si ibidem Conventus fuerit, silentium per
 “ mensem integrum eidem per Priorem suum per totum in-
 “ ffigatur. Quod si obedientiarii, vel de curis exterioribus vel
 “ interioribus intromittentes, extiterint, de dictis curis ulterius
 “ se non intromittant, donec ad hoc licentiam nostram obti-
 “ neant specialem. Et si ubi sic exceditur, Conventus non
 “ fuerit, per mensem integrum ab egressu Prioratus, et omni
 “ forensi solatio, donec a nobis gratiam meruerit, arceatur.

John IV
 26th
 Abbot,
 A.D.
 1302-8.

Dispensatio super criminibus reservata.

“ Item, quia ex verisimilibus conjecturis conjicimus, quod
 “ per recordationem confessionis criminum quæ prædecessores
 “ nostri sibi retinuerant, scilicet, inobedientiæ, (quam, si post
 “ solis occubitum perseveret, nobis reservamus,) carnis lapsus,
 “ proprietatis, irregularitatis, defraudationis bonorum ecclesiæ,
 “ et eorundem alienationis, machinationis in mortem alterius,
 “ conspirationis, libelli famosi compositionis seu bonæ famæ,
 “ superioris, parisi, sive minoris, denigrationis, vel læsionis, non-
 “ nunquam animarum pericula imminebant; ordinamus ut Pri-
 “ ores, maxime qui a nobis distant, scilicet, de Tynemutha, de
 “ Belvero, De Bynham, et Wymundham, tam in dictis reser-
 “ vatis criminibus quam aliis, liberam habeant tam cognos-
 “ cendi, quam salutare pœnitentias infligendi, facultatem;
 “ ita videlicet, quod hujusmodi transgressoribus pœnitentias
 “ imponant, donec ipsi peccantes nobiscum super hiis collo-
 “ quium habuerint personale. Et ne quemquam pro defectu
 “ confessionis surripiat periculum, eandem auctoritatem, ²ab-
 “ sentibus, damus Supprioribus eorum, et aliis confessoribus,
 “ donec delinquentes habeant Priorum præsentiam; præmissa
 “ reservata nobis potestate. Quod si in præmissis excessus
 “ fuerit ita notorius, quod ejus correctio ad nos merito debeat
 “ devolvi, cum nequeat sine scandalo inultus præteriri, ad
 “ aliorum terrorem, et ut unius pœna sit metus multorum,
 “ correctionem hujusmodi ad nos volumus immediate per-
 “ tinere.

Priors of
 Cells to
 inflict
 punishment
 for offences.

¹ Sic in MS.; the sense is ap-
 parently incomplete.

² I.e. *Prioribus*, understood.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Runaway
brethren
to be sent
to the
Abbey.

De fugitivis.

“ Item, cum non ea quæ nostra sunt, sed quæ Ihesu Christi,
“ quærere ¹ præcipimur in regimine animarum, ordinamus ut
“ Priores nostri fugitivos fratres statim, nobis inconsultis, re-
“ quirant; et inventos cautius et secretius quo sine notitia et
“ scandalo populi fieri poterit, apud Sanctum Albanum secure
“ et cum celeritate transmittant. Et hoc idem observari præ-
“ cipimus de incontinentia manifesta.

Quod Prior jaceat in Dormitorio.

Priors to
sleep near
the
brethren.

“ Item, recitantes prædecessorum nostrorum instituta, præ-
“ cipimus ut Priores in Dormitorio jaceant, in camera seu in
“ loco honesto, et ab aliis ²separato, cujus ingressus et egres-
“ sus per ostium Dormitorii fiat; nisi causa infirmitatis vel
“ debilitatis, quæ non subjiuntur legibus, vel alterius impe-
“ dimentum probabilis, quod suæ relinquimus conscientiæ, alibi
“ honeste jacere decreverit. Et ab ista ordinatione Priorem
“ de Tynemutha excipimus; qui cameram tenuit ab antiquo.

De prohibito juramento.

Swearing
to be duly
punished.

“ Item, quia sacra Scripturæ jurationis usum detestantur n
“ singulis; qui maxime cavendus est in religiosis, quia dum
“ jurandi usum facimus, crimen perjurii incurrimus. Item,—
“ ³“ Jurationi non assuescat os tuum, quia vir multum jurans
“ ‘replebitur iniquitate.’ Item, cum ⁴Apostolus, quando
“ dixit,—‘Ante omnia nolite jurare,’ cautos nos fecit adversus
“ linguam nostram, ut innitemur ne surriperet nos consuetudo
“ jurandi; hinc est quod nos, ⁵cui culpæ subditorum inhærent,
“ si illas negligimus incorrectas, inhibemus ne quis monachus
“ per plagas, per sanguinem, per pœnam, sive per aliqua
“ membra horribiliter juret nostri Creatoris. Sed hujusmodi
“ juramenta, et omnia alia quæ gravia sunt, et præcipue usum
“ eorum, cum non sit crimen veniale, quin possit converti in
“ mortale, dum placet, de cætero evitent, timore divinæ ulti-
“ onis, necnon intuitu nostræ exhortationis: quod si quis, contra
“ præsentem ordinationem, errasse se senserit ubicunque, in

¹ *Philipp.* ii. 21.

² *seperato* in MS.

³ *Ecclus.* xxiii. 9, 11.

⁴ *James* v. 12.

⁵ Sic in MS.; correctly “*quibus*,”
though meaning but one person.

“ proximo Capitulo se inordinate jurasse coram omnibus con- John IV.,
 “ fiteatur; illam suscepturus pœnitentiam, quam sancti patres 26th
 “ pro oblito mandato infligi statuerint. Cæteris autem qui Abbot,
 “ circa ¹ forensia, gravis, et quæ timetur pœna, juxta usum et A.D.
 “ modum culpæ, similiter in Capitulo, per Superioris sui con- 1302-8.
 “ siderationem imponatur. —

De silentio.

“ Item, cum in religiosis locis præter orandi et psallendi Silence to
 “ cultum nihil agi debeat, ut religionis nomini opera jugiter be strictly
 “ impensa concordent, quod sic tum virtus debiti silentii reli- preserved.
 “ giosis astruitur, et incauta loquacitas evitatur; de fratrum
 “ consilio ordinamus, ut silentium debitis horis, locis, et tem-
 “ poribus, ab omnibus inviolabiliter observetur; et ut in præ-
 “ missis colloquiis, in claustro et alibi, a turpiloquio, vaniloquio,
 “ necnon et detractionibus, abstinenceatur. Et quia fratres infrin-
 “ gentes silentium consueverant in proximo Capitulo satisfacere
 “ de eodem, nonnulli nolentes intelligere ut bene agerent pro
 “ infracto silentio pluribus diebus et vicibus diversis, semel
 “ satisfaciunt, erroris velamine defraudati; quia vero ratio
 “ dictat ut culpæ crescenti pœna crescens augeatur;—ordina-
 “ mus quod talibus, præter consuetam pœnam, a dicto Capitulo,
 “ quo sic fecte satisfecerint, usque ad Capitulum proximum,
 “ silentium per totum infligatur.

Nec monachi edant in villis ubi degunt.

“ Item, ut ea quæ pro religionis honestate statuuntur, per The
 “ renovationis et recitationis usum retentiori memoriæ com- brethren
 “ mendentur, præcipimus ut exeuntes fratres non ² comedant not to eat
 “ seu bibant in villis, præcipue in quibus degunt; sed nec in and drink
 “ vicinis locis, nisi id oporteat ex causa probabili, adhibita in the town.
 “ Superioris licentia: nec in dictis locis sive villis domos
 “ ingrediantur, neque extra ostia suspectas stationes faciant,
 “ cum mulieribus fabulantes. Nec soli vagent, ne Ordo, quod
 “ absit, in aliquo redarguatur levitatis.

“ Item, tactus mulierum ³ evitentur, et colloquia earum, nisi
 “ cum socio maturo, vel custode Ordinis; more consueto
 “ vero utantur.

¹ forensia in MS. This passage
 appears to be incomplete, “jurent,”
 or a similar word, being omitted.

² comedant in MS.

³ evitantur in MS.

- John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.
—
- “ Item, candelarum et ollarum ¹horologia, in quibusdam
 “ Cellis jure consuetudinis vendicata, necnon et cætera talia,
 “ quæ Deo et Ordini obviant, præcipimus evitari; decernentes
 “ ut Priores nostri de hujusmodi abusivis, de quibus faciliter
 “ provenit scandalum, nec accrescit honor vel profectus
 “ abinde, nos certificent, ut ea vel tollamus de medio vel
 “ in decentius redigamus.
 “ Item, antiquo more reddant Priores in Festo Sancti Albani
 “ nos de statu Prioratum certiores.

De esu carniū.

- The
brethren
not to eat
flesh in
common
with secu-
lar persons.
- “ Item, ne monachi ex nimia dissolutione salutis propriæ
 “ detrimentum incurrant, quod fit plerumque, cum inter sæcu-
 “ lares existant, et sæcularibus usibus non discordant; præci-
 “ pinus ne fratres, in itinere pro negotiis domus constituti,
 “ publice et in solemni congregatione sæcularium carnibus
 “ communiter vescantur; exceptis hiis, cum quibus per Supe-
 “ riores, pro loco et tempore, secundum cujusque exigentiam,
 “ sana disciplina Ordinis, extitit dispensatum.

De pecuniâ non danda monacho pro habitu.

- None to
receive
money for
his
clothing.
- “ Item, quia non solum malum, sed origo mali est cavenda,
 “ inhibemus ne hic vel in Cellis, pro vestimentis, seu aliis
 “ monachorum usibus competentibus, camerarii dent pecuniam
 “ monachis, neque ab eis pecuniam recipiant; nec permuta-
 “ tiones cum ipsis faciant, sine certa causa, et licentia Supe-
 “ rioris manifesta. Sed juxta Regulam, recipientes nova, dent
 “ vetera, pauperibus eroganda.

De pœna proprietatis.

- No one to
be guilty
of holding
property.
- “ Item, cum ea quæ gravia sunt, non debent clauso oculo
 “ præteriri, et crimen proprietatis, propter sui detestabilita-
 “ tem, in monacho gravissimum crimen judicetur, ut ubi gra-
 “ vius exceditur, ibi severius culpa vindicetur; ordinamus ut
 “ convicti super proprietate sedeant in ordine ultimi, et soli
 “ comedant, et ab altaris insuper communione sequestrentur,
 “ donec, exigentibus suæ satisfactionis meritis, secum duxerit
 “ Superior dispensandum.

¹ orologia in MS.

De leporariis prohibitis.

“ Item, quia venationis usus presbyteris et ¹ diaconibus in
 “ Sacra Scriptura est prohibitus, perquam absurdum reputa-
 “ tur incorrectum ² negligi apud nos, quod dedeceret apud
 “ illos; et cum deceat monachum, tam de natura, videlicet,
 “ vocabuli, quam religionis intuitu, ut propria arbitria non
 “ sequatur, ne in eo gravitas mox pereat, cui astringitur, dum
 “ juvenilibus desideriis occupatur; ordinamus, et sub pœna
 “ depositionis officii, necnon severæ ultionis, prohibemus, ne
 “ quis monachus, præter ³ Cellerarium nostrum, et Coquina-
 “ rium, quibus illud de consuetudine competit, propter garenæ
 “ conservandam libertatem, leporarios sive canes aliquos
 “ venationis nutriat, teneat, vel secum ducat; sicut prædicto
 “ excessu præmissam desiderat effugere ultionem.

John IV.,
 26th
 Abbot,
 A.D.
 1302-8.

The use
 of grey-
 hounds for-
 bidden,
 except to
 certain offi-
 cials.

De Prosternalibus et aliis in servitio Dei.

“ Item, ut sublatio tædii, quod quandoque, propter proluxi-
 “ tatem servitii, tædio affecit fratres, in majorem eorundem
 “ devotionem convertatur, de consensu fratrum nostrorum
 “ ordinamus, quod in Obsequiis Mortuorum tres Psalmi, cum
 “ tribus Antiphonis tantum, Lectiones præcedant; quas se-
 “ quantur tres Lectiones, cum tribus Responsoriis, et suis
 “ cantandis versibus; Exequiis Principalibus, et eorum quibus
 “ obligamur scriptura, exceptis, in quibus servitium integre
 “ fiat; ultimo Responsorio, cum duobus vel tribus versibus,
 “ ad arbitrium Cantoris decantando, sequente versu,—⁴ ‘ Audivi
 “ ‘ vocem,’—‘ Pater noster,’—‘ Et ne nos,’—‘ A porta inferi,’ cum
 “ Collectis consuetis: et tam ad—‘ Placebo,’ quam ad—⁵ ‘ Pla-
 “ ‘ cebo ’ et ad—‘ Benedictus,’ Psalmi omittantur.—‘ Verba
 “ ‘ mea ’ de cætero post Matutinas non dicatur, nisi currente
 “ tricennali pro fratre mortuo, vel pro eo cui ad hoc per
 “ scripturam obligamur; et tunc sufficiant tres Psalmi,
 “ ⁶ ‘ Verba mea,’—⁷ ‘ De profundis,’—et ⁸ ‘ Voce mea.’

Certain of
 the Ser-
 vices
 shortened,
 as being of
 tedious
 length.

¹ Sic in MS.

² *negli* in MS.

³ *Celerarium* in MS.

⁴ *Rev.* xiv. 13.

⁵ This repetition is perhaps erro-

neous.

⁶ *Psalm* v.

⁷ *Psalm* cxxx.

⁸ *Psalm* lxxvii.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8.

“ Item, omnis Psalmodia submissa, præter ¹quindecim Psalmos ante Matutinas, ²septem Psalmos Pœnitentiales suis terminis, ³Prosternales in Quadragesima, Officium Mortuorum, et—‘ Verba mea,’ in forma prædicta, penitus omitantur. Et ut major fiat devotio in brevibus, propter deletionem onerositatis, cum non multitudo, sed devotio, laudem ⁴pariat Creatori, prædicta omnia psallantur voce mediocri, cum pausatione in medio metri; ita quod in omnibus major devotio, spe retributionis divinæ, habeatur.

“ Item, ‘ Kyrieleison ’ non nisi ter dicatur ad Horas canonicas, et ab ea parte qua Capa est incipiatur.

“ Item, abjicientes discordantia, ut decentiam præparemus, præcipimus ut in canendo Gradale, omnes stent, ut aptius ⁵sic canant, libros respiciendo, et ad ejus versum; et ad versum de ‘ Alleluia ’ simul sedeant indifferenter.

“ Item, in Principalibus Anniversariis in æstate, statim post Nonam,—‘ Placbo,’ et post Vesperas—‘ Dirige,’ immediate canantur.

“ Item, ut universa in faciendo deceant, ordinamus quod Psalmi ⁶Prosternales in Quadragesima dicantur super formas.

“ Item, longa Venia de cætero non fiat, nisi in veneratione Sanctæ Crucis, et in transgressionis emenda, vel pro benedictione petenda, et in die Cœnæ, cum duobus diebus sequentibus; sed in loco ejus, super formas, (vel in scabellis, donec formas immobiles habeant,) reverenter inclinent.

“ Item, quia rationi convenit, ut qui instituta beati patris et magistri nostri, Benedicti, per incuriam frequenter infringimus, ad consequendam a Deo misericordiam ejus precibus celeriore, eidem reatus nostros, post Deum et Matrem suam, immediate confiteamur; præcipimus ut sub ista forma,—‘ Confiteor Deo, et Beatæ Mariæ, et Sancto ‘ Benedicto, et omnibus Sanctis, et cætera,’ fratres de cætero immutabiliter confiteantur.

De servitio reddendo ante sacerdotium.

Brethren to serve three years

“ Item, quia periculosum est quod quis prius gradum sacerdotalem ascendat, quam sciverit ea quæ ad status sui et

¹ See Vol. I., page 213, as to these Psalms.

² See Vol. I., p. 213, Note 10.

³ The same as the “ *Psalmi pros-*

trati” in Vol. I., p. 213, See Note 7.

⁴ *pareat* in MS.

⁵ *sicut* in MS., apparently.

⁶ See Note 3 above.

“ ordinis spectant disciplinam, ordinamus quod nullus fra- John IV.,
 “ trum ordinem sacerdotis suscipiat, donec servitium suum 26th
 “ reddiderit, secundum consuetudinem approbatam; et quod Abbot,
 “ non deputetur curæ forensium, quousque per triennium in A.D.
 “ claustro fuerit laudabiliter conversatus; exceptis gravibus 1302-8.
 “ et senioribus personis, cum quibus Abbas, prout Deo et before
 “ Ordini ¹opportunum fore viderit, poterit securius dispensare. entering
 priest's
 orders.

De potu caritatis.

“ Item, cum in poculentis plus sumere quam oporteat est Charities
 “ superfluum, a quo procedit ebrietas, quæ per ²Apostolum of drink
 “ enumeratur inter opera tenebrarum; ne pateat aditus tam limited at
 “ execrabili vitio, ordinamus, quod ubi Conventus consue- certain
 “ verit in singulis Festis Caparum observare potus caritatis, times.
 “ quoniam præcipue inter unum potum et alium, propter bre-
 “ vilitatem dierum, vix medium spatium intercessit, quod tales
 “ caritates de cætero a Festo Sancti Michaelis usque ad
 “ Pascha prætermittantur, exceptis Festis Principalibus, et
 “ Exequiis Principalibus, secundum antiquam consuetudinem
 “ observandis. Et ne fratres videantur gravare in uno, quin
 “ eosdem relevemus in alio, quanquam hujus sic medela suavi-
 “ tatis, ordinamus quod in recompensationem hujusmodi resti-
 “ tutionis, singulis Dominicis diebus possint fratres a Pascha
 “ usque ad Festum Sancti Michaelis, et in Mandatis solitis,
 “ uti prædicta potatione caritatis.

De pitantiis infirmorum.

“ Cum sacratissimæ Scripturæ in Regula nostra nos moneant Ample
 “ ut in curandis debilibus et ægrotis fratribus curam et dili- pittances
 “ gentiam indefessam exerceamus, et hæc sit causa origi- to be
 “ nalis propter quam cum monachis super esu carniū extitit allowed for
 “ dispensatum; ac inhumanum sit illos decuratos negligere, the sick.
 “ quibus de jure constringimur operibus misericordiæ subvenire,
 “ hinc est quod circa debiles et ægrotos istud observandum
 “ ordinamus; ut cuilibet infirmo fratri exhibeatur pitancia
 “ bona et fertilis, et quæ juxta desiderium suum illius recrea-
 “ tioni aptius convenire videbitur. Et quia de consuetudine,
 “ quæ potius corruptela et nefanda censetur, absurditas con-

¹ oportunum in MS.

| ² Galat. v. 21.

- John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8. —
- “suevit dici et intelligi inter nos, quod pitancia ulterius pretii quam unius denarii infirmo fratri non debet exhiberi, sub pœna præcipimus severissimæ ultionis, quod sive pro uno, sive pro duobus, sive pluribus denariis, pitancia hujusmodi emi debeat, illam habeat frater, sic debilis et ægrotus, suæ debilitati et infirmitati congruentem, sine pretii diffinitione; quæ quidem ad potenter alleviatis a morbo, et ad paralyticos. et ad ¹ podagrosos, et consimiles, aptos esui, licet membris ineptos, ita plene volumus extendi. Eo salvo, quod passim circa omnes ad vota sua, quantum fas et facultas permittant, omnis humanitas, cum sufficientia, impendatur. Ad hæc, cum non deceret ægrotos, propter plurima quibus circumveniuntur incommoda, egredi loca distincta suis usibus, prohibemus infirmis in Infirmaria exitum versus coquinam ipsorum, exceptis causis rationabilibus, scilicet balneis, minutionibus, et consimilibus.
- Infirm monks, borne on litters, may not enter the garden.
- “Item, quod nullus ² gistanus, qui non sequitur Conventum, intret gardenum, vel exeat septa Monasterii. Et hæc eadem circa tales in Cellis nostris commorantes, juxta considerationem Priorum, præcipimus observari; ut sicut non hic sine nostra, sic nec alibi sine Priorum, licentia speciali, hujusmodi egressus concedatur.

De minutionibus, et libertatibus minutorum.

- Immunities of the brethren, when letting blood.
- “Item, cum de similibus, in quantum similia, similis adhibenda est operatio pietatis, ac minuti sanguine propter urgentem deorsum conditionem humanam, donec saltem robur resumpserint, egeant duci per legem infirmorum; circa ipsos sic observari præcipimus, ex nostra indulgentiâ speciali, scilicet, quod minutionem suam capiant semper diebus Dominicis, non impediendi propter Capas. Et quod primo die comedant, non petita licentia, in loco minutis assignato, cibus contenti regularibus, nisi aliud proveniat providentia pietatis; et ubi consueverunt secundo die minutionis chorum ingredi ad— ‘Agnus Dei’ Missæ Minoris, de cætero volumus quod nec secundo die, nec tertio, exceptis Festis et Exequiis Principalibus, usque ad Vesperas, chorum nullatenus ingrediantur. In aliis circa eos permaneat consuetudo antiqua. Et cum dictis minutis licentia spatiandi tribuatur, hanc extendi volumus ad gardenum et ad Sanctum Germanum, et non extra septa Monasterii, nisi id per Superiorem specialiter

¹ *Podagros* in MS., by inadvertence.

² Called “gistarius,” in the Constitutions of Abbot Thomas de la Mare

“ exprimatur. Sed quia dictum solatium, propter incomposi- John IV.,
 “ tum quorundam gestum, per prædecessorem nostrum ¹ [est] 26th
 “ subtractum, ² de nostra restituimus gratia speciali, ne ex hiis Abbot,
 “ proveniant dispendia, per quæ tam solatia fratrum, quam A.D.
 “ devotionem in servitiis divinis, ex misericordiæ operibus 1302-8.
 “ credimus adaugere. —

“ Prohibemus, super pœna artissimæ punitionis, quam ad Prohibition
 “ delinquentem et ad occasionem dantem delicti, (cum pœna of evil
 “ debeat tenere suos auctores, volumus tantum extendi,) ne speaking.
 “ fratres prædicti turpiloquiis, vaniloquiis, seu aliis per quæ
 “ denigrari valeat religionis integritas, seu bonæ opinionis
 “ puritas, nulla ³ oportunitate intendant.

“ Item, simul omnes ad solatium intrent et exeant, ne soli- The
 “ taria vagatio innocentium famam lædat; quod si quis secus brethren
 “ fecisse probetur, illo die solus in Refectorio comedat, remedii not to
 “ gratiam nequaquam consecuturus. wander
 about
 singly.

De elemosyna.

“ Item, quia non in sublimitate graduum, sed in amplitudine Alms to be
 “ caritatis, acquiritur Dei regnum, ne pauperes, in quorum duly given
 “ cura et sollicitudine gratuita et peccatum extinguitur, et to the poor.
 “ cœleste gaudium adipiscitur, de hiis saltem obsequiis defrau-
 “ dentur; præcipimus ut reliquiæ de omnibus coram fratribus
 “ nostris appositis in Refectorio, in Infirmaria, et alibi, ubi
 “ reficiunt, cedant in elemosynam, et per Eleemosynarium pau-
 “ peribus fideliter erogandam; et ut via fraudibus facilius præ-
 “ cludatur, ordinamus ut, prandente vel cœnante Conventu,
 “ ostia claustrum firmentur et custodiantur. Et quoniam rationi
 “ convenit, ut ad ipsum emolumenta perveniant, ad quem per-
 “ tinet onera sustinere, adhærentes rationi volumus, quod
 “ ubicunque Sub-eleemosynarius, qui onus sustinet, persona-
 “ liter intersit, ipsius tantum intersit licentias de elemosyna,
 “ suo periculo, prævia consideratione, donare.

Ut monachi serviant in Refectorio in suis cucullis.

“ Item, quoniam in omni opere non solum quid expediat, sed Monks
 “ etiam quid liceat et deceat, est pensandum, ordinamus ut cum acting as
 “ fratres fratribus in Refectorio serviant, quod de cætero ser- servants

¹ Omitted in MS.

² do in MS.

³ oportunitate in MS.

John IV., 26th Abbot, A.D. 1302-8. ———
 to be duly arrayed for that office.

“ viant in cucullis, ut illud decentius faciant, et absque moles-
 “ tia graviori. Et ne ordinata ad remedium tendant ad scan-
 “ dalum, præcipimus quod sic servientes pelliceas, vel cotucas,
 “ decenter indutas habeant; et ne per laterales aperturas
 “ derisionis vel indecentiæ materia transgrediendi oriatur.
 “ Præcipimus etiam, quod si dicti servitores, prandente Con-
 “ ventu, necesse habeant ingredi Dormitorium, vel alibi exire,
 “ de licentia præsentis, froccos induant, et redeuntes exuant.
 “ Sed completo prandio, contra processionem ad preces, eisdem
 “ iterum induantur.

De servitio non reddendo more solito.

The ancient rules as to silence, to be still observed.

“ Cum olim per redditionem servitii divini, juxta traditionem
 “ sanctorum patrum, tam cultus Dei per frequentem medita-
 “ tionem et servitii scientiam, quam sanctam ac necessariam
 “ occupationem, honor religionis eleganter florisset, præcipue
 “ in hoc Monasterio, ac silentium horis locisque debitis et
 “ ¹opportunitis bene et rite fuisset observatum; juxta præceptum
 “ Regulæ, ubi dicitur quod etiam, propter ²teneritatem silentii,
 “ a bono colloquio aliquando est abstinendum; et iterum sub-
 “ jungitur—‘Summum silentium debet esse in mensa, ita quod
 “ nec vox, nec ³mussitatio, audiatur, nisi solius legentis’;
 “ nec obstat Capitulum Generale, ubi provisum erat quod
 “ monachi theologiæ studio intenderent, et doctores haberent;
 “ licet tamen tunc temporis hujusmodi negotium monachi
 “ nostri minime exercuissent, ad exemplum magistri nostri,
 “ Beati Benedicti,—‘Qui, relictis litterarum studiis, et cætera,’
 “ et forte ob alias causas; et cessante causa, cessare debet
 “ effectus; apparet evidenter quod consuetudo nostra pristina,
 “ longævis temporibus approbata, interim continuari debet in
 “ præmissis.”

De sconsis in choro habendis.

Sconces distributed in the choir, for the use of those singing.

Idem Abbas iste fecit ut sconsæ departatæ essent in choro de nocte, coram eis qui vellent in libris servitium suum decantare; quod prius non erat usitatum, præter Legendam et Collectarium; unde multi minus bene reddere servitium curaverunt, et minus sciverunt.

¹ oportunitis in MS.

² Qy. if not “tenacitatem.”

³ musitatio in MS.

De silentio non bene observato.

Item, licentiavit Conventum, ut loqui possent in silentio, causa eruditionis;—et adeo largiterusi sunt, quod silentium ubique pessime observabatur; et ita, quod pro bono providit, in malum redundebat.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

The
Convent
allowed to
break
silence, for
the sake of
instruction;
but with
bad results.

¹ *De fine laudabili, morte, et sepultura, Abbatis memorati.*

Licet ipse Abbas multa adquisisset, ut superius notatur, tamen nihil certum ad Anniversarium suum faciendum ordinavit; nec etiam prædecessor suus, Dominus Johannes de Berkhamstude: quod multum est admirandum, et reprobandum.

No ar-
rangement
made by
this Abbot
for his An-
niversary.

Postquam autem sex annis et tribus quarteriis anni, tanquam bonus et prudens prælatus, Ecclesiam Sancti Albani rexisset, qui ante fuerat per quatuordecim annos ejusdem loci Prior.²—Religionem nisus est salubriter observare, debito modo confratres suos diligere et concordare; in temporalibus vero domum suam omnibus viribus suis proposuit in bono statu disponere. Sed fluctus labentis sæculi nequam, cotidie novercantes multiformiter, non permiserunt ipsum suum propositum consummare. Constans erat, et ³ breviloquus, honestus valde, et religiosus, ac circumspectus. Tumbam autem Sancti Albani, et feretrum, amovere fecit, honorifice istud decorando; et expensas exposuit, sine multis curialitatibus, plus quam centum sexaginta marcas in ⁴ pecunia numerata. Sed de Sub-sacristis percepit oblationes, quas ⁵ commode potuit.

His exer-
tions in
behalf of
his house.

He repairs
the tomb
and shrine
of Saint
Alban.

¹ A Section is omitted here in the MS., a space (fol. 189 a), with ruled lines, being left vacant.

² This sentence is left unfinished.

³ *brevilocus* in MS.

⁴ *peccunia* in MS.

⁵ *comode* in MS.

John IV.,
26th
Abbot,
A.D.
1302-8.

Foreseeing
his ap-
proaching
end, he sets
forth the
large debts
of the
Monastery.
Gives in-
structions
as to his
successor.

Sentiens autem, præ nimia infirmitate et languore, quod diu non viveret, Priorem et seniores coram se in camera sua fecit evocari, intimans statum domus, quod tenebatur in mille trecentis libris diversis creditoribus, ac Domino Regi de ultima vacatione mille marcis: et septemdecim marcæ inventæ fuerunt in camera sua, quas paululum ante Prior de Tynemutha sibi transmissit.—“Istum autem cyphum argenteum, cum ¹annulo, post meum decessum oportet dari Domino Regi.”—
Et consuluit ne superbum et pomposum, post obitum suum, sibi in Abbatem eligerent, sed unum virum bonum et simplicem; et ita, disponente Deo, contigit.

He directs
an appeal
to the Pope,
by reason
of the
poverty of
the house.
He asks
pardon
of his
brethren,
and prays
to Saint
Alban.

Deportatus autem inter brachia fratrum in Capitulum, rogavit Conventum, ut Deum pro ecclesia, et pro eo, devote deprecarentur, subjungens,—“Quicumque post me Abbas fuerit, oportet ut suggerat Domino Papæ de magnis debitis domus, inopiam allegando;” quod postea parum tenuit locum, præ cupiditate Curie Romanæ. Cæterum subjunxit, cum mærore dicens,—“Si versus aliquem deliqui, seu aliquem indebite tractavi, quod penitus ignoro, dicat mihi.” Fratres autem—“Confiteor,” lugendo invicem dicebant; quos osculando, licentiam petiit ab eis. Postea ductus fuit ad feretrum, veniam et licentiam postulando, orans in hunc modum;—“O Albane gloriose, quem dilexi et quæsi sivi, et subsidium optimum; sicut extiti minister vester, Albane Sanctissime, me defende a pœna Gehennæ.”

He dies,
23rd
February,
1308.
The Abbot
of Waltham
present at

Obiit ergo septimo Kalendas Martii, anno Domini millesimo trecentesimo octavo; ac honorifice, prout decuit, traditur sepulturæ, per manum venerabilis patris, Ricardi de Hertford, Dei gratia, Abbatis de Waltham: appositusque est ad patres suos in mausoleo marmoreo

¹ *anulo* in MS.

ante majus altare ; ut apparet per scripturam quod sibi ^{A.D. 1308.}
in vita sua præparavit, ad laudem et gloriam Dei, qui ^{his burial,}
est benedictus in sæcula. Amen. ^{before the}
^{high altar.}

*Echinc, usque ad obitum Thomæ Abbatis, ex studio
Fratris Thomæ de ¹Walsingham, Præcentoris.*

¹ Sic in MS. This Rubric occurs at the foot of folio 189 a.

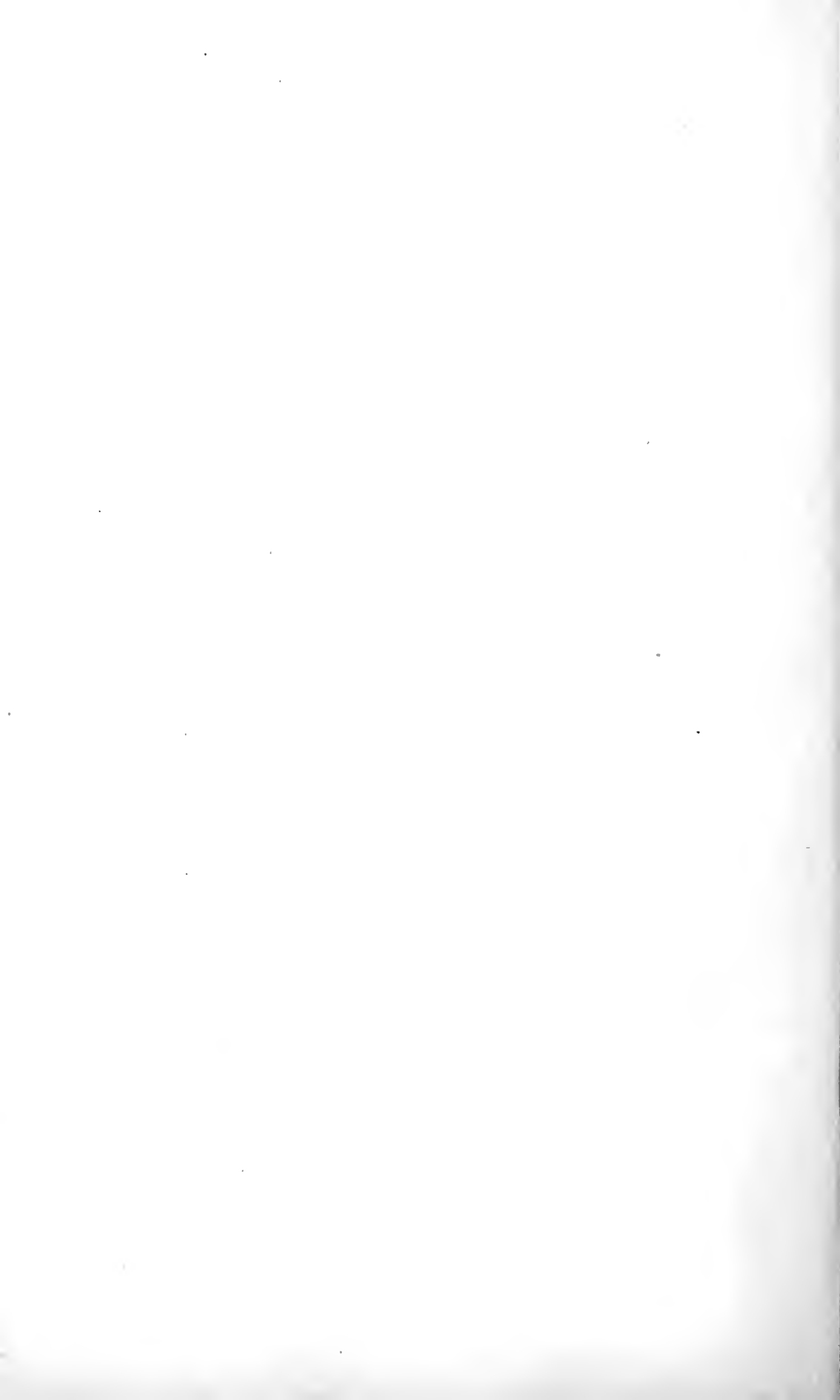
GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI
ALBANI.

[MS. COTTON. CLAUDIUS E. IV.]

SECTIO TERTIA,

A THOMA WALSINGHAM

CONSCRIPTA.

GESTA ABBATUM MONASTERII SANCTI ALBANI.

SECTIO TERTIA.

¹ *Processus electionis et confirmationis Hugonis de Eversdone subscripti, in Abbatem vicesimum septimum Sancti Albani electi.*

Corpore bonæ memoriæ Johannis Abbatis honori-
fice tradito sepulturæ, qui in Vigilia Sancti ² Matthiæ
Apostoli vocanti paruerat Creatori, die præfixo ad
electionem ³ futuri Abbatis est processum. Igitur
assensu concordi, Frater Hugo de Eversdone, qui offi-
cium gesserat Cellerarii, est electus; vir utique inter
decentes eminentissimus in statura, pulcher aspectu,
et in socios liberalis. In Anglico ⁴ idiomate, sive Gal-
lico, nulli secundus, sed parum nactus de Latino. Qui
cum fuisset electus, et electioni de se factæ consen-
sisset, fertur in propatulo hæc dixisse;—"Scio quidem,
" fratres mei, vos potuisse et astutiorum et doctiorum
" me vobis elegisse in Antistitem; sed pro certo nul-
" lum magis socialem potuissetis ex omnibus elegisse."

Cumque procuratores ad Curiam pervenissent, et de-
cretum electionis Summo Pontifici præsentassent, post-
quam moram longam, sed inutilem, protraxissent ibi-
dem, et expensas horribiles fecissent in donis variis,

Hugh de
Eversdone
elected
Abbot of
Saint
Alban's,
A.D. 1303.

Skilled in
English
and
French,
but not in
Latin.

His pre-
sence is
insisted on
at the
Court of
Rome.

¹ This Rubric is placed in the MS. near the end of this Section, opposite to "*Rediit ergo cum etc.*"

² *Mathie* in MS.

³ *futurem* in MS.

⁴ *idiomate* in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

He dreads
the jour-
ney, on
account of
his ignor-
ance of
Latin.

tandem coacti sunt redire cum responso satis odibili videlicet, quod oportuit electum omnino transfretare, et personam propriam Summo Pontifici præsentare; qui dixit se faciem electi velle videre, pro cujus confirmatione tot magnates, tot præsules, Rex, etiam Regina, tam suppliciter sibi, tam devote, scripserunt. Sine fructu igitur prius factarum expensarum, compulsus est electus adire Curiam; qui nihil plus timuit quam Latinam linguam, in qua parum doctus fuit.

By the aid
of great
munifi-
cence, he
secures a
favourable
reception
at Rome.

Quo cum post casus varios accessisset, prima cura fuit sibi, post Domini Papæ salutationem, examinatores suos emollire, ut mitius agerent cum eodem. Quo facto, et habilitate personæ suæ favorabiliter Summo Pontifici nunciata et acceptata, ac electione confirmata, tam munificum se præbuit Domino Papæ et universæ Curiae, ut magnificentiam suam avarissimi hominum prædicarent. Expendit autem in eundo et redeundo versus Curiam, cum donis datis, plus quam mille libras, præter censum Domino Papæ et Cardinalibus, nomine primorum fructuum, solutum, quæ se extendebat ad .¹

He returns
home.

Rediit ergo cum favore Papali, et a Conventu suo cum honore susceptus est. Regis etiam gratiam et benevolentiam assecutus est, ut plenius infra dicitur.

*De structura Capellæ Sanctæ Marice, dicto Abbate
et Magistro Reginaldo de Sancto Albano ex-
pensis efficaciter ministratis.*

From his
love for the
Virgin, he
completes
the Lady
Chapel, at
the East
end.

Hic Abbas, cum, inter omnes electos Dei, Beatam ejus Genitricem speciali devotione veneraretur, loca sua et ornamenta eidem Virgini dedicare semper studuit toto posse. Inter cujus gesta, quæ semper fecit magnifica, Capellam dictæ Virginis, in parte Orientali eccle-

¹ Left in blank in MS.

siaē inceptam a multorum annorum tempore, modo qui sequitur laudabili fine complevit.

Erat siquidem quidam clericus, "¹ Magister Reginaldus" nomine, maximum corrodium et feodum de Domo Sancti Albani percipiens, qui ad completionem dicti operis, divini amoris intuitu, manus adhibuit adiutrices. Sed cum in Curia Romana praefatus clericus, velut continue occupatus, moram faceret, tum propter ejus absentiam, tum propter procuratoris desidiam, rarus, piger, et tardus effectus ejusdem operis sequebatur. Tandem cum usque ad summitatem murorum opus fuisset perfectum, cum magna morositate, idem clericus concessit in fata, testamento legans praedicto operi ducentas marcas. Quam ²pecuniam Dominus Abbas Hugo recipiens, in tantum desudavit circa ipsius operis completionem, ut, in brevi, tectum cum electo meremio et volta arcuata, fenestrisque vitreis decentissimis, opus pulcherrimum, consummaret, ad honorem Virginis gloriosae; Waltero de Langleie, et Alicia, ejus uxore, juvantibus eundem Abbatem in expensis. Illum locum insuper, formae quadratae capellae, contiguum, separantem Presbyterium et dictam Capellam, cum coelatura, in cujus medio Beatae Virginis Assumptio figuratur, (in quo jam feretrum Sancti Amphibali collocatum est,) eodem tempore studuit consummare.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Master
Reginald
of St. Al-
ban's, resi-
dent at
Rome, aids
the work in
his lifetime,
and leaves
towards it
200 marks.

With the
aid also of
Walter de
Langleye,
and Alice,
his wife,
Abbot
Hugh com-
pletes the
work.

*Processus ³et ⁴processionis pacificatio ecclesiae de
Conselyf, per praedictum Abbatem perquisita.*

Inter gesta hujus Abbatis magis famosa, quasi inter prima et praecipua, appropriatio et pacifica possessio ecclesiae de ⁵Coneslive, Dunelmensis Diocesis, dig-

Abbot
Hugh at
length ob-
tains

¹ Mentioned in page 8, *ante*.

² *pecuniam* in MS.

³ Omitted in the text, but supplied in the margin in a later hand.

⁴ This word is probably intended

for some other; perhaps "*posses-*
sionis."

⁵ As to this church, see Vol. I.
p. 428.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—
possession
of the
church of
Conselve,
the right of
his pre-
decessors
to which
had long
been in
abeyance.

nam, ad suorum commendationem meritorum, exigunt fieri mentionem. Nam cum quidam de prædecessoribus suis, tempore sanctæ recordationis Alexandri Papæ, Quarti, cum summa diligentia et sumptibus immoderatis, eam in proprios usus perpetuo possidendam impetrasset, Barone de Graystoke, qui se patronum fecit ecclesiæ supradictæ, et Episcopo Dunelmensi, cum Capitulo, in quantum valuerunt, repugnantibus, necnon aliis ordinariis, quibus beneficiorum, et maxime fertilium, appropriationes, exemptiones, et privilegia, a quibuscunque impetrata, valde sunt odiosa, resistentibus; donec negotium istud ad hujus Abbatis tempora pervenisset, nullus effectus Papalis concessionis alicui suo patuit prædecessori, nec aliquem fructum Ecclesia Sancti Albani exinde valuit reportare.

He deter-
mines to
conciliate
the Baron
of Gray-
stoke.

Instabat igitur præfatus Abbas, anno prælationis suæ sexto, circa negotia memorata effectui mancipanda, multis et variis laboribus et expensis. Et quia dictus Baro de Graistok potentissimus adversarius in isto reputabatur negotio, hujus animum Abbas mitigare studuit primo, et actionem suam paulatim, modo qui sequitur, adnullare.

He trans-
fers to the
Baron the
church of
Thorpe
Basset in
exchange
for his
claim;
with a
secular
Chaplain
in the
church of
Tynem-
mouth.
The Baron
renounces
his claim
to Cons-
elve.

Cum igitur Ecclesia Sancti Albani advocacionem ecclesiæ de Thorpe Basset, Comitatus Eboracensis, ab antiquo possedisset in dotem, trigintaque solidatus habuisset annui redditus pertinentes advocacioni prædictæ in eadem villa, Abbas, consensu sui Consilii, nominatum redditum, cum advocacione prædicta, præfato Baroni contulit, quasi in excambium, sibi et hæredibus suis perpetuo possidenda. Concessit insuper sibi unum capellanum sæcularem in Ecclesia Conventuali de Tynemuta; pro se et suis progenitoribus in perpetuum celebraturum, et Abbatis sumptibus exhibendum: de quibus omnibus edita sunt instrumenta, sigillis partium roborata. Quibus completis, præfatus Baro omni juri et clamio quæ habere vendicaverat in advocacione præfata per juramentum renunciavit. et

de advocacione prædicta Abbatem et successores suos quietos clamavit.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Et quia plures fuerant impugnatores, plura necesse fuit adhibere remedia. Episcopum Dunelmensem, hujus loci Diocesanum, fortissime repugnantem, pacificavit hoc modo;—ut, videlicet, præsentatio et collatio vicariæ præfatæ ecclesiæ de Conesclive sibi et successoribus suis, Episcopis, in perpetuum remaneret: quo facto, statim ad consensum Diocesanum Antistitem emollivit. Erga Capitulum insuper Dunelmense adeo cum non paucis ¹instetit sumptibus, ut etiam litteras de consensu Capituli obtineret. Et quia ad Curiam Eboracensem pro negotio appellabatur tuitorio, litteras officiales dictæ Curiæ pro ratificatione negotii inter partes, et causæ subductione, Abbas impetravit, et obtinuit consequenter.

Abbot
Hugh con-
cedes to
the Bishop
of Durham
the vicar-
age of
Conesclive.

He obtains
also the
assent of
the Chap-
ter.

Pendente etiam lite inter partes, præfatus Baro quemdam clericum, Domino Regi familiarem, videlicet, Dominum Willelmum de Meltone, (qui postea in Archiepiscopum Eboracensem consecratus est,) ad ecclesiam præfatam et litigiosam eo tempore præsentavit; cui decem libras annuæ pensionis Abbas concessit, ut præsentationi suæ penitus renunciaret. Quam quidem pensionem, gratanter acceptam, cuidam Henrico, fratri suo germano, contulit, Abbatis et Conventus consensu: quam pensionem præfatus Henricus per plures annos obtinuit, Domui Sancti Albani plurimum onerosam.

Abbot
Hugh
grants to
the presen-
tee of the
Baron of
Graystoke
a yearly
pension of
ten pounds;
which he
transfers to
his brother,
who enjoys
it for many
years.

Concessa est et alia pensio centum solidorum cuidam Galfrido Edinham, vicario de Wodehorn, qui per Episcopum Dunelmensem ad eandem ecclesiam, post semestrem tempus, fuerat præsentatus.

Pension of
100 shil-
lings to the
vicar of
Wodehorn.

Continuatio materiæ proxime prænotatæ.

Cum Abbas et Conventus de Sancto Albano ab olim tenebantur in quadam annua pensione decem

A yearly
payment of
ten marks,

¹ instetit in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

due from
the Abbot
and Con-
vent to Sir
Hugh de
Bolebek,
his heirs
and assigns,
from the
manor of
Herte-
burne.

The pen-
sion is re-
deemed by
a payment
of twenty
pounds to
Sir John
de Lancas-
ter, Lord of
Bolebek,
A.D. 1324.

The Refec-
torer of St.
Alban's
raises that
sum by
grant of
corrodies.

marcarum Domino Hugoni de Bolebeke, suisque hæredibus et assignatis, in manerio de Herteburne, Dunelmensis Diocesis, vel uni clerico per præfatum Dominum Hugonem, et hæredes et assignatos suos, nominando, in perpetuum solvendarum; perpendentes Abbas et Conventus prædicti dictam pensionem sibi et ecclesiæ suæ plurimum onerosam, præsertim cum per multorum annorum curricula parum vel nihil ¹commodi, propter guerras inter Anglos et Scotos diutius continuatas, de ecclesia sua de Herteburne prædicta poterant reportare, salubre exonerationis in hac parte remedium, ex amicorum consilio, providerunt.

Anno igitur Domini millesimo trecentesimo vicesimo quarto, conventum est inter præfatos Abbatem et Conventum, et Dominum Johannem de Lankastre, militem, dominum et hæredem tunc temporis de Bolebek, ut, mediante summa ²pecuniæ, videlicet, viginti librarum, præfatus Dominus Johannes, pro se et hæredibus suis, et assignatis suis, omni juri, clamio, et actioni, quæ ad se, et hæredes et assignatos suos, pertinebant in pensione prædicta, penitus renunciaret. Quæ renunciatio testimonio litterarum ad debitum et optatum perducebatur effectum, Domino Johanne de Redburne tunc officium Refectorarii occupante, et expensas ministrante; quia ad ³id officium onus et exoneratio ejusdem pensionis pertinebat. Et ne dictum negotium defectu ²pecuniæ remaneret infectum, cuidam matronæ, et filio suo, de Sancto Albano, corrodium vendebatur duorum monachorum in pane et ⁴cervisia, et quatuor monachorum in perceptione coquinæ.

¹ *comodi* in MS.

² *peccunie* in MS.

³ See Vol. I., p. 321.

⁴ *servisia* in MS.

De acquisitione chartæ licentialis regie centum ¹librarum, terris Monasterii Sancti Albani amortizandis.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Iste Abbas, quanquam talibus casibus usque ad amaritudinem spiritus pungeretur, consolationibus tamen divinis non caruit, quæ eum attollerent, et ejus labores et dolores lenirent. Nam tantam Deus ei contulit gratiam in conspectu principum, ut felicem se quisque reputaret, qui ei familiaritate junctus esset.

Consolation found by Abbot Hugh in his favour with the great.

Regis insuper Edwardi Karnarvan tantum adeptus est amorem, ut nihil esset quod idem Rex censeret denegandum eidem. Unde, si cupidus extitisset rerum temporalium aut gloriæ mundialis, profecto magnas divitias, excellentes honores, consecutus fuisset a Rege; sed modesta verecundia, et verecunda modestia, quæ sibi semper inerant, nec etiam omnia quæ videbantur justa eum petere permittebant. Pulsatus tamen hortatu suorum, Abbas quatenus, dum liceret, aliquid de Rege peteret, suo monasterio profuturum, ipsorum suasionibus condescendit. Et cum idem Rex, Scotos debellando, apud Berwicum demoraretur, accidit Abbatem pro arduis ecclesiæ suæ negotiis oportere præsentiam Regis adire. Qui, nullis parcens laboribus aut expensis, illuc usque iter arripuit; Regem adiit, et, expositis negotiis, ac optato effectui mancipatis, Dominus Rex, compassus tantis fatigationibus et expensis Abbatis, diversa donaria et munuscula pretiosa donavit eidem.

In high favour with King Edward of Karnarvan (Caernarvon).

He has occasion to visit the King at Berwick, on business relative to the Abbey, and receives presents from him.

Abbas ergo Deo, Regique, gratias referens, et jam de hilariori vultu Regis effectus audacior, licentiam acquirendi centum libratas terræ et redditus, modo qui sequitur, petiit et impetravit; videlicet, quamvis Dominus Edwardus, ejusdem Regis progenitor, de terris et redditibus ad manum mortuam non ponendis ² Statu-

He obtains of the King leave to amortise 100 librates of land and rent, under certain conditions.

¹ *librarum* in MS.; corrected in the margin, in a later hand. | ² 7th Edward I.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

tum edidisset; hoc non obstante, de feodo suo proprio vel alieno, ita tamen, quod de Rege non teneantur in capite, centum libratas terræ et redditus, contra idem Statutum, licentiam acquirendi Abbas habeat specialem. Charta inde confecta, et Regis sigillo roborata, in Monasterio reservatur.

He ac-
quires
lands,
rents, and
tenements,
accord-
ingly.

Abbas igitur, prospere tantis expeditis negotiis, remeavit, et terras, redditus, ac tenementa, quorum loca, valor, et numerus, inferius annotantur, adquirere laboravit.

De possessionibus per prædictum Abbatem, et ejus tempore, Monasterio Sancti Albani perquisitis.

Lands and
rentals
obtained
by him in
Rikemeres-
worthe,
Caysho,
and Little
Bysseye.

De Ricardo Tyngewik, et Alicia, uxore ejus, unum mesuagium, quadraginta et quatuor acras terræ, quatuor acras prati, et dimidiam, decem acras pasturæ, septem acras bosci, sexaginta et quatuordecim solidatus redditus, et redditum tertie partis duarum librarum piperis, cum pertinentiis, in Rikemeresworthe, Casho, et Parva Bysseye, de proprio feodo Abbatis perquisivit; quæ valent per annum in exitibus suis septem marcas, tres solidos, et octo denarios: prout plenius patet per inquisitionem Escaetoris in charta Domini Regis, super hiis edita, contentam.

Message
in St.
Alban's.

Item, de Waltero Tubbe unum mesuagium, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano.

Land at
St. Alban's.

Item, de Willelmo le Marchal sex acras terræ, cum pertinentiis, in eadem villa.

Messuages
and land in
St. Alban's.

Item, de Willelmo Gylot, et Cecilia, uxore ejus, duo mesuagia, unam acram terræ, et dimidiam, cum pertinentiis, in eadem villa.

Lands at
St. Alban's,
Sandrugge,
Park, and
Redburne.

Item, de Emma de Cokham unum mesuagium, unum columbare, sexaginta et tresdecim acras terræ, unam acram prati, et medietatem unius mesuagii, unius acræ pasturæ, et unius acræ bosci, cum pertinentiis, in ea-

dem villa, Sandrugg, Park, et Redburne. Quæ omnia valent per annum viginti et septem solidos, et decem denarios; sicut patet per inquisitionem Escaetoris ¹ *et cætera*.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Item, de Ricardo Tyngewik, et Alicia uxore, unum mesuagium, quadraginta et quatuor acras terræ, et sexdecim solidatus redditus, cum pertinentiis, in Rikemerewurthe, Oxeye, et Parva Bysseye.

Lands and
rentals in
Rikemerewurthe,
Oxeye, and
Little
Bysseye.

De Johanna, filia Thomæ de Wancy, duo mesuagia, centum et triginta et unam acras terræ, et dimidiam, sex acras prati, decem acras pasturæ, quindecim acras bosci, et dimidiam, sexaginta et quatuor solidatus, unam denariatam, et unam obolatam, redditus; et redditum tertiæ partis duarum librarum piperis, et medietatem unius libræ ² cimini, cum pertinentiis, in eisdem villis et Caysho. Quæ omnia valent per annum sex libras, duodecim solidos, et septem denarios; sicut patet per inquisitionem Escaetoris ¹ *et cætera*.

Messuages,
lands, and
rentals,
at those
places, and
at Caysho.

Item, de Domino Adam de Newenham, Capellano, manerium de Caldecote, cum pertinentiis, et advocacionem ecclesiæ ejusdem manerii, quæ de Domino Johanne de Oddyngselis tenentur; quod manerium valet per annum octo libras, quinque solidos, et sex denarios; et ecclesia per se valet per annum decem marcas; sicut patet per inquisitionem Escaetoris ¹ *et cætera*.

The manor
and advow-
son of Cal-
decote.

Item, de Waltero de Langleye duas acras terræ et dimidiam, et medietatem unius acræ bosci, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano.

Land at
St. Alban's.

Item, de Henrico Salcok, unam acram prati et dimidiam, cum pertinentiis, in eadem villa.

Land at
St. Alban's.

Item, de Johanne le Barbour, et Cecilia, uxore ejus, quandam placeam terræ vacuam, in eadem villa, continentem in se viginti quatuor pedes terræ in longitudine, et viginti in latitudine.

Piece of
ground in
St. Alban's.

Item, de Waltero Gernet, et Margareta, uxore ejus, Piece of ground in St. Alban's.

¹ "in charta Domini Regis, super
"hüs edita, contentam," is understood | here: see page 120.

² cimini in MS.

- Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—
Land at
Tyden-
hangre.
- quandam placeam terræ vacuam, in eadem villa, continentem in se viginti quatuor pedes terræ in longitudine, et viginti in latitudine.
- Item, de Johanne de Rammesdene duas partes unius mesuagii, et centum acras terræ, cum pertinentiis, in Tydenhangre; quæ valent per annum viginti solidos et unum denarium.
- Reversion
of mes-
suage and
lands there.
- Item, de eodem Johanne reversionem tertiæ partis dictorum mesuagii et centum acrarum terræ, cum pertinentiis; quæ David Atte Hulle, et Alicia, uxor ejus, tenebant in dotem ipsius Aliciæ, de hæreditate prædicti Johannis de Rammesdene, tempore appropriationis eorundem; quæ valet per annum octo solidos, sicut patet per inquisitionem Escaetoris ¹ *et cætera*.
- Messuage
in St.
Alban's.
- Item, de Simone Gerham unum mesuagium, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano.
- Messuage
in St.
Alban's.
- Item, de Reginalda, quæ fuit uxor Wilelmi de Crofftone, unum mesuagium, cum pertinentiis, in eadem villa; quæ valent per annum octo solidos et quatuor denarios; sicut patet per inquisitionem Escaetoris ¹ *et cætera*.
- Wood and
land,
called "Le
"Troye,"
near Saret,
with the
bodies of
certain
serfs.
- Item, de Olivero de Burdegalia, Domini Regis Secretario, unum boscum, licet brevem, et terram vocatam "Le Troye," juxta manerium de Saret, cum terris et tenementis Galfridi, Turkildæ, Alexandri le Fool; et eorum corpora, cum catallis et sequelis suis: quæ omnia dictus Oliverus habuit de dono Edwardi Regis, et de hiis omnibus Abbatem et Conventum feoffavit per chartam suam; cujus copia hic inseritur, pro eo quod nulla alia apud nos reperitur de terris et redditibus prænominatis.—

Charta Oliveri de Burdegalia.

- Grant
thereof by
Oliver de
Bordeaux.
- " Sciant presentes et futuri, quod ego, Oliverus de Burdegalia, concessi, et hac præsentis charta mea confirmavi, Abbatibus et Conventui de Sancto Albano totam terram meam vocatam 'Le Troye,' in villa de La Saret; cum mesuagiis,

¹ See page 121, Note 1.

“ redditibus, boscis, pratis, pasturis, ¹ communis; una cum
 “ terris et tenementis quæ Galfridus, Turkild, et Alexander
 “ le Fool, nativi mei, de me tenent in villenagio, cum eorum
 “ corporibus, catallis, et sequelis, et cum omnibus aliis per-
 “ tinentiis suis, ad dictam terram, quam habui de dono Domini
 “ Edwardi, Dei gratia, Regis Angliæ, qualitercunque spec-
 “ tantibus; ² habenda et ² tenenda prædictam terram, cum perti-
 “ nentiis suis, dictis Conventui et Abbati, et eorum successor-
 “ ibus, ac eorum Monasterio de Sancto Albano, in perpetuum,
 “ per servitia debita et consuetudine capitalibus dominis feodi
 “ illius inde facienda. Et ego prædictus Oliverus, et hærcdes
 “ mei, ac mei assignati, totam prædictam terram, cum omni-
 “ bus pertinentiis suis prænominatis, et non nominatis, præ-
 “ dictis Abbati et Conventui, et eorum successoribus, ac eorum
 “ Monasterio prædicto, warantizabimus, ac contra omnes ho-
 “ mines in perpetuum defendemus. In cujus rei testimonium,
 “ huic chartæ sigillum meum apposui. Hiis testibus, Johanne
 “ Aignel, Ricardo le Chaumburlayn, Stephano le Chendut,
 “ Johanne de la Hay, tunc Senescallo libertatis Sancti Albani,
 “ Rogero de Merydene, Johanne Gregori, et multis aliis.
 “ Datum apud Sanctum Albanum, sexto decimo die mensis
 “ Julii, anno regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi,
 “ octavo.”

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

Adquisita sunt præterea hujus Abbatis temporibus, de Rogero Essex, et Alicia, uxore ejus, unum mesuagium, cum pertinentiis, et duæ schopæ, quæ reddunt per annum quatuor marcas.

Message
and shops.

Et de Waltero Elyngham duo mesuagia et unam schopam; quæ pertinent ad Refectorium.

Messuages
and shop.

Et de Stephano de Tendeburye quinque acras terræ, quæ pertinent ad Infirmariam.

Land, for
the Infir-
mary.

Et valent ³ omnia per annum viginti septem solidos octo denarios; sicut patet per inquisitionem Æscaetoris ⁴ et cætera.

Total value
thereof.

*De constructione novi Chori, auxilio Regis Edwardi,
a Conquestu Secundi.*

Circa annum prælationis septimum istius Abbatis, Rex Edwardus Karnervan, per Sanctum Albanum iter

King Ed-
ward II.
views

¹ *communis* in MS.

² *Sic* in MS.

³ Probably in reference only to

the last three clauses.

⁴ See page 121, Note 1.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26.
 the Choir at night, and gives assistance towards rebuilding it.

faciens, veterem ecclesiæ chorum, Conventu præsentem, diligenter nocturno tempore intuebatur. Et suggerente Abbate Regi præfato de voluntate sui progenitoris de novo choro faciundo, Rex statim spondit paternam promissionem se velle complere. Ad cujus felicem inceptionem, centum marcas præcepit statim liberari in ¹ pecunia numerata; magnam etiam meremii copiam, de bosco quondam Templariorum de Dyneslee, grata liberalitate eidem operi assignavit.

The Abbot hires skilled workmen, and appoints Master Geoffrey surveyor of the works; with a yearly payment of four shillings, and robes for him and his man.

Acceptam ergo dictam ² pecuniam Abbas sagaciter expendere studuit, conducens diversos operarios, de incisione et sculptura artis lignariæ peritissimos; quibus quemdam "Magistrum Galfridum" nomine, virum artificiosum, præfecit, per ejus industriam dictum opus effectum sumeret adoptatum. Qui quidam Magister Galfridus per multos annos singulis septimanis, pro se et garcione suo, quatuor solidos recepit de custode feretri et altaris. Recepit insuper robam annuatim, de secta armigerorum Abbatis; et aliam pro garcione suo, de secta palefridariorum, ex dono ejusdem Abbatis; cum aliis pluribus ³ commoditatibus et profectibus, quæ hic scribere longum foret.

De albo vestimento, per prædiciam Abbatem Monasterio Sancti Albani collato.

Abbot Hugh provides a suit of white vestments, in which the Abbot is to officiate on Festivals of the Virgin.

Ad decorem præterea domus Dei, et honorem gloriosæ Virginis, comparavit et dedit huic ecclesiæ quoddam integrum vestimentum; videlicet, capam, casulam, cum tribus tunicis, de nobili albo panno serico, qualem "*cammoke*" vulgo vocamus; qui refertus est decen-tissime parvis rosis aureis. In quo quidem vestimento, in Festis Beatæ Dei Genitricis, Dominus Abbas posset honorifice celebrare.

¹ *pecunia* in MS.

² *pecunium* in MS.

³ *comoditatibus* in MS.

De inceptioe operis partis Australis ecclesiae, tempore dicti Abbatis ¹a fundamento ² evulsa.

Ruinam quoque ecclesiae, de qua praefati sumus, totis viribus resarcire cupiens, subtrahere coepit sibi et suis de victu solito, si quomodo tam detestabilem jacturam ea occasione sibi restaurare daretur. Unde factum est, ut Deus, cernens ejus intentionem piam, eidem negotio praestaret auxilium ³ opportunum; nam suffragantibus diversis catholicis, ab eo tempore opus illud felix cepit indies incrementum; ita ut suis temporibus, non sine magnis sumptibus, illa Australis plaga ecclesiae in magna parte renovaretur.

Fuit autem magister ipsius operis quidam dictus "Magister Henricus Wy;" cui potissimum opus tanti ponderis merito ⁴ commendaretur.

De mundatione ⁵ Caemeterii Sancti Albani.

Inter caetera pietatis et devotionis opera quibus inservivit hic Abbas, caemeterium fratrum, quod, fructectis et aliis herbis nocivis succrescentibus, pene derelictum ac nimis fuerat deformatum, totum fecit competenter mundari, eruderari, ac decenti ordine complanari. Et factus est locus ille adeo cunctis placabilis atque delectabilis, ut tam saeculares quam regulares, dictum locum perlustrandi gratia, multo devotiores redderentur; ac etiam pro animabus quorum ibidem corpora requiescunt, ad supplicandum proniores.

Concessit etiam fratribus universis, ut quibuscunque temporibus diei competentibus dictum locum vellent visitare, orandi causa, facultatem haberent, silentio mi-

¹ et in MS. ; corrected in a later hand.

² evulso in MS.

³ oportunum in MS.

⁴ comendaretur in MS.

⁵ Cimiterii in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Abbot Hugh subtracts from the ordinary food of the Convent, to provide means for repair of the South side of the Church.

Henry Wy, master of the works.

Abbot Hugh causes the graveyard of the monks to be cleansed and levelled.

The brethren allowed to visit the graveyard, the usual silence being kept.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

nime relaxato; Capellamque Mortuorum plumbo fecit operiri suis sumptibus, et statuit ut Missa pro Defunctis, quæ ab antiquo celebrari solebat, in eodem loco perpetuis temporibus cotidie celebretur ibidem.

The Chapel
of the Dead
repaired.

De bosco, vocato "Comynswode," Conventui Sancti Albani per prædictum Abbatem collato.

The wood
called
"Comyns-
wode,"
restored by
Abbot
Hugh to
the Infir-
mary.

Iste idem Abbas assignavit Conventui, ex sua mera voluntate benefica, ad opus fratrum infirmorum, unum boscum de tribus aeris, juxta villam Sancti Albani, versus Aquilonarem plagam, sub Bosco de Barneto; quem boscum Robertus Comyn quondam per chartam suam dederat Ecclesiæ Sancti Albani, ad procurationem Infirmarie; sed qui fuerat, Abbatum violentia, (quibus non licet contradicere,) in Abbatum manibus, a tempore Rogeri Abbatis usque ad tempus præsentis Hugonis.

De Missa pro Abbate præscripto cotidie celebranda.

A Mass of
the Holy
Ghost, to
be said
daily for
the Abbot
and
brethren,
at the altar
of the
Blessed
Virgin.

Prælationis hujus Abbatis anno quarto, die Dominica post Festum Purificationis Beatæ Mariæ, anno Verbi Incarnati millesimo trecentesimo duodecimo, ordinavit ut una Missa de Sancto Spiritu pro salubri statu suo, dum viveret, et pro omnibus fratribus et benefactoribus hujus ecclesiæ, singulis diebus ad altare Beatæ Virginis, ubi Missa ejusdem Virginis ad notam cantatur, (statim post Missam Rogeri Abbatis peractam, quæ immediate post Missam Beatæ Mariæ celebratur,) per unum monachum de Conventu specialiter celebretur. Et post mortem suam, in eisdem loco et tempore, una Missa pro anima sua, et pro animabus patris et matris suæ, necnon omnium fratrum Sancti Albani, et fratrum Cel-

A Mass
also for the
soul of the
Abbot, and
the souls of
his parents.

¹ nec only in MS., evidently by inadvertence.

larum professionis nostræ, et fidelium omnium defunctorum, ut superius est ordinatum, per unum monachum diebus singulis in perpetuum celebretur.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Et quia temporalis consolatio spiritualem devotionem¹ excitare frequentius consuevit, idem statuit et ordinavit, totius consensu Conventus, quod monachus dictas Missas celebrans, cum fratribus minutis extra Refectorium reficientibus, in loco minutis assignato reficiat, et cum eisdem in ludo solatium habeat; sicut monachus qui Missam Rogeri Abbatis celebraverit, habere debet. Et ne grave videatur Coquinario, qui pro tempore fuerit, exhibere et pitancias, quales minuti percipiunt, pro monacho dictas Missas celebrante, et in perpetuum celebraturo, idem Abbas eadem die dedit et assignavit coquinæ monachorum in perpetuum unum tenementum in villa Sancti Albani, cum omnibus suis pertinentiis, quod aliquando fuit² Walteri Tubbe, ab eodem emptum, et sua propria industria adquisitum.

The monk celebrating such Masses, to have a pittance with those who are letting blood, without the Refectory. A.D. 1312.

De casu cujusdam muri, retro Dormitorii Sancti Albani, tempore prædicti Abbatis.

Ejus quoque tempore, anno Domini millesimo trecentesimo vicesimo tertio, in Vigilia Apostolorum Petri et Pauli, magna pars operis lapidei partis Aquilonaris, retro Dormitorii, a summitate parietis corruit usque ad fundamentum: quod infortunium imputandum est fratribus, qui, officium cameræ occupantes, non curarunt opere et protegere muros ejus a stillicidiis; donec, per introitum aquarum stillantium, corruptus et putrefactus fuisset paries, usque ad fundamentum; et tunc necesse erat ut reparatio illius exigeret graves expensas, quæ prius poterat levi negotio resarciri.

Fall of great part of a stone wall, behind the Dormitory, 28th June 1323.

The wall decayed through the continual eavesdrop.

¹ *excitare* in MS.

| ² See page 120, *ante*.

Ingh,
27th
Abbot,
A.D.

1308-26.

A brother
of the
monks'
Hostrey,
with his
attendant,
falls into
the sewer
there, and
is suffo-
cated, the
attendant
escaping
with his
life.

A.D. 1323.

This monk,
a man of
excellent
life.

*De casu cujusdam monachi in latrina Hostiliarie,
et de morte ejusdem inde consecuta.*

Eodem quoque anno, frater hospitii monachorum, dum vetus meremium supra cloacam Hostiliarie, cum sui garcionis adjutorio, satageret ¹ amovere, lignis et trabibus cloacæ sub eorum pedibus, ex vetustate et teredine putrefactis, deficientibus, tam magister quam garcio in cloacam corruerunt, et ipsis in profunditate constitutis, super eosdem tota strues lignorum cecidit, ita ut eis potentia clamandi, et pene spirandi, adimeretur. Audito igitur strepitu tanti casus, tam sæculares quam monachi festinanter accurrunt, et, ad descendendum scalis impositis, meremium laboriose dispergunt, et primo garcionem, ac postea monachum, extrahunt semivivum. Garcione itaque gratiose liberato de mortis periculo, monachus vix per unius horæ spatium supervixit.

Reputabatur frater ille per omnia justus et fidelis; qui licet per tam detestabilem mortem vitam finierit, advertentes Scripturam, quæ dicit,—² “Quæcunque morte justus moriatur, feliciter moritur,” nihil de ejusdem casu vel morte temere judicemus.

De casu terribili partis Australis ecclesie, tempore memorati Abbatis.

Fall of
pillars on
the South
side of the
Church,
during
Mass,
A.D. 1323.

Eodem anno, die Sancti ³ Paulini Episcopi, post celebrationem Missæ Beate Virginis, casus adeo contingebat horribilis, quod priora infortunia quasi nulla vel modica præ sui magnitudine merito poterant reputari. Nam cum orandi causa, ac Missas audiendi, in ecclesia affuisset virorum ac mulierum multitudo copiosa, repente duæ magnæ columnæ partis Australis ecclesie,

¹ *ammovere* in MS.

² Probably in allusion to *Proverbs*
xiv. 32.

³ There were several Saints of
this name; consequently, the day
cannot be identified.

a fundamento primo deficientes, cum horribili strepitu et fragore, ad terram successive, ¹proh dolor! corruerunt.

Hugh,
27th
Abbot.
A.D.
1308-26.

Igitur, concurrentibus undique tam sæcularibus quam fratribus ad contuendum tam horrendum spectaculum, terrore nimio stupefactis, vix transierat unius horæ spatium, cum, ecce! totum tectum superius ligneum, quod supra prædictas columnas fuerat ædificatum, cum tignis laqueariis, trabibus, et ala partis Australis ecclesiæ, ac fere tota illa parte claustrum, pariter sequebatur.

Fall of the
roof and
other por-
tions of the
South aisle
of the
Church.

Inter quas tam subitas, tam periculosas, ruinas, mirabilium, inmo, ut verius dicamus, miraculorum, insignia, ope Beati Amphibali, cujus ibidem gloriosæ quieverunt reliquiæ, divinitus claruerunt. Nam cum plures utriusque sexus prope ruinam starent, nullus tamen notorie lædebatur.

By the in-
tervention
of St. Am-
phibalus,
no one is
known to
be hurt.

Mira res,—sed multo mirabilior sequebatur. Monachus, qui ejusdem gloriosi Martyris custodivit reliquias, ad altare ejusdem eodem tempore celebravit. Qui, completis secretis Missæ mysteriis, et perceptis vivificis Sacramentis, ac omnibus, usque ad lotionem calicis, feliciter expeditis, cum cerneret super idem altare, et in circuitu suo, columnas ruere, modicum secessit a latere; et sic ope ejus, cujus insistebat ministerio, et meritis Beati Martyris, fuit a mortis periculo et omni læsione corporis liberatus.

Miracu-
lous escape
of the
monk offi-
ciating at
the altar of
St. Amphi-
balus.

Lignea quoque moles, apposita pro supportatione dictæ ruinæ, cecidit super feretrum ejusdem Martyris; sed, contritis columnis marmoreis tumbæ suæ, capsam ligneam, in qua ejusdem reliquiæ continebantur, in nullo lædebat. Cum vero post triduum ligna, lapides, plumbum, et cætera omnia, quæ ad invicem compressa jacebant, remove et separare multitudo famulorum conaretur, quidam ausu temerario summitatem ascendit murorum cum ligone: et cum quamdam portionem

Another
miraculous
escape
from death,
by falling
from the
summit.

¹ *proth* in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

muri, quasi pendentem et cadere volentem, fodere ac deprimere niteretur, tota illa portio super quam stabat, sub ipso cecidit, ipso sequente cum impetu vehementi; et licet, fracto femore nimirum, læderetur enormiter, nullam tamen plagam recipiens letiferam, miraculose est a mortis periculo liberatus.

De rebellione Willelmi Somertone, Prioris de Bynham, et aliorum monachorum, contra Abbatem memoratum.

Avaricious
exactious
made by
Abbot
Hugh from
the Priors
of Cells
belonging
to St. Al-
ban's

Avaritiæ vitio, supra quam decuit, persæpe laborare notatus est, quando de Prioribus Cellarum magnas summas pecuniæ, modo minis exegit, modo precibus, nequaquam verens censerî abrasor substantiæ subditorum; qui si excusationes prætere, aut submurmurando negare quæ petiit, Priores quandoque præsumerent, statim missis eisdem litteris, significavit se velle personaliter accedere ad perhendinandum in eorum Prioratibus vel maneriis, quandoque per quatuor, aliquando per sex, menses. Quare oportuit omnino Priores, ad devitandum majus malum, admittere et peragere minus malum, et solvere quod petebatur; quum levius et portabilius videbatur solvere certam summam, quam ad incertas expensas cogi per adventum ejus; ¹ quarum excessum Abbas, ut dicebatur, parvipendebat. Hujus rei causa, non tam onerosus quam odiosus Prioribus Cellarum, et monachis, est effectus; in tantum, ut quidam consilium sumerent, aut eidem publice resistendi, aut exemptionem a Summo Pontifice acquirendi.

William de
Somertone,
Prior of
Bynham,
supported
by the
neigh-
bouring
gentry, re-
sists his
visitation.

Siquidem cum Frater Willelmus de Somerton, Prior Cellæ de Bynham, temerario ductus consilio, cum suis commonachis, venienti ad Bynham Abbati restitisset, nec eum visitationis officium permisit exercere, nec eum intrare passus est, fretus nimirum turba generosorum provinciæ, quos illuc contraxerat, Dominus

¹ quorum in MS.

Robertus Walkefare, cui advocatio illius Cellæ ¹spectabat,—qui et ipse Dominus Robertus Walkefare affinis erat Domini Thomæ, Comitis Lancastriæ; qui etiam favit parti Prioris, causa Roberti Walkefare, consanguinei sui, cum multis aliis nobilibus regionis.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308–26.

Thomas,
Earl of
Lancaster,
also sup-
ports him.
Sir Robert
Walkefare,
a supporter,
receives a
yearly pen-
sion from
the Cell.

Sed nec ipse Robertus gratis Priori impendit auxilium; quia de Domo de Bynham, dono Prioris et Conventus, semper exposit, quoad vixit, recepit annuam pensionem decem librarum; charta exinde confecta, et sigillo domus communi roborata. Quam quidem pensionem filius suus, Ricardus, æque suscepit omni tempore vitæ suæ.

*De captione et incarceratione monachorum
prædictorum.*

Igitur Abbas, spretus et despectus, inglorius rediens, querelam deposuit de illatis injuriis coram Rege; cui nunquam porrexerat preces cassas, nec sine magno suffragio a facie ejus rediit, quotiens pro ulla necessitate eum adire contigit quovismodo. Rex vero dolens de ²decore ejus quem dilexerat, id effecit, ut fautores Prioris, scilicet, Robertus Walkefare, et hii qui in Prioratu fuerant, valentes de patria, et Prioratum castellaverant contra Abbatem, ad sua redirent, sub interminatione pœnæ contemptus regalis ³majestatis. Quibus ita evacuatis, adducti sunt ad Sanctum Albanum auctores hujus rebellionis, scilicet, Dominus Adam Quitenham, qui exposit Prioratum rexit præsentis Monasterii, et Nicolaus Spark, Stephanus de Dunstaple, Radulphus de Sancto Albano, Willelmus de Stoke, et Simon de Bynham;—et carceri mancipati. Tandem, interventu fratrum, de carcere liberati, permissi sunt sequi Con-

The Abbot
appeals to
King Ed-
ward; by
whose or-
ders the
Prior's sup-
porters re-
turn home.

The rebel-
lions
monks of
Bynham
are brought
to St. Al-
ban's.
They are
admitted
into the
brother-
hood, but
with marks
of disgrace.

¹ This sentence is left unfinished. |
² Probably an error for "*dedecore*." |

³ *magestatis* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26. ventum, more claustrali; ultimati tamen fuerunt, et in processionibus solemnibus et privatis Conventum præcedebant, ferreis compedibus alligati.

De moribus Willelmi de Somertone prænotati.

Character of William de Somertone. Ad notitiam tamen posteriorum, censui mores dicti Willelmi de Somertone hic inserere, ut futuri caveant similibus moribus denotari.

By the persuasion of a certain Mendicant Friar, he expends large sums in pursuing the art of Alchemy. Fuerat nempe supra modum cupidus, et ¹pecuniarum non tam argutus exquisitor quam prodigus devastator; unde contigit eum familiaritatem contrahere cum quodam Fratre de Ordine Mendicantium, qui promisit se sibi ²pecunias inæstimabiliter multiplicaturum, per artem quæ "³Alkomia" vocatur; dummodo Prior in principio non parceret expensis necessariis huic arti.

The Cell impoverished, through the folly of the Prior, and the exactions of the Abbot. Cujus verbis Prior nimis credulus, tantas effudit summas auri et argenti, ut quemlibet, vel ditissimum, poterant pauperasse. Nec tamen Prior edoctus cavere falsi Fratris pericula; damno unico adjecit usque tertio, tantas auri et argenti copias in opus inutile ministrare, quod jam nihil pene superfuit de tota domus suæ substantia, unde quarto attulisse aliquid potuisset. Sicque factum est, ut, Abbate pro parte sua extorquente de domo illa per prius pecunias, et modo Priore dilapidante substantias, in loco illo nihil omnino remansit, unde posset ministrari victui monachorum.

Somertone deserts his Cell, and proceeds to Rome; to appeal, supported by the Earl of Hereford, against the Abbot. Willelmus autem præfatus, apostatando recedens, fugam iniit, ad Curiam Romanam properans; et accedens, in quantum facultas dabatur eidem, causam suam modo per ficta, modo per verisimilia, modo per preces dominorum, et præcipue Comitis Herefordensis, promovere conatus est, et Abbatem pro viribus infestare.

¹ *peccuniarum* in MS.

² *peccunias* in MS.

³ Sic in MS., for "*Alchymia*."

Monachi quoque, quos post se apud Bynham reliquerat, et præcipue Willelmus Stoke, Nicolaus Spark, Stephanus de Dunstaplia, et Radulphus de Sancto Albano, antequam capti fuissent, et ducti ad Sanctum Albanum, mandatique custodiæ carcerali, non minus feriantes in cismarinis partibus, ad Sedem Apostolicam pro tuitione Curiae Cantuariensis appellaverunt in scriptis; eo quod Abbas, ut dicebant, publice fuerat comminatus eosdem monachos per vim et potentiam sæcularium se esse capturum. Qui tamen, appellatione non obstante, per breve et mandatum regium capti sunt, et, ut præmittitur, apud Sanctum Albanum carceri mancipati. Hii autem omnes in tantum deliraverant, ut omnia bona, mobilia et immobilia, Prioratus de Bynham, pro tuitione causæ ipsorum, decennali firmæ tradere meditati sunt, sub ¹ caractere sigilli communis. Idque effecissent, ut putatur, si non celerius capti et abducti fuissent de loco præfato.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

The monks
of Bynham,
who are
afterwards
taken,
appeal for
protection
against the
Abbot, to
the Holy
See.

Their sup-
posed in-
tention
to mort-
gage the
property
of the
Priory for
ten years,
to obtain
means for
their de-
fence.

De custode Cellæ de Bynham, et personali citatione prædicti Abbatis ad Curiam Romanam.

Abbas igitur, librans pericula ac damna emergentia dicto Prioratui, rectori congruo destituto, ope et auxilio regio commonachum suum, Fratrem Nicolaum de Flamstude, destinavit ad locum; fretum suffragio Domini Johannis de Thorp, tunc temporis Vicecomitis, qui et acceperat in mandatis a Rege, ut eidem Nicolao, custodi Domus de Bynham, deliberari faceret omnes possessiones domus prædictæ; et villanos atque tenentes dicti Prioratus eidem Nicolao fidelitatem per juramentum facere coartaret. Quibus ita gestis, prædictus Frater Nicolaus, in cunctis se gerens provide, plures allexit ad partem suam, tam donis quam promissis; et providentiam tam de frumento, quam de carnibus

Nicholas de
Flamstude
is ap-
pointed
Warden of
Bynham,
the Sheriff
delivering
its proper-
ty into his
hands.

¹ caractere in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26. sive piscibus, fecit uberem ; ut, si necesse foret, haberet unde aleret adhærentes sibi. Et eo perducta res est per Abbatem et eundem Nicolaum, ut ¹legaretur per processum dictus Willelmus Somertone.

Somertone is outlawed. He influences the Cardinals and others, and causes the Abbot to be summoned to Rome.

Cumque sibi, constituto in Romana Curia, talia narrarentur, dolens non tam de prædicto Prioratu, quam de amissa patria, mox dona, promissa, preces, confudit in unum, et quemlibet e Cardinalibus, vel cæteris, quos scivit aurum sitire, pellexit ad partem suam, multa conferens, et plura promittens ; donec impetrasset a Sede Apostolica, ut ejus Abbas citaretur personaliter, compariturus in Curia prænotata, hujusmodi Suggestione prius Domino ²Papæ facta.—

De ³Suggestionibus Willelmi Somertone contra Abbatem memoratum.

Suggestion of William de Somertone, Prior of Bynham, to the Court of Rome, against the Abbot of St. Alban's.

— “ Videlicet, quod cum bonæ memoriæ quondam vir nobilis, Dominus Petrus de Valoniis, Prioratum de Bynham pro animabus ipsius progenitorum, et successorum suorum, in honorem Dei, et Beatæ Mariæ, Matris suæ gloriosæ, fundasset ; ipsumque certis redditibus et possessionibus idem Dominus Petrus, et successores sui, dotavissent ; certa maneria, advocationes ecclesiarum, ac alia bona, in certos pios usus convertenda, Ecclesiæ Beatæ Mariæ de Bynham prædictæ, et monachis ibidem Deo servientibus, conferendo ; statuisset idem Dominus Petrus, in ipsa fundatione Prioratus supradicti, ipsum Prioratum fore subjectum Monasterio Sancti Albani, sub certis modo et forma, per Abbatem de Sancto Albano, qui pro tempore fuerit, visitandum ; prout patet in charta fundationis Prioratus prædicti :—Hugo de Eversdone, nunc Abbas Monasterii Sancti Albani prædicti, vires suæ potes-

¹ Probably for “ utlagaretur,” | erased, though still faintly legible.
 “ was outlawed.” | ³ *Suggestionibus* in MS.
² This word is almost wholly

“ tatis excedens in hac parte non modicum, (quippe
 “ qui nisi unam marcam argenti pro pensione annua,
 “ juxta chartam foundationis, recipere deberet de eodem
 “ Prioratu,) nuper solita pensione non contentus, occa-
 “ sione pensionis hujusmodi, fere centum marcas ster-
 “ lingorum de dicto Prioratu percipit annuatim; ac alia
 “ bona Prioratus prædicti, in pios usus, ut præmittitur,
 “ convertenda, Dei timore postposito, contra voluntatem
 “ et intentionem fundatorum prædictorum, ac etiam
 “ contra voluntatem Prioris et Conventus Prioratus de
 “ Bynham supradicti, in usus proprios et illicitos ir-
 “ recuperabiliter consumpsit, et adhuc consumere nititur
 “ in præsentem, in notoriam ipsius Prioratus de Bynham
 “ depauperationem, nimium condolendam; in tantum,
 “ quod nisi prædictis Priori et Conventui celerius suc-
 “ curratur, eleemosynæ hospitalitates, ad quas tenentur,
 “ ac alia onera ipsorum, Prioratui prædicto incumben-
 “ tia, non poterunt supportare: quare supplicat, *et*
 “ *cætera.*”

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.

Hac igitur occasione, ut præmittitur, post plura litigia, hinc inde per procuratores Abbatis et ipsius Willelmi facta, et allegationes pro utraque parte datas, quas longum foret per singulas enarrare, impetrata est personalis citatio Abbatis, ut supra retulimus, ad accedendum ad Romanam Curiam, et comparendum.

Personal
 citation of
 the Abbot
 of St. Al-
 ban's, to
 appear at
 Rome.

*Qualiter iter prædicti Abbatis ad Curiam Romanam
 per breve Regis fuerat impeditum.*

Abbas ergo, metuens contemptum incidere, si se subtraheret, et plura subire dispendia, tam corporis quam ¹pecuniæ, si iter arriperet, in arto constitutus erat. Sed tandem, deliberato consilio, maluit iter, quamvis periculosum, arripere, quam contemptor Sanctæ Sedis Apostolicæ reperiri; fidens proculdubio in istius

The Abbot
 resolves to
 obey the
 citation;
 trusting
 however
 that his
 patrons at

¹ *peccunie* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1508-26. Igitur anno gratiæ millesimo trecentesimo ² vicesimo octavo, Kalendis Aprilis, a Monasterio suo, cum turba clericorum et obsecundantium famulorum satis decenti, iter arripuit ad civitatem Londoniarum; et sic continuando iter, versus mare perrexit, videlicet, ad portum Doveriæ, qui est portus maris Angliæ proximo ducens versus Romanam Curiam, ut publice reputatur; occasione, videlicet, cujusdam citationis, prout, ex relatu quorundam, sibi factæ, recepit, ut asseruit.

Rome may render the journey unnecessary. Abbot Hugh leaves St. Alban's on his intended journey, 1st April 1319. He reaches Canterbury, on Easter Eve; when a writ under the Great Seal, forbidding his departure, is handed to him.

Cumque venisset Cantuariam, in Vigilia Paschæ, ³ id est, quarto Kalendas Aprilis, et pro reverentia tantæ solemnitatis operam per mane dedisset divinis officiis, circa horam primam supervenit quidam Ricardus, dictus "Porcus," nuncius Domini Regis Angliæ, deferens quoddam breve regium, ipsius Domini Regis Sigillo Magno signatum; illudque Abbati ex parte Regis tradidit, atque dixit,—“Domine, per Regem.” Cujus brevis tenor hic erat.—

Breve Regis in materia prænotata.

Tenor of the said writ of prohibition.

“Edwardus, Dei gratia, et cætera, Abbati de Sancto Albano et cætera. Cum, ut intelleximus, occasione citationis factæ, vel forsitan faciendæ, te pares ad transferendum te extra regnum nostrum, ibidem de quibusdam transgressionibus infra regnum nostrum, contra pacem nostram, ut dicitur, perpetratis, et tibi impositis, responsurus:—Nos, considerantes quod cognitio hujusmodi transgressionum, infra regnum nostrum factarum, ad nos, ratione regiæ dignitatis, in eodem regno discutienda pertinet; et quod nullus de eodem regno super hiis, quorum cognitio ad nos pertinet, trahi ⁴ non debeat in causam extra idem regnum: volentes etiam jura

¹ *legittima* in MS.

² This is an error, 1319 is the correct date: see page 139 *post*.

³ *i* in MS.

⁴ Sic in MS., two negatives.

“ coronæ nostræ illibata pro viribus conservare, tibi prohibemus sub gravi forisfactura nostra, firmiter injungentes, ne prætextu alicujus citationis factæ, seu faciendæ, super hujusmodi transgressionibus, seu aliis, quorum cognitio ad nos pertinet, sicut prædictum est, te extra dictum regnum ad respondendum inde ibidem transferas; nec pro te responsalem, nobis inconsultis, destinare præsumas; sciens pro certo quod si secus feceris, ad te, tanquam ad violatorem et impugnatorem jurium nostrorum, graviter capiemus; nos enim super hujusmodi transgressionibus, infra regnum nostrum perpetratis, parati sumus omnibus conqueri volentibus, in eodem regno debitam justitiam exhibere.”

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Quo quidem brevi viso ac lecto, non obstante eodem, Abbas, cum familia sua, versus mare usque villam Doveriæ eodem die iter suum arripuit, et eam ingressus est.

The Abbot proceeds to Dover, notwithstanding the prohibition.

*Protestatio prædicti Abbatis, de parendo ¹ mandato
² Domini Papæ, nisi metu mortis impediretur.*

In crastino vero, ³ id est, die Paschæ, Abbas, primitus audita Missa de die, cum familia sua, videntibus de provincia, versus mare se paravit; et accessit ad illud. Cumque staret Abbas in littore maris, ad illud intrandum, et duo ⁴ bajuli, ad invicem tollentes eum inter ulnas suas, ad portandum eum ad navem tunc ibidem paratam ad mare transfretandum, secus littus illud navigantem; supervenit, multis videntibus, quidam Robertus de Ponte, Sub-constabularius Castri et Portus Doveriæ, et cum eo alii servientes, Regis clavam deferentes.

He reaches Dover, and when about to embark, the Sub-constable of Dover Castle arrives.

Qui quidem Sub-constabularius dictum Dominum Abbatem statim, in conspectu multorum hominum ibi-

The Sub-constable

¹ *mandatum* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

² These two words have been purposely almost wholly obliterated.

³ *i* in MS.

⁴ This word is blotted and defaced; it has somewhat the appearance of *batilli*, perhaps meaning “boatmen.”

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26. places him under arrest. He produces the King's writ as his authority.

dem tunc circumstantium, tam accolarum et incolarum, qui transfretaturi erant, quam hominum de Doveria in multitudine copiosa, ad rationem vocavit hoc modo, dicendo :—" Expecta. Quis es tu? Es tu Abbas de Sancto Albano?" Cui Abbas respondit quod sic. Et incontinenti dictus Sub-constabularius Abbati dixit,— " Te aresto, et ad hoc faciendum mandatum a domino nostro Rege habeo." Et statim ostendit eidem Abbati quoddam breve regium, et illud coram eo legi fecit, continens hunc tenorem.—

" Edwardus, et cætera, Roberto de Kendale, Constabulario Castri sui Dovoriam, et Custodi Quinque ¹ Portuorum, vel ejus locum tenenti, et cætera. Vobis mandamus, si prædictus Abbas ad dictum portum Dovoriam, seu ad aliquem alium portum infra ballivam vestram, accedat, causa se transferendi ad partes transmarinas, ipsum Abbatem sine dilatione arestetis, et arestatum detineatis, quousque aliud inde a nobis habueritis in mandatis."

He is personally attached by one of the King's serjeants-at-lance.

Quo brevi perlecto, unus de servientibus Domini Regis præfatum Abbatem per capam cepit, et ipsum atthachiavit; et duxit eum a mari usque ad Castrum Dovoriam supradictum.

The Abbot causes his formal protest to be read against this prohibition.

Hiis itaque peractis, Abbas in hospitio suo apud Dovoriam, die Lunæ sequenti, in presentia multorum testium, quamdam protestationem, in scriptis redactam, ponens verba sua in organum vocis Magistri Hugonis de Ware, clerici, fecit ² recitari; et legit, sub isto tenore.—

Instrumentum publicum super ³ protestatione prenotata.

Form of the Abbot's protest.

" In Dei nomine, Amen. Cum ego, Hugo Abbas et cætera, fuerim pluries protestatus me velle cuilibet citationi auctoritate Sedis Apostolicæ, et cæteris ipsius mandatis mihi factis, seu faciendis, cum debita reverentia humiliter parere,

¹ Sic in MS., classically, *Portuum*. | ³ *pretestatione* in MS.
² *recitavit* in MS., by inadvertence.

“ quatenus me astringi per ipsa contigerit, ex legitima præ-
 “ fixatione hominis sive jure vel alio modo legitimo; et jam
 “ iter arripuerim ad ipsam Sedem eundi, occasione cujusdam
 “ citationis protensæ, prout ex relatu quorundam, et non alio
 “ modo, didici, die Dominica qua cantatur Officium—¹ ‘ Lætare
 “ ‘ Ierusalem,’ anno Domini millesimo trecentesimo nono de-
 “ cimo, secundum computationem Ecclesiæ Anglicanæ, ut
 “ dicitur, factæ: ac nunc, continuatis diebus et dietis, apud
 “ Doveriam, ad portum maris et villæ ejusdem, qui portus
 “ vulgariter directorum a Monasterio Sancti Albani pro iti-
 “ nere versus Curiam Romanam, ad transfretandum mare,
 “ reputatur, accesserim, pro transitu maris habendo, et pro
 “ continuando iter meum prænotatum, sic diligentiam quam
 “ potui adhibendo, et impedimenta quamplurima infra-
 “ scripta itinerando supervenissent; videlicet, arestatio, incar-
 “ ceratio, prohibitiones ex parte domini mei, Regis Angliæ
 “ illustris, per Sub-constabularium Castri Doveriæ, litteras
 “ regias sub Magno Sigillo suo deferentis, notorias et evi-
 “ dentes. Unde ego, Abbas prædictus, cupiens corporis mei
 “ atque status grande evitare periculum, timens verisimi-
 “ liter mei corporis cruciatum, necnon et præfatum Mona-
 “ sterium Baroniam suam amittere posse, si mandatis regiis
 “ in hac parte non parerem; cum in ipsis litteris regiis, ac
 “ per Constabularium prædictum, mihi super hoc comminatum
 “ extiterit: protestor per me non stare quominus continuassem
 “ illud iter, sed per manifestum timorem mihi per prædictas
 “ arestationem, incarcerationem, et prohibitiones regias incus-
 “ sum, ut præmittitur, qui in virum constantem cadere pos-
 “ set; quodque ob causas præmissas me iter meum ulterius
 “ continuare non audere; sed quam cito ² oportunitas occurre-
 “ rit in præmissis, et licet de nulla citatione mihi apparuerit,
 “ seu constiterit, indubio tamen, ob reverentiam Sedis Apo-
 “ stolicæ, ad Sedem eandem me accedere velle. Super qui-
 “ bus omnibus et singulis rogo vos, notarios publicos, quod
 “ mihi faciatis publicum instrumentum. Præsentibus testibus,
 “ *et cætera.*”

Hugh,
 27th
 Abbot.
 A.D.
 1308-26.
 —

Ex præmissa occasione, si dici fas est, miraculose
 evasit Dominus Abbas, ne tam arduam viam arripere
 cogeretur, in grande sui Monasterii atque corporis
 detrimentum.

Miraculous
 escape of
 the Abbot
 from an
 arduous
 journey.

The Introit of the Fourth Sun-
 day in Lent.

² *oportunitas* in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Somertone, after obtaining various Bulls, returns to England; and is arrested, and brought before the King.

Willelmus igitur supradictus, post longam et dispendiosam in Curia Romana moram, post ¹pecuniam inutiliter multam fusam, post plures impetratas pro parte sua Bullas, directas Episcopo Norwicensi, Archidiacono Lincolniensi, Abbati Monasterii de Waldene, Priori de Walsyngham, Abbati de Creyke, Abbati de Hulmo, cum parum aut nihil in omnibus istis suam cerneret astutiam prævalere, impetratis, ut dicitur, aliis Bullis, magis favorabilibus pro parte sua, ad patriam redire disposuit cum eisdem. Cumque venisset Londonias, ab servientibus regiis, qui Abbati favebant, et forsitan ad hoc conducti fuerant, exploratus et captus est; et ad Regis præsentiam adductus est, ad Marlebergh, de mandato Regis.

De reditu, captione, et incarceratione, Willelmi de Somertone prænotati.

Somertone is arrested in a secular garb; and is given by the King's orders into the custody of the Abbot.

No one knows what became of his Bulls.

Interceptus itaque est in sæculari habitu, et sine tonsura, ut prædicitur, in urbe præfata. Rex vero per Vicecomitem de Londoniis eum Londonias reduci fecit, et in custodia detineri; donec Abbati mandasset quid faceret de eodem. Paulo post Dominus Rex fecit deliberari custodiæ Abbatis eundem Willelmum, custodiendum corpus pro corpore, donec Abbas a Rege aliud super eodem in mandatis recepisset. Quid vero continebant Bullæ, quas dicitur attulisse, aut quid de eis factum est, Abbas, et Cui cognita sunt omnia, solus novit.

The friends of Somertone intercede for his liberation.

Interea, dum præfatus Willelmus de Somertone juxta sua demerita in custodia teneretur, fautores ejusdem, Dominus Robertus Walkefare, et ejus complices, necnon Dominus Thomas Rosselyn, et multi alii, insteterunt obnixius pro deliberatione sua. Plures etiam

¹ pecuniam in MS.

de magnatibus hujus terræ, puta, Dominus Johannes de Moubray, dominus de Axiholm, Dominus Rogerus Mortimer, dominus de Wygemor, Dominus Rogerus de Clifford, dominus de Westmerland, atque Dominus Moricius de Berkele, pro ejus deliberatione suas litteras direxerunt Abbati; refertas non tantum precibus, quantum minis implicitis, pro eo quod dicebant—Abbas ejus captionem procurari fecerat ad instantiam Domini Hugonis Le Spenser, qui inter eos reputabatur publicus inimicus regionis.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

Certain nobles threaten the Abbot, as having caused the arrest of Somertone at the instance of Sir Hugh le Despenser.

De restitutione Willelmi Prioratui de Bynham prænotato.

Igitur non post multum tempus exactum, ad instantiam Dominæ Isabellæ Reginae, et aliorum quorum precibus non erat tutum non adquiescere, quia quasi—

“—Nudato supplicat ense potens,”

Willelmus præfatus est a vinculis liberatus, et Prioratui de Bynham restitutus; quanquam Abbas aliter faciedum cum eodem firmiter statuisset.

At the intercession of Queen Isabel and others, Somertone is restored to the Priory of Bynham.

Hæc ideo memoriam commendamus, non tanquam defendentes causam præfata, quæ utique criminosa est, et damnabilis, sed ut luceat posteris quantæ¹ dissensiones, quot odia, quæ damna, sequantur cupiditatem et avaritiam prælatorum. Nam et Dominus Abbas de substantia Monasterii graves, pro suo proposito obtinendo, fecit expensas, et ipse Prior irrecuperabiliter suum læsit Prioratum, pro tuenda causa præfata.

Misfortunes brought, through the avarice of the rulers, upon both the Monastery and its Cell.

Revera, calices optimos ecclesiæ suæ distraxit duos, qui multo plus valuerunt quam omnes calices remanentes; sex capas insuper, et tres casulas, cum duabus² phialis et uno³ turibulo argenti, pannos sericos, et aureos annulos septem, qui antiquis temporibus a

Property of the Priory of Bynham made away with by William de Somertone.

¹ *dissentiones* in MS.

² *folis* in MS.

³ *turribulo* in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

viris devotis oblatis fuerant, cyphos argenteos, et ¹cochlearia, ²proh dolor! alienavit; nec pepercit cuppæ argenteæ et coronæ, in quibus corpus Dominicum pendere solebat supra majus altare, quin eas distraheret pro causa prælibata contuenda.

After living some years at Bynham, Somertone is unable to pay the pensions due to his former supporters; and secretly takes to flight.

Enimvero restitutus, ut præmisimus, Prioratui de Bynham, cum per aliquot annos ibidem non sine magna miseria ³degisset, atque vidisset bona ipsius Prioratus non sufficere ad solvendum militibus patriæ, aliisque generosis, pensiones quas prodigaliter satis pro tuitione causæ supradictæ promiserat, verecundiæ ictus jaculo, clanculo fugit, et apostasiam, ⁴proh nefas! iteravit, relinquens in magna inopia domum illam.

De debitis dicti Prioratus, per præfatum Willelmum indebitatis.

Amount of debt with which he left the Priory of Bynham burdened.

Nempe Prioratum de Bynham dimisit indebitatum diversis creditoribus in quadringentis libris, quadraginta et octo ⁵solidis, et octo denariis; præter dimissiones ecclesiarum, maneriorum, reddituum, et portionum, quas fecit, et ⁶pecuniam recepit præ manibus; quæ omnia se extendunt ad nongentas viginti sex marcas, sex solidos, octo denarios. Qui tamen ex post, divina respectus gratia, poenitens est reversus, disciplinæ regulari pariturus; ut ⁷infra, cum locus occurrerit, inseremus.

Abbot Hugh supplicates the Pope against Prior William de Somertone.

Locus hic exigit ut Suggestionem, vel Supplicationem, quam dictus Abbas contra eundem Willelmum Domino Papæ direxit, memoriæ commendemus. Forsitan erunt aliqui, qui per eam futuris temporibus instruantur. Cujus tenor ⁸hic est.—

¹ *cochlearia* in MS.

² *proth* in MS.

³ *degisset* in MS.

⁴ *proth nefas* in MS.

⁵ *solidos* in MS., by inadvertence.

⁶ *peccuniam* in MS.

⁷ In the time of Abbot Michael de Mentmore.

⁸ *hec* in MS.

Supplicatio Abbatis et Conventus Sancti Albani ¹ *pro*
Willelmo de Somertone.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.

1308-26.

Form of
the said
Supplica-
tion.

“ Sanctissimo in Christo Patri, ac domino suo reverentis-
“ simo, Domino Johanni, divina Providentia, ²Papæ, Vicesimo
“ secundo, humiles obedientiæ vestræ filii, Abbas et Conventus
“ Monasterii de Sancto Albano, Sacrosanctæ Romanæ Ecclesie
“ immediate subjecti, cum omnimoda reverentia et honore,
“ devotissima pedum oscula beatorum. Sacrosancta Romana
“ Ecclesia, stateram justitiæ gestans in manibus, querelosis
“ vocibus filiorum, tanquam pia mater, aures suas inclinat, sin-
“ gultus et angustias eorundem per suæ circumspectionis indus-
“ triam, licet plerumque non sine gravis laboris inquietudine,
“ demulcendo; quæ nobis, devotissimis filiis vestris, subscripta
“ vestræ Sanctitati confidenter exponendi præstant audaciam, et
“ Celsitudinis vestræ super hiis auxilium fiducialiter implorandi.
“ Nuper siquidem Frater Willelmus de Somertone, monachus
“ professus Monasterii prædicti, in Priorem dativum Cellæ
“ nostræ de Bynham, Northwycensis Diocesis, per me, dictum
“ Abbatem, juxta Monasterii consuetudinem, præfectus, cum
“ postea, exigentibus ipsius demeritis, se a dicto Prioratu, seu
“ Cella, amovendum fore, et regulari disciplinæ subdendum,
“ tam ex dictis aliorum, quam sibi male conscius, æstimaret, fere
“ omnia bona mobilia et ³se moventia, dicti Prioratus, et lanas
“ ipsius, quæ ejusdem Cellæ maxima pars sustentationis ex-
“ istant, per quinquennium extunc proximo secuturum, necnon
“ et nemora, clanculo venditioni exponens, usque fere ad mille
“ libras sterlingorum exinde in ⁴pecunia numerata recepit;
“ et conducta per eum de dicta ⁴pecunia illarum partium multi-
“ tudine laicorum, quos ad evitandum correctionem canonicam
“ in hac parte, et ne sibi valeret alius, ipsorum laicorum
“ resistentia obsistente, in commisso officio subrogari; quodque
“ instantis anni futuros redditus et proventus, licet vi armata,
“ diriperet, armis constipatos in dicto Prioratu reliquit; quorum
“ etiam aliquibus, ad obligandum dictum Prioratum in quan-
“ tamcunque ⁵pecuniæ summam, sub sigillo communi concedi
“ fecerat potestatem; totam pecuniam prælibatam, et aliam
“ quamcunque dicti laici, procuratores sui, quomodolibet po-
“ terant mutuo recipere, necnon et alia ipsius Cellæ mobilia

¹ *per Willelmum* in the text; al-
tered in the margin, in another hand.

² *Papa* in MS., by inadvertence.

³ *Qy.* if not *non moventia*.

⁴ *peccunia* in MS.

⁵ *peccunie* in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

“ et immobilia bona, quodam prodigalitat^{is} vitio, quæ se
 “ virtutem mentitur, dilapidavit adeo, et consumpsit, dilapidat,
 “ ¹proh dolor! et consumit, quod nisi per vestræ Sanctitatis
 “ apicem super hoc eeleriter ²opportunum remedium appo-
 “ natur, dicta Cella, quæ unum Monasterii vestri de Sancto
 “ Albano membrum nobilius dinoscitur fore, et quæ celebriter
 “ Deum colere consuevit, absque moræ diffugio ad irreparabilis
 “ desolationis opprobrium deducetur. Dicitur insuper Willelmus,
 “ sumens ex eo materiam devagandi, et, quod ³mirum, dictæ Cellæ
 “ quod potius offendit, prosecutionæ durante, in sacratissima
 “ vestra Curia moram trahens, nequaquam poterit juxta Sancti
 “ Benedicti Regulam coerceri, confingit inibi se dictum Prio-
 “ ratum fuisse canonice assecutum, nec se posse ab eo, sine
 “ processu et causa rationabili amoveri; cum tamen Abbates
 “ Monasterii de Sancto Albano, qui pro tempore fuerant, nomine
 “ Monasterii prælibati, omnes prædecessores et præcessores
 “ dicti Willelmi in Prioratu præfato, dederint hactenus, et
 “ amoverint, sine causa, ac dare et amovere de jure poterant,
 “ a tempore ejus principii memoria non existit, Apostolica
 “ Sedis Privilegio ad hoc nihilominus suffragante; ac ego,
 “ dictis Abbas, ipsum eundem Willelmum præfecerim ut
 “ dativum, qui juratus nequaquam volet, ut credimus, diffiteri;
 “ super quibus omnibus actualiter, ut præmittitur, jam pa-
 “ tratis, et potestate dandi et revocandi dictum Willelmum a
 “ Prioratu prædicto, tanquam notoriis, sub attestazione divini
 “ judicii fidele testimonium perhibemus. Cum igitur dictum
 “ Monasterium de Sancto Albano, vobis et Ecclesiæ Romanæ,
 “ cum membris et Cellis suis, immediate subjectum, ⁴propter
 “ verram Scotiæ, quæ eidem plusquam ducentas marcas
 “ sterlingorum annuas per decennium de sua sustentatione
 “ subtraxit, sterilitatem præteritorum annorum, et alia impor-
 “ tabilia onera eidem incumbentia, in strata regali et via
 “ publica situatum, adeo prægravatum extiterit, quod tam a
 “ dicta Cella de Bynham, quam aliis ipsius Monasterii de
 “ Sancto Albano membris, tanquam mater a filiis, compulsam
 “ sit subsidium exigere moderatum; nec proinde possit adhuc
 “ totaliter relevari; non valeat, absque gravi incommoditatis
 “ dispendio, amfractus litium sustinere; et ex diuturnitate
 “ litis hujus exinanitio dictæ Cellæ, religionis dissolutio,
 “ promptitudo vagandi, et exempli perniciēs relinquantur;
 “ Sanctissimam Paternitatem vestram totum ad humum pro-

¹ *proth* in MS.² *oportunum* in MS.³ This word is doubtful, *mr*^o.⁴ *proter* in MS., by inadvertence.

“ strati, lacrymosis suspiriis unanimiter imploramus, quatenus,
 “ ad nostrum incerorem paternæ compassionis intuitum dirigen-
 “ tes, ac sequentes nostrum concursus testimonium in præmissis,
 “ vel, si oporteat, summarie et de plano, et absque strepitu
 “ et figura iudicii, a nobis super hiis informatione recepta, cum
 “ celeritate commoda præcipere statui et ordinari dignemini,
 “ quod pro salute animæ sæpedicti Willelmi, ipsarumque
 “ religionis Cellæ et Monasterii statu, excellentissimæ domina-
 “ tioni vestræ salubrius videbitur expedire, *et cætera.*”

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.
 —

Submissio, sive recognitio superioritatis Abbatis Monasterii Sancti Albani in Cellis ab eodem Monasterio dependentibus, sub littera patenti Prioris et Conventus, sigillo conventuali ibidem signata.

Hic Abbas, inter cætera sua gesta, considerans et perpendens quoniam dies mali sunt, et sensus hominum proni ad malitiam ab adolescentia sua, ne relinqueretur Cellæ de Wymundham facultas libera futuris temporibus malignandi, statuit a singulis Prioribus et toto Capitulo, quotiens novos Priores prædictam Cellam habere contingeret, novam subjectionem in scriptis publicis redactam, et sigillo communi domus præfatæ munitam, recipere, et penes se pro munimento retinere; quod et factum est, ut reperimus, a duobus Prioribus et toto Conventu, videlicet, ¹ Adam Poleyn et Johanne ² Stethenache; cujus subjectionis tenorem gestis præfati Abbatis duximus exarandum.—

Abbot Hugh obtains a formal submission from the Priors of the Cell of Wymundham.

Scriptum submissionis prænotatæ.

“ Universis ad quos præsentis litteræ pervenerint, Adam Poleyn, Prior, Thomas Supprior, Hugo Præcentor, Willelmus Cellerarius, Ecclesiæ Conventualis de Wymundham, et

Form of such submission, by Prior Adam.

¹ Adam Poleyn died in the time of the preceding Abbot, A.D. 1303 (see page 83 *ante*); consequently, his submission must have been made

in the time of Abbot Hugh's predecessor.

² Mentioned more generally as “*Stevenache*” elsewhere.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

“ ejusdem loci Conventus, Ordinis Sancti Benedicti, North-
 “ wicensis Diocesis, ad Abbatem et Monasterium Sancti Al-
 “ bani immediate pertinentes, cum ecclesia sua, et omnibus
 “ membris ac pertinentiis suis, salutem in Domino. Inter
 “ alia speciosa quibus religioni personæ deditæ decorantur,
 “ illud nimirum quasi per excellentiam eas venustat, quod pax
 “ ¹inter eas, quæ principatum tenet in hoc mundo, et quæ
 “ ipsas in caritate consolidat, et in tranquillitate confirmat;
 “ hæc enim si absit, frustra cæterarum virtutum cumulus
 “ exercetur. Sed quia occurrit in variis mundi partibus dolo-
 “ rosa de præteritis rei gestæ memoria, super eo quod non-
 “ nulli etiam diversarum religionum viri, inimico humani
 “ generis discordias seminante, qui insignem ecclesiam, ma-
 “ trem suam venerabilem et famosam, cui totaliter se dederunt,
 “ et propter Deum se perpetuo subjecerunt ad serviendum,
 “ suis quodammodo titulis, honoribus, nequiter retroactis tem-
 “ poribus, quæ vidisse potuit præsens posteritas, innovabant,
 “ ac horrende nigrarunt maculis, et ²multifariis affecerunt in-
 “ juriis, pariter et expensis; licet postmodum, non sine Dei
 “ judicio, propriæ iniquitatis demerito facti fuissent quasi
 “ opprobrium hominum et abjectio plebis, nec non et in pro-
 “ verbum plurimorum; et hoc, cum Ille qui vera pax esse
 “ dicitur, pacem reddidit, et concordiam reparavit. Eapropter,
 “ nos in præsentī, et pro temporibus futuris, volentes tanta
 “ vitare pericula, et opprobria hominum, ac religionis scanda-
 “ lum, ex certa scientia declinare, ne, cujuscunque imminente
 “ malitia, diabolo procurante, damnum accedat Ecclesiæ de
 “ Wymundham antedictæ, præfati Monasterii Sancti Albani
 “ membro, sub Cellæ appellatione, vel Prioratus, communiter
 “ nuncupatæ, et in omnibus a tempore foundationis suæ, cum
 “ omnibus juribus suis et pertinentiis, subjectæ, subjectionis-
 “ que signa, seu jura, semper facientis opere et sermone
 “ continue, integre, et devote, votum etiam nostrum et pro-
 “ fessionem, quam Abbati et Monasterio Sancti Albani, Lin-
 “ colniensis Diocesis, et omnibus suis successoribus, feci-
 “ mus, cum omni subjectione, obedientia, et reverentia, sana
 “ fide et integra devotione, secundum morem et consuetu-
 “ tudinem semper observatam, et tam a nobis, quam a præde-
 “ cessoribus nostris, rite et canonicè approbatam, a tempore
 “ foundationis suæ, contuentes; ipsamque Ecclesiam de Wy-
 “ mundham, et monachos ibidem commorantes, pro tempore
 “ præfati Monasterii de Sancto Albano monachos et Cellam,

¹ *sit* is apparently omitted here. | ² *multiphariis* in MS.

“ seu Prioratum, esse advertentes professos pariter et sub-
 “ jectos; ac eidem Abbati, vel successoribus suis, licere in
 “ Monasterio de Sancto Albano, vel in aliqua Cellarum, si ex-
 “ pedire videbitur, novitiorum congruis temporibus, secundum
 “ ipsorum Abbatum voluntatem, professionem recipere, seu
 “ profitendorum solemnitatem facere; similiter advertentes ab
 “ Abbate ¹et suis successoribus, quoad correctionem morum
 “ et disciplinam regularem, ac visitationem, cum sibi pla-
 “ cuerit, recipere ex canonica professione astrictos, sibi que
 “ immediate, tanquam nostro Episcopo, secundum tenorem
 “ Privilegiorum Summorum Pontificum, nullo medio, pertinen-
 “ tes, in omnibus subjacere, et penitus obedire; et ita sibi, quod
 “ nulli alii, præterquam Romano Pontifici, superdicti Prioratus
 “ ordinatione, Prioris creatione, seu Prioris et monachorum
 “ positione vel depositione, institutione, vel destitutione, seu
 “ revocatione, mandata recipere, vel præceptis adquiescere,
 “ aliquammodo nos debere, vel iudicium subire alicujus, nisi fuerit
 “ Cardinalis Legatus a latere Papæ specialiter destinatus. In
 “ quorum omnium prædictorum possessione, vel quasi præmissa
 “ faciendi, a tempore quo non extat memoria, profitemur et
 “ cognoscimus omnes Abbates de Sancto Albano inconcusse
 “ hactenus extitisse, et adhuc existere in præsentem;—nos in præ-
 “ senti et pro tempore futuro, quoad omnia præmissa fideliter
 “ facienda, recipienda, et humiliter patienda, sine quolibet ex-
 “ ceptionis obstaculo, submoto cujuscunque ²juris communis vel
 “ specialis remedio, recognoscimus astrictos, et fatemur obliga-
 “ tos esse, necnon in subjectione prædicta constitutos totaliter
 “ per præsentem. Et hæc prædicta sub periculo status nostri
 “ firmiter et fideliter servare promittimus, quod ipso facto volu-
 “ mus incurrere, cum alia omnimoda canonicæ animadversionis
 “ punitione, videlicet, infamiæ et perjurii, si, quod absit, omnes
 “ vel aliqui nostrum, seu aliquis, notabiliter convinci poterunt,
 “ seu poterit, aliquid contra præmissa temporibus futuris
 “ attentare, ut ipsum, seu ipsos, pœna teneat antedicta, quem,
 “ vel quos, de culpa convinci contigerit in futurum quoquo
 “ modo. In cujus rei testimonium, sigillum commune Capi-
 “ tuli nostri præsentibus duximus apponendum. Data et acta
 “ fuerunt hæc in nostro pleno Capitulo apud Wymundham,
 “ in Octabis Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, anno Do-
 “ mini millesimo trecentesimo tertio.”

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.

¹ *etiam* in MS.

| ² *jure* in MS.

Continuatio.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1368-26.

Fluxerunt tantum duo anni, et facta est alia submissio sub eisdem verbis et tenore, personis tantum mutatis; videlicet, in nova creatione Johannis de ¹Stythenache, Prioris de Wymundham.

Similar
submission
by Prior
John de
Steven-
ache.

Juramentum Priorum Cellarum Monasterii Sancti Albani, in eorum præfectione præstandum.

Ordinance
by Abbot
Hugh that
the Priors
and brethren
of the
Cells shall
make oath
of obedi-
ence to the
Abbot of
St. Alban's.

Ordinavit quoque, pro majori cautela, ut Piores Cellarum sacramentum præstarent eidem, sub hac forma:—

“ In Dei nomine, Amen. Nos, Hugo, permissione divina,
“ Abbas Monasterii de Sancto Albano, de consensu omnium
“ et singulorum qui requiruntur in hac parte, pro observa-
“ tione exemptionis, immunitatis, et libertatis Monasterii nostri
“ prædicti, statuimus, et præsentī statuto declaramus, quod
“ omnes et singuli Cellarum nostrarum Piores, et monachi in
“ eisdem commorantes, qui nunc sunt, et qui erunt in futuro,
“ in principio præfectionis Priorum, et positionis monachorum,
“ in eisdem Cellis, juramentum ad Sancta Dei Evangelia,
“ ipsis corporaliter tactis, præstent coram nobis, nostrisque
“ successoribus, quod Summo Pontifici, nobis et successoribus
“ nostris, duntaxat, et nulli omnino alii Ordinario, parebunt;
“ et quod hujusmodi exemptionem, immunitatem, et liber-
“ tatem nostram, tam in capite quam in membris, ipsi, et
“ eorum singuli, pro viribus conservabunt et defendent; et
“ quod nulli omnino ordinario, hujusmodi exemptioni obviare
“ in aliquo satagenti, consensum, consilium, vel opem, quomo-
“ dolibet, clam vel palam, præstabunt, aut eis sub quovis colore
“ aliquo aliter intendent. Istud Statutum divulgatum fuit in pleno
“ Capitulo, in Festo Passionis Sancti Albani, anno Domini mil-
“ lesimo trecentesimo nono decimo, præsentibus sex Prioribus,
“ videlicet, de Sancto Albano, de Belvero, de Walyngford, de
“ Hatfeld, de Hertforde, de Bello Loco, et toto Conventu
“ Sancti Albani.”

¹ See page 145, Note 2.

¹*Placita inter memoratum Abbatem Hugonem et homines villæ de Sancto Albano, super multura a molendinis ejusdem nequiter subtracta.*

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Hujus Abbatis tempore, villani de Sancto Albano blada sua ad molendina ipsius Abbatis more debito molere recusabant, donec per ²coercionem juris terræ ad hoc sunt compulsi; ut ³per Recordum placiti contra unum eorum attentati, cæteris propter eorum prolixitatem et ⁴identitatem hic omissis. Sed in Libro Memorandorum hujus Monasterii conscriptum plenius apparebit.

The townsmen of St. Alban's refuse to grind at the Abbot's mills.

Placita apud Sanctum Albanum in Comitatu Hertfordiæ, coram Willelmo Inge et Willelmo de Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Veneris in Festo Petri in Cathedra, anno regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, septimo.

“ Placita apud Sanctum Albanum in Comitatu Hertfordiæ, coram Willelmo Ynge et Willelmo de Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, et cætera.
“ Dominus Rex mandavit præfatis Justiciariis breve suum, in hæc verba:—
“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitanniæ, dilectis et fidelibus suis, Willelmo Inge, Roberto de Maddynglee, et Willelmo de Leycestre, salutem.
“ Quia, ex gravi querela dilecti nobis in Christo Abbatis de Sancto Albano, accepimus quod cum idem Abbas dominus villæ de Sancto Albano existat, et Robertus de Lymbury, ratione terrarum et tenementorum suorum, quæ de eodem Abbate tenet in villa prædicta, omnimoda blada sua ad molendina ipsius Abbatis in eadem villa molere debeat;

Record of proceedings against Robert de Lymbury, for refusing to grind his corn at the Abbot's mills, keeping a hand-mill in his own house, and resisting the Abbot's bailiff, A.D. 1314.

¹ This is probably the word, it being almost wholly erased.

² *cohortionem* in MS.

³ “*patet*” is probably omitted here.

⁴ *ydēptitatē* in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

“ idemque Robertus et omnes alii terras et tenementa præ-
 “ dicta prius tenentes omnimoda blada sua ad molendina præ-
 “ dicta, et non alibi, totis retroactis temporibus molere con-
 “ sueverunt; ita quod alicui eorum in domibus suis ibidem
 “ aliquam molam manualementem ad blada inde molenda ¹hactenus
 “ construere non licuit; ac Johannes Pekoc, ballivus prædicti
 “ Abbatis villæ prædictæ, nuper perpendens quod prædictus
 “ Robertus in domo sua in eadem villa de Sancto Albano
 “ quamdam molam manualementem, ad blada sua inde molenda, in
 “ præjudicium libertatis ipsius Abbatis, construxerat, sectam
 “ quam ad molendina prædicta facere debet subtrahendo
 “ minus juste, ad domum prædictam recenter, prout ad offi-
 “ cium suum pertinuit, accessisset, et superiorem petram
 “ molæ prædictæ nomine distractionis cepisse voluisset, præ-
 “ dictus Robertus, præfato ballivo vi et armis resistens, ipsum
 “ ballivum ²petram prædictam sic capere minime permisit, et
 “ alia enormia præfato Abbati ibidem intulit, ad grave dam-
 “ num ejusdem Abbatis, et dominii sui in eadem villa dero-
 “ gationem manifestam, ac contra pacem nostram;—Nos trans-
 “ gressionem prædictam, si perpetrata fuerit, relinquere
 “ nolentes impunitam, assignavimus vos, vel duos vestrum,
 “ quorum vos, præfate Willelme Inge, alterum esse volumus,
 “ Justiciarios nostros ad inquirendum per sacramentum pro-
 “ borum et legalium hominum de Comitatu Hertfordiæ, per
 “ quos rei veritas melius sciri poterit, de transgressione præ-
 “ dicta plenius veritatem, ad transgressionem illam audien-
 “ dum et terminandum, secundum legem et consuetudinem
 “ regni nostri. Et ideo vobis mandamus, quod ad certos dies
 “ et loca, quos vos, vel duo vestrum, quorum vos, præfate
 “ Willelme Inge, alterum esse volumus, ad hoc provideritis,
 “ inquisitionem illam faciatis, et transgressionem prædictam
 “ audiatis et terminetis in forma prædicta, facturi inde quod
 “ ad justitiam pertinet, secundum legem et consuetudinem
 “ regni nostri; salvo nobis amerciamenti et aliis ad nos
 “ inde spectantibus. Mandamus enim Viccomiti nostro Comi-
 “ tatus prædicti, quod ad certos dies et loca, quos vos, vel
 “ duo vestrum, quorum vos, præfate Willelme Inge, alterum
 “ esse volumus, ei scire faciatis, venire faciat coram vobis,
 “ aut duobus vestrum, quorum vos, præfate Willelme Inge,
 “ alterum esse volumus, tot et tales probos et legales de
 “ Comitatu prædicto, per quos rei veritas in præmissis melius
 “ sciri poterit, et inquire. In cujus rei testimonium, has

¹ actenus construe in MS.

| ² pretram in MS., by inadvertence.

“ litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso, apud
 “ Wyndeshore, primo die Februarii, anno regni nostri
 “ septimo.”

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.

“ Prætextu cujus brevis præceptum fuit Vicecomiti,
 “ quod venire faceret hic ad hunc diem prædictum
 “ Robertum de Lymbury, ad respondendum prædicto
 “ Abbati de placito transgressionis. Et ipse non venit ;
 “ et manucaptus fuit per Galfridum le Deystere et Ri-
 “ cardum de Trenges ; ideo ipsi in misericordia. Et
 “ præceptum fuit Vicecomiti, quod distringat prædic-
 “ tum Robertum per omnes terras *et cætera*, et quod de
 “ exitibus *et cætera* ; ita quod habeat corpus ejus hic die
 “ Sabbati proxima post Festum Sancti Petri in Cathe-
 “ dra, *et cætera*.

Placita apud Sanctum Albanum in Comitatu Hertfordiæ, coram Willelmo Inge et Willelmo Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Sabbati in Vigilia Pentecostes, anno regni Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, septimo.

“ Abbas de Sancto Albano opponit se versus Rober-
 “ tum de Lymbury de placito, quod esset hic ad hunc
 “ diem, ad respondendum eidem Abbati de placito
 “ transgressionis. Et ipse non venit. Et præceptum
 “ fuit Vicecomiti quod distringeret eum per omnes terras
 “ *et cætera*, et quod de exitibus *et cætera*. Et Vice-
 “ comes modo mandat quod prædictus Robertus distric-
 “ tus est per catalla ad valentiam dimidiæ marcæ. Et
 “ nihilominus, Walterus de Colnee, Henricus Spichfat,
 “ Willelmus de Hondlo, et Ricardus de Trenges, manu-
 “ ceperunt eum. Ideo ipsi in misericordia. Et præcep-
 “ tum est Vicecomiti, sicut prius, quod distringat præ-
 “ dictum Robertum per omnes terras *et cætera*, et quod
 “ de exitibus *et cætera* ; ita quod habeat corpus ejus
 “ apud La Barnet, die Mercurii proxima post tres septi-
 “ manas Paschæ *et cætera*, et quod venire faciat ibidem
 “ ad præfatum terminum tot et tales *et cætera*.

Proceed-
 ings
 against
 Robert de
 Lymbury
 continued.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

*Placita apud*¹ , *in Comitatu Hertfordia, coram Willelmo Inge et Willelmo Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Lunæ proxima post Festum Ascensionis, anno regni Regis Edwardi, filii Edwardi, septimo.*

Proceed-
ings
against
Robert de
Lymbury
continued.

“ Præceptum fuit Vicecomiti quod venire faciat hic
“ ad hunc diem Robertum de Lymbury, ad responden-
“ dum Abbati de Sancto Albano de placito transgres-
“ sionis. Et ipse non venit; et manucaptus est per
“ Ricardum Crane et Galfridum Tannere. Ideo ipsi in
“ misericordia. Et præceptum est Vicecomiti, quod
“ distrahat eum per omnes terras *et cætera*, et quod de
“ exitibus *et cætera*; ita quod habeat corpus ejus coram
“ præfatis Justiciariis apud Sanctum Albanum die
“ Sabbati in Vigilia Pentecostes; et quod venire faciat
“ tot et tales ibidem ad præfatum terminum, *et cætera*.

Placita apud Sanctum Albanum, in Comitatu Hertfordia, coram Willelmo Inge et Willelmo Leycestre, Justiciariis ad audiendum et terminandum assignatis, die Sabbati in Vigilia Pentecostes, anno Regis Edwardi, filii Regis Edwardi, septimo.

Proceed-
ings
against
Robert de
Lymbury
continued.

“ Robertus de Lymbury attachiatus fuit ad respon-
“ dendum Abbati de Sancto Albano de placito, quare
“ cum idem Abbas dominus villæ de Sancto Albano
“ existat, ac ratione ejusdem domini sui omnesque ho-
“ mines villæ prædictæ omnia blada sua molenda ad
“ molendina ipsius Abbatis in eadem villa, et non alibi,
“ molere debeant, omnesque homines ejusdem villæ om-
“ nimoda blada sua molenda ad molendina prædicta, et

¹ The name is omitted in MS.

“ non alibi, totis retroactis temporibus molere consue-
 “ verunt, ita quod nulli eorum aliquam molam manu-
 “ alem ad blada inde molenda infra villam prædictam
 “ aliquo tempore construere licuit. Ac idem Robertus
 “ de Lymbury quamdam molam manualementem infra villam
 “ prædictam, in dicti Abbatis præjudicium, dominii
 “ sui prædicti derogationem, nuper construxit, blada
 “ molendo ad eandem.

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.
 —

“ Et Johannes Pekoc, ballivus prædicti Abbatis, per-
 “ pendens ipsum Robertum molam prædictam construx-
 “ isse, ad eandem molendo, sicut prædictum est, ad
 “ domum ejusdem Roberti, prout ad officium suum per-
 “ tinuit, accessisset, et superiorem petram molæ præ-
 “ dictæ nomine districtionis cepisse voluisset; idemque
 “ Robertus, præfato ballivo vi et armis resistens, ipsum
 “ ballivum petram prædictam sic capere minime per-
 “ misit, et alia enormia prædicto Abbati ibidem intulit;
 “ ad grave damnum ipsius Abbatis, et contra pacem
 “ Domini Regis, *et cætera*.

“ Et unde idem Abbas queritur quod prædictus Ro-
 “ bertus die Veneris proxima post Festum Epiphaniæ
 “ Domini, anno Domini Regis nunc septimo, apud Sanc-
 “ tum Albanum, in ipsum ballivum vi et armis in-
 “ sultum fecit, scilicet, gladio, ¹hacheta, et cultellis, et
 “ pannos suos dilaceravit; et eidem ballivo ita restitit,
 “ quod superiorem petram molæ prædictæ, quam con-
 “ struxerat, nomine districtionis ipsum capere non per-
 “ misit: unde idem Abbas dicit quod deterioratus est,
 “ et damnum habet, ad valentiam sexaginta librarum;
 “ et inde producit sectam, *et cætera*.

“ Et prædictus Robertus venit, et defendit vim et
 “ injuriam, quando *et cætera*. Et bene defendit quod ipse
 “ nunquam prædictis die et anno ballivo ipsius Abbatis

¹ The termination of this word—*häch*, or *hath*, is doubtful.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

“ in aliquo resistebat, quominus officium suum facere
 “ potuit, sicut idem Abbas queritur; et de hoc ponit se
 “ super patriam, et Abbas similiter. Ideo fiat inde
 “ jurata.

Finding of
the jury
against
Robert de
Lymbury
in damages
to the Ab-
bot of 100
shillings.

“ Jurati dicunt super sacramentum suum, quod præ-
 “ dictus Johannes Pekoc, ballivus prædicti Abbatis, per-
 “ pendens prædictum Robertum quamdam molam manu-
 “ alem prædictis die et anno in prædicta villa levasse
 “ et construxisse, quod facere non licuit, in præjudicium
 “ dominii prædicti Abbatis, accessit ad domum præ-
 “ dicti Roberti, et superiorem petram molæ illius, nomine
 “ districtionis, juxta officii sui debitum, cepisse voluisset,
 “ prædictus Robertus, hoc ipsum facere non ¹ permisit,
 “ sed ei resistebat, et vi ipsum Johannem a domo sua
 “ expulsi, et ostia sua clausit, ipsumque amplius in
 “ eandem ad officium suum prædictum faciendum non
 “ permisit, sed non aliquibus armis, ad damnum ipsius
 “ Abbatis centum solidorum.

“ Et quia compertum est per juratam istam quod
 “ prædictus Robertus prædictum ballivum officium suum
 “ debitum facere non permisit, sed ipsum vi resistendo
 “ impedivit; consideratum est quod prædictus Abbas
 “ recuperet versus eum damna sua prædicta. Et præ-
 “ dictus Robertus, præsens in Curia, committatur gaiolæ
 “ *et cætera.*

“ Postea prædictus Robertus fecit finem per viginti
 “ solidos, per plegium Bartholomæi le Clerk et Johannis
 “ de Bungeye.”

Similar
proceed-
ings by the
Abbot
against
other
homagers.

Consimilem quoque prosecutionem fecit Abbas memo-
 ratus contra Benedictum Spichfat, Symonem Ikelford,
 et Lucam Nedham, homines villæ prædictæ; ut in
 Libro Memorandorum prænotato plenius est expressum.

¹ *permittens* in MS.

*De pluribus placitis per prædictum Hugonem
Abbatem viriliter prosecutis.*

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1303-26.

¹ Ejus quoque Abbatis tempore, prædicti villani de Sancto Albano cuidam monacho, Fratri Henrico de Sancto Neoto, jura hujus Monasterii enixius prosequenti, insultum dederunt, ipsumque verberaverunt et male tractaverunt: domum etiam quamdam ipsius Abbatis in eadem villa fregerunt, arbores ibidem prostraverunt, et plura alia asportaverunt. Rogerum etiam Atte Nasshe, servientem ipsius Abbatis, ibidem verberaverunt.

The townsmen maltreat one of the monks, destroy certain of the Abbot's property, and beat his servant.

Quorum protervitatem villani de Watforde imitantes, in separabili piscaria ipsius Abbatis apud Watford piscabantur, in ² hujus Monasterii non modicum præjudicium, contemptum, et gravamen. Quibus etiam malefactoribus memoratus Abbas se et viriliter opposuit, et per jura regni Angliæ suam et Monasterii sui injuriam magnanimitè vindicavit, et damna per dictos malefactores sibi illata recuperavit; ut per Recordum placitorum ejusdem, in Libro Memorandorum ejusdem Monasterii, propter sui prolixitatem hic omissorum, plenius apparet.

The townsmen of Watforde fish in the Abbot's several fishery.

The Abbot obtains damages against the offenders.

*De gravi discordia inter prædictum Hugonem Abbatem
et villanos de Sancto Albano exorta.*

Circa annum Domini millesimum trecentesium vicesimum sextum, postquam Dominus Edwardus Karnervan abjudicatus fuisset a regno, mox, adhuc regni statu vacillante, antequam pax novi Regis, Edwardi, videlicet, de Wyndeshore, fuisset per patrias publicata,

Lawless state of the country on the accession of Edward III.,
A.D. 1326.

¹ *Cjus* in MS.

| ² *hujusmodi* in MS., by inadvertence.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

The com-
mons of the
towns and
boroughs
imitate the
violence of
the Lon-
doners, and
extort
charters
and liber-
ties from
the superior
lords.

The lower
classes of
St. Alban's
demand
certain
liberties,
with threats
of violence.

They force
those of
superior
position
openly to
join them,
who,
though
sympathiz-
ing with
them,
would have

preferred to
dissemble.
The towns-
men beg
the Abbot
to screen
them from
the anger
of the Earl
of Lancas-
ter.

Londonienses, ¹temeraria abutentes audacia, omnes regni proceres, tam praelatos ecclesie quam laicos, quacun- que causa Londonias declinantes, illos per corporalis juramenti vinculum astrinxerunt, sive volentes, sive nolentes, nescio quas ²libertates tuendas communiter cum eisdem. Quorum sequentes exemplum, civitatum, burgorum, et villarum communitates, et irrefrenatam assumentes audaciam, chartas et libertates, per quas pure fieri possent liberi, a dominis suis per vim et violentiam extorquere nitebantur.

Sub quo tempore, villani de Sancto Albano, con- jurati, contra Abbathiam erexerunt calcaneum suum, post Festum Epiphaniae Domini; petentes proterve, scilicet, ab Abbate et Conventu quasdam libertates et consuetudines abusivas illis perpetuo concedendas libe- raliter; aut proculdubio eas extorquerent ab eisdem illico violenter. Convenerant namque decimo Kalen- das Februarii inferiores villae, (non sine conniventia majorum, ut ex post patuit,) a civibus Londoniensibus, qui cunctis regni incolis perniciosum exemplum dede- rant, ut praefertur, sumentes exemplum perniciosum, et sese mutuo confederaverant per fidei sacramentum: quorum numerus infra triduum in tantum excrevit, quod omnes majores dictae villae in eorum sectam publice transire compellerent, quamvis occulte favisse maluissent eisdem, et aperte Monasterio, sed tamen fecte.

Deinde, die Conversionis Sancti Pauli, accesserunt ad Abbatem duodecim de villae majoribus, suppliciter ex- orantes ne Domino ³Thomae, Comiti Lancastriae, qui tunc per villam versus Londonias transitum suum fecit, hujus conjurationis mentionem faceret, aut quere- lam deponeret; promittentes fideliter ad hoc se rem

¹ *temaria* in MS.

² *libertes* in MS.

³ There is clearly an error here; as Thomas Earl of Lancaster was

beheaded in 1321, five years before this. Probably his brother, Henry, is meant.

perducturos, ut per viam legum regni villani suas querelas modeste exequerentur. Quorum vanis promissionibus Abbas nimium credulus, ipsorum petitionibus adquevit. Quo die post prandium, et post recessum Comitis, quemdam e famulis Abbathiae, pro certis negotiis in villa vagantem, comprehensum, scilicet, Johannem Viring, illis juramentum praestare cum minis praecerunt. Quem, non adquiescentem eorum jurisdictionibus, plagis affecerunt; et fugientem insecuti sunt, donec non valens ulterius fugere, unum ex illis ictu unico peremisset. Erexerant nempe villani truncum quemdam in foro; cui per ¹catenam alligaverant grandem securim; ut qui nollet consentire illorum molitionibus, ibidem capite plecterentur.

In crastino vero redierunt praefati duodecim villae majores, nomine totius communitatis petentes quasdam libertates, verbis primo supplicibus, deinde minacibus, et furore plenis, sibi et successoribus suis perpetuo confirmandas; quarum articuli subsequuntur.

Quibus articulis verbo tenus propositis et auditis, Abbas, deliberato consilio, ad respondendum eis quartam diem sequentem, satis, videlicet, breve tempus, indixit; propositisque articulis, in scriptis redactos Abbas sibi petiit exhiberi. Qui non adquiescentes expectare diem praefixum per Abbatem, in crastino veniebant, praedictos articulos secum portantes; quibus petebant turbulenter, absque ulteriori dilatione, finaliter responderi.

Articuli per villanos Sancti Albani, per indenturam, propositi, et a memorato Abbate petiti.

“Communitas villae Sancti Albani supplicat Abbati et Conventui, quod eis deliberent chartas libertatis eorum, quibus dicta villa, et ejusdem burgenses, fiebant ita liberi sicut burgus et burgenses; quibus libertatibus usi sunt a tem-

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

They insult one of the Abbot's servants; who kills a townsman in his defence.

They erect a frame in the market place, and attach to it an axe.

A deputation from them demands of the Abbot certain liberties.

Certain articles being proposed, the Abbot names a day for the consideration of them.

The townsmen refuse to wait, and return before the day so named.

¹ *catenam* in MS.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26. —
 mandated of the Abbot.

“pore confectionis dictarum chartarum, donec per dictum
 “Abbatem et prædecessorem suum proximum fuerant impediti,
 “ut testatur charta libertatis, et quidam liber in Tresoria
 “Regis, qui vocatur Anglice ‘*Domusday*.’
 “Item, quærunto quod liceat eis homines eligere, videlicet,
 “duos burgenses, electione propria, ad eundem gratia ad Parlia-
 “menta regni pro dicta villa, secundum libertatem alii burgo
 “concessam; sicut usi sunt temporibus retroactis.
 “Item, quod liceat eis respondere in Justitiis Itinerantibus,
 “et omnibus aliis inquisitionibus et placitis, per duodecim
 “burgenses dictæ villæ, sine commixtione forinsecorum; sicut
 “usi sunt tempore retroacto.
 “Item, quod assisa panis et cervisiæ dictæ villæ de cætero
 “per duodecim burgenses juratos custodiatur, sicut antiquitas
 “consuevit.
 “Item, quod habeant ¹ commune in terris, boscis, aquis,
 “piscariis, et aliis commoditatibus, sicut continetur in *Do-*
 “*musday*; et sicut antiquitus habere solebant per easdem
 “libertates.
 “Item, quod liceat eis habere molas manuales, sicut habere
 “solebant; et quod eis fiant emendæ de damnis, quæ per
 “hujusmodi sustinuerunt defectum.
 “Item, quod ballivus villæ Sancti Albani juratus faciat
 “omnes executiones dictæ villæ de cætero, absque inter-
 “positione ballivi libertatis, vel alicujus alterius.”

The Abbot gives answer verbally to the requisitions; whereupon the townsmen indignantly withdraw.

Exhibitis, ut præfati sumus, articulis in Octavis Sanctæ Agnetis Virginis, hora dici quasi prima, in loco Consistorii; ab Abbate, et suo consilio, singula singulis articulis verbo tenus data sunt responsa. Sed quia non redigebantur in scriptis, prout petierant, indignati villani recesserunt.

Obsidio et insultus Abbathice Sancti Albani per villanos ibidem.

The townsmen resort to violence, and attack

Hora igitur diei quasi sexta furibundi ad arma unanimiter convolant; Abbathiam unanimiter invadere molientes. Itaque—²“Congregantes iniquitatem sibi,” tam equites quam pedites, in voces et clamores hostiles

¹ *comune* in MS.

| ² *Psalm* xli. 6.

dissoluti, prorumpentes versus Portam de Halywelle, in spiritu furoris, properant cum furore, ubi igne supposito, cum jactibus lapidum et tractibus arcuum, insultum dederunt inclusis. Quorum malitias Abbas præcavens, præcipue a principio confœderationis eorum, et dementiæ, sufficiens sibi et suis providerat adjutorium virorum fortium, peroptime armatorum; qui paulatim ingressi et multiplicati fuerant usque ad numerum ducentorum, præter monachos; qui sese et ecclesiam suam per decem dies et amplius defendentes, quibus die noctuque graviter impugnabantur, et ad mortem parati erant; mortem fore pretiosam in conspectu Domini reputantes, si quemdam mori ¹ contingeret pro ecclesiæ libertate.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

the Gate of
Halywelle.
The
monks,
with the
armed men
retained by
the Abbot,
boldly
withstand
the be-
siegiers.

Unde factum est, ut eorum insultus, Deo propitio, facile propellerent, et pompam parvipenderent; quamvis per obstructionem viarum, portarum, et cæterorum adituum, per præfatos nebulones artius obsessi essent. Illi vero talibus adinventionibus, et per sequestrationem victualium, et famis ² incommodo, monachos et cæteros inclusos credebant firmiter ad suum propositum inclinasse; sed Deo et Beato Martyre præstantibus adjutorium, nec cibaria pro ecclesiæ libertate sudantibus, nec pugnantibus necessaria, defuerunt. Duravit autem conflictus iste, et molestia, a decimo Kalendas ³ Februarii usque ad Kalendas ejusdem; donec Dominus Rex novus, videlicet, Dominus Edwardus de Wyndeshore, dolens vicem ecclesiæ, cujus patronus extitit, Vicecomiti per breve suum mandasset districte, ut, assumpto secum posse Comitatus sui, si necesse foret, dictorum malefactorum comprimeret potenter audaciam; et pacem suam ibidem faceret publice proclamari. Et

The be-
siegiers try
to starve
out the in-
mates of the
Abbey, but
in vain.

King Ed-
ward III.
commands
the Sheriff
to levy the
Posse
Comitatus,
if neces-
sary, to
relieve the
Abbey, and
to make
prisoners
all who
should re-
sist.

¹ *contigeret* in MS.

² *incomodo* in MS.

³ Correctly, "*Januarii*," meaning from 23rd January to 1st February 1327. This does not correspond

with the previous dates of the Conversion of St. Paul (25th January) and Octaves of St. Agnes (28th January) before mentioned, if by the word "*conflictus*" the actual siege is meant.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

The towns-
men dis-
perse, on
hearing the
King's pro-
clamation;
but do not
abandon
their
designs.

They retain
in their
cause ser-
jeants-at-
law.

The Abbot
also takes
measures
in self-
defence.

Proposi-
tion made
by the
towns-
men
for a con-
ference in
St. Paul's
Church,
London.

Which is
accepted.

si post proclamationem et inhibitionem hujusmodi, aliquos rebelles invenisset, eos sine dilatione caperet, et in prisona Regis salvo custodiri faceret, donec aliud a Rege super hoc reciperet in mandatis.

Igitur sub hac forma publicato mandato regio Kalendis Februarii in villa de Sancto Albano, timor malefactores invasit, ita ut de voluntate irruendi extrinseca mitigarentur, et armati incedere, aut arma per vicos vibrare, cessarent. De convitiis tamen, minis, et blasphemiiis, ac confœderationibus, tam collateralium villarum, quam Londoniensium civium, quibus se confœderabant per vinculum juramenti, non cessabant.

¹ Comuni insuper inter eos constituto marsupio, conduxerunt servientes, jurisperitos, scilicet, quibus perpetua feoda promiserunt per scripta, ut causam villanorum tuerentur; disponentes ab hoc tempore per viam placiti suas abusivas et injustas exequi causas et querelas. E diverso Abbas, nullis parcens laboribus aut expensis, cum suo interim provido deliberavit consilio eorum malitiis obviare, ac super illatis injuriis congruo tempore remedium impetrare. Quibus cognitis, sex ex majoribus villæ, associatis sibi quibusdam patriæ convicinis, velut amicis intermediis, nomine totius communitatis villæ, ad Abbatem venerunt quinto Idus Februarii, rogantes ut diem concederet de mutua pace tractanda Londoniis, in Ecclesia Sancti Pauli.

Abbas autem perpendens adhuc in terra pacem vacillantem, præcavendo pericula, septimo Kalendas Martii in Ecclesia Sancti Pauli de pace tractare concessit.

De iterata obsidione Abbathie Sancti Albani per villanos ibidem.

The towns-
men again
besiege the
Abbey.

Interim post pridie Nonas Martii, dum adhuc partium procuratores, gratia componendi, Londoniis morarentur, villani, more impatientes, in maximam acti

¹ Comuni in MS.

furiam, cunctis in Abbathia commorantibus exitum iterum interdixerunt, et victum, insidias et vigiliis die noctuque, obsidionis more circumquaque ponentes. Octoginta quoque ex ipsis sese congregaverunt, et telis, armis, et machinis diversi generis communiti, circuibant per quinque noctes undique Abbathiam; ut si qui eorum exire præsumerent, eos caperent et occiderent, aut tenerent. Sexto insuper Idus Martii, in prima vigilia noctis, Conventu quiescente, conveniunt iterum ad Portam de Haliwelle, armis et clamoribus hostiliter prorumpentes, ac monachos et cæteros inclusos "ribaldos fures" turpiter acclamantes, sagittas et lapides immittebant. Igitur monachi, a somno excitati, repente ad ecclesiam mox defendendam non segniter cucurrerunt. Cæteri vero qui intus erant sæculares, armis optime præmuniti, ad locum insultus undique convolantes, villanos, quasi vecordes et inermes, levi negotio repulerunt.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

They again
assemble at
the Gate of
Haliwelle,
and attack
the inmates
of the Mon-
astery.

They are
finally
repulsed.

Et factum est, Deo laudes, ut quicquid mali cuiquam, durante conflictu, contigit, hoc potius adversarii narrare noverunt quam inclusi. Nam ipsi persæpe suis damnis experti sunt quam durum sit ¹ contra stimulum calcitrare. Sequenti autem nocte, quidam ribaldus præsumptuosus e villa ad Portam quæ vocatur "Dernegate," causa deceptionis, latenter accessit; qui ibidem subito comprehensus, tanquam fur, carceri mancipatur.

The losses
chiefly fall
upon the
townsmen.

One of
them is
taken, near
Derne-
gate, and
put in
prison.

Breve Regis villanis de Sancto Albano, ²per prædictum Abbatem, concedentis.³

Medio tempore, villani qui Londoniis fuerunt, non parcentes expensis, ut pars eorum in conspectu procerum videretur fortior, contra diem assignatum de pace

The townsmen, sent to London, make interest in their behalf.

¹ Acts ix. 5.

² An error, apparently, for "contra." | ³ This Rubric is placed immediately before the Writ in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

tractanda, breve Regis directum Abbati impetraverunt, sub forma quæ sequitur:—

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitanniæ, dilecto sibi in Christo Abbati de Sancto Albano, salutem. Ex parte burgensium villæ de Sancto Albano nobis est ostensum, quod cum ipsi quasdam libertates et liberas consuetudines in villa prædicta habere debeant; et ipsi et antecessores sui, burgenses ejusdem villæ, libertates illas et liberas consuetudines, a tempore quo non extat memoria, semper hactenus ibidem habere consueverunt:—vos nihilominus, et ballivi vestri, villæ prædictæ ipsos burgenses, quominus libertatibus et liberis consuetudinibus suis prædictis¹ in eadem villa, sicut eis uti debent, et ipsi et antecessores sui a tempore prædicto hucusque ibidem eis uti consueverunt, molestatis et multipliciter inquietatis minus juste, in ipsorum burgensium damnum non modicum, et contra tenorem Magnæ Chartæ de libertatibus Angliæ, quam in omnibus et singulis suis articulis firmiter et inviolabiliter observari volumus. In qua continetur, quod omnes civitates, burgi, et villæ, habeant omnes libertates et liberas consuetudines suas. Et quia nolumus quod prædictis burgensibus injurietur in hac parte, vobis mandamus quod si ita est, tunc ab hujusmodi molestationibus et inquietationibus² præfatis burgensibus, super libertatibus seu liberis consuetudinibus, inferendis, penitus desistentes, et ballivos vestros villæ prædictæ similiter desistere facientes, ipsos burgenses libertatibus et liberis consuetudinibus suis prædictis, sicut eis in villa prædicta uti debent, et ipsi et antecessores sui, burgenses ejusdem villæ, eis ibidem uti consueverunt, uti et gaudere, absque impedimento aliquo permittatis. Teste meipso, apud Westmonasterium, octavo die Februarii, anno regni nostri primo.”

Writ
obtained
by them
forbidding
the Abbot
further to
molest
them in the
enjoyment
of their
liberties.

Breve Regis Thesaurario et Camerario Seaccarii, pro libertatibus villanorum prædictorum ibidem inquirendis, et eidem certificandis.

Writ
enjoining
inquisition
in Domes-
day as to

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitanniæ, Thesaurario et Camerario suis, salutem. Volentes quibusdam certis de causis certiorari utrum villa de Sancto Albano sit liber burgus, et homines ejus-

¹ The word “*utantur*” is probably omitted here. | ² *profatis* in MS.

“ dem villæ liberi burgenses existant, necne; vobis manda-
 “ mus quod, inspecto libro nostro de *Doomsday*, de eo quod
 “ inde inveneritis, nos, sub sigillo Scaccarii nostri, distincte
 “ et aperte, sine dilatione, reddatis certiores, hoc breve nobis
 “ remittentes.”

Hugh.
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.

their
 alleged
 liberties.

Extentum et ¹ *villæ de Sancto Albano, juxta*
Librum in Scaccario, “Domesday” vocitatum.

² In Libro de *Doomsday*, in Comitatu Hertfordiæ, Extract
 in terra Ecclesiæ Sancti Albani:— from
 Domesday

“ Villa Sancti Albani pro decem hidis se defendit. Terra
 “ est sexdecim ³ carrucatarum. ⁴ Terra est sexdecim ³ carru-
 “ catarum. In dominio tres hidæ; et ibi sunt duæ carru- and inhabi-
 “ cata, et tertia potest fieri. Ibi quatuor Francigenæ et sex- tants of St.
 “ decim villani, cum tresdecim bordariis. Habent tresdecim Alban’s.
 “ carrucatas. Ibi quadraginta sex burgenses. De ⁵ theo-
 “ lonio et ⁶ [de] aliis redditibus villæ, undecim libræ ⁶ [et]
 “ quatuordecim solidi per annum. Et tria molendina ⁶ [de]
 “ quadraginta solidis. Pratum duarum carrucatarum. Sylva
 “ mille porcorum, et septem solidorum. In ⁷ totis valentiis
 “ valet viginti libras. ⁸ Quando recepit duodecim libras,
 “ tempore Regis Edwardi, viginti quatuor libras. In eadem
 “ villa sunt adhuc duodecim cotarii, et unus parcus ibi est
 “ bestiarum sylvaticarum, et unum vivarium piscium. Præ-
 “ dicti burgenses dimidiam hidam habent.”—Coram Domino
 Rege in Cancelaria sua:—pro burgensibus de Sancto Albano.

Dies concordia inter partes prænotatas.

Partibus igitur septimo Kalendas Martii, ut conven- The two
 tum fuerat, in Ecclesia Sancti Pauli convenientibus parties
 cum multitudine populosa, tam armis quam legibus meet in the
 church of
 St. Paul,
 London,
 23rd
 February,
 1308.

¹ *liberteriis* in MS.: probably an error for *libertas*.

² These words, down to—“*Ecclesia Sancti Albani*,” come before the Rubric in the MS.

³ More correctly “*carrucarum*.”—“Arable for sixteen ploughs.”

⁴ *Terre* in MS.; corrected from the original. This repetition is

found in the original.

⁵ *thelonio* in orig.

⁶ Omitted in MS.; corrected from the original.

⁷ *toto* in MS.; corrected from the original.

⁸ This word in the MS. is transformed into *x. d.* (*decem denarios*).

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

They agree to appoint twelve arbitrators. The arbitrators consult apart, and with the aid of three nobles, sent by the King, agree to an indenture, not to the interests of the Monastery.

communita, post plurimas demum ¹ disceptationes, in duodecim fidedignos, tam milites quam legisperitos, et quosdam patriæ convicinos electos, ex utraque parte unanimiter consenserunt, ut, inter eos articulis propositis ventilatis pro utraque parte, indicarent quod foret consonum rationi.

Electi ergo et nominati, ut prædicitur, seorsum se diverterunt, super propositum tractaturi, et ad objecta rationabiliter responsuri. Post multos tandem tractatus, vocatis sibi tribus proceribus, quos Dominus Rex illuc transmiserat, ad ipsum Consilium suum plenius certificandum de objectis, et impediendis pro viribus vim et injuriam partibus irrogandis, in quamdam indenturam, licet damnosam Monasterio, assensum mutuum præbuerunt. Quo facto, concessa est alia dies, videlicet, pridie Nonas Martii, ad amicabiliter componendum super indentura nominata.

Continuatio.

They meet again, on the 6th of March, in the church of St. Alban's, and the charter of Henry II. is examined. The consideration of the word "*burgus*" in the said Charter, is postponed to the 10th of the month.

Quo die in ecclesia Sancti Albani partibus convenientibus, sine armorum strepitu, ostensa est Charta Henrici Secundi de libertatibus et possessionibus Ecclesiæ Sancti Albani concessis; in qua continetur quod inter cæteras libertates et possessiones, contulit Ecclesiæ Sancti Albani villam Sancti Albani, cum foro et omni libertate quam burgus debet habere.

Quibus verbis pronunciatis, mox villani scandalizati sunt in hoc verbo,—"*burgus*;" et illico petierunt illis statum burgeoisium confirmari, scripto et sigillo communi Conventus communiri. Sed quia hoc in ecclesiæ præjudicium maximum verti videretur, differtur negotium usque ad sextum Idus Martii, apud Westmonasterium, a Consilio regio et sapientioribus totius regni discutiendum.

¹ *deceptationes* in MS.

De libertatibus de Abbate memorato villanis prædictis per violentiam concessis.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Quo die Abbas per tres monachos, videlicet, Dominos Nicolaum de Flamstude, Ricardum de Hetirse, et Johannem Pyk, et Magistrum Thomam Pyrot, Juris Civilis Professorem, de consensu præstando sufficiens mandatum habentes, suis adversariis occurrebat. Ubi post multas disceptationes et controversias, in quamdam indenturam partes consenserunt; in qua continebatur quod viginti quatuor de villa Sancti Albani magis fideles electi, perambulant villæ limites, et antiquas metas, fideliter consideratas et notatas, præsentarent; et quod Abbas et Conventus sigillo suo communi confirmarent burgensibus Sancti Albani, et eorum successoribus, data prius eis seisina, prædictas metas et bondas, et quædam alia, Ecclesiæ Sancti Albani nimium onerosa.

The Abbot appears, by his proxies, at Westminster; who agree to an indenture, in virtue whereof, 24 chosen townsmen are to perambulate the town; the Abbot to confirm the metes and boundaries.

Prætextu cujus concordiæ, electi sunt viginti quatuor homines de villa Sancti Albani provectoris ætatis per villanos, prout superius conventum est; qui Idibus Martii in ecclesia Sancti Albani, in loco Consistorii, coram Abbate, et ejus Consilio, super sancta Dei Evangelia singillatim juraverunt quod fidelem facerent perambulationem dictæ villæ.

The 24 men so elected, make oath, in the Consistory, on the 15th March, that they will make a faithful Perambulation.

Quod quidem eadem die et die sequenti opere compleverunt, ut dicebant. Cujus perambulationis metas et tenorem in quadam indentura, sigillis eorum signata, conscribi fecerunt, sub forma sequenti.—

The Perambulation is duly made, and set forth in an indenture under seal.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Indenture
as to per-
ambulation
made by
the towns-
men, and
liberties
conceded
to them by
the Abbot
and Con-
vent of St.
Alban's.

¹*Indentura super perambulatione, et libertatibus
villanorum predictorum.*

“ Ceste endenture fait le Lundy proscheyn apres le Feste
“ de Saint Gregorie le Pape, en lan du regne nostre seignour
“ le Roy Edward, Tiers puis le Conquest, primer, entre Hughe
“ de Everisdene, Abbe de Saint Alban, et Covent de mesme
“ le lien, de une part, et les bones gentz, burgeis de mesme
“ la ville de Saint Alban, dautre part; ceste assavor, qe
“ come divers debatz et conteks fuissent uniez parentre les
“ parties avandites par comuns amys ²entrenantz, les dites
“ parties sunt amyablement acordez en la forme qe ensuyt;—
“ ceste assavoir, qe les avanditez Abbe et Covent, pur eaux
“ et lur ³successours, grauntent au les avantditz bones gentz,
“ burgeys, au lur heirs, et au lur successours, qe la dite
“ ville de Seint Alban, ⁴ore de bounde, soient les boundes

[TRANSLATION.]

“ This indenture made the Monday next after the Feast of
“ Saint Gregory the Pope, in the first year of the reign of
“ our lord the King Edward, the Third since the Conquest,
“ between Hugh de Everisdene, Abbot of Saint Alban's, and
“ the Convent of the same place, of the one part, and the good
“ folks, burgesses of the same town of Saint Alban's, of the
“ other part; that is to say, that whereas divers disputes and
“ contests have been adjusted between the parties aforesaid by
“ common friends intervening, the said parties have amicably
“ agreed in the form that follows:—that is to say, that the
“ aforesaid Abbot and Convent, for them and their successors,
“ do grant unto the aforesaid good folks, burgesses, to their
“ heirs, and to their successors, that [as to] the said town of
“ Saint Alban's, now ⁴without boundaries, the boundaries shall

¹ This deed is to be found, according to Neweome (*Hist. St. Alban's*, p. 210) in the Patent Rolls of 1st Edward III., among the Public Records; the counterpart being among the archives of the Corporation of St. Alban's. But, as will be seen under the Life of Abbot Richard de Wallingford, the deed, as being

extorted by duress, was afterwards surrendered (or professed to be) by the townsmen, and deemed null and void.

² Probably for “*entreenantz*.”

³ *successorus* in MS.

⁴ This passage is perhaps incorrectly transcribed in the MS; and the translation is doubtful.

“ renoveles par vynt et quatre burgeys sermentez de la dite
 “ ville, de eaux mesmes eslieuz;—ceste assavoir, par Robert
 “ de la Sale, William le Mareschal, Simon Dernewelle, Gil-
 “ bert de Hertford, Richard Bacoun, Johan le Tannere, Gif-
 “ fray Rawelyn, Johan le Cartere, Hughe de Canoric, Philippe
 “ Aleyn, Henry Gryndecobbe, Richard Crane, Alexandre
 “ Crane, Robert de Lymbury, Johan le Barber, William Bolom,
 “ Richard le Mareschal, William Druie, Johan Bungeye, Ni-
 “ cholas Druye, Walter le Couper, Beneyt Spichfat, Johan
 “ Passevant, et Johan Puragaunt; qe dyent par lur sermentz,
 “ qe les boundes du dite burgh contenen de Gonnerestone
 “ tanques au bercherie de Kyngesbury, et de illeuques tanques
 “ au corner de Dounhegge, et de illeuques tanques au corner
 “ de Tonmandiche, et de illeuques au Graunge de Seint Piere,
 “ et de illeuques tanques au Barnatewode, et de illeuques tan-
 “ ques au Stone Crouche, et de illeuques tanques au corner
 “ du Cimiterie Saint Piere, devers le Est, et de illeuques au
 “ Graunge Johan le fiz Richard Baldewyne, et de illeuques
 “ par To[n]mandiche tanques a Sopwellelanc, et de illeuques
 “ tanques a Croft Johan de Hamptone, et de illeuques tanques

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.
 —

“ be renewed by four and twenty sworn burgesses of the said
 “ town, of themselves elected;—that is to say, by Robert de
 “ la Sale, William le Mareschal, Simon Dernewelle, Gilbert
 “ de Hertford, Richard Bacoun, John le Tannere, Geoffrey
 “ Rawelyn, John le Cartere, Hugh de Canone, Philip Aleyn,
 “ Henry Gryndecobbe, Richard Crane, Alexander Crane, Ro-
 “ bert de Lymbury, John le Barber, William Bolom, Richard
 “ le Mareschal, William Druie, John Bungeye, Nicholas Druye,
 “ Walter le Couper, Bennet Spichfat, John Passevant, and
 “ John Puragaunt; who say upon their oaths, that the boun-
 “ daries of the said borough contain from Gonnerestone to the
 “ sheepfold of Kyngesbury, and from thence to the corner of
 “ Dounhegge, and from thence to the corner of Tonmandiche,
 “ and from thence to the Grange of Saint Peter, and from
 “ thence to Barnatewode, and from thence to Stone ¹Crouche,
 “ and from thence to the corner of the Graveyard of Saint
 “ Peter, towards the East, and from thence to the Grange of
 “ John, son of Richard Baldewyne, and from thence by To[n]-
 “ mandiche to Sopwellelane, and from thence to the Croft of
 “ John de Hamptone, and from thence to ²Grenelanehende, and

¹ Or Cross.

| ² Green Lane End.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

“ au Grenelanehende, et de illeuques au Eywodelane, et de
 “ illeuques tanques au Halliwellebrigge, et de illeuques
 “ tanques au Gonnereston, par lewe de la rivere,—soit
 “ Burgh, et pur Burgh tenu, et touz les tenementz dedeinz
 “ les dites boundes, burgages; et toutz les bones gentz dedeinz
 “ les dites boundes, lur heirs, et lur successours, demoyerantz,
 “ soient burgeys, et pur burgeys tenuz au touz jours; et
 “ quil puissent de eaux mesmes eslire deus burgeys daler au
 “ chescun Parlément; et quil ayent dozeyne de eaux mesmes,
 “ sanz medler ove foreyns, ou foreyns ov eaux; sauve quilz
 “ veignent al Hundred l'Abbe, quant par bref serront en-
 “ pledez, sicom ils soloient auncienement faire. Et qe las-
 “ sisse de payn et du servoyse, et autres articles touchantz
 “ la dite assise, soit fait et tenu par presentement des douze
 “ burgeys de la ville, jurrez, com auncienement ad estee.
 “ Et qe le baillif de la ville face les execuciones dedeinz
 “ la dite ville, issint qe si default soit trove en lui, baillif
 “ del Hundred face execucion en sa defaute, a celle foiz. Is-
 “ sint nequident, qe par la grant avandit riens ne destrece

“ from thence to Eywodelane, and from thence to ¹ Halliwelle-
 “ bragge, and from thence to Gonnereston, by the stream of
 “ the river,—[the same] to be the Borough, and for Borough
 “ held, and all the tenements within the said boundaries, bur-
 “ gages; and all the good folks within the said boundaries
 “ dwelling, their heirs, and their successors, to be burgesses,
 “ and for burgesses held for ever; and that they shall be able
 “ of themselves to elect two burgesses to go to each Parlia-
 “ ment; and that they shall have the ² twelve of themselves
 “ [chosen], without mingling with foreigners, or foreigners
 “ with them; save only, that they shall come to the Hundred
 “ Court of the Abbot, when by writ they shall be impleaded
 “ [therein], as of old they were wont to do. And that the
 “ assize of bread and of ale, and other articles touching the
 “ said assize, shall be made and held by presentment of the
 “ twelve burgesses of the town, sworn, as from of old has been.
 “ And that the bailiff of the town shall make executions within
 “ the said town, so that if default be found in him, the bailiff
 “ of the Hundred shall make execution in his default, for that
 “ time. So nevertheless, that by the grant aforesaid nothing

¹ Holywell Bridge.

| ² I.e. the Leet Jury.

“ ne tourne en prejudice de leur esglise avautdite, mes davoit
 “ et useer toutes leurs autres fraunchises, et leurs droitures
 “ que a leur esglise appendent; des queux le ditez Abbe et
 “ Covent, et leurs predecessours, ount est seisiz, com de droit
 “ de leur esglise avautdite. Ne que ceo graunt ne ¹tourne
 “ au leur esglise en prejudice, en droit des mainmoiles, et de
 “ suyte que les avaunditz Abbe et Covent demandent des ditz
 “ burgeys de moudre au lur molyns; ne au les bones gentz
 “ avautditz, que y ne puissent de celle suyte par ley des-
 “ charger, quele heure que les ditz Abbe et Covent de ceo
 “ veudrent suyre devers eaux par voie de ley. Ne que ceste
 “ escript ne soit pas usee en barre del Abbe, ne del Covent,
 “ ne de leur successours, de ²custier les mainmoiles, si ley
 “ et droit en ayent par ley de terre, ne davoit suyte au lur
 “ molyns, si ley et droyt en ayent. ³En tesmoignaunce de
 “ quele chose, l'Abbe et Covent ount mys lur comun seal, et
 “ les bones gentz, burgeys, ount mys lur seals entrechaun-

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308-26.

“ shall molest or turn to the prejudice of their church afore-
 “ said, against their having and using all their other fran-
 “ chises, and their rights which unto their church belong; of
 “ the which the said Abbot and Convent, and their predeces-
 “ sors, have been seised, as of the right of their church afore-
 “ said. And that this grant shall not turn to the prejudice
 “ of their church, as to the right of handmills, and of suit
 “ which the aforesaid Abbot and Convent demand of the said
 “ burgesses in grinding at their mills; nor yet to [the pre-
 “ judice of] the good folks aforesaid, that they shall not be
 “ ⁴able of such suit by law to discharge themselves, at what
 “ time soever the said Abbot and Convent shall wish to sue
 “ them thereupon by way of law. And that this writing shall
 “ not be used in bar of the Abbot, or of the Convent, or of their
 “ successors, in removing the handmills, if law and right they
 “ have therein by law of the land, or of having suit at their
 “ mills, if law and right they have therein. In witness of
 “ which matter, the Abbot and Convent have set their common
 “ seal, and the good folks, burgesses, have set their seals, in-

¹ *teurne* in MS.

² *Qy.* if not *oustier*.

³ *Et* in MS.

⁴ In other words, that the legal

status of both parties, as to right of
 multure and use of handmills, shall
 remain as before, and be in no way
 affected by the present agreement.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—

“ ablement. Yceaux sunt tesmoignes;—Monsire Robert de
“ Kendale, Monsire Walter de Nevyle, Monsire William Lode-
“ wik, Thomas Wiliothe, John de Meryndene, Edmund Chil-
“ terne, et autres. Doncs au Saint Alban, les jour et an avan-
“ ditz.”

“ terchangeably. These are witnesses,—¹ Sir Robert de Ken-
“ dale, ¹ Sir Walter de Nevyle, ¹ Sir William Lodewik, Thomas
“ Wiliothe, John de Meryndene, Edmund Chilterne, and others.
“ Given at Saint Alban’s, the day and year aforesaid.”

Dissensus Conventus concordie prænотата.

The King,
by letter,
sends or-
ders to the
Abbot and
Convent,
that the said
agreement
shall be
duly con-
firmed.

The Per-
ambulation
is present-
ed in the
church of
St. Alban’s,
on the 17th
of March.

The Con-
vent, in
Chapter,
opposes the
confirma-
tion of the
proposed
agreement.

Omnibus ita gestis, litteram regiam impetrarunt, Abbati et Conventui dirigendam, in qua mandavit Rex eisdem, ut concordiam, factam coram suo Consilio, sigillo eorum communi facerent confirmari per litteras, formam et actionem prædictæ concordie continentes, sub forma in instrumento infra scripto contenta.

Perambulatione autem facta, ut præmittitur, et Consilio Abbatis in ecclesia Sancti Albani sexto decimo Kalendas Aprilis præsentata, Abbas et Conventus, ad mandatum Domini Regis, et ad sæculum tempestuosum habentes respectum, et quia tunc pene regnum omni juris remedio destitutum fuerat, cedere disposuerunt importunæ voluntati adversariorum suorum, licet inviti.

Eodem die, post prandium, convocari fecit Abbas Conventum ad Capitulum; ubi lectis primitus coram ibidem congregatis articulis petitis per villanos, lecto etiam dicto scripto concordie, de quo superius fit mentio; quod scriptum sigillo communi Capituli cum Abbas signari petisset, omnes monachi et singuli de Conventu, unanimi assensu et ² voluntate petitioni Abbatis sui, cum effectu, resistebant; dicentes expresse, quod citius

¹ Strictly and literally,—“ My Lord.” | ² *voluntati* in MS.

mori mallent, quam scriptum hujusmodi sigillo eorum communi consignare: ponentes verba sua in ore Fratris Ricardi de Paxtone, Archidiaconi Monasterii Sancti Albani, ipsum attente rogantes, quod nomine omnium et singulorum de Capitulo, ac suo, hujusmodi faceret protestationem. Qui quidem Archidiaconus nomine suo, ac etiam omnium et singulorum de Capitulo, et Capituli nomine, protestabatur prædictum scriptum se sigillo communi nolle consignare quovismodo, sed citius pro jure Monasterii mori in hac parte; pro eo quod hujusmodi facti concessio, si super eadem scriptum prædictum foret sigillo communi consignatum, in exhæredationem Monasterii tenderet, et dilapidationem, in futurum.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Through Richard de Paxtone, the Archdeacon, the members of the Convent solemnly protest against sealing the agreement.

Abbas igitur, timens mala quæ verisimiliter possent emergere, nisi prædicta sigillarentur, statim exhibuit regiam litteram, de qua locuti sumus; quæ mandavit ut concordiam, coram suo Consilio factam, Abbas et Conventus confirmarent sigillo suo communi. Qua lecta, Abbas, Conventu ibi congregato, in virtute sanctæ obedientiæ præcepit, quod scriptum hujusmodi sigillo suo communi facerent consignari. Propter quod, omnes monachi, qui præsentés erant, præ timore mandati regii et obedientiæ, territi, surgentes Capitulum exierunt; consignationi, seu sigillationi, scripti prædicti, quotiens petita fuerat, contradicentes expresse.

The Abbot shews the King's letter, enjoining confirmation of the agreement.

All the monks, in alarm, leave the Chapter, refusing to set the seal to the agreement.

Tandem Abbate urgente, et pericula imminencia prædicente, inviti scriptum consignaverunt; facta tamen prius protestatione coram Magistro Johanne de Maideforde et Johanne le Hay, notariis publicis, et testibus tunc præsentibus, hoc per vim et metum, et non de mera voluntate, concessum. De qua re statim fecit prædictus Johannes le Hay instrumentum.—

After making formal protestation before notaries public, they finally consent.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

*Processus discordia, petitionis, concessionis, et ¹dis-
sensus Conventus, super libertatibus præscriptis,
in publicam formam sub instrumento publico
redactus.*

Narrative
of the pre-
vious pro-
ceedings,
the de-
mands of
the towns-
men, and
the formal
protest of
the Con-
vent
against the
concession
thereof,
which had
been ex-
orted from
them by
letter from
the King.

“ ‘ In Dei nomine, Amen. Per præsens publicum instrumen-
tum omnibus appareat manifeste quod anno ab Incarnatione
Domini millesimo trecentesimo vicesimo septimo, Indictione
decima, a Die Conversionis Sancti Pauli usque ad decimum
sextum diem, (videlicet, septimum decimum Kalendas Aprilis.)
in mense Martii, omnes quasi, et singuli, de villa Sancti
Albani, simul per vices congregati, et, ut prima facie vide-
batur, contra felicis recordationis Dominum Hugonem, tunc
temporis Monasterii de Sancto Albano Abbatem, ipsumque
Monasterium, ad invicem confœderati fuerunt, et quasi con-
spirati; propter quosdam articulos per communitatem villa
Sancti Albani ab ipso Domino Abbate petitos, et per ipsum
et Consilium suum denegatos; quorum articulorum tenores
tales sunt:—
“ ‘ Communitas villæ Sancti Albani supplicat Abbati et
Conventui quod eis deliberent chartas libertatis eorum,
quibus dicta villa, et ejusdem burgenses, fiebant ita liberi
sicut burgus et burgenses; quibus libertatibus usi sunt a
tempore confectionis dictarum chartarum, donec per dictum
Abbatem et prædecessorem suum proximum fuerant impe-
diti; ut testatur dicta charta libertatis, et quidam liber in
Treseria Regis, qui vocatur Anglice ‘ *Domesday*.’
“ ‘ Item, quærunt quod liceat eis homines eligere, videlicet,
duos burgenses, electione propria, adeundi gratia ad Parlia-
menta Regis pro dicta villa, secundum libertatem alii
burgo concessam; sicut usi sunt temporibus retroactis.
“ ‘ Item, quod liceat eis respondere in Justitiis Itinerantibus,
et omnibus aliis inquisitionibus et placitis, per duodecim
burgenses dictæ villæ, sine commixtione forinsecorum;
sicut usi sunt tempore retroacto.
“ ‘ Item, quod assisa panis et ²cervisiæ dictæ villæ de cætero
per duodecim burgenses juratos custodiatur; sicut anti-
quitus consuevit.

¹ *dispensus* in MS., but corrected by a later hand. | ² *cervisie* in MS.

“ ‘ Item, quod habeant ¹ commune in terris, boscis, aquis,
 “ ‘ piscariis, et aliis ² commoditatibus; sicut continetur in
 “ ‘ *Domesday*, et sicut antiquitus habere solebant per easdem
 “ ‘ libertates.

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308–26.
 —

“ ‘ Item, quod liceat eis habere molas manuales, sicut ha-
 “ ‘ bere solebant; et quod eis fiant emendæ de damnis, ³ quæ
 “ ‘ per hujusmodi sustinuerunt defectum.

“ ‘ Item, quod ballivus villæ Sancti Albani juratus faciat
 “ ‘ omnes executiones dictæ villæ de cætero, absque interpo-
 “ ‘ sitione ballivi ⁴ Abbatis, vel cujuscunque alterius, sicut
 “ ‘ cæteris temporibus consuevit.’

“ Tandem magnatibus et communibus amicis intervenien-
 “ tibus, postquam plures tractatus inter ipsas partes habitos,
 “ contentio inter memoratum Dominum Hugonem, Abbatem, et
 “ communitatem villæ Sancti Albani prædictam, conquievit sub
 “ certa forma in quodam scripto, inter ipsas partes confecto,
 “ contenta et recitata, secundum quod per ipsum scriptum
 “ intuentibus plenius liquere potest. Pro cujus scripti con-
 “ signatione et concessione idem Abbas totum Conventum
 “ Monasterii de Sancto Albano in Capitulo, decima sexta die
 “ mensis Martii, anno et Indictione prædictis, præcepit con-
 “ gregari eò coadunari. Cumque præfatus Dominus Abbas,
 “ Capitulum Monasterii de Sancto Albano ingressus, in quo
 “ multo plures quam duæ partes Conventus præsentis fuerant,
 “ lectis primitus coram ibidem congregatis articulis supra-
 “ scriptis, lectoque etiam dicto scripto, de quo superius fit
 “ mentio, cujusmodi scriptum sigillo communi Capituli eorun-
 “ dem signari petivisset; omnes monachi et singuli de Conventu,
 “ sicut præmittitur, Capitulum facientes, unanimi assensu et
 “ voluntate, petitioni dicti Domini Abbatis sui cum effectu re-
 “ sistebant, et resistebat quilibet eorundem, dicentes expresse
 “ quod citius mori mallent, quam scriptum hujusmodi sigillo
 “ eorum communi consignare; ponentes verba eorum, et cu-
 “ juslibet eorum, in ore Fratris Ricardi de Paxtone, Archi-
 “ diaconi Monasterii supradicti; ipsum attente rogantes quod
 “ nomine omnium et singulorum de Capitulo, ac suo, hujus-
 “ modi faceret ⁵ protestationem. Qui quidem Archidiaconus,
 “ nomine suo, ac etiam omnium et singulorum de Capitulo, et
 “ Capituli nomine, protestabatur se dictum scriptum sigillo
 “ communi nolle consignare quovismodo, sed citius pro jure

¹ *commune* in MS.

² *comoditatibus* in MS.

³ *quo* in MS., by inadvertence.

⁴ *Abtatis* in MS.

⁵ *et* is inserted here in MS., by mistake.

Hugh, 27th Abbot, A.D. 1308-26. —

“ Monasterii mori in hac parte; pro eo quod hujusmodi facti concessio, si super eodem scriptum prædictum foret sigillo communi consignatum, in exhæredationem Monasterii tenderet, et dilapidationem, in futurum. Quod præfatus Abbas videns, litteras illustris Regis nostri, Edwardi Tertii, in medio exhibuit, sub hac forma.—

Breve Regis de concordia inter partes prædictas inita, ob sigillo dictorum Abbatis et Conventus sigillandum.

The King's letter, ordering due confirmation by the Abbey and Convent of the said agreement.

“ ‘ Edward, par la grace de Dieu, Roy dEngleterre, Seignour d'Irland, e Ducs dAquitaine, a noz chers en Dieu, Abbe et Covent de Seint Alban, saluz. Pur ceo que nous avoms entenduz que sur ¹aucuns debatz meuz nadegares entre vous et noz bones gentz de la dite vile, acord sest pris devant nostre Conseil; vous mandoms que meisme lacord fatz affermer par lettres souz vostre comun seal; en covenable fourme, si avaunt cum a vous attent, par le dit acord. Done souz nostre Prive Seal, a Westmouster, le unzeme jour de Marz, lan de nostre regne primer.’

[TRANSLATION.]

“ Edward, by the grace of God, King of England, Lord of Ireland, and Duke of Aquitaine, to our dearly beloved in God, the Abbot and Convent of Saint Alban's, greeting. Whereas we have heard that upon certain dissensions lately moved between you and our good folks of the said town, an agreement has been come to before our Council; we do command you that the same agreement you cause to be confirmed by letters under your common seal; in becoming form, so soon as you conveniently may, according to the said agreement. Given under our Privy Seal, at Westminster, the eleventh day of March, the first year of our reign.”

“ Qua lecta, dictus Dominus Abbas, pro tribunali, prout moris est, in Capitulo sedens, dicto suo Conventui, inibi, sicut præmittitur, congregato et adunato, in virtute sanctæ obedientiæ præcepit, quod scriptum hujusmodi communi sigillo suo facerent consignari; propter quod fere omnes monachi—multo plures quam duæ partes præsentis, sicut præmittitur, Capitulum facientes,—præ timore mandati regii et obedientiæ perterriti, surgentes Capitulum exierunt; con-

¹ Apparently “*aucurus*.”

“ signationi, seu sigillationi, scripti prædicti, quotiens petita
 “ fuerit, expresse contradicentes in hac parte. Acta sunt hæc
 “ quæ supra scribuntur, anno, Indictione, mense, die, et loco,
 “ præscriptis, Magistro Thoma Perot, Juris Professore, Do-
 “ mino Johanne de la Hay de Daget, Johanne de Lay, patre
 “ ipsius Johannis, et Roberto de Hasselle, testibus, Lincolnensi
 “ Diœccesi, ad præmissa vocatis et rogatis. Et ego, Johannes
 “ le Hay, clericus, Lincolnensis Diœcesis, Sacrosancti Ro-
 “ mani Imperii auctoritate notarius publicus, præmissis om-
 “ nibus et singulis, sicut præmittitur, in jam dicto Capitulo
 “ actis, gestis, et recitatis, una cum dictis testibus, præsens
 “ interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, et publicavi, et in
 “ publicam hanc formam redegi; meoque signo et nomine
 “ consuetis signavi, specialiter rogatus, in testimonium præ-
 “ missorum.”

Hugh,
 27th
 Abbot,
 A.D.
 1308–26.

*De seysina communis ¹capta per prædictos villanos,
 et prosternatione arborum et fossorum in boscis,
 venatione in garennâ, et piscatione in aliis
²[piscariis] separabilibus, Monasterii Sancti Al-
 bani prænotati.*

Villani igitur Sancti Albani, adepti in hac parte ar-
 bitrium voluntatis eorum, jam de novo facti burgenses,
 pro communia in Bosco de La Barnet, prius petita, viri-
 liter desudantes, arbitrio ad hoc discutiendum ex
 utraque parte electorum stare penitus recusabant; sed
 verbis comminacibus et ampullosis, absque ulteriori
 dilatione, eandem petierunt liberaliter sibi reddi.

Abbas igitur, ista audiens, et perpendens mundum
 contra Dei Ecclesiam, ejusque ministris infestum, ma-
 lens ad tempus patienter pauca sufferre, quam pluribus
 in futurum periculis subjacere, in Vigilia Dominicæ
 Ascensionis, quorundam fratrum assensu requisito, per
 Senescallum suum villanis seisinam liberari præcepit.
 Quo facto, catervatim irruentes, quasi furibundi, villani

The bur-
 gesses of
 St. Alban's
 demand
 common in
 Barnet
 Wood, to
 be forth-
 with deli-
 vered to
 them.

The Abbot
 orders
 seisin of
 common to
 be delivered
 to them;
 whereupon,
 they tear
 down
 branches of

¹ *capte* in MS., erroneously. | by the sense.

² Omitted in MS., but required |

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—
the trees,
break down
the hedges,
invade the
Abbot's
warren
and fish-
ponds, and
set up 89
handmills.
These
enormities
continue
throughout
the Abbot's
life; but
are stopped
by his suc-
cessor.

prædicti, et ramos fagorum confringentes, nomine sei-
sinæ, cum clamore pomposo per villam deportabant.
Fossas insuper, et sepes, circa La Barnetwode, et Frith-
wode, et Eywodemade, crescentes, pro eorum commu-
nia prosternebant; in aquis Abbatis extunc piscantes
ad libitum, et per quinque annos sequentes lepores
et cuniculos agitantes in garennæ; necnon molas ma-
nuales in circuitu villæ levantes, usque ad numerum
octoginta.

Nec potuit dictorum villanorum compleri, seu ter-
minari, malitia in tota vita præfati Abbatis; neque
satisfacere tot damnis irrogatis Abbati et Monasterio
voluerunt, donec per successorem hujus Abbatis, scilicet,
Dominum Ricardum de Walingforde, reducti sunt ad
gradum pristinum, et coacti pro parte damna resarcire,
ut inferius demonstrabo.

*De viginti libris ¹ a memorato Abbate per quemdam
latronem mirabiliter extortis.*

A thief,
disguised
as an es-
quire, by
threats of
slaying
him, ex-
torts twen-
ty pounds
from
Abbot
Hugh.

Istius Abbatis temporibus venit quidam, habitum
præferens alicujus armigeri generosi, petens colloquium
habere cum Abbate. Ad quem cum Abbas egressus fuis-
set in penticium, salutato reverenter Abbate, armiger
professus est se quædam secreta eidem velle referre.
Cumque Abbas jussisset ut ediceret quæ volebat, re-
spondit se nullo modo posse referre tanta secreta, nisi
in loco secreto. Secessit igitur Abbas in quamdam
privatam cameram cum eodem, remotis armigeris et
cunctis capellanis suis. Ribaldus autem ille, qui armi-
ger apparebat, latro fuit versutissimus; qui mox ut
conspexit nullum adesse, præter eos duos solos, insur-
rexit in Abbatem, et, arrepta gula, tenuit suffocando;
et, extracta sica, minatus est mox se interfecturum

¹ *et* abbreviated, in place of *a*, in the MS.

Abbatem, nisi dare vellet eidem viginti libras, et insuper secreto tegere factum suum, donec exisset et pertransisset pericula quæ possent illi contingere in dominio Abbathiaë.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Abbas vero, timens vehementer vitæ suæ, ut erat vir vecordissimus, quamvis pulcherrimus esset, et statura sublimis, ¹ illico concessit latroni quod petiit; et ipsemet ² pecuniam cum festinatione quæsivit, et abire permisit, nullo modo se tutum reputans quamdiu gaëonem præsentem conspexit.

The thief
escapes
with im-
punity.

Hæc igitur scripsimus, ut caveant posteris personis secedere in loca privata, sine assistentia famulorum.

Warning
to be de-
rived there-
from.

De nimia familiaritate dicti Abbatis cum mulieribus.

Familiaritatem damnosam frequenter consuevit admittere fœminarum, supra quam habitus et gradus ejusdem exigebant; unde aliquotiens suum monasterium gravis jacturæ, ne dicam dilapidationis, dispendium incurrebat: minusque timebatur et amabatur, juxta illud Gregorii,—“ Restat ut cujus vita despicitur, ejus “ prædicatio contemnatur.”

Expenses
incurred
through
Abbot
Hugh's
frequent
entertain-
ment of
ladies.

De quadam annua pensione quadraginta solidorum, Edmundo de Hedersete de Cella de Wymundham percipienda, per prædictum Abbatem prodigaliter concessa.

Magnificentiam quoque plurimum sectabatur, et, ut appareret quod concupivit reputari, munificentiam infructuosam multotiens fecit prodiga manus ejus.

His osten-
tious
prodiga-
lity.

Nempe cum quadam vice visitandi gratia ad Cellam de Wymundham accessisset, et, ut moris provincialium

He need-
lessly
grants a

¹ *ilico* in MS.

| ² *pecuniam* in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

pension
of 40
shillings
yearly,
from the
Cell of
Wymund-
ham, to
Edmund de
Hetirse-
tete,
when a
child in
the cradle.

Edmund
holds the
pension for
fifty years.

generosorum, exceptus et salutatus fuisset ab eisdem, et præcipue a Domino Symone de Hetirse-
tete, milite, ¹[qui] tunc temporis inter majores illius patriæ mag-
nus reputabatur; contigit ut, rogatu ipsius Symonis, domum ejusdem inviseret Abbas. In qua cum suscep-
tus fuisset honorifice, reperit in cunis vagientem parvu-
lum, et filium ejusdem Symonis; qui postea successit patri hæreditario jure, videlicet, Edmundum Hetirse-
tete; qui fortassis vagire factus est, et monstratus Abbati, propter id quod post accepit ab eo.

Revera Abbas, viso parvulo, juxta suam magnificen-
tiam munificus apparere cupiens, contulit confestim illi, annis singulis ad totam vitam suam, pensionem de Domo de Wymundham quadraginta solidorum, in magnam ipsius ecclesiæ jacturam: namque circiter quin-
quaginta annos eadem pensio pendebatur; per totum tempus, videlicet, quo præfatus advixit Edmundus.

² [*De morte Hugonis Abbatis.*]

Death of
Abbot
Hugh, 7th
September
1326.

He leaves
the Abbey
burdened
with pen-
sions and
corrodies.

Igitur Dominus Hugo Abbas, nimium fatigatus præ-
fatis injuriis, et aliis similibus, post plures labores, post multa et damnosa litigia, post innumeros cordis angores, pro jure sui monasterii habitos atque passos, terrenis rebus, vitæque, valefaciens, in felici nocte præcedente Nativitatem Dei Genitricis, manibus Conditoris spiritum commendavit; relinquens cameram suam diversis creditoribus in quinque marcarum millibus obligatam. Et, quod valde grave fuit, pensionarios post se reliquit. Pro diversis, vel pro stando pro jure Monasterii, receperunt annuatim quaterviginti libras, decem et octo solidos, et quinque denarios; præter corro-

¹ Omitted in MS.; but required
by the sense.

² Though there is a space left for

it, this Rubric has been accidentally
omitted.

diarios, qui excreverunt ad quinquaginta quatuor, sive plures; et præter vastum bosci, quale antea nunquam fuit. Recepit ¹nempe suo tempore de bosco vendito septies mille, sexcentas, et quinque libras; et cepit de auxilio ex parte Conventus septingentas libras, et de subsidio per Priores Cellarum sex millia librarum. Et centum libras, datas Conventui per Dominum Regem Edwardum Karnervan, ad opus suum usurpavit; et de talligio tenentium Abbatis mille libras, et de auxilio per vicarios territorii Sancti Albani, centum libras; et pro corrodiis venditis mille septuaginta septem libras; et de denariis pro corrodiis in Cellis venditis mille libras. Ad quæ omnia supportanda, et suam continuandam magnificentiam, bona vel possessionis suæ pariter dimisit ad firmam, ²pecunia recepta præ manibus de eisdem, ³ut ex sequentibus apparebit.—

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308–26.

Enormous
sums raised
by him
from
various
sources.

He appropriates 100
pounds
given by
King Edward II.
to the
Convent.

De pecunia recepta præ manibus de diversis maneriis, et terris, et ecclesiis, ad longos terminos successorum suorum ad firmam dimissis.

Dominus Hugo Abbas dimisit ad firmam Andreae de Medestede manerium de Combes, ad terminum vitæ dicti Andreae, pro centum libris sterlingorum præ manibus receptis.

Property
mortgaged
by Abbot
Hugh.
The manor
of Combes.

Idem dimisit ad firmam manerium de Pynefeld Symoni de Skote, ad terminum sexdecim annorum; et recepit præ manibus pro quinque primis annis quadraginta libras.

The manor
of Pyne-
feld.

Idem dimisit ad firmam manerium de Waldene, cum duobus molendinis, Magistro Willelmo Legat, ad terminum decem annorum; et recepit præ manibus pro duobus annis quadraginta libras.

The manor
of Wal-
dene.

¹ *nempe* in MS.

² *pecunia* in MS.

³ Repeated in MS.

- Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.
—
- Idem dimisit ad firmam manerium de Barnet, cum redditu assisæ de Est Barnet, et molendinum de Agate, ad terminum decem annorum; et recepit præ manibus quaterviginti marcas.
- Manor of
Barnet,
and mill of
Agate.
- Idem dimisit ad firmam manerium de Caldecote Johanni Gavelok, ad terminum quinque annorum; et recepit præ manibus quadraginta libras pro tota firma.
- Manor of
Caldecote.
- Idem dimisit ad firmam manerium de Wyncelowe, cum mercata, redditibus, et molendino, pro centum marcis annuatim solvendis; et recepit inde præ manibus centum marcas.
- Manor in
Langlee.
- Idem dimisit ad firmam manerium Ricardi Alexandri in Langlee, ad terminum novem annorum, et recepit præ manibus viginti libras pro quatuor annis.
- Meadow at
Rikemeres-
worthe.
- Idem dimisit quoddam pratum apud Rikemeresworthe Johanni de Wyndrugge, ad terminum triginta annorum; et recepit præ manibus pro toto tempore viginti libras.
- Manor of
Sandrugge.
- Idem dimisit manerium de Sandrugge ad terminum viginti annorum; et recepit præ manibus pro decem primis annis centum quaterviginti libras.
- Mill at
Sandrugge.
- Item, pro molendino ibidem dimisso ad terminum viginti annorum, recepit præ manibus pro decem annis triginta libras.
- Manor of
Northawe.
- Idem recepit pro manerio de Northawe præ manibus pro sex annis sexaginta libras.
- Land at
Conselive.
- Idem recepit pro terra de Conesclif præ manibus quadringentas marcas, videlicet, pro quinque annis.
- Manor of
Codekote.
- Idem recepit præ manibus pro manerio de Codekote, cum molendino, centum libras.
- Mills at
Nortone.
- Idem recepit præ manibus pro duobus molendinis de Nortone quadraginta marcas.
- Mill at
Watford.
- Idem recepit præ manibus pro molendino de Watforde viginti marcas.
- Timber
given away
by him.
- Summa jacturæ pro stulta omissione firmarum, et pro denariis præ manibus receptis, excedit sexcentas quadraginta septem libras. Dedit autem de boscis

suis meremium diversis personis, ad valorem nongentarum triginta sex librarum.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

*Particularis excusatio negligentiarum et debitorum
Abbatis præscripti.*

Excusabilis nihilominus in magna parte fuit Abbas iste de tantis receptibus, quia expensæ fuere in summa totius terræ tribulatione, quando proceres contra Regem insurrexerunt, et sua, in Monasterio vel maneriis re-
perta, sæpius prodigaliter vastaverunt. Et ipse multa opera in Monasterio consummavit, et plures possessiones et prædia acquisivit, quibus non modicum ampliatur locus noster. Insuper socialis fratribus suis extitit, gratus, mitis, innocens; per quas virtutes creditur divinum favorem uberius meruisse. Depressus fuit insuper per corrodia vendita temporibus Abbatum Rogeri, Johannis, et Johannis; quæ ascendebant annuatim ad summam ducentarum et nonaginta novem librarum. Per pensiones etiam ex parte Abbatum gravatus fuit nimium; quæ annuatim ad quaterviginti tres libras taxabantur. Ad solvendum pretium robarum, per scriptum concessarum, quolibet anno tenebatur in quatuordecim ¹libris; etiam in frumento solvendo diversis personis per scriptum annuatim amplius quam quatuor libras dedit.

These expenses partly excusable by reason of the lawlessness of the times. Some property acquired by him for the Abbey. A man of harmless and pleasing disposition. Oppressiveness of the existing corrodies sold by his predecessors. Other expenses which weighed on him.

*De ortu, educatione, litteratura, gradu, et moribus,
Ricardi de Walyngforde, in Abbatem vicesimum
octavum Monasterii Sancti Albani eligendi.*

Hic Ricardus Abbas, de Walingfordia oriundus, patre Willelmo, arte fabro ferrario, matre vero Isabella; qui inter convicaneos suos, respectu pauperum locupletes, et in oculis divitum mediocres, frugaliter tamen et sine querela vivebant. Patre itaque adhuc puer etiam vix

Richard de Wallingford, a person of humble origin.

¹ libras in MS.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Losing his
parents,
when
young, he
is adopted
by William
de Kirkeby,
and sent
to Oxford.

Assuming
the monas-
tic habit at
St. Alban's,
after
staying
there three
years, he
returns to
Oxford.

His regrets
that he had
devoted
too much
of his time
to mathe-
matical
pursuits,
and too
little to
theology.

decem annorum orbatus, a bonæ ¹memoriæ Willelmo de Kirkeby, Priore Walingfordiæ, ob solam docilitatem ingenii, et indolem bonæ spei, post non multos annos adoptatur in filium. Cujus eleemosynarum ope suffultus, grammaticam et philosophiam Oxoniis didicit circiter per sex annos, et determinans in Artibus, juxta morem, vicesimo tertio ætatis suæ anno sæculo valefecit, et in hoc Monasterio Sancti Albani devote suscepit habitum monachalem.

Exercitatus igitur per triennium in conversatione claustrali, denuo ad studium litterarum, per bonæ memoriæ Hugonem Abbatem et Conventum, Oxonias destinatur; ubi per novem annos continuos in philosophia et theologia studuit indefessus, quoadusque communi Magistrorum decreto ad lecturam Libri Sententiarum licentiari, tanquam sufficiens, mereretur.

Nec silentio transeundum est, quomodo e duobus non sine gemitu eum conqueri frequenter ²audivimus; de uno, quod tam citus, tam immaturus, extra claustrum, et etiam ante plenam redditionem divini servitii more claustrii, ad Studium est emissus. De altero, quod omissis aliis philosophiæ studiis, amplius quam oportuit, doctrinalibus mathematicis, in quibus fuit apprime eruditus, operam magnam dedit, videlicet, circa speculationem conclusionum arsmetricæ et geometriæ, astronomiæ et musicæ; sicut ejus scripta et instrumentorum opera hucusque testantur. Qua curiositate distractus, minus in reliquo philosophiæ et ³theologiæ profecit studio; quod dolebat. Veruntamen, in opponendo aut respondendo per scholas communi judicio Magistrorum

¹ *morie* in MS., by inadvertence; but corrected in the margin in a later hand.

² Walsingham is evidently quoting from a preceding writer here, as

Abbot Walingford died A.D. 1335, and Walsingham compiled these pages more than sixty years after that date. See page 186 *post*, Note 2.

³ *theogie* in MS.

non insufficiens habebatur, quominus ad lecturam Sententiarum assumptus statum Bacularii est adeptus.

Hugh,
27th
Abbot,
A.D.
1308-26.

Rediens igitur ad Monasterium in autumnno ad visitandum Abbatem et fratres, pro uberiori exhibitione habenda, ad solemnitatem lecturæ suæ, flebili fato exitus patris sui et domini ab hac luce, nocte præcedente Nativitatem Dei Genitricis et Virginis, a reditu Studii finaliter est detentus. Sunt qui dicunt eum et obitum Abbatis Hugonis, et semetipsum futurum Abbatem, per constellationes prædixisse; et ob hoc maturasse ad Monasterium, ne per eum staret, quominus eligeretur.

While Wallingford is on a visit to St. Alban's, Abbot Hugh dies; whose death is said to have been foretold by him.

De electione ejusdem Ricardi in Abbatem Sancti Albani.

Corpore itaque Abbatis post tridie solemniter, ut decuit, tradito sepulturæ per Abbatem de Waltham, aliorum assistentia prælatorum officium peragentem, missum est Domino nostro Regi, prout moris est, pro licentia eligendi. Qua sine difficultate obtenta, ¹ communi assensu Capituli dies certus electionis præfigitur per Priorem, bonæ memoriæ Robertum de Nortone, videlicet, in crastino Apostolorum Simonis et Judæ, feria quinta; ad quem diem, omnes et singuli Priores Cellarum nostrarum litteris peremptoriis sunt vocati, omnesque personaliter accesserunt. Et Missa de Spiritu Sancto habita, præfatus Ricardus de Walingforde omnibus in Capitulo fratribus devote fecit Sermonem, pro themate hoc assumens,²—"Eligite ex vobis virum meliorem." Et completo Sermone, omnibus placuit per viam incedere compromissi; et electi sunt compromissores novem in summa ³ concordia die electionis, scilicet, die Jovis in crastino Apostolorum Symonis et Judæ.

On the burial of Abbot Hugh, the King is requested to grant a *congé d'élire*.

On the day of election, 29th October 1326, Richard de Wallingford preaches before the Convent.

¹ *comuni* in MS.

² 1 *Samuel* xvii. 8, apparently.

³ *cordia* in MS., by inadvertence.

A.D. 1326. Ipso autem die Sanctorum Apostolorum, fecit in Capitulo Sermonem Frater Ricardus de Trengē, habens hoc thema,¹—“Ego vos elegi;” et multum placuit omnibus ejus Sermo.

Sermon on the preceding day by Brother Richard de Trengē.

The election is made by way of compromise.

Names of the Compromissors.

Electi ²[sunt] autem compromissores per Priorem et Conventum; quorum hæc sunt nomina.—Frater Ricardus de Tywinge, Prior de Tynemuta; Frater Johannes de Hurle, Prior de Wymundham; Frater Willelmus Heyron, Prior de Walingford; Frater Nicolaus de Flamstude, Prior de Hertford; Frater Ricardus de Paxtone, Archidiaconus; Frater Willelmus de Nedham, primus Scrutator; Frater Ricardus de Trengē, Confessor; Frater Johannes Keleshul, Hostiliarius; et Frater Ricardus Walingford, Scholaris. Isti, habita potestate per viam compromissi, sub sigillo Capituli, eligendi, seorsum in Capella Abbatis, supra Locutorium, de electione tractaverunt, et, consilio dicti Fratris Ricardi de Walingford, sine personarum acceptione, tractarunt de omnibus et singulis monachis Monasterii et Cellarum, discurrendo per nomina et merita singulorum. Ipse quidem Frater Ricardus de Wallingford ut frequenter dicebat, quod ipso die in Missa quam in honorem Sanctorum Albani et Amphibali, et Sanctorum quorum reliquiæ habentur ad altare Sancti Amphibali, non sine lacrymis celebravit, tantam concepit fiduciam pacificæ electionis futuræ ad honorem Dei, Ecclesiæque profectum, quod firmiter in corde disposuit, quod quemcunque ipso die contingeret eligi, ipsum tanquam divinitus ecclesiæ a Deo provisum, devote, quantum in eo fuit, susciperet absque contradictione quacunque. Ex qua fiducia sic concepta, facilius electioni postea de se factæ consensit; timens contumeliam facere Spiritui Sancto. Multum tamen postea, et crebro, pœnituit quod, postposita consideratione propriæ infirmitatis et insufficientiæ, et etiam

Wallingford's devout assurance that the election will fall on the most fitting person.

His regrets afterwards expressed, that he had so readily consented

¹ *Johu* xv. 16, 19.

² Omitted in MS.

³ *con* is repeated before this word in MS., by inadvertence.

debitorum Monasterii, et quam arduum erat opus regere animas, et multorum moribus deservire, sub tam umbratili fiducia præsumpsit de tam facili consentire. Sed Dominus voluit eum conterere in infirmitate, ut pius ostenderet quod non humana industria aut fortitudine corporis, sed sola ejus gratia, in reformatione domus Dei, est fiducia perhibenda.

A.D. 1326.
to accept
the office.

Transcursis igitur meritis singulorum sub deliberatione non modica, in absentia singulorum, præstitoque prius ab omnibus compromissariis juramento de celando sub sigillo consilii ¹quicquid invicem dicerent de absentibus fratribus inter loquendum, tandem in absentia dicti Fratris Ricardi, de eo diutius pertractantes, assensu unanimi eum concorditer elegerunt. Quorum postmodum gestum dictus frater Ricardus percipiens, quod in eum consenserant eligendum, sub verecundia dissimulavit, nolens aliquid compromissariis tangere, nisi ipsi prius eidem aliquid tetigissent. In perplexitate itaque vir suspensus, si resistere expediret, an melius consentire, tandem pronunciata electione in Capitulo, ad lacrymosam fratrum instantiam, post quasdam excusationes, si fas est dicere excusationes, inquam, magis excusato quam puro pectore procedentes, consensit hiis verbis:—"In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, " ad honorem Dei Genitricis Mariæ, perpetuæ Virginis, " et Sanctorum Patronorum meorum, Albani, Amphibali, et Patris Sanctissimi, Benedicti, et omnium " Sanctorum, electioni de me factæ, timens resistere " Spiritui Sancto, *et cætera.*"

Richard de
Walling-
ford is
elected
Abbot.

His per-
plexity, on
being in-
formed of
the election.

Suggestion
that his
hesitation
was simul-
lated.

He gives
his formal
consent to
the election.

¹ *quicquid* in MS.

Richard II., *De itinere et expensis ejusdem Abbatis versus Curiam Romanam; et gestis ejusdem ibidem.*

28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

The elec-
tion is
made
public in
the church.

With a
small reti-
nue only,
he waits
upon the
King at
Notting-
ham.

His humble
mode of
life, imme-
diately
after his
election.

His mode-
rate request
made of the
Convent,
before he
sets out
for the
Papal
Court.

Written
list of his
expenses,
made by
Nicholas de
Flamstede,
his com-
panion,

Electus itaque Dominus Ricardus de Wallynforde, ductus ad ecclesiam, cum tremore et reverentia, prout decet, sistitur ante majus altare, et per Fratrem Ricardum de Paxtone, Archidiaconum, electio populo publicatur, præter spem omnium, et maxime laicorum. In simplicitate itaque qua prius solebat incedere, secessit in cameram Prioris, donec, provisa familia mediocri, ad præsentiam Regis accessit, apud Notyngham tunc morantem: et non sine causa dico "familia mediocri;" quia a die electionis usque ad iter susceptum versus Curiam, quod fuit die Sancti Clementis, sine pompa familiae, sine convivis, ut solebant, sine exenniis Obedientiariorum, sine oblationibus munerum, ipso dissimulante, et aliis, ut ita dicam, negligentibus solitum suo electo honorem præbere, in camera cum unico capellano, et multotiens in mensa cum suo unico contentus ferculo victitabat.

Nec tacendum censeo in præsentem, quod omnia dona confratrum suorum, quando licentiam in Capitulo postulabat pro itinere ad Curiam arripiendo, non valorem triginta ¹ excesserat solidorum. Sed hæc hactenus; quia omnia hæc pius omnium Moderator convertit in bonum; quod satis poterit liquere volenti aspiceret ² papyrum suarum expensarum a die peregrinationis suæ usque ad diem reditus sui ad manerium suum de Crokeslee, in hebdomada Paschæ, factarum per manus Fratris Nicolai de Flamstede, qui in omnibus laboribus itineris consolator et consiliarius sibi fuerat indefessus: cujus discretioni et consilio, ut frequenter dicere ³ solet, electus

¹ *exceserat* in MS.

² *papirum* in MS.

³ Sic in MS., in the present tense :
Walsingham is probably using here

the materials of a writer contemporary with the facts which he relates. See page 182 *ante*, Note 2.

magis inniti et uti gaudebat, quia in ipso expertus est discretionem vivacis ingenii, religiosam in moribus gravitatem, zelum bonæ fidei, et mane et vespere sobrietatem conformem, quæ in paucissimis reperitur. Talis enim consiliarius multum pro exigentia temporis et statu Monasterii, quod multis debitis subiacebat, necessarius quidem, et tanquam specialiter a Deo provisus, in benedictione perpetua esse meretur.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326--35.

on the
journey.
High cha-
racter of
Flamstede.

Fuit siquidem camera ipsius Abbatis tunc plus quam quinque millibus marcarum diversis et certis debitoribus obligata; sicut infra patebit, ubi in anno tertio de hiis debitis, certis de causis, tractatur; præter maneria dimissa ad firmam pro ¹ pecunia accepta præ manibus, et expensa; et præter vastum bosci, quale antea nunquam fuit. Priores etiam Cellarum in tantum exinaniti fuerant supra modum, quod vix sibi ipsis suffiebat ad victum; unde nec ipse electus ab aliquo quicquam muneris habuit, ut solebant, præterquam decem marcas a Priore de Wymundham, quadraginta solidos a Priore de Bynham, et a Priore de Hertford unam cuppam pretii sexdecim solidorum.

Heavy
debts then
due from
the Abbey.

Difficulties
also of the
various
Cells.

Slight gifts
from the
Cells to the
newly
elected
Abbot.

Et quia de expensis circa confirmationem electionis facta est mentio, scire debes quod cum electus transfretaret ad Curiam versus, cum tribus Capellanis, electoribus et instructoribus electionis, videlicet, Fratrem Nicolao, Priore de Hertford, Fratrem Ricardo, Archidiacono, et Fratrem Ricardo Trengge, et cum unico armigero, et uno clerico, et uno salinario, septem equis in toto, et, ad onus ² nostrum, duobus aliis clericis, pro propriis negotiis, in ² nostra comitiva morantibus, a die Sancti Clementis usque ad diem Lunæ post Festum Circumcisionis, quod fuit secundo Nonas Januarii, quo die mane ad Curiam venit Avinionæ, in omnibus expendit quindecim libras, sexdecim solidos, obolum, sterlingorum.

Accom-
panied by
six persons,
and two
clerks, not
belonging
to the
Abbey, he
sets out for
Avignon,
23rd No-
vember,
and arrives
there, 4th
January.

¹ *peccunia* in MS.

² This evidently proves that Walsingham is quoting from the

narrative of a preceding writer. See pages 182 and 186, *ante*.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
Sum total
of his ex-
penses
953*l.* 10*s.*
11*d.*

Summa vero omnium expensarum ab ipso die Sancti Clementis usque ad quartam decimam Kalendarum Maii, quo die venit ad manerium suum de Crokeslee, de claro, cum communi visitatione Papæ et Cardinalium, et damnis et usuris mercatorum pro mutuo, nongentæ quinquaginta tres libræ, decem solidi, undecim denarii. Et hæc est vera summa omnium expensarum in omnibus, cum donis et datis universis in eundo et redeundo, in aliisque expensis; ut patet per ¹ papyrum compoti.

Abbot
Richard is
presented
to the Pope
(John XXI.
or XXII.)

In crastino adventus ejus, accessum habuit ad Domini Papæ præsentiam, et, ut moris est, antequam accederet, genua flectens trina vice, et ejus reverentiam salutans humiliter, deosculatus est primo dextrum pedem ejus; requisitus prius a Papa, si electio in concordia facta fuit, ad quod respondit ² comiter quod sic; et addidit:—

His address
to the Pope,
on asking
for confir-
mation of
his election.

“ Licet, Pater Sanctissime, parvitas mea in conspectu
“ Celsitudinis vestræ debeat rationabiliter trepidare,
“ tamen confortatus sum plurimum de consilio Apo-
“ stoli, ad ³ Hebræos dicentis,—‘ Adeamus cum fiducia
“ ‘ ad ⁴ thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur,
“ ‘ et gratiam inveniamus in auxilio ⁵ opportuno.’ Est
“ siquidem hic ⁶ thronus gratiæ, quod designat ⁷ nomen
“ vestrum sanctissimum. Interpretatus enim ‘ domi-
“ ‘ nus misericors,’ sive ‘ Dei gratia;’ et insuper ipsum
“ probat odor suavissimus vestræ famæ, per labia ex-
“ pertorum toto orbe terrarum diffusus. Ego igitur,
“ Frater Ricardus, sanctæ obedientiæ monachus, vestræ
“ dominationis servulus humilis, ad regimen Monas-
“ terii Sancti Albani, Lincolnensis Diocesis, vestræ
“ Sanctitati immediate subjecti, concorditer electus,

¹ *papirum* in MS.

² This word is doubtful, appearing as *ſū*, with an expunctory mark beneath the middle letter.

³ *Hebræus* iv. 16.

⁴ *tronum* in MS.

⁵ *oportuno* in MS.

⁶ *tronus* in MS.

⁷ The meaning of the name of Pope John (XXI. or XXII., A.D. 1316-34) is alluded to: “The grace” or “mercy of the Lord.”

“ juxta auctoritatem præmissam, accedo cum fiducia,
 “ tanquam ad thronum gratiæ, ad vestram serenissi-
 “ mam Sanctitatem, quæ se omnibus pie poscentibus
 “ semper exhibuit gratiosam, ut gratiam inveniam in
 “ confirmatione electionis prædictæ; quam dignetur
 “ vestra Sanctitas reverenda, cum sibi placuerit, mise-
 “ ricorditer expedire.”

Richard II.,
 28th,
 Abbot
 A.D.
 1326-35.

Et locutus est Dominus Papa cum electo familia-
 riter; inquirens ab eo nova de statu regni Angliæ:
 et demum electus, petita licentia visitandi Cardinales,
 et benigne obtenta, recessit.

Having ob-
 tained
 leave to
 visit the
 Cardinals,
 he with-
 draws.

*De cassatione electionis prædicti Abbatis, propter
 quosdam defectus compertos.*

Postquam vero forma electionis recitata est, vocatus
 est electus, et propter quosdam defectus in decreto
 repertos, petivit Dominus Papa, per tres Cardinales, ut
 electus noster juri, si quod habuit, pure et sponte re-
 nunciaret in manibus ipsius Papæ.

The elec-
 tion being
 found
 to be in-
 formal,
 Abbot
 Richard is
 called upon
 to renounce
 the election
 Grounds of
 such infor-
 mality.

Defectus in decreto reperti fuere, quod in omnibus
 commissionibus ad præfigendum, protestandum, et eli-
 gendum, facta fuit mentio de quibusdam actis; sed
 non habuit illa acta, nisi materialiter in aliis recitata.
 Secundo, quod cum electores in decreto dixerunt,—
 “ Et ego (talibus) consentio, et subscribo,” omnia inventa
 sunt sub eadem manu. Et hoc ¹subruebat totam for-
 mam, ita quod oportuit probare per testes totum pro-
 cessum, et per litteras regias de vacatione, et de licen-
 tia, et de persona electa; quæ fuisset via periculosissima,
 et sumptuosa. Tertio, quod non erant instructores nec
 procuratores cum sufficienti mandato; quæ omnia erant
 vitia, licet sanabilia, sed temporis longo processu.

¹ *subruebat* in MS.; a note in another hand above it, gives “*subvertebat*.”

Richard II., *Qualiter idem Ricardus fuerat per provisionem Papæ
A.D. 1326-35. promotus.*

Abbot Richard renounces his election; to be restored to his former grade. Post multas igitur angustias, et ad majora pericula evitanda, electioni suæ, hac adjecta conditione, renunciavit; videlicet, quod Dominus Papa bene provideret illi Monasterio de bono pastore, et ipsum electum¹ restitueret ad statum et gradum, quem pridie ante electionem in ipso Monasterio possidebat.

The Pope reappoints him to the office of Abbot. Habito ergo Dominus Papa colloquio cum Cardinalibus de statu Monasterii, et persona electi, statim dixit Papa,—“Et nos providemus illi personæ de dicto Monasterio, et confirmamus eum.” Quod electus ex-

He at once waits upon the Pope, and thanks him. He receives benediction, and gives presents to his friends among the Cardinals. tunc Abbas ut cognovit, relatione Domini Cancellarii, Episcopi Albanensis, mox prævenit omnes alios nuncios, qui nunciaturi erant ei de provisione facta, (ne, prout moris est, cogeretur eis dare aliqua beneficia,) et visitavit Papam in gratiarum actione devote; et post non multos dies munus benedictionis accepit ab Episcopo Portuensi. Et extunc potuit Abbas sana conscientia Cardinales, amicos suos, in exenniis visitare; quod et fecit.

De solutione taxæ Papæ et Cardinalibus, ratione vacationis Abbathicæ prædictæ.

Abbot Richard has to compound with the Papal officials for the tax due to the Pope on the vacancy of the Abbey. Curiales præterea citaverunt eum ut compareret coram Collegii Camerario, et Camerario Domini Papæ, ad componendum super taxa nostri Monasterii. Quibus ille respondit quod nihil scivit de aliqua taxa; nisi tantum de una uncia auri, quam singulis annis, nomine exemptionis, solvimus Curiae memoratæ. Cui illi,—“Sileas,” inquit, “quia nos loquimur de taxa quæ debetur pro visitatione, nomine vacationis, quam

¹ restituerat in MS., erroneously.

“ invenimus in Registro nostro, septingentarum et
 “ viginti marcarum ; quod est in florenis tribus milli-
 “ bus et sexcentis, computando quinque florenos pro
 “ marca.” Et demonstraverunt ei Registrum scriptum
 in ¹ papyro septingentarum et viginti marcarum pro
 Domo Sancti Albani, comminantes ut nihil amplius
 loqueretur. Tandem fecerunt illum jurare, tactis Sacro-
 sanctis, quod solveret ad constitutos terminos dictam
 summam, et sententiam excommunicationis fulmina-
 verunt, si non solveret diebus statutis ; injungentes
 poenaliter, ut personaliter rediret ad Curiam infra
 quinque menses post fractum terminum supradictum :
 quæ omnia redacta sunt in scriptis per notarios Papæ
 ibidem. Et multum gaudebat Abbas quod ad hanc
 summam perducta fuisset taxa nostri Monasterii ; quia
 informatus fuerat per illos, qui cum suis prædecessoribus
 fuerant per prius in Curia, quod taxa fuerat multo
 major. Unde, quia constat eos de Curia non habere
 certam evidentiam de taxa nostri Monasterii, potest qui
² successurus est in curam pastoralem, si requisitus de
 taxa fuerit, respondere quod minor sit, et quod iste
 Ricardus Abbas reclamavit contra illam taxam quam
 imposuerunt sibi. Sed quia Papa providit sibi de Ab-
 bathia, non est ausus in reclamazione persistere ; quia
 qui fuerunt de suo consilio asserebant quod Curiales, si
 vellent, possent de novo taxare nostrum Monasterium
 pro libito ; quia vacavit, et collata fuit ex dono Papæ.
 Unde putandum est, quod impositum fuit illud jugum
 tam flebile prædecessori suo, Hugoni : nam cum mora-
 retur in Anglia ultra tempus a jure statutum, totum
 deperdebat in gratia Papæ ; cujus prætextu eum pro libito
 taxaverunt.

Richard II.,
 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

He consi-
 ders him-
 self fortu-
 nate, on
 having to
 pay only
 720 marks.

He is con-
 fidentially
 advised not
 to expostu-
 late against
 payment
 of the tax.

Ground for
 the heavy
 Papal im-
 position
 upon Abbot
 Hugh.

Elapsis expost sex aut quinque diebus, in pleno Con- Oath made
 by the
 Abbot.

¹ *papiro* in MS.

² The words of a writer evidently | contemporary with Abbot Walling-
 ford. See pages 182, 186, 187, *ante*.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35. sistorio Abbas, super erecto in medio solemniter altari, et reliquiis appositis, tale præstitit juramentum.—

De professione et juramento Abbatis memorati, in Curia Romana promulgatis.

Profession and oath of obedience to the Pope. “ Ego, Frater Ricardus, Abbas Monasterii Sancti Albani, Lincolniensis Diocesis, ab hac hora et in antea, fidelis ero, et obediens, Beato Petro et Sanctæ Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ, et Domino meo, Papæ Johanni, suisque successoribus canonicè intrantibus. Non ero in consilio, aut in facto, ut vitam perdant, aut membra, aut capiantur mala captione. Consilium vero quod mihi credituri sunt, per se vel per nuncios suos, sive per litteras, nulli manifestabo, ad eorum damnum, me sciente. Papatum Romanum, et regalia Beati Petri, adjutor ero ad retinendum et defendendum, salvo meo ordine, contra omnem hominem. Legatum Apostolicæ Sedis, in eundo et redeundo, honorifice tractabo, et in suis necessitatibus adjuvabo. Vocatus ad ¹ Synodum, veniam, nisi præpeditus fuero canonica præpeditio. Apostolorum limina singulis trienniis visitabo, aut per me, aut per nuncium meum; nisi Apostolica licentia remaneam. Possessiones ad mensam mei Monasterii pertinentes non vendam, neque alienabo, nec impignorabo, neque de novo infeodabo, vel aliquo modo donabo, inconsulto Romano Pontifice. Sic me Deus adjuvet, et hæc Sancta Evangelia.”

Certain petitions not complied with, through death of the King of France. Post hæc porrexit Domino Papæ quasdam petitiones; sed ² non fuerunt expeditæ, propter mortem ³ Regis Franciæ, per quam tota Curia turbabatur.

¹ *Synodum* in MS.

² Omitted in the text; but supplied

in the margin in a later hand.

³ Charles IV.

De ¹ *reditu ejusdem Abbatis a* ² *Curia Romana, et de* ³ *gestis intermediis ejusdem.*

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Hiis ita gestis, Abbas secreto repatriandi petita licentia, et obtenta, Curiae valefecit; et tandem post Festum Paschæ applicuit in Angliam, ac centesimo sexto die ab adventu suo ad Curiam, venit ad manerium suum de Crokeslee, nondum aliquo de Monasterio sciente de adventu suo. In quo manerio ipsa nocte contigit ei ³ hoc dirum ⁴ prænosticum futuri status sui. In ejus namque sinistro oculo quidam pruritus exarsit, et post pruritus dolor grandis; quo postea per biennium languebat continue, usque quo tela pessima totum oculum caligine obumbrasset.

Abbot
Richard,
on his re-
turn, stays
at his
manor of
Crokesle.

He is at-
tacked with
partial
blindness.

In crastino autem misit Abbas litteras Priori et Obedientiariis, quod die Martis sequenti, scilicet, in crastino Sancti Alphegi, venirent ad ejus colloquium ad manerium suum de Langleya: et ibidem habito consilio et tractatu, ordinavit familiam suam, et moram in maneriis suis apud Hextenetone et Nywenham, usque ad plenam expeditionem et homagium faciendum domino nostro Regi pro Baronia. Et erat Rex apud Northamptonam in Parlamento illis diebus; et expedito in brevi et feliciter negotio suo erga Regem, die Lunæ post Festum Trinitatis, summo mane, per medium villæ Sancti Albani equitans, inopinate ingressus villam, nec Priore, nec aliquo de Conventu, hoc sciente, nec etiam suis Capellanis, ingressus est usque ad ostium Monasterii forinsecum, et ibidem expectabat, usque Prior et Conventus præmuniti, solemniter induti, processione devota, et cum classico campanarum solemniter eum susciperent. Et cito post, hora Capituli, ingressus

At his
manor of
Langleye,
he forms
his house-
hold, 20th
April
1327.

After
waiting
upon the
King, at
Northamp-
ton, he
unexpect-
edly enters
St. Alban's.

He is re-
ceived in
due form
by the
Prior and
Convent.

¹ *reditu* in MS.

² Repeated in MS.

³ This word is partly blotted, and

doubtful.

⁴ Classically, "*prognosticum*."

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35. — He preaches a Sermon, and, after the kiss of peace, dines in the Refectory. The great people who have accompanied him, feast in the Abbot's Chamber.

Capitulum, fecit Abbas Sermonem, cujus thema erat illud,—¹ “ Revertatur vir, et sedeat in loco suo; ” et fecit ibidem publicari Bullas suas, et recommendavit se Conventui per osculum sanctum pacis; et ipso die, clam et subito provisus esculentis per Cellerarium, qui fuit conscius hujus rei, et Senescallum, Abbas ipse comedit cum fratribus in Refectorio. Senescallus autem, et Cellerarius, in Camera Abbatis comedebant cum magnis de patria, quos pridie vocavit ad se in manerio suo de Bradewey, ad consulendum quasi cum illis; et coegit eos tota nocte secum morari, et mane in crastino rogavit eos quod sequerentur eum, rediturum ad Monasterium. Ipso etiam die, acceptis clavibus officiariorum Monasterii, ut est justum, ordinavit de Obedientiariis.

Qualiter Johannes Aygnel, in Festo Sancti Albani, cupam ipsius Abbatis, tanquam feodum Pincernæ, ratione Terrarum Dispensatoris, quas tenuit in Redburna feofatorie, vendicavit.

At a Feast on the day of the Passion of St. Alban, 22nd June, held in the Great Hall, John Aygnel claims to be the Abbot's Butler, and to receive his cup, as his fee.

Die Passionis Sancti Albani, sicut mos est, fecit Abbas litteratorie convocare amicos et vicinos ad prandium, non nomine ² alicujus introitus faciendi, neque cum majori solemnitate quam annis singulis fieri consuevit idem festum. Veruntamen Abbate tenente convivium in Magna Aula regia, venit Johannes Aygnel, et vendicavit in principio mensæ esse pincerna Abbatis, et eidem eo die servire de cypho suo: nec tamen prius aliquid dicere voluit, quam habuit cyphum in manu sua. Asseveravit quidem illud servitium pertinere sibi de jure antecessorum suorum, ut eo, videlicet, die serviat Abbati de cypho, eo quod talem

¹ *Exodus* xvi. 29, probably.

| ² *alicuius* in MS.

terram teneat in Redburna, quæ vocatur "Terra Dispensatoris;" ad quam pertinet illud servitium illo die.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Cui statim Abbas contradixit; nec voluit tale servitium ab eo recipere, tum quia nunquam prius erat auditum de tali servitio; tum quia Abbas illud convitium fecit, non nomine introitus, sed ad honorem Martyris, et solemnitatem diei, ut fieri singulis annis solet; tum quia ipse Johannes Aygnel cogitavit sub illo colore vendicasse et habuisse cyphum Abbatis, et quædam alia feoda minus juste.

The Abbot
refuses his
claim, the
feast not
being in
honour of
his entry,
but in re-
membrance
of the
Martyr.

Rogatus igitur idem Johannes a generosis patriæ qui affuerunt, ut desisteret a tam irrationabili petitione, quievit quidem pro tunc; sed postea tamen dixit vicinis suis, quod tetigit cyphum Abbatis, et per hoc fuit in seysina. Affirmavit etiam illud servitium latuisse quosdam progenitores suos; sed semetipsum jam fore in seysina falso jactitavit. Nam illa Terra Dispensatoris, cujus partem ¹ tenet idem Johannes Aignel, et Camerarius Conventus partem, exhibebit de consuetudine unum ² equum, quotiens Abbas pergat Tyne-mutham, ad visitandum. Et habetur quædam charta in cista in Capella Abbatis de quodam dapifero, qui tenuit illam Terram Dispensatoris, qui quietum clamat pro se et hæredibus suis omnem calumniam quam habet, vel habere possit, in hujusmodi ³ feodo exigendo. Et idcirco bonum est scrutari, et supervidere talia munimenta, propter pericula quæ de facili accidere possunt ignaris.

Aygnel
claims the
Abbot's
cup, be-
cause
he had
touched it.

Rent-ser-
vice requir-
ed of the
Dispens-
er's Land,
in virtue
whereof
John Ayg-
nel made
his claim.
The claim
in respect
of the land,
in reality
surren-
dered by a
previous
holder.

¹ The words of an earlier writer are evidently used here by Walsingham. See pages 182, 186, 187, | ² *equm* in MS.
| ³ *feodi* in MS.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—

De generali Visitatione Monasterii Sancti Albani, Cellarum, et jurisdictionis ejusdem, et de providenti reformatione defectuum in dicta Visitatione compertorum.

Visitation of the Convent by the Abbot, not completed within the next three years.

He compiles a treatise on the General Statutes of the Order; and, before making his visitation, enacts that these Statutes shall be observed.

Instances, in this Visitation of carnal lapse, and of the offence

Post Festum Sancti Albani, præfixit Dominus Abbas diem visitandi ¹Conventum suum; et visitavit eos feliciter, assistentibus sibi duobus notariis, scilicet, Fratrem Ricardo, Priore de Tynemutha, et Fratrem Johanne de Sulsulle. Complevitque examinationem totius Conventus quinta hebdomadis feria; sed non complevit visitationem illam ex toto in triennio sequenti, tum propter absentiam quarundam personarum, tum quia quædam caute dissimulavit ad tempus. Sed incepit compilare tractatum de Statutis Generalium Capitulorum Ordinis, et Legatorum Otonis et Ottoboni; qui tractatus sic incipit,—“Auscultate, obedientiæ filii.” Quæ Statuta gratis et ²apposite publicavit, et sanxivit tenenda, approbans, et adnullans omnes consuetudines ³illis contrarias, priusquam voluit Visitationis suæ articulos publicare, sciens et prævidens quod fratres tractabiliores forent, quamdiu nescirent quod de illis in Visitatione invenit. Sed Domino disponente, omnes obedienter receperunt, nullo penitus reclamante. Et habent ista Statuta titulos circiter sexdecim; quorum unum est quod prædicta Statuta singulis annis recitentur in claustro in prima hebdomade Quadragesimæ vel Pentecostes, et in prima hebdomade Adventus; sicut ibi continetur plenius.

Fuerunt siquidem in hac Visitatione aliqua notabiliter reformanda, sed, propter malitiam hominum, non ita notabiliter reformata: sicut plures accusati de lapsu carnis, quorum alii se purgarunt, quomodo Deus novit;

¹ *suum Conventum suum* in MS.

² *apposito* in MS.

³ *illi* in MS.

alii confessi, vel quasi, pœnitentiam canonicam subie-
runt; quam tamen, satis misericorditer, Dominus Abbas
post tempus paulatim, et cum quodam moderamine,
relaxavit. Alii autem, de proprietate denunciati, satis
misericorditer sunt correcti.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

of holding
property.

Quia vero de inobedientia plures erant illo tempore
accusati per illos qui steterunt cum Abbate, in causa
tumultus contra eum excitati, principaliter per Fratrem
Ricardum de Trenges et alios juvenes, (quibus et ipse
Abbas, adhuc privata persona, consentiebat,) magis
affectu illarum personarum, qui contra suum Abbatem
steterunt, quam ex veritate alicujus certæ causæ quam
scivit aut novit contra ipsum Abbatem prætere, ipse
Abbas nitebatur et satisfacere zelo illorum qui ipsos
accusabant, et illos a crimine inobedienciæ defensare.

Abbot
Richard
endeavours
to screen
Richard de
Trenges,
and others
among the
younger
brethren,
who have
raised a
tumult
against
him.

Alii autem, de symoniaci ingressu expresse notati, et
coram Abbate confessi, sed juris ignorantiam præten-
dentes, receperunt inducias duorum mensium, extra
chorum suspensi, quod si per se vel per amicos possent
aliam religionem ingrediendi gratiam invenire, diligen-
tiam apponerent usquequaque, et ipse Abbas eis licen-
tiam daret eundi; alioquin ipsos perpetuæ pœnitentiæ
judicarent damnandos. Transacto igitur tempore hoc
bimensi, venerunt flebiliter ad Abbatem, dicentes se
non posse alicubi religionem mutare; quare petebant
misericordiam Dei, et suam,

Some mem-
bers, who
confess to
having ob-
tained ad-
mission
through
simony, are
allowed by
the Abbot
two months
to enter
some other
religious
Order.

Abbas igitur, convocato Capitulo in sua Capella, quia
præ ægritudine locum consuetum Capituli ingredi non
valebat, assidente Priore, et senibus, fecit illos publice
Ordini renunciare; et exuens eos rebus Monasterii,
dimisit eos seorsum, usque, habito consilio cum fratri-
bus, tractaret quid acturus esset cum illis.

These per-
sons, not
conforming
to the
Abbot's in-
junctions,
are made
publiely to
renounce
the Order;
their case
to be again
considered,

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—

De excommunicatione diversorum Obedientiariorum Monasterii Sancti Albani, onera debita solvere recusantium; et de conjuratione plurimorum contra Abbatem memoratum.

Certain Obedientiariorum of the Convent neglecting to pay to the Abbot their tenths, which the King had demanded, they are deposed from their offices, and sentenced to be discom-moned, and submitted twice a week to corporal discipline.

Elapso non modici temporis intervallo, ingressus memoratus Abbas Capitulum, cœpit proclamare Obedientiarios infrascriptos;—Fratrem Hugonem de Langlee Sacristam, Willelmum de Wynslowe Coquinarium, Ricardum de Hetersete Eleemosynarium, Johannem de Woderove Camerarium, et Johannem de Tywyngre Refectorarium; quia, videlicet, prius frequenter admoniti, Domino Abbati decimas solvere noluerunt, quas Dominus Rex exegerat de Abbate: quæ quidem decimæ concessæ fuerant per clerum, tempore vacationis ultimæ per decessum Hugonis Abbatis. Igitur, quia Dominus Abbas frequenter eos, ut prælibavimus, admonuerat solvere certo die, sub pœna excommunicationis et inobedientiæ,—qui tamen solvere distulerunt,—pro inobedientia proclamati, et a suis officiis sunt depositi, et a stallis suis in Choro, Capitulo, et Refectorio, degradati sunt, et ultimati; ac in perpetuo silentio positi, atque inhabiles facti ad omne officium ¹ seu beneficium, quoadusque dispensationem per humilem pœnitentiam mereantur. Item, excommunicavit eos ibidem Abbas in scriptis, sequestrans eos a ² comunione fratrum, usque ad absolutionis beneficium promerendum. Positi sunt insuper ad corporales disciplinas suscipiendas feriis quartis et sextis; ob quam causam facta est magna tristitia in Conventu.

At the entreaty of the older brethren, the Abbot remits the sentence,

Veruntamen post expletum illius diei Capitulum, ingressus Abbas Locutorium, cum Priore et senioribus: ubi vehementer redarguens eos pro sua contumelia adeo manifesta, tandem, ad instantiam seniorum, præ-

¹ Repeated in MS.

| ² comunione in MS.

stita cautione juratoria de emenda juxta mandatum Ecclesiae facienda, absolvit eos a praedictis sententiis, secretas poenitentias eis imponens, scilicet, post juramentum praestitum quod de caetero in similibus contumaciter non peccarent.

A quo die incepit quaedam conjuratio, ¹ immo, ut dicatur verius, conspiratio, inter quosdam de falsis fratribus contra statum Abbatis; quibusdam volentibus ad ejus depositionem agere, propter infirmitatem leprae, quam ipsum asseruerunt firmiter incurrisse; nonnullis volentibus ordinare ei tutorem, aliis molientibus subjicere domum et baroniam custodiae Regis, qui vices suas alicui de fratribus committeret, qui omnium horum fautor extabat. Ad majorem insuper tumultum concitandum, quidam conspiraverunt eidem tollere cotidianas pitancias suas, quas percipit de coquina Conventus. Ipse vero Abbas in hiis omnibus, ut videbatur, non est turbatus, sive commotus, proferens se quodammodo indifferentem ad cedendum vel regendum indomitum populum; sed, sicut audire frequenter potuerunt, qui tunc temporis ei familiares erant, de hoc maxime movebatur, quod de mutatione praelati multa contingerent dispendia huic domui, si sic foret.

Lapsu tamen temporis, monstravit in opere semetipsum motum fuisse, contra oris sui protestationem; dum in Capella Pictoriae, praesentibus duobus Prioribus, de Sancto Albano, scilicet, et Thinemuta, et quibusdam aliis monachis, necnon aliquibus saecularibus, fecit provocationem contra omnes illos qui contra statum suum, et privilegia Monasterii sui, attentarent quod Rex poneret custodem in temporalibus; excommunicans omnes et singulos, qui clam vel palam, sine ejus licentia et voluntate expressa, hujusmodi molirentur, eosdem pronuncians conspiratores.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
and enjoins
secret
penance.

Conspiracy
formed
against the
Abbot.
His infir-
mity of
leprosy
alleged
against
him.
Proposition
to place
the house
and barony
in the
King's
keeping.
Also, to
deprive
him of his
pittance
from the
Convent
kitchen.
He asserts
his indiffer-
ence to their
designs.
He for-
mally chal-
lenges and
excommu-
nicates
those who
would de-
pose him,
and ask the
King to
appoint a
keeper of
the tempo-
ralities of
the Con-
vent.

¹ *ymmo* in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35. *De libris Monasterii Sancti Albani per dictum Abbatem datis et venditis; sed per Michaellem, successorem, eidem Monasterio restitutis.*

The Abbot gives four books of the Convent to Richard de Byri, Keeper of the Privy Seal; to promote the interests of the Convent at Court. Iste Abbas, convocatis senioribus, contulit, ex eorum assensu, Domino Ricardo de ¹Byri, clerico, portanti Sigillum Privatum Regis, quatuor istos libros; videlicet, Terentium, Virgilium, Quintilianum, et Ieronimum contra ²Rufinum; sub spe promotionis negotiorum Domus in Curia domini nostri Regis: ³abominabile prorsus donum! tantæ æstimationis clerico ut libros alienaret, qui summum solatium, et unicum, claustralibus esse debent.

Thirty-two books are also sold to him, for 50 pounds of silver; half of which the Abbot keeps. Venditi sunt præterea, ipso dictante, et Capitulo, quod tunc erat, consentiente, triginta duo libri eidem Domino Ricardo de Byri pro quinquaginta libris argenti, unde Abbas habuit penes se viginti quinque libras, medietatem, videlicet, totius summæ; et Refectorario assignavit quindecim libras, et Coquinario decem libras, in subsidium ipsius officii, liberavit. Factum infame ⁴cunctis assensum præstantibus, ut illam unicam refectionem animæ ventris usibus facerent deservire, et spirituales epulas quoquo pacto carnalibus exigentiis applicarent.

Richard, when made Bishop of Durham (A.D. 1333) restores many of the books. His executors sell others to Abbot Michael de Mentmore. Prayers to be offered for the Bishop's soul. Ricardus tamen præfatus, ex post factus Episcopus Dunelmensis, plures ex ipsis libris, ductus conscientia, Monasterio restituit; in quorum principiis scribitur nomen ejus; quosdam ejus executores successori hujus Abbatis Ricardi, Domino Michaeli de Mentemor, venderunt; qui ad redimendum eos adhibuit vires suas, et rehabuit eos meliori foro quam extraneus emisset, ut Conventus Sancti Albani pro tanto beneficio ejusdem Ricardi de Biry animam haberent specialiter in suis orationibus commendatam.

¹ Or: "Bury;" a great collector of books, and author of the *Philobiblon*.

² *Ruffinum* in MS.

³ *abominabile* in MS.

⁴ *cunctis* in MS.

De prudenti regimine et formali processu Abbatis Richard II.,
prænotati. 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

Postquam vero memoratus Abbas Ricardus Monasterium suum, ut præmittitur, visitaverat, ut gratiosior in oculis Dei et hominum appareret et esset, visitavit consequenter Cellas ab eodem Monasterio suo dependentes, ac etiam suam jurisdictionem exemptam, partim per semetipsum, partim per Commissarios suos, monachos et jurisperitos ad hoc deputatos. Synodum etiam, pontificalibus redimitus, solemniter celebravit; ¹ Constitutiones, tam Capitulares quam Synodales, religioni, jurisdictioni, et Monasterio suo, perutiles, edidit et publicavit; et suos subditos ad eorum observantiam induxit et artavit. Homagia et fidelitates suorum tenentium recepit; maneria sua, et ecclesias sui jurisdictionis, circumcivit, et in eisdem ædificia ² opportuna reparavit; compotus et ratiocinationes suorum officiariorum et obedientiariorum recepit, indignos amovendo, et ³ dignos substituendo. Debita prædecessorum suorum et Monasterii sui pauperioribus debitoribus, et ad tempus magis importune petentibus, quam cito potuit, citius persolvit; et de reliquis dilationem, subtractionem, vel remissionem, accepit.

Libros etiam plures de diversis scientiis et artibus, cum nonnullis instrumentis astronomicis et geometricis, ante suum tempus invisit, compilavit, condidit, docuit, et adinvenit. In prosperis circumspexit et pavidus, in adversis erat patiens et magnanimus; in omnibus, et erga omnes, tam verbo quam exemplo providus et gratiosus; ut in gestis ejusdem, infrascriptis, plenius apparet.

After visiting the Monastery, the Abbot visits the Cells, partly in person, partly by Commissioners. He holds a Synod, and publishes certain Constitutions. Hereceives homage and fealty from his tenants; and visits his manors and churches. He pays part of the debts of the Abbey, and makes terms as to the others. He compiles books on arts and sciences, and makes astronomical and geometrical instruments. Excellence of his character.

¹ For some of these Constitutions, see the Appendix to this Volume.

² *oportuna* in MS.

³ *dignis* in MS.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Being
unable to
recover all
the lost
possessions
of the Mo-
nastery, he
cultivates
friendships,
and makes
prepara-
tions for
asserting
his rights.
He moves
to the most
distant
Cells those
monks who
are too
closely
connected
with the
townsmen.

Continuatio materiae prænotatae.

Nondum enim poterat memoratus Abbas, regni regimine propter intestinum bellum adhuc vacillante, ac etiam propter sui propriam paupertatem, possessiones et libertates distractas ad jus sui Monasterii revocare. Intendebat igitur reformationi spiritualium, et congregationi thesauri, et ¹reconciliationi amicorum, et præcipue religiosorum, generosorum, et juratorum patriæ; cognitioni etiam possessionum, libertatum, et jurium suorum, quibus suffultus posset rebellibus melius resistere; et, cum tempus ²arrideret, jura amissa facilius recuperare. ³Amovebat etiam interim, non simul, sed successive et separatim, monachos hujus Monasterii villanis de Sancto Albano, quos primo statuit edomare, carne vel nimia familiaritate conjunctos, ad remotissimas Cellas hujus Monasterii; ne per eorum dolum, vel vicinam communicationem, in suis agendis obstaculum vel scandalum pateret, vel eorum fama innoxie læderetur. Nec tamen eorum filios aut propinquos, monachatum suscipere volentes, dum tamen alias habiles extitissent, refutavit: eos tamen non in hoc Monasterio, sed in Cellis diversis, dispersim recipi procuravit.

De Constitutionibus Ricardi Abbatis pro fratribus apud Redburnam commorantibus.

Constitu-
tions of
Abbot
Richard for
the brethren
at Red-
burne.
Three
monks of
St. Alban's
to reside
there, for a
month at
a time.

“ Inprimis, tres fratres claustrales qui inibi vice sua succedunt, per mensem integrum duntaxat morentur: qui, cundo et redeundo, non nisi cum honesta vectura incedant, per Cantorem et Camerarium ab Obedientiariis in termino procuranda. Nec licebit fratri, durante termino moræ suæ, ad Monasterium, sine petita licentia, et obtenta, nisi in comitiva sui Prioris, redire, et hoc cum honesta vectura: nisi super hoc secum, ex certa causa, et necessaria, dispensetur. Quod similiter intelligi volumus de hiis fratribus qui illuc de claustro ad visitandum confratres de licentia certa procedunt.

¹ *reconciliationi* in MS.

² *arrideret* in MS.

³ *Amovebat* in MS.

“ Item, fratres ibidem commorantes ad Matutinas de nocte RichardII.,
 “ in ecclesiam, hora competenti, conveniant, pulsato classico, 28th
 “ ut moris est. Et mane Horas Canonicas simul dicant, et Abbot,
 “ Missam de die singuli audiant; nec cuiquam liceat prius A.D.
 “ interiorem portam egredi, quam ¹divum pensum fuerit, ut 1326-35.
 “ præmittitur, persolutum. Nec liceat fratri sacerdoti per —
 “ quatrimum a celebratione cessare, nisi de consilio Prioris. Rules for
 “ Quod si quis alicujus præmissorum transgressor fuerit as- the due ce-
 “ suctus, admonitus prius, et iterum, si non emendaverit, ter- lebration
 “ minum solatii sui perdat; nihilominus, pro suo excessu, in there of
 “ Capitulo Monasterii objurgandus. Divine
 “ Service.

“ Item, fratres post Horas et Missam, ad hauriendum aerem The breth-
 “ exeuntes, simul ordinate incedant ad loca vicina privata a ren not to
 “ concursu publico, consueta, tempore debito ad prandium pay visits,
 “ redituri. Nec licebit alicui, infra spatium unius milliariis, without
 “ neque ad vicinas domus, ad quemvis amicum, divertere, sine leave, when
 “ petita a Priore licentia, et obtenta, honesta causa primitus taking the
 “ assignata; nec quovis extra ²septa, ante vel post prandium, air; nor to
 “ progredi, nisi de licentia et scientia Prioris, ut antiquitus go beyond
 “ fieri consuevit; sub pœna claustrum temere egredientibus the boun-
 “ infligenda. daries.

“ Item, nulli fratrum ibidem in termino commoranti liceat, The breth-
 “ durante termino suo, ad alia loca ultra milliaria a Prioratu ren in
 “ distantia, sine competenti vectura procedere, aut extra ali- residence
 “ cubi pernoctare, sine licentia Abbatis, vel ejus, cui, Abbate not to pass
 “ absente, competit licentias tales dare; nisi forte quis in the night
 “ comitiva Prioris, in negotiis domus arduis devillantibus, exi- away from
 “ verit. Nec extra Cellam, quamvis rogati, comedant sine the Priory;
 “ licentia in quovis loco ad quem de licentia Prioris divertunt, nor to eat
 “ sub pœna in Capitulo quinquagesimo primo Regulæ nostræ in any
 “ expressa. other place
 “ without the
 “ Prior's
 “ leave.

“ Item, nulli eorum liceat, sine licentia et voluntate Prioris, Rules as to
 “ ante communem refectionem ³jentare, vel in tempore regu- eating and
 “ laris jejunii, sine ejus dispensatione, cœnare. Super quo fasting, and
 “ Prioris conscientiam oneramus, cum quibus et quando de- collection
 “ beat et oporteat dispensare. Eleemosynaque reliquiarum, of the frag-
 “ prout honestius solet pauperibus erogari, fideliter ipsis pau- ments for
 “ peribus mendicantibus per Priorem et ejus ministros dis- the poor.
 “ tribuenda, cotidie colligatur. Propter quod volumus, et The breth-
 “ districte præcipimus Sub-coquinario domus nostræ, quod, ren there
 “ omni necessitatis excusatione postposita, cotidie ipsis fratri- to have
 “ supplied their food
 “ from the
 “ kitchen of
 “ the Con-
 “ vent.

¹ Probably intended for *divinum*.

³ *jantari* in MS.

² *cepta* in MS.

- Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
- Obedienti-
aries not
to absent
themselves
at Red-
burne, and
other pla-
ces near
the Mo-
nastery.
- The Prior
and breth-
ren at
Redburne
are forbid-
den to
hunt; or to
leap over,
or pull
down, the
hedges of
their neigh-
bours.
- Suspicious
characters
not to be
introduced.
- Ordinance
of the
General
Chapter,
in 1328,
against let-
ting blood
in Lent.
- “ bus de coquina tam ¹integre serviatur, acsi in mensa Refec-
torii residerent; [alioquin ipso die non extra Refectorium,
“ nec ad descum, ipsis servientibus præsideat, donec eis fuerit
“ de portione annonæ suæ, et de arreragiis, plenarie satisfac-
“ tum; quod similiter extendi volumus ad defectus communis
“ servitii, si quos fratres in Infirmatorio patiantur.
“ Item, licet Obedientiarii, ratione obedientiæ suæ, possint
“ ex permissione in negotiis curæ suæ ad loca non multum
“ distantia proficisci, licentia singulis vicibus non petita; secus
“ autem, si ad loca procul distantia prodeant; tamen illiciti
“ ciati in hujusmodi locis vicinis prandere aut pernoctare non
“ possunt, nec debent, in quibus verisimile est quod ²com-
“ mode possent prandio et Horæ Completorii interesse; quanto
“ magis neque Prioratum de Redburne possint sine licentia
“ declinare, ut ibidem se reficiant, vel pernoctent. Quibus
“ negotiis officii sui cunctibus non licet extra viam ad loca in-
“ pertinentia proposito viæ suæ divertere. Loca autem vicina
“ nostra interpretatione vocamus maneria de Kyngesbury et
“ Childewik, Nova Terra et Apsa, Sopwelle et Graungia per-
“ sonatus de Langlec, et Redburne, et similia.
“ Item, eum ex Canone, gravi pœna vallato, monachis inter-
“ dicatur venatio, Priori et fratribus inhibemus ne canes
“ venaticos habeant ibidem, aut teneant; neque venationi in-
“ tersint, aut a proposito, causa venandi, per campos aut
“ sylvas discurrant, sub pœna Canonis prænotata; nec etiam
“ ad quæcunque loca, recreationis gratia, procedentes inordi-
“ nate incedant: nec hayas nec clausuras vicinorum diri-
“ piendo transilient. Quod si quis suo inordinato incessu
“ vicinorum aut extraneorum transeuntium offendat aspectum,
“ ut scandalum suscitetur, a carnibus vel piscibus ipso die
“ abstineat, prout dieta requirit. Adjicientes, quod nullus
“ personas inhonestas, seu suspectas, ad convescendum, seu
“ confabulandum, loco aut suspecto tempore introducat; aut
“ extra ad tales accessum, seu familiaritatem habeat cum
“ eisdem, sub pœna superius annotata.
“ Item, ordinavit Abbas memoratus quod cum per Capitulum
“ Generale, ultimo apud Abyndonam celebratum, anno Christi
“ millesimo trecentesimo vicessimo octavo, ³quod per totam
“ Quadragesimam nullus minutionem in termino acciperet,
“ nisi propter actuale necessitatem duntaxat, ut in Consti-
“ tutione plenius continetur; tum quia multum erat contra

¹ *ingre* in the text; corrected in
the margin.

² *comode* in MS.

³ “ *provisum esset*,” or similar
words, seem to be wanting here.

“ antiquam consuetudinem Monasterii Sancti Albani, ubi ab Richard II.,
 “ antiquo consuetum erat, quod minuti irent ante prandium 28th
 “ extra portas, et toto ¹ [tempore] post prandium similiter, us- Abbot,
 “ que ad Completorium; ordinavit Abbas viam mediam, isto A D.
 “ modo:—Quod minuti in termino per totam Quadragesimam 1326-35.
 “ usque ad Primam Dominicam in Passione, die Dominico com- —
 “ ederent in Refectorio; et post prandium irent in Infirmaria Modifications made
 “ spatiatum; die Lunæ et die Martis comederent in oriole; et by the
 “ ante prandium irent non extra portas, nisi usque ad Sanctum Abbot
 “ Germanum et gardinum: post prandium autem in gardinum Richard in
 “ duntaxat; nec luderent ad billos, nec aliquid aliud, nisi tan- the re-
 “ tum in confabulatione sancta, et haurirent aurem puriorem. strictions
 “ Qui vero die Jovis et Sabbato ex cursu essent de minutis, in imposed by
 “ termino comedant in oriole; et usque ad Sanctum Germanum that ordi-
 “ irent ante prandium; et post prandium tantum in Infirmariam, nance.
 “ de licentia præsentis. Diebus autem feria quarta et sexta
 “ feria, nullus iret in solatio, nec comederet extra Refectorium:
 “ nec aliquis gradus currat in tabula a Prima Dominica Sep-
 “ tuagesimæ usque ad Pascha, neque a Dominica Prima Ad-
 “ ventus usque ad Natale. Ista de Quadragesima sunt con-
 “ cessa, sub conditione quod nulla fiat insolentia, sub pœna
 “ perdendi totum solatium antedictum.”

*Ordinatio Abbatis memorati super visu franciplegii
 villæ Sancti Albani.*

Die Sanctæ Margaretæ, quo die visus franciplegii The towns-
 tenetur in villa de Sancto Albano, quia homines dictæ men refuse
 villæ a diu restiterunt Senescallo Abbatis, nolentes to hold a
 esse in decena, nec jurare nec præsentare ammercian- view of
 dos pistores et brasiatrices, nec habere custodes assisæ frank-
² cervisiæ, sed panis tantum; ordinavit Dominus Ab- pledge, or
 bas, cum suo Consilio, illum diem debere teneri ³ rigi- to act as
 dius per Sub-senescallum suum, Johannem de Mundene, jurors
 et Ricardum de Kelishulle, Servientem in Banco, et thereon.
 alios ballivos suos. Quo die primo ordinaverunt qua- Four con-
 tuor constabularios pacis in quatuor villæ partibus, et, stables are
 sub quolibet eorum, duos capitales plegios. appointed
 on the
 Abbot's
 behalf.

¹ Omitted in MS.

² *servisie* in MS.

³ *ridigius* in MS., by inadvertence.

Richard II., *Ordinatio de rotulis compoti ballivi libertatis, Coronatoris, et liberationis gaolæ, singulis annis ad thesauriam Abbatis deliberandis.*
 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

—
 The bailiff of the Liberty to deliver yearly the rolls of Coroner's quest, gaol delivery, chattels of felons, and green wax.
 Ordinatum est insuper de consilio Domini Johannis de Cambrugge, Senescalli, et Johannis de la Hay, quod singulis annis ballivus libertatis, quando reddit compotum suum, liberare debet ad thesauriam Abbatis rotulos suos, distincte et apte scriptos, de corona illius anni, et de liberatione gaolæ, et catallis felonum, et cera viridi.

De exitibus ¹ viridis cere bursario solummodo persolvendis.

The issues of the green wax to be received only by the Abbot's treasurer.
 Expost autem ordinatum est per eundem Dominum Johannem de Cantebruggia, quod ballivus libertatis nullam viridem ceram, nec exitus, recipiat; sed Abbatis solvantur bursario.

De returnis brevium per Senescallum Abbatis solummodo faciendis.

Writs to be returned by the Seneschal only.
 Item, ordinatum est quod ballivus libertatis nullum returnum brevium faciat; sed qui tenet locum Senescalli, returnos faciat.

De manucaptionibus et obligationibus manucaptorum.

Persons in gaol to be mainprised solely by assent of the Abbot.
 Item, ordinatum est quod nullus in gaola detentus tradatur manucaptioni, nisi per assensum Domini Abbatis; et hoc, nisi sit manucaptabilis; et si sic fuerit, tunc inveniet duos vel tres, sive plures, qui se obligabunt Domino Abbati, conjunctim et divisim, in decem libris, vel viginti libris, ad habendum corpus ipsius manucapti

¹ viridi in MS.

die et loco quos Abbas assignare voluerit; et quod ipsa obligatio facta Abbati remaneat penes Abbatem.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

¹ Laudibus igitur hujus Abbatis ascribitur, quod Registrum de gestis nobilioribus suo tempore contingentibus, ad futurorum notitiam, composuit; Decretales et Constitutiones Capitulorum Provincialium et suorum prædecessorum, suum Monasterium et Ordinem concernentium, sine additis, in unum compilavit. Super Prologum Regulæ Sancti Benedicti optime composuit. Privilegia etiam sui Monasterii, nobilia et necessaria admodum, ² tabula breviter compilavit. Plures etiam libros et instrumenta de Astronomia et Geometria, et aliis particularibus scientiis, in quibus super omnes suo tempore excelluit, composuit.

Enumeration of various literary works compiled by this Abbot.

Inter quæ, præcipuum instrumentum Astronomiæ, antea invisum, "Albion," quasi totum per unum, ³ etymologice vocitavit. Tantæ namque fuit gratiæ et sapientiæ, ut in liberalibus scientiis et artibus mechanicis summos etiam magistros sua sapientia vinceret, et suos ⁴ consiliarios, in utroque jure apprime eruditos, suo ⁵ consilio anteiret; ut ipsa quæ primitus fieri difficilia, seu impossibilia, asseruerant, ipse satis leviter fieri suis rationibus et artibus comprobaret. Intemperiem etiam, sive serenitatem, aeris, et alia plurima eventura, sua arte astronomica solebat prædicere, et de hiis sibi melius prospicere, et aliis feliciter providere.

Books on Geometry and Astronomy, and instruments, prepared by him.

One astronomical instrument, made by him, is called "Albion."

His great skill in legal matters.

He is able to foretell the state of the atmosphere.

Rigidior tamen dicebatur quam oportuit. Cujus causa sua infirmitas: seu potius, prædecessoris sui remissio, et vitiorum impunitorum in suis subditis diutina ⁶ ratificatio, in causa fuit opposita; namque juxta se posita magis

Severity imputed to him; but this mainly owing to the laxity

¹ The whole of this account of the deeds of Abbot Wallingford, down to "*fructuosum*" (page 208), is written (in folio 205a of the MS.) in a totally different hand from that of the general context.

² *tabule* in MS.

³ *ethimologice* in MS.

⁴ *conciliarios* in MS.

⁵ *concilium* in MS.

⁶ This word is partly erased; it is apparently *raicaco*.

Richard II.,¹ apparerent, et tanto quisque, licet religionis æmulus, rigidior convincitur, quanto alter in puniendis vitiis remissior comprobatur. Tantam insuper eidem Dominus gratiam contulit, ut etiam nec propter violentam lepram, qua pater misericordiarum Dominus,—“² Qui omnem filium quem castigat, diligit,” mirabiliter eundem percusserat, (quæ propter sui contagionem etiam amicissimos et proximos³ separat,) nullus, domesticus seu extraneus, ejus mensam seu communionem effugeret; quin potius de longe venientes secum pro sua sanctitate et scientia, dum adhuc viveret, communicare plurimum congauderent.

of his predecessor. So great his sanctity, and so extensive his knowledge, that even his leprosy caused no one to shun him.

He was a blessing to the Monastery.

Constat igitur recte judicantibus ex ejus actibus, ipsum fuisse non solum Deo et hominibus acceptum, verum etiam sibi et suo Monasterio multipliciter fructuosum.

De equis pertinentibus Abbati, in itinere ejusdem versus Tynemutham exhibendis.

Inquisition made as to the tenants who are bound to find horses for the Abbot, on his Visitation of Tyne-mouth.

Hujus Abbatis temporibus, facta est inquisitio mandato ipsius Abbatis, per ballivum libertatis Sancti Albani, qui, videlicet, et quot, sunt tenentes ecclesiæ supradictæ, qui teneant terras ad inveniendum Abbati equos, quando vadit ad Thinemutam, gratia visitandi. Et inventa sunt ista subscripta tenementa,⁵ suprascriptæ obnoxia servituti.

List of tenements bound to that service.

Tenementum Willelmi de Harpesfeld de Aula inveniet unum equum. Tenementum Johannis de Londoniis, in Parco Idelstre, unum equum. Tenementum Willelmi Atte Welde, quod tenuit Matthæus de la Vache, in Parco, unum equum. Tenementum Johannis de Meridene, pro terra quam tenet, unum equum. Vicarius Sancti Petri de consuetudine inveniet unum⁶ equum.

¹ appererent in MS.

² Hebr. xii. 6.

³ Omitted in the text; but supplied in the margin, in a later hand.

⁴ ut seperat in MS.

⁵ suprascripto in MS.

⁶ equum in MS.

Laurentius de Aycote, pro duobus tenementis, duos equos ; et Terra Dispensatoris, quam tenent Camerarius Monasterii et Johannes Aygnel, in Redburna, debet unum equum.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

*De forma præfectionis Nicolai de Flamstede in
Priorem Sancti Albani.*

Cujus Abbatis tempore, Robertus de Nortone, Prior Ecclesiæ Sancti Albani, diem clausit extremum. Post tertium vero diem a sepultura ejus, nemine de proposito Abbatis sciente, ingressus est Abbas Capitulum, quasi præfixurus diem quo tractandum foret de proposito ordinando ; qui taliter orsus est fari :—

Death of
Robert de
Nortone,
Prior of St.
Alban's.

“ Amantissimi fratres mei, nostis quomodo carus noster, bonæ memoriæ, Robertus Prior in fata decedit ; et bonum et utile nobis est, in adjutorium nostri laboris, et cumulum vestri solatii, alium loco suo, cum vestro consilio, subrogare. Et hæc est causa nostri adventus inter vos hac vice. Est siquidem unus fratrum nostrorum, vir utique sanctæ et probatæ religionis, sobrius, mundus, discretus, et pius, quo non novimus meliorem ad hunc locum tenendum, si vestrum assit consilium, et assensus ; Frater, videlicet, Nicolaus de Flamstede. Si quis ergo fuerit inter vos, qui dicere pie novit, quare non oporteat ipsum in Priorem vestrum præfici, æquanimiter audiemus, tantumquam volentes magis de sano consilio quam de voluntatis arbitrio procedere in hac parte.”

Speech of
Abbot
Richard
thereon, in
recommen-
dation of
Nicholas de
Flamstede
as his suc-
cessor.

Fratres ergo, attoniti de novitate hujus rei, repentine conticuerunt omnes, et factum est silentium magnum inter eos. Frater Nicolaus igitur interim cœpit se excusare, et proprios defectus opponere ; magis ex humilitate quam ex veritate, ut omnibus notum erat.

Surprise
of the
brethren
thereat.
Brother
Nicholas
makes a

Iterum Dominus Abbas dixit,—“ Estne aliquis, qui dicere velit aut novit, quare non debeat imponi

semblance
of excusing
himself.

Richard II., “gradu Prioris?” Et responderunt plures ex eis, quod non. Tunc præcepit Abbas ut surgeret, et veniam caperet coram eis. Et deinde injunxit Suppriori et Archidiacono, ut surgerent et ducerent illum ad latus Abbatis, in Capitulo præsentis. Quo facto, subjunxit Abbas;—“Domine Prior,¹ commendo tibi curam fratrum meorum, ut cures de illis sub nobis, secundum Deum, et exigentiam religionis et Regulæ Sancti patris nostri Benedicti, cum omni sollicitudine et obedientia; secundum quod in sexagesimo quinto Capitulo Regulæ satis est cautum.” Et fecit Dominus Abbas ipso die illud Capitulum Regulæ legi distincte, et addidit;—“Si prius religiose vixisti, oportet amodo religiosius vivere; quia positus es super² candelabrum, ut exemplo tuæ bonæ conversationis cæteri instruantur.” Quod et idem Prior processu temporis adimplevit.

Erant ergo Abbati et Priori cor unum et anima una; nec quicquam disponendum, tractandum, vel faciendum, erat, quod Abbas non duceret Prioris consilio perficiendum; et ideo maxime, quia speravit ipsum habere successorem, delectabatur universa cum ejus consilio ordinare. Expost vero, processu temporis, postquam Abbas ipsum elegit sibi coadjutorem, ratione valitudinis suæ, quia, lepræ morbo depressus, non potuit in persona propria³ cuncta negotia Monasterii prosequi sive disponere, cœpit tepescere dilectio pristina inter eos; quia quidem Abbas multa poscebat insueta de victu et vestitu de parte Conventus, et ipse Prior talia ab eodem subtrahere nitebatur. Quare Abbas ei notam imposuit ingratitude manifestæ, eo quod ipsum Priorem exaltasse videbatur de mera sua gratia, et ipse Prior attenuare partes Abbatis publice satagebat. Sed si Prior peccavit in hoc opere, judicent qui

Great friendship at first subsisting between Abbot Richard and Prior Nicholas.

Breach of this friendship, by reason of the exactions of the Abbot. Alleged ingratitude of Prior Nicholas.

¹ *comendo* in MS.

² In reference to *Matt.* v. 15, | *Luke* viii. 16.

³ *cuncta* in MS.

hanc paginam sunt lecturi: mihi, qui repperi et audivi de senioribus, sufficiat expressisse.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Volo tamen in præsentī loco commendare memoriæ quædam quæ de Conventu petiit idem Abbas. Sollicitus nempe fuit valde toto suo tempore, qualiter ad unum certum perducere posset ea quæ de parte Conventus ipse percepit, vel sui prædecessores ceperant; si forent de gratia, consuetudine, vel de jure. Et ea quæ percipere consuevit in parte, vel in toto, puta, de pitanciis et hujusmodi, ipse cuncta semper redegit in scriptis, et ad certum valorem, juxta suæ voluntatis arbitrium, apreciando taxavit. Quadam autem vice, tempore bonæ memoriæ Roberti, Prioris hujus Monasterii, fecit idem Abbas omnes seniores Monasterii in Locutorium, versus Cameram Prioris, convocari, ubi tractatum cum eis habuit de pitanciis suis de coquina Conventus percipiendis; et inter cætera quæ sunt ab eis, quid valerent per annum, ut per talem inquisitionem habere potuisset certum de incerto, et illud ea occasione exigere in futurum.

The Abbot convenes the seniors of the Monastery, to ascertain the exact amount of his pitances from the kitchen of the Convent.

Erat tunc inter eos Frater Willelmus de Nedham, Supprioris functus officio, qui, pro sociis responsa suscepit, asseruit quod ipse Abbas, nec prædecessores sui, ceperunt, aut percipere debuerunt, hujusmodi pitancias de certo vel de jure; sed quod primo concessæ fuerunt bonæ memoriæ Domino Johanni de Hertford, quondam Abbati, tantum in vita sua, propter multiplicia beneficia quæ Conventui suo fecit. Ita tamen, quod non perciperet dictas pitancias, nisi in Conventu solummodo, propter fratrum recreationem. Sed successores sui, Abbates, illas pitancias postmodum vendicarunt de jure, occasione seysinæ, cum primitus concessæ fuerunt de gratia, sicut dictum est. Qui Supprior cum finem loquendi fecisset, omnes et singuli ejus assertioni concordarunt. Abbas autem, nolens ulterius de hac re quæstionem facere, seniores qui tunc in Infirmaria fuerunt, consuluit diligenter; videlicet, Fratrem Tho-

The Sub-prior, William de Nedham, tells him that such allowances were only granted to Abbot John de Hertford, personally, without intention of being continued to his successors.

The Abbot receives a similar answer

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
from the
aged
brethren
in the In-
firmiry.
Great
anger
manifested
by him
thereon.

nam de Boningdone, seniore, et reliquos gistarios, senes valde. Qui in omnibus responderunt, sicut præfatus Supprior est testatus. Quamobrem Dominus Abbas, in furorem versus, cum maxima indignatione recessit, asserens se malle fregisse unum e suis digitis quam illic advenisse. Et ulterius protestatus est se voluisse quoddam grande beneficium fecisse Conventui, si in dicta petitione convenientius respondissent, aut paruissent illi; quod nunquam se velle facere sacramento firmavit.¹

De præfectione Priorissæ de Sopwelle per Priorem Sancti Albani, gerentem vices Abbatis memorati.

Death of
Philippa,
Prioress of
Sopwelle.

The ma-
jority of
the sisters
fix upon
Alice de
Hakeneye
for her
successor.

The Abbot
sends Prior
Nicholas to
the Priory,
who asserts
the Abbot's
right to ap-
point; but
asks their
opinion on
the elec-
tion.

Circa Festum Sancti Michaelis, obiit bonæ memoriæ Philippa, Priorissa de Sopwelle; post cujus obitum, mox sorores ibidem tractatus multos inter se, et consilia, habuerunt, quam vellent, videlicet, succedere in Priorissam; et hoc, inconsulto Abbate, in tantum quod aliquæ illarum totum fere Conventum allegerant ad consentiendum in unam illarum quæ vocabatur "Alia de Hakeneye;" quod tamen Dominum Abbatem non latebat. Igitur, quia Priorissa semper fuit, et hactenus est, dativa, et, ad Domini Abbatis voluntatem, amobilis et ponenda, die Lunæ proxima post Festum Sancti Lucæ Evangelistæ, misit Dominus Abbas illuc Dominum Nicolaum de Flamstede, Priorem Monasterii, cum commissione ad providendum illis, Domini Abbatis nomine, de Priorissa. Qui inopinante, ipso die, non præmunitis sororibus, Capitulum earum ingressus, fecit legi, cunctis audientibus, suam commissionem; factaque brevi collatione, subintulit;—"Licet, sorores carissimæ, Dominus Abbas debeat, de sua discretione et voluntate, vobis Priorissam præficere, sive dare, vult tamen,

¹ Half a page of the MS. is left blank here (fol. 205 b).

“ sine ejus præjudicio, vestrum audire consilium. Quod si probandum fuerit, suæ voluntatis extitit, cum eodem libentius operari. Quid igitur vobis videtur ? ” Cunctis autem stupentibus de novitate rei, atque tantibus, cœpit vota singularum inquirere, et in scripta redigere, tanquam per viam scrutinii processurus ; quarum sexdecim, et eo amplius, in illam prædictam sororem vota sua fixerunt.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Sixteen, or
more, sig-
nify their
wishes in
favour of
Alice de
Hakeneye.

Erat tunc inter illas quædam religiosa foemina, quæ multum zelabat pro religione, et plus cunctis cæteris, quæ laudabiliter satis Suppriorissæ implevit officium ; in cujus personam vix tres consentire voluerunt. Hanc, postquam audisset vota cunctarum, Prior, nomine Abbatibus, in Priorissam præfecit, et, ipsam assumens, juxta se in Capitulo sedere fecit ; et postea in chorum adducens, ipsam, cum Cantico—“ Te Deum laudamus, ” solemniter installavit. Erat autem nomen hujus virginis, hoc modo præfectæ in Priorissam, “ Alicia de Pekesdene ; ” quæ ex post, processu temporis, seipsam dignam tali honore bonis operibus et vitæ merito demonstravit.

Alice de
Pekesdene,
the Sub-
prioress,
who is sup-
ported by
hardly
three of the
sisters, is
appointed,
on behalf
of the
Abbot. to
the office.

Her great
merits.

Habebat etiam Prior secum alias litteras clausas dictis sororibus ; quæ mandaverunt quod in omnibus essent attendentes et obedientes eidem, sicut Abbati. Revera dederat Dominus Abbas eidem Priori mandatum quod quicquid sorores dicerent, sive vellent in hac parte, ipsam Suppriorissam in Priorissam præficeret nihilominus, auctoritate sibi commissa. Noverat namque Dominus Abbas experimentaliter eam præ cunctis reliquis sanctiorem.

Powers
given to
the Prior to
act therein.

The merits
of Alice de
Pekesdene
known to
the Abbot.

*De forma recipiendi et profitendi fratres et sorores
apud Pratum, per dictum Abbatem limitata.*

Pro abundantiori cautela, certas instituit observantias iste Abbas de receptione fratrum et sororum qui ad Prata recipiendi fuerant in futurum, necnon de modo

Observ-
ances en-
joined on
the admis-

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

sion of
brethren or
sisters to
the House
of St. Mary
des Prez.

Profession
to be made
by the
brethren.

No cer-
tain Rule
observed
therebefore
the time of
Abbot
Richard.

professionis faciendæ in loco præfato; quas statui in præsentī loco scribere, memoriæ consulens posterorum:—

“ Recipiendus frater ad Prata debet coram Domino Abbate et Archidiacono Monasterii, et aliquo spectatæ fidei sæculari, jurare fidelitatem et devotionem, atque gratitudinem, Monasterio Sancti Albani; et quod nunquam erit in consilio, vel opem præstabit, clam vel palam, ut aliquis frater aut soror, sive monialis, recipiatur in loco illo, nisi per Abbatem, prout semper moris fuit. Quando vero professionis votum solemniter debet emittere, suam professionem propria manu scribet; ejus tenor talis esse debet:—

“ ‘ Ego frater N., sacerdos, promitto stabilitatem et conservationem morum meorum ad castitatem, et voluntariam paupertatem, et obedientiam, secundum Regulam Sancti Benedicti, coram Deo et Sanctis ejus, in hac ecclesia, quæ constructa est in honorem Sanctæ Mariæ, in præsentia Domini N. Abbatis, vel in præsentia Domini N. Archidiaconi, Monasterii Sancti Albani.’ ”

Hæc ideo præsentibus inseruimus, ut sciatur quomodo profiteri debent amodo fratres et sorores de Pratis, qui tanto errore prius ducti fuerunt, quod nullam certam regulam sunt professi.

De examinatione et confusione quorundam Fratrum Mendicantium, ad prædicandum destinatorum.

Certain
brethren of
the Orders
of Friars
Preachers
and Friars
Minors ask
to hear
confessions,
and to
preach
within the
jurisdiction.

Laudabilis ejus astutia præteriri non debet, quia prudenter suo gregi cavebat, ut non ignoranter morsibus obnoxii luporum forent. Venerunt aliquando ad eum Fratres de Ordinibus Prædicatorum et Minorum, petentes licentiam audiendi confessiones et prædicandi infra jurisdictionem; secundum illam Bonifacii Decretalem—“ Super Cathedram, et cætera.” Existimans autem Abbas passim tales licentias esse minime concedendas, nisi examinatione præmissa, quæsivit a quodam eorum, qui sunt casus Episcopo, vel Abbati, jurisdictionem habenti, reservati. Frater autem, de oppositione repentina stupefactus, cum non haberet quod respon-

deret, quippe qui ¹idiota fuerat, ut plerique sunt qui confessiones audire mercantur, obmutuit. Tunc Abbas,—
 “ Tu ergo, cum hæc ignores, quomodo scis an absol-
 “ vis, ubi ²potestatem non habes?” Hac interrogazione
 adeo confusus est redditus idem Frater, et alii diver-
 sorum Ordinum, qui audierunt tantam Abbati inesse
 sapientiam ad faciendum in hac parte iudicium, ut
 nullus ex post se vellet ingerere ad dictum officium,
 nisi qui de responsione sufficienti instructus esset.
 Casus patent per hos versus:—

“ Qui facit incestum, deflorans, ac homicida,
 “ Sacrilegus, patrum percussor, sic sodomita ;
 “ Transgressor voti, perjurus, sortilegusque ;
 “ Et mentita fides, faciens incendia, prolis
 “ Oppressor, blasphemus, hæreticus, omnis adulter ;—
 “ Pontificem super hiis omnis devotus adibit.”

Richard II.,
 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326–35.
 ———
 Abbot
 Richard
 exposes
 their igno-
 rance as to
 their
 powers of
 absolution ;
 and they
 are more
 cautious in
 making the
 request.
 Enumera-
 tion of sins
 requiring
 absolution.

³ [*De libertatibus villanorum Sancti Albani.*]

⁴ Fiebat interea sigillum, officarii, et consilia commu-
 nia, aliis regni burgis tam re quam nomine consona ;
 collectæ quoque graves et importabiles, a majori us-
 que ad minimum, pro libertatibus sic obtentis con-
 tuendis, et pro eorum fautoribus et conductoribus re-
 munerandis, et pro burgensibus de seipsis electis ad
 Parliamenta regia transmittendis, et aliis communibus
 negotiis sumptibus communibus prosequendis. Et licet
 sumptus proficua et libertates præmissa, sic adepta, mul-
 tipliciter superaverant, et eosdem villanos pro maxima

A seal of
 office is
 made by
 the town-
 men of St.
 Alban's,
 and heavy
 collections
 for paying
 various
 expenses.
 The town-
 men bear
 their losses
 with

¹ *ydiota* in MS.

² *p̄tatē* in MS.

³ The Rubric has been omitted here.

⁴ Sic in MS. The whole of this passage, down to “*defensare*,” (p. 216) is in the peculiar hand

noticed in page 207 *ante* ; and bears reference to the state of things at St. Alban's after the dispute between the townsmen and Abbot Hugh, ending at page 176 *ante*. It is the handwriting, apparently, of an ignorant, or careless, scribe.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
patience, in
thus resist-
ing the
claims of
the Abbey.
They en-
joy the
liberties so
extorted,
for seven
years and
more.
Abbot
Richard
prepares to
vindicate
the rights
of the
Abbey
against the
townsmen.

parte apporriaverant, et eorum privata ¹commoda, mercimonia, videlicet, et artificia, decurtaverant, ²omnino hæc eadem pro nihilo ducebant, dummodo possent eorum malitiæ satisfacere, et eorum patrem, prælatum, et dominum, taliter suppeditare, eorum matrem ecclesiam taliter dilacerare. Gavisi namque sunt pacifice libertatibus sic extortis per septennium et amplius. Non enim adhuc poterat Abbas novus Monasterii, propter suæ domus inopiam, et mutabilitatem sæculi, remedium apponere; nec jura sic amissa aliquammodo revocare. Sententia tamen excommunicationis ³[lecta] in infractores jurium et libertatum sui Monasterii per totam suam jurisdictionem singulis diebus, comitatem generaliter exercuit, amicitias allexit, pecunias ⁴et alia pro ⁵defensione necessaria sagaciter congregavit; firmiter in animo statuens se murum pro domo Dei inflexibiliter opponere, et aut vitam amittere, aut libertates suæ ecclesiæ viriliter defensare.

Processus discordiæ inter Ricardum de Walyngforde, Abbatem Monasterii Sancti Albani, et villanos ibidem.

The townsmen, elated at their success against Abbot Hugh, refuse to obey the Abbot, even in matters spiritual. Lax state of morals, in consequence thereof.

Per idem tempus villani de Sancto Albano, qui sibi appellationem burgensium usurparant, propter chartam quam ⁶diximus vi extortam tempore Domini Hugonis Abbatis, quodammodo sui juris erant, necdum veneratione condigna suum dominum prosequi, Abbatem, scilicet, de Sancto Albano, vel agnoscere, voluerunt. Sed usque adeo elevatum est cor eorum, ut nec quidem in rebus spiritualibus eidem obtemperare curarent. Fiebant fidei læsiones, exercebantur passim perjuria, fre-

¹ *comoda* in MS.

² This word is doubtful, the first letter being blotted and uncertain.

³ This, or a similar word, seems wanting to supply the hiatus left

here in the MS.

⁴ Repeated in MS.

⁵ *defencione* in MS.

⁶ See page 166 *ante*.

quentabantur indiscrete fornicationes et adulteria, et non erat qui tantas nequitas prohiberet; donec, stimulante conscientia, Abbas compulsus est se demonstrare cornutum, et gladium suum vibrare contra impietatis operarios, et ¹ arcum suum tendere et parare contra tam publicos peccatores.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

The Abbot
prepares
for the
contest.

Erat inter eos quidam, non magni vigoris aut probitatis, sed magnis refertus vitiis, dictus "Johannes Taverner," sive "Marchal," vir sceleratus, et audax ad homicidia perpetranda; quem, propter adulterium, Abbas decrevit summonere, et manifeste corrigere, ut, eo punito, qui velut caput erat delinquentium, inferioribus metum incuteret, ne prædicto Johanni similia perpetrarent. Et quia, ut diximus, periculosum erat, propter malitiam ipsius Johannis, eundem summonere, facta est diu magna cunctatio inter familiares Abbatis, quis negotium illud assumeret super se. Tandem Magister Johannes Barnet et Magister Johannes de Suttone, clerici Domini Abbatis, se velle peragere profitentur hoc opus, si quis eos comitari voluerit, ad testificandum summonitionem per eosdem clericos faciendam. Igitur, Walterus de Aumundesham, Marescallus Abbatis, huic negotio obtulit semetipsum.

He deter-
mines to
summon
John
Taverner,
or Marchal,
a man of
influence in
the town,
for the
crime of
adultery.

Two clerks
of the
Abbot, and
his Mar-
shal, offer
to serve the
summons.

*De morte Walteri de Amundesham, Armigeri et
Marescalli Abbatis.*

Egredientes itaque tertio Idus Maii, die Sabbati, summonitionem audacter perfecerunt. Post quam summonitionem, illico villani de Sancto Albano, cum mulieribus, hostiliter se armaverunt, et in prædictum Walterum de Aumundesham, qui ibi remanserat, vi et armis insultum fecerunt; et præcipue dictus Johannes Taverner, qui adeo infestavit eundem Walterum, quod compulsus est eundem Johannem repercutere; de qua percussione

The sum-
mons is
served,
13th May.
Walter de
Amundes-
ham, the
Abbot's
Marshal
and Es-
quire, being
attacked,

¹ *archum* in MS.

Richard II., idem Johannes postea moriebatur. Villani idcirco de-
 28th mentiores effecti, circa dictum Walterum conglobati in
 Abbot, pleno foro, ipsum gladiis, telis, furcis, baculis, lapidibus,
 A.D. et aliis armis diversis, palam et felonice interfecerunt :
 1326-35. ac, ad majorem suæ perfidiæ cumulum, clericos Domini
 — Abbatis, Magistrum Johannem de Barnet, Magistrum
 slays John Johannem de Suttone, necnon Magistrum Johannem de
 Taverner. Amundes-
 ham him-
 self is slain;
 and the
 clerks and
 servants of
 of the
 Abbot are
 indicted
 before the
 Coroner for
 the death
 of both. Maideford, cum aliis servientibus de Abbathia, coram
 Coronatore Regis, malitiose tam de morte Walteri de
 Amundesham, quam de morte Johannis Taverner,
 indictarunt.

*Qualiter predicti villani predictum Abbatem, suum
 Archidiaconum, et suos clericos prescriptos, pro
 morte Walteri predicti indictaverunt.*

The Abbot Indictaverunt insuper Dominum Abbatem, et com-
 himself, monachum suum, Nicholaum Broun, de receptatione
 and one of ipsorum clericorum, et de præcepto quod eis dederant
 the monks, ad occidendum præfatum Johannem Taverner, sive
 his Arch- Johannem Marchal. Et ut nulli veniret in dubium
 deacon, are similarly indicted. eosdem villanos impia conspiratione persequi prædic-
 tum Dominum Abbatem, ejusque commonachum su-
 pradictum, indictaverunt eos etiam de morte præfati
 Walteri,¹ scutiferi Abbatis supradicti.

Mandate to Quamobrem, Willelmus de Baud, et socii sui, ad con-
 the Sheriff servationem pacis Domini Regis assignati in Comitatu
 of Hert- Hertfordiæ, mandaverunt ex parte Domini Regis Ri-
 fordshire to cardo de Pereres, Vicecomiti Hertfordiæ, ut haberet
 take the parties so coram eis, apud Brantfeld Ok, die Jovis proxima post
 indicted into cus- Festum Sancti Petri, quod dicitur "Ad Vincula," cor-
 tody. pora Magistri Johannis de Maydeforde, Johannis de
 Barnet, et Johannis de Suttone, *et cætera*, in gaola
 Domini Regis apud Sanctum Albanum existentium, pro

¹ *scutiferi* in MS.

morte Johannis le Taverner, sive Marchal, et Walteri de Aumundesham; unde indictati sunt ad respondendum Domino Regi, et ad standum recto, si quis erga eos vellet loqui de feloniis prædictis. Mandaverunt præterea, ut caperet Ricardum Abbatem de Sancto Albano, et commonachum suum, Fratrem Nicolaum Broun, *et cætera*, ad respondendum pro eadem re.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Præceptum est insuper Vicecomiti, quod venire faceret coram eis ad diem et locum prædictos viginti quatuor de libertate Sancti Albani, et viginti quatuor de villa de Sancto Albano, probos et legales homines, per quos rei veritas melius sciri posset in præmissis *et cætera*, ad audiendum quod per eosdem Justiciarios ex parte Domini Regis fuerat injungendum.

And for
the due
summoning
of the
inquest.

Sed quoniam villani de Sancto Albano decreverant ab initio malignari et fraudulenter agere, noluerunt permittere ut cum forinsecis jungerentur in talibus inquisitionibus, aut ut eis, et eorum iniquo consilio, ¹communicarent forenses; ne forte sua falsa conventicula deprehenderentur, et maligna commenta; ac pro hoc minus procederent in ipsorum querelis injustis.

The towns-
men will
not allow of
foreigners
being
joined with
them on
the inqui-
sition.

Breve regium de libertatibus villanorum allocandis.

Detulerunt ergo secum ad diem et locum præfixos, coram Judicibus, Willelmo de Baud, et sociis suis, quoddam breve Regis, in hæc verba.—

They ob-
tain a royal
mandate,
enjoining
that their

“ Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, dilectis et fidelibus suis,
“ Willelmo de Baud, *et cætera*, custodibus pacis nostræ in
“ Comitatu Hertfordiæ, salutem. Cum in quodam scripto
“ indentato inter dilectum nobis in Christo Abbatem de Sancto
“ Albano et burgenses villæ de Sancto Albano, pro diversis
“ ²dissensionibus hinc inde exortis facto, quod nuper per lit-
“ teras nostras patentes acceptavimus, approbavimus, et con-
“ firmavimus, inter alia contineatur quod villa prædicta sit

franchise
as to ex-
cluding
foreigners
from acting
on inquests
with them,
shall be
observed.

¹ *comunicarent* in MS.

| ² *dissentionibus* in MS.

Richard II., “ liber burgus, et quod burgenses villæ illius habeant duo-
 28th “ denam de seipsis, ita quod ipsi forinsecis, vel forinseci cum
 Abbot, “ eis, in inquisitionibus aliquibus poni non debeant; hoc ex-
 A.D. “ cepto, quod ipsi ad hundredum prædicti Abbatis, quando
 1326-35. “ per breve implacitati sunt, venient, sicut antiquitus fieri
 — “ consuevit; vobis mandamus quod prædictos burgenses, quoad
 “ inquisitiones super transgressionibus, feloniis, in prædicta
 “ villa factis, per vos capiendas, libertatibus prædictis coram
 “ vobis, absque impedimento, uti et gaudere permittatis, juxta
 “ tenorem litterarum nostrarum prædictarum, et prout ab an-
 “ tiquo est usitatum. Teste et cætera.”

Whereupon such fran-
 chise is mo-
 mentarily
 allowed. Prætextu cujus brevis, libertas quam villani vendi-
 caverunt in præmissis, coram dictis ¹Justiciariis pro
 tunc favorabiliter allocata est eis.

*Deliberatio Abbatis, Archidiaconi, et clericorum præ-
 dictorum, pro morte Walteri de Aumundesham
 nequiter indictatorum.*

All the
 parties so
 indicted,
 are de-
 livered by
 inquests
 formed of
 men of
 three ad-
 joining
 hundreds.

Abbas igitur, ut suam, et sui commonachi, Nicolai
 Broun, purgaret innocentiam, necnon clericorum suo-
 rum supradictorum injuriam propulsaret, qui, ut diximus,
 malitiose indictati fuerant per villanos de morte Johan-
 nis Taverner et Walteri de Aumundesham, breve Regis
 pro deliberatione carceris impetravit. Et facta est
 deliberatio carceris Sancti Albani, sub Judicibus Ricardo
 Wyleby et Johanne de Cantebrigge, et ²liberati sunt
 Magister Johannes de Barnet, Magister Johannes de
 Suttone, Magister Johannes de Maideforde, qui indictati
 fuerunt de morte Johannis Taverner. Facta est insuper
 deliberatio Domini Ricardi Abbatis, et Fratris Nicolai
 Broun, Archidiaconi, de præcepto et assensu mortis
 ejusdem, cum magno honore, per homines de hundredo
 Dacorum, et duobus aliis hundredis vicinis, libertati.
 Per quod evacuata est charta eorum de villa supra-

This, in
 avoidance
 of the
 townsmen's
 charter, as
 to inquests
 being held
 by them-
 selves only.

¹ Justiciariis in MS.; by inadvertence.

² lerati in MS.; corrected in the margin, in a later hand.

dicta ; quæ clamat per seipsos facere inquisitiones de transgressionibus factis in villa.

Nam quia negotium ita prope tangebatur Abbatem, et ipse fuit, et est, dominus libertatis, et prædicti Magister Johannes de Suttone, et Johannes Barnet, et Johannes Maydeford, fuerunt tenentes Abbatis, ideo facti sunt omnes de libertate calumniare ; et idcirco deliberati sunt per sacramentum hominum de hundredo Dacorum, *et cætera* ; et ita oportet fieri in omni negotio tangente Abbatem et communitatem villæ, ex opere, ad cautelam contra tenentes Abbatis, vel ponere omnes de villa transgressores.¹

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

All men of
the liberty
of Saint
Alban's
purposely
challenged
by the
Abbot and
others
accused.

De indictatione villanorum pro morte Walteri de Aumundesham, et Eliæ Cursoris, famulorum Abbatis prænotati ; et de concordia per eosdem oblata.

Vix elapsis post deliberationem præmissam Abbatis et cæterorum decem diebus, indictati sunt homines de villa Sancti Albani coram Johanne de Cantebrigge et Johanne Hay, de morte Walteri de Aumundesham, et ²Eliæ, Cursoris Abbatis ; quem villani occiderunt in eadem villa, Dominica proxima ante Festum Omnium Sanctorum, post solis occasum, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, secundo. Considerantes ergo villani negotium jam in parte ab eorum voluntate et arbitrio inclinatum, ad concordiam ineundam se paraverunt ; et habitus est dies, ipsis petentibus, pro causa præfata, in crastino Sancti ³Matthiæ Apostoli.

The townsmen, in their turn, are indicted for the deaths of Walter de Amundesham, and Elias, the Abbot's Courier.

They propose making terms.

The Abbot's supporters meet in

Quo die fuerunt præsentés, ex parte Domini Abbatis, Dominus Philippus de Aylesbury, Vicecomes Bedfordiæ, Dominus Ricardus Pereres, Dominus Ricardus Mon-

¹ This last sentence appears to be incomplete.

² *Elye* in MS.

³ *Mathie* in MS.

Richard II., chesi, Dominus Johannes de Cantebrigge, Senescallus
 28th Abbot, Dominus Hugo Fy-Symond, milites, Johannes
 A.D. Blonvile, Johannes Poley, Rogerus Louthe, Galfridus
 1326-35. de la Leye, Johannes de la Hay, Sub-Senescallus, Pa-
 ——— ganus Port, Willelmus de Hemelhamstede, Willelmus
 great Heron, Johannes Legat, pater et filius, Johannes de
 strength. Mundene, Robertus de Assele, et multi alii valentes de
 A citizen patria convicina. Ex parte vero villæ tantum unus
 of London only, and a civis Londoniensis advenit; scilicet, ¹ Symon Fraunceys,
 Serjeant-at-law, ap- et unus Serviens de Banco, videlicet, Thomas ² Lincolne.
 pear for the townsmen. Et cum perventum esset ad tractandum de querelis
 The townsmen main- motis, vel movendis, mox in primo articulo de molis
 tain their manualibus villani procaciter atque finaliter resistebant.
 alleged right as Ob quam causam eo die nihil ulterius actum est; sed
 to hand- tantummodo jus ecclesiæ declaratum, et villanorum
 mills. pertinacia satis aperte vulgata. Unde communicato
 The confer- consilio, diffinitum est procedere contra eos per placitum,
 ence ends, and sine amore.
 the Abbot determines to proceed.

Justiciars of Trail-
 baston receive a
 commission to sit at
 Hertford, 15th Sep-
 tember, 1331.

The Abbot provides
 meat and drink, in
 great abundance,
 for the entertain-
 ment of the Justiciars,
 at his Priory at
 Hertford.

*De diversis victualibus et necessariis pro Justiciariis
 et juratoribus sagaciter provisus.*

Anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo primo,
 quinto decimo die Septembris, inceperunt Justiciarii
 Domini Regis sedere super *Traylebaston*, apud Hert-
 forde, pro toto Comitatu; videlicet, Dominus Rogerus
 de Grey, Dominus Johannes de Cantebrigge, Dominus
 Robertus le Bourcer; ante quem diem fecit Abbas
 providentiam de uno ³ dolio vini in Prioratu suo de
 Hertforde; et misit illuc Cellerarium suum, Fratrem
 Nicolaum de Flamstede, cum aliis monachis; qui fece-
 runt sufficientem providentiam in blado, carnibus, pisci-
 bus, feno, avenis, et cunctis aliis necessariis, pro una

¹ Sheriff of London, A.D. 1328, 9;
 Mayor, A.D. 1341, 2.

² This name is abbreviated, and

somewhat uncertain.

³ *doleo* in MS.

hebdomada, ad exhibendum Justiciarios honorifice, et vicinos de patria, qui vellent ad Prioratum causa hospitalitatis declinare.

Richard III.
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

*De billa gravaminum Monasterii Sancti Albani
ibidem illata.*

Die Martis sequente, proposita fuit una billa sub littera Regis, continens querelas et gravamina Abbatis de Sancto Albano; et die Mercurii sequente, indictati fuerunt omnes majores, cum tota communitate de villa Sancti Albani, per homines de omnibus hundredis Comitatus, de obsidione Abbathie; et quod vi et armis fecerunt Abbatem et Conventum sigillare unum scriptum sigillo eorum communi, continens diversa prejudicia libertatibus Ecclesie Sancti Albani; et de multis aliis facinoribus quae perpetrarunt contra Abbatem et praefatum Monasterium: ut plenius ex sequentibus apparebit.

Indictment
by the
Abbot of
townsmen
of Saint
Alban's,
for laying
siege to the
Abbey,
and, by
duress,
forcing the
Abbey and
Convent to
seal a writ-
ing in pre-
judice of
their rights.

*Breve Regis suis Justiciariis super diversis articulis
in eorum sessione, dicta "Traylbastone," inquirendis.*

Dominus Rex mandavit Rogero de Grey, Johanni de Cantebrigge, Roberto le Bourcer, et Symoni de Brunne, Justiciariis suis, breve suum patens, in haec verba:—

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliae, Dominus Hiberniae, et
“ Dux Aquitaniae, dilectis et fidelibus suis, Rogero de Grey,
“ Johanni de Cantebrigge, Roberto le Bourser, et Simoni de
“ Brunne, salutem. Quia datum est nobis intelligi quod
“ quamplures Vicecomites, Coronatores, Sub-escaetores, con-
“ stabularii, ballivi, libertatum, wapentachiorum, hundredorum,
“ trithingorum, et eorum clerici, custodes prisonum, et alii
“ ballivi et ministri, celebris memoriae Domini Edwardi, nuper
“ Regis Angliae, patris nostri, Isabellae, Reginae Angliae, matris
“ nostrae, et nostri, necnon aliorum magnatum et procerum
“ regni nostri, in officiis suis male se gesserunt, et colore
“ eorundem officiorum, et aliis coloribus exquisitis, necnon et
“ alii ejusdem regni, hominibus de eodem regno quamplurima

Commis-
sion to the
Justiciars
to sit in
Trailbas-
ton.

Richard II., “ oppressiones, conspirationes, rerum extorsiones, damna, gra-
 28th “ vamina, falsitates, transgressiones, et alios excessus, necnon
 Abbot, “ roberias, felonias, receptamenta, felonum manutentias, di-
 A.D. “ versa fecerunt, unde punitio aliqua adhuc apposta non
 1326-35. — “ existit:—Nos, tam pro nobis, quam pro prædictis homini-
 “ bus, remedium inde apponi volentes ¹ opportunum, assigna-
 “ mus vos, tres, vel duos vestrum, Justiciarios nostros ad
 “ inquirendum per sacramentum proborum et legalium homi-
 “ num de Comitatus Essexiæ, Hertfordiæ, Cantebrigiæ, et
 “ Huntynonia, tam infra libertates quam extra, per quos rei
 “ veritas melius sciri poterit, de omnibus conspirationibus,
 “ oppressionibus, rerum extorsionibus, damnis, gravaminibus,
 “ falsitatibus, et aliis transgressionibus et excessibus quibus-
 “ cunque, necnon de roberiis, feloniis, receptamentis, et manu-
 “ tenentiis, prædictis, tam per hujusmodi Vicecomites, Coro-
 “ natores, Sub-escaetores, constabularios, ballivos, libertatum,
 “ wapentachiorum, hundredorum, et trithingorum, et eorum
 “ clericos, custodes prisonum, et alios ballivos et ministros,
 “ quam per alios quoscunque de eodem regno, sive de tem-
 “ pore ipsius patris, sive nostro, qualitercunque illatis, tam
 “ ad sectam nostram quam aliorum, unde justitia hætenus
 “ facta non fuit, plenius veritatem: et ad præmissa omnia et
 “ singula, ac alia tangentia ad querelas omnium et singu-
 “ lorum, tam pro nobis quam pro seipsis inde conqueri,
 “ seu prosequi, volentes, tam infra libertates quam extra, tam
 “ de tempore ipsius patris nostri quam nostro, audiendis et
 “ terminandis; et ad plenam et celerem justitiam inde, tam
 “ pro nobis quam pro hujusmodi conquerentibus faciendam,
 “ secundum legem et consuetudinem regni nostri. Et ideo
 “ vobis mandamus quod ad certos dies et loca, quos vos, tres,
 “ vel duo vestrum, ad hæc provideritis, præmissa omnia et
 “ singula faciatis et expleatis in forma prædicta, facturi inde
 “ quod ad justitiam pertinet, secundum legem et consuetudi-
 “ nem regni nostri: salvis nobis amerciamentis et aliis ad nos
 “ inde spectantibus. Mandavimus enim Vicecomitibus nostris
 “ Comitatum prædictorum, quod ad certos dies et loca, quos
 “ vos, tres, vel duo vestrum, eis scire faciatis, venire faciant
 “ coram vobis, tribus, vel duobus vestrum, tot et tales probos
 “ et legales homines de Comitatus prædictis, tam infra liber-
 “ tatem quam extra, per quos rei veritas in præmissis melius
 “ sciri poterit, et requiri; et quod vobis, tribus, vel duobus
 “ vestrum, in præmissis omnibus et singulis faciendis et ex-
 “ plendis, auxiliantes sint, et intendentes; prout vos, tres, ve.

¹ *oportunum* in MS.

“ duo vestrum, eis scire faciatis ex parte nostra. In cuius rei
 “ testimonium, has litteras nostras fieri fecimus patentes.
 “ Teste meipso, apud Wengham, vicesimo secundo die Aprilis,
 “ anno regni nostri quinto.”

Richard II.,
 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

Prætextu cuius brevis, præceptum est Vicecomiti Hertfordiæ quod venire faceret coram præfatis Justiciariis, tribus, vel duobus eorum, apud Hertford, die Lunæ proxima post Festum Exaltationis Sanctæ Crucis, tot et tales *et cætera*, per quos *et cætera*, ad inquirendum *et cætera*.

Breve Regis Justiciariis suis super quibusdam gravaminibus Monasterii Sancti Albani, per villanos ibidem illatis.

Dominus Rex mandavit præfatis Rogero et sociis suis breve suum, sub Privato Sigillo suo, una cum quadam petitione, infra breve prædictum interclusa, in hæc verba:—

Royal writ to the Justiciars, enjoining inquisition into the matter of the plaint made by the Abbot of St. Alban's.

“ Edward, par la grace de Dieu, Roi d'Engleterre, Seignour
 “ d'Irland, et Ducs d'Aquitaine, a noz chers et fials, Roger de
 “ Grey, et ses compeignons, Justices doier et terminer diver-
 “ ses trespas et felonies en Counte de Hertford, saluz. Nous
 “ vous envoioms, cy dedeinz close, un peticion quele nous fust
 “ baille de part noz chers en Dieu, Abbe et Covent de Seint
 “ Alban, contenaunte diverses grevances et outrages a eux
 “ faites par les gentz de la ville de Seint Alban, en graunt

[TRANSLATION.]

“ Edward, by the grace of God, King of England, Lord of
 “ Ireland, and Duke of Aquitaine, to our dear and trusty, Roger
 “ de Grey, and his fellows, Justices to hear and determine
 “ divers trespasses and felonies in the County of Hertford,
 “ greeting. We send you, herein enclosed, a petition which
 “ has been delivered unto us on behalf of our dearly beloved
 “ in God, the Abbot and Convent of Saint Alban's, containing
 “ divers grievances and outrages against them committed by
 “ the people of the town of St. Alban's, to the great impo-

Richard II., “ enpoverissement de lour dite meson, a ceo qils dient ; donnt
 28th “ nous nous tenouns a mal paies, nomeement pur tant que la
 Abbot, “ dite meson est de nostre avouerie, quele nous sumes tenuz
 A.D. “ a mcintendir, si avaunt com nous le purroms faire par reson.
 1326-35. “ Si vous mandoms que, veuwe la dite peticion, facez enquere
 — “ diligialment et estreitement sur les choses contenuz en la
 “ dite peticion, par gent qui ne soient del affinite del une
 “ partie ne del autre ; ¹[et] la verite sur ceo enquise, ent
 “ facetz faire tiels redresses come verrez que soit affaire, so-
 “ lonc lei et la custume de nostre realme. Et si nul en soit
 “ trove coupable, le facez ensi punir, que autres soient le plus
 “ escheus de faire tiels outrages des ore a nostre meson avaun-
 “ dite. Et ceo en nulle manere ne lessez. Donez souz nostre
 “ Prive Seal, a Louthebourth, le douzieme jour de Septembre,
 “ lan de nostre regne quinte.”

“ verishment of their said house, according as they say ;
 “ wherein we do hold ourselves badly requited, more espe-
 “ cially forasmuch as the said house is of our advowson, the
 “ which we are bound to uphold, so long as of right we can
 “ so do. We do therefore command you that, having seen the
 “ said petition, you do cause inquisition diligently and strictly to
 “ be made upon the matters contained in the said petition, by
 “ persons who are not of affinity of the one party or of the
 “ other ; [and] the truth thereon being found, you do cause to
 “ be made therein such redressas you shall see ought to be
 “ made, according to law and the custom of our realm. And
 “ if any one be found culpable therein, cause him so to be
 “ punished, that others may be the more reluctant to commit
 “ such outrages from henceforth upon our house aforesaid.
 “ And this in no manner omit. Given under our Privy Seal, at
 “ ²Louthebourth, the twelfth day of September, the fifth year
 “ of our reign.”

¹ Omitted in MS.

| ² Loughborough.

Billa super extortionibus per villanos Sancti Albani Richard II.,
Monasterio ibidem illatis. 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

“ Come apres le coronement nostre Seignour le Roi, que Dieu
 “ garde, fist crier sa pees par my toute son roialme, les gentz
 “ de la ville de Seint Alban sci entrelierent par serment, et a
 “ force et armes, coudre la pees nostre Seignour le Roi, l'Abbeie
 “ de Seint Alban, et les moignes et les servauntz leinz demo-
 “ rantz, assegerent, et diverscs assautz de nuytz et jours fai-
 “ rent; issint que moigne ne sergeaunt, ne nul autre del
 “ Abbeie, pout issir ne entrer, ne viande a eux venir, par
 “ quarante jours continuauntz; et manacerent de mettre lour
 “ Abbeie en feu et en flamme; par quel ensegement, plusours
 “ de ceux furent en despeir de vie; par quele duresse, l'Abbe
 “ lour graunta divers choses prejudiciels a sa esglise, et en-
 “ coudre lestat nostre Seignour le Roi. Et firent que les gentz
 “ l'Abbe nentrerent la ville; cest assavoir, Hughe de Ware,
 “ taunt qil feseit fyn a eux par vint livres, dount il paia qua-
 “ raunte solz; et puis firent crier sa pees par my la ville pur
 “ salvementz aler et venir: et Johan de Maideford fist sa fyn

Plaint
 made
 against the
 townsmen,
 by the
 Abbot of
 St. Alban's.

[TRANSLATION.]

“ Whereas after the coronation of our Lord the King, whom
 “ may God preserve, he caused to be proclaimed his peace
 “ throughout all his realm, the people of the town of Saint
 “ Alban's combined by oath, and by force of arms, against the
 “ peace of our Lord the King, the Abbey of Saint Alban's, and
 “ the monks and the servants therein dwelling, did besiege,
 “ and divers assaults by night and day did make; so that
 “ neither monk nor servant, nor any other person of the Abbey,
 “ could go forth or enter, nor could meat to them come, for
 “ forty days continuous; and they menaced to set their Abbey
 “ on fire and in flames; through which besieging, many of them
 “ were in despair of their lives; by reason of which duress,
 “ the Abbot did grant unto them divers things prejudicial
 “ to his church, and against the estate of our Lord the King.
 “ And they did cause that the people of the Abbot could not
 “ enter the town; that is to say, Hugh de Ware, until he had
 “ made fine to them for twenty pounds, of which he did pay
 “ forty shillings; and then did cause their peace to be proclaimed
 “ throughout the town for him safely to go and come: also,
 “ John de Maideford made his fine to them in the [same] manner

Richard II., “ a eux en la ¹[mesme] manere pur cent solz, dount il paya
 28th “ deux mares; et Johan de Mundene, baillif lo Roi, pristrent
 Abbot, “ et enprisonerent, tant qil lour eust done scyssaunte acres de
 A.D. “ sa terre, ou il eust este decolle. Et Johan Poleyn, Simond
 1326-35. “ de Nortone, William de Okhurste, et William de Hoo, gentz
 — “ l’Abbe, assegerent en la ville de Seint Alban, en la meson
 “ Adam le Hussher, a force et armes, tant qils feseient fyn a
 “ eux a lour volentez, ou ils eusent decollez; et puis feserent
 “ erier lour pees, acrochauntez a eux roial poer. Et autres
 “ des sergeantz l’Abbe, et de ses tenauntz, de jour en autre
 “ pristrent, encrochauntz a eux roial poer, tauntque gree fust
 “ fait a eux a lour volente. Et unqore, les dites gentz de la
 “ dite ville de Seynt Alban fount tieles duresses, manaces, ba-
 “ teries, ensegementz, de jour en autre, a les gentz le dite
 “ Abbe, et coillettes et taxacions, en meyntenaunce de leurs
 “ mauveistez, issint que l’Abbe ne pust trover de lui servir.
 “ Dount l’Abbe prie la grace nostre Seignour le Roy dune lettre
 “ de sa Targe a Sir Roger de Grey, et ses compaignons, den-
 “ quere especialment de cestes choses, et autres tortz a
 “ lesglise faitez, et sur ceo mettre remedie.”

“ for one hundred shillings, of which he paid two marks; and
 “ John de Mundene, the King’s bailiff, they did take and imprison,
 “ until he had given them sixty acres of his land, or he would
 “ have been beheaded. Also, John Poleyn, Simon de Norton,
 “ William de Okhurste, and William de Hoo, people of the
 “ Abbot, they did besiege in the town of Saint Alban’s, in the
 “ house of Adam le Hussher, by force of arms, until they had
 “ made fine to them at their will, or they would have been
 “ beheaded; and then did cause their peace to be proclaimed,
 “ usurping to themselves royal power. And others of the
 “ servants of the Abbot, and of his tenants, from day to day
 “ they did take, usurping to themselves royal power, until it
 “ had been done to them at their will. And further, the said
 “ people of the said town of Saint Alban’s do inflict such du-
 “ resses, menaces, batteries, besiegings, from day to day, upon
 “ the people of the said Abbot, and collections and taxations,
 “ in maintenance of their misdeeds, so that the Abbot cannot
 “ find wherewith to serve him. Wherefore the Abbot prayeth
 “ the favour of our Lord the King of a letter under his Privy
 “ Seal to Sir Roger de Grey, and his fellows, to make inqui-
 “ sition especially as to these things, and other wrongs against
 “ the church committed, and to apply remedy thereto.”

¹ Omitted in MS.

*Processus Justiciariorum Regis, in Traylbastone
prædicto deputatorum.*

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Et Justicarii prædicti processerunt ad inquirendum in hæc parte, per sacramentum eorum qui nec prædictum Abbatem aut ejus aliquos, nec aliquos de villata de Sancto Albano, aliqua affinitate attingebant.

The Justiciars proceed to make inquisition therein.

*Presentatio, seu veredictum, Juratorum de extortionibus
et maleficiis per villanos Sancti Albani perpetratis.*

“ Inquisitio facta coram præfatis Justiciariis, per
“ sacramentum Henrici ¹de Seville, Laurentii de Ayate,
“ *et cætera*, juratorum de Bradwater, Hitchen, et
“ Braughinge, ad hoc electorum; et similiter, per sa-
“ cramentum Philippi de Pellicote, Willelmi de Heyle,
“ *et cætera*, juratorum hundredorum de Hertford,
“ Dacorum, et Oddesele, ad hoc similiter electorum; et
“ similiter, per sacramentum Johannis de Hertforde,
“ Ricardi Benchamp, *et cætera*, juratorum hundredi de
“ Edwynestre, et aliarum partium ejusdem Comitatus, ad
“ hoc electorum.—Qui dicunt super sacramentum suum,
“ quod ²Petrus la Condyt, de Sancto Albano, Ivo Per-
“ ceval, *et cætera*,—(*et recitantur centum viginti ex eis*),
“ —die Dominica proxima post Festum Purificationis,
“ anno regni Domini Regis nunc, scilicet, Edwardi,
“ Tertii a Conquæstu, primo, simul cum tota communi-
“ tate ejusdem villæ de Sancto Albano, apud Sanctum
“ Albanum, confœderaverunt se ad invicem, et sacra-
“ mento fuerunt astricti, quod quilibet eorum quascun-
“ que querelas alterius eorum, sive justas sive injustas,
“ inceptas vel incipiendas, manuteneret, prosequeretur,
“ et defenderet, quotiens, videlicet, et quando, aliquis
“ vel aliqui aliquam querelam erga ipsos, vel aliquem

Record of
the verdict
of the
Inquisition
therein;
finding
certain
townsmen
guilty of
the charges
made
against
them by
the Abbot.

¹ *do* in MS.

| ² *Potrus* in MS.

Richard II., “ ipsorum, de communitate villæ prædictæ, inceperint
 28th “ vel inceperit; querelam suam, licet periculum mortis,
 Abbot, “ vel alia quæcunque damna, vel mortem, ea occasione
 A.D. “ sustinerent, manutenerent. Et ad confœderationem et
 1326-35. “ confirmationem prædictas fovendum et manutenendum,
 “ quamdam cistam communem, et collectores denario-
 “ rum, ex causa prædicta levandorum, inter se ordi-
 “ naverunt; et diversas ¹pecunias de diversis homini-
 “ bus, pro partibus suis prædictis manutenendis, extorse-
 “ runt; et Abbatem et commonachos ejusdem domus, et
 “ homines servientes ejusdem Abbathie, a prædicta
 “ Dominica per tempus non modicum in Abbathia
 “ prædicta obsederunt, et ipsos sic obsessos tenuerunt;
 “ aliis malefactoribus, pro maleficiis prædictis faciendis,
 “ coadunatis et sociatis, semper eidem Abbati et com-
 “ monachis, et hominibus suis, de vita et membris
 “ minando, quousque idem Abbas et Conventus, vi et
 “ timore, concessissent eis certas libertates, Ecclesie
 “ de Sancto Albano pertinentes; videlicet, fieri bur-
 “ genses, et habendum duodenam de seipsis, ubi sole-
 “ bant cum forinsecis de libertate prædicti Abbatis
 “ adjungi, excepto in Itinere, et returnum ²brevium
 “ Domini Regis, et custodiam assisæ panis et ³cervisie
 “ fractæ, in læsionem libertatis ecclesie supradictæ.

“ Et postmodum, Petrus de la Condyt, et alii, au-
 “ dacia hujusmodi usurpationis suæ, ac etiam confœde-
 “ ratione et conspiratione sua prædicta, apud villam
 “ de Sancto Albano, ut prædicitur, habitis, conspirarunt
 “ falso et malitiose Johannem de Maideford, Johannem
 “ de Barnet, Johannem de Suttone, homines dicti Ab-
 “ batis, de morte Walteri de Amundesham, valetti
 “ ejusdem Abbatis, per quosdam malefactores ejusdem
 “ villæ de Sancto Albano ibidem interfecti, et simi-
 “ liter, Ricardum, Abbatem de Sancto Albano, qui

¹ *pecunias* in MS.

² The word “*retornorum*” is inserted

here in MS. ; evidently in error.

³ *servisie* in MS.

“ nunc est, et Fratrem Nicolaum Broun, commona- RichardII.,
 “ chum ejusdem Abbatis, de vi et auxilio, et præcepto, 28th
 “ mortis prædictæ indictari; et ea occasione capi, et Abbot,
 “ per tempus non modicum inprisonari, et in prisona A.D.
 “ detineri, procurarunt; quousque coram dilectis et 1326-35.
 “ fidelibus ¹ [Domini] Regis, Ricardo de ² Wyluigby et
 “ Johanne de Cantebrugge, Justiciariis Domini Regis
 “ ad gaolam ipsius Domini Regis apud villam de
 “ Sancto Albano deliberandam assignatis, inde, secun-
 “ dum legem et consuetudinem regni, per juratam
 “ patriæ, in quam prædicti Johannes de Maideford,
 “ Johannes de La Barnet, et Johannes de Suttone, de
 “ bono et malo se posuerunt; et prædicti Abbas et
 “ Nicolaus per quamdam aliam juratam, ex officio
 “ curiæ captam, pro eo quod se clericos esse assere-
 “ bant, et per Ordinarium calumniatos, ad inquiren-
 “ dum pro quibus ³ eidem Ordinario liberari deberent,
 “ adquietati fuerunt.

“ Et similiter, eosdem Johannem de Maideforde, et
 “ Johannem de La Barnet, et Johannem de Suttone, alias
 “ coram Willelmo de Baud, et sociis suis, tunc custodibus
 “ pacis Regis, et Coronatoribus Comitatus prædicti, de
 “ morte Johannis de Hertford, Taverner, conspiratione
 “ et confœderatione prædicta, procurarunt indictari;
 “ et eos ea occasione capi et inprisonari, et in prisona
 “ detineri; quousque coram dilectis et fidelibus Domini
 “ Regis, Roberto de Asshelee, et Johanne de La Hay,
 “ Justiciariis Domini Regis ad gaolam prædictam deli-
 “ berandam assignatis, per juratam patriæ, in quam
 “ de bono et malo se posuerunt, inde secundum legem
 “ et consuetudinem regni adquietati fuerunt.

“ Et similiter, idem Petrus et alii, conspiratione et
 “ confœderatione prædictis, quamplures collectas de
 “ hominibus residentibus in eadem villa fecerunt; et

¹ Omitted in MS.; but required
 by the usual formula.

² Sic in MS.

³ “*rationibus*,” or a similar word,
 appears to be omitted.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

“ pro eorum voluntate homines prædictos ¹ assederunt,
 “ ad confœderationem et conspirationem, et errores
 “ suos prædictos, manutenendum; et quemdam Magis-
 “ trum Hugonem de Ware, et Magistrum Johannem
 “ de Maideford, clericos dicti Abbatis, ibidem ceperunt
 “ et inprisonaverunt, quousque finem fecissent cum eis
 “ pro deliberatione sua habenda, ad eorum voluntatem.
 “ Et similiter, quosdam Johannem Poleyn et Sy-
 “ monem de Nortone ibidem ceperunt, et inprisonave-
 “ runt, quousque unusquisque prædictorum Johannis
 “ Poleyn et Symonis finem fecisset eum eis de uno
 “ dolio vini, ad voluntatem suam capiendo, pro delibe-
 “ ratione sua habenda.
 “ Et similiter, quemdam Johannem de Mundene,
 “ valettum dicti Abbatis, ibidem ceperunt et inpriso-
 “ naverunt, ² ipsum minando decapitare, nisi quemdam
 “ Adam de Nedham de sexaginta acris terræ, quas idem
 “ Johannes habuit in villa de Childewikeshaye, feoffas-
 “ set, sibi et hæredibus suis in perpetuum tenendum.
 “ Qui quidem Johannes, sic metu mortis ductus, ipsum
 “ Adam, ut prædictum est, de tenementis suis feofavit.
 “ Et similiter, quod prædicti Petrus la Condyt, Ivo
 “ Perceval, *et cætera*, per confœderationem et conspi-
 “ rationem prædictas conduxerunt quosdam Johannem
 “ Hulle, Thomam Ruddok, *et cætera*, malefactores et
 “ pacis regiæ perturbatores, ad verberandum homines
 “ Abbathie prædictæ, et ad fines et redemptiones de
 “ eisdem hominibus, quotienscunque et quandocunque
 “ in villa prædicta contigerit inveniri, capiendas, et inde
 “ ad ³ communem cistam suam, pro conspiratione et con-
 “ fœderatione manutenendis, respondendas. Et sic per
 “ hujusmodi extortionem ceperunt de Waltero le Bakere
 “ de Redburne viginti solidos, de Johanne Clay quad-
 “ raginta solidos, et de Willelmo le Smyth de Codicote

¹ *assiderunt* in MS.

² *ipsi* in MS.

³ *comunem* in MS.

“quadraginta solidos, et de Alexandro de Sothewik Richard II.,
 “quadraginta solidos, et de Symone Sprount, ¹ homi- 28th
 “nibus Abbathiae prædictæ, quadraginta solidos. Et Abbot,
 “pro hujusmodi extortionibus et maleficiis manute- A.D.
 “nendis, quilibet prædictorum Johannis Hulle, Thomæ 1326-35.
 “Ruddok, et sociorum eorundem, qui in numero quin-
 “decim extiterunt, cepit de cista prædicta tres dena-
 “rios per diem; et sunt ² communes verberatores
 “hominum, et pacis Domini ³ [Regis] perturbatores.

“Et quod Willelmus le Smyth, de Brakkele, Jo-
 “hannes le Deyere, et Willelmus Perems, Johannes
 “Cope, Robertus le Saleware, Johannes filius Petri
 “Atte Gate, ceperunt Johannem le Wayte apud vil-
 “lam de Sancto Albano, et in ipsum ibidem insultum
 “fecerunt; et ipsum verberaverunt et vulneraverunt,
 “ita quod de vita ejus desperabatur; et sunt commu-
 “nes verberatores hominum, et pacis Regis perturba-
 “tores.

“Et quod Johannes filius Rose le Deyere, Johannes
 “Stertuppe, Lucas Dossere, Bartholomæus le Bakere,
 “et alii, Johannem de Waldene, Capellanum ibidem,
 “ceperunt et inprisonaverunt, et ⁴ testiculos suos ab-
 “sciderunt, contra pacem et cætera.”

Ideo præceptum est Vicecomiti quod attachiet eos, *et* The Sheriff
cætera. ordered to
 attach the
 accused.

“Postea venerunt prædicti Ricardus Amy, Johannes
 “Bousmith, Willelmus Hudde, Thomas Goldsmyth, *et* Eighteen
 “cætera—et sunt in numero sexaginta. Qui allocuti admit their
 “per Justiciarios qualiter se velint de conspiratione guilt, and
 “et confederatione, oppressionibus, et aliis trans- are com-
 “gressionibus, adquietare, decem et octo ex illis re- mitted to
 “spondent, et dicunt, quod de omnibus et singulis prison.
 “super ipsos præsentatis, et ipsis impositis, nihil possunt

¹ Sic in MS.; applicable to the five preceding names.

² *comunes* in MS.

³ Omitted in MS., by inadvertence.

⁴ This serious charge is nowhere else alluded to, throughout the whole of these proceedings.

- Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
- Forty-two
deny the
charge, and
put them-
selves upon
the
country.
- Finding of
the Jury
thereon.
- The
accused are
mainprised,
until
brought up
for judg-
ment.
- “ dedicere; sed seipsos culpabiles de omnibus et sin-
“ gulis eis impositis esse cognoverunt. Ideo commit-
“ tantur prisonæ, *et cætera*.
“ Et Simon Clerk, Johannes Miles, et Rogerus Essex,
“ *et cætera*, et triginta novem, defendunt omnem con-
“ fœderationem et conspirationem, et quicquid *et cætera*.
“ Et bene defendunt quod ipsi in nullo de præmissis,
“ sibi impositis, sunt culpabiles; et de hoc ponunt
“ se super patriam, *et cætera*.
“ Et jurati dicunt super sacramentum suum, quoad
“ Rogerum Essex,—quod culpabilis est de conspiratione
“ et confœderatione prædictis, et omnino consentiebat,
“ ut prædictum est; excepto tamen, quod ipse non
“ fuit aliis sacramento astrictus: et quoad prædictos
“ Symonem Clerk et triginta reliquos,—dicunt jurati
“ quod de præmissis omnibus et singulis conspirationi-
“ bus et confœderationibus, oppressionibus et transgres-
“ sionibus, culpabiles sunt; ideo ipsi committantur
“ gaolæ.
“ Et quoad prædictos Ricardum Amy, Johannem le
“ ¹ Cousmyth, Willelmum Hudde, Thomam Goldsmyth,
“ et ² octo socios eorundem,—dicunt quod ipsi per ³ cocer-
“ tionem, et propter metum mortis, et contra volun-
“ tatem suam, ante et post, fuerunt præfato Johanni
“ Miles, et aliis, sacramento astricti ad conspirationes
“ et confœderationes prædictas manutenendas; et non
“ de eorum voluntate seu malitia.
“ Ideo ipsi et Rogerus Essex per manucaptionem
“ Johannis de Blouvyte, Johannis de La Hay, *et cæ-*
“ *tera*, dimittantur usque in diem Mercurii proximam
“ post Festum Sanctæ Katerinæ, apud villam de Sancto
“ Albano, de audiendo inde iudicio suo, *et cætera*.”

¹ *Bousmyth* in p. 233.² Qy. if not “*sex*,” as 1, 31, 4, and
8 make 44, and not 42, as above

stated.

³ *cohercionem* in MS.

Præsentatio, seu veredictum, Juratorum de malitia et falsitatibus per falsum Coronatorem et ¹ villanos Sancti Albani nequiter perpetratis.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

“ Præsentatum est per Juratam, tam de corpore Comitatus Hertfordiæ, quam de libertate Abbatis de Sancto Albano, quod cum Johannes de Muridene Coronarius libertatis prædictæ extitisset, consilio dicti Abbatis, et eadem causa, cepit de eodem Abbate dimidiam marcam; et idem Johannes de Muridene quodam die venisset ad villam de Sancto Albano, ratione officii sui exercendi super visu corporis cujusdam Walteri de Amundesham, ibidem interfecti, et mandasset ballivis libertatis prædictæ, quod venire facerent coram eo de villa prædicta duodecim, ad præsentandum coram præfato Coronario per quos et quomodo interfectio illa facta fuit; idem ballivus libertatis prædictæ ad diem prædictum returnavit quoddam panellum de nominibus fidedignorum quorundam ejusdem villatæ, coram eodem Coronario; quodque Johannes de Brakkeleye, Johannes de Hereforde, Thomas le Chaundeler, et Rogerus de Fangtone, Junior, conspiratione et confederatione inter eos et prædictum Johannem de Muridene habitis, et etiam prætextu cujusdam solutionis viginti solidorum, quos eidem Coronario solverunt, ordinarunt inter se quoddam aliud panellum de nominibus eorum, de assensu illorum, et de communa existentium, ibidem returnari; et aliud panellum, prius per ballivum prædictum returnatum, penitus deleri. Qui quidem jurati ejusdem secundi panelli Ricardum, Abbatem de Sancto Albano, Johannem de Maideford, Johannem de Barnet, et Johannem de Suttone, falso et malitiose per conspirationem prædictam indictarunt;

—
Finding of an inquisition, charging John de Muridene, Coroner of the liberty of the Abbot of St. Alban's, with a conspiracy to falsely indict the Abbot and others for the death of Walter de Amundesham.

¹ villanis in MS.

Richard II., “ per quod quidem indictamentum capti fuerunt et
 28th “ inprisonati, quousque coram Justiciariis Domini Re-
 Abbot, “ gis, ad gaolam Domini Regis de Sancto Albano
 A.D. “ deliberandam assignatis, secundum legem et consue-
 1326-35. “ tudinem regni, adquietati fuerunt. Ideo præceptum
 “ est Vicecomiti, quod venire faceret eos.
 Muridene “ Postea venit prædictus Johannes de Muridene,
 denies the “ Coronarius, et allocutus super præmissis, qualiter se
 charge, “ velit acquietare, dicit quod in nullo est inde cul-
 and puts “ pabilis, et de hoc ponit se super patriam. Et jurati
 himself “ dicunt, super sacramentum suum, quod prædictus
 upon the “ Johannes de Muridene de præmissis, super ipsum
 country. “ præsentatis, culpabilis est. Ideo committitur pri-
 He is “ sonæ. Et super hoc idem Johannes de Muredene
 found “ dimittitur per manucaptionem Ricardi Smelt, Johan-
 guilty, and “ nis de Brokesborne, *et cætera*; qui manuceperunt
 mainprised, “ habendum corpus Johannis de Murydene coram præ-
 until “ fatis Justiciariis, tribus, vel duobus eorum, apud
 brought up “ villam de Sancto Albano, die Mercurii proxima post
 for judg- “ Festum Sanctæ Katerinæ Virginis, de audiendo inde
 ment. “ ¹ judicio suo, *et cætera*.”

*De finibus seu amerciamentis villanorum Sancti
 Albani Domino Regi persolvendis.*

Fines “ Post hæc venerunt villani de Sancto Albano, et
 inflicted on “ petierunt quod possent admitti ad finem faciendum
 the towns- “ cum Domino Rege, occasionibus prædictis unde con-
 men of St. “ victi sunt; et admittuntur pro certa summa ² pecu-
 Alban’s, “ niæ, a quolibet eorum Domino Regi solvenda. Et
 who have “ inhibutum est eis, quod amodo non appropinquent
 been found “ Curia Regis *et cætera*, periculo quod incumbit *et*
 guilty. “ *cætera*, nisi pro negotiis suis propriis, *et cætera*.”

¹ *judicio* in MS.

| ² *pecunie* in MS.

Breve Regis pro processu prenotato eidem
¹ *transmittendo.*

Richard II.,
 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

Postea Dominus Rex mandavit Rogero de Grey breve suum clausum, in hæc verba:—

“Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ, et Dux Aquitanniæ, dilecto et fidei suo, Rogero de Grey, salutem. Mandamus vobis, firmiter injungentes, quod recorda et processus super indictamentis, querelis, et præsentationibus, Abbatem et Conventum de Sancto Albano, et homines de villa, contingentibus, coram vobis et sociis vestris, Justiciariis nostris, ad diversas felonias et transgressiones in Comitatu Hertfordiæ audiendas et terminandas assignatis, ² habitis, cum omnibus eadem tangentibus, nobis in Cancellaria nostra, sub sigillo vestro, distincte et aperte sine dilatione mittatis, et hoc breve; ut ulterius inde fieri faciamus quod de consilio nostro contigerit ordinari. Teste *et cætera*, anno regni nostri quinto, *et cætera.*”

Writ to the Justiciars, ordering the preceding records and process to be transmitted to the Court of Chancery.

Prætextu cujus brevis, recorda et processus *et cætera* coram præfatis Justiciariis habita, mittuntur in Cancellariam Domini Regis, Johanne de Cantebrigge, uno prædictorum Justiciariorum, nunciante.

The order is duly complied with.

Processus placiti contra villanos Sancti Albani, de multura bladorum ad molendina Abbatis ibidem, super terris eorum crescentium.

³“Petrus Atte Conduyt, Ivo Perceval, Ricardus Amye, (*et recitantur triginta sex*), summoniti fuerunt ad respondendum Abbati de Sancto Albano de placito, quod quilibet eorum faciat sectam ad molendinum ipsius Abbatis de villa de Sancto Albano, ⁴ quam ad illud facere debent et solent, *et cætera*: et unde idem Abbas, per Johannem de Bledelawe, attorney suum, dicit quod cum prædicti Petrus et alii facere debent et solent sectam ad prædictum molendinum, scilicet, prædictus Petrus de omnibus bladis

Charge against certain of the townsmen, tenants of the Abbot, of subtraction of suit of multure at the Abbot's mill.

¹ *transmutando* in MS., by inadvertence.

² *habitas* in MS.

³ An abbreviated copy of the Record.

⁴ *quas* in MS.

Richard II., “ crescentibus in medietate unius virgatæ terræ, cum
 28th “ pertinentiis, in prædicta villa de Sancto Albano, quam
 Abbot, “ ipse tenet; prædictus Ricardus Amy de omnibus
 A.D. “ bladis crescentibus in medietate unius virgatæ terræ,
 1326-35. “ cum pertinentiis, in eadem villa, quam ipse tenet, *et*
 “ *cætera*; et prædictus Johannes Haulee de omnibus
 “ bladis crescentibus in quinque acris terræ, cum per-
 “ tinentiis, in eadem villa, quas ipse tenet;—scilicet,
 “ molendi omnia blada prædicta ad prædictum mo-
 “ lendinum, ad tricesimum secundum vas; de quibus
 “ quidem sectis idem Abbas fuit seisitus per manus
 “ prædictorum Petri et aliorum, ut de ¹ feodo et jure
 “ ecclesiæ suæ Sancti Albani, tempore pacis, tempore
 “ Regis nunc; capiendo inde ² expletas, *et cætera*, usque
 “ jam quatuor annis elapsis ante diem impetrationis
 “ brevis, scilicet, duodecimum diem Aprilis, anno regni
 “ Domini Regis nunc sexto:—quod prædicti Petrus et
 “ alii prædictas sectas subtraxerunt, et adhuc subtra-
 “ hunt. Unde dicit quod deterioratus est, et damnum
 “ habet, ad valorem ducentarum librarum; et inde
 “ producit sectam, *et cætera*.

Continuatio processus placiti prænotati.

The “ Et Petrus et alii, per Rogerum le Waryner, attor-
 defendants “ natum suum, venerunt, et non possunt dedicere quin
 appear by “ ipsi debent et solent facere sectam ad prædictum
 attorney, “ molendinum ipsius Abbatis, sicut Abbas versus eos
 and admit “ narravit. Ideo consideratum est, quod prædictus
 such sub- “ Abbas recuperet versus eos prædictam sectam; et
 traction. “ Petrus et alii in misericordia, *et cætera*. Et idem Ab-
 Further “ bas remittit eis damna, *et cætera*. Sed cesset executio
 proceed- “ *et cætera*. Quia dubitatur de ³ fraude inter eos prælo-
 ings there-
 on, for
 enquiry as
 to possible

¹ *secreto* in MS., by inadvertence.

² The termination of this word is doubtful.

³ Namely, a fraudulent avowal by

the tenants of former title in the demandant, so as to enable him to avoid the provisions of the Statute of Mortmain, 7th Edward I.

“ *cuta, per Statutum, quo cavetur ne terræ seu tene-* Richard II.,
 “ *menta ad manum mortuam deveniant quoquo modo,* 25th
 “ *præceptum est Vicecomiti quod venire faciat hic in* Abbot,
 “ *Octabis Sancti Johannis Baptistæ duodecim et cæ-* A.D.
 “ *tera, per quos et cætera, et qui prædictum Abbatem* 1326-35.
 “ *nulla et cætera. Et quod scire faciat capitalis do-* collusion to
 “ *minus feodi et cætera mediatis et immediatis, quod* defeat the
 “ *tunc sint ibi, si et cætera.* Statute of
 Mortmain.

“ Ad quem diem venit prædictus Abbas, per præ-
 “ dictum attornatum suum; et Vicecomes non misit
 “ breve. Ideo præceptum est Vicecomiti, sicut prius,
 “ quod venire faciat hic a die Sancti Michaelis in quin-
 “ decim dies, nisi Johannes de Canteburgh die Martis
 “ in crastino Sancti Laurentii Martyris apud Sanctum
 “ Albanum prius venerit, duodecim *et cætera*, per quos
 “ *et cætera*, et qui prædictum Abbatem *nulla et cætera*.
 “ Et quod scire faciat capitalis dominus feodi illius
 “ mediatis et immediatis, quod tunc sint ibi *et cætera*,
 “ si *et cætera*. Et interim *et cætera*. Et Vicecomiti
 “ sit *et cætera*.

“ Ad quem diem venit Abbas, per prædictum attor-
 “ natum suum; et Johannes de Canteburgh, coram
 “ quo prædicta jurata capta fuit in patria, misit hic
 “ veredictum patriæ, in hæc verba:—

“ ‘ Postea, ad prædictos diem et locum, coram Jo- Record of
 “ ‘ hanne de Canteburgh, associato sibi Thoma Wiliot, the verdict
 “ ‘ prædictus Abbas, per prædictum Johannem de Bled- of the Jury,
 “ ‘ lowe et Robertum de Hay, attornatos suos, venit; to the effect
 “ ‘ et similiter jurati veniunt. Qui dicunt, super sa- that there
 “ ‘ cramentum suum, quod nulla est fraus nec collusio is no such
 “ ‘ inter prædictos Abbatem et tenentes suos. Dicunt collusion,
 “ ‘ etiam quod quidam Rogerus, quondam Abbas, præ- but good
 “ ‘ decessor ipsius Abbatis nunc, fuit seisisus de secta title to
 “ ‘ prædicta per manus tunc tenentium terrarum in such mul-
 “ ‘ brevi nominatarum, ut de jure ecclesiæ suæ Sancti ture in the
 “ ‘ Albani, tempore Regis Henrici, proavi Domini Abbot of
 “ ‘ Regis nunc, et quod invenit ecclesiam suam Sancti St. Alban’s.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

“ ‘ Albani seisitam de secta prædicta, ut de jure eccle-
 “ ‘ siæ suæ prædictæ, tempore quo primo fuit creatus
 “ ‘ in Abbatem. Et quod omnes prædecessores præ-
 “ ‘ dicti Rogeri Abbatis fuerunt seisiti de secta præ-
 “ ‘ dicta, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ, a tempore
 “ ‘ quo non extat memoria : et omnes successores ipsius
 “ ‘ Rogeri similiter de secta prædicta seisiti fuerunt,
 “ ‘ ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ ; et similiter,
 “ ‘ prædictus Abbas, qui nunc est, seisitus inde fuit ;
 “ ‘ quousque prædicti tenentes de secta prædicta se
 “ ‘ retraxerunt. Ideo fiat executio iudicii prædicti, et
 “ ‘ cætera.’ ”

*Breve Regis super secta multura præscripta debite
 facienda.*

Præcipe to
certain
persons,
tenants of
the Abbot,
enjoining
that they
shall do
suit of
multure at
his will.

¹ “ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus Hiberniæ,
 “ et Dux Aquitanniæ, Vicecomiti Hertfordiæ, salutem. Præ-
 “ eipe Adæ le Husscher, quod juste et sine dilatione faciat
 “ sectam ad molendinum Abbatis Sancti Albani de villa de
 “ Sancto Albano. Præcipe Johanni de Newbiry, quod juste
 “ et sine dilatione faciat sectam ad idem molendinum. Præcipe
 “ Gilberto de Hertford, quod juste et sine dilatione faciat
 “ sectam ad idem molendinum. Præcipe Roberto le Gold-
 “ smyth, quod juste et sine dilatione faciat sectam ad idem
 “ molendinum, et cætera.”

*Processus contra alios villanos Sancti Albani super
 multura ibidem, modo et forma prætitulatis.*

Charge
against
certain
townsmen
of subtrac-
tion of suit
of multure

“ Adam le Husscher, Johannes de Newbyry, Gilber-
 “ tus de Hertford, et cætera, summoniti fuerunt ad
 “ respondendum Abbati Sancti Albani de placito, quod
 “ quilibet eorum ² faciat sectam ad molendinum ipsius
 “ Abbatis de villa de Sancto Albano, quam ad illud

¹ This *Præcipe* appears to be out
of its place ; or possibly, it has been
inserted by mistake for the one to
Peter Atte Conduit, and the others

named in the proceedings previously
mentioned.

² *faciet* in MS.

“ facere debet et solet, *et cætera*; et unde idem Ab- Richard II.,
 “ bas, per Johannem Bledelawe, attornatum suum, dicit 28th
 “ quod prædicti Adam et alii facere debent et solent Abbot,
 “ sectam ad prædictum molendinum; scilicet, prædictus A.D.
 “ Adam de omnibus bladis crescentibus in viginti 1326-35.
 “ acris terræ, cum pertinentiis, in prædicta villa de at the
 “ Sancto Albano, quas ipse tenet; prædictus Johan- Abbot's
 “ nes de Newbury de omnibus bladis crescentibus in mill.
 “ decem acris terræ, cum pertinentiis, in eadem villa,
 “ quas ipse tenet; et prædictus Nicolaus Atte Berne
 “ de omnibus bladis crescentibus in sex acris terræ,
 “ cum pertinentiis, in eadem villa, quas ipse tenet;
 “ scilicet, molendi omnia blada prædicta ad prædictum
 “ molendinum, ad tricesimum secundum vas: de quibus
 “ quidem sectis idem Abbas fuit seisitus per manus
 “ prædictorum Adæ le Hussher et aliorum, ut de feodo
 “ et jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, tempore pacis,
 “ tempore Edwardi, Regis nunc; capiendo inde exple-
 “ tas *et cætera*, usque jam quatuor annis elapsis ante
 “ diem impetrationis brevis, scilicet, duodecimum diem
 “ ¹[Aprilis], anno regni Domini Regis nunc sexto:—
 “ quod prædicti Adam le Hussher et alii sectas prædictas
 “ subtraxerunt, et adhuc subtrahunt. Unde dicit quod
 “ deterioratus est, et damnum habet, ad valentiam
 “ ducentarum librarum; et inde producit sectam, *et*
 “ *cætera*.

Continuatio processus placiti prænotati.

“ Et Adam le Hussher et alii, per Rogerum le The de-
 “ Warner, attornatum suum, venerunt, et non possunt fendants
 “ dedicere, quin ipsi debent et solent facere sectam ad appear, and
 “ prædictum molendinum ipsius Abbatis, sicut idem admit such
 “ Abbas versus eos narravit. Ideo consideratum est, subtraction.
 “ quod prædictus Abbas recuperet versus eos prædic- Further
 “ tam sectam; et Adam et alii in misericordia. Et proceed-
 “ ings there-
 “ in, for en-
 “ quiry as to

¹ Omitted in MS.; supplied from p. 238, *ante*.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
possible
collusion to
defeat the
Statute of
Mortmain.

“ idem Abbas remittit eis damna. Sed cesset execu-
tio *et cætera*. Quia dubitatur de ¹ fraude inter eos
“ prælocuta, per Statutum, quo cavetur ne terræ seu
“ tenementa ad manum mortuam deveniant quoquo
“ modo, præceptum est Vicecomiti quod venire faciat
“ hic in Octabis Sancti Johannis Baptistæ duodecim
“ *et cætera*, per quos *et cætera*, et qui prædictum Ab-
“ batem nulla *et cætera*. Et quod scire faciat capita-
“ lis dominus feodi mediatis et immediatis, ² quod
“ tunc sint hic *et cætera*. Et interim *et cætera*.
“ Ad quem diem venit prædictus Abbas, per præ-
“ dictum attornatum suum; et Vicecomes non misit
“ breve. Ideo, sicut prius, præceptum est Vicecomiti,
“ quod venire faciat hic a die Sancti Michaelis in
“ quindecim dies, nisi Johannes de Cantebrugge die
“ Martis in crastino Sancti Laurentii Martyris apud
“ Sanctum Albanum prius venerit, duodecim *et cætera*,
“ per quos *et cætera*, et qui prædictum Abbatem
“ nulla *et cætera*. Et quod scire faciat capitalis do-
“ minus feodi illius mediatis et immediatis, quod tunc
“ sint ibi *et cætera*, Et interim *et cætera*. Et Vice-
“ comiti *et cætera*.

Continuatio processus et materiae placiti prænotati.

Record of
the verdict
of the Jury
that there
is no such
collusion,
but good
title to such
multure in
the Abbot
of Saint
Alban's.

“ Ad quem diem venit prædictus Abbas per præ-
“ dictum attornatum suum; et Johannes de Cante-
“ brugge, coram quo *et cætera* prædicta jurata capta
“ fuit in patria, misit hic veredictum patriæ, in hæc
“ verba:—
“ ‘ Postea, ad prædictos diem et locum, coram Jo-
“ ‘ hanne de Cantebrugge, associato sibi Thoma Wyliot,
“ ‘ prædictus Abbas, per prædictum Johannem de Bled-
“ ‘ lawe et Robertum Atte Hay, attornatos suos, venit;

¹ See page 238 *ante*, Note 2.

| ² *et quod* in MS., by inadvertence.

“ ‘ et similiter jurati veniunt. Et dicunt, super sacra- Richard II.,
 “ ‘ mentum suum, quod nulla est fraus nec collusio 28th
 “ ‘ inter prædictos Abbatem et tenentes suos. Dicunt Abbot,
 “ ‘ etiam quod quidam Rogerus, quondam Abbas, præ- A.D.
 “ ‘ decessor ipsius Abbatis nunc, fuit seisisus de secta 1326-35.
 “ ‘ prædicta per manus tunc tenentium terrarum in
 “ ‘ brevi nominatarum, ut de jure Ecclesiæ Sancti Al-
 “ ‘ bani, tempore Regis Henrici, proavi Domini Regis
 “ ‘ nunc, et quod invenit ecclesiam suam Sancti Albani
 “ ‘ seisitam de secta prædicta, ut de jure ecclesiæ suæ
 “ ‘ prædictæ, tempore quo primo fuit creatus in Abba-
 “ ‘ tem. Et quod omnes prædecessores prædicti Rogeri
 “ ‘ Abbatis fuerunt seisiti de secta prædicta, ut de jure
 “ ‘ ecclesiæ suæ prædictæ, a tempore quo non extat
 “ ‘ memoria; et omnes successores ipsius Rogeri simili-
 “ ‘ ter de secta prædicta seisiti fuerunt, ut de jure
 “ ‘ ecclesiæ suæ prædictæ; et similiter, prædictus Ab-
 “ ‘ bas, qui nunc est, seisitus inde fuit; quousque præ-
 “ ‘ dicti tenentes de secta prædicta se retraxerunt.
 “ ‘ Ideo fiat inde executio, et cætera.’

*Processus placiti contra villanos Sancti Albani, su-
per multura omnimodi bladi et brasii in eorum
tempore brasianadi seu furniandi.*

“ Magister Johannes Baldewyne, Henricus Aungil- Charge
 “ berd, Rogerus de Essex, et cætera, summoniti fuerunt against cer-
 “ ad respondendum Abbati Sancti Albani, de placito tain towns-
 “ quod quilibet eorum faciat sectam ad molendinum men, of
 “ ipsius Abbatis de villa de Sancto Albano, quam ad subtraction
 “ illud facere debent et solent; et unde Abbas, per of suit of
 “ Johannem de Bledelowe, attornatum suum, dicit quod multure
 “ cum prædicti Magister Johannes et alii facere de at the
 “ bent et solent sectam ad prædictum molendinum, Abbot's
 “ scilicet, prædictus Johannes de omnibus bladis fur- mill.
 “ niandis, et braseis braseandis, in uno mesuagio, cum
 “ pertinentiis, in eadem villa de Sancto Albano, quod

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

“ ipse tenet; prædictus Henricus Aungilberd de omni-
 “ bus bladis furniandis, et braseis braseandis, in uno
 “ mesuagio, cum pertinentiis, in eadem villa, quod ipse
 “ tenet; prædictus Rogerus de Essex de omnibus bla-
 “ dis furniandis, et braseis braseandis, in uno mesua-
 “ gio, cum pertinentiis, in eadem villa, quod ipse
 “ tenet, *et cætera*; scilicet, molendi omnia blada et bra-
 “ seos prædicta ad prædictum molendinum, ad tricesi-
 “ mum secundum vas; de quibus quidem sectis idem
 “ Abbas fuit seisitus per manus prædictorum Magistri
 “ Johannis Baldewyne et aliorum, ut de feodo et jure
 “ ecclesiæ suæ Sancti Albani, tempore pacis, tempore
 “ Edwardi Regis nunc, capiendo inde expletas ad valen-
 “ tiam *et cætera*, usque jam quatuor annis elapsis
 “ ante diem impetrationis brevis sui, scilicet, duodeci-
 “ mum diem Aprilis, anno regni Domini Regis nunc
 “ sexto:—quod prædicti Magister Johannes et alii
 “ prædictas sectas subtraxerunt, et adhuc subtrahunt.
 “ Unde dicit quod deterioratus est, et damnum habet,
 “ ad valentiam ducentarum librarum; et inde producit
 “ sectam, *et cætera*.

The de-
 fendants
 appear, and
 admit such
 subtraction.
 Respite of
 judgment
 to a future
 day.

“ Et Magister Johannes et alii, per Rogerum le War-
 “ nere, attornatum suum, venerunt, et non possunt de-
 “ dicere quin ipsi debent et solent facere sectam ad
 “ prædictum molendinum ipsius Abbatis, sicut idem
 “ Abbas versus eos narravit. Et super hoc dies datus
 “ est eis hic, a die Sancti Michaelis in quindecim dies,
 “ in statu quo nunc, de audiendo inde iudicio suo.”

Breve Regis de procedendo in placito prænotato.

Writ, com-
 manding
 the Justi-
 cians to
 proceed to
 judgment.

“ Rex Justiciariis suis de Banco, salutem. Monstravit nobis
 “ dilectus nobis in Christo Abbas de Sancto Albano per peti-
 “ tionem suam, ¹eoram nobis et Consilio nostro exhibitam,
 “ quod cum ipse implacitet coram nobis per breve nostrum
 “ Magistrum Johannem Baldewyne, et quosdam alios tenentes

¹ Repeated in MS.

“ suos de villa de Sancto Albano, de eo quod ipse Johannes et Richard II.,
 “ alii ¹ [negant] facere sectam ad molendinum ipsius Abbatis de 28th
 “ villa prædicta, quam ad illud facere debent et solent; et licet Abbot,
 “ prædicti Johannes et alii, placitando coram vobis non de A.D.
 “ dixerint quin ipsi debent facere sectam ad prædictum molen- 1326-35.
 “ dinum ipsius Abbatis de omnibus bladis furniandis et braseis
 “ braseandis in illis mesuagiis, cum pertinentiis, quæ tenent
 “ in villa prædicta, vos nihilominus, pro eo quod vobis non
 “ constitit quod exactio hujusmodi sectæ temporibus retroactis
 “ disrationata fuit, nisi tantum ratione terrarum arabilium
 “ unde emergerint blada, ad iudicium in placito illo reddend-
 “ dum, juxta processum inde coram vobis habitum, procedere
 “ hucusque distulistis, in ipsius Abbatis dispendium non modic-
 “ cum, et gravamen, et ecclesiæ suæ Sancti Albani ² [de villa]
 “ de Sancto Albano exhæredationis periculum manifestum:
 “ super quo supplicavit ut sibi de remedio congruo providere
 “ curemus. Volentes igitur præfato Abbati, quatenus cum
 “ justitia poterimus, subvenire in hac parte, vobis mandamus
 “ quod si in placito prædicto coram vobis taliter sit proces-
 “ sum, tunc ad iudicium inde reddendum, non obstante quod
 “ hujusmodi secta antea, ut prædicitur, disrationata non fuit,
 “ procedatis. Teste meipso, apud Eboracum, quarto die Julii,
 “ anno regni nostri octavo.”

Continuatio placiti præscripti.

“ Ad quem diem venerunt partes prædictæ, per præ-
 “ dictos attornatos suos; et Dominus Rex mandavit
 “ breve suum hic in hæc verba, *et cætera.*

“ Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas re- Judgment
 “ cuperet versus eos sectam suam prædictam; et præ- in favour of
 “ dictus Magister Johannes et alii *et cætera.* Sed the Abbot.
 “ quia dubitatur de ³ fraude *et cætera*, ideo cesset Enquiry as
 “ cutio, quousque *et cætera.* Et præceptum est to possible
 “ comiti, quod venire faciat hic a die Sancti Hillarii collusion to
 “ in quindecim dies, duodecim *et cætera*, per quos defeat the
 “ *cætera*, nisi Johannes de Cantebrugge die ⁴ Sabbati Statute of
 “ in Vigilia Natalis Domini apud villam de Sancto Mortmain.
 “ Albano prius venerit.

¹ This, or a similar word, is evidently omitted.

² These words are accidentally

³ See page 238 *ante*, Note 2,

⁴ *Sabati* in MS.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Continuatio processus placiti prætitulati.

Charge
against
certain
townsmen,
of subtraction
of suit
of multure
at the Abbot's mill.

“ Magister Johannes Baldewyne, Henricus Aungelberd, Rogerus de Essexe, *et cætera*, summoniti fuerunt ad respondendum *et cætera (ut supra in proximo Recordo)*; et unde idem Abbas *et cætera (ut supra)*. Et Magister Johannes et alii, per Rogerum le Warner, attornatum suum, venerunt *et cætera (ut supra)*. Et super hoc dies datus est eis de audiendo inde iudicio suo hic a die Sancti Michaelis in quindecim dies *et cætera*.

“ Ad quem diem venerunt partes prædictæ, per prædictos attornatos suos. Et Dominus Rex mandavit breve suum in hæc verba ;—‘Edwardus, Dei gratia, *et cætera (ut supra in ¹ proximo Recordo)*.

Enquiry as
to possible
collusion to
defeat the
Statute of
Mortmain.

“ Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas recuperet versus eos sectam suam prædictam; et prædictus Magister Johannes et alii, *et cætera*, in misericordia *et cætera*. Sed quia dubitatur de fraude *et cætera*, contra Statutum *et cætera*, ideo cesset executio, quousque *et cætera*. Et præceptum est Vicecomiti, quod venire faceret hic in Octabis Sancti Hillarii, vel coram Johanne de Canteburgh, si prius die Sabbati in Vigilia Natalis Domini apud villam de Sancto Albano venerit, duodecim *et cætera*, per quos *et cætera*, et qui prædictum Abbatem nulla affinitate attingant, ad recognoscendum super sacramentum suum quale jus prædictus Abbas habet in prædicta secta, et quis prædecessorum suorum fuit inde in seisinâ, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ; et interim sectam illam in manum Domini Regis capiat. Et quod de exitibus *et cætera*. Et scire faciat capitalis dominus feodi illius mediatis et immediatis, quod sint hic ad præfatas Octabas Sancti

¹ Probably that given in page 240 *ante*.

“ Hillarii, vel coram præfato Johanne de Cantebrugge, Richard II.,
 “ prædicto die Sabbati, audituri juratam illam, si vo- 28th
 “ luerint, *et cætera*. Abbot,
 A.D.

1326-35.

“ Ad quem diem Vicecomes non misit breve. Ideo,
 “ sicut prius, præceptum est ei, quod venire faceret
 “ hic a die Paschæ in tres septimanas, vel coram Jo-
 “ hanne de Schardelowe, si die Lunæ proxima ante Domi-
 “ nicam in Ramis Palmarum apud ¹ Barnet Staple prius
 “ venerit, duodecim, *et cætera*, ad recognoscendum in
 “ forma prædicta. Et scire faciat capitalis dominus *et*
 “ *cætera*, quod sint hic ad præfatas tres septimanas,
 “ vel coram præfato Johanne de Schardelowe præfato
 “ die Lunæ apud ² La Barnet Staple, audituri juratam
 “ illam, si voluerint, *et cætera*.

“ Ad quas quidem tres septimanas venit prædictus
 “ Abbas, per attornatum suum prædictum; et Johannes
 “ de Schardelowe, coram quo prædicta jurata capta
 “ fuit in patria, misit hic veredictum patriæ, in hæc
 “ verba:—

“ ‘ Postea, die et loco infra contentis, coram Johanne Record of
 “ ‘ de Schardelowe, associato sibi Willelmo de Lodewik, the verdict
 “ ‘ milite, venit prædictus Abbas, per attornatum suum of the Jury
 “ ‘ prædictum. Et Vicecomes mandavit quod non est in favour
 “ ‘ aliquis capitalis dominus, mediatus aut immediatus, of the
 “ ‘ inter ipsum Abbatem et Dominum Regem, *et cætera*. Abbot of
 “ ‘ Et jurati veniunt, qui dicunt, super sacramentum St. Alban’s.
 “ ‘ suum, quod prædictus Abbas de prædictis sectis in
 “ ‘ forma prædicta fuit seisitus per manus prædicti
 “ ‘ Magistri Johannis et aliorum tenentium, infra no-
 “ ‘ minatorum, ut de jure Ecclesiæ Sancti Albani de
 “ ‘ villa de Sancto Albano, tempore pacis, tempore Do-
 “ ‘ mini Edwardi, Regis nunc. Et quidam Hugo Ab-
 “ ‘ bas, prædecessor Abbatis qui nunc est, de prædictis

¹ *Barnestaple* in MS.; meaning Chipping Barnet, so called from the market established there.

² *La Barnet Staple, audituri*, omitted in MS., but supplied in the margin, in a somewhat later hand.

Richard II., “ ‘ in forma prædicta fuit seisitus per manus ipsius
 28th “ ‘ Magistri Johannis et aliorum tenentium, ut de jure
 Abbot, “ ‘ ecclesie sue prædictæ, tempore pacis, tempore Do-
 A.D. “ ‘ mini Edwardi, nuper Regis Angliæ, patris Regis
 1326-35. “ ‘ nunc, *et cætera*. Et quidam Willelmus Abbas, præ-
 “ ‘ decessor Hugonis prædicti, de prædictis sectis in
 “ ‘ forma prædicta fuit seisitus per manus tenentium
 “ ‘ tenementorum prædictorum, qui pro tempore fuerunt,
 “ ‘ ut de jure ecclesie sue prædictæ, tempore pacis,
 “ ‘ tempore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ,
 “ ‘ avi Domini Regis nunc, *et cætera*. Et quod omnes
 “ ‘ Abbates ejusdem ecclesie, prædecessores prædicti
 “ ‘ Abbatis, de prædictis sectis in eadem forma per
 “ ‘ manus tenentium tenementorum illorum qui pro
 “ ‘ tempore fuerint, a tempore quo non extat memoria,
 “ ‘ fuerunt seisiti, ut de jure ecclesie sue supradictæ.
 “ ‘ Dicunt etiam præcise, quod non est fraus neque
 “ ‘ collusio inter partes prædictas. Ideo fiat inde exe-
 “ ‘ cutio, *et cætera*.’

Præcipe to
 the Sheriff
 of Hert-
 ford, com-
 manding
 him to give
 seisin to
 the Abbot.

“Et postea, mandatum fuit Vicecomiti in hæc verba:—
 “Edwardus, Dei gratia, *et cætera*, Vicecomiti Hertfordiæ
 salutem. Cum Magister Johannes Baldewyne, Henricus
 Aungelberd, Rogerus de Essex, *et cætera*, in Curia nostra,
 coram Justiciariis nostris apud Eboracum, summoniti ad
 respondendum Abbati Sancti Albani, de villa de Sancto
 Albano, de placito quod quilibet eorum faciat sectam ad
 molendinum ipsius Abbatis de villa de Sancto Albano, quam
 ad ipsum facere debent et solent: et iidem Magister et alii
 venerunt in eadem Curia nostra, et non dedixerunt quin ipsi
 debent et solent facere sectam ad prædictum molendinum
 ipsius Abbatis; videlicet, quilibet eorum separatim, de om-
 nibus bladis furniandis et braseis brasiandis in suo mesua-
 gio, cum pertinentiis, in eadem villa de Sancto Albano,
 quod ipse tenet. Per quod consideratum fuit in eadem Curia
 nostra, quod prædictus Abbas recuperet versus eos sectam
 suam prædictam. Et quia per quamdam juratam, coram
 dilecto et fideli nostro Johanne de Schardelowe apud La
 Barnet inde captam, compertum est quod prædictus Abbas
 seisitus fuit de secta prædicta per manus tenentium prædic-
 torum, tempore nostro; et quod quondam Hugo Abbas,
 prædecessor suus, seisitus fuit tempore Edwardi, nuper

“ Regis, patris nostri; et quod omnes prædecessores sui, a Richard II.,
 “ tempore quo non extat memoria, seisiti fuerunt de eadem 28th
 “ secta, ut de jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de villa de Abbot,
 “ Sancto Albano; et quod non est aliqua frans seu collusio A.D.
 “ inter Abbatem et tenentes prædictos;—tibi præcipimus, quod 1326-35.
 “ eidem Abbati de secta prædicta sine dilatione plenariam —
 “ seisinam habere facias. Teste, J. de Stonore, apud Eborac-
 “ eum, quinto decimo die Octobris, anno regni nostri nono.”

*De quibusdam manumolis per villanos Sancti Albani
 vendicatis.*

Interea venerunt quidam de dicta villa, clamantes Thirteen
 manumolas ab antiquo tresdecim, videlicet;— claims to
 right of

Willelmus Bolun, pro tenemento Alexandri Goldston. using
 handmills,
 Thomas Atte Delle, pro tenemento Sanctæ Mariæ as being
 de Sopwelle. enjoyed
 from of old.

Willelmus de Tydenhangre, pro tenemento Nicolai
 filii Andreae, in Halywellestrate.

Gilbertus Cok, de Hertforde, pro tenemento Thomæ
 Prest, ¹ nunc Abbatis.

Magister Johannes Schepherde, pro tenemento Wil-
 lelmi Heroun.

Ricardus de Wynslowe, pro tenemento Johannis
 Baldewyne.

Rogerus Thangtone, pro tenemento Abbatis.

Robertus Atte Halle, pro tenemento suo proprio.

Willelmus, filius Willelmi Marchal, pro tenemento
 Frimbaldi Mercer.

Johanna Poleyn, pro tenemento Adæ Medici in Vico
 Francorum.

Thomas Petyt, pro tenemento Abbatis in Dagenhale.

Ivo Perceval, pro tenemento Buteleri in Dagenhale.

Emma Modi, pro tenemento Modi in Bonegate.

Dixerunt etiam, quod Ricardus Blakeberie et Radul-
 phus le Tannere debent habere duas ² manumolas ad

¹ Meaning, “now, the Abbot’s | ² manumoles in MS., by inadvert-
 “ tenement.” | tence.

Richard II., farinam avenarum, quilibet unam tantum; et ad nihil aliud. Qualiter autem responsum fuit ad ista, non inveni.

28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

The answer to such claims not recorded. The townsmen, at last worn out, determine to make submission.

¹ Perpendentes itaque villani Sancti Albani, per taxas importabiles, pro eorum injuriis et insolentiis mantenendis, multipliciter apporiat, et de privatis ² com-modis licitis per execrabiles et illicitas occupationes plurimum deturbati, se a pari, immo, superiori, non posse contendere, durumque fore contra stimulum calcitrare, plus timore pœnæ, pro eorum demeritis debitæ, in proximo venturæ, quam puritate ducti conscientiæ, statuerunt gratiæ memorati Abbatis se submittere, et meritam ultionem taliter declinare.

De forma concordia inter Ricardum Abbatem et villanos memoratos prælocuta.

The townsmen offer to submit, on terms arranged before the King's Council, at Westminster.

Die Purificationis sequente, hora Vesperarum, venerunt ad Abbatem quatuor homines de villa Sancti Albani, missi per communem assensum totius villæ; videlicet, Petrus la Condyt, Willelmus Pursere, Ricardus Amy, et Rogerus de Thangtone, gratiæ Domini Abbatis semetipsos totaliter submittent, secundum condiciones coram Domini nostri Regis Consilio apud Westmonasterium prælocutas.—

Terms of submission so offered. The deed of liberties to be surrendered.

Inprimis, videlicet, quod ipsi sponte ³ redderent sursum scriptum quod habent de Conventu per indenturam, continens diversas libertates, renunciantes eidem; et quod facerent illud damnari in Cancellaria et Scaccario, et in omni loco ubi per chartam regiam confirmatur.

Item, quod ipsi reciperent molendinum nostrum ad braseum, sub spe gratiæ, pro quadraginta octo libris

¹ This passage down to "taliter" | 215, ante.
"declinare," is written in the pe- | ² comodis in MS.
culiar hand already noticed, pp. 207, | ³ See page 166 ante.

argenti, solvendis annis singulis ad quatuor anni terminos; et recognoscerent sectam esse debitam; et si deficerent in solutione, liceret Abbati reingredi suum molendinum, et pro illo disponere, prout vellet. Et quod nihil ibi nec alibi molerent, nisi braseum, et suis sumptibus bene ipsum molendinum annis singulis repararent, per visum duorum ex parte Abbatis deputatorum. Et ita quidem est conventum. Villani vero Dominum Abbatem deprecati sunt, ut de sua gratia vellet de dicta firma relaxare duas marcas, sicut per Consilium fuerat ordinatum; scilicet, ut solverent septuaginta marcas. Quod Dominus Abbas benigne, suffragante suo Consilio, eis annuit: ita duntaxat, quod omnes aliæ conditiones prælocutæ, et hic scriptæ, fideliter et efficaciter tenerentur.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Payment to
be made to
the Abbot,
for the use
of his mill,
as a com-
position for
multure of
barley.

Item, quod ipsi pro damnis et expensis Abbatis solverent sibi intra quinquennium tunc sequens ducentas marcas, ad duos terminos cujuslibet anni.

Payment to
the Abbot,
for his ex-
penses.

Item, quod præstarent sufficientem securitatem pro futuris temporibus, quod nec ipsi, nec successores eorum, consimilia contra ecclesiam perpetrarent; ¹ prout de securitate Consilium nostrum, et regium, melius ordinaret.

Surety to
be given
for future
good be-
haviour.

Assidebant tunc Abbati Dominus Nicolaus de Flamstude, Prior, Willelmus de Nedham, Supprior, Robertus de Estwik, Præcentor, Nicolaus Broun, Archidiaconus, Johannes Kysulle, et multi alii de Conventu. Et post aliquos tractatus habitos de ista materia, Dominus Abbas promisit eis, se velle eosdem recipere ad bonam gratiam, si ipsi vellent conditiones prædictas fideliter observare; et quod amicus eis existeret contra alios, in quantum posset ² commode. Sed tamen asseruit ad hoc se obligare nolle; sed tanquam fidus amicus eos protegere et juvare.—“Et quia,” inquit, “tam sero est,

The Abbot,
after taking
counsel,
addresses
the townsmen in
terms of
conciliation.

¹ *sed* is probably omitted here. | ² *comode* in MS.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
He tells
them to re-
turn on the
morrow,
and enter-
tains them
with wine
and spices.

“ et nolumus vos decipere, neque per vos esse circum-
“ venti, ad vicinos vestros redite, et cras tractetis cum
“ eis deliberate ac diligenter; recitantes eis distincte
“ omnes condiciones hic inter nos præactas; et si in
“ eadem voluntate permanseritis, cras hora prima vel
“ tertia redeatis cum unanimi responso vicinorum
“ vestrorum. Veruntamen, in signum benevolentiae,”
inquit Abbas, “ in quam vos recipimus, volumus
“ vobiscum species et vinum gustare;” quo facto,
recesserunt.

They re-
turn, and
throw
themselves
on the
Abbot's
generosity.

Redeunt in crastino hora statuta, dicentes in omni-
bus se esse concordēs;—“ Et sicut heri, ita hodie, nos in
“ vestra gratia ponimus, vestram benevolentiam flexis
“ genibus postulantes, promittentes omnia prælocuta
“ tenere, et quæcunque vobis placuerit efficaciter adim-
“ plere.” Sed postea, infra quindenam, quando interpel-
lati fuerunt per Consilium Domini Abbatis implere pro-
missa, juxta modum suum consuetum, alii dissimulant,
alii diverticula quærent, alii se hujus rei ignaros esse
prædunt; alii vero contradicunt, dicentes non fuisse
intentionis suæ, nec consensus, ad talem concordiam
declinare; aliam formam pacis et concordie eis fore
necessariam, huic se vero nec velle nec posse consen-
tire constanter asserebant: unde prædictum negotium
dilationem accepit, donec per severitatem legum coacti
sunt suam deponere pertinaciam, et humiliare cor
altum; ut in sequenti processu patebit.

Within a
fortnight
they recede
from their
compact;
but are
finally
compelled
to submit.

*De submissione, juramento, et obligationibus, villano-
rum Sancti Albani.*

This is
brought
about by
the Abbot's
contri-
vance.

Cernens Dominus Abbas quia populus suus duræ
cervicis erat, et adhuc gradiebatur extento collo,
recogitavit penes se, quibus mediis ejus arrogantiam
posset in parte subtrahere, et ipsum reducere ad viam
pacis. Die ergo Lunæ proxima post Festum Sancti

Benedicti, cepit aliam viam concordiae, nullo conscio Richard II.,
præter Deum et unum de privatis suis, scilicet, Ricar- 28th
dum de Pyritone. Abbot,
A.D.
1326-35.

Excogitata via satis callida, et quæ digna fuit com-
mendari memoriæ, misit eundem Ricardum primo He
ad unum de confœderatis in villa, qui ei ostenderet threatens
multa brevia conspirationis et transgressionum, et nun- one of the
ciaret ei secreto quod nisi citius redire vellet ad con- townsmen
cordiam, sicut cæteri fecerunt ejus complices, quod with perse-
Dominus Abbas persequeretur illum ad mortem. Qui cution to
hæc audiens, illico consternatus, et credens suos socios the death.
cum Abbate fecisse concordiam, confestim venit, et The per-
submit se, multum metuens, sub hac forma.— son so
threatened

Inprimis, fecit relaxationem et renunciationem in He re-
scripto de omnimodo ¹commodo quod sibi posset com- nounces all
petere ratione illius chartæ, quam vi et metu alias, advantage
tempore Domini Hugonis Abbatis, sub sigillo Conven- of the deed
tus, pro diversis libertatibus extorserunt; cujus renun- of liberties.
ciationis tenorem sequentibus inseremus.

Secundo, submit se gratiæ Domini Abbatis, in alto In token of
et in basso; et ad hoc obligavit se per simplicem obli- submission,
gationem Abbati et Conventui in quadraginta libris, he agrees
sine aliquo scripto a latere. to enter
into a bond.

Tertio, juravit, tactis sacrosanctis, quod omnia con- He pro-
tenta in dicta quietantia, pro se et hæredibus suis, mises suit
observaret, et sectam ad molendina Abbatis faceret; et at the
quæcunque per Consilium Domini Abbatis concordia Abbot's
melius ordinaretur, ipse inter cæteros paratus esset mill.
illam sigillo suo et assensu omnimodo roborare; et
pro viribus ad concordiam alios traheret convicinos.

Quibus ita peractis, dixit Dominus Abbas ei, qui, The Abbot
ut præmittitur, ita se submit;—"Fili," inquit, "tu jam requests
"te posuisti in nostra gratia; si vis igitur bonam gra- him to use
"tiam invenire, perge secrete ad vicinos tuos, et edicito his influ-
ence with
his fellow-
townsmen.

¹ *comodo* in MS.

Richard II., “ uni vel duobus quid fecisti ; et consilio tuo eos exci-
 28th “ tes ad consimiliter veniendum, et se submittendum.”
 Abbot,
 A.D. Qui juxta præceptum Abbatis universa peragere matu-
 1326-35. ravit. Et factum est, ut istud negotium tam celerem
 The towns- caperet expeditionem, ut infra quindenam ante Domini-
 men for- cam, videlicet, in Ramis Palmarum, omnes fere de
 mally sub- villa se consimiliter submiserunt, tam per quietancias
 mit, and quam per obligationes, in tantum, quod summa obli-
 execute gationum simplicium, quas Dominus Abbas habuit de
 bonds in token thereof. eisdem, ad plus quam tria millia marcarum excrevit;
 et tamen qui in maxima summa fuerat obligatus, cen-
 tum libras non excessit.

*Qualiter Abbas Ricardus devenit ad chartas et libertates
 villanorum Sancti Albani, a suo prædecessore vio-
 lenter extortas.*

The charter of liberties to the townsmen, with various other documents, is finally surrendered.

Tertio vero Idus Maii proximo sequente, quo die Walterus Amundesham, Marescallus et ¹ Scutifer Abbatis, ut præmittitur, fuerat occisus, ipso die triennio revoluto, Dei gratia prosperante, dicti villani sponte venerunt, et detulerunt, seu potius reddiderunt, indenturam sigillo Conventus signatam, pro qua, ut supra retulimus, tota discordia est suborta.

Item, exhibuerunt chartam confirmationis regię super eam; quę duplicata fuit, et latenter, in præjudicium ecclesię, si eis arrisisset unquam ² oportunitas, custodita.

Item, tradiderunt ei chartam confirmationis Regis Edwardi Secundi, quod non curreret breve de attincta in villa Sancti Albani; item, chartam confirmationis Regis Edwardi Tertii de eodem.

Item, apportaverunt arbitrationem illorum militum qui missi fuerunt per Regem pro concordia facienda inter villanos et Abbatem et Conventum.

¹ Scuttifer in MS.

| oportunitas in MS.

Item, detulerunt perambulationem burgi, et alia Richard II.,
plura brevia de chartis villanorum allocandis. 28th
Abbot,

¹ Et facta sunt ista tam secreto, quod nullus hujus A.D.
rei diu fuit conscius, præter Abbatem et ² duos fratres, 1326-35.
et dictum Ricardum de Pyritone. Nempe tota ³ com- Secrecy
munitas villæ de Sancto Albano usque hodie credit with which
dictas chartas fuisse in custodia Domini Cancellarii, these
Johannis, Episcopi Wyntoniensis, vel Magistri Roberti, matters
fratris ejus. Eam autem chartam Henrici Regis, ne were trans-
attincta curreret in prædicta villa, inveniri non pote- acted, and
rat; sed asserendo dixerunt Abbati quod communis uncertainty
opinio fuit apud omnes vicinos de villa, quod dicta as to the
charta esset in Thesauria Ecclesiæ Sancti Albani, eo depository
quod nunquam adhuc fuit visa. Requisiti vero per of the
Abbatem quomodo sine originali possent impetrare con- deeds.
firmationem, responderunt quod per Registrum in Can- The Char-
cellaria; ubi prædicta charta est irrotulata. ter of King
Henry, as
to attain
not running
in the town
of Saint
Alban's,
not to be
found.

Detulerunt insuper suas petras molares in ecclesia, The town-
in signum puræ renunciationis multuræ suæ prænotatæ. men sur-
Detulerunt etiam ipsi Abbati tres claves de cista eo- render their
rum ⁴ communi, et ipsam cistam; ne ultra foret eis handmills,
spes aliquando communitatis habendæ. Ab illo igitur and com-
die, et deinceps, cœpit Abbas villanos ad prandium mon chest.
invitare, et eorum exennia benigne recipere; qui per The Abbot
ante ab eis exennia recipere non solebat. shows hos-
pitality,
and re-
ceives

Inter hæc quoddam mirum valde, atque notabile, presents.
dixi scribendum, et quod Deo est, potius quam homini, All are
tribuendum: quia, videlicet, in tota ista examina- pleased
tione et submissione singulorum, omnes læti valde with the
cesserunt ab Abbate, ejus benignitatem omnibus Abbot,
vicaneis prædicantes; cum tamen ipse Abbas, propter though
detestabilem lepræ morbum, quo erat percussus, nec grievously
afflicted
with
leprosy.

¹ Against the context from this word down to "*fratris ejus*," the word "*vacat*" is written in an almost contemporary hand.

² *duo* originally in MS., but corrected by a later hand.

³ *comunitas* in MS.

⁴ *comuni* in MS.

Richard II., aspectu placidus, nec sermone graciosus, naturaliter potuit apparere. Qui tamen ita se in aperto gessit, acsi sanissimus extitisset; nec alium voluit aliquem habere assessorem, examinatorem, vel interpretem, quam seipsum; cum tamen vix distincte posset concipi, præ raucitudine, loquela sua. Nec vacat a miro quod nunquam venit aliquis in conspectu ejus, qui quantumcunque per ante ipsum offendisset, quin statim ex affectu dilexit eum, et delectabatur in dulcedine spiritus loqui illi. Unde contigit, quod multo plus fatigavit seipsum quam opus erat. Et, sicut testari potest, qui cor ejus novit, moleste tulit, si quis coram eo recitaret aliquid de eorum offensis præteritis; dicens,—“Si parati sumus ad irascendum illis pro culpa, paratiores simus ad ignoscendum jam redeuntibus, et diligendum pro gratia.” Unde contigit postea, cum magni de Consilio Domini Abbatis hæc audissent, videlicet, quod Dominus Abbas, ipsis absentibus, adinvenisset talem viam et formam concordiaë, repleti sunt zelo; sed ne eorum deprehenderetur malitia, publice Deum laudabant; quo tamen animo, ipse Deus novit.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Though
hardly able
to speak, he
will have
no assessor.
His con-
ciliatory
manners
towards
those who
had offend-
ed him.

His maxims
of forgive-
ness.

Envy in-
spired by
his success
with the
townsmen.

*Renunciatio multure liberæ, et aliarum libertatum
per villanos Sancti Albani extortarum.*

The Abbot
prevails on
many, for-
mally to
renounce
their right
to hand-
mills, and
to acknow-
ledge suit
of multure.

Sciens præterea experimentaliter Dominus Abbas, quod —¹ “Vigilantibus, non dormientibus, jura subveniunt,” vigilare decrevit omnino ad compellendum villanos recognoscere sectam ad molendina sua, dum adhuc res et causa florerent. Unde effecit, ut, die Apostolorum Petri et Pauli, irent multi de villa Sancti Albani Londonias, ex ejus præcepto, ad recognoscendum in Banco Regio factum suum esse, quod primo fecerunt Abbati de renunciatione omnis juris eorum in manumolis et aliis libertatibus quas clamabant. Et factum est ita; atque prædicta scripta eorum irrotulata sunt in Banco, sicut

¹ A well-known legal maxim.

patet per indorsationes eorundem scriptorum, in Domini Richard II.,
 Abbatis scrinio positorum. Et quia grave fuisset Ab- 28th
 bati omnes villanos, similiter congregatos, destinare pro Abbot,
 causa præmissa Londonias, quamvis omnes ad hoc jura- A.D.
 mento fuissent astricti, ut, videlicet, parati essent, quan- 1326-35.
 docunque videretur Abbati et suo Consilio expedire, He prevails
 tamen consultius operabatur, una vice aliquos, et alia upon the
 vice, alios, destinare. townsmen
 to do this,
 separately.

¹ *Recordum, sive exemplificatio, super renunciacione libertatum per villanos Sancti Albani de Abbate ibidem extortarum.*

“ Ricardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Francia, et Dominus Exemplifi-
 “ Hiberniæ, omnibus ad quos præsentis litteræ pervenerint, cation
 “ salutem. Inspeximus tenorem irrotulamenti cujusdam scripti, temp.
 “ per quod Gilbertus de Hertforde et alii, in scripto prædicto King Rich-
 “ contenti, omnibus libertatibus et quietanciis in quodam scripto ard II.
 “ per Abbatem de Sancto Albano, et ejusdem loci Conventum,
 “ eidem Gilberto et aliis prædictis, de hujusmodi libertatibus
 “ et quietanciis confecto, palam et expresse renunciarunt, in
 “ Rotulis de Communi Banco, anno regni Domini Edwardi,
 “ nuper Regis Angliæ, avi nostri, sexto, irrotulati; quem
 “ coram nobis in Cancellaria nostra similiter venire fecimus,
 “ in hæc verba:—‘ Placita apud Westmonasterium coram W. Renuncia-
 “ ‘ de Herle, et sociis suis, Justiciariis Domini Regis de Banco, tion of
 “ ‘ de termino Sanctæ Trinitatis, anno regni Regis Edwardi, liberties
 “ ‘ Tertii a Conquæstu, sexto. Rotulus de chartis, scriptis, et extorted
 “ ‘ petitionibus, coram W. de Herle, et sociis suis, Justiciariis Do- from the
 “ ‘ mini Regis de Banco.—Cognoverunt et allocaverunt termino Abbot and
 “ ‘ Sanctæ Trinitatis, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Con- Convent by
 “ ‘ quæstu, sexto, Gilbertus de Hertford, et cætera. Venerunt in the towns-
 “ ‘ Curia hic die Jovis proxima post quindenam Sanctæ Trinitatis, men of St.
 “ ‘ et cognoverunt hoc scriptum subsequens esse factum suum, Alban’s,
 “ ‘ et petierunt illud irrotulari: et irrotulatur in hæc verba.— 6th Ed-
 “ ‘ et petierunt illud irrotulari: et irrotulatur in hæc verba.— ward III.

² (*Scriptum renunciacionis prænotata.*)

“ ‘ Omnibus Christi fidelibus, ad quos præsens scriptum
 “ ‘ pervenerit, Gilbertus de Hertforde, Ricardus de Trengre,

¹ This Exemplification, or *Inspeximus*, it will be observed, is of much later date than the Renunciacion which it recites.

² This Rubric is an interpolation in the *Inspeximus*.

Richard II., “ Willelmus le Longe, Rogerus Perleben, Walterus de la
 28th “ Brascric, Willelmus de Sydelesmere, Johannes de Twenge,
 Abbot, “ Johannes de Bungeye, Petrus Atte Gate, Nicolaus Dreye,
 A.D. “ Adam le Couper, Willelmus Olive, Radulphus le Tanner,
 1326-35. “ Robertus Atte Halle, Ricardus de Bidewelle, Bartholomæus
 — “ le Bakere, Willelmus de Redburne, Johannes Sterthup,
 “ Willelmus filius Johannis le Marchal, et Adam Pomfret,
 “ salutem in Domino. Noveritis quod cum nuper, quibusdam
 “ dissensionibus inter religiosos viros, Abbatem et Conventum
 “ de Sancto Albano, et homines villæ de Sancto Albano sub-
 “ ortis, prædicti Abbas et Conventus per quoddam scriptum
 “ suum, communi sigillo suo signatum, diversas libertates et
 “ quietancias præfatis hominibus, quibus ipsi antea, seu
 “ eorum successores, usi non fuerant, metu ducti concessere-
 “ runt, ego, præfatus Gilbertus et cæteri, spontanea volun-
 “ tate nostra, pro nobis et hæredibus nostris, omnibus liber-
 “ tatibus et quietanciis ¹prædictis, in dicto scripto ipsorum
 “ Abbatis et Conventus contentis, et earum cuilibet, necnon
 “ omni juri et ²commodo, quæ nobis competunt, aut aliquo
 “ modo competere poterunt, per libertates seu quietancias,
 “ aut alia quæcunque in dicto scripto contenta, renunciamus
 “ palam et expresse. Advertentes etiam qualiter omnes ³præ-
 “ decessores nostri, terras seu tenementa in prædicta villa
 “ tenentes, omnimoda blada et brasea sua molere, et omnes
 “ pannos suos ⁴viles fullare, ad molendina ipsorum Abbatis
 “ et Conventus in villa prædicta, necnon theoloneum, stalla-
 “ gium, et alias custumas de rebus suis venalibus infra ean-
 “ dem villam, præstare, consueverunt, a tempore cujus con-
 “ trarii memoria non existit, et nos similiter præmissa facere
 “ consuevimus, volumus et concedimus, pro nobis et hære-
 “ dibus nostris, consentiente ad hoc Consilio Domini Regis,
 “ omnia blada et brasia nostra molere, et omnes pannos
 “ nostros viles fullare, ad molendina ipsorum Abbatis et Con-
 “ ventus in villa prædicta; et eisdem Abbati et Conventui, et
 “ successoribus suis, tam in bladis et brascis hujusmodi mo-
 “ lendis, et pannis vilibus fullandis, quam in theolonio, stal-
 “ lagio, et aliis custumis quibuscunque, eisdem Abbati et
 “ Conventui ab antiquo debitis, intendentes esso; ita quod
 “ nec nos, nec hæredes nostri prædicti, molas manuales pro
 “ blado seu brasio molendis, aut truncum pro pannis vilibus
 “ fullandis, infra villam prædictam de cætero, seu libertates

¹ *pdictis* in MS.² *comodo* in MS.³ *successores* in MS., erroneously.⁴ *villes* in MS.

“ ‘ aut quietancias, ac alia quæcunque, prætextu dicti scripti Richard II.
 “ ‘ ipsorum Abbatis et Conventus, exigere vel vindicare pote- 28th
 “ ‘ rimus in futurum. Et si contingat, quod absit, nos, vel Abbot,
 “ ‘ hæredes nostros, ¹hujusmodi molas aut truncum in villa A.D.
 “ ‘ prædicta erigere vel habere, seu contra tenorem præsentis 1326-35.
 “ ‘ scripti nostri aliququaliter venire, volumus et concedimus, —
 “ ‘ pro nobis et hæredibus nostris, quod statim et absque con-
 “ ‘ tradictione nostra, vel hæredum nostrorum, liceat præfato
 “ ‘ Abbati et successoribus per ballivos suos hujusmodi molas
 “ ‘ et truncum, ubicunque in terris seu tenementis nostris in
 “ ‘ eadem villa crecta fuerint, amovere et totaliter delere; ac
 “ ‘ pro thecolonio, stallagio, et aliis custumis quibuscunque sibi
 “ ‘ debitis, distringere, et distractiones retinere; quousque sibi
 “ ‘ de eisdem per nos, vel hæredes nostros, plenarie fuerit
 “ ‘ satisfactum. In cujus rei testimonium, sigillum nostrum
 “ ‘ præsentibus apposuimus. Hiis testibus, Johanne de la
 “ ‘ Hay, Johanne Poleyne, Magistro Johanne de Barnet, aucto-
 “ ‘ ritate Apostolica, notario publico, Johanne de Belyng-
 “ ‘ done, Galfrido Hereward, Johanne Norreys clerico, Johanne
 “ ‘ Waite, et aliis. Datum apud Sanctum Albanum, die Lunæ
 “ ‘ proxima ante Festum Sancti Ambrosii, anno regni Regis
 “ ‘ Edwardi, Tertii a Conquæstu, sexto.’

(² *Renunciatio et cancellatio chartæ libertatum, per villanos de Sancto Albano de Abbate ibidem fallaciter et malitiose extortæ, et confractio sigilli communis per eosdem fabricati.*)

“ ‘ Inspeximus etiam quoddam memorandum, in Rotulis Can- Continua-
 “ ‘ cellariæ prædicti avi nostri irrotulatum, in hæc verba.— tion of the
 “ ‘ ‘ Memorandum, quod tertio decimo die Aprilis, anno regni Exemplifi-
 “ ‘ Regis Edwardi, Tertii post Conquæstum, sexto, Adam le cation.
 “ ‘ Ussher, Johannes de Neubury, Petrus Atte Condyt, Rober- Surrender
 “ ‘ gerus de Twangtone junior, Ivo Perceval, Johannes de in Chan-
 “ ‘ Broklee, Johannes de Hereford, Willelmus filius Johannis cery of the
 “ ‘ le Marchal, Ricardus Amy, Henricus de Draytone, Ro- Charter of
 “ ‘ bertus Atte Halle, Henricus Aungelberd, Johannes le Bar- confir-
 “ ‘ bour, Magister Johannes Baldewyn, Walterus de Byllyng- mation of
 “ ‘ done, Johannes le Couper, Robertus le Goldsmyth, Adam the liberties
 “ ‘ le Pountfret, Galfridus Boloun, Benedictus Spichfat, Wil- so extorted
 “ ‘ lelmus Boloun, Rogerus Reison, Simon Dode, Johannes from the
 “ ‘ Abbot and
 “ ‘ Convent by
 “ ‘ the townsmen of St. Alban’s.

¹ *hujus* in MS.

² This Rubric is of course an interpolation in the *Inspeximus* of Richard II.

Richard II., “ ‘ filius Andreae le Tanner, Willelmus de Tydenhangre, Nico-
 28th “ ‘ laus Bydewelle, Willelmus le Longe, Willelmus de Lange-
 Abbot, “ ‘ ford, Ricardus de Paxtone, et Galfridus Hereward, homines
 A.D. “ ‘ villæ de Sancto Albano, venerunt in Cancellaria Regis, pro
 1326-35. “ ‘ se et cæteris hominibus ejusdem villæ; et detulerunt ibidem
 — “ ‘ ¹quamdam chartam regiam de confirmatione quarundam
 “ ‘ libertatum, eisdem hominibus per scriptum Hugonis, nuper
 “ ‘ Abbatis de Sancto Albano, et Conventus ejusdem loci, con-
 “ ‘ cessarum; et petierunt quod charta illa damnaretur, et quod
 “ ‘ irrotulamentum inde, in Rotulis Cancellariæ factum, a Rotulis
 “ ‘ illis retraheretur: renunciaruntque ibidem, pro se, et hære-
 “ ‘ dibus et successoribus ²suis, omnibus libertatibus in dicta
 “ ‘ charta contentis. Ad quorum petitionem, Custos Rotulorum
 “ ‘ dictæ Cancellariæ ceram a dicta charta extraxit, et irrotu-
 “ ‘ lamentum inde, in eisdem Rotulis Cancellariæ factum, can-
 “ ‘ cellavit et damnavit. Detulerunt etiam præfati homines
 Surrender “ ‘ ibidem quoddam sigillum argenteum, quod sibi ³commune,
 by the “ ‘ prætextu libertatum prædictarum, fabricari fecerant; et
 townsmen “ ‘ recognoverunt pro se, hæredibus et successoribus suis,
 of their “ ‘ hujusmodi ³commune sigillum habere non debere, nec velle;
 common “ ‘ et petierunt quod sigillum illud similiter damnaretur. Et
 seal. “ ‘ ad eorum petitionem idem sigillum damnatum fuit, et libe-
 “ ‘ ratum Fratri Ricardo de Hetersete, monacho de Sancto
 “ ‘ Albano, ad feretrum Sancti Albani Martyris deferendum, in
 “ ‘ subsidium operis ejusdem feretri.’ In cujus rei testimonium,
 “ ‘ has litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste meipso, apud
 “ ‘ Westmonasterium, vicesimo quinto die Martii, anno regni
 “ ‘ nostri quarto.”

This seal, Quod quidem sigillum, ex post elapsis multis annis,
 many years Dominus Thomas de la Mare, Abbas hujus Monasterii,
 after, is a feretro detrahi et confringi fecit, ad emendationem
 broken up a feretri nominati; ne unquam fortassis furtive posset
 by order of feretri nominati; ne unquam fortassis furtive posset
 Abbot alienari per quemquam villanorum; in quorum con-
 Thomas de spectu ibidem, quasi ⁴spina in oculo, situm erat.
 la Mare,
 for repair
 of the
 shrine of
 St. Alban.

¹ *quam* in MS., but corrected in the margin, in a later hand.

² Omitted in MS., but supplied in the margin, in a later hand.

³ *comune* in MS.

⁴ In allusion to *Joshua* xxiii. 13.

De rebellionem hominum de Redburna, et de falsa charta per eosdem de eorum tenura confecta.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Multitudo rerum magnarum gestarum hujus Abbatis tempore, quas cupio describendo manifestius prosequi, id efficit ut quanquam confundam tempora in nar- rando, et annorum seriem non observem, sed tamen dabit veniam pius lector huic facto; quia gesta tanti ponderis continuum requirunt dicendi ordinem, ubicun- que contigerit talia interponi.

The writer
excuses
himself
for not
observing
the due
sequence
of years.

Igitur homines de Redburna, qui tanta elatione mentis fatuæ sunt decepti, ut obedire vel talliari nollent, ad voluntatem Abbatis, post varias disceptationes, tandem submoniti sunt ad comparendum coram Abbate et Domino Nicolao Priore, ac Johanne de Mundene, Sub-senescallo, et multis aliis, ad faciendum juramentum Abbati et suis successoribus, quod forent de cætero obedientes in corpore et catallis, et talliabiles ad Abbatis arbitrium et voluntatem. Et talliati sunt eo tempore per Abbatem, post juramentum præstitum, eo quidem altius, quod repperit eos ita malitiosos, ut potius vellent poni eorum singuli ad viginti solidos, quam offerre quadraginta denarios de propria volun- tate, propter eorum inveteratam malitiam; quia con- spiraverunt a multis temporibus antecessorum hujus Abbatis vindicare quamdam libertatem, quod non forent talliabiles, ut præmittitur, ad voluntatem Ab- batis, sed tantum in nova creatione ejus quadraginta solidos certitudinaliter darent ei. Quam pecuniam¹ inter se sæpenumero collegerunt, et Abbati pluries ob- tulerunt; sed ipse eam recipere recusavit, nisi vellent juxta ejus voluntatem et arbitrium talliari. Unde ipsi, spiritu diabolico exagitati, conspirarunt potius velle mori quam taliter talliari, asserentes omnia sua servitia

The men of
Redburne
are sum-
moned
before the
Abbot, to
take the
oath of
obedience.

Ill-will
shown by
them to the
Abbot.

They resist
being
tallaged at
the will of
the Abbot,
but offer a
fixed sum
at the crea-
tion of each
Abbot.

They forge
a charter,
in support
of their
claim to
exemption.

¹ *peccuniam* in MS.

Richard II., in certo fuisse posita per cujusdam ¹Nigelli Nigri
 28th
 Abbot, chartam. Quam profecto chartam ipsi falso confinxerunt, et inter magnos patriæ publicarunt; qui, fidem
 A.D. 1326-35. adhibentes chartæ præfatæ quantocius, et eorum dictis,
 ——— venerunt tanquam amici ²et intercessores, ut Abbas eos
 They impose upon the chief men of the neighbourhood, who intercede for them. suo jure gaudere permetteret, sicut antecessores sui fecerunt, secundum formam chartæ eorum, quam detulerunt Abbati inspiciendam.

Abbas autem, cum vidisset et perlegisset dictam chartam, statim comperit eam fore falsam atque fictam, per modum loquendi; quia fuit mixta duobus ³idiomatibus, Anglico, scilicet, et Gallico, prout moderne loquuntur, et usi sunt a Conquæstu, quando ⁴idioma nostrum fuit corruptum per cohabitationem Normanorum; cum tamen donatio chartæ nostri Monasterii per Egelwinum Nigrum fuisset diu ante Conquæstum, tempore Sancti Edwardi Regis et Confessoris, ut charta nostra plene testatur; scilicet, priusquam ⁴idioma regni hujus fuisset modo præfacto corruptum. Unde et Abbas allatam chartam nostram fecit legi publice coram præfatis intercessoribus, et quibusdam de villanis de Redburna. Qua audita, confusi sunt omnes, et negaverunt cum juramento se fuisse auctores aut consiliarios ad confingendum talem chartam, anathematizantes omnes conscios hujus rei. Ob quam causam, Dominus Abbas in crastino, quod fuit die Dominica, fecit per Archidiaconum suum, Fratrem Nicolaum Broun, per varias ecclesias jurisdictionis denunciari excommunicatos omnes factores, fautores, consiliarios, et conscios, hujus rei ⁵nefarie; facta trina admonitione prævia ante diem; nisi, videlicet, venirent ad satisfactionem pro commisso.

The real charter of the same donor is read to the intercessors, who are quite confounded thereat. The Abbot excommunicates the forgers.

¹ *Egelwin le Swart* is meant. Mention is made of him and his benefactions in the *Liber de Benefactoribus*, in the Volume of *Trokelowe et al.* p. 444. See also below.

² Omitted in MS., but supplied in the margin, in a later hand.

³ *idiomatibus* in MS.

⁴ *idioma* in MS.

⁵ *nepharie* in MS.

Et ad obviandum eorum malitiæ, qui fatebantur se prius quidem fuisse positos ad tallagium, sed negaverunt ¹pecuniam fuisse levatam, decrevit Dominus Abbas duo facere unum; scilicet, quod istud talliagium publice levaretur; aliud vero, quod nullus unquam in illa terra gersummaret, vel de novo reciperet nativam terram, nisi prius in curia nostra juramentum præstaret se velle fore talliabilem, ad voluntatem domini, pro tanta terra, sicut mere nativus.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

The Abbot
takes mea-
sures to
prevent
such refu-
sals for the
future.

*De taxatione Redburnencium, et de juramento in garsu-
matione terrarum suarum in curia præstando.*

Abbas igitur, ad elidendam superbiam Redburnensium, ex post, die Sanctorum Apostolorum Symonis et Judæ proximo sequente, fecit eos taxari publice, qui hucusque se negaverant fuisse talliabiles, ut superius est relatam.

The men
of Red-
burne are
publicly
assessed to
tallage.

Igitur, ipso die quo venerunt ut taxarentur, fecit eos Dominus Abbas jurare per singulos, quod sunt, fuerunt, et erunt, taxabiles ad voluntatem domini, et vere nativi de corporibus et catallis; et hoc debere fieri et fateri, quotiens et quando super hoc in curia domini per dominum, vel extra, fuerint requisiti.

They are
forced to
swear that
they will
submit
thereto, and
that they
are native
bondmen.

Sed mox postea, rustici, perdita conscientia, perjuri esse maluerunt, quam promissa servare. Nam quando Dominus Abbas per Camerarium suum eos distringere voluisset, ad levandum taxam prædictam, quidam eorum, confœderati, conspirarunt ad invicem se velle mori potius pro libertate villæ, quam talia velle pati; sub jurejurando protestantes quod quicumque ipsos dstringeret pro hac taxa, per manus eorum infallibiliter moreretur. Hoc tamen non obstante, misit ²Camerarius ministros ad distringendum quosdam illorum; qui in tantam eru-

They how-
ever resist
the levy of
the tax, and
threaten
those who
shall dis-
train them.
They beat
the Cham-
berlain's
bedel, on
his making
the attempt.

¹ *peccuniam* in MS.

| ² *Camerius* in MS., by inadvertence.

Richard II., perunt insaniam, ut auderent bedellum Camerarii verberare; qui tamen non multum læsus fuit per plagas eorum.

28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

A country-
man is
captured,
who had
struck the
bedel; and
is put in
fetters.

The tax is
finally
paid, in re-
spect of the
King's
fifteenths.

Hiis auditis, Abbas misit ballivum libertatis suæ, ad capiendum malefactores et rebelles. Unde die Lunæ proximo post Festum Omnium Sanctorum, captus est quidam rusticus qui bedellum percusserat, videlicet, Adam de Rotherfeld; et, ad Sanctum Albanum ductus, positus est in compedibus cum rigore: alii vero fugerunt. Qui postea, meliori ducti consilio, ad gratiam supplices redierunt. Et tunc soluta est taxa præfata; quæ fuit moderata satis, prout patet per nomina et summam singulorum in Registro Abbatis. Summa namque totalis parum excessit centum solidos; quia Dominus Rex habuit totius regni quintamdecimam ipso anno.

De nominibus nativorum per Ricardum Abbatem talliatorum.

Names of the native bondmen so taxed; with their respective sums.	De Adam de Besteney	-	-	-	-	dimidiam marcam.
	De Johanne Maynolf, filio et hærede Ricardi Maynolf	-	-	-	-	dimidiam marcam.
	De Johanne Botyler	-	-	-	-	xii. d.
	De terra Willelmi Pursleye	-	-	-	-	xl. d.
	De Adam de Lynkothorne	-	-	-	-	xl. d.
	De Johanne Beaufuiz	-	-	-	-	dimidiam marcam.
	De terra Gerham	-	-	-	-	v. s.
	De Johanne Fynch, pro terra Clerici	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	dimidiam marcam.
	De Christiana Felice	-	-	-	-	xii. d.
	De Johanne Maynolf, pro terra de ² Becheworthe	-	-	-	-	dimidiam marcam.
	-	-	-	-	-	dimidiam marcam.
	Omnes isti tenent dimidiam virgatum.					

¹ Omitted in the text, with an | in a somewhat later hand.
hiatus; but supplied in the margin, | ² This word is abbreviated, *Bech*.

De Nicolao Hog	-	-	-	-	-	xl. d.	Richard II., 28th
De Johanne Wytlok	-	-	-	-	-	xl. d.	Abbot,
De Ricardo Felice	-	-	-	-	-	xl. d.	A.D.
De Roberto Atte Felde	-	-	-	-	-	xl. d.	1326-35.
De Waltero Curteys	-	-	-	-	-	ii. s.	—
De Domino W. Bracer, pro terra Couper	-	-	-	-	-	vi. d.	
De Johanne Campe	-	-	-	-	-	ii. s.	
De Alicia Fynch	-	-	-	-	-	xviii. d.	
De Roberto Bytewode	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Willelmo Bekke	-	-	-	-	-	ii. s.	
De Adam Rotherfeld	-	-	-	-	-	ii. s.	
De Johanne Rotherfeld	-	-	-	-	-	xl. d.	
De Alicia Rotherfeld, relicta J. Aleyn	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Johanne Atte Chirche	-	-	-	-	-	ii. s.	
De Emma Atte Grene	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Simone ¹ Maheu, pro terra Bonde	-	-	-	-	-	ii. s.	
De Johanne Pecok, pro terra Besteney	-	-	-	-	-	xl. d.	
De Cristina Jacob, pro terra Atte Ponde	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Cristina Jacob, pro Fulleneslond	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Symone Quayk, pro terra ² Rene	-	-	-	-	-	vi. d.	
De Johanne Maynolf, pro terra Clay	-	-	-	-	-	xl. d.	
De Willelmo Atte Ponde	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Willelmo Aleyn	-	-	-	-	-	xviii. d.	
De Adam Broteyte	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Thoma Atte Hache	-	-	-	-	-	xviii. d.	
De terra Lynleye	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Johanne Atte Dene	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Willelmo Atte Dene	-	-	-	-	-	xii. d.	
De tenemento Johannis Hereward	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Ricardo Atte Downe	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Willelmo ³ Bi Southe	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Stephano Warde	-	-	-	-	-	xii. d.	
De Johanne Beaufiz, pro terra Atte Dene	-	-	-	-	-	ii. s.	
Omnes isti tenent ferlingatam terræ.							

¹ Probably written "*Matheu*" originally; the *t* being erased.

² Or perhaps, "*Reve.*"

³ Sic in MS.

Richard II., 28th Abbot, A.D. 1326-35. —	De Johanne Atte Chirche - - - -	xii. d.
	De Johanne Atte Felde - - - -	xii. d.
	De Ricardo de Nortone, pro terra Carterii	vi. d.
	De Johanne Viryng - - - -	vi. d.
	De Thoma le Wrothe, nihil,—condonatur, quia pauper.	
	De Rogero Cristemasse - - - -	xii. d.
	De Ricardo Foulere - - - -	xii. d.
	De Adam Hereward - - - -	xii. d.
	De Thoma Adam - - - -	xii. d.
	De Johanne Palmere - - - -	xii. d.
De Ysabella Atte Hulle - - - -	xii. d.	
De Johanna Atte Hulle, nihil,—condonatur, quia pauper.		
Omnes isti tenent dimidium <i>ferthing-lond.</i>		
De Willelmo Bi Northe - - - -	vi. d.	
De Petro Knyzt, pro terra Over Ree - -	xii. d.	
De Johanne Sampson, pro terra Heroun -	xii. d.	
De Roberto David, nihil,—condonatur, quia pauper.		
De Johanne Warde - - - -	vi. d.	
De Johanne Atte Chirche, pro uno <i>sotlond</i> -	vi. d.	
De Willelmo Atte Bekke - - - -	vi. d.	
De Thoma Adam - - - -	vi. d.	
De Johanne Bithewode - - - -	vi. d.	
De Emma Atte Grene, pro uno <i>sotlond</i> -	vi. d.	
Omnes isti tenent unum <i>sotlond.</i>		
Summa - - - -	cxviii. s. x. d.	

*De redditu viginti solidorum de quodam molendino
in Langeleye, per processum placiti per Abbatem
Ricardum de Regina Angliæ recuperato.*

Abbot
Richard
recovers
from Isa-
bella, the

Circa idem tempus idem Abbas recuperavit versus
Isabellam Reginam, tenentem manerium de Langeleye
ex dono Regis, redditum viginti solidorum de molen-
dino Radulphi Chendut in Langley, per billam in pleno

Parliamento, et breve, concessum, ut patet per processum subsequentem.

Inter quæ, malitiam et fraudem detexit hominum iniquorum; siquidem per idem tempus Alexander de Grinnigesgate, ex certa malitia, in exhæredationem Monasterii, vendidit et alienavit tenementa sua in Borham quibusdam liberis hominibus, videlicet, Wilhelmo Atte Penne, *et cætera*; et ipsi iterum alienaverunt eadem tenementa per chartam Johanni Derham, civi Londoniarum, et Adæ Puns. Sed Abbas Ricardus per assisam, fortiter extortam, recuperavit eadem tenementa in dominico, sicut erant prius, apud Hertford et Brantfeld Ok, die Lunæ proxima post Festum Sancti Michaelis, anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo quarto; prout patet plenius per processum.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
Queen-
dowager,
a rent of
20 shillings
for a mill
at Little
Langleye.
Recovery
of other
property,
wrongfully
alienated
from the
Abbey,
A.D. 1334.

*Billa, sive Supplicatio, Domino Regi in materia
prænotata.*

“ A nostre Seignour le Roy, et a son Conseil, prie
“ son Chapelein, l'Abbe de Saint Alban, que come il eit
“ suy par petitions en divers Parlementz pur vintz soldre
“ de rente du molyn du Petite Langele, que devynt en
“ la manere nostre Seignour le Roy, come del purchase
“ Alianore, jadyes Reyne d'Engleterre, ael nostre Seignour

Bill, or
Supplica-
tion, for
payment of
the said
rent from
the mill at
Langley.

[TRANSLATION.]

“ Unto our Lord the King, and to his Council, prayeth his
“ Chaplain, the Abbot of Saint Alban's, that whereas he has
“ sued by petitions in divers Parliaments for twenty shil-
“ lings of rent from the mill of Little Langele, that came to
“ be in the manor of our Lord the King, as of the purchase
“ of Alianor, formerly Queen of England, grandmother of

Richard II., “ le Roy qore est ; dont ses predecessours furent seisz
 28th “ de an en an, de temps le Roy Henry le Secounde
 Abbot, “ tantqes a temps la dite Alianore ; et des arrerages de
 A.D. “ quele rente le Roy, piere nostre Seignour le Roy qore
 1326-35. “ est, fist gree tantqes al an de son regne tierz ; de
 — “ queu temps encea mesme la rente lui ad este dete-
 “ nue, si come piert par enquest sur ceo pris par peti-
 “ tion de Parlement, et returne en Chauncellerie ;—
 “ qil pleise a nostre dit Seignour le Roy, et a son bon
 “ Conseil, ordeigner que le dit Abbe puisse aver bref
 “ au gardeyn du manoir de Petite Langlee, qore est en
 “ la mayn la Roigne Isabelle, qil paie desore au dit
 “ Abbe la rente avantdite ; et ensement, autre brief as
 “ Tresorer et Barouns del Eschequer, que les arrerages
 “ de mesme la rente del tierz an avantdite soient au
 “ dit Abbe allowez al dit Eschequer, en les dettes qil
 “ doit a nostre Seignour le Roy illoeques.”

“ our Lord the King that now is ; of which his predecessors
 “ were seised from year to year, from the time of King
 “ Henry the Second until the time of the said Alianor ; and
 “ the arrears of which rent the King, father of our Lord the
 “ King that now is, duly discharged until the third year of
 “ his reign ; from which time downward the same rent has
 “ been withheld from him, as appeareth by Inquisition thereon
 “ taken by petition of Parliament, and returned into Chan-
 “ cery ;—that it may please our said Lord the King, and his
 “ good Council, to order that the said Abbot may have a writ
 “ unto the keeper of the manor of Little Langlee, which is
 “ now in the hand of the Queen Isabella, that he pay from
 “ henceforth unto the said Abbot the rent aforesaid ; and
 “ also, another writ to the Treasurer and Barons of the Ex-
 “ chequer, that the arrears of the same rent from the third
 “ year aforesaid be unto the said Abbot allowed at the said
 “ Exchequer, in the debts which he oweth there unto our
 “ Lord the King.”

Indorsatio Bille præscriptæ.

Richard II.,

28th

Abbot.

A.D.

1326-35.

“ Soit ceste peticion maunde en ¹Chauncellerie, et la
 “ vewe lenquest dont la peticion fait mencion ; et ²si
 “ trove soit que les predecessours l'Abbe furentz seisisz
 “ de la rente, come le dit peticion suppose, que adonques
 “ le Chancellor lour face droit des arrerages, et de la
 “ dite rente.”

Endorse-
ment on
the peti-
tion.

[TRANSLATION.]

“ Let this petition be sent to the Chancery, and the view
 “ of the Inquisition of which the petition makes mention ;
 “ and if it be found that the predecessors of the Abbot were
 “ seised of the rent, as the said petition alleges, then let the
 “ Chancellor do right unto them as to the arrears, and the
 “ said rent.”

Littera regia, sub Privato Sigillo suo, Cancellario de materia prenotata.

“ Edward, par la grace de Dieu, Roy d'Engleterre, Seignour
 “ d'Irland, et Duc d'Aquitaine, al honorable piere en Dieu,
 “ ³J[ohan], par la mesme grace, Evesque de Wyncestre, nostre
 “ Chaunceller, salut. Nous vous envoioms cy dedeinz close
 “ une peticion quelle nous fust baille en nostre Parlement par

Injunction
to the
Chancellor,
to do right
therein.

[TRANSLATION.]

“ Edward, by the grace of God, King of England, Lord of
 “ Ireland, and Duke of Aquitaine, to the honourable father in
 “ God, J[ohn], by the same grace, Bishop of Winchester, our
 “ Chancellor, greeting. We do send you hercin enclosed a
 “ petition which was delivered unto us in our Parliament by

¹ *Chauncellere* in MS.² Omitted in MS. ; but inserted | in the margin, in a later hand.³ John de Stratford.

Richard II., “noz chers en Dieu Abbe et Covent de Seint Albon; si vous
 28th “mandons que, vene la dite peticion, et lendossement dycelle,
 Abbot, “et aussint lenqueste dount la dite peticion fait mencion, si
 A.D. “vous puissez trouver que les predecessours du dit Abbe
 1326-35. “furent seisis de la rente, si come la dite peticion suppose,
 “adonques facez droit as ditz Abbe et Covent, ¹ assibien des
 “arrrages, come de la rente avantdite, solonc le purport de
 “la dite peticion, et de lendossement dycelle. Donc souz
 “nostre Prive Seal, a Euerwyk, le tresieme jour de Fcverer,
 “lan de nostre regne septisme.”

“our dearly beloved in God the Abbot and Convent of Saint
 “Alban’s; and we do command you that, on seeing the said
 “petition, and the endorsement thereof, and also the Inquisition
 “of which the said petition makes mention, if you can find that
 “the predecessors of the said Abbot were seised of the rent, as
 “the said petition alleges, you do then do right unto the said
 “Abbot and Convent, as well for the arrears, as for the rent
 “aforesaid, according to the purport of the said petition, and of
 “the endorsement thereof. Given under our Privy Seal, at
 “York, the third day of February, the seventh year of our
 “reign.”

Breve Regis suis Justiciariis pro placito prenotato.

Instruction “Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ, Dominus ²Hiberniæ, et
 to the Jus- “Dux Aquitanniæ, dilectis et fidelibus suis, Johanni de Can-
 ticiars, to “tebrig et Willelmo de Leycestre, salutem. Petitionem dilecti
 make “nobis in Christo Abbatis de Sancto Albano in Parlamento
 inquisition “nostro, coram nobis et Consilio nostro exhibitam, recepimus
 therein. “continentem,—quod cum Garinus, quondam Abbas de Sancto
 “Albano, molendinum de Parva Langlee, cum pertinentiis,
 “quod sibi et successoribus suis, Abbatibus loci prædicti, de
 “Radulpho Cheyndut in feodo adquisivit, Willelmo Cheyndut
 “dimisisset, habendum et tenendum eidem Willelmo, et hære-
 “dibus suis, de præfato Abbate, et successoribus suis, per ho-
 “magium et fidelitatem, et servitium viginti solidorum per
 “annum, diu ante ³Statutum in contrarium editum; et licet
 “idem Garinus, tempore suo, et etiam Johannes de Berkham-

¹ *auxibien*.—Note in the margin,
 in a later hand.

² *Hybern'* in MS.

³ The Statute of Mortmain, 7th
 Edward I.

“ stede, Abbas loci prædicti, ejusdem Garini successor, tem- Richard II.,
 “ pore suo, de eisdem viginti solidis annuis per manus præfati 28th
 “ ¹ Willelmi, ut de redditu servitii, et postmodum Johannes de Abbot,
 “ Maryns, Abbas loci prædicti, præfato Johanni de Berkham- A.D.
 “ stede proximus successor, de eisdem viginti solidis annuis 1326-35.
 “ per manus Stephani, ² [filii] prædicti Willelmi, et etiam Alie-
 “ noræ, quondam Reginae Angliæ, aviæ nostræ, cui prædictus
 “ Stephanus molendinum illud in feodo dimisit, subsequenter
 “ Hugo de Eversdone, ultimus prædecessor prædicti nunc
 “ Abbatis, tempore bonæ memoriæ Domini Edwardi, quon-
 “ dam Regis Angliæ, patris nostri, ad cujus manus molen-
 “ dinum illud, post mortem prædictæ Alienoræ, devenit, de
 “ eisdem viginti solidis annuis usque ad annum regni sui
 “ tertium, seisisi fuissent; idem tamen redditus viginti soli-
 “ dorum præfato nunc Abbati ab eodem anno tertio adhuc a
 “ retro existit, in ipsius Abbatis grave damnum, et exhæreda-
 “ tionis ecclesiæ suæ Sancti Albani periculum manifestum:
 “ super quo idem Abbas, per petitionem suam prædictam, nobis
 “ supplicavit sibi in hac parte remedium adhiberi. Volentes
 “ igitur super præmissis melius certiorari, et ulterius prædicto
 “ Abbati justitiam fieri in hac parte, assignavimus vos ad in-
 “ quirendum, in presentia Senescalli manerii nostri de Langlee,
 “ per vos super hoc præmuniendi, per sacramentum proborum
 “ et legalium hominum de Comitatu Hertfordiæ, per quos rei
 “ veritas melius sciri poterit, si prædictus Garinus molendinum
 “ illud de præfato Radulpho adquisivit, sicut prædictum est,
 “ necne. Et si sic, tunc quo tempore, qualiter, et quomodo. Et si
 “ idem Garinus dimisit præfato Willelmo molendinum prædic-
 “ tum, habendum et tenendum sibi et hæredibus suis de præ-
 “ fato Abbate et successoribus suis, per homagium et fideli-
 “ tatem, et servitium viginti solidorum per annum, ut supra
 “ dictum est, necne. Et si sic, tunc quo tempore, et qualiter,
 “ et quomodo. Et si Abbates loci prædicti, a tempore dimis-
 “ sionis prædictæ, de prædicto redditu viginti solidorum, ut de
 “ redditu servitii pro molendino prædicto, tam per manus præ-
 “ dictorum Willelmi et Stephani, quam etiam per manus aviæ
 “ et patris nostri prædictorum, seisisi fuerunt, ut prædictum
 “ est, necne. Et si sic, tunc qui Abbates, et per quantum

¹ There is, not improbably, some omission here: Abbot Warin died A.D. 1195, and Abbot John de Berkhamstede was not elected until 1290; it was consequently impossible that

they could both, as Abbots, receive rent-service from the same man, as seems to be here alleged.

² Omitted in MS.

Richard II., “ tempus, sic seisiti fuerunt, et per quem redditus ille primo
 28th “ subtractus fuit, quo tempore, et ex qua causa, qualiter, et
 Abbot, “ quomodo. Et si aliquis Abbatum prædictorum aliquid in
 A.D. “ recompensationem redditus prædicti a præfato patre nostro,
 1326-35. “ seu alio, hactenus recepit, necne. Et si sic, tunc quis Abbas,
 — “ et quid, in recompensationem hujusmodi redditus recepit, et
 “ a quo, et quo tempore. Et si aliquis Abbatum eorundem
 “ alicui prædictorum Willelmi et Stephani, seu aviæ et patris
 “ nostri prædictorum, redditum illum remisit, et quietum cla-
 “ mavit, necne. Et si sic, tunc cui, et quo tempore, et qua-
 “ liter, et quomodo; necnon quantum molendinum illud, cum
 “ pertinentiis, valeat per annum ultra redditum prædictum,
 “ juxta verum valorem ejusdem; et de aliis circumstantiis
 “ negotium illud tangentibus plenius veritatem. Et ideo vobis
 “ mandamus, quod ad certos diem et locum, quos ad hoc pro-
 “ videritis, diligentem super præmissis faciatis inquisitionem;
 “ et eam, distincte et aperte factam, nobis sub sigillis vestris,
 “ et sigillis eorum per quos facta fuerit, sine dilatione mitta-
 “ tis, et hoc breve. Mandavimus enim Vicecomiti nostro Co-
 “ mitatus prædicti, quod ad certos diem et locum, quos ei scire
 “ facietis, venire faciat coram vobis tot et tales probos et le-
 “ gales homines de balliva sua, per quos rei veritas in præ-
 “ missis melius sciri poterit, et inquire. In cujus rei testimo-
 “ nium, has litteras nostras fieri fecimus patentem. Teste
 “ meipso, apud Westmonasterium, nono die Januarii, anno
 “ regni nostri quarto.”

*Inquisitio, seu veredictum patriæ, coram Justiciariis
 regis in placito prælibato.*

Verdict of “ Inquisitio capta coram Johanne de Cantebrigge et
 the Inqui- “ Willelmo de Leycestre, apud Westmonasterium, die
 sition “ Sabbati proxima post Festum Sancti ¹ Marci Evan-
 therein, in “ gelistæ, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu,
 favour of “ quinto, in præsentia Rogeri de Gildesburgh, Senes-
 the Abbot “ calli Domini Regis de manerio suo de Parva Langle,
 of St. Al- “ per sacramentum Walteri Cheyndut, Thomæ Boli-
 ban’s, 5th “ strode, Thomæ Atte Forde, ¹ Marci filii Lucae, Johan-
 Edward nis de Stratle, Adæ de Henedene, Willelmi de
 III.

¹ *Marcii* in MS.

“ Dounhamstede, Johannis Atte Ponde, Ricardi de Richard II.,
 “ Wygyntone, Willelmi filii Ricardi de Dounhamstede, ^{28th}
 “ Johannis de Watford, et Gilberti Atte Wynche, Abbot,
 “ juratorum; qui dicunt, super sacramentum suum, A.D.
 “ quod quidam Garinus, quondam Abbas de Sancto 1326-35.
 “ Albano, adquisivit quondam molendinum aquaticam
 “ in Parva Langlee de Radulpho Cheyndut, tempore
 “ Regis Henrici Secundi, diu ante ¹ Statutum, tenen-
 “ dum sibi, et successoribus suis, in liberam, puram, et
 “ perpetuam eleemosynam, in perpetuum; et inde fait
 “ seisitus toto tempore prædicti Radulphi Cheyndut.
 “ Qui quidem Garinus postmodum, tempore Regis Ri-
 “ cardi, molendinum prædictum Willelmo Chendut, filio
 “ et hæredi prædicti Radulphi Chendut, dimisit, ha-
 “ bendum et tenendum sibi, et hæredibus suis, de præ-
 “ fato Abbate, et successoribus suis, per homagium,
 “ fidelitatem, et servitium viginti solidorum per annum,
 “ annuatim solvendorum in perpetuum: de quibus
 “ servitio et reddito idem Garinus Abbas per manus
 “ ipsius Willelmi toto tempore suo fuit seisitus; et
 “ etiam omnes Abbates ejusdem loci successive, absque
 “ interruptione, de eisdem servitio et reddito, ut de
 “ redditus servitio, continue seisiti fuerunt per manus
 “ ipsius Willelmi Chendut ad totam vitam suam, et
 “ per manus Radulphi Chendut, filii et hæredis ejus-
 “ dem Willelmi, ad totam vitam suam; et post mor-
 “ tem ipsius Radulphi, per manus Stephani, filii et
 “ hæredis ejusdem Radulphi, cui dictum molendinum
 “ per descensum hæreditatis descendit; quousque idem
 “ Stephanus, tempore Regis Edwardi, avi Regis nunc,
 “ illud molendinum, cum suis pertinentiis, Alianoræ,
 “ quondam Reginae Angliæ, aviæ Regis nunc, dimisit.
 “ In cujus tempore, quidam Galfridus de Pichforde,
 “ ballivus manerii ejusdem Reginae de Langlee, et post-
 “ modum alii ballivi sui, prædictum redditum molendini

¹ The Statute of Mortmain, 7th Edward I.

Richard II., “ prædicti toto tempore prædictæ Reginae detinuerunt.
 28th “ Et post decessum præfatæ Alienoræ Reginae, aviæ
 Abbot, “ *et cætera*, Robertus le Parker, ballivus Domini Ed-
 A.D. “ wardi Regis, avi Regis nunc, et similiter, alii bal-
 1326-35. “ livi prædicti manerii de Langlee, prædictum redditum
 “ molendini prædicti toto tempore suo detinuerunt.
 “ Et post decessum prædicti Domini Regis Edwardi,
 “ avi *et cætera*, intravit Dominus Edwardus, pater
 “ Domini Regis nunc, ut filius et hæres, in manerio
 “ prædicto. In cujus tempore, Robertus le Parkere,
 “ ballivus suus manerii prædicti, prædictum redditum
 “ molendini prædicti usque ad annum regni sui tertium
 “ ¹ detinuerunt; quo anno, ad querelam Domini Hu-
 “ gonis, nuper Abbatis de Sancto Albano, prædecessoris
 “ Abbatis nunc, præfatus Dominus Edwardus Rex, pa-
 “ ter *et cætera*, pro totis temporibus præfatæ Alianoræ
 “ Reginae, aviæ *et cætera*, Domini Edwardi Regis, avi
 “ *et cætera*, et suo, de omnibus arreragiis prædicti
 “ redditus molendini prædicti, a retro existentibus,
 “ præfato Hugoni Abbati usque ad terminum prædic-
 “ tum plenarie satisfecit; et ab illo tempore hucusque
 “ prædicta redditus servitia et redditus penitus sub-
 “ trahuntur. Et dicunt quod ² nunquam ali quis Ab-
 “ batum prædictorum ² unquam aliquo tempore aliquid
 “ in recompensationem prædictorum servitii et redditus
 “ a Domino Rege, seu ab aliquo alio, hactenus recepit.
 “ Et similiter dicunt, quod nullus eorundem Abbatum
 “ alicui prædictorum Willelmi, Radulphi, Stephani, Re-
 “ ginæ prædictæ, aviæ *et cætera*, ³ avo Domini Regis
 “ nunc *et cætera*, patri suo *et cætera*, seu alicui alii, ali-
 “ quo tempore servitii redditum prædictum remisit, nec
 “ quietum clamavit. Dicunt etiam quod molendinum
 “ prædictum, juxta verum valorem ejusdem, valet per

¹ *et alii ballivi* is probably omitted | *quam*.
 before this word.

³ *avi* in MS., erroneously.

² Sic in MS., *nunquam un-*

“ annum quadraginta sex solidos et octo denarios ultra
 “ prædictum redditum. In cujus rei testimonium, huic
 “ Inquisitioni prædicti jurati sigilla sua apposuerunt.
 “ Datum die, et loco, et anno, supradictis.”

Richard II.,
 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

*Breve Regis de prædicto redditu Abbatis Monasterii
 Sancti Albani amodo fideliter persolvendo.*

“ Rex Isabellæ, Reginae Angliæ, matri suæ carissimæ, salu-
 “ tem. Cum per quemdam finem, in Curia Domini Henrici,
 “ dudum Regis Angliæ, progenitoris nostri, anno regni sui
 “ tricesimo primo, inter tunc Abbatem de Sancto Albano et
 “ Willelmum Cheyndut de molendino de Parva Langle leva-
 “ tum, prædictus Willelmus recognovisset præfatum molendi-
 “ num esse jus Sancti Albani et ipsius Abbatis, et illud eis
 “ quiete reddidisset; concessissetque idem Abbas præfato Wil-
 “ lelmo dictum molendinum, tenendum de Ecclesia Sancti
 “ Albani pro homagio et servitio suo, hæreditarie sibi et hæ-
 “ redibus, pro viginti solidis per annum, pro omni servitio,
 “ ad quatuor terminos anni, scilicet, quinque solidos ad Fes-
 “ tum Sancti Michaelis, et quinque solidos ad Natale Domini,
 “ et quinque solidos ad Pascha, et quinque solidos ad Festum
 “ Sancti Johannis Baptistæ; ita quod, si ad aliquem prædic-
 “ torum terminorum præfatus Willelmus, vel hæredes sui,
 “ redditum illum non reddidissent, liceret Abbati capere mo-
 “ lendinum illud in manum suam, et retinere, donec ipse
 “ Willelmus et hæredes sui satisfacissent eidem Abbati de
 “ detentione redditus, et de transgressione, prout per partem
 “ finis prædicti, coram nobis in Cancellaria nostra exhibitam,
 “ evidenter apparet: ac per Inquisitionem per dilectos et
 “ fideles nostros, Johannem de Cantebrigge et Willelmum de
 “ Leycestre, de mandato nostro, ad prosecutionem Ricardi,
 “ nunc Abbatis loci prædicti, factam, et in Cancellaria nostra
 “ retornatam, sit compertum quod Garinus, dudum Abbas de
 “ Sancto Albano, molendinum illud sibi et successoribus suis
 “ in liberam, puram, et perpetuam eleemosynam, tempore
 “ dicti progenitoris nostri, diu ante publicationem ¹Statuti de
 “ terris et tenementis ad manum mortuam non ponendis editi,
 “ adquisivit, et illud præfato Willelmo in forma prædicta
 “ habendum, tempore ejusdem progenitoris nostri, dimisit:

Mandate,
 commanding
 future
 payment
 of such
 rent-service
 by Isabella,
 the Queen
 Dowager,
 in respect
 of the mill
 at Little
 Langleye.

¹ 7th Edward I.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—

“ quodque dictus Garinus Abbas, et omnes successores sui,
 “ Abbates loci illius, absque interruptione, de eisdem servitio
 “ et redditu, ut de redditu servitii, continue seisiti fuerunt,
 “ scilicet, per manus ipsius Willelmi, ad totam vitam suam,
 “ et Radulphi Cheyndut, filii et hæredis ejusdem Willelmi,
 “ ad totam vitam suam, ac etiam per manus Stephani, filii et
 “ hæredis ejusdem Radulphi, quousque idem Stephanus, tem-
 “ pore Domini Edwardi, quondam Regis Angliæ, avi nostri,
 “ molendinum illud Alienoræ, tunc Reginæ Angliæ, aviæ nos-
 “ træ, dimisit; a tempore cujus dimissionis quidam Galfridus
 “ de Pichford, tunc ballivus manerii ipsius aviæ nostræ de
 “ Langle, et postmodum alii ballivi sui, toto tempore suo,
 “ subsequenterque, Robertus le Parker, ballivus prædicti avi
 “ nostri de manerio prædicto, et omnes alii ballivi sui, toto
 “ tempore suo, necnon dictus Robertus le Parker, postmodum
 “ ballivus Domini Edwardi, nuper Regis Angliæ, patris nostri,
 “ de manerio prædicto redditum illum usque ad annum regni
 “ ipsius patris nostri tertium detinuerunt; quo anno idem
 “ pater noster de omnibus arreragiis redditus prædicti, tam
 “ de tempore suo, quam etiam temporibus prædictorum avi
 “ et aviæ nostrorum, Hugoni, tunc Abbati loci prædicti,
 “ usque ad dictum annum tertium plenarie satisfacit; et quod
 “ ab illo tempore hucusque prædicta redditus et servitia pe-
 “ nitus subtrahuntur; quodque nullus Abbatum prædictorum
 “ aliquo tempore aliquid in recompensationem prædictorum
 “ servitii et redditus a nobis, seu ab aliquo alio, hætenus
 “ recepit; nec eorum aliquis alicui prædictorum Willelmi,
 “ Radulphi, et Stephani, seu aviæ, avi, aut patris nostrorum,
 “ vel alicui alii, aliquo tempore servitium aut redditum præ-
 “ dictum remisit, vel quietum clamavit:—Nos volentes præ-
 “ fato nunc Abbati in hac parte fieri quod est justum, vobis
 “ mandamus quod eidem Abbati dictum redditum viginti soli-
 “ dorum de molendino prædicto, quod ad terminum vita
 “ vestræ tenetis ex concessione nostra, annuatim, quamdiu mo-
 “ lendinum illud in manu vestra contigerit remanere, solvi, et
 “ habere, faciatis. Teste meipso, apud Rokyngham, vicesimo
 “ secundo die Martii, anno regni nostri ¹octavo.”

Per Petitionem de Parlamento, et breve de Privato Sigillo.

Istud breve irrotulatur inter Clausa de anno octavo,
 mensis Julii.

¹ If “*octavo*” here is correct, | deed must be an error for “*nono*.”
 “*octavo*” in the date of the next |

Breve regium de predicto reddito, et ejus arreragiis, memorato Abbati allocandis.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

“ Rex Thesaurario et Baronibus suis de Scaccario, salutem.
 “ Cum per quemdam finem in Curia Domini Henrici, dudum
 “ Regis Angliæ, et cætera—(omnia ut supra, usque) ibi remi-
 “ sit, vel quietum clamavit: et nos vicesimo secundo die
 “ Martii proxime præterito, per breve nostrum mandaverimus
 “ Isabellæ, Reginae Angliæ, matri nostræ carissimæ, quod ei-
 “ dem Abbati dictum redditum viginti solidorum de molendino
 “ prædicto, quod ad terminum vitæ suæ tenet ex concessione
 “ nostra, annuatim, quamdiu molendinum id in manu sua con-
 “ tingerit remanere, solvi, et habere, faceret; sicut per inspec-
 “ tionem Rotulorum Cancellariæ nostræ nobis constat: jamque
 “ idem Abbas, per petitionem suam, coram nobis et Consilio
 “ nostro exhibitam, nobis supplicaverit, ut de arreragiis red-
 “ ditus prædicti a dicto tertio anno, de tempore quo molen-
 “ dinum illud in manu ipsius patris nostri, et nostra, fuit, in
 “ debitis quæ idem Abbas nobis debet ad Scaccarium nostrum
 “ debitam allocationem habere faciamus:—Nos, supplicationi
 “ prædictæ favorabiliter annuentes in hac parte, vobis manda-
 “ mus, quod eidem Abbati arreragia redditus illius a dicto
 “ tertio anno de toto tempore, quo vobis constare poterit idem
 “ molendinum in manu prædicti patris nostri et nostra fuisse,
 “ in debitis quæ idem Abbas nobis debet ad Scaccarium præ-
 “ dictum allocari faciatis. Teste meipso, apud Notyngham,
 “ tertio decimo die Julii, anno regni nostri octavo.”
 Per petitionem de Consilio, et breve de Privato Sigillo.

Mandate
to the
Treasurer
and Barons
of the Ex-
chequer,
enjoining
payment to
the Abbot
of arrears
of the said
rent-charge
of twenty
shillings.

*De quibusdam terris Monasterii Sancti Albani in
 Sandrug per Escactorem Domini Regis seysitis,
 et per processum eidem restitutis.*

“ Willelmus Trussel, Escactor Domini Regis, et cætera,
 “ Hugoni de Haresfeld, et cætera. Mandatum Domini Regis
 “ in hæc verba recepi.—‘ Edwardus, et cætera, dilecto et fideli
 “ suo, Willelmo Trussel, Escactori suo citra Trentam, salutem.
 “ ‘ Cum nuper volentes certiorari super causa captionis unius
 “ ‘ mesuagii et quinque acrarum terræ Abbatis de Sancto Albano
 “ ‘ in Sandrugge per vos, ut dicebatur, in manum nostram,
 “ ‘ vobis mandaverimus quod nos in Cancellaria nostra super
 “ Sandrugge.

Mandate to
the King’s
Escheator,
to restore
to the
Abbot of
St. Alban’s
a messuage
and land at
Sandrugge.

Richard II., “ ‘ causa captionis prædictæ redderetis certiores, et vos nobis
 28th “ ‘ ¹ significaveritis quod non cepistis in manum nostram præ-
 Abbot, “ ‘ dicta mesuagium et terram; sed quod Robertus de Holewelle,
 A.D. “ ‘ nuper Escaetor noster in Comitatu Hertfordiæ *et cætera*, inter
 1326-35. “ ‘ alia liberavit nobis per unam indenturam unum mesuagium
 ——— “ ‘ et quinque acras terræ ibidem, asserens ea esse in manu
 “ ‘ nostra ratione transgressionis quam Abbas Westmonasterii
 “ ‘ fecit, acquirendo ea de Abbate de Sancto Albano sine licen-
 “ ‘ tia nostra: ac postmodum, ex parte Abbatis de Sancto
 “ ‘ Albano accipientes quod ipse mesuagium et terram præ-
 “ ‘ dictam, tempore captionis eorundem in manum nostram,
 “ ‘ tenuit, ipseque et prædecessores sui, Abbates loci præ-
 “ ‘ dicti, eadem mesuagia et terram, a tempore quo memoria
 “ ‘ non existit, tenuerunt, absque alienatione inde præfato Ab-
 “ ‘ bati Westmonasterii, seu alicui alii, inde facta, vobis
 “ ‘ mandaverimus quod per sacramentum diligentem faceretis
 “ ‘ inquisitionem, si præfatus Abbas Westmonasterii prædicta
 “ ‘ mesuagium et terram de prædicto Abbate de Sancti Al-
 “ ‘ bano adquisierit, necne; et si sic, tunc quo tempore *et*
 “ ‘ *cætera*, et de quo, vel de quibus, prædicta mesuagium et
 “ ‘ terra teneantur, et per quod servitium *et cætera*, et quan-
 “ ‘ tum valeant per annum, *et cætera*. Ac jam per Inquisitionem,
 “ ‘ per vos de mandato nostro factam, et in Cancellaria nostra
 “ ‘ retornatam, sit compertum quod Abbas Westmonasterii
 “ ‘ nullo tempore adquisivit de Abbate de Sancto Albano mesua-
 “ ‘ gium et terram prædicta; sed quod idem Abbas de Sancto
 “ ‘ Albano mesuagium et terram prædicta, et prædecessores
 “ ‘ sui, Abbates loci illius, eadem mesuagium et terram, a
 “ ‘ tempore quo memoria non existit, tenuerunt, absque aliena-
 “ ‘ tione inde præfato Abbati Westmonasterii, seu alicui alii,
 “ ‘ inde facta:—vobis mandamus quod manum nostram de
 “ ‘ mesuagio et terra prædictis, si ea de causa, et non alia,
 “ ‘ in manu nostra existunt, ² amoventes, vos ulterius inde non
 “ ‘ intromittatis; exitus, si quos inde perceperitis, præfato
 “ ‘ Abbati de Sancto Albano integre restituentes. Teste
 “ ‘ meipso, apud Turrim Londoniarum, viccsimo die Maii,
 “ ‘ anno regni nostri duodecimo.’ ”

¹ *signaveritis* in MS.

| ² *amoventes* in MS.

De quodam solario in villa de Sancto Albano, in manu Regis seysato, et inde per processum liberato.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.

1326-35.

“ Willelmus Trussel, *et cætera*, Hugoni de Haresfeld, *et cætera*. Mandatum Domini Regis vobis in hæc verba mittimus
 “ exequendum.—‘ Edwardus *et cætera*, dilecto et fideli suo,
 “ ‘ Willelmo Trussel, Escaetori suo citra Trentam, salutem. Escheator,
 “ ‘ Cum nuper volentes certiorari super causa captionis unius to restore to
 “ ‘ solarii Abbatis de Sancto Albano, per vos, ut dicebatur, the Abbot
 “ ‘ in manum nostram capti, vobis mandaverimus quod nos in a solar,
 “ ‘ Cancellaria nostra super causa captionis prædictæ reddere- built by
 “ ‘ tis certiores; et vos nobis significaveritis quod non cepistis him in the
 “ ‘ in manum nostram solarium prædictum; sed quod Rober- town of
 “ ‘ tus de Holewelle, nuper Escaetor noster in Comitatus St. Alban’s.
 “ ‘ Northfolchiæ et Suffolchiæ, Essexiæ, Hertfordiæ, Cante-
 “ ‘ brigiæ, et Huntindoniæ, inter alia liberavit nobis per
 “ ‘ indenturam unum solarium ibidem, asserens illud esse in
 “ ‘ manu nostra, ratione transgressionis quam Willelmus le
 “ ‘ Pursere fecit, ædificando illud super regiam stratam ibi-
 “ ‘ dem, sine licentia nostra: ac postmodum, ex parte ipsius
 “ ‘ Abbatis accipientes quod ipse solarium prædictum, per
 “ ‘ præfatum Willelmum, super solum suum proprium, prout
 “ ‘ sibi bene licuit, ædificare fecit; et quod per ædificationem
 “ ‘ illam via regia nostra non artatur, nec transitus hominum,
 “ ‘ equorum, seu carectarum, aliquantulum impeditur, vobis
 “ ‘ mandaverimus quod per sacramentum proborum et legalium
 “ ‘ hominum de balliva vestra, per quos veritas melius sciri
 “ ‘ posset, diligentem faceretis inquisitionem, utrum solarium
 “ ‘ prædictum in via nostra regia, an in solo prædicti Ab-
 “ ‘ batis, ut prædicitur, ædificatur; et si in via regia, tunc
 “ ‘ quo tempore, et qualiter, et quomodo; et si solo ipsius
 “ ‘ Abbatis, tunc utrum via nostra regia exinde artetur, aut
 “ ‘ impedimentum aliquod hominibus, equis, carrectis, aut
 “ ‘ aliis ibidem transeuntibus, ratione constitutionis solarii
 “ ‘ ipsius fiat quoquo modo; et si sic, tunc in quo, qualiter,
 “ ‘ et quomodo, et de quo, vel de quibus, solarium illud teneat-
 “ ‘ tur, et per quod servitium, et qualiter, et quomodo, et
 “ ‘ quantum valeat per annum in omnibus exitibus, juxta
 “ ‘ verum valorem ejusdem. Et jam per Inquisitionem, per
 “ ‘ vos, virtute mandati nostri prædicti, captam, in Cancellaria
 “ ‘ nostra restornatam, sit compertum quod Abbas de
 “ ‘ Sancto Albano ædificavit in villa de Sancto Albano, per
 “ ‘ Willelmum le Pursere, quoddam solare super solum
 “ ‘ suum proprium, prout bene sibi licuit, et quod per ædifica-

Richard II., “ ‘ tionem illam via regia non artatur, nec transitus hominum,
 28th “ ‘ equorum, seu carrectarum, aliquo modo impeditur:—vobis
 Abbot, “ ‘ mandamus quod manum nostram de solarario prædicto, si ea
 A.D. “ ‘ de causa, et non alia, in manu nostra existat, ¹ amoventes,
 1326–35. “ ‘ vos ulterius non intromittatis; exitus, si quos inde pereceperi-
 ——— “ ‘ tis, præfato Abbati integre et sine dilatione restituentes.
 “ ‘ Teste mcipso, apud Turrim Londoniarum, vicesimo primo
 “ ‘ die Maii, anno regni nostri duodecimo.’ ”

*De diversis ² facturis et operibus, ad decus et pro-
 fectum Monasterii Sancti Albani, per memoratum
 Ricardum Abbatem magnifice consummatis.*

Other acts
 of Abbot
 Richard.

Enumeratis rebus quibusdam quas non sine grandi sollicitudine gessit in vita sua Ricardus Abbas, fas est jam et beneficia quæ fecit suo Conventui, et opera quæ suo tempore consummavit, sequentibus enarrare. Ad paupertatem quippe conventualis substantiæ pium pro- tendens aspectum, anno Christi millesimo trecentesimo tricesimo tertio, et anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, septimo, contulit Conventui, in adjutorium Refectorarii, centum quarteria brasii melioris ³ reperti in suo granario, et quadraginta quarteria melioris frumenti in suo manerio de Nortone tunc temporis existentis. Fecit præterea et plura utilia Monasterio opera, non silenda; e quibus est, quod anno primo et secundo suæ prælationis pene omnes domus Monasterii, tam ex parte sua, quam ex parte Conventus, quas Abbas de consuetudine reparare solebat, vel de novo construxit, vel tegulis de novo cooperuit.

A.D. 1333,
 he grants
 to the
 Refectory
 great quan-
 tities of
 malt and
 wheat.

He re-
 builds, or
 roofs,
 nearly all
 the houses
 of the
 Monastery.

He repairs
 certain
 mills, and
 cleanses the
 mill-dams
 at Park,
 and the
 Abbeymill.

Sub eodem vero tempore, molendina de Parco, de Mora, de Codecote, de Lutone, reparavit; mundato stagno molendini de Parco, et eodem a fundamentis de novo constructo. Stagnum quoque molendini infra

¹ amoventes in MS.

² facturis in MS.; evidently in

error.

³ repperti in MS.

Abbathiam fecit ad non modicos sumptus mundari, et de ejus fimo pratum Sancti Germani altius elevari.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Reparavit insuper, cum curiositate non modica, vias, et sepes, et claustra, intra Sanctum Germanum; et fecit plantari croftum ibidem de glandibus et *fowis*, quia prius annis quatuor seminatum nec de semine respondebat. Sed, quod mirum est dictu, isto anno fecit spargi super glandes, septem bussellos frumenti, et inventa sunt in autumnno circiter decem quarteria boni frumenti, de ipso eodem semine procreata. Erat siquidem iste annus multum fertilis in Ciltria; unde Abbas, in paucis maneriis ¹quæ in sua manu tenebat, tantum bladum, Deo augente, concrevit, quod, cum adjutorio anni præteriti, speravit pro biennio frumentum et brasium sufficienter habere. Fecit insuper molendinum de Stangfeld novum a fundamentis, et molendinum in villa ad brasium, illius mundato stagno de novo. Fecit præterea reparari de novo manerium suum Londoniis, cum aula, cameris et coquina, stabulis et capella; et reddito quindecim solidorum.

He makes improvements at St. German's.

He sows wheat, when planting acorns; which yields most abundantly.

He rebuilds the mill of Stangfeld, and repairs the Abbot's house in London.

Fecit quoque et illud nobile opus horologii in ecclesia, magnis sumptibus et industria; nec propter detractones fratrum dimisit illud complere, quamvis sapientiores in suis oculis hoc ad summam stultitiam interpretati sunt. Quod tamen ideo excusatione dignum est, quia primo intendebat fecisse horologium minoribus sumptibus, propter magnum defectum quod erat in ecclesia, ut dicere sæpe solebat; sed in absentia sua, ad procuratorem quorundam fratrum, et cupiditatem artificum, adeo fuit sumptuose inceptum, quod indecorum sibi fuerat, et verecundum, non perficere inchoatum.

Money and industry expended upon his clock; though he is censured for it by those who think themselves knowing.

His original intention to have made a clock at a smaller cost.

Enimvero, cum quadam vice accessisset, orandi gratia, illustrissimus Rex Edwardus, Tertius a Conquæstu, ad Monasterium, et vidisset tam sumptuosum

Edward III., on a visit to the

¹ quos in MS.

Richard II., opus inchoari, ecclesia nondum reædificata post ruinam
 23th
 Abbot, quam passa est temporibus Hugonis Abbatis, modeste
 A.D. increpavit Abbatem Ricardum, eo quod negligeret ec-
 1326-35. clesiae fabricam, et tot expensas funderet in opus minus

Monastery, censures the necessary, scilicet, ¹ horologii supradicti. Ad quam
 Abbot for reprehensionem respondisse fertur, cum reverentia debita,
 expending sufficientes Abbates successuros, qui artifices ad Mona-
 such sums sterii fabricam reperirent, sed nullum successurum, qui
 thereon. illud opus inceptum, eo defuncto, compleret. Et qui-
 His answer dem vera prædixit; quia in ea arte nullum sibi simi-
 thereto. lem dereliquit, aut, eo vivente, parem invenit.

The Al- Facta est eo tempore et Domus Eleemosynariæ, eo
 monry jubente, per manus Ricardi Hetersete, Eleemosynarii,
 erected by a fundamentis, cum aula, capella, cameris, et coquina
 him; after- et cellario, aliisque domibus necessariis ² scholaribus, et
 wards pulled eorum magistris; quæ jam diruitur, propter ædifica-
 down, for tionem novæ portæ. Nam et in eo loco sita erat, in
 building the new qua stare Magnam Portam cernimus in præsentî. Et
 Gate.

The Sub- ubi Eleemosynarius solebat reficere dictas domos, ordi-
 almoner, navit Abbas deinceps quod Sub-eleemosynarius illa
 with certain onera prædictis domibus sustineret: ad hoc assignavit
 rents, to unum redditum in villa, emptum de Johanne ³.

The Abbot Item, posuit primum lapidem in fundamentum novi
 lays the claustrî, et operis ecclesie a muro Capellæ Abbatis
 foundation versus claustrum; in quo quidem lapide nomen ejus
 of a new scriptum est, cum anno Christi; et sub eodem lapide
 cloister. conspersit fundamentum de minutis reliquiis Sancto-
 Relics sprinkled rum, et terra inventa cum corporibus Sanctorum, Am-
 beneath the phibali, sociorumque suorum, orationibusque devotis.
 foundation stone. Et fuit solutio Abbatis pro operariis qualibet hebdo-

He pays the made triginta solidi de perquisitis suis; nec oneravit
 expenses Baroniam suam, aut suos redditus, quia ⁴ permodici erant
 from his ad expensas domus, nec quidem sufficere videbantur.

¹ *horogii* in MS., by inadvertence.

² *scolaribus* in MS.

³ The surname is omitted in MS.

with an hiatus,

⁴ *permodi* in MS.; corrected in th

margin, in a later hand.

Item, fecit pulchram cœlaturam Capellæ suæ Camerae, oculis intuentium gratiosam. Existunt et alia quædam opera quæ peregit; sicuti opertura Camerae Abbatis cum plumbo, et hujusmodi, quæ recitare longum foret; puta, de novis ædificiis, apud Tydenhangre et locis aliis, sumptuosis, quæ omnia, breviandi causa, reticemus. Veruntamen, multo melius egisset, ¹ communi omnium fratrum suorum judicio, si ante hæc omnia debita persolvisset, quibus ecclesia fuerat obligata et oppressa, et maneria instaurasset; et sic tandem circa nova ædificia sumptus apposuisset necesarios, non superfluos, nec alias onerosos; quia hoc malum contingit fere cuilibet monasterio, quod quilibet Abbas studet novis operibus, neglectis antiquis prædecessorum debitis, et ultimus omnium prædecessorum opera cogitur sustentare.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Other works of Abbot Richard. Better state of things, if he had paid the Abbey's debts, and been less lavish on the new buildings. Each Abbot obliged to keep up the work of his predecessors.

De licentia regia ad appropriandum ecclesiam de Appiltone, per prædictum Abbatem impetrata.

Ejus quoque diligentiae ascribendum est, quod impetrata fuit nobis charta regia de licentia appropriandi nobis ecclesiam de Appeltone, non obstante ²Statuto edito ne religiosi ecclesias aut feoda ad manum mortuam applicarent.

Licence in mortmain to appropriate the church of Appeltone.

Licentia regia de excommunicatis capiendis, memorato Abbati concessa.

Impetrata fuit et alia charta, per auxilium Domini Ricardi de Bury, Clerici de Privato Sigillo, in qua Rex concessit Abbati subscriptam libertatem;—quod, sicut ad significationem Episcopi conceditur breve regium de excommunicatis per carcerem puniendis de

Royal charter, granting to the Abbot right of imprisoning excommunicated persons.

¹ *comuni* in MS.

| ² Of Mortmain, 7th Edward I.

Richard II., lege ¹communi, sic, ad significationem Abbatis, amodo
 28th
 Abbot, fiat de Cancellaria. Quod tamen semper prius de speciali
 A.D. gratia factum et concessum fuit, cum hac clausula,—“ De
 1326–35. “ nostra speciali gratia, ista vice.”

*De lepra ejusdem Abbatis, et quodam Ricardo Hyl-
 dislee, monacho de Abyngdone, provisore; et
 suggestione ejusdem Domino Papa, qui eadem de
 causa locum ejusdem proposuerat occupasse.*

Abbot
 Richard's
 leprosy
 greatly in-
 creased, in
 the sixth
 year after
 his election.

He nearly
 loses his
 voice.

Some con-
 dole, while
 others are
 pleased.

The latter,
 though
 Benedic-
 tines, are
 strangers.
 Richard de
 Ildesle, a
 monk of
 Abingdon,

Anno ab electione hujus Abbatis sexto, cœpit infir-
 mitas ejus ²vehementer augeri; in tantum ³ut non
 solum extraneis, sed etiam domesticis suis, præ ⁴lepræ
 magnitudine, onerosus nimium vidretur. Unde factum
 est, ut fama tanti sui morbi latius spargeretur per ora
 multorum, quibusdam dolentibus vicem tanti clerici,
 tam famosi astrologi, tam sapientis consilarii, pectoris
 tam profundi, immature nimis, vel austeritate elephan-
 tiæ de medio subtrahendi, vel a ⁵communione saltem
⁶[eorum] qui eum dilexerant, separandi; quoniam,
 crescente invaliditudine, jam organum pene perdiderat
 vocis suæ: nonnullis e contrario, quos tenebat ambitio,
 putantibus per ejus impotentiam eis arrisisse tempus et
 opportunitatem dominandi pro eo.

Non tamen fuerunt hii de Monasterio, sive profes-
 sione, Sancti Albani, sed aliena; præter illud, quod fue-
 runt professi Regulæ Sancti Benedicti. Quorum unus
 præcipuus, et inter omnes maximus, fuit quidam mona-
 chus de Abyndona, vocabulo “Ricardus de Ildesle.”
 Hic namque per regales litteras, et quasdam sugges-

¹ *comuni* in MS.

² *vehenter* in MS.; corrected in
 the margin, in a later hand.

³ Omitted in MS.; supplied in the

margin, in a later hand.

⁴ *lepræ* in MS.

⁵ *communione* in MS.

⁶ Omitted in MS.

tiones factas Romanæ Curiae de ejus impotentia et invaliditudine, nitebatur, ut dicemus in sequentibus, eo dejecto, occupare istius Monasterii principatum; et adeo perfecerat in suis adinventionibus, ut litteras suo proposito consentaneas, in hæc verba, a Sede Apostolica impetraret, Lincolnensi Episcopo dirigendas.—

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
tries to
supplant
the Abbot.

*Bulla Domini Papæ Episcopo Lincolnensi directa,
ad inquirendum et exequendum; cum processu
super suggestione prædicta.*

“ Johannes, Episcopus, servus servorum Dei, venerabili Papal Bull,
“ fratri, Episcopo Lincolnensi, salutem et Apostolicam bene- addressed
“ dictionem. Perlatum hiis diebus extitit ad nostri Aposto- to the
“ latus auditum, quod dilectus filius, Frater Ricardus, Abbas Bishop of
“ Monasterii Sancti Albani, Ordinis Sancti Benedicti, tuæ Lincoln,
“ Diœcesis, ad Romanam Ecclesiam, nullo medio, pertinentis, directing
“ adeo est divino judicio lepræ morbo respersus, quod nequit him to
“ inter sanos absque scandalo conversari; propter quod, præli- make in-
“ batum Monasterium varia patitur, et hætenus passum est, quisition
“ in spiritualibus et temporalibus detrimenta. Nos autem, ad extent of
“ quos, ex debito pastoralis officii, pertinere noscitur, ut Abbot
“ ecclesiæ et monasteria, præsertim ad eandem Romanam Richard's
“ Ecclesiam, nullo medio, pertinentia, præserventur a noxiis, infirmity,
“ providere cupientes de prædictis, ut salubre adhibere valeam A.D. 1332.
“ mus in hac parte remedium, plenius iuformari ¹[volentes],
“ fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus quatenus
“ super hiis, et ea quomodolibet tangentibus, solerter et fideliter
“ te informans, informationem hujusmodi, et quicquid super
“ prædictis repereris, nobis sub tuo clauso sigillo mittere
“ fideliter non postponas. Datum Avinionæ, tertio Nonas
“ Novembris, Pontificatus nostri anno septimo decimo.”

Episcopus ergo, tanquam judex et minister ad supra- The Bishop
dicta, et sub prædicta forma, a Sede Apostolica dele- appoints
gatus, Magistris Icherio de Contoreto, Canonico Sarum, three Com-
et Apostolicæ Sedis Nuncio, et Johanni de Offorde, Ec- missioners
to act
therein.

¹ Omitted in MS.

Richard II., clesiae Lincolniensis Canonico, ac Roberto de Bromlee, 28th Abbot, A.D. 1326-35.

Juris Civilis Professore, aut duobus eorum, si omnes interesse non valerent, istud commisit negotium; ut, videlicet, ad Ricardum Abbatem prædictum personaliter declinantes, super præmissis, in litteris Apostolicis contentis, per viros fidedignos et juratos rei hujus notitiam melius obtinentes, veritatem diligentius inquirerent; et quæ per inquisitionem hujusmodi invenirent, sibi rescriberent sub sigillis suis; ut, per eorum inquisitionem informatus, plenius informationem prædictam Sedi Apostolicæ referre valeret: quia, videlicet, ipsemet executioni istius negotii, aliis præpeditus negotiis, personaliter adesse nequivit.

Two of the Commissioners for inquisition visit the Abbey, 15th January 1333.

Grievances alleged in respect of the Abbot's illness.

Die igitur Sancti Mauri Abbatis, annoque supra, venerunt mane in Ecclesiam Sancti Albani Magister Johannes de Offorde, de quo supra scripsimus, Decanus de Arcubus, et Magister Robertus de Bromlee, Officialis Magistri Icherii de Contoreto, Nuncii Domini Papæ, cum commissione eis facta per Episcopum Lincolniensem, ad inquirendum de statu Abbatis et Monasterii; quia suggestum fuit, ut diximus, Domino Papæ, quod Abbas fuit jam per quinque annos tam gravi lepræ morbo respersus, quod non posset sine scandalo cum hominibus conversari, neque capitulum aut eorum ingredi inter fratres; unde, ob defectum custodiæ, bona mobilia Monasterii sunt destructa, immobilia laicis sunt locata, et omnia Monasterii ædificia ruinosas; in tantum, quod nisi Dominus Papa citius apponat remedium, domus in brevi irremediabiliter destrueretur. Super qua suggestione Dominus Papa misit Episcopo Lincolniensi Bullam, ut præactum est, ad inquirendum si res ita, ut suggeritur, se haberet.

Firmness shown by Abbot Richard

Diei igitur Commissarii, ut in mandatis acceperant, universa complentes, redierunt sufficienter instructi super negotio limitato. In hiis omnibus, mirum ¹dictu,

¹ dictus in MS.

etiam Dominus Abbas, tanquam indifferens ad utrumque, cedendum, scilicet, vel in regimine persistendum, quanquam apud se de regendi sufficientia, pro suarum virium modulo, haberet consociorum testimonium satis plenum, nec ad horam, vel semel saltem, vultum mutavit, aut mores, propter ista; nec, cunctis fratribus visum fuit, ad modicum movebatur. Nihil præterea aliud ordinare voluit pro istis, vel contra ista, quam erat factururus, si nunquam de hac re audisset; præter id, quod ecclesiæ causam domino suo et patrono, Beato Albano, cum devotione commisit; reponens totam spem suam in Deo, non in homine; recordatus verbi prophetici,—¹“ Maledictus vir qui confidit in homine,” et cætera.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

throughout
the inquisition.

He puts
faith in the
protection
of his
patron,
St. Alban.

Quia tamen ante hoc triduum audivit quod quidam monachus de Abyndonia, videlicet, prænominatus Ricardus de Ildeslee, impetravit in Curia Romana provisionem super hoc Monasterium, et hoc de voluntate domini nostri Regis, et ejus procerum, qui sibi tunc magis familiares fuerunt,—puta, Domini Willelmi de Monte Acuto, ac aliorum quorundam; misit Priorem suum ad Eboracum, ad Regem, qui tunc tenuit Parliamentum ibidem, ad alloquendum eum, et ab eo sciscitandum, si voluntatis suæ foret quod talis extraneus monachus invaderet domum suam, cujus ipse, et progenitores sui, sunt patroni, tutores, advocati, fundatores, et domini speciales. Quo cum pervenisset Prior, et obtinisset aditum, sequentem petitionem Consilio Domini Regis in pleno Parlamento porrexit;—scilicet, quod Domino Regi sui humiles Capellani, Prior et Conventus de Sancto Albano, monstrarunt quod cum domus prædicta a tempore quo Abbas ejusdem domus qui nunc est, et antequam onus et regimen dicti recepit Monasterii idem Abbas, fuit graviter onerata per diversa debita a suorum prædecessorum temporibus, et etiam

He sends to
York, to
enquire of
the King
if he will
tolerate this
interference
with
the Abbot
by Richard
de Ildeslee,
through the
Court of
Rome.

Substance
of the
Petition so
presented
to the King.

¹ Jerem. xvii. 5.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

suo tempore, per vacationem et expensas graves versus Curiam; et maneria, eidem domui pertinentia, debilia et ruinosam: et jam dicta domus, per laborem et ingenium Abbatis qui nunc est, in bona via foret relevandus, si dictus Abbas posset in pace et quiete morari:—quidam ambitiosi jam de novo fecerunt suggestionem Sanctissimo Patri nostro, Papæ, quod dicta domus est passa magnum detrimentum in temporalibus et spiritualibus per defectum dicti Abbatis; eo quod impotens esset, et invalidus, ad perpetuum et irrestaurabile damnum dictæ domus. Quare dicti Domini Regis Capellani requirunt humiliter, et precantur, regiam dominationem honorabilem, ut, propter amorem Dei, et salutem animarum Regis progenitorum, qui dictam domum fundarunt, idem Rex vellet apponere contra hujusmodi procuracionem remedium adoptatum, auxiliumque præstare dignaretur; quatenus custodia dictæ domus remanere posset penes Abbatem suum, quamdiu Deo placeret, pro dictorum Regis Capellanorum ¹commodo et quiete.

Prayer of
the Peti-
tion.

Indignation
of the
King's
Council,
and other
nobles, at
those who
had caused
the Pope to
interfere.

Ista Petitione in Parlamento perfecta, qui ibi erant de Consilio Regis, aliique magnates, adumbrabantur plurimum de hujusmodi præsumptuosis suggestionibus, et procuracionibus Domino Papæ factis; et ²abominabantur eos qui talia conceperunt pro libidine dominandi. Et quia compertum erat quod hæc suggestio facta fuit ad Papam sub sigillo Regis, culpatus fuit non modicum Dominus Ricardus de Bury, Portitor Privati Sigilli, eo quod tales litteras permiserat sigillari Papæ; vero anxius respondebat, se pro hac causa a tantis, talibus, et tam magnis, requisitum, interpellatum, et pulsatum fuisse, quibus resistere non valebat.

Richard de
Bury,
Keeper of
the Privy
Seal, is
censured
for sealing
the letter to
the Pope.

¹ comodo in MS.

| ² abominabantur in MS.

De Coadjutoribus, seu Tutoribus, per Ricardum Abbatem in supportationem sui oneris ¹ [*electis*].

Richard II.
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Cernens ergo Dominus Abbas se multum debilitatum, et quosdam pravos ad suggestiones iterum faciendas pro Monasterio, occasione morbi sui incurabilis, ² occupatos, ut non daretur eis materia suggerendi aliqua de defectu regiminis, Dominica in Quinquagesima, anno quo supra, misit Archidiaconum Nicolaum in Capitulum, et quemdam notarium publicum, scilicet, Magistrum Johannem de Barnet, cum una ³ cedula sigillo suo signata, nuncios Conventui se velle libenter, de eorum consilio, eligere sibi unum Coadjutorem. Misit quoque certa nomina quorundam fratrum, cum quorum consilio, unum vel duos ex Conventu admitteret in adjutorium sui laboris. Et nomina erant ista ;—Nicolaus de Flamstede, Prior, Nicolaus de Bewik, Johannes de Keleshulle, Nicolaus Broun, et Adam de Wyttenham : qui deliberato consilio responderunt omnes, fore sibi melius unum habere Coadjutorem quam plures ; unde in Priorem unanimiter consenserunt. Et post Capitulum nunciato Abbati eorum dicto consilio, paruit libenter eidem, Priorem recipiens, et faciens Coadjutorem.

Nicholas de
Flamstede,
the Prior,
is chosen
Coadjutor
to the Ab-
bot, by rea-
son of his
infirmity.

Ad obviandum autem pro viribus importunati talium provisorum, Prior et Conventus de Sancto Albano Domino Papæ preces, sub tenore qui sequitur, litteraliter porrexerunt.—

Supplicatory Letter
addressed
to the Pope
by the
Abbot and
Convent.

¹ Omitted in MS. It will be seen that only one coadjutor was appointed.

² *occupando* in MS.

³ The mediæval form of the classical word "*schedula*."

Richard II., *Littera supplicatoria Domino Papæ per ipsum Abbatem, et suum Conventum, directa, contra suggestionem prædictam; et de Coadjutorio assignando Abbati memorato.*
 28th
 Abbot
 A.D.
 1326-35.

Tenor of
 the Supplicatory Letters, so addressed to the Pope, A.D. 1332.

“ Sanctissimo in Christo, patri et domino reverentissimo,
 “ Domino Johanni, divina Providentia, Sacrosanctæ Romanæ
 “ et universalis Ecclesiæ Summo Pontifici, suæ præcelsæ do-
 “ minationis servi et filii, supplices et devoti, Prior et Con-
 “ ventus Monasterii sui de Sancto Albano, Ordinis Sancti
 “ Benedicti, Lincolnensis Diocesis, suæ Sanctitatis Sedi im-
 “ mediate subjecti, in sincera subjectione devota pedum oscula
 “ beatorum. Cum vos, Pater sanctissime, et acceptissime Deo
 “ Pontifex, in quo fons justitiæ consistit, et per quem injuriæ
 “ resolvuntur, pro subditorum quiete indefessa sollicitudine
 “ labores sustincatis continuos, et omnium juste postulantium
 “ preces sine acceptione personarum semper benigne exaudire
 “ dignemini; nos vestri humillimi, Prior et Conventus præ-
 “ dicti, pro damnis quæ quidam ambitionis filius nobis et dicto
 “ vestro Monasterio inferre molitur, vestræ Sanctitatis remedium
 “ ²scitientes, petitionem nostram Beatitudinis vestræ celsitudini
 “ audemus, revelata facie, intimare. Sanctissime Pater, ad sim-
 “ plicitatis nostræ audientiam dudum pervenit, pro eo quod
 “ Sanctitatis vestræ Sedi suggestum extiterat, quod Dominus
 “ Ricardus, Abbas noster, quem nobis dederunt vestræ manus
 “ sacratissimæ in pastorem, est adeo divino judicio morbo lepræ
 “ respersus, quod nequit inter sanos sine scandalo conversari;
 “ propter quod, dictum vestrum Monasterium in spiritualibus
 “ et temporalibus varia patitur detrimenta: Domino Episcopo
 “ Lincolnensi ad inquirendum super hujusmodi suggestione
 “ sub certa forma commisit vestra Sanctitas potestatem. Ne
 “ igitur per hujusmodi suggestiones, quæ a fomite ambitionis
 “ primitus processerunt, vestra reddatur puritas circumventa,
 “ nos, hujusmodi rei notitiam plenarie obtinentes, veritatem
 “ plenam vestræ Sanctitudini reseramus. Devotus quidem
 “ filius vestræ Sanctitatis, Abbas noster prædictus, aliquali
 “ infirmitate laborat; quod moleste gerimus, ut debemus. Non
 “ tamen sic per eam inficitur, quin potest inter nos sine magno
 “ scandalo conversari; et cotidie conversatur. ac etiam in

¹ dignamini in MS.

| ² scitientes in MS.

“ officio sibi commisso, tam in spiritualibus quam in tempo- Richard II.,
 “ ralibus, a tempore sibi commissi regiminis laudabiliter se 28th
 “ gessit, et gerit in præsentī, prout opera manifestant. Ubi Abbot,
 “ enim dictum vestrum Monasterium, propter frequentes vaca- A.D.
 “ tiones et alia adversa, quæ hactenus occurrerunt, diversis 1326-35.
 “ creditoribus in maximis pecuniarum summis oneratum, et —
 “ alias multipliciter depressum, extiterat, jam per ejus indus-
 “ triam et circumspectionem incipit relevari. In curandis
 “ animabus discretus extitit, injurias reformavit, dispersa ad
 “ statum debitum revocavit, et multa alia bona fecit, quæ
 “ enumerare infinitas non permittit. Veruntamen, quia idem
 “ Abbas noster, caute prævidens, et discrete, quod licet in
 “ præsentī sit habilis ad regendum, poterit tamen, infirmitate
 “ sua crescente, minus ¹idoneus effici in futurum, ut nobis et
 “ dicto vestro Monasterio uberius consulatur, et cura spiritu-
 “ alium et temporalium prosperius peragatur, religiosum et
 “ discretum virum, Fratrem Nicolaum de Flamstede, confratrem
 “ nostrum, triginta annis et amplius inter nos professum,
 “ presbyterum bonæ vitæ et conversationis honestæ, ac etiam
 “ in spiritualibus et temporalibus circumspectum, de consensu
 “ nostro expresso, tractatu super hoc in Capitulo nostro prius
 “ habito diligenti, sibi in Coadjutorem assumpsit, prout Sancti-
 “ tudini vestræ per instrumentum publicum, super hoc con-
 “ fectum, fieri poterit plena fides. Quocirca, Sanctitatis vestræ
 “ pedibus provoluti, vobis humili precum instantia supplicamus,
 “ quatenus eundem Abbatem nostrum, et filium vestrum devo-
 “ tissimum, recommendatum habere, et hujusmodi Coadjutoris
 “ assumptionem per vestræ Sanctitatis ²Sedem litteras confir-
 “ matorias, de vestræ Apostolicæ benignitatis clementia, robo-
 “ rare dignemini; non permittentes eundem per suggestiones
 “ prædictas, maxime cum non a nobis, quorum interesse ver-
 “ titur principaliter in hac parte, sed a quodam nostri Ordinis,
 “ alterius tamen congregationis, ad curam dicti vestri Monas-
 “ terii, ut verum fateamur, ambitiose aspirante, primitus ema-
 “ narunt, aliquo modo perturbari. Ad regimen Ecclesiæ suæ
 “ sanctæ Altissimus vos conservet, in dierum longitudine
 “ Deo grata. Datum apud Sanctum Albanum, in Capitulo
 “ nostro, secundo Nonas Martii, anno Domini millesimo tre-
 “ centesimo tricesimo secundo.”

Misit insuper Dominus Edwardus, illustris Rex Angliæ, suas litteras supplicatorias Domino Papæ
 King Edward sends a similar letter.

¹ *ydoneus* in MS.

² Sic in MS.; the passage seems

to be defective.

Richard II., pro causa præfata; ex qua occasione contigit, ut Abbas postea inquietatus non fuit per hujusmodi suggestores.

28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
Determination said to have been expressed by the brethren to slay Richard de Ildesle, in case of his further interference.

Sed et Ricardus, præfatus suggestor, pro eo maxime compulsus est desistere, quia cum venisset quadam vice ad Sanctum Albanum, ad explorandum quid fratres sentirent de eo in hac parte, audivit, relatione sui hospitis, fratres firmiter statuuisse penes se, si intrare præsumeret, ¹ad mandatum aut bullam, vel quicquam aliud, demonstrandum inter eos, de sua provisione, non habito respectu cujuscunque sententiæ, eum arreptum crudeliter ²trucidare, ad exemplum atrocissimum omnium talium futurorum provisorum.

Men then in the Monastery, by whom, probably, this would have been done.

Et revera ita factum fuisset, si per adventum suum aliquam furendi occasionem fratribus præbuisset. Erant namque eo tempore in Monasterio viri magnæ staturæ et fortitudinis, sed parum habentes in hac parte conscientiæ, qui utique ad hoc conjuraverant; si ullus talis se ingereret, aut vellet, ipsis invitis, semetipsum intrudere, hujusmodi trucidare, zelum equidem Dei, quamvis non secundum scientiam, possidentes. Igitur, istis cognitis, præfatus Ricardus de Ildeslee, considerans in sua conscientia causam istam non esse martyrio sufficientem, vitam morti, timore perterritus, præelegit; et metuens ne villa quidem ei posset esse refugio, tam villam quam Monasterium fugiendo deseruit; hoc frequenter increpitans, monachos Sancti Albani sinceræ conscientiæ minus habere, qui ad homicidium tam facile possent impelli. Hac ergo occasione, et ex causa prænotata, factum est ut immunitate sua gauderet Monasterium, et Abbati ac fratribus requies parta fuit.

On learning this, Ildesle takes to flight from the town of St. Alban's.

¹ *a* in MS., with an erasure; corrected in the margin.

² This word has been altered into

“*trucidaretur*,” in, apparently, a somewhat later hand.

³ *sciam*.

De negligentis, morte, et sepultura, Ricardi Abbatis memorati.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo quarto, et prælationis hujus Abbatis octavo, in Vigilia Sancti Andreae, mane post Primam dictam, venit subito terribilis ictus tonitruï, et ¹pinguissimus, cum ictu ignis fulguris, qui tamen solet videri ante tonitruum. Qui ignis coepit comburere super Cameram Abbatis terribiliter, et super tectum claustrï, inter Capitulum et Dormitorium; qui tamen cito extinctus est per homines alacres viriliter discurrentes. A quo tempore Abbas, ingravescente incommodo morbi sui, vix usque ad finem vitæ suæ habuit lætum diem.

Great
thunder-
storm, 29th
November,
1334.

The Ab-
bot's
Chamber
set on fire
thereby.
His malady
increases.

Sed iste ictus fulguris et tonitruï non attigit ad vehementiam illius ictus, qui contigit die Sancti Jacobi ante biennium; quia, juxta æstimationem multorum, nunquam talis ictus auditus fuit in Anglia, quia eum nemo potuit stans audire, vel sustinere.

Still greater
thunder-
storm on
St. James's
day (25th
July) two
years
before.

Languit igitur Abbas, ut præmisimus, donec, instante hora fatali, filium Parcarum ²Atropos, sæva nimis, immature præcidit. Præcisa est utique, velut a texente, vita ejus, dum adhuc ordini videbatur, dum vix ex- plesse dimidium dierum suorum putabatur; cum non- dum complisset plene in prælatione sua novem annos: siquidem die Jovis in hebdomada Pentecostes, videlicet, decimo Kalendas Junii, circa solis ortum. Post longos

Death of
Abbot
Richard, in
the prime
of life,
23rd May,
1335.

et continuos labores et angores, quos pro ecclesiæ suæ tuendo jure sustinuerat; post multos et pene intolerabiles languores sui corporis, quibus oppressus fuerat; post humilis et veræ confessionis eloquia; post optabi-

Great sor-
rows and
tribula-
tions which
he had ex-
perienced.

¹ Not improbably, this may be an error of the scribe for "propin- | "quissimus."
² Atropos in MS.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.
—
He leaves
the Mo-
nastery
involved in
debt.
His body is
buried by
John, Ab-
bot of Wal-
tham.

lis et certæ contritionis indicia ; post Dominici corporis et sanguinis sumpta cum securitate vivifica Sacramenta, astantibus Capellanis et confratribus suis, aliisque ministris, spiritum reddidit manibus Conditoris ; relinquens præsens Monasterium multipliciter ære alieno gravatum et oppressum ; tum propter frequentes ejus vacationes ; tum propter gravia debita vetera prædecessorum suorum ; tum propter nova quæ ipse contraxit debita, prout necessario oportebat, pro libertate Monasterii contra villanos et alios suos æmulos contuenda.

Corpus ejus die Lunæ tunc proximo sequente per venerabilem patrem, Dominum Johannem, Abbatem de Waltham, traditum est honorificæ sepulturæ.¹

De Orationibus per Ricardum Abbatem editis et usitatis.

A Prayer of
Abbot
Richard,
with
thanks-
giving to
God for
his early
benefac-
tors.

“ Domine Deus, Omnipotens Pater, et ² Fili, et Spi-
ritus ² Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus
“ Dominus omnium, Tu extraxisti me de utero matris
“ meæ, et providisti mihi hactenus omnia necessaria
“ ad hanc vitam ; indidisti parentibus meis naturalem
“ affectum, ut de sua inopia indigentiam meam suble-
“ varent ; et, decedentibus illis, mihi amicos alios pro-
“ vidisti, ³ ut adhuc indignum peccatorem tuum tanto
“ affectu diligerent, ut sibi de necessariis vitæ subtra-
“ herent, ut mihi ad abundantiam exhiberent. Da mihi,
“ Domine Deus meus, propter hæc temporalia beneficia,
“ —etiam quod irrationabile ⁴ jumentum faceret,—et
“ devotum obsequium animo et corpore sine intermis-

¹ After these words, half a column in the MS. (fol. 219 a) is left blank.

² Originally “*Filius*” and “*Sanc-tus*” in MS., but altered with erasures.

³ *et* in MS.

⁴ This word is doubtful ; apparently, *inmotum*, the *o* being altered into *e*, by a later pen ; “*jumentum*,” probably, is the word meant.

“ sione præstare, et illis, qui, Te ordinante, tam sedulo
 “ aluerunt, in regno tuo æternæ retributionis merce-
 “ dem.”

Richard II.,
 28th
 Abbot,
 A.D.
 1326-35.

Alia Oratio ejusdem Abbatis.

“ Domine Deus, Omnipotens Pater, et ¹ Fili, et Spi-
 “ ritus ¹ Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus
 “ Dominus omnium, advertens quomodo laute, et non
 “ meo labore aut stipendiis, eleemosynæ titulo educa-
 “ tus, non cessavi per abrupta vitiorum delectabilium,
 “ et ex electione, incedere; reputans me felicem, si, in
 “ sæculo positus, sæculariter conversantibus in vitiis
 “ carnis et spiritus non impar consodalibus invenirem;
 “ tantam longanimitatem provocatæ majestatis tuæ
 “ veneror et adoro, quia meo demerito reclamante, ex-
 “ traxisti me de sæculo, ut residuum vitæ meæ inter
 “ familiares et ² dedicatos tuos ita ³ ingererem, et lugerem
 “ errores præteritos, et in futurum in scalam virtutum
 “ residuum vitæ extenderem; ut essem disciplinatus et
 “ eruditus quomodo deberem regalibus mensis assistere,
 “ et in tam excelsi regis obsequio ministrare; nedum
 “ in inferiori ordine, sed et sacerdotio, coram Te fungi.
 “ Da mihi, Domine Deus meus, obsecro, ex hoc nunc
 “ sic in regularibus institutis proficere, ut et jam
 “ tempus negligenter perditum redimam, et sic in
 “ sancta tua disciplina regulariter erudiri, ut non frus-
 “ tra et indigne inter religiosos appaream.”

A Prayer
 of Abbot
 Richard,
 with
 thanks-
 giving to
 God, for
 reclaiming
 him from
 the errors
 of his early
 life.

Alia Oratio ejusdem Abbatis.

“ Domine Deus, Omnipotens Pater, et Fili, et Spi-
 “ ritus Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus

A Prayer
 of Abbot
 Richard,

¹ See Note 2, page 294.

² *delicatos* in MS.

³ *ingerem* in MS.

Richard II., “ Dominus omnium, recolo utcumque, quomodo cum
 28th “ essem obscurus genere, elevasti me de stercore, et sic
 Abbot, “ honorasti me, ut sederem cum principibus, et solium
 A.D. “ gloriosum tenerem. Et quid sileam? Tu eduxisti me
 1326–35. “ de tugurio patris mei, et posuisti me pascere gregem
 — “ populi tui, et fuisti mecum in omnibus viis meis;
 with “ et requiem dedisti mihi ab omnibus inimicis meis,
 thanks- “ et fecisti mihi—¹ ‘ Nomen grande, juxta nomen mag-
 giving “ ‘ norum qui sunt in terris;’ et, quod amplius est,
 to God, “ cum sim homo extremæ conditionis, mala morphea,
 for His “ Te sic disponente, percussus, ut non sim dignus inter
 abundant “ homines conversari, sed, ex lege, ²ejici extra castra,
 mercies, “ tamen, Domine Deus meus, nescio quo tuo occulto
 notwith- “ judicio, me sic contines in honorem; obsequia tanta
 standinghis “ procuras, ut non noverim aliquem de parentela mea
 loathsome “ vel genere, in optima sanitate corporisve, decorari
 malady. “ tanto honore, quoad sæculum prædictum: et, quod
 “ non sine stupore immensæ bonitatis tuæ sæpius re-
 “ colo, sic inclinas corda magnorum in me, ut et præ-
 “ sentes nedum non ³abominantur meum obsequium,
 “ colloquium, et faciei deformitatem, et manuum, sed
 “ delectantur mecum jungi colloquio, et reverentiam
 “ exhibere; absentes etiam, qui me nec visu noverint,
 “ delectantur benedicere, et obsequia mihi præstare.
 “ Da igitur mihi, Domine Deus meus, tuam gloriosam
 “ majestatem semper honorare et colere, et in hoc so-
 “ lummodo delectari, ut honores temporales mihi ⁴exhi-
 “ bitos possim in Te, omnium bonorum datorem, prout
 “ justum est, et debitum, retorquere. Videtur mihi,
 “ Domine Deus meus, quod magnæ profectionis culmen
 “ attingerem, si tam sollicite, tam reverenter, Tibi obse-
 “ quia et honores præstarem, quantum nedum familiares,
 “ sed et extranei mihi, immo, Tibi in me, exhibent et

¹ 2 *Samuel* vii. 9.

² *cici* in MS. The allusion is to
Numbers v. 3.

³ *abominantur* in MS.

⁴ *exhibitas* in MS.

“ impendunt. Sed scio, donec hausero de fonte gratiæ Richard II.,
 “ tuæ timorem et amorem ¹—”

28th
 Abbot,
 A.D.
 1326–35.

Alia Oratio ejusdem.

“ Domine Deus, Omnipotens Pater, et Fili, et Spi- A general
 “ ritus Sancte, Trinitas Sancta, unus Deus, et unus Confession
 “ Dominus omnium, cum gemitu an cum gaudio re- of sins,
 “ colam quotiens et quam misericorditer ² reconciliasti composed
 “ me, post multas ³ forinsecationes abs te, et offensas? by Abbot
 “ Quotiens elata cervice, et in contumacia cordis mei, Richard.
 “ sprevi mandata tua, restiti præceptis tuis, secundum
 “ totam latitudinem mandatorum, ita quod nullum præ-
 “ terivi quin inobedienter contempsi, aut insolenter
 “ neglexi. Quotiens injuriam feci proximis meis, de
 “ quibus habui in mandatis eos tanquam me diligere, nec
 “ aliud velle illis facere, quam mihimet ipsi optarem ;
 “ et tamen, dolo, fraude, et inachinatione mali, circum-
 “ irem eos. Quotiens creaturis Tui, mihi ad justum
 “ usum concessis, abusus sum, magis in omnibus sequens
 “ appetitum ⁴ commodi, quam appetitum justi. Quotiens,
 “ Domine Deus meus, abusus sum carne mea, in sui
 “ contumeliam Creatoris, ⁵ abominabiliter fornicatus in
 “ passionibus desiderii carnis meæ ; itaque, Domine,
 “ quod non sum expertus, quod recolo, me unquam ita
 “ intense delectatum spiritualiter in bono, utili, aut
 “ honesto, quantum ⁶ delectabar tunc explere desideria
 “ carnis meæ, in omni illecebra et libidine illius fœtidæ
 “ voluptatis. Quotiens, Domine, ira, et odio, et mala
 “ voluntate, iratus sum proximis usque ad vehementem
 “ appetitum vindictæ, quam vel intuli, vel contristabar
 “ inferre non posse ; non deliberans inter justum et

¹ This passage is left incomplete.

² *reconsiliasti* in MS.

³ *forinationes* in MS.

⁴ *comodi* in MS.

⁵ *abominabiliter* in MS.

⁶ *delectabibar* in MS.

Richard II., “ injuriam, sed solum, vel libidine dominandi, vel spi-
 28th “ ritu indignandi, vel studio malignandi, conatus sum
 Abbot, “ explere libidinem iracundiæ quam concepi. Quotiens,
 A.D. “ Domine Deus meus, crapula et ebrietate extinxi in
 1326-35. “ me spiritum devotionis, quam mihi impertiri sæpe
 “ dignatus es; quotiens hujusmodi execrabili ¹ volup-
 “ tate inhabilem me reddidi studio spirituali; et sæpe
 “ partem sanitatis, quam mihi dedisti, malæ superflui-
 “ tatis desiderio suffocavi. Quotiens, Domine Deus
 “ meus, ingratus sum Tibi; quum vidi manifesta bene-
 “ ficia tua in me, ita quod nulla tergiversatione pos-
 “ sent negari, et tamen silui a laudibus, dissimulavi
 “ gratias agere, et tantum benefactorem diligere. Quo-
 “ tiens ingratus sum proximis meis, quos tanquam me
 “ diligere teneor. Inprimis, venerabilem ² sponsam
 “ meam, domesticos et familiares, parentes, amicos, et
 “ omnes in fide conservos, quibus frequenter prodesse
 “ potui, sed neglexi; quibus, sine labore meo, potui
 “ bona temporalia et spiritualia procurasse, sed nolui;
 “ cum tamen, ex lege gratitudinis ³ hoc deberem non
 “ parcere laboribus, ut saltem, quibus possem beneficiis,
 “ beneficia compensarem. Quotiens, Domine Deus,
 “ negligens, desidiosus sum in utilibus et honestis,
 “ strenuus et alacer in otiosis, et vanus, lignum utique
 “ aridum et infructuosum; quod tamen adhuc non tam
 “ est horrendum, ut est esse lignum virulentas faciens
 “ labruscas, et vinum ⁴ abominationis distillans. Et
 “ quid dicam de multiloquio, magniloquio, vaniloquio,
 “ turpiloquio, falsiloquio, et maliloquio? Et, ut innu-
 “ merabilia mala mea brevi sermone concludam, vide-
 “ batur mihi bonum elongari a Deo meo, recedere ab
 “ illo, forinsecari in regionem ⁵ longinquam; et tamen

¹ *voluptati* in MS.

² This passage shows that this Prayer, or Confession, was composed by Abbot Wallingford for general

use among the laity.

³ Sic in MS.

⁴ *abominationis* in MS.

⁵ In allusion to *Luke* xv. 13-24.

“ clemens Pater meus cucurrit post me, revocavit me, Richard II.,
 “ et per Sacramentum poenitentiae ¹ reconciliavit me ; 28th
 “ non semel redeuntem, non bis, sed quotiens volui ad Abbot,
 “ vocem ejus redire, totiens paratus est me ²reconci- A.D.
 “ liare sibi, et iræ suæ ignoscere, sed insuper stolam 1326-35.
 “ primam et annulum amissum restituere et offerre.”

De ortu, litteratura, religione, et electione ³ [*Michaelis Abbatis*].

Michael Abbas, valle Aylesbiriæ villa de Mentemor Parentage
 oriundus, talibus parentibus procreatus est, qui nec ni- of Michael
 mium extollerentur propter divitias mundiales, neque de Ment-
 vilescerent propter inopiam ; sed quorum fortunæ nihil more.
 defuit, quod frugalitas ipsa requirit.

Hic cum pueriles excessisset annos, parentum dili- He gra-
 gentia traditus est studiis liberalibus, et cum coæqua- duates, as
 libus Oxonias destinatus ; ubi profecit adeo, ut in brevi Master of
 sui temporis clericulos anteiret. Proficiens autem magis Arts, at
 ac magis indies, culmen attigit gradus in Artibus Oxford.
 Magistralis. Effectus vero Magister in Artibus, cum lau-
 dabiliter Actus ipsi gradui incumbentes perfecisset, cogi- Becoming
 tare cœpit quod—⁴ “ Sapientia hujus mundi stultitia est persuaded
 “ apud Deum,” et philosophia sæcularis vanitas ; quæ of the
 nec ad plenum reddunt hominem perfectum, neque vanity of
 sanctum ; et idcirco ad obtinendam perfectam sapien- philosophy
 tiam, sibimet aliam philosophiam fore necessariam. Igi- and secular
 tur repente conversus, pro fruge melioris vitæ metenda learning,
 in religione monastica, inter monachos philosophari he assumes
 decrevit, et ad istud Monasterium, habitum religionis the monas-
 petiturus, devotissime properavit. tic habit
 at St. Al-
 ban's.

¹ *reconsiliavit* in MS.

² *reconsiliare* in MS.

³ In place of these words, *ejusdem*

is given in the MS. ; evidently in error.

⁴ 2 Cor. iii. 19.

Richard II.,
28th
Abbot,
A.D.
1326-35.

Receptus est ergo a bonæ memoriæ Domino Hugone Abbate, qui et ei habitum religionis tradidit, et benedictionem professionis impendit. Conversatus autem aliquantisper inter fratres, ¹ eam jam evidentibus demon-

He receives
benediction
from Abbot
Hugh.

strabat indiciis, non sine quodam divino præsagio, ei impositum fuisse tale ² nomen, quia toto conamine laborabat, ut angelico nomini vitam angelicam copularet.

Acting
with the
energy im-
plied by his
name, he is
made mas-
ter of the
schools.

Factum est itaque, ut, exigentibus meritis præ cæteris, eligeretur ad scholas et studia exercenda. Qui, prioris vitæ sanctitatem non deserens, sed proficiendo cumulans, multis, tam sæcularibus quam religiosis, perfectionis exempla monstravit; nec minus in studio proficiendo laborans, eo usque perductus est, ut Bachalariatus statum digne, ³ cunctorum testimonio, obtineret.

Michael de
Mentmore
is elected
Abbot, 1st
June, 1335.

Decedente per idem tempus piæ recordationis Ricardo Abbate, vocatus est ad diem electioni statutum, inter cæteros, Michael supradictus, Abbas futurus, ut electioni, prout consuetudo requirit Ecclesiæ, interesset. Celebrata est autem electio Kalendis Junii, id est, in Octavis Sancti Johannis Baptistæ, die decimo a morte Ricardi Abbatis; ubi, prævalente auctoritate divina, non tam eligitur, quam præeligitur, idem Michael in pastorem et Abbatem fratrum et Ecclesiæ Sancti Albani.

He waits
upon John
de Strat-
forde,
Archbi-
shop of
Canter-
bury, at
Notting-
ham; who,
in the ab-
sence of the
King in
Scotland,
ratifies his
election as
Abbot.

Omnibus igitur quæ ad electionem pertinent solemniter et rite peractis, cum arrisisset ⁴ oportunitas, idem electus iter arripuit versus Notyngham, ubi Archiepiscopus, Dominus Johannes de Stratforde, pro tunc regni Cancellarius, cum Domini Regis familia morabatur. Nam Dominus Rex eo tempore apud villam fuit Sancti Johannis, in Scotia, et nulli constabat de tempore suæ reversionis; unde grave fuisset electo ipsum in tam remotis partibus quæsivisse. Quamobrem pulsatus est Archiepiscopus ab amicis electi, pro

¹ Sic in MS.

² In allusion to the name of Michael the Archangel.

³ *cunctorum* in MS.

⁴ *oportunitas* in MS.

consensu ex parte Domini Regis præstando electioni ipsius. Qui quanquam primo se difficilem exhibuisset in hac parte, tamen, ad amicorum instantiam, considerata dicti electi sufficientia, ipsum cum debita reverentia tandem admisit.

Michael.
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Qualiter electus in Abbatem Sancti Albani iter suum versus Curiam Romanam arripuit; et de confirmatione electionis, et ¹ redditu ejusdem.

Circa mensem Augusti, electus arripuit iter suum versus Romanam Curiam, cum familia competenti; quo cum prosperitate perveniens, ² Papa et Cardinalibus satis honorifice est admissus. Exhibitis itaque, et examinatis, instrumentis pertinentibus electioni suæ, in brevi expeditus est; peractaque solemnitate benedictionis, rediit in Angliam circa Festum Purificationis Sanctæ Mariæ, et perhendinans aliquandiu ad maneria Abbatis, sudores ibidem itineris sui deterisit.

He goes to Rome, and receives benediction.

Returns to England, in February 1336.

Tandem ³ oportunitate temporis observata, exhibuit se Domino Regi Londoniis, apud Turrin, confirmationem electionis suæ, factam per Papam, demonstrans eidem. Qui gratanter favit Abbati, et eum suis temporalibus investivit.

He receives investiture with temporalities from King Edward III.

De Constitutionibus Benedictinis prædicto Abbati ad publicandum transmissis; et de sollicitudine ejusdem circa confirmationem Ordinis et studiorum.

Huic etiam Dominus Papa ⁴ Benedictus destinavit specialiter Constitutiones, quas edidit pro reformatione Ordinis Nigrorum Monachorum, ut eas publicaret in Generali Capitulo tento Northamptonæ; tanquam zela-

Pope Benedict sends the Benedictine Constitutions to him, for publication.

¹ *redditu* in MS.

² *Pape* in MS.

³ *oportunitate* in MS.

⁴ Pope Benedict XI., or XII., A.D. 1334-1342.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. — Zeal shown by him in causing the Constitutions to be observed. Encouragement given by him to scholars. He builds studies for them in the Monastery.

tori præcipuo religionis, et in litteratura maxime præcellenti, et qui vellet libentius mandatis Papalibus obedire. Et revera ejus maxima cura fuit, loca vel personas in quibus religio collapsa fuerat, scriptis, monitis, et exhortationibus diversis erigere, sustollere, et ad fructus uberius sanctimoniam faciendos excolere, modo donis, modo promissis, modo blanditiis, modo minis, prout rei necessitas expetebat.

Scholasticis vero tam favorabilis semper fuit, ut se conformaret eisdem ubique, et hiis præcipue quos novit in doctrina plus proficere vel fervere; nihilque censuit derogandum scholaribus de solatio vel corporali subsidio, qui doctrinae totis viribus insistebant. Unde ad quietem et solatium suorum studentium, sumptibus suis fecit fieri studia juxta Dormitorium, supra Deambulatorium; quo itur per regulare Locutorium ad Cameram Prioris, et Capellam suam.

De apostasia Willelmi de Somertone, ¹Prioris de Bynham.

William de Somertone, overwhelmed with debt, forsakes his Priory of Bynham.

Primo anno prælationis hujus Abbatis, Willelmus de Somertone, de quo plura ²supra locuti sumus, existimans sibi illicita non licere, Prioratum de Bynham, cui restitutus fuerat, apostatando deseruit, simul et Ordinem; relinquens domum illam per suam dilapidationem multipliciter depauperatam. Causa cur maxime recessisse dicebatur, fuit nimietas feodorum quæ concesserat magnatibus patriæ, qui eum juverant ad rehabendum Prioratum illum. Nempe cernens possessiones loci nimis exiles ad continuandum tantos sumptus, erubuit, et non ferens tantam inopiæ ³confusionem, vel metuens censuram præsentis Abbatis, ad tempus recedere præelegit.

¹ *Priore* in MS.

² See page 142 *ante*.

³ Perhaps an error for "*confessionem*."

Abbas vero, audiens rumores de recessu suo, multum doluit; sed ne relinqueretur Prioratus sine rectore, qui jamdudum multis annis pastore bono caruerat, præfecit illi Prioratui virum religiosum et litteratum, Fratrem Johannem de Caldewelle.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

John de
Caldewelle,
appointed
his succes-
sor.

De ¹reditu ejusdem Willelmi de Somertone de ²apostasia, et de receptione ejusdem.

Post non modicum vero tempus, idem Willelmus de Somertone, pertæsus vitæ suæ sceleratæ, post secundam apostatationem respectus divinitus, rediit ³supplex ad portam Monasterii Sancti Albani, et ibidem, prout moris est, se projecit. Cumque per horas aliquot sedisset ibidem, Michael Abbas, ut erat abundans visceribus pietatis, misericordia motus est super eum, et mittens Senescallum suum, Johannem de Mundene, fecit eum in Eleemosynariam introduci. Et cum ibidem, propter infirmitatem supervenientem sibi, fecisset moram quinque septimanis, cum conváluisset, accessit ad ⁴ostium Monasterii, ut suam ibi pœnitentiam publice inchoaret, projiciens se in terram, miseriamque suam deplorans. Cujus infirmitati compassus, Abbas Michael, contra consuetudinem usitatam Monasterii, permisit eum in stamino jacere, qui alias nudus, præter femoralia, jacuisset. Receptus est idcirco, et admissus ad gratiam, postquam beneficium absolutionis promeruisset de excommunicatione majori, quam incurreret apostatando; et inflicta est ei pœnitentia regularis, secundum quantitatem delictorum suorum; quam perficere cum humiliter laborasset, ex post est ab eadem plenarie absolutus.

Somertone
returns, as
a suppliant,
to the gate
of St.
Alban's.

After a
long
illness, he
performs
penance;
but is al-
lowed to
sleep in a
woollen
stamen.

He is
absolved
from the
greater ex-
communi-
cation.

¹ *reditu* in MS.

² *apostasia* in MS.

³ *suplex* in MS.

⁴ *ostium* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. *De publicatione Constitutionum Benedictinarum in Generali Capitulo Monasterii Sancti Albani.*

In a General Chapter, Abbot Michael causes the Benedictine Constitutions to be published; ordering certain Chapters thereof to be strictly observed. A.D. 1338.

Anno Gratiae millesimo trecentesimo tricesimo octavo, in crastino Sancti Albani, in pleno et Generali Capitulo, Prioribus Cellarum, vel procuratoribus eorundem, presentibus, fecit Abbas Michael Constitutiones Benedictinas, de statu et reformatione monachorum Nigri Ordinis editas, publicari; et earum copiam singulis Prioratibus sibi subjectis destinari. Præcepitque in virtute obedientiæ, et super pœna taxata in dictis Constitutionibus, ut primum Capitulum, et Capitulum de esu et recreatione carniû, deinceps, post plenam notitiam et manifestationem earundem Constitutionum, tam in Cellis quam in principali Monasterio observarentur.

De Constitutionibus ejusdem de cursu in Oriolo pransurorum, cum executione ejusdem.

He enjoins that the brethren shall eat flesh meat in the Oriol, on alternate days; no favour being shown.

Et quoad esum carniû, ordinavit idem Abbas, ut una medietas Conventus, seu Capituli, carniû reficeretur in Oriolo uno die, et alia medietas alio die; et tanta gauderent æquitate singuli, ut partes semper alternis diebus, tam carniû quam pisciû, extra Refectorium manducarent; feria sexta duntaxat excepta; in qua voluit omnes in Refectorio refici, exceptis hiis quos ipse decerneret esse vocandos. Prius enim non per æquitatem, sed per affectionem, assignati sunt fratres ad reficiendum in Oriolo; unde sæpius murmurationis malum accepit fomitem inter fratres.

The Kitchen to provide two courses of flesh or fish for the brethren.

Præcepit præterea, et ordinavit, idem Abbas, ut Coquinarius, qui pro tempore fuerit, provideat dictis fratribus, diebus quibus carniû reficiendi sunt, duos bonos cursus, et sufficientes, præter pitancias Prioris et Supprioris, et aliorum, qui de consuetudine pitancias

habere debent; quæ diebus carniū carnes, et diebus piscium pisces, erunt. Ab hujusmodi Constitutionis observantia excipiuntur Dominus Prior, cum Capellano suo, et omnes Obedientiarii ex parte Conventus; quia non semper sequuntur Conventum, nec sunt de Capitulo, quando sunt absentes. Sed tamen, quando domi sunt, ordinatum est ut teneant cursum suum, sicut cæteri de Conventu, nisi Dominus Abbas, vel Prior, eos¹ vocaverit; vel habuerint in Infirmitorio, vel alibi, comedendi licentiam specialem.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Exceptions
to the ob-
servance of
this Consti-
tution.

Item, a dicta Constitutione excipiuntur omnes Obedientiarii et Capellani Abbatis; quia non faciunt Capitulum, nec sequuntur Conventum.

The
Abbot's
Obedienti-
aries and
Chaplains
excepted.

De Collectoribus, sive Thesaurariis, Conventus.

Item, ordinavit idem Abbas, cum Capitulo, juxta formam Constitutionum Benedictinarum, "De Subventionibus et Collectis," quod eligerentur tres viri providi et discreti, qui collectas, impositas et imponendas pro pensionibus² scholarium, et etiam pro speciebus et indigentibus fratrum, eisdem² scholaribus et fratribus pro loco et tempore, juxta facultatem acceptam, distribuerent, et fideliter ministrarent; unde Dominus Abbas, volens servare tenorem dictæ Constitutionis, primum fratrem elegit, et Collectorem instituit, sive Thesaurarium, Fratrem Johannem de Coleshulle; deinde Dominus Nicolaus, Prior, secundo loco, una cum Obedientiariis, Fratrem Johannem de Swawlfeld elegit ad idem opus; totum vero Capitulum Fratrem Symonem de Bynham tertio loco elegit. Qui vocati, et super præmissis omnibus onerati, corporale præstiterunt juramentum hæc eadem firmiter observare, et fideliter ministrare.

Three
Receivers
appointed,
of the
collections,
made for
payments
to scholars
and to
needy
brethren.

The Abbot
appoints
one
Treasurer,
the Prior
and
Obedienti-
aries a
second, and
the Chapter
the third.

¹ vocaverint in MS.

| ² *scolarium* . . *scolaribus* in MS.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

De anticipatione Missæ Matutinalis, causa studentium.

—
Morning
Mass to be
celebrated
immedi-
ately after
Prime, for
the sake
of the
students,
instead of
at Tierce.
The studies
of the stu-
dents to be
near the
Hostrey
Chapel.
Morning
Mass to be
no longer
celebrated
at the Altar
of St.
Alban, but
at the high
altar.

Item, cum consilio Capituli ordinavit idem Abbas, ut Missa Matutinalis, quæ celebrari consuevit antiquitus circa horam diei tertiam, de cætero celebraretur immediate post ¹ Primam, propter studentium lectionem, et eorundem studii continuationem. Decevitque ut hujusmodi studentes haberent singillatim sua studia competenter juxta Capellam Hostiliarie, quæ est contigua Dormitorio; secundum Constitutionem Domini Benedicti Papæ super hoc editam, ut liberius et quietius ibidem studeant, quam in claustro studerent.

Et quia Missa Matutinalis celebrari consuevit ad altare Sancti Albani, nec potest ulterius ibidem fieri, propter Missam Sanctæ Mariæ, quæ tunc temporis celebratur, ordinavit Abbas ut Missa Matutinalis deinceps celebretur ad majus altare; et permisit ut juvenes sacerdotes, qui non sunt ad Magnam Missam, habeant potestatem dictam Missam ibidem celebrandi, nisi solemnior Missa fuerit; et ad hebdomadarium dictæ Missæ pertineat ipsam Missam celebrare.

De lite sopita per eundem inter Sacristam et Scriptorarium de reparatione Missalium.

Dispute
between the
Scripto-
rarius and
Sacrist as
to liability
to repair
the Missals,
decided by
the Abbot
in favour of
the former.

Amator pacis et quietis, iste Abbas sic semper extinguere flammam litium consuevit inter fratres, ne quidem ulla scintilla, ipso conscio, remaneret accensa; unde quoniam inter Scriptorarium et Sacristam solebat esse contentio quis eorum Missalia Monasterii reparare deberet, determinavit, prout determinatum fuit per ante aliquotiens, ut Sacrista, et non Scriptorarius, ligare Missalia, et reparare, deberet; sicut alia ecclesiæ ornamenta reparare et renovare tenetur.

¹ "Prime" began at six in the morning; "Tierce" (*hora tertia*) | about nine.

De necessariis Prioris Sancti Albani.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Quia in Constitutionibus Benedictinis cavetur ne monachis detur pecunia pro victu et vestitu, et Prior istius Monasterii singulis annis percipere consuevit de Camerario pro vestitu quinquaginta duos solidos, quod de cætero non poterit fieri propter vetitum dictæ Constitutionis; ordinavit idem Abbas, cum jurisperitorum consilio, ut Prior, qui pro tempore fuerit, amodo percipiat annis singulis de Camerario vestes ad valorem viginti solidorum; et ab eodem triginta duos solidos bonæ et legalis monetæ, pro speciebus suis, et aliis oneribus, supportandis.

Enactment by the Abbot that the Prior shall receive his allowance partly in clothing, partly in money, for buying his spicery and other things.

De necessariis, sive indigentis, ipsorum monachorum Sancti Albani, per eundem augmentatis; cum distributione ejusdem.

Item, ordinavit idem Abbas, ut Coquinarius, Camerarius, Refectorarius, Infirmarius, Eleemosynarius, et Sacrista, solvant deinceps annis singulis sex libras Thesaurariis Conventus; videlicet, quilibet prædictorum viginti solidos, pro curialitate quam solebant facere Conventui in cursu Magnæ Missæ; quanquam Coquinarius olim ad hujusmodi curialitatem faciendam minime tenebatur; quia de antiqua consuetudine fuit exemptus a cursu Magnæ Missæ. Statutum est insuper per eundem Abbatem, ut Archidiaconus, Cellerarius, et Subeleemosynarius, solvant eisdem Thesaurariis annuatim tres libras argenti; videlicet, quilibet eorum prædictorum viginti solidos.

Nine of the Officials to pay yearly to the Treasurers of the Convent, twenty shillings each entertainment of the brethren.

De rebus autem ordinatis ab antiquo pro speciebus Conventus, disposuit idem Abbas, cum consensu totius Conventus, ut tenementum illud in villa Sancti Albani, in Spicerestrete, quod Johannes de Harleston quondam dedit Conventui, et modo dimittitur pro septemdecim

Tenement in Spicerestrete, transferred to the Almoner, on certain

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

conditions as to finding spicery for the Convent. The produce of two quarters of wheat, receivable from the manor of Childewik, to be applied to the purchase of spicery.

Rental of a certain field, assigned by the Abbot to the treasurers. Another rental assigned.

Sum total of moneys so assigned.

Other revenues to be similarly employed.

Proportions in which the Abbot ordered the said moneys to be from thenceforth

solidis, et duodecim denariis ultra Domino Abbati solvendis, Eleemosynarius deinceps idem haberet pro una marca annua, Conventui et dictis Thesaurariis persolvenda, et duodecim denariis solvendis Abbati pro redditu consueto; ita quod dictus Eleemosynarius, qui pro tempore fuerit, subeat omnia onera dicti tenementi, quoad meliorationem et emendationem ipsius.

Item, ordinavit ut Refectorarius, qui pro tempore fuerit, solvat dictis Thesaurariis octo solidos, pro duobus quarteriis frumenti de manerio de Childewik debitos, quæ Dominus Johannes Maryns, quondam Abbas, emit de Willelmo Beneyt et hæredibus suis, et ad species Conventus assignavit. Quæ quidem duo quarteria fuerunt data eidem Willelmo, et hæredibus suis, per Galfridum de Childewik, annuatim percipienda, olim dominum ipsius manerii, et possessorem.

Item, assignavit eisdem Collectoribus, vel Thesaurariis, septem solidos et octo denarios de uno campo quem tenuit Henricus Atte Hille de Oxeye, præter redditum quem solvere tenetur Abbati; ¹ quem sibimet reservavit.

Item, assignavit eisdem septem solidos annui redditus, percipiendos de Ricardo Barn de North Merstone.

Summa totius argenti, decem libræ, sexdecim solidi. Et ad istam prædictam collectam ordinavit, cum consensu Capituli, ut applicentur, feodum sigilli communis, legata Conventui, et curialitates quæ ² fierent per Priores Cellarum, et cætera a quibuscunque aliis pie Conventui conferenda.

Igitur dictus Abbas, pietati convertens affectum, et Conventus sui compatiens notabili paupertati, statuit ut subscripto modo inter claustrales dicta ³ pecunia distribueretur, quatenus in parte antiqua inopia eorundem relevari valeret. Ordinavit siquidem, ut Prior claustri perciperet viginti solidos annuatim exinde;

¹ *quod* in MS.² *fient* in MS.; but altered in a

later hand.

³ *pecunia* in MS.

Præcentor tresdecim solidos quatuor denarios ; Supprior decem solidos ; et quilibet trium Scrutatorum, ac etiam Succentor, sex solidos octo denarios ; et singuli claustrales, præter reddentes, tres solidos quatuor denarios. Ordinavit præterea dictus Abbas, et statuit, ne sex Obedientiarii prænotati, nec Archidiaconus aut Cellarius, Forestarius, vel Ballivus Abbatis, Sub-cellarius, nec in Universitate studentes, de dicta ¹ pecunia, seu participatione, gauderent.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

distributed
among the
brethren.

*De pelliciis et cucullis per ipsum in Conventu
prædicto ordinatis.*

Multa sunt et alia pietatis opera quæ peregit, quibus confratres suos merito allexit in amorem suum. Inter quæ, non putavimus postponendum quod ordinavit ut medietas Conventus perciperet singulis annis pellicias, et alia medietas cotucas, de burneto. Ita duntaxat, ut hii qui perciperent pellicias isto anno, percipient cotucas sequente anno, et e contra. Nam perante non dividebatur singulis, prout unicuique opus erat, de hiis quæ pertinebant ad Cameram monachorum ; sed, æquitate postposita, juxta affectum Camerarii, unicuique ministrabatur ; et ita contigit ut alius abundaret pannis, alius algeret pannosus. Quod sectator justitiæ, Abbas iste, nimium ² abominatus, ordinavit, propter pacis caritatisque custodiam, istud quod præmisimus de pelliciis et cotucis.

The Abbot
orders that
the brethren
shall receive
pilches and
cowls of
dyed cloth
in alternate
years.

The distribution
before
made by
favour of
the Chamberlain.

*De pœna non solventium ad terminos per eundem
limitatos.*

Ne vero prædicta ordinatio sua de ¹ pecunia solvenda Thesaurariis pro speciebus Conventus parvipensa negli-

Penalty of
fasting in-
flicted on
the Obe-

¹ pecunia in MS.

| ² abominatus in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. —
 dientiaris, when remiss in their payments. Times appointed for distributing the contributions.

geretur in posterum, pœnam limitavit Obedientiariis non solventibus ad terminos Festorum Natalis Domini et Nativitatis Sancti Johannis Baptistæ; ut, videlicet, si ultra dictos terminos per quindenam dictas contributiones differrent solvere, extunc abstinerent a carnibus, donec plene satisfecissent de eisdem. Statuit præterea, et ordinavit, ut distributio dictæ contributionis fieret infra tres hebdomadas post terminos prætaxatos.

De stagno dato officio Coquinarii, in recompensatione pro prato Sancti Germani; et de reparatione muri apud Dernezhate per eundem.

A pond near Dernegate is given by Abbot Michael to the Kitchener, in exchange for another pond belonging to him, filled up by Abbot Richard.

Cum Abbates a tempore quondam Rogeri Abbatis detinuissent et habuissent quoddam pratum, vel potius stagnum, cum fossato, vel infra fossatum, Sancti Germani, ubi quondam fuit stagnum, vel piscina, pertinens officio Coquinarii; qui locus, sive stagnum, tempore Ricardi, Abbatis ultimi, alteri solo adjacenti fuerat complanatum, volens Abbas Michael reddere unicuique quod suum erat, prout erat cultor æquitatis, et amator pacis gregis sui, concessit pro se et suis successoribus, ut Coquinarius, qui pro tempore fuerit, habeat in recompensationem dicti stagni, sive prati, illud stagnum ex parte Orientali a fossato, videlicet, braseriæ Conventus usque ad portam de Dernegate, cum suis pertinentiis. Ita tamen, ut dictus Coquinarius, qui pro tempore fuerit, subeat onus muri faciendi a dicta porta usque ad finem dicti muri, contra dictum stagnum respicientis, quotiens opus erit.

The Kitchener to repair the wall near Dernegate.

The younger priests not to be called upon to fill the censers, or

De junioribus Sacerdotibus ad minora officia non intabulandis.

Ad honorem gradus sacerdotalis, vel presbyteratus, hic Abbas intuitum pium dirigens, ordinavit ne juve-

nes sacerdotes, qui præ immatura ætate non capiunt cursum Magnæ Missæ, de cætero intabulentur ad thuribulum, vel ad cereos; si tamen fuerint alii novem in Conventu, non sacerdotes, qui ad dicta officia poterunt ministrare.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

light the
candles, if
others of
lower rank
are present.

De Antiphonis in Commemoratione Sanctorum Benedicti et Amphibali per eundem mutatis.

Eodem tempore ordinavit Abbas Michael, cum consensu totius Capituli, ut in Commemoratione Sancti Amphibali, sociorumque suorum, cantaretur ad Vesperas Antiphona—"Amphibalo patulo;" ubi prius Antiphona—"Fulgebunt justi" cantari solebat: ad Matutinas vero—"Conjuncto palo," ubi Antiphona—"Sancti per fidem" modulari consuevit.

Change of
Anthems
at the Com-
memora-
tion of St.
Amphiba-
lus.

De Beato Benedicto autem statuit, ut ad Vesperas cunctis diebus diceretur Antiphona—"Tantum gratiam," ubi quondam dicebatur Antiphona—"Sanctissime Confessor:" ad Matutinas cantaretur Antiphona—"Fuit vir."

At the
Commemo-
ration of
St. Bened-
ict.

De pœna per eundem limitata suis Obedientiariis et Prioribus, debita altarium, sive pensiones scholarium, suis terminis solvere recusantibus.

Per idem tempus ordinatum est per Abbatem supradictum, totumque Conventum, ut Obedientiarum, qui alterutrum in pensione annua, sive reddito, invicem tenentur, nisi infra quindenam post diem præfixum ad solvendum solverint, ut tenentur, extunc obligentur ad abstinendum a carnibus, donec plenarie satisfecerint de reddito persolvendo. Si vero requisiti iterum distulerint satisfacere post quindenam secundam, tenentur

Punish-
ments
ordered by
Abbot
Michael to
be inflicted
on the Obe-
dientiarum,
when re-
miss in
their pay-
ments.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

This Con-
stitution to
be extend-
ed to the
Priors of
Cells, when
not duly
paying the
pensions of
their
scholars.

similiter a carnibus atque piscibus abstinere, donec debite satisfecerint. Cujus Constitutionis virtutem, et sententiæ vinculum, extendi voluit, et, consensu communi, statuit penes Priores Cellarum, pensiones scholarium constitutis temporibus non solventes; nisi, ¹legitima excusatione præmissa, Abbas duceret habere eos merito excusatas.

Quod Missam Matutinalem audire sufficit monachis exituris ad spatium.

The Morn-
ing Mass to
suffice for
those tak-
ing the air;
if they
repeat the
Office of the
day.

Eodem tempore, propter quorundam ineptorum conscientias regulatas, determinavit Abbas supra memoratus Missam Matutinalem sufficere exituris ad hauriendum aerem; si tamen Officium de die, post auditionem illius Missæ, vel ante, dixissent: quanquam pro defunctis foret ipsa Missa.

Ut Priores Cellarum colligi faciant portiones Camerae monachorum, inibi commorantium.

The Priors
of the Cells
are en-
joined to
enforce the
collection
of the
revenues
belonging
to the
Chamber
of their
monks;
which have
been
hitherto
neglected.

Cum in plerisque Cellis nostris portiones ad officium Camerae monachorum pertinentes, propter defectum prosecutionis et defensionis jurium earundem, detrimenta pluries passæ sunt, dum Priores Cellarum, minus curantes quam oportuit de dictis portionibus, quæ fratrum utilitatibus tantummodo sunt collatæ, zelo pietatis et justitiæ inflammatus, Abbas Michael ordinavit et statuit, cum consensu totius Capituli sui, ut dicti Priores, præhabito tractatu diligenti super valore singularum portionum dictæ Camerae monachorum, easdem portiones colligi facerent, et penes se retinerent, et, quotiens opus esset, defendere laborarent; sicut alia jura ecclesiarum suarum.

¹ legitima in MS.

Statuit insuper, ut verum valorem portionum memoratarum, sic per dictos Priores collectarum, alicui fratri persolverent ad duos anni terminos; videlicet, Sancti Michaelis et Paschæ; qui, juxta tenorem Regulæ Sancti Benedicti, fratribus inde necessaria indumenta, et regularia, ministraret.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Such sums
to be paid
over to one
of the
brethren,
for pay-
ment for
clothing of
the mem-
bers.

Ut nulli monachorum professionis Sancti Albani fiant procuratores alicujus mandati, ¹ [sive] executores, sine licentia Abbatis ibidem speciali.

Statutum est per eundem Abbatem, ut nullus Prior, seu aliquis alius Obedientiarius, sub pœna anathematis, deveniat aliqualiter procurator, sive executor alicujus defuncti, vel quovismodo suscipiat officium alicujus mandati regii, sine deliberato consilio, vel consensu Abbatis sui; quia experimentaliter didicit, quod exinde magna pericula, et enormia damna, frequenter contigerunt. Quod et ipso eodem tempore sensibili et manifesto exemplo manifestatum est.

The Priors
and other
Obedien-
tiaries for-
bidden to
become
proctors
or execu-
tors, or to
be collec-
tors in
obedience
to royal
mandate.

Nam et Ricardus de Hetirse, Prior ecclesiæ nostræ de Wymundham, prope tempus illud factus fuerat collector vellerum agnorum et garbarum, Regi per ² communitatem concessarum; qui, partim propter propriam negligentiam, partim propter accusationem qua eum penes Regem accusavit, qui sibi associatus fuerat, Johannes de Brunham, dictam domum de Wymundham lamentabiliter depressit idem Prior, adeo ut vix postea potuit ad statum pristinum revocari. Cujus infortunii dolore percussus, dictus Prior ad finem vitæ celerius est perductus.

Richard de
Hetirse,
Prior of
Wymund-
ham, hav-
ing become
collector of
fleeces and
corn for the
King, in-
volves his
house in
loss
thereby.

Omitted in MS.

| ² *comunitatem* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. *Ordinatio super quibusdam decimis inter Infirmarium et ¹ Eleemosynarium Sancti Albani percipiendis.*

Whole tithes from certain lands, given to the Infirmarer, part of which was before held by the Almoner.

Item, ab eodem Abbate, et suo Conventu, provisum est, quod Infirmarius, qui pro tempore fuerit, percipiet amodo integras decimas de terris subscriptis, de quibus Eleemosynarius duas partes decimæ percipere consuevit; videlicet, de terris dominicis manerii de Sandrugge.

Item, de terris quinque hominum de Sandrugge; quorum sunt nomina satis nota.

Item, de terris Passelewe.

Item, de terris et prato Ricardi de Herpesfeld.

Item, de terris Nicolai Atte Halle.

Item, in Gylefelde, et Parva Cornewaylle, et de feodo de Newebury.

He is to receive the tithes, formerly the Sacrist's, from the fee of Newbury.

Percipiet etiam Infirmarius portionem decimæ quam Sacrista de feodo de Newbury percipere consuevit, solvendo inde annuatim Sacristæ decem solidos termino assignando.

Small tithes of Sandrugge.

Percipiet etiam Infirmarius omnes minutas decimas in parochia de Sandrugge, prius ad Eleemosynarium pertinentes.

An exchange is made of lands belonging to the Infirmarer and the Almoner.

De terra etiam quæ dicitur "*Le Gardiner Lond*," quæ tenetur de ² Infirmario per redditum trium solidorum quatuor denariorum, et alia servitia, ordinatum est quod Eleemosynarius habeat ea de cætero, quia vicina est aliis terris suis, et multum distat a terra Infirmarii. Infirmarius habeat ³ amodo in excambium totam terram Eleemosynarii in Le Gylefeld, quia terra Infirmarii est conjuncta ibidem; reddendo annuatim pro dicta terra Eleemosynario tres solidos quatuor denarios, sicut pro Terra Gardinerii prius reddebat.

The Almoner to receive the whole tithes from the lands below mentioned.

Eleemosynarius autem percipiet integre decimas de terris subscriptis; videlicet, de terris dominicis de Tydenhangre, quæ sunt ultra aquam.

¹ *Elimosynarium* in MS.

² *Eleemosynario* in MS.; an error,

as seen from below, and in next page

³ *ammodo* in MS.

Item, de terra manerii de Apsa, et decem acris terræ apud Colney.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Item, de novem acris, triginta octo perticis, jacentibus in diversis croftis juxta manerium de Sopwelle, cum croftis infra clausum manerii; et de prato de novo adquisito, et aliis ibidem; exceptis terris in Le Gylefeld.

Item, de quatuor acris terræ, juxta Leneynelond.

Item, percipiet Eleemosynarius totam decimam a via quæ ducit de ¹La Redecrouche usque ad grangiam Cellæ, et sic usque Colneye, et sic a Superiore Colneye usque ad terras dominicas de Parco, et sic usque ad aquam quæ ducit usque ad molendinum de Parco, et sic per rivum qui ducit usque ad molendinum de Stankfeld, cum Leneynlond; et de terra quæ ante excambium fuit ²Infirmarii, quæ dicitur "*Le Gardiner Lond.*"

De aliis autem terris, superius non nominatis, percipient Infirmarius et Eleemosynarius decimas, sicut prius fecerunt: et percipiet quilibet eorum vesturam hoc anno de terra excambiata, præter decimam inde pervenientem; quia justum esse videtur, ut,—³"Qui seminat, "et metet." Et valeat ista ordinatio, et inconcussa remaneat, isto anno. Et si futuro anno videatur esse damnosa, emendetur.

Of lands
not men-
tioned, the
Infirmarer
and Al-
moner to
receive the
tithes as
before.

De Constitutionibus Monialibus de Sopwelle, et Hospitali Sancti Juliani, per memoratum Abbatem editis.

Ipse quoque Michael Abbas, merito memorabilis, fecit Constitutiones perutiles fratribus de Sancto Juliano, quibus et multa bona providit; et libros dedit de servitio divino et usu sæculari, nobiles et perpulchros. Fecit insuper et Constitutiones leprosis ibidem, qui

Constitu-
tions made
by Abbot
Michael for
the breth-
ren of St.
Julian, and
the leprous
there.

¹ The Red Cross.

² See Note 2, p. 314.

³ In reference to *Galat.* vi. 7.

Michael, ante, fruentes suo libito, non sine scandalo, vixerunt
 29th licentius quam debebant, tam contra honestatem, quam
 Abbot, animarum suarum salutem.
 A.D. 1335-49.

Edidit et Constitutiones Sanctimonialibus de Sop-
 welle, quæ observantur hactenus inter illas.¹
 And for the nuns of Sopwelle.

² *De falsa calumnia Thomæ Gentilcors, et ratione
 cujusdam obligationis, post solutionem pecunie
 non reddita, nec cassata.*

Abbot Richard de Wallingford binds himself, by obligation, to deliver wool to certain parties, by a certain time.
 Temporibus prædecessoris hujus Abbatis, Ricardi, vi-
 delicet, de Walyngfordia, cum indignisset argento, octo
 saccos lanæ vendidit in hyme Thomæ Gentylicors et
 Cristinæ Puffe, uxori ejusdem, præ manibus; faciens
 eisdem obligationem de ducentis libris, in qua semet-
 ipsum et Monasterium obligavit, si non solveret dictas
 lanas citra Festum Sancti Michaelis, tunc proximo
 futurum. Igitur Ricardus Abbas, metuens tantum
 incurrere dispendium, solvit dictas lanas infra tempus
 limitatum eisdem Thomæ et Cristinæ; sed tamen, prop-
 ter negligentiam, vel suam, vel ministrorum ejus, dictum
 scriptum obligatorium penes Thomam præfatum, et
 uxorem ejus, remansit.
 The whole is duly delivered, but the obligation is not returned.

Abbot Michael, being threatened by the parties, agrees to make a yearly payment, by way of compromise.
 Post mortem ergo Ricardi Abbatis præfati, Thomas
 et Cristina minabantur Domino Michaeli Abbati, quod
 eundem complacitarent pro dictis ducentis libris. Qui
 formidans ipsorum calumniam, et, in ambiguis, placitare
 diffugiens, tandem necessitate coactus, ad hoc perductus
 est, ut concederet, et sigillo communi firmaret, cuidam
 Willelmo Puff annuam pensionem viginti solidorum, et
 unam robam de secta clericorum, vel viginti solidos
 pro eadem, quousque per Abbatem præfato Willelmo
 foret provisum de aliquo beneficio, quod idem Willel-
 mus per se duceret acceptandum. Et cum ita conve-
 On inspection of the obligation

¹ A blank space is left here in the MS. (fol. 222 a). The Constitutions for the Nuns of Sopwelle and the Brethren of St. Julian's, will be

found in the Appendix to the present Volume.

² This Rubric has been supplied in the margin, in a later hand.

nissent, misit Abbas quemdam monachum pro dicta obligatione sibi deferenda. Qui cum venisset ad dictum Thomam, nequaquam voluit permittere eum, ut tangeret vel videret illud scriptum. Audire tamen parum inde permisit eundem monachum, et mox obligationem jactavit in ignem. Quod factum dedit indicium eum false calumniasse Abbatem, et injuste. Caveant ergo futuri ne hujusmodi falsitatibus circumveniantur.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

being re-
quested, the
adverse
party burns
it.

Processus placiti inter Willelmum Atte Penne et Michaellem, Abbatem Monasterii Sancti Albani, super quibusdam terris et tenementis Barnet et South Mymmes situatis.

Circa tempus istud, quidam Willelmus Atte Penne, cum multis aliis de villa de La Barnet, falsas et occultas chartas sibi fecerat fabricari; et sigilla de venditione et emptione, quasi de libera terra et tenementis, sine scientia Abbatis vel ballivorum suorum, fecerant hiis apponi: per quas chartas terras et tenementa nativa tenere libere in perpetuum cogitabant. Quod Dominus Abbas percipiens, terras et tenementa sua prædicta in manu sua seisivit per ballivos suos, quousque inquireretur quomodo dictæ terræ et tenementa in feodum dominicum intraverunt. Considerans Abbas igitur fore levius contra unum quam plurimos placitare, incipere decrevit contra Willelmum Atte Penne prædictum; ut, falsissimo, et in ¹ falsis fortissimo eorunden, confutato, cæteri pertimescerent hujusmodi calumniare, vel manutenere, chartas falsas.

William
Atte Penne
and others,
at Barnet,
forged deeds,
purporting
to have
conveyed
copyhold
lands, be-
longing to
the Abbey,
as though
freehold.

Abbot
Michael
determines
to proceed
at law
against
William
Atte
Penne.

Willelmus igitur, nihilominus formidans suam causam injustam exequi, chartas suas, quas sic composuerat, et quas, ut viderentur verisimiles per longam datam et vetustatem membranæ, in fumo domus suæ suspende-

William
boldly ex-
hibits his
deeds,
smoked, to
give them a

¹ *flis* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. —
 semblance of age, and accuses the Abbot of a false claim.
 He expending money thereon, the Abbot pays large sums to the jurists of the Bench.
 After many delays, trial by Assize is resorted to.
 Final success of the Abbot.
 Substantial grounds for his fears.
 William Atte Penne's accomplices are put to silence as well.
 They surrender their forged deeds.
 The Assize held in July, 1334.

rat, Curia regiae, et militibus de patria, ac etiam aliis liberis hominibus, pluries demonstravit. Quibus ¹comentis ad tempus Abbatem de falsa calumnia et cupiditatis vitio accusavit. Commovit insuper plures majores patriae, et eos potius qui falsi reputantur, data ²pecunia affluenti, in odium Monasterii, et favorem suum; per quod liquido cernens Abbas jus suum periclitari posse, nisi et ipse ³pecunias erogaret, nullis parcens sumptibus, ⁴cunctos de Banco allexit juristas in partem suam, qui melius causae suae noverant suffragari.

Sollicitantibus ergo se partibus conductis, prout moris est, plures dies concordiae, vel amoris, frustra capti sunt; quibus nil proficientibus, Assisae ⁵sunt procuratae. Ipse tandem Dominus, qui diligit aequitatem, et auctor est justitiae, ad finem optatum ecclesiae suae labores perduxit, quanquam non sine magnis vexationibus et expensis. Timuerat utique Abbas maxime si Willelmus supradictus, per falsarum chartarum suarum adinventio- nem, pro se de tenementis et terris liberis habuisset prolatum judicium, omnes ejusdem conditionis de La Barnet commovissent placitum pro eodem, et ita fortassis tota terra illa nativa fuisset in conditionem liberam devoluta. Et quidem omnes alii, qui tales chartas sibi confinxerant, et tali modo per vaporem fumi vetustas fecerant apparere, eo superato, conticuerunt; et ita requies data est Abbati Michaeli in hac parte. Quia postquam praedictus Willelmus chartas suas Abbati reddiderat, illi qui tali falsitate laborare deprehendebantur, suas chartas suppliciter reddiderunt.

Transiit autem Assisa pro Abbate contra Willelmum Atte Penne de La Barnet de placito dicto moto, die

¹ *comentis* in MS.² *peccunia* in MS.³ *peccunias* in MS.⁴ *cuntos* in MS.⁵ Omitted in MS., but inserted in the margin, in a later hand.

Sabbati proxima post Festum Translationis Sancti Benedicti, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, decimo octavo, sub forma sequenti:—

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Placita inter Michaelem, Abbatem Sancti Albani, et Willelmum Atte Penne, super quibusdam tenementis in villa de Barnet situatis, per ¹ rotulos curiæ teneri solitis, sed per chartas diversas alienatis.

“ Michael, Abbas de Sancto Albano, per Ricardum de Burcote, attornatum suum, petit versus Willelmum Atte Penne, de La Barnet, unum mesuagium, tresdecim acras terræ, et unam acram prati, cum pertinentiis, in La Barnet, ut jus ecclesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto Albano; et in quæ idem Willelmus Atte Penne non habet ingressum, nisi per Waltherum Bartelmeu et Isabellam, uxorem ejus, qui illa ei dimiserunt: qui inde injuste et sine judicio disseisivit Ricardum, quondam Abbatem de Sancto Albano, prædecessorem prædicti Abbatis, post primam ² *et cætera*. Et unde idem Abbas dicit quod prædictus Ricardus, quondam Abbas *et cætera*, fuit seisitus de prædictis tenementis, cum pertinentiis, in dominico suo, ut de feodo et jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto Albano, tempore pacis, tempore Domini Regis nunc, capiendo inde expletas ad valentiam *et cætera*, et in quæ, *et cætera*. Et inde producit sectam, *et cætera*.”

Record of the trial between Abbot Michael and William Atte Penne, as to lands at Barnet.

Responsio prædicti Willelmi in placito prænotato.

“ Et Willelmus, per Hamonem de Sautre, attornatum suum, venit; et non potest dedicere, quin prædicti Waltherus et Ysabella injuste *et cætera* dis-

The defendants admit the Abbot's title.

¹ *rotulas* in MS.

² Meaning—“*transfretationem Regis Henrici Tertii in Vasconiam*,”

the time of limitation of right in Assize of Novel Disseisin.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

Further proceedings there-in, for enquiry as to possible collusion to defeat the Statute of Mortmain.

“ seisiverunt prædictum Ricardum, quondam Abbatem
 “ de Sancto Albano, prædecessorem prædicti Abbatis
 “ *et cætera*, sicut Abbas per breve suum supponit.
 “ Ideo consideratum est, quod idem Abbas recuperet
 “ inde seisinam suam versus eum; et idem Willelmus
 “ in misericordia, *et cætera*. Sed quia dubitatur de
 “ fraude inde inter eos prælocuta, contra ¹ Statutum
 “ quo cavetur ne terræ, seu tenementa, ad manum
 “ mortuam deveniant quoquo modo; præceptum est
 “ Vicecomiti, quod venire faceret hic a die Paschæ in
 “ tres septimanas duodecim *et cætera*, de visneto
 “ prædicto, per quos *et cætera*, et qui prædictum Ab-
 “ batem nulla affinitate attingant, ad recognoscendum
 “ *et cætera*, quale jus idem Abbas habet in prædictis
 “ tenementis, cum pertinentiis; et quis prædecessorum
 “ suorum fuit inde in seisina, ut de jure ecclesiæ suæ
 “ prædictæ; et interim, *et cætera*; et quod de exitibus
 “ eorundem ad Scaccarium Domini Regis respondeat.
 “ Et scire faciat capitalis dominus feodi illius mediatis
 “ et immediatis, quod tunc sint hic ad præfatum ter-
 “ minum, ² ad audiendum juratam prædictam, si *et cætera*.
 “ Et interim cesset executio, quousque *et cætera*.

Redditus juratorum, cum judicio, placito prænotato.

Verdict of the Jury thereon, in favour of the Abbot.

“ Jurata quale jus Michael, Abbas de Sancto Albano,
 “ habet in uno mesuagio tresdecim acrarum terræ, et
 “ una acra prati, cum pertinentiis, in La Barnet, unde
 “ idem Abbas in Curia hic, per consilium ejusdem
 “ Curiæ, recuperavit seisinam suam, ut de jure ecclesiæ
 “ suæ, versus Willelmum Atte Penne de La Barnet; et
 “ quis prædecessorum suorum fuit inde in seisina, ut
 “ de jure ecclesiæ suæ prædictæ;—ponitur in respectu
 “ hucusque a die Sanctæ Trinitatis in quindecim dies;

¹ Of Mortmain, 7th Edward I. See page 238 *ante*, Note 2.

² Omitted in MS.; but supplied in the margin, in a later hand.

“ nisi R. de Kelleshulle die Sabbati in Vigilia Pente-
 “ costes apud Chepyng Barnet prius venerit, pro defectu
 “ juratæ, quia nullus venit. Ideo Vicecomes habeat
 “ corpora sua, *et cætera*. Et sciendum, quod Vicecomes
 “ modo mandavit, quod non est aliquis alius capitalis
 “ dominus feodi illius, mediatu nec immediatus, inter
 “ Dominum Regem et prædictum Abbatem, nisi idem
 “ Abbas; cui scire fecit essendi ad hunc diem, per
 “ Adam Stiward et Ricardum de Paxtone.

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.

“ Ad quem diem prædicta jurata posita fuit hic in
 “ respectu usque ad hunc diem; scilicet, a die Sanctæ
 “ Trinitatis in quindecim dies, anno regni Domini
 “ Regis nunc decimo nono, nisi R. de Kelleshulle die
 “ Sabbati in Vigilia Pentecostes apud Chepyng Barnet
 “ prius venerit.

“ Quo die venit prædictus Abbas, per attornatum
 “ suum prædictum, et prædictus Ricardus; coram quo
 “ *et cætera*, misit hic Recordum in hæc verba.—‘ Postea,
 “ ‘ die et loco infra contentis, coram R. de Kelles-
 “ ‘ hulle, associato sibi Henrico Wyliot, *et cætera*, venit
 “ ‘ prædictus Abbas, per attornatum suum, et similiter,
 “ ‘ jurati veniunt. Qui, ad hoc electi et jurati, dicunt
 “ ‘ supra sacramentum suum, quod quidam Johannes
 “ ‘ de Hertford, quondam Abbas de Sancto Albano,
 “ ‘ prædecessor Abbatis nunc, fuit seisitus de prædictis
 “ ‘ tenementis in dominico suo, ut de feodo et jure ec-
 “ ‘ clesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto Albano, tem-
 “ ‘ pore pacis, tempore Henrici Regis, proavi Domini
 “ ‘ Regis nunc; et omnes prædecessores ipsius Abbatis,
 “ ‘ a tempore quo non extat memoria, semper fuerunt
 “ ‘ inde seisiti in dominico suo, ut de feodo et jure
 “ ‘ ecclesiæ suæ prædictæ. Qui quidem Johannes Abbas,
 “ ‘ prædecessor Abbatis nunc, prædicta tenementa dimi-
 “ ‘ sit cuidam Bartholomæo le Cartere, tenenda ad volun-
 “ ‘ tatem ipsius Johannis Abbatis, et successorum suorum.
 “ ‘ Qui quidem Bartholomæus obiit; post cujus mor-
 “ ‘ tem, quidam Rogerus, Abbas de Sancto Albano, præ-

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

“ ‘ decessor ¹Michaelis, nunc Abbatis, eadem tenementa
 “ ‘ dimisit cuidam Waltero, filio prædicti Bartholomæi,
 “ ‘ tenenda ad voluntatem ipsius Rogeri Abbatis, et
 “ ‘ successorum suorum, tempore pacis, tempore Edwardi
 “ ‘ Regis, avi Domini Regis nunc. Qui quidem Rogerus
 “ ‘ obiit ; post cujus mortem, quidam Johannes de Berk-
 “ ‘ hamstede, Abbas de Sancto Albano, predecessor, *et*
 “ ‘ *cætera*, dimisit tenementa prædicta cuidam Waltero,
 “ ‘ filio prædicti Walteri, tenenda ad voluntatem ipsius
 “ ‘ Johannis Abbatis, et successorum suorum, tempore
 “ ‘ pacis, tempore dicti avi Domini Regis nunc. Qui
 “ ‘ quidem Walterus filius Walteri obiit ; post cujus
 “ ‘ mortem, quidam Johannes Maryns, quondam Abbas
 “ ‘ de Sancto Albano, prædecessor *et cætera*, eadem
 “ ‘ tenementa dimisit cuidam Thomæ, filio prædicti
 “ ‘ Walteri, filii Walteri, tenenda ad voluntatem ipsius
 “ ‘ Johannis Abbatis, et successorum suorum, tempore
 “ ‘ pacis, tempore dicti avi Domini Regis nunc. Qui
 “ ‘ quidem Thomas obiit ; post cujus mortem, prædictus
 “ ‘ Johannes Maryns, Abbas de Sancto Albano, eadem
 “ ‘ tenementa dimisit quibusdam Waltero, filio præ-
 “ ‘ dicti Thomæ, et Isabellæ, uxori ejus, tenenda ad
 “ ‘ voluntatem ipsius Abbatis, et successorum suorum,
 “ ‘ tempore pacis, tempore ²Domini Regis nunc. Qui
 “ ‘ quidem Walterus, filius Thomæ, et Isabella, tempore
 “ ‘ Domini Regis nunc, et tempore prædicti Ricardi,
 “ ‘ Abbatis de Sancto Albano, prædecessoris *et cætera*,
 “ ‘ de prædictis tenementis prædictum Walterum Atte
 “ ‘ Penne, per chartam suam, feoffarunt ; et sic ipsum
 “ ‘ Ricardum Abbatem, prædecessorem, *et cætera*, in-
 “ ‘ juste et sine judicio disseisiverunt. Et dicunt quod

¹ This and the two following words are omitted in the text, but are supplied in the margin, in a somewhat later hand.

² There must of necessity be an

omission here—probably of the word “*patris*,” as John de Maryns was not Abbot in the time of King Edward the Third.

“ ‘ non est aliqua fraus, neque collusio, inde inter eos Michael,
 “ ‘ prælocuta. Ideo fiat inde executio, *et cætera.*’ ” Abbot,
 A.D.
 1335-49.

*Placitum inter Michaelem, Abbatem Sancti Albani,
 et Willelmum Atte Penne, super quibusdam tene-
 mentis in Southmymmes situatis.*

“ Michael, Abbas de Sancto Albano, per Ricardum Record of
 “ de Burcote, attornatum suum, petit versus Willel- the trial
 “ mum Atte Penne, de Barnet, unum mesuagium, cum between
 “ pertinentiis, in Southmymmes, ut jus Ecclesiæ Sancti Abbot
 “ Albani, de Sancto Albano; et in quod idem Willel- Michael
 “ mus non habet ingressum, nisi per Robertum Sleitre, and Wil-
 “ et Agnetem, uxorem ejus, qui illud ei dimiserunt: liam Atte
 “ qui inde injuste et sine judicio disseisiverunt Ricar- Penne,
 “ dum, quondam Abbatem de Sancto Albano, præde- as to a
 “ cessorem prædicti Abbatis, ¹ post primam *et cætera.* message
 “ Et unde idem Abbas dicit quod prædictus Ricardus, at South-
 “ quondam Abbas, *et cætera*, fuit seisitus de prædicto mymmes.
 “ mesuagio, cum pertinentiis, in dominico suo, ut de
 “ feodo et jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto
 “ Albano, tempore pacis, tempore Edwardi Regis, patris
 “ Domini Regis nunc, capiendo inde expletas ad valen-
 “ tiam *et cætera.* Et quod *et cætera.* Et inde pro-
 “ ducit sectam, *et cætera.*

*Responsio, per attornatum, prædicti Willelmi in
 placito prænotato.*

“ Et Willelmus, per Hamonem de Sautre, attornatum The de-
 “ suum, venit; et non potest dedicere quin prædictus fendant
 “ Robertus et Agnes injuste *et cætera* disseisiverunt admits the
 “ prædictum Ricardum, quondam Abbatem de Sancto Abbot's
 “ Albano, prædecessorem prædicti Abbatis *et cætera*, title.
 “ sicut idem Abbas per breve suum supponit.

¹ Meaning,—“ *post primam transfretationem Henrici Regis in Vasconiam.*”

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49, Further proceedings therein, for inquisition as to possible collusion to defeat the Statute of Mortmain.

“ Ideo consideratum est, quod idem Abbas recuperet
 “ inde seisinam suam versus eum, et idem Willelmus
 “ in misericordia, *et cætera*. Sed quia dubitatur de
 “ fraude inde inter eos prælocuta, contra ¹ Statutum
 “ quo cavetur ne terræ, seu tenementa, ad manum
 “ mortuam deveniant quovismodo; præceptum est Vice-
 “ comiti, quod venire faceret hic a die Paschæ in tres
 “ septimanas duodecim *et cætera*, de visneto prædicto,
 “ per quos *et cætera*, et qui prædictum Abbatem
 “ nulla affinitate attingant, ad recognoscendum *et cæ-*
 “ *tera*, quale jus idem Abbas habet in prædicto mesu-
 “ agio, cum pertinentiis; et quis prædecessorum suorum
 “ fuit inde in seisina, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ;
 “ et interim, *et cætera*; et quod de exitibus ejusdem ad
 “ Scaccarium Regis respondeat. Et scire faciat capitalis
 “ dominus feodi illius mediatis et immediatis, quod
 “ extunc sint hic ad præfatum terminum, audituri
 “ juratam prædictam, si *et cætera*. Et interim cesset
 “ executio, quousque *et cætera*.

Verdictum Juratæ in placito prænotato.

Verdict of the Jury thereon, in favour of the Abbot.

“ Jurata quale jus Michael, Abbas de Sancto Albano,
 “ habet in uno mesuagio, cum pertinentiis, in South-
 “ mymmes, unde idem Abbas in Curia hic, per considera-
 “ tionem ejusdem Curia, recuperavit seisinam suam, ut
 “ de jure ecclesiæ suæ Sancti Albani, de Sancto Albano,
 “ versus Willelmum Atte Penne de Barnet; et quis
 “ prædecessorum suorum fuit inde in seisina, ut de jure
 “ ecclesiæ suæ prædictæ;—ponitur in respectu hic usque
 “ a die Sanctæ Trinitatis in quindecim dies; nisi R. de
 “ Kelleshulle die Sabbati in Vigilia Pentecostes apud
 “ Cheping Barnet prius venerit, pro defectu juratæ, quia

¹ The Statute of Mortmain, 7th Edward I. See p. 238, *ante*, Note 2.

“ nullus ¹[venit]. Ideo Vicecomes habeat corpora, et
 “ *cætera*. Et sciendum, quod Vicecomes modo mandavit,
 “ quod scire fecit Michaeli, Abbati de Sancto Albano,
 “ capitali domino feodi illius, mediato et immediato,
 “ essendi hic ad hunc diem, per Johannem de Rothing
 “ et Johannem Le Barbour.

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.

“ Postea, die et loco supradictis, coram R. de Kelles-
 “ hulle, associato sibi Rogero de Leukenore, milite, per
 “ Statutum *et cætera*, venit prædictus Abbas, per præ-
 “ dictum attornatum suum, et jurati similiter venerunt.
 “ Qui, ad hoc electi et jurati, dicunt super sacramentum
 “ ¹[suum], quod quidam Arnulphus de Maundeville fuit
 “ seisitus de prædicto mesuagio, cum pertinentiis, ut in
 “ dominico suo, ut de feodo, tempore pacis, tempore
 “ Henrici, nuper Regis Angliæ. Qui quidem Arnulphus,
 “ ante ²Statutum de terris et tenementis ad manum
 “ mortuam non ponendis editum, scilicet, tempore Do-
 “ mini Regis Henrici, dedit prædictum mesuagium, cum
 “ pertinentiis, simul cum aliis tenementis, cuidam Wil-
 “ lelmo, tunc Abbati de Sancto Albano, prædecessori
 “ Abbatis nunc, tenendum sibi et successoribus suis, in
 “ puram et perpetuam eleemosynam, in perpetuum. Vir-
 “ tute cujus doni, idem Willelmus, tunc Abbas, fuit inde
 “ seisitus in dominico suo, ut de feodo et jure ecclesie
 “ Sancti Albani, de Sancto Albano; et omnes successores
 “ ejusdem Abbatis fuerunt inde seisiti, ut de jure eccle-
 “ siæ suæ prædictæ, quousque prædicti Robertus et
 “ Agnes prædictum Ricardum, quondam Abbatem, præ-
 “ decessorem Abbatis nunc, injuste et sine judicio dis-
 “ seisiverunt. Et quod non est fraus, neque collusio,
 “ inter prædictos Abbatem nunc et Willelmum Atte
 “ Penne prælocutum.”

¹ Omitted in MS. See p. 321, *ante*. | Edward I.

² The Statute of Mortmain, 7th |

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

A miracle
wrought
at this time
by the
agency of
St. Alban.
(A.D.
1344.)
Its effect
on the
enemies
of the
Monastery.
Influenced
thereby, Sir
William
Corbet
stands forth
as the
champion
of the
house.

De miraculosa promotione placiti prenotati.

Ut autem claresceret divinum favorem suis cœptis assistere, die quo dictus Willelmus Atte Penne omnes milites et armigeros patriæ, non sine ¹pecunia tractos, contra Abbatem conduxisset, puella quædam, apud Redburnam submersa, et per rotam molendini devoluta, per merita Beati Albani fuit vitæ reddita miraculose. Quod ²miraculum, examinatum et probatum, omnes reddidit pavidos ad dicendum contra jus ecclesiæ ipso die.

Nec minus peregit Beatus Martyr miraculum ea vice, ad confutandum milites et armigeros qui convenerant contra eum. Miles quidam, Abbati perante nunquam cognitus, strenuus tamen, et manu promptus, qui nuper de verris Regis venerat transmarinis, "Willelmus Corbet" nomine, cum prædictum audisset miraculum, et Abbatis causam, eo tempore quo coram Justiciariis Henricus Grene domini sui Abbatis negotium proposuit, subito tactus, ut credimus, spiritu veritatis, surrexit celeriter, atque dixit; — "Hanc," ait, "causam, quam "iste peroravit, ego tanquam veram manuteneo, et "jactu ³chirothecæ meæ defendo." Quo verbo, tanquam telo, repercussi, omnes et singuli tacuerunt, cum viro congregari non audentes. Talibus occasionibus recuperavit jus suum Ecclesia ea vice.

Scriptum ⁴dimissionis Michaelis, Abbatis Sancti Albani, Willelmo Atte Penne, et hæredibus suis, de terris et tenementis prenotatis.

Lease
granted
for life by
Abbot
Michael to
William

" Notum sit omnibus ad quos præsentis litteræ indentatæ pervenerint, quod nos, Michael, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani, et ejusdem loci Conventus, concessimus et dimisimus Willelmo Atte Penne, de La Barnet, et Elenæ, uxori ejus, quinque mesuagia in villa de Cheping

¹ *pecunia* in MS.

² See Walsingham, *Hist. Angl.*, Vol. I. p. 263, for a fuller account of this alleged miracle.

³ *chirothece* in MS.

⁴ *omissionis* in the text, but corrected in the margin, in a later hand.

“ Barnet, et viginti sex acras et dimidiam terræ et prati, cum
 “ pertinentiis, in eadem villa, et unum mesuagium, cum per-
 “ tinentiis, in Southnymmes, in Comitatu Middelsexiæ; unde
 “ unum mesuagium jacet inter tenementum Thomæ filii Mar-
 “ tini le Baker, ex parte una, et tenementum Willelmi Nichole,
 “ ex altera; quod quondam Ricardus Felawe tenuit ad volun-
 “ tatem domini, per virgam. Et aliud mesuagium jacet inter
 “ tenementum quondam Petri Martini, ex parte una, et tene-
 “ mentum Johannis Nichole, ex altera; quod mesuagium Pe-
 “ trus Martyn quondam tenuit ad voluntatem domini, per vir-
 “ gam. Et aliud mesuagium jacet inter mesuagium Wymarci
 “ Spryngold, ex parte una, et tenementum quondam Ricardi
 “ Broun; quod mesuagium Ricardus Spryngold quondam tenuit
 “ ad voluntatem domini, per virgam. Et aliud mesuagium
 “ jacet inter tenementa Johannis Nichole ex utraque parte;
 “ quod mesuagium Walterus filius Thomæ Bartelmen quondam
 “ tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et aliud mesuagium
 “ jacet inter tenementum quondam Petri le Wodeward et tene-
 “ mentum quondam Johannis le Bor; quod mesuagium Jo-
 “ hannes le Gurdler tenuit ad voluntatem domini, per virgam.
 “ Et septemdecim acræ terræ arabilis et prati jacent inter Le
 “ Southawe et terram Johannis Heucd, vocatam ‘*Le Newe-*
 “ ‘*lond,*’ et ¹ ‘*Thetcheslond;*’ quas quondam Bartholomeus
 “ Carectarius ² et Henricus Geffrey tenuerunt ad voluntatem
 “ domini, per virgam. Et duæ acræ jacent inter Le Southawe
 “ et terram Johannis filii Henrici Nichole; quam terram Agnes
 “ Le Southerne quondam tenuit ad voluntatem domini, per
 “ virgam. Et una acra terræ jacet sub Le Eldefolde, inter
 “ terram quondam Agnetis le Rok et terram quondam Ricardi
 “ Springold, et quam acram idem Ricardus quondam tenuit
 “ ad voluntatem domini, per virgam. Et duæ acræ jacent
 “ inter terram quondam Ricardi Wrench et terram quondam
 “ Johannis le Boor; quas Thomas le Warner quondam
 “ tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et quatuor acræ
 “ jacent inter terram quondam Petri le Wodeward et terram
 “ quondam Johannis le Boor, quas Johannes le Gurdler
 “ tenuit ad voluntatem domini, per virgam. Et dimidia acra
 “ prati jacet inter terram Johannis Nichole, Senioris, ex
 “ utraque parte.—Habendum et tenendum prædicta mesuagia,
 “ terram, et pratum, cum pertinentiis, prædicto Willelmo Atte
 “ Penne, et Elenæ, uxori ejus, ad totam vitam eorundem Wil-

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.

Atte Penne
 and Elena,
 his wife, of
 messuages
 and land,
 at Barnet
 and South-
 nymmes,
 at a fixed
 rent-ser-
 vice, A.D.
 1347.

¹ Or *Theccheslond*.

² Part of the preceding word is | repeated here, *var*^o.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

“ Willelmi et Elenæ,—reddendo inde annuatim Abbati de Sancto
 “ Albano, et successoribus suis, durante vita eorundem Wil-
 “ lelmi et Elenæ, tresdecim solidos, quatuor denarios, obolum,
 “ quadrantem, ad quatuor anni terminos in villa de Barnet
 “ usuales; et pro quadam placea super regiam stratam in ea-
 “ dem villa de novo ædificata, annuatim quatuor denarios, ad
 “ eosdem terminos; et ad inveniendum pro quolibet mesuagio
 “ dictorum mesuagiorum unum hominem ad metendum dicto
 “ Abbati, et successoribus suis, in manerio suo de La Barnet
 “ annuatim in Autumno per unum diem, ad prandium Domini
 “ Abbatis, quodocunque præmunitus fuerit per ballivum
 “ dicti Abbatis: et præterea, faciendum pro quolibet tene-
 “ mento integro, ¹quod ab antiquo erat vetus astrum et heriet-
 “ tabile, post mortem alterius prædictorum Willelmi et Elenæ,
 “ qui diutius viventium supervixerit, unum heriettum, videlicet,
 “ melius animal suum tempore mortis suæ; et si animal vivum
 “ tempore mortis suæ non habuerit, tunc melius catallum suum:
 “ et ad faciendum pro dictis mesuagiis sectam ad curiam Ab-
 “ batis de La Barnet bis per annum, sine essionis; et veni-
 “ endum ad visum franciplegii Domini Abbatis semel in anno,
 “ cum tentum fuerit infra dominium dicti Abbatis de La Bar-
 “ net. Et si dicti Willelmus et Elena aliquam venditionem,
 “ districtionem, seu strippamentum, domorum fecerint, aut ali-
 “ quam partem eorum alieni, nisi tenentibus dicti Abbatis de
 “ La Barnet, et hoc per licentiam dicti Abbatis, vel succes-
 “ sorum suorum, vel si prædicti tenentes sic feoffati, per
 “ licentiam aliquibus dicta tenementa quovismodo dimiserint;
 “ quod extunc bene liceat prædictis Abbati et Conventui, et
 “ eorum successoribus, dicta tenementa ingredi, et in perpetuum
 “ retinere. Et idem Abbas et Conventus concedunt, quod
 “ prædicta mesuagia, terræ, et pratium, quæ ad ipsos Abbatem
 “ et Conventum post mortem dictorum Willelmi et Elenæ re-
 “ verti deberent, Johanni, filio prædictorum Willelmi et Elenæ,
 “ ad totam vitam ejusdem, per servitia et consuetudines præ-
 “ dictas tenenda remaneant; et dabit heriettum cum obierit.
 “ Et post decessum dicti Johannis, prædicta mesuagia, terræ,
 “ et prata, cum pertinentiis, Willelmo, fratri dicti Johannis,
 “ per totam vitam ejusdem Willelmi, per servitia et consuetu-
 “ dines prædictas tenenda remaneant; et cum obierit, dabit
 “ heriettum in forma qua prædicti Willelmus Atte Penne, et
 “ Elena, prius fecerunt. Et post mortem dicti Willelmi, præ-
 “ dicta mesuagia, terræ, et pratium, cum pertinentiis, per ser-
 “ vitia et consuetudines prædictas tenenda, Thomæ, fratri ejus-

¹ qui in MS., by inadvertence.

“ dem Willelmi remaneant, ad totam vitam suam; et dabit Michael,
 “ herietum, cum obierit. Et etiam, si prædicti Johannes, 29th
 “ Willelmus, et Thomas, aliquam venditionem, districtionem, Abbot,
 “ vel strippamentum, domorum fecerint, aut aliquam partem A.D.
 “ eorum alicui, nisi tenentibus dicti Abbatis de La Barnet, et 1335-49.
 “ hoc de licentia dicti Abbatis, vel successorum, vel si prædicti
 “ tenentes sic feoffati, per licentiam aliquibus dicta tenementa
 “ quovismodo dimiserint; quod extunc bene liceat prædictis
 “ Abbati et Conventui, et eorum successoribus, dicta tene-
 “ menta ingredi, et in perpetuum retinere. Et quod post de-
 “ cessum dictorum Willelmi Atte Penne, et Elenæ, uxoris ejus,
 “ Johannis, Willelmi, et Thomæ, filiorum prædicti Willelmi et
 “ Elenæ, omnia prædicta mesuagia, terræ, et prata, cum om-
 “ nibus suis pertinentiis, Abbati de Sancto Albano, et succes-
 “ soribus suis, integre revertantur, et jus Ecclesiæ Sancti
 “ Albani, de Sancto Albano. Et præterea, prædicti Abbas et
 “ Conventus concedunt, quod post mortem prædictorum Wil-
 “ lelmi et Elenæ, Johannis, Willelmi, et Thomæ, prædicta tene-
 “ menta dimittentur illis quibus, secundum consuetudinem
 “ dicti manerii, dimitti debuissent, acsi tenementa prædicta
 “ per præfatos Willelmum, Elenam, Johannem, Willelmum, et
 “ Thomam, tenerentur ad voluntatem dictorum Abbatis et
 “ Conventus, sive sint hæredes dicti Willelmi, sive alii qui-
 “ cunque, dimissione præfatis Willelmo et Elenæ, Johanni,
 “ Willelmo, et Thomæ, ad terminum vitæ inde facta, non ob-
 “ stante; recipienda per virgam, secundum consuetudinem
 “ manerii prædicti. Et nos, prædicti Abbas et Conventus,
 “ prædictis Willelmo et Elenæ, Johanni, Willelmo, et Thomæ,
 “ prædicta mesuagia, terras, et prata, cum omnibus suis per-
 “ tinentiis, contra omnes gentes acquietabimus et defendemus.
 “ In cujus rei testimonium, huic scripto indentato sigilla dic-
 “ torum Abbatis et Conventus, et sigilla dictorum Willelmi
 “ et Elenæ, Johannis, Willelmi, et Thomæ, alternatim sunt
 “ appensa. Data apud Sanctum Albanum, die Jovis proxima
 “ post Festum Sancti ¹Matthiæ Apostoli, anno regni Regis
 “ Edwardi, Tertii post Conquæstum, vicesimo primo.”

¹ *Matthiæ* in MS.

- Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. *De placito inter Michaelem, Abbatem Sancti Albani, et Priorem de Bisshemade, super manerio de Caldecote, per Hugonem, prædecessorem ejusdem, perquisito.*
- Record of the trial between the Prior of Bisshemade and Adam Flaun, tenant of the manor of Caldecote. “ Prior de Bisshemade, per Johannem de Roggesdon, attornatum suum, petit versus Adam ¹Flaun, de Newenham, manerium de Caldecote juxta Asshewelle, cum pertinentiis, ut jus ecclesiæ suæ Beatae Mariæ de Bisshemade; et in quod idem Abbas non habet ingressum, nisi post disseisinam quam Willelmus de Hurste inde injuste et sine judicio fecit Ricardo Foliot, quondam Priori de Bysshemad, prædecessori prædicti Prioris, post pacem *et cætera*. Et unde dicit quod prædictus Ricardus Folyot, quondam Prior *et cætera*, prædecessor *et cætera*, fuit seisitus in dominico suo, ut de feodo, jure ecclesiæ suæ prædictæ, tempore pacis, tempore Edwardi Regis, avi Domini Regis nunc, capiendo inde expletas, ad valentiam *et cætera*; et in quod *et cætera*. Et inde producit sectam, *et cætera*.
- Adam vouches the Abbot of St. Alban's to warranty: who vouches Adam de Newenham. “ Et Adam, per attornatum suum, venit, et alias dixit quod ipse tenet manerium prædictum ad terminum vitæ suæ, ex dimissione cujusdam Ricardi, quondam Abbatis de Sancto Albano, prædecessoris Abbatis de Sancto Albano nunc. Et in forma illa vocavit inde ad warantum Michaelem, nunc Abbatem de Sancto Albano; qui modo venit per summonitionem, per Rogerum Ranner, attornatum suum; et in forma illa ei warantum *et cætera*. Et vocat inde ulterius ad warantum Adam de Newenham, Capellanum suum, in eodem Comitatu, *et cætera*.
- Objection by the Prior thereto. “ Et Prior dicit quod ipse Adam, quem *et cætera*, est eadem persona cui ipse Abbas prius warantum *et cætera*; unde ipse non intendit quod advocare ipsum inde ad warantum admitti debeat, nisi ostendat causam quare *et cætera*.

¹ Or “*Flam,*” it is uncertain which.

Responsio per attornatum prædicti Abbatis in placito prænotato.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

“ Et Abbas dicit quod prædictus Adam fuit seisitus
“ de prædictis tenementis, et ea dedit cuidam Hugoni,
“ quondam Abbati, prædecessori *et cætera*, tenendum
“ sibi, et successoribus suis, in perpetuum. Et postea
“ quidam Ricardus, Abbas loci prædicti, prædecessor
“ prædicti Abbatis nunc, eadem tenementa dedit præ-
“ dicto Adæ, tenenda ad terminum vitæ suæ; quem
“ statum ipsi Adæ modo warantizat; et ea de causa
“ modo vocat ipsum Adam ad warantum *et cætera*.

The Abbot
alleges the
original
title of
Adam de
Newenham
thereto.

“ Et Prior dicit quod prædictus Abbas, ea de causa,
“ advocare ipsum Adam ad warantum admitti non
“ debet; quia dicit quod prædictus Adam nunquam
“ fuit seisitus de prædicto manerio ante feoffamentum
“ eidem Adæ inde factum per prædictum Ricardum
“ Abbatem, *et cætera*. Et hoc petit quod inquiretur
“ per patriam, et Abbas similiter. Ideo præceptum
“ est Vicecomiti, quod venire faceret hic in Octabis
“ Sancti Martini duodecim *et cætera*, per quos *et cæ-*
“ *tera*, et qui nec *et cætera*, ad recognoscendum *et*
“ *cætera*. Quia tam *et cætera*.

The Prior
denies such
original
title.

A Jury
ordered
to be sum-
moned
thereon.

“ Postea, continuato inde processu inter partes præ-
“ dictas usque ad hunc diem, scilicet, a die Sancti
“ Michaelis in tres septimanas, anno regni Regis nunc
“ quintodecimo; et modo venit tam prædictus Prior
“ in persona sua propria *et cætera*, quam prædictus
“ Abbas, per prædictum attornatum suum. Et idem
“ Abbas dicit quod prædictus Prior nihil juris cla-
“ mare potest in prædicto manerio; quia dicit quod,
“ pendente inde inter eos placito prædicto, prædictus
“ Prior, per scriptum suum, remisit et relaxavit
“ totum jus et clamium quod habuit in manerio præ-
“ dicto, cum pertinentiis. Et profert hic prædictum
“ scriptum sub nomine prædicti Prioris, et ejusdem

The Abbot
makes
profert of
a quit-
claim on
part of the
Prior.

Michael, “ loci Conventus, sigillo suo communi ¹ signatum, quod
 29th “ hoc testatur in hæc verba.—
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.

² *Quieta-clamatio præscripti Prioris de Bisshemade;
 cum iudicio placiti prænotati.*

Quit-claim “ “³ Omnibus Christi fidelibus ad quos hoc præsens scriptum
 of the Prior “ “ pervenerit, Frater Robertus, Prior de Bysshemade, et
 and Con- “ “ ejusdem loci Conventus, salutem in Domino sempiternam.
 vent of “ “
 Bisshemade, “ “ Noverit universitas vestra, nos unanimi assensu et volun-
 as to the “ “ tate concessisse, remisisse, et omnino, pro nobis et suc-
 manor of “ “ cessoribus nostris, quietum-clamasse Domino Adæ de
 Caldecote, “ “ Newenham, Capellano, ac religioso viro, Domino Michaeli,
 A.D. 1341. “ “ Abbati Monasterii Sancti Albani, et ejusdem loci Con-
 “ “ ventui, et successoribus eorundem Abbatis et Conventus,
 “ “ totum jus et clamium quod habuimus, habemus, seu aliquo
 “ “ modo de cætero habere poterimus, in manerio de Caldecote
 “ “ juxta Asshewelle, in Comitatu Hertfordiæ, cum suis per-
 “ “ tinentiis, et in advocacione ecclesiæ ejusdem villæ de Cal-
 “ “ decote; quod quidem manerium dictus Dominus Adam de
 “ “ Newenham tenet, ad terminum vitæ suæ, de prædictis Ab-
 “ “ bate et Conventu, ex dimissione Domini Hugonis, quondam
 “ “ Abbatis Monasterii prædicti, prædecessoris prædicti Ab-
 “ “ batis; ita quod nec nos, præfati Prior et Conventus, nec
 “ “ successores nostri, nec aliquis nomine nostro, aliquod
 “ “ juris vel clamii in prædicto manerio, cum suis pertinen-
 “ “ tiis, seu in advocacione prædicta, de cætero exigere vel
 “ “ vendicare poterimus; sed ab omni actione exclusi sumus
 “ “ in perpetuum per præsentem. In cujus rei testimonium,
 “ “ huic presenti scripto quietæ-clamationis sigillum nostrum
 “ “ commune apposimus. Datum apud Bisshemade, in Capi-
 “ “ tulo nostro, die Dominica proxima post Festum Sancti
 “ “ ⁴ Dionysii, anno regni Edwardi, Regis Angliæ, Tertii a
 “ “ Conquæstu, quinto decimo, et regni sui Franciæ secundo.’”

The Prior “ Et petit iudicium, si actionem inde versus eum habere
 formally “ debeat, *et cætera*. Et Prior bene cognovit prædictum
 acknow- “ scriptum esse factum suum. Ideo consideratum est,
 ledges
 such quit-
 claim, and
 is amended.

¹ *signato* in MS., by inadvertence.

² *Quieto* in MS.

³ *Omnibus* in MS.

⁴ *Dyonisii* in MS.

“ quod prædictus Prior nihil capiat per breve suum, Michael,
 “ sed sit in misericordia pro falso clamio, *et cætera*; 29th
 “ et Abbas inde sine die, *et cætera*.” Abbot,
 A.D.
 Trinitatis quarto decimo, Rotulo ducentesimo septimo 1335-49.
 decimo. —

*De amerciamiento tenentis Abbatis de Sancto Albano,
 coram Senescallo et Marescallo hospitii Domini
 Regis, ¹[per] judicium ²allocato.*

“ Placita Aulæ Domini Regis apud Sanctum Albanum, Claim made
 “ die Veneris proxima post Festum Purificationis Beatae by the
 “ Mariæ, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Con- Abbot of
 “ quæstu, quinto decimo. a fine
 payable by
 one of his
 homagers.

“ Robertus de Reddeswelle, querens, et Petrus Atte
 “ Condut, de Sancto Albano, defendens, per licentiam
 “ concordati sunt, ita quod dictus Petrus ponit se in
 “ misericordia sex denariorum.

“ Ad quem diem Thomas de Schirburne, attornatus Proof of
 “ Abbatis de Sancto Albano, venit, et clamat prædic- the Abbot's
 “ tum amerciamentum, tanquam suum; eo quod Do- title
 “ minus Edwardus, nuper Rex Angliæ, per chartam thereto, in
 “ suam concessit Abbati et Conventui de Sancto Al- virtue of
 “ bano, et per prædictum Edwardum, nunc Regem a charter
 “ Angliæ, confirmatam, quod prædicti Abbas et Con- granted
 “ ventus—‘in perpetuum percipiant et habeant omnes by King
 “ ‘ fines omnium hominum suorum in quibuscunque Edward II.
 “ ‘ curiis nostris, et hæredum nostrorum, quotiens ipsos
 “ ‘ homines fines facere, vel amerciari, contigerit, sine
 “ ‘ occasione vel impedimento nostri, vel hæredum
 “ ‘ nostrorum, Justiciariorum, Escaetorum, Vicecomitum,
 “ ‘ aut aliorum ballivorum, seu ministrorum nostrorum
 “ ‘ quorumcunque;’ prout in charta ipsius Abbatis
 “ et Conventus plenius continetur.

¹ Omitted in MS.

| ² *allocat^o* in MS.

- Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.
—
- “ Et super hoc prædictus Thomas de Schirburne,
“ attornatus prædicti Abbatis et Conventus, propter
“ prædictam libertatem sibi allocandam, protulit breve
“ Domini Regis Senescallo et Marescallo hospitii sui,
“ in hæc verba :—
- Royal
Mandate
to the Se-
neschal and
Marshal of
the King's
household,
that such
claim shall
be allowed,
A.D. 1341.
- “ ‘ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Domi-
“ nus Hiberniæ, Senescallo et Marescallo hospitii sui,
“ salutem. Cum celebris memoriæ Dominus Edwardus, nuper
“ Rex Angliæ, pater noster, per chartam suam, quam inspexi-
“ mus, concessisset, pro se et hæredibus suis, tunc Abbati
“ et Conventui de Sancto Albano, quod ipsi et successores
“ sui in perpetuum perciperent et haberent omnes fines et
“ amerciamenta omnium hominum suorum, in quibuscunque
“ Curiis ipsius patris nostri, et hæredum suorum, quotiens
“ ipsos homines fines facere et amerciari contigerit, sine
“ occasione vel impedimento ipsius patris nostri, vel hære-
“ dum suorum, Justiciariorum, Escaetorum, Vicecomitum,
“ aut aliorum ballivorum seu ministrorum suorum quorum-
“ cunque ; prout in charta prædicta plenius continetur : qua
“ quidem libertate dilectus nobis in Christo nunc Abbas loci
“ prædicti, et prædecessores sui, Abbates ejusdem loci, a
“ tempore confectionis chartæ prædictæ, semper hactenus
“ usi sunt et gavisi, sicut dicunt ;—vobis mandamus, quod
“ ipsum Abbatem omnes fines et amerciamenta omnium
“ hominum suorum, si ipsos homines coram vobis fines facere,
“ vel amerciari, contigerit, absque impedimento percipere et
“ habere permittatis, juxta tenorem chartæ supradictæ, et prout
“ ipse hujusmodi fines et amerciamenta percipere et habere
“ debet, ipseque, et prædecessores sui prædicti, hujusmodi
“ fines et amerciamenta a tempore semper hactenus percipere
“ et habere consueverunt. Teste meipso, apud Langleye,
“ secundo die Februarii, anno regni nostri Angliæ quinto
“ decimo, regni vero Franciæ, secundo.”
- The claim
is formally
allowed.
- “ Virtute ejus brevis, præfato Abbati tam omnes
“ fines quam amerciamenta omnium hominum suorum
“ coram Senescallo et Marescallo, in forma prædicta,
“ secundum tenorem chartæ et brevis prædictorum,
“ sunt allocata.”—In Rotulo decimo.

De lite mota inter Infirmarium Monasterii Sancti Albani et Vicarium Sancti Petri ibidem, super quibusdam oblationibus, de quadam cruce ibidem erecta provenientes.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Eodem tempore, orta est lis et contentio magna inter Infirmarium, Fratrem Johannem de Redburna, alias dictum "Pyk," et Willelmum Puff, Vicarium ecclesiæ Sancti Petri, de Sancto Albano; pro quadam prætensa injusta petitione et occupatione quarundam oblationum¹ et obventionum ad quamdam crucem de novo erectam in² cœmeterio ecclesiæ supradictæ: quam crucem quondam Magister Rogerus de Stoke, horologarius, manibus suis devotissime sculpserat, et ibidem erexerat, ubi se constituit sepeliri. Fertur autem a multis, quod tantummodo sextis feriis eandem crucem sculpsit; quibus feriis in pane et aqua dicitur jejunasse. Igitur erecta ibidem cruce præfata, cœperunt in eo loco divinitus fieri stupenda miracula, quæ tam vicinos quam procul positos ad eandem crucem adorandam brevi tempore contraxerunt.

Dispute
between
the Infirmarier and
the Vicar
of St.
Peter's as
to the
oblations
to a certain cross
in the
church-
yard,
erected by
Roger de
Stoke, on
Fridays,
while
fasting.
Miracles
thereat.

Crescentibus ergo oblationibus accurrentium peregrinorum, suborta est contentio, ut præmittitur, inter præfatos Infirmarium et Vicarium, pro obventione oblationum prædictarum. Causa igitur devoluta est ad Consistorium Sancti Albani; ubi post multas disceptationes, dictus Vicarius de injusta detentione oblationum est legitime condemnatus ad solvendum insuper dicto Infirmario, Rectori ipsius ecclesiæ, quadraginta solidos, ad quos oblationes ad dictam crucem factæ, et per ipsum perceptæ, ascendere declarabantur; necnon et in expensis in dicta causa factis dicto Infirmario persolvendis condemnatus est.

Many
persons
make ob-
lations
thereto.
The In-
firmarier
being Rec-
tor of the
church,
the Vicar
is fined
for unjust
detention
thereof.

¹ Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.

² *cimiterio* in MS.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Record of
trial on
claim of
arrears of
an annual
pension,
alleged to
be due to
Henry de
Meltone
from the
Abbot of
St. Alban's.

*De placito super annua pensione per executores
Henrici de Meltone vindicata.*

Rotulo trecentesimo septuagesimo septimo.—

“ Placita apud Westmonasterium, coram J. de Stomone, et sociis suis, Justiciariis Domini Regis de Banco, termino Sancti Hillarii, anno Domini Regis nunc decimo nono.—

“ Abbas de Sancto Albano summonitus fuit ad respondendum Willelmo de Feriby, executori testamenti Henrici de Meltone, de placito quod reddat ei centum viginti et septem libras, et decem solidos, quas ei injuste detinet *et cætera*; et unde idem Willelmus, per Johannem de Feryby, attornatum suum, dicit quod cum quidam Hugo, permissione divina, Abbas Monasterii de Sancto Albano, et ejusdem loci Conventus, per scriptum suum die Lunæ in Festo Epiphaniæ Domini, anno Incarnationis Domini millesimo trecentesimo quarto decimo, regni vero Domini Edwardi Regis, patris Domini Regis nunc, octavo, per scriptum suum concesserunt se teneri prædicto Henrico de Meltone, pro laudabili consilio et auxilio Domini Willelmi de Melton, germani sui, hactenus impenso, in decem libris sterlingorum annuatim, de eodem Monasterio apud Sanctum Albanum percipiendis, tota vita ipsius Henrici, ad Festa Paschæ et Sancti Michaelis, per æquales portiones: ad quas quidem decem libras annuatim fideliter solvendas, idem Abbas et Conventus obligaverunt se et successores suos, et Monasterium suum, et omnia bona sua *et cætera*.—Qui quidem Henricus obiit ultimo die Decembris, anno Regis nunc primo; ita quod de prædicto annuo redditu, in vita ipsius Henrici, a retro fuerunt eidem Henrico centum et viginti et septem libræ, et decem solidi, *et cætera*.—Prædictus Abbas, licet sæpius requisitus post mortem ipsius Henrici, prædictos denarios Willelmo de Feryby, et Agneti,

“ quæ fuit uxor ipsius Henrici de Meltone, executori- Michael,
 “ bus testamenti ipsius Henrici, in vita ipsius Agnetis, 29th
 “ non reddidit; ¹ nec etiam Willelmo de Feryby, ut soli Abbot,
 “ executori, post mortem ipsius Agnetis, non reddidit; A.D.
 “ sed denarios illos eidem Willelmo hucusque reddere 1335-49.
 “ contradixit, et adhuc reddere contradicit; unde dicit
 “ quod deterioratus est, et damnum habet, ad valentiam
 “ quadraginta librarum. Et inde producit sectam *et*
 “ *cætera*; et profert hic prædictum scriptum, sub no-
 “ mine ipsorum Abbatis et Conventus, quod prædictam
 “ annuam pensionem testatur in forma supradicta;
 “ cujus data est apud Sanctum Albanum die et anno
 “ supradictis *et cætera*. Profert hic etiam quasdam
 “ litteras testamentorias, sub nomine ipsius Henrici;
 “ per quas satis liquet Curiaë ipsum Willelmum et præ-
 “ fatam Agnetem esse executores ipsius Henrici de
 “ Meltone, et habere administrationem *et cætera*.

² *Responsio et iudicium in placito memorato.*

“ Et Abbas, per Ricardum de Burcote, attornatum The Abbot
 “ suum, venit, et defendit vim et injuriam, quando *et* pleads a
 “ *cætera*. Et non potest deducere quin prædictum sit prior formal
 “ factum ipsorum Abbatis et Conventus; sed dicit release of
 “ quod ipse, virtute scripti prædicti, ut executor ipsius such claim.
 “ Henrici, actionem ad petendum debitum prædictum
 “ habere non debet in hac parte. Quia dicit quod qui-
 “ dam Willelmus Hardy, de Wyvelyngham juxta
 “ Stowe Beatæ Mariæ, et Agnes, uxor ejusdem Wil-
 “ lelmi, executrix testamenti Henrici de Meltone, quon-
 “ dam viri prædictæ Agnetis, per scriptum suum, et
 “ idem Willelmus de ³ Fyrby, concesserunt se recepisse
 “ et habuisse, per manus Fratris Willelmi de Belvero,
 “ de religiosis viris, Abbate et Conventu de Sancto

¹ Sic in MS.

² *Responio* in MS.

³ *Fyby* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

“ Albano, viginti libras sterlingorum in perpactionem
 “ et plenam solutionem omnium debitorum in quibus
 “ idem Abbas et Conventus tenebantur prædicto Hen-
 “ rico de Meltone defuncto, pro quadam annua pensione
 “ decem librarum, et ratione cujuscunque obligationis
 “ et contractus inter dictos Abbatem et Conventum et
 “ prædictum Henricum ¹ quocunque tempore initorum.
 “ Et idem Willelmus Hardy et Agnes per prædictum
 “ scriptum concesserunt, quod omnia scripta de prædic-
 “ tis religiosis viris, vel eorum successoribus, præfato
 “ Henrico facta, omnino de cætero viribus suis carerent,
 “ et effectu ; ita quod ² quælibet actio cujuscunque exe-
 “ cutorum prædicti Henrici de Meltone versus præ-
 “ dictos religiosos, et eorum successores, de quibuscun-
 “ que debitis in quibus tenebantur eidem Henrico,
 “ totaliter amodo sit extincta.

“ Et profert hic prædictum scriptum, sub nomine
 “ ipsorum Willelmi et Agnetis, quod hoc idem testa-
 “ tur ; cujus data est apud Wyvelyngam, die Domi-
 “ nica proxima post Festum Translationis Sancti
 “ Thomæ Archiepiscopi, anno regni Regis Edwardi,
 “ Tertii a Conquæstu, quinto : unde petit judicium, si
 “ contra factum ipsorum Willelmi et Agnetis actionem
 “ habere debeat *et cætera*.

“ Et prædictus Willelmus de Ferybi non potest hoc
 “ dedicere, quin ipse et prædicti Willelmus Hardy et
 “ Agnes receperunt denarios prædictos in forma præ-
 “ dicta.

The Abbot's defence is allowed, and the claimant amerced.

“ Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas eat
 “ inde sine die. Et prædictus Willelmus de Feryby
 “ nihil capiet per breve suum ; sed sit in misericordia
 “ pro falso clamio, *et cætera*.”

¹ *quoque* in MS.

} ² *qualibet* in MS.

¹ *Placitum inter Priorem Hospitalis et Johannem Godstone, et Luciam, uxorem ejus, super quodam tenemento in Londoniis situato.* Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

“ Communia placita tenta die Lunæ proxima ante
 “ Festum Sancti Petri in Cathedra, anno regni Regis
 “ Edwardi, Tertii post Conquæstum, undecimo. Record of a trial between the Prior of the Hospital of St. John of Jerusalem and John de Godeston, and Lucia, his wife, as to a messuage situate in the City of London.
 “ Prior Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem in
 “ Anglia petit versus Johannem de Godeston, et Lu-
 “ ciam, uxorem ejus, unum mesuagium, cum pertinentiis,
 “ ut jus suum, et Hospitalis sui prædicti, tanquam gave-
 “ lettum, secundum consuetudinem Civitatis *et cætera* ;
 “ et unde dicit quod prædicti Johannes et Lucia tenent
 “ de eo et Hospitali suo prædicto, ut de jure Hospitalis
 “ sui prædicti, unum mesuagium, cum pertinentiis, per
 “ servitium viginti et unius solidorum per annum ; de
 “ quo quidem servitio quidam Frater Leonardus de Ty-
 “ bertys, Prior Hospitalis prædicti, prædecessor istius
 “ Prioris, fuit seisitus per manus Willelmi filii Symonis
 “ de Nortone, tanquam per manus veri tenentis sui tene-
 “ menti prædicti, tempore pacis, tempore Regis Edwardi
 “ nunc, capiendo inde expletas ad valentiam *et cætera*,
 “ ut in redditibus, arreragiis, et aliis *et cætera*, ut de
 “ jure Hospitalis sui prædicti *et cætera*. Et quia centum
 “ quinque solidi ei a retro fuerunt de redditu prædicto,
 “ die impetrationis brevis sui, videlicet, tertio die Mar-
 “ tii, anno regni Regis Edwardi nunc decimo, de quin-
 “ que annis elapsis ; et prædictum mesuagium, cum
 “ pertinentiis suis, fuit indistringibile per unum annum
 “ et unum diem ; petit prædictum mesuagium, cum per-
 “ tinentiis, tanquam gavelettum, secundum consuetudi-
 “ nem Civitatis, *et cætera*. Et quod tale sit jus suum,
 “ et Hospitalis sui prædicti, offert *et cætera*.

¹ This section has probably been inserted in error, as it does not appear to bear any reference to St. Alban's.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

“ Et prædicti Johannes et Lucia veniunt, et defendunt jus quicquid *et cætera*. Et dicunt quod dictum mesuagium non tenetur de prædicto Priore, nec prædictus Frater Leonardus, prædecessor suus, fuit seistus de redditu prædicto, sicut eis imponit; et hoc parati sunt verificare *et cætera*.
“ Et prædictus Prior similiter. Ideo summoncatur patria *et cætera*. Et idem dies datus est partibus *et cætera*.”

¹*Continuatio placiti præscripti, inter Michaellem, Abbatem Sancti Albani, et Johannem et Luciam prænotatos.*

Record of
a trial
between
the Abbot
of St. Alban's and
John de
Godeston,
and Lucia,
his wife, as
to a message
situate
in the
City of
London.

“ Communia placita tenta die Lunæ proxima ante Festum Sanctæ Margaretæ Virginis, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, quarto decimo.
“ Abbas de Sancto Albano petit versus Johannem de Godeston, et Luciam, uxorem ejus, unum mesuagium, cum pertinentiis, in Londoniis, tanquam gavelettum, secundum consuetudinem Civitatis *et cætera*.
“ Et unde dicit quod prædicti Johannes et Lucia tenent de eo et ecclesia sua Sancti Albani, ut de jure ejusdem ecclesiæ, dictum mesuagium, cum pertinentiis, per servitium decem solidorum per annum, ad quatuor anni terminos solvendorum; de quo servitio quidam Ricardus de Walyngford, quondam Abbas ecclesiæ prædictæ, prædecessor istius Abbatis, seistus fuit per manus Willelmi de Nortone, aurifabri, tanquam per manus veri tenentis, tempore pacis, tempore Regis Edwardi nunc, capiendo inde expletas ad valentiam, *et cætera*, ut in redditus arreragiis, et aliis, *et cætera*, ut de jure ecclesiæ suæ prædictæ *et cætera*. Et quia quatuor libræ, decem solidi, ei a

¹This, not improbably, is an error; as it does not seem to bear any reference to the previous legal proceedings; except that the same parties are defendants.

“ retro fuerunt de servitio prædicto die impetrationis
 “ brevis sui, videlicet, octavo die Februarii, anno regni
 “ Regis Edwardi nunc undecimo, et de novem annis
 “ elapsis; et prædictum mesuagium fuit indistringibile
 “ per unum annum et unum diem; petit prædictum
 “ mesuagium, cum pertinentiis, tanquam gavelettum,
 “ secundum consuetudinem Civitatis *et cætera*. Et quod
 “ tale sit jus suum, et ecclesiæ suæ prædictæ, offert
 “ *et cætera*.

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.

“ Et prædicti Johannes et Lucia veniunt et defen-
 “ dunt jus prædicti Abbatis, et ecclesiæ suæ prædictæ.
 “ Et dicunt quod prædictum mesuagium, cum pertinen-
 “ tiis, non tenetur de prædicto Abbate, et ecclesia sua
 “ prædicta, per servitium prædictum; nec prædictus
 “ Ricardus de Walyngford, prædecessor istius Abbatis,
 “ fuit seisitus de redditu prædicto per manus prædicti
 “ Willelmi de Nortone, sicut idem Abbas versus ipsos
 “ narravit; et hoc petunt quod inquiratur per patriam
 “ *et cætera*. Et prædictus Abbas similiter. Ideo sum-
 “ moneatur patria *et cætera*.

“ Postea, continuato processu inter partes prædictas
 “ usque ad Curiam tentam die Lunæ proxima ante
 “ Festum Sanctæ Margaretæ Virginis, anno regni Regis
 “ Edwardi nunc, Tertii post Conquæstum, quinto deci-
 “ mo, venerunt partes prædictæ, et jurati similiter, per
 “ Thomam de Cornewaille et alios in pannello. Qui
 “ dicunt, super sacramentum suum, quod prædictum
 “ mesuagium, cum pertinentiis, tenetur de dicto Ab-
 “ bate, et ecclesia sua Sancti Albani, per servitium præ-
 “ dictorum decem solidorum per annum.

“ Ideo consideratum est, quod prædictus Abbas recu-
 “ peret versus prædictos Johannem de Godestone et
 “ Luciam, uxorem ejus, prædictum mesuagium, cum perti-
 “ nentiis, per unum annum et unum diem, tanquam gave-
 “ lettum, secundum ¹[consuetudinem] Civitatis *et cætera*,

Verdict in
 favour of
 the Abbot.

¹ Omitted in MS.

Michael, “ nisi prædicti Johannes et Lucia interim satisfecerint
 29th “ de arreragiis *et cætera*.”
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.

*Placita inter Magistrum Hospitalis Sancti Johannis,
 et Abbatem Sancti Albani, super quodam mesu-
 agio in Londoniis situato.*

Record of “ Placita tenta die Lunæ proxima ante Festum Sanctæ
 a trial “ Margaretæ Virginis, anno regni Regis Edwardi, Tertii
 between “ a Conquæstu, vicesimo.
 the Prior “ Prior Hospitalis Sancti Johannis Jerusalem, in
 of the Hos- “ Anglia, petit versus Abbatem de Sancto Albano unum
 pital of St. “ Anglia, petit versus Abbatem de Sancto Albano unum
 John of “ mesuagium, cum suis pertinentiis, in Londoniis, ut jus
 Jerusalem “ suum, et Hospitalis sui prædicti ; et unde dicit, quod
 and the “ quidam Petrus de Hacham, quondam Prior Hospitalis
 Abbot of “ prædicti, prædecessor istius nunc Prioris, fuit seisitus de
 St. Al- “ prædicti, prædecessor istius nunc Prioris, fuit seisitus de
 ban’s, as to “ mesuagio prædicto in dominico suo, ut de feodo et jure
 a message “ Hospitalis sui prædicti, tempore pacis, tempore Regis
 situate in “ Edwardi, avi Domini Regis Edwardi nunc, capiendo
 the City of “ inde expletas ad valentiam *et cætera* ; et in quod dictus
 London. “ Abbas non habet ingressum, nisi post dimissionem quam
 “ prædictus Petrus inde fecit cuidam Roberto Frere, cis-
 “ sori Londoniarum, et Ceciliae, uxori suæ, ad terminum
 “ qui præteriit ; et quod post prædictum terminum ad
 “ præfatum nunc Priorem reverti debet ; et quod tale
 “ sit jus ipsius nunc Prioris, et Hospitalis sui prædicti,
 “ offert *et cætera*.”

*Responsio per attornatum in placito præscripto, cum
 judicio super eodem.*

“ Et prædictus Abbas, per Johannem de Sarum, at-
 “ tornatum suum, dicit quod non cognovit aliquam
 “ dimissionem esse factam de tenemento prædicto per
 “ præfatum Petrum de Hacham præfatis Roberto et
 “ Ceciliae, sicut prædictus Prior supponit. Et dicit

- “ quod quidam Willelmus de Totthale, quondam Prior
 “ Hospitalis prædicti, successor prædicti Petri de Hac- Michael,
 “ cham, prædecessor istius nunc Prioris, et fratres ejus- 29th
 “ dem Hospitalis, assensu communi et voluntate una- Abbot,
 “ nimi fratrum et Capituli dicti Hospitalis, in seisinam A.D.
 “ prædicti Roberti Frere et Cecilie, uxoris suæ, con- 1335-49.
 “ cesserunt ; et per scriptum suum confirmaverunt præ-
 “ dictis Roberto Frere, et Cecilie, uxori suæ, prædic-
 “ tum mesuagium, cum pertinentiis, habendum et tenen-
 “ dum prædictis Roberto et Cecilie, et hæredibus dicti
 “ Roberti ; quod quidem scriptum prædictus Abbas pro-
 “ fert in Curia, et petit judicium. Si contra factum
 “ prædictum præfatus Prior venerit eum de tenemento
 “ prædicto, attornatum habere potest.
 “ Post ad Curiam tentam *et cætera*, prædictus Prior The Prior
 “ dicit quod factum suum non potest dedicere, *et cætera*. Abbot's
 “ Ideo consideratum est, *et cætera*.” right.

Processus placiti, quod Abbas de Sancto Albano non tenetur quicquam solvere ad primogenitum Regis militem faciendum, seu ¹[pro] primogenita filia maritanda, ratione maneriorum suorum de Wynslowe et Greneburgh in Comitatu Bukynghamie.

- “ Placita coram Baronibus de Scaccario apud West- Record of
 “ monasterium, ad quindenam Paschæ, anno regni Regis a trial as to
 “ Edwardi, Tertii a Conquæstu Angliæ, tricesimo. the Abbot's
 “ Dominus Rex mandavit hic breve suum de Magno liability to
 “ Sigillo, quod est inter Communia de anno tricesimo, aid for con-
 “ videlicet, Paschæ, in hæc verba.— ferring
 “ ‘ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Domi- knighthood
 “ ‘ nus Hiberniæ, Thesaurario et Baronibus suis de Scaccario, on the
 “ ‘ salutem. Monstravit nobis dilectus nobis in Christo Abbas King's
 “ ‘ de Sancto Albano per petitionem suam, coram nobis et Con- eldest son,
 “ ‘ chequer thereon. in respect
 “ ‘ of certain
 “ ‘ manors. Precept to
 “ ‘ the Ex-
 “ ‘ chequer
 “ ‘ thereon.

¹ Omitted in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

“ ‘ silio nostro, in Parlamento nostro apud Westmonasterium,
 “ ‘ in crastino Sancti Hillarii proximo præterito tento, exhibi-
 “ ‘ tam, quod licet ipse teneat, ipseque, et prædecessores sui,
 “ ‘ Abbates loci prædicti, de dono progenitorum nostrorum,
 “ ‘ Regum Angliæ, a tempore quo non extat memoria, tenere
 “ ‘ consueverunt, maneria de Greneborw et Wynslowe, ac quæ-
 “ ‘ dam alia maneria, terras, et tenementa, in Comitatu Buk-
 “ ‘ ynghamiæ, in liberam, puram, et perpetuam eleemosynam,
 “ ‘ de quocunque militari ac sæculari servitio quicta; collec-
 “ ‘ tores tamen auxilii quadraginta solidorum, nobis nuper de
 “ ‘ singulis feodis militum, ad primogenitum filium nostrum
 “ ‘ militem ¹ faciendum, concessi, in eodem Comitatu Bukyng-
 “ ‘ hamia, prætextu ² ejusdam evidentia de dicto Scaccario
 “ ‘ cis missæ, per quam compertum fuit quod dudum Abbas
 “ ‘ dicti loci pro quibusdam prædictorum maneriorum in
 “ ‘ dicto Comitatu Bukynghamiæ, anno regni Domini Ed-
 “ ‘ wardi, quondam Regis Angliæ, avi nostri, decimo octavo,
 “ ‘ ad auxilium hujusmodi, ad centum solidos assessus fuit: de
 “ ‘ quibus quidem centum solidis dudum Abbas prædicti loci
 “ ‘ allocationem, virtute ejusdam generalis perdonationis de
 “ ‘ omnibus debitis, eidem dudum Abbati per dictum avum
 “ ‘ nostrum factæ, incaute obtinuit, justam exonerationem suam
 “ ‘ in hac parte, prout juste et de jure potuit, minime prose-
 “ ‘ quendo; centum solidos ab eodem dudum Abbate, pro duo-
 “ ‘ bus feodis militum et dimidio, ratione maneriorum, terra-
 “ ‘ rum, et tenementorum prædictorum, per graves districtiones
 “ ‘ exigunt; ipsumque ea occasione multipliciter inquietant et
 “ ‘ molestant, in ipsius Abbatis, et ecclesiæ suæ prædictæ,
 “ ‘ grave damnum, et præjudicium manifestum; super quo
 “ ‘ nobis supplicavit sibi per nos de remedio provideri:—Nos,
 “ ‘ nolentes eidem Abbati, seu ecclesiæ suæ prædictæ, inju-
 “ ‘ riari, vobis mandamus quod, visis chartis progenitorum
 “ ‘ nostrorum inde factis, ac evidentiis et memorandis Scaccarii
 “ ‘ prædicti, præmissa contingentibus, si per inspectionem
 “ ‘ eorundem, vel per inquisitionem, aut alio modo ³ legitime
 “ ‘ vobis constare poterit prædictum Abbatem, et prædecessores
 “ ‘ suos, dicta maneria, ⁴ terras, et tenementa, in Comitatu præ-
 “ ‘ dicto, a tempore quo non extat memoria, in liberam, puram,
 “ ‘ et perpetuam eleemosynam de quocunque militari ac sæ-
 “ ‘ culari servitio, et auxiliis ad primogenitos filios regios

¹ *faciendi* in MS., by inadvertence.

² *cujus* in MS., corrected in the

margin, in a later hand.

³ *legittime* in MS.

⁴ *terre* in MS.

“ ‘ milites faciendos, et filias maritandas, quieta et exonerata
 “ ‘ semper hactenus, nisi tantum dictis centum solidis, super
 “ ‘ prædictum dudum Abbatem dicto anno decimo octavo im-
 “ ‘ provide assessis, et postmodum, prætextu generalis perdo-
 “ ‘ nationis prædictæ, eidem nuper Abbati allocatis, tenuisse,
 “ ‘ et de jure tenere debere, tunc exactioni hujusmodi Ab-
 “ ‘ bati prædicto pro prædictis centum solidis, ad opus nostrum,
 “ ‘ occasione prædicta, sic factæ, seu etiam faciendæ, prout
 “ ‘ justum fuerit, supersederi, et ipsum inde exonerari et quie-
 “ ‘ tari, ac distractiones sibi ea occasione factas relaxari, facia-
 “ ‘ tis; allocatione de centum solidis prædictis, prætextu ge-
 “ ‘ neralis perdonationis prædictæ incaute, ut præmittitur, et
 “ ‘ ex simplicitate, sic obtenta, non obstante. Teste meipso,
 “ ‘ apud Westmonasterium, vicesimo secundo die Junii, anno
 “ ‘ regni nostri Angliæ vicesimo secundo, regni vero nostri
 “ ‘ Franciæ nono.’

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.
 —

“ Et modo ad quindenam Paschæ venit hic prædictus
 “ Abbas, per Robertum de Sekyndone, attornatum suum, Proceed-
ings on the
said trial.
 “ et queritur ipsum graviter districtum esse per Vice-
 “ comitem Bukynghamiæ pro centum solidis, ab eo ex-
 “ actis pro auxilio Regi nunc ad primogenitum filium
 “ suum militem faciendum, anno regni sui vicesimo con-
 “ cludente, videlicet, die Lunæ proxima post Festum
 “ Nativitatis Beatæ Mariæ, ratione terrarum et tenemen-
 “ torum suorum in Grenesburgh et Wynslowe; et hoc
 “ injuste, quia dicit quod ipse prædicto anno vicesimo
 “ tenuit, et tenet in præsentibus, et prædecessores sui te-
 “ nuerunt a tempore quo non extat memoria, omnia
 “ terras et tenementa sua in villis prædictis, in liberam,
 “ puram, et perpetuam eleemosynam, absque aliquo
 “ servitio militari, seu sæculari, pro terris et tenemen-
 “ tis suis faciendo, seu aliquibus auxiliis hujusmodi;
 “ exceptis prædictis centum solidis assessis super Ab-
 “ batem loci prædicti, prædicto anno octavo decimo, et
 “ postmodum perdonatis. Et ostendit Curiæ quamdam
 “ chartam de confirmatione Regis Edwardi, avi nostri,
 “ in qua chartæ Regum Henrici et Ricardi annotantur
 “ et confirmantur; cujus chartæ confirmationis tenor
 “ sequitur, in hæc verba.—*Sequitur Charta, et cætera.*
 “ Et petit de dicto auxilio, ab eo sic exacto, exone-

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

“ rari, et quietum fieri, secundum tenorem brevis
“ supradicti.

“ Et super hoc facto scrutinio Rotulorum, super
“ exactione debiti prædicti, compertum est quod cen-
“ tum solidi exiguntur de Abbate de Sancto Albano de
“ auxilio Regi nunc concesso, prædicto anno vicesimo,
“ ad primogenitum filium suum militem faciendum,
“ sicut continetur in Magno Rotulo de anno vicesimo
“ octavo in Bedefordia ¹ [et] Bukynghamia; unde vi-
“ ginti solidi pro dimidio feodi militis in Byggyng
“ cum Grenesborw, in hundredo de Wodesdon, et qua-
“ tuor libræ pro duobus feodis in Wynslowe, in hun-
“ dredo de Muresle; sicut continetur in Rotulis de
“ particulis compoti Thomæ de la Hay de Foxcote,
“ et Johannis le Venour, collectorum auxilii prædicti
“ in dicto Comitatu Bukynghamiæ, hic in Thesaurario
“ existentibus.

“ Compertum est etiam in Magno Rotulo de anno
“ sexto decimo Regis Edwardi, patris Regis nunc, in
“ Bedefordia ¹ [et] Bukynghamia, quod centum solidi
“ exigebantur de Abbate de Sancto Albano de auxilio
“ Regis avo concesso, anno regni sui octavo decimo, ad
“ primogenitam filiam suam maritandam; videlicet,
“ decem solidos pro dimidio feodi militis in Byggyng
“ cum Grenesborow, in hundredo de Wodesdon, et qua-
“ tuor libras pro duobus feodis in Wynslowe, in hun-
“ dredo de Muresle; sicut continetur in compoto Walteri
“ de Mollesworth, nuper Vicecomitis Bukynghamiæ, et
“ Rogeri de Tyryngam, collectorum auxilii prædicti,
“ hic in Thesaurario existente. De quibus quidem cen-
“ tum solidis Abbas loci prædicti exoneratus fuit, et qui-
“ etus, in eodem Rotulo, per breve Regis Edwardi, patris,
“ allocatum eidem Abbati; ibidem continens quod cum
“ Dominus Edwardus, quondam Rex Angliæ, avus Regis

¹ Omitted in MS.

“ hujus, secundo die Augusti, anno regni sui nono Michael,
 “ decimo, pro quibusdam arduis negotiis expediendis 29th
 “ mutuo recepit de ¹pecunia, in subsidium Terræ Abbot,
 “ Sanctæ a clero concessum, eidem Abbati et Conven- A.D.
 “ tui nomine Summi Pontificis liberata, in deposito 1335-49.
 “ custodienda; quas idem Abbas et Conventus post-
 “ modum pro eo Rege, avo dicto, Summo Pontifici
 “ usque ad eundem diem solvere tenebantur; mandavit
 “ Baronibus suis de Scaccario per idem breve, quod
 “ ipsos Abbatem et Conventum inde exonerarent, et
 “ quietos esse facerent.

“ Et facto ulterius scrutinio Rotulorum *et cætera*, si
 “ idem Abbas, vel prædecessores sui, in aliquo tempore
 “ elapso solverunt, vel onerati fuerunt de aliquo alio
 “ hujusmodi auxilio ante dictum annum octavum
 “ decimum avi, pro dictis terris et tenementis suis,
 “ seu scutagio assessis pro feodis militum, temporibus
 “ progenitorum Regis nunc; non est compertum penes
 “ Scaccarium quod idem Abbas, vel prædecessores sui,
 “ de aliquo auxilio seu scutagio temporibus retroactis
 “ onerati fuerunt; vel aliquod servitium militare fece-
 “ runt pro dictis terris et tenementis in Byggyng,
 “ Grenesborwe, et Wynslowe, præterquam de præ-
 “ dictis centum solidis, sic perdonatis, et prædictis
 “ aliis centum solidis, unde idem Abbas modo que-
 “ ritur.

“ Et super hoc, quæsitum est a prædicto Abbate,
 “ si ipse teneat aliqua alia terras et tenementa onerata
 “ de auxiliis seu scutagio. Dicit quod sic; videlicet,
 “ diversa alia terras et tenementa in Comitatu Hert-
 “ fordæ in dominico et servitio, per servitium sex
 “ feodorum militum tantum; pro quibus dicit satisfac-
 “ tum esse Regi, et progenitoribus suis, de auxiliis et
 “ scutagio; et se et prædecessores suos servitia sua

¹ *pecunia* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

“ fecisse pro eisdem; quod satis liquere potest per
 “ Rotulos et Memoranda hujus Scaccarii, ut intelligit.
 “ Super quo scrutatis Rotulis *et cætera*, compertum
 “ est in Rotulis de Marescallia de diversis exercitibus
 “ progenitorum Regis nunc, quod Abbates loci præ-
 “ dicti onerati fuerunt de diversis scutagiis et aux-
 “ iliis, super ipsum assessis, temporibus dictorum
 “ progenitorum, et ¹ recognoverunt servitia sua debita
 “ prædictis progenitoribus pro sex feodis militum in
 “ Comitatu Hertfordiæ, in exercitibus prædictis; pro
 “ quibus quidem sex feodis militum, collectores auxilii
 “ prædicti Regi nunc concessi in Comitatu Hertfordiæ,
 “ exemplariter, prout aliis temporibus præteritis, one-
 “ rantur in compoto suo de duodecim libris receptis de
 “ præfati Abbate, pro auxilio ipsum contingente pro
 “ eisdem sex feodis; sicut continetur in Rotulo com-
 “ poti de auxilio, et in Rotulo de particulis compoti
 “ dictorum collectorum hujusmodi in Thesaurario exis-
 “ tente; ubi particulæ oneris de eodem auxilio plenius
 “ annotantur. In quo quidem Rotulo compoti com-
 “ pertum est quod satisfactum est Regi de duodecim
 “ libris prædictis; sed quia in brevi, seu chartis præ-
 “ dictis, nulla fit mentio de Byggyng, et invenitur
 “ discrepantia in nominatione locorum prædictorum
 “ in eisdem chartis et Rotulis de particulis,—videlicet,
 “ in hoc, quod in chartis illis invenitur ‘Grenesbury,’
 “ et in Rotulo de particulis annotatur ‘Grenesborwe,’
 “ quæsitum est a præfato Abbate, si quid habeat, vel
 “ dicere sciat, quare dicti viginti solidi, ab eo exacti
 “ pro terris et tenementis in Byggyng et Grenes-
 “ borowe, de ipso levari non debent.

“ Ad quod idem Abbas dicit quod ‘Grenesbyri’ et
 “ ‘Grenesborowe’ sunt una et eadem villa, et non
 “ diversæ, et Byggyng est parcella ejusdem villæ de
 “ Grenesborowe; et hoc prætenedit verificare *et cætera*.

¹ *recognoverat* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

“ Et dicit ulterius, quod ipse tenet, et prædecessores
 “ sui, Abbates loci prædicti, a tempore quo non extat
 “ memoria, tenuerunt, prædicta maneria de Byggyng, et
 “ Grenesborowe, et Wynslowe, in liberam, puram, et
 “ perpetuam eleemosynam, semper hactenus quieta et
 “ exonerata de quocunque militari ac sæculari servitio,
 “ et auxilio ad primogenitum filium Regis militem
 “ faciendum, seu primogenitas filias suas maritandas;
 “ præterquam de prædictis centum solidis, ut præmitti-
 “ tur, perdonatis; et hoc similiter prætendit verificare,
 “ *et cætera*. Et petit, ut prius *et cætera*, ¹ inquiratur
 “ inde, antequam *et cætera*. Et præceptum est Vice-
 “ comiti quod venire faciat hic a die Sanctæ Trinitatis
 “ in quindecim dies duodecim *et cætera*, de visneto de
 “ Byggyng, Grenesborow, et Wynslowe, quorum qui-
 “ libet *et cætera*, per quos *et cætera*, qui nec *et cætera*,
 “ ad recognoscendum *et cætera*. Et idem dies datus est
 “ præfato Abbati, et interim respectus *et cætera*.

“ Ad quem diem prædictus Abbas, per prædictum
 “ attornatum suum, venit. Et Vicecomes non retor-
 “ navit breve. Ideo datus est dies ulterius præfato
 “ Abbati, usque ad diem Sancti Michaelis in quin-
 “ decim dies. Et præceptum est, sicut alias, Vicecomiti,
 “ quod venire faciat hic duodecim *et cætera*, ad eundem
 “ diem.

“ Ad quem diem prædictus Abbas venit, per dictum
 “ attornatum suum. Et Vicecomes retornavit breve,
 “ et nomina juratorum, *et cætera*. Et ipsi non ve-
 “ niunt. Ideo datus est dies præfato Abbati usque a
 “ die Sancti Hillarii in quindecim dies. Et præcep-
 “ tum est Vicecomiti, quod distingat juratores *et cæ-*
 “ *tera*. Et præter illos, sex ² tallatos *et cætera*. Ita
 “ *et cætera* ad eundem diem, vel interim, coram Hen-
 “ rico Grene, Justiciario Regis assignato per litteras

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.

¹ *inde* is inserted here, evidently in error. | ² *tall* in MS., meaning—“tales-
 “ men.”

Michael, “ Regis patentes, ad inquisitionem illam capiendam ad
 29th “ certos diem et locum, quos *et cætera*. Ita quod inqui-
 Abbot, “ sitionem illam habeat hic ad prædictam quindenam
 A.D. “ Sancti Hillarii.
 1335-49. “

Breve Regis in placito præscripto.

Writ “ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Domi-
 enjoining “ nus Hiberniæ, Vicecomiti Bukynghamiæ, salutem. Præ-
 that a Jury “ cipimus tibi quod distringas Henricum Chalfhunt militem,
 shall be “ Robertum Craunford, Johannem Verneye, Johannem Fruter,
 empanel- “ Ricardum Jarpenville, Johannem filium Ricardi Atte Welde,
 led, to make “ Willelmum Duyn, ¹Matthæum Atte Thee, Philippum de
 inquisition “ Wenge, Johannem Kempe, Robertum Danuers, Hugonem
 as to the “ de Welford, Johannem de Myrytone, Johannem Atte Welac,
 identity of “ Walterum de Bedford, Ricardum Cok, Willelmum Atte
 “ Grenes- “ Crouche, et Rogerum Sygar de Peechelesthorne, per omnes
 “ bury”and “ terras et catalla sua in balliva tua, ita quod nec ipsi, nec
 “ Grenes- “ aliquis per eos, ad ea manus apponant, donec aliud inde
 “ borowe.” “ tibi præceperimus; et quod de exitibus earundem terrarum
 “ nobis respondeas; et quod habeas corpora eorum coram
 “ Baronibus de Scaccario nostro, apud Westmonasterium, a
 “ die Sancti Hillarii in quindecim dies, vel interim coram
 “ dilecto et fideli nostro, Henrico de Grene, Justiciario nostro
 “ assignato per litteras nostras patentes ad inquisitionem
 “ illam capiendam, ad certos diem et locum quos idem Hen-
 “ ricus tibi scire faciet ex parte nostra, ad recognoscendum
 “ super sacramentum suum si ‘Grenesbury’ et ‘Grenesbo-
 “ ‘rowe’ sunt una et eadem villa, vel diversæ villæ, et si
 “ Biggyng sit parcella ejusdem villæ de Grenesborowe; et si
 “ Abbas de Sancto Albano, et prædecessores sui, a tempore
 “ quo non extat memoria, tenuerunt maneria sua de Byggyng,
 “ Grenesborowe, et Wynslowe, in liberam, puram, et perpe-
 “ tuam eleemosynam, semper hæcenus quietæ et exonerata de
 “ quocunque militari ac sæculari servitio et auxilio ad pri-
 “ mogenitos filios Regis milites faciendos, et ad primogenitas
 “ filias suas maritandas, præterquam de centum solidis Regi
 “ Edwardo, avo nostro, anno regni sui octavo decimo con-
 “ censis ad primogenitum filium suum militem faciendum, de
 “ quibus Abbas loci prædicti exoneratus fuit anno regni Do-

¹ Or *Matthiam*; *Mathm* in MS.

“ mini Edwardi, quondam Regis Angliæ, patris nostri, sexto
 “ decimo, ut prædictus Abbas dicit, necne: quia prædictus
 “ Abbas posuit se inde in inquisitionem illam. Et interim
 “ demandæ quam facis præfato Abbati de centum solidis ab eo
 “ exactis, de auxilio nobis ad primogenitum filium nostrum
 “ militem faciendum concessis, supersedeas; et districtionem,
 “ si quam ei ea occasione feceris, interim relaxes eidem. Et
 “ præter illos, sex tales probos et legales homines de balliva
 “ tua, de visneto villæ et locorum prædictorum, in juratam illam
 “ ponas, ne pro defectu juratorum inquisitio illa ad dictos diem
 “ et locum remaneat capienda. Et habeas nomina prædicto-
 “ rum sex, et hoc breve. Teste, G. de Wilford, apud Westmo-
 “ nasterium, vicesimo sexto die Novembris, anno regni nostri
 “ Angliæ tricesimo, regni nostri Franciæ septimo decimo.”
 “ Placitorum de anno tricesimo, Paschæ, Hugo Chastelone,
 “ Vicecomes. Executio istius brevis patet in pannello eidem
 “ brevi consuto; et mandatum Domini Regis quod mihi inde
 “ venit, est huic brevi annexum.

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.
 —

Breve Regis in placito prænotato.

“ Edwardus, Dei gratia, Rex Angliæ et Franciæ, et Dominus Writ
 “ Hiberniæ, dilecto et fideli suo, Henrico de Grene, Justiciario enjoining
 “ suo, ¹[salutem]. Monstravit nobis dilectus nobis in Christo general
 “ Abbas de Sancto Albano, per petitionem suam, coram nobis inquisition
 “ et Consilio nostro, in Parlamento nostro apud Westmonas- as to the
 “ terium nuper tento, exhibitam, quod licet ipse teneat, ipseque, Abbot's
 “ et prædecessores sui, Abbates loci prædicti, ex dono ² pro- alleged
 “ genitorum nostrorum, quondam Regum Angliæ, a tempore exemption
 “ quo non extat memoria, tenere consueverunt, maneria de from mili-
 “ Grenesborowe et Wynslowe, ac quædam alia maneria, terras, tary aids.
 “ et tenementa, in Comitatu Bukynghamiæ, in liberam, puram,
 “ et perpetuam elemosynam, de quocunque militari ac sæcu-
 “ lari servitio quietâ; collectores tamen auxilii quadraginta
 “ solidorum nobis nuper de singulis feodis militum ad pri-
 “ mogenitum filium faciendum militem concessi, in eodem
 “ Comitatu Bukynghamiæ, prætextu cujusdam evidentiam de
 “ Scaccario nostro eis missæ, per quam compertum fuit quod
 “ dudum Abbas dicti loci pro quibusdam maneriorum ³ prædicto-
 “ rum in dicto Comitatu Bukynghamiæ, anno regni Domini

¹ Omitted in MS.

² *primogenitorum* in the text; but
 corrected in the margin in a some-

what later hand.

³ *prædicto* in MS.

Michael, “ Edwardi, quondam Regis Angliæ, avi nostri, octavo decimo,
 29th “ ad auxilium hujusmodi ad centum solidos assessus fuit; de
 Abbot, “ quibus quidem centum solidis dudum Abbas loci prædicti
 A.D. “ allocationem, virtute cujusdam generalis perdonationis de
 1335-49. “ omnibus debitis eidem dudum Abbati per dictum avum
 — “ nostrum factæ incaute, obtinuit justam exonerationem suam
 “ in hac parte, prout juste et de jure potuit, minime prose-
 “ quendo; centum solidos ab eodem nunc Abbate, pro duobus
 “ feodis militum et dimidio, ratione maneriorum, terrarum,
 “ et tenementorum prædictorum, per graves distractiones
 “ exigunt, ipsumque ea occasione multipliciter inquietant et
 “ molestant, in ipsius Abbatis, et ecclesiæ suæ prædictæ, grave
 “ damnum, et præjudicium manifestum; super quo nobis sup-
 “ plicavit sibi per nos de remedio provideri:—Nos, nolentes
 “ eidem Abbati, seu ecclesiæ suæ prædictæ, injuriari, et de
 “ fidelitate et industria vestris plenarie confidentes, assigna-
 “ vimus vos ad inquirendum super præmissis, et eorum cir-
 “ cumstantiis, per sacramentum bonorum et legalium hominum
 “ Comitatus Bukynghamiæ, per quos rei veritas melius sciri
 “ poterit, et inquire, juxta tenorem recordi, et processus inde,
 “ quem vobis sub pede sigilli dicti Scaccarii nostri, pro
 “ meliori informatione habenda inde, cum præsentibus mit-
 “ timus inspiciendum. Et ideo vobis mandamus, quod ad
 “ certos diem et locum, quos ad hoc provideritis, super præ-
 “ missis, et eorum circumstantiis, juxta tenorem recordi
 “ prædicti, diligenter inquiretis in forma prædicta; et inquisi-
 “ tionem inde, coram vobis distincte et aperte captam, habeatis
 “ ad dictum Scaccarium nostrum apud Westmonasterium, a die
 “ Sancti Hillarii in quindecim dies, sub sigillo vestro, et
 “ sigillis eorum per quos facta fuerit. Et hoc breve manda-
 “ vimus ¹N., Vicecomiti nostro Comitatus prædicti, quod ad
 “ certos diem et locum, quos ei scire facietis ex parte nostra,
 “ venire faciat coram vobis juratores inquisitionis prædictæ, ad
 “ faciendam inde juratam. In cujus rei testimonium, has
 “ litteras nostras fieri fecimus patentes. Teste G. de Wilford,
 “ apud Westmonasterium, vicesimo quinto die Novembris,
 “ anno regni nostri Angliæ tricesimo, regni vero nostri Franciæ
 “ octavo decimo.”

¹. n. in MS.

Breve Regis placiti prænnotati.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Per Rotulum Placitorum de anno tricesimo—Paschæ.—

“ Henricus de Grene, Justiciarius Domini Regis, ad quam-
dam inquisitionem inter Dominum Regem et Abbatem de
“ Sancto Albano, juxta tenorem enjusdam recordi et processus
“ de Scaccario dicti Domini Regis in Comitatu Bukyng-
“ hamiæ capiendi, assignatus, Vicecomiti ejusdem Comitatus
“ salutem. Ex parte Domini Regis tibi mando, quod venire
“ facias coram me apud Southcote, die Lunæ proxima post
“ Festum Sancti Andreae Apostoli, proximo futurum, viginti
“ quatuor, tam milites, quam alios liberos et legales homines,
“ de visnetis de Byggyng, Grenesborowe, et Wynslowe, et
“ qui Abbatem de Sancto Albano aliqua affinitate non attingunt,
“ ad faciendum id quod eis injungetur, juxta præceptum
“ cujusdam brevis Domini Regis de Scaccario prædicto, quod
“ tibi inde venit. Et habeas ibi tunc nomina juratorum,
“ breve Domini Regis, et hoc præceptum. Datum apud
“ Westmonasterium, vicesimo sexto die Novembris, anno Regis
“ Edwardi, Tertii a Conquæstu, Angliæ tricesimo, regni vero
“ sui Franciæ ¹[octavo decimo].

Precept
to the
Sheriff of
Bueks,
enjoining
him to
hold an In-
quisition
as to the
identity of
“Grenes-
“bury” and
“Grenes-
“borowe,”
and the
Abbot’s
alleged ex-
emption.

Processus et continuatio placiti præscripti.

“ Ad quam quindenam prædictus Abbas, per præ-
“ dictum attornatum suum, venit. Et prædictus Hen-
“ ricus de Grene liberavit hic quamdam inquisitionem,
“ apud Southcote, die Lunæ proxima post Festum
“ Sancti Andreae Apostoli, anno tricesimo Regis nunc,
“ super præmissis captam, per sacramentum Roberti
“ Craunford, Johannis Fruter, Ricardi Jarpenville, Wil-
“ lelmi Duyn, Matthæi Atte Thee, Philippi de Wenge,
“ Johannis Kempe, Johannis Atte Welle, Ricardi Cok,
“ Henrici Atte Welde, Hugonis Herberd, et Johannis filii
“ Ricardi Atte Welde. Qui dicunt, super sacramentum
“ suum, quod ‘Grenesbury’ et ‘Grenesborowe’ est una
“ et eadem villa, et non diversæ. Et dicunt quod
“ Byggyng est parcella ejusdem villæ de Grenesborowe.

Finding of
the Jury
in favour
of the
Abbot’s
claim of
exemption.

¹ Omitted in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. —

“ Et dicunt quod Abbas de Sancto Albano, et præde-
 “ cessores sui, a tempore quo non extat memoria, tenu-
 “ erunt prædicta maneria de Byggyng, Grenesborwe,
 “ et manerium de Wynslowe, in liberam, puram, et
 “ perpetuam eleemosynam, semper hactenus quieta ¹ [et]
 “ ² exonerata de quocunque militari ac sæculari servitio,
 “ et auxilio ad primogenitum filium Regis militem fa-
 “ ciendum, seu primogenitas filias suas maritandas, præ-
 “ terquam de prædictis centum solidis *et cætera*, ut
 “ prædictus Abbas in placito suo allegavit *et cætera*.
 “ Dicunt etiam quod Abbas nec prædecessores sui, a
 “ tempore—*ut supra, et cætera*,—de ³ nullis oneribus,
 “ ⁴ quotis, sive talliis, ut servitio sæculari, vel alio
 “ modo, sive de servitio militari soluto, nunquam one-
 “ rati fuerunt, nec solverunt; sed ⁵ in quietam, puram,
 “ et perpetuam eleemosynam ea tenent, et tenuerunt.
 “ Et credunt quod decimas pro eis inter ⁶ clerum sol-
 “ vunt, et omni tempore solverunt. In cujus rei testi-
 “ monium, juratores prædicti sigilla sua apposuerunt.”

Judicium super placito prænotato.

Judgment pronounced in the Exchequer, in favour of the Abbot.

“ Et prædictus Abbas petit judicium super veredicto
 “ Inquisitionis prædictæ. Super quo habita delibera-
 “ tione inter Barones *et cætera*, consideratum est quod
 “ prædictus Abbas de prædictis centum solidis ab eo
 “ exactis de auxilio prædicto, in Byggyng, Grenesbo-
 “ rowe, et Wynslowe, exoneretur, et quietus existat,
 “ prætextu præmissorum.”

In Magno Rotulo de anno tricesimo—Essexia.—

“ Abbas de Sancto Albano debet centum solidos de

¹ Omitted in the text, but inserted above, in a later hand.

² *exhonerata* in MS.

³ Sic in MS.; correctly, “*ullis*” and “*unquam onerati*.”

⁴ *cotis* in MS.

⁵ Omitted in the text; but supplied in the margin, in a later hand.

⁶ *cleros* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

“ auxilio Regis ad primogenitum filium suum militem Michael,
 “ faciendum, concesso anno tricesimo, pro duobus feodis 29th
 “ militis et dimidio in Byggyng et Wynslowe; sed non Abbot.
 “ debet inde sumoniri. Per breve Regis irrotulatum in A.D.
 “ Memorandis de hoc anno, termino Paschæ, et proces- 1335-49.
 “ sum inde habitum, et considerationem Baronum: Enrolment
 “ annotatis in Rotulo Placitorum de anno tricesimo, in the Ex-
 “ termino Paschæ. Et quietus est.” chequer to
 that effect.

*De placito super quadam annua ¹ pensione decem mar-
 carum, Hugoni de Bolebek de ecclesia de ² Hert-
 burne debita.*

“ Abbas de Sancto Albano summonitus fuit ad re- Record of
 “ spondendum Johanni de Lancastria, de placito quod trial, on
 “ reddat ei decem marcas quæ ei a retro sunt de annuo claim by
 “ redditu decem marcarum, quem ei debet *et cætera*: John de
 “ et unde idem Johannes per Willelmum de Coleshulle, Lancaster
 “ attornatum suum, dicit quod cum quidam Johannes, of a pen-
 “ quondam Abbas de Sancto Albano, prædecessor, *et* sion of ten
 “ *cætera*, ex assensu et voluntate Capituli sui, decimo marks
 “ nono die Maii, anno regni Regis Henrici, ³avi Do- alleged to
 “ mini Regis nunc, tricesimo sexto, apud Wylom, pro have been
 “ se et successoribus suis, concessit se teneri Hugoni granted by
 “ de Bolebek, militi, hæredibus, et assignatis suis, in the Abbot
 “ decem marcis annuæ pensionis, infra Octabas Sancti of St.
 “ Martini in hyeme, apud manerium de Hertborne, per Alban's to
 “ manus procuratoris prædicti Abbatis, et successorum Hugh de
 “ suorum, capellano vel clerico prædicti Hugonis, hære- Bolebek,
 “ dum, vel assignatorum suorum, cuicunque dictam pen- his heirs
 “ sionem decem marcarum conferre voluissent, sol- and
 “ vendarum in perpetuum. De quo quidem redditu assigns.
 “ idem Hugo fuit seisisus per manus prædicti Johannis

¹ *pensionis* in the text; but faintly corrected in the margin, in a later hand.

² *Hetham* in the text; but corrected in the margin, in another hand.

³ Correctly speaking, “*proavi*.”

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49.

“ Abbatis *et cætera*, tempore ejusdem Regis *et cætera* ;
 “ et similiter, quædam Philippa, filia et hæres præ-
 “ dicti Hugonis, seisita fuit de prædicto reddito per
 “ manus cujusdam Rogeri, quondam Abbatis de Sancto
 “ Albano, prædecessoris istius Abbatis *et cætera*, tem-
 “ pore Edwardi Regis, patris Domini Regis nunc,
 “ *et cætera* ; et etiam ipsemet seisitus de prædicto
 “ reddito per manus istius Abbatis, usque ad unum
 “ annum ante diem impetrationis brevis sui ; scilicet,
 “ octavum diem Octobris, anno regni Regis nunc octavo
 “ decimo.
 “ Quod prædictus Abbas prædictum redditum ipsi
 “ Johanni subtraxit, et illum ei reddere contradixit, et
 “ adhuc contradicit ; unde dicit quod deterioratus ¹[est],
 “ et damnum habet, ad valentiam viginti librarum. Et
 “ inde producit sectam, *et cætera*.

Responsio et judicium super placito prænotato.

The Abbot pleads a quit-claim by the said John ; who admits the same.

“ Et Abbas per Thomam de Harpesfeld, attornatum
 “ suum, venit, et defendit vim et injuriam, quando *et*
 “ *cætera*. Et dicit quod prædictus Johannes nihil ex-
 “ igere potest de prædicto reddito, *et cætera*. Dicit
 “ enim quod idem Johannes per scriptum remisit et
 “ quietum clamavit, pro se, et hæredibus, et executori-
 “ bus, et assignatis suis, in perpetuum prædicto Abbati
 “ de Sancto Albano, et successoribus suis, totum jus et
 “ clamium quæ habuit, vel aliquo modo habere potuit,
 “ in prædicta annua pensione prædictarum decem mar-
 “ carum ; ita quod nec ipse, nec hæredes, executores,
 “ vel assignati sui, de cætero prædictam pensionem, in
 “ toto vel in parte, exigere vel vindicare poterunt in
 “ futurum. Ita quod omnia munimenta dictam pen-
 “ sionem contingentia, penes se vel aliquem hæredum,
 “ vel executorum, vel assignatorum suorum residentia,

¹ Omitted in MS.

“ vel inventa, nullius de cætero penitus sint momenti ; Michael,
 “ sed in perpetuum omni careant robore firmitatis. 29th
 “ Et profert quoddam scriptum sub nomine ipsius Abbot,
 “ Johannis, quod hoc idem testatur in forma prædicta ; A.D.
 “ cujus data est apud Storteforde, die Dominica proxima 1335-49.
 “ post Festum Sancti Lucae Evangelistæ, anno regni —
 “ Regis nunc decimo nono. Et petit judicium *et cætera*.
 “ Et Johannes non potest dedicere quin prædictum
 “ scriptum sit factum suum.
 “ Ideo consideratum est, quod prædictus Johannes Judgment
 “ nihil capiat per breve suum ; sed sit in misericordia in favour
 “ pro falso clamio, *et cætera*. Et prædictus Abbas eat of the
 “ inde sine die, *et cætera*.” Abbot ; and
 Michaelis anno nono decimo.—Rotulo trecentesimo John de
 quadragesimo. Lancaster
 is amereed.

De parochianis Sancti Petri, ¹[pro] prostratione arborum in Cæmeterio ibidem, solemniter excommunicatis.

Tempore hujus Abbatis, parochiani ecclesiæ Sancti The
 Petri, de villa Sancti Albani, quasdam arbores prostra- parish-
 verunt in cæmeterio ejusdem ecclesiæ Sancti Petri, sine ioners of
 licentia ²Rectoris, taxatas ad valorem viginti quinque St. Peter's
 solidorum ; quos omnes Archidiaconus sententia excom- excom-
 municationis innodavit, quanquam illas arbores ad opus municated
 ecclesiæ prostravissent. for felling
 trees in the
 church-
 yard, with-
 out leave
 of the
 Rector.

*De quadam domo in villa Sancti Albani per Regis
 Escaetorem in manu ³seysata, et exposit per pro-
 cessum inde liberata.*

Hujus Abbatis tempore, factus est processus coram A house
 Escaetore Hertfordiæ de quadam domo et solario, ædi- and sollar,
 belonging

¹ Omitted in MS.

² The words “ vicarii vel ” occur before this in MS., but have been run through with the pen. As to the disagreements between the

Rector and Vicar of St. Peter's, see p. 335 *ante*.

³ *seysita* is inserted in the margin, as the more correct form, in a later hand.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. —
 to the Abbot, in St. Alban's, seized by the Escheator as encroaching on the King's highway. On inquisition held, such is found not to be the case.

ficatis in villa de Sancto Albano juxta ¹ Le Fisshameles, dimissa Johanni Otowy ad terminum quadraginta annorum; ac etiam de tribus postibus dimissis Rogero de Heytone. Quam quidem domum Escaetor *et cætera* cepit in manu Regis; eo quod, ut dicebatur, in strata regia fuerant ædificata, ad transeuntium nocumentum. Unde ex post, jussu Regis capta inquisitione, compertum est domum illam et solarium non in strata regia, nec in nocumentum transeuntium, fore constructa, sed in solo proprio Abbatis de Sancto Albano *et cætera*, prius ædificata ibidem. Quare Rex mandavit Escaetori, ut de domo et solario nullatenus se intromittat; ut in sequentibus plenius apparebit.—

Breve Regis edificatorium super processu et inquisitione materie ² prænotata.

Mandate to the King's Escheator, enjoining that the Abbot shall be no further molested therein.

“ Rex dilecto et fideli suo, Johanni de Coggeshale, Escaetori suo in Comitatu Hertfordiæ, salutem. Cum nos, nuper volentes certiorari super modo et causa captionis unius domus et unius solarii Abbatis de Sancto Albano, in villa de Sancto Albano, per vos, ut dicebatur, in manum nostram captorum, vobis mandaverimus quod nos super modo et causa prædictis redderetis certiores; ac vos nobis returnaveritis quod dictam domum et solarium, pro eo quod in regia strata, et ad nocumentum transeuntium, ædificata sunt, in manum nostram cepistis: postmodum, ad prosecutionem præfati Abbatis, nobis suggerentis dictam domum et solarium in solio proprio ibidem, et non in regia strata, nec ad nocumentum ibidem transeuntium, esse ædificata, et nobis supplicantis ut manum nostram inde amoveri faciamus; volentes inde plenius certiorari, vobis mandaverimus quod per sacramentum proborum et legalium hominum de balliva vestra, per quos rei veritas melius sciri posset, diligenter inquireretis utrum dicta domus et solarium in regia strata, sive in solo proprio ipsius Abbatis, situata sunt, et an ad nocumentum ibidem transeuntium, necne; et si ad nocumentum, tunc qualiter, et quomodo; et quod inquisitionem inde distincte et aperte

¹ The Fish Shambles.

| ² prænotata in MS.

“ factam nobis mitteretis, una cum brevi nostro, quod vobis
 “ inde venit: ac per inquisitionem illam, sic captam, et in
 “ Cancellaria nostra retornatam, sit compertum quod domus
 “ prædicta situata est in solio proprio ipsius Abbatis, prius
 “ ædificata ibidem, et non in regia strata, nec ad aliquod
 “ nocumentum transeuntium; et quod solarium prædictum
 “ habet tres postes stantes juxta regiam stratam in prædicta
 “ villa de Sancto Albano; et similiter, non ad aliquod nocu-
 “ mentum transeuntium, nec in præjudicium alicujus.—Nos
 “ volentes præfato Abbati quod justum fuerit fieri in hac parte,
 “ vobis mandamus quod de domo et solario prædictis, una
 “ cum exitibus per vos inde perceptis, si ea occasione, et non
 “ alia, in manu nostra existant, nullatenus intromittatis;
 “ salvo jure nostro, et alterius cujuscunque. Teste meipso,
 “ apud Westmonasterium, octavo die Martii, anno regni nostri
 “ Angliæ decimo nono, regni vero nostri Franciæ sexto.”

Michael,
 29th
 Abbot,
 A.D.
 1335-49.
 —

¹ *Inquisitio super brevi et materia prænotata.*

“ Inquisitio capta apud Sanctum Albanum, coram
 “ Escaetore Domini Regis, tertio die Martii, anno regni
 “ Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, Angliæ decimo
 “ nono, regni suæ Franciæ sexto, virtute cujusdam brevis
 “ huic inquisitioni consuti, per sacramentum Willelmi
 “ de Brok, Thomæ de Bolstrode, Johannis Gregon,
 “ Thomæ Corveser, Johannis le Spenser, Philippi de
 “ Wodewelle, Willelmi Atte Brugge, Rogeri de Thang-
 “ tone, Ricardi Cok, Johannis de Goldyngtone, Nicolai
 “ Atte Hacche, et Bartholomæi de Brakenham, jura-
 “ orum. Qui dicunt, super sacramentum suum, quod
 “ illa domus Abbatis de Sancto Albano, quæ capta
 “ fuit in manum Domini Regis, in villa de Sancto
 “ Albano, prout breve requirit, situata est in solo
 “ proprio ipsius Abbatis, prius ædificata ibidem, et non
 “ in regia strata, nec ad aliquod nocumentum trans-
 “ euntium. Item, dicunt quod dictum solarium in
 “ brevi contentum, quod captum fuit in manum Do-

Finding of
 the Inqui-
 sition as to
 the same.

¹ This Inquisition, strictly speaking, should come before the Mandate.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. — “ mini Regis, prout idem breve requirit, habet tres “ postes stantes juxta regiam stratam in prædicta villa “ de Sancto Albano, et non ad aliquod nocumentum “ transeuntium, nec in præjudicium alicujus. In cujus “ rei testimonium, huic Inquisitioni prædicti juratores “ sigilla sua apposuerunt. Datum die, et loco, et anno, “ supradictis.”

De portionibus decimarum in ¹ Rigiltone et Horpol, officio Eleemosynarii pertinentibus, in pensiones commutatis.

Composi- tion made with the Prior of Ledes and certain Rectors, as to tithes payable to the Almoner. Ejus quoque est ascribendum industriæ, quod lites et placitæ motæ inter nostram ecclesiam et Priorem de Ledes, ac rectores de Horpol et de Rothyng Margrete, pro portionibus decimarum officio Eleemosynariæ presentis Monasterii pertinentibus, et infra eorum parochias situatis, per compositiones utiles et fructuosas sunt sedatæ.

De terris, tenementis, et redditibus, tempore Michaelis Monasterio Sancti Albani collatis et perquisitis.— De tenemento Willelmi Pursere.

Gift by William Pursere, with licence in Mortmain, of certain messuages and tenements in St. Alban's. Hujus Abbatis tempore, Willelmus Pursere, et Matildis, uxor ejusdem, per chartam Edwardi Regis, a Conquæstu Tertii, sub data sexti diei Februarii, anno regni sui Angliæ vicesimo tertio, et Franciæ decimo, dederunt ² Abbati quatuor mesuagia, viginti acras terræ, et novem solidatus redditus, cum pertinentiis, in villa de Sancto Albano, cum reversione unius tenementi, quod Johannes Pykebon tenuit de eisdem Willelmo et Matildi ibidem.

¹ “ Rothyng Margrete ” in the text. | chaeli.” no doubt, is the name
² A hiatus here in MS.; but “ Mi- | omitted.

De tenemento Willelmi Langeley.

Item, Andreas Power, de Mentemore, et Thomas Palmere, per eandem chartam dederunt eidem Abbati reversionem duorum tenementorum quæ Willelmus Langley, et Mabilia, uxor ejus, tenuerunt ad terminum vitæ eorundem; quorum exitus se extendunt ad quatuor libras, septemdecim solidos, octo denarios, in valorem unius marcæ, in partem satisfactionis centum librarum terræ *et cætera*.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Gift of the
reversion
of other
tenements
to the
Abbey.

De quarera de Egelmunt.

Item, inter cætera bona quæ suo Monasterio excogitavit et contulit, magnam portionem apud Egelmunt de lapidicina adquisivit; ubi sine domigerio, sine murmure, sufficientes lapides extrahi possent ad opera diversa præsentis Monasterii, quotiens necesse foret.

Abbot
Michael
obtains part
of the
quarry of
Egelmunt.

De constructione majoris partis Australis Ecclesie, et duarum partium claustrum ibidem perfectione, per Abbatem memoratum.

Ejus quoque tempore erectum est tectum ecclesiæ super partem Australem de novo ædificatam; quod non sine grandi labore, et sumptibus gravibus, est perfectum. Per viginti enim annos, et amplius, ruina ecclesiæ, de qua supra tetigimus, usque in præsens, propter diversa emergentia infortunia et crebras vacationes, ac etiam in

The roof
built over
the South
side of the
church,
which has
been
rebuilt.
Cause of
the ruin
not having
been
hitherto
repaired.

¹ The irruptions of the Scots into Northumberland, would probably cause a great loss of rental to the

Abbey of St. Alban's, from tithes and lands held by it in that County.

Michael, Dankastre, Sacristæ, et opere Michaelis Abbatis, qui, tanquam procurator sollicitus, semper quicquid defuit propriis sumptibus adimplevit, opus illud est resarcitum.

Zeal of Adam de Dankastre. The Trisance of the cloister, and the Great Trisance, are completed.

Tresencia quoque claustrum, quæ vocatur "Custodia," dicti Abbatis adjutorio eo tempore usque ad summitatem murorum est erecta; et non multo post Tresencia Magna, eodem cooperante, simili modo levata.

De reparatione manerii de Bradewey per Abbatem memoratum.

In consequence of the great resort of persons to his manor-house of Tydenhangre, the Abbot repairs his manor-house at Bradewey.

Abbas Michael, cernens per hos dies se ¹commode apud manerium suum de Tydynhangre perhendinare non posse, propter frequentiam Londonias transeuntium et redeuntium diversorum hominum ad eum accedentium, manerium de Bradewey reparavit; faciens ibidem de novo capellam, aulam, caneras, et coquinam, domumque androchiæ, et pistrinum, atque portam, et murum circumcingentem manerium supradictum.

De altaribus et campanis in Monasterio Sancti Albani per ²Episcopum Damascenum sanctificatis.

Hugh, Archbishop of Damascus, dedicates three altars, now rebuilt; and consecrates two new bells, and two other altars.

Hujus Abbatis tempore, Dominus Hugo, Archiepiscopus Damascenus, dedicavit ipsa tria altaria in Australi parte ecclesiæ de novo ædificata, Sanctæ Mariæ, videlicet, Sancti Thomæ, Cantuariensis Archiepiscopi, et Sancti Oswyni, Sanctique Benedicti, et aliorum Doctorum, quorum ³imagines ibidem habentur. Sanctificavit insuper duas novas campanas, in honorem Amphibali et Albani, et alia duo altaria ex parte ecclesiæ ⁴Boreali, sub solarium Crucifixi.

¹ comode in MS.

² More correctly, "Archiepiscopus." "pum."

³ ymagines in MS.

⁴ Boreali in MS.

De campanis factis, "Albanus" et "Amphibalus" vocitatis.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Ejus quoque tempore, dum pulsaretur ad ignitegium, fracta est magna campana, quæ vocatur "Amphibalus;" quæ non multo post per Fratrem Adam de Dankastre renovata est in aula Sacristiæ. Postea vero fusa est campana quæ vocatur Albanus, nostris temporibus sonoritate commendabilis.

The bell called "Amphibalus" is recast. The bell called "Alban" is also cast.

De libris per Michaelem Abbatem editis et perquisitis.

Hic Abbas Michael providit ecclesiæ suæ duas bonas Biblias; quarum unam dedit Conventui, alteram suo studio assignavit. Dedit etiam unum Ordinale, sive Portiforium, pulchrum visu, et artificio sumptuosum; quod ejus nomini intitulatur. Contulit etiam quoddam Psalterium perpulchrum, ad opus claustralium, in choro et claustro psallentium; quod inspicientes merito delectare potest. Dedit et plures libros alios suo studio, quorum titulos, una cum suo nomine, ibi videre poterit diligens perscrutator.

Books given by Abbot Michael to the Convent, and the Abbot's study.

De quodam rubio vestimento, cum Archangelis aureis redimito, collato Ecclesiæ per eundem.

Hiis diebus etiam emit Abbas memoratus quoddam vestimentum perpulchrum de rubeo panno pretioso, qualem "taffata" vulgariter appellamus, pulverizatum cum Archangelis aureis, factis opere plumario: pro quo solvit viginti marcas sterlingorum.

The Abbot buys a vestment of red taffata, powdered with Archangels, in feather-work.

Quod quidem vestimentum Frater Johannes de Kulsille emisse proposuit; sed morte præventus, non com-

Michael, paravit illud. Reliquit tamen ¹pecuniam sufficientem
 29th pro coemendo vestimento prædicto. Cujus pium pro-
 Abbot, positum cognoscens Abbas Michael, noluit memoratum
 A.D. argentum in alios usus convertere; sed id egit, ut
 1335-49.

The money, satisfieret voluntati defuncti, et arbitrio, in hac parte.
 with which
 it is bought,
 left by

Brother
 John de
 Kulsille.

*De manerio de Heymundescote, per Radulphum de
 Wedone, militem, Monasterio Sancti Albani col-
 lato, pro quingentis marcis vendito, et in usus
 successoris ejusdem converso.*

Sir Ralph
 Wedon,
 taking up
 his abode
 at the
 Monastery,
 gives to it
 the manor
 of Hey-
 mundes-
 cote: which
 is sold to
 Sir Henry
 Grene, to
 avoid the
 contingen-
 cies of
 Mortmain.
 The
 money, so
 received,
 employed
 at the
 creation of
 the next
 Abbot.

Sir Ralph
 soon leaves
 the Monas-
 tery; being
 infirm, he
 departs in
 a chariot.

Dominus Radulphus Wedon, miles pene decrepitus,
 propter affectionem quam habuit ad Michaelem Abba-
 tem, relictis suis prædiis, statuit in hoc Monasterio
 moram trahere, et vitam finire. Cui Abbas in diversis
 obsequiis tantum complacuit, ut idem Radulphus quod-
 dam manerium suum, vocatum "Heymundescote," daret
 in puram et perpetuam eleemosynam huic loco. Sed
 quia eo tempore difficile fuit appropriare prædia ad
 manum mortuam, præcipue illis qui carebant fulvo
 metallo, pro compensatione, "Ad quod damnun," post
 mortem ipsius Radulphi, dictum manerium venditioni
 fuit expositum Domino Henrico Grene, jurisperito, viro
 nobis semper amicissimo, qui illud quingentis marcis
 comparavit. Quæ ²pecunia, simul collecta, multum postea
 profuit Monasterio in creatione novi Abbatis, prout
 dicetur in sequentibus magis plene.

Ipse tamen Radulphus, duplex et varius, prout illius
 ætatis sunt homines, non, ut proposuerat, hic perseve-
 ravit in finem, sed cito, post moram aliquantulam, se
 subtraxit. Et quia nec equo nec pede valuit, carpento
 deportari voluit, et recessit.

¹ pecunium in MS.

| ² pecunia in MS.

De quodam superaltari de jaspide argento incluso, cum duabus ¹phialis crystallinis, per Dominam Petronillam de Benstede Ecclesiae Sancti Albani pie collato.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

In diebus istius Abbatis, quaedam devota mulier, Domina Petronilla, domina de Banstede, affecta Beato Martyri Albano, obtulit eidem Sancto plura jocalia, videlicet, quoddam superaltare rotundum, de lapide jaspidis, coloris rubicundi, subtus et in circuitu argento decenter inclusum; super quod, ut fertur, Sanctus Augustinus, Anglorum Apostolus, Missas suas aliquotiens celebravit. Obtulit etiam dicta domina duas ²phialas argenteas, quarum corpora sunt crystallina; pedes vero in circuitu, sive bases, margaritis ornantur.

Dame
Parnel de
Banstede
gives a
super-altar
of jasper,
on which
St. August-
tine is said
to have
celebrated;
and two
vessels of
crystal and
silver.

De muliebri cautela.

Eodem tempore, cum vespiliones et fures totam provinciam Hertfordensem diversis rapinis turbarent, et graviter molestarent, eadem Petronilla, foemina singularis ingenii, excogitavit raptores decipere, et se a periculo taliter expedire.—Magnam cistam, et praegrandem, implevit ³sabulo atque plumbo, et die quadam Sabbati, quando mercatum fuit apud Sanctum Albanum, in conspectu totius populi, praeeuntibus armatis et ⁴architenentibus, eandem fecit per mediam villam deferri in Theauriam Monasterii Sancti Albani; ibidem reponendam, donec aura serenior arrideret, ⁵qua patriotae possent domi securius suos thesauros tenere. Hoc ⁶commento

Parnel de
Banstede
pretends to
deposit her
treasures
in the
Abbey
Treasury;
thereby
rendering
herself
secure from
robbery,
and gaining
the reputa-
tion of
great
wealth.

¹ *fialis* in MS.

² *fialas* in MS.

³ *sabulo* in MS.

⁴ *architenentibus* in MS.

⁵ This word, being partly erased, is somewhat doubtful.

⁶ *comento* in MS.

Michael, 29th Abbot, A.D. 1335-49. prædones decepit, ne eam cuperent infestare, et apud patriam nomen divitis est adeptus.

She gives the Abbot a lesson of future precaution, on this occasion.

Denique cessante prædonum rabie, Petronilla venit ad Monasterium, et ab Abbate depositum requisivit. Nec mora,—in Thesauria ducta cistam aperuit; sed ibi nihil apparuit præter ¹sabulum, sive plumbum. Turbatur Abbas, turbantur et cæteri; cum ecce! mulier, mansuetior facta, dixit ad Abbatem;—"Ego," inquit, "hic nihil præter ista reposui; et hoc idcirco feci, ut tutior a prædonibus esse possem. Sed et vobis expedit, ne depositum cujuscunque admittatis de cætero, nisi sub testium, vestraque, examinatione." Fuitque tunc muliebris astutia viris sapientibus erudimento.

De baptizatione Edmundi, filii Regis, apud Langleye, ipso Abbate compatre ejusdem existente.

Edmund, son of King Edward III., is baptized at King's Langley, by Abbot Michael, he being one of his godfathers.

Ejus quoque tempore, cum Regina Angliæ, Philippa, filium peperisset apud Langleye Regis, juxta Sanctum Albanum, non solum vocatus est Abbas Michael, sed præelectus ut per manus ejus puer editus baptismi perciperet Sacramentum. Tantæ nempe fuit æstimationis apud proceres, ut felicem reputarent puerum, qui per ejus in vocationem sortem Christianitatis recipere mereretur. Nominatus est autem puer "Edmundus de Langleya," suscipientibus eum de sacro fonte Comitibus Johannæ de Warena et Ricardo de Arundelia, tertio ejus compatre existente Michaele Abbate.

Queen Philippa visits St. Alban's, and makes offering there.

Regina vero, expletis solemnibus purificationis suæ, venit ad Sanctum Albanum peregre; et ibidem obtulit pannum aureum, magni valoris.

¹ *sabulum* in MS.

| ² *recipi* in MS.

De quodam monacho, qui, propter Communionem sanctam cuidam mulieri infirmanti per eundem ministratam, excommunicationis sententiam ignoranter incurrit.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Frater Willelmus de Medburne, per idem tempus Eleemosynarius Cellæ de Tynemuta, rogatus a quadam fœmina infirmata, eidem, sine vicarii sui licentia, vaticum ministravit. Existimans utique se pium opus perficere, sententiam excommunicationis ignoranter incurrit. Admonitus autem de periculo, rem Priori manifestavit; qui protinus eum transmisit ad Abbatem, ut ipse, cum suo consilio, discerneret quomodo pro eodem posset salubrius ordinari.

Brother
William de
Medburne,
Almoner
of Tyne-
mouth,
adminis-
ters the
Holy Com-
munion to
a woman,
without the
Vicar's
leave; in-
curring

Igitur quum sine absolutionis beneficio Romanæ Curia non potuit communicare cum fratribus, jussus est in una camera Infirmariæ solus permanere, præter garcionem qui ei necessaria ministraret, donec absolutio foret ei de dicta Curia impetrata. Ad hauriendum aerem vero, quando necesse foret, permissus est in gardenum transire; illis tantum horis, quibus nullius communionem vel colloquio frueretur.

sentence of
excommu-
nication
thereby.
Being sent
to St.
Alban's,
he is placed
in a
chamber
alone,
until abso-
lution can
be obtained
from Rome.

*De quodam monacho mortuo, qui vivo monacho
terribiliter apparuit.*

Tempore Abbatis Michaelis, ad multorum correptionem, ostendit Deus non tam mirabile, quam memorabile valde, signum. Quidam nempe frater, vocabulo "Nicolaus Goudeby," vaniloquus et detractionibus assuetus, dum viveret, morte superveniente, hac luce privatus est. Cumque jam emensus fuisset annus ab ejus obitu, apparuit idem frater in habitu monachali cuidam de fratribus, innocenti, religiosoque viro, dicto "Johanni Marines," cum in stratu suo quiesceret post Vigiliis Matutinas. Apparuit autem quasi terribilem hominis faciem habens, cum lingua longa et lata,

Nicholas
Goudeby,
a brother
given to
evil-speak-
ing, ap-
pears after
his death
to Brother
John
Marines.

His tongue
is long and
broad, and

Michael, ac ignita quasi facula, et, ultra quem credi potest, accensa; qua et excitavit fratrem memoratum horribili strepitu et clamore.

29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

apparently on fire. The spirit gives him to understand that he is thus punished in his tongue. Marines promises that he will pray for him.

Prayers are offered for the deceased.

Frater autem ille, conturbatus et conterritus, — “Benedicite!” inquit, “Quid est, frater? Quid accidit? Qualiter tecum est?” Qui mortuus trina vice respondit,—“Lingua mea! lingua mea! lingua mea!” Cui frater vivens,—“Frater,” inquit, “peccasti frequentius detrahendo; veniam deprecereis ab omnibus in hac domo vigilantibus, et orabo pro te.” Quod cum dixisset, visio defuncti disparuit. Cum ergo frater vivus mane referret visionem fratribus, interpretabantur singuli quod pro peccato Deo odibili, detractione, videlicet, talem pœnam meruerat frater ille, ut juste puniretur, maxime in membro quo peccavit; feceruntque orationes attentius pro eodem, æstimantes quod divina pietas sic eum apparere decreverit, ut et ipse juvaretur uberioribus fratrum suffragiis, et superstites qui laborarent tali vitio, alieno periculo fierent cautiores.

De quodam mortuo qui cuidam de Tynemutha mirabiliter apparuit.

A spirit, in the garb of a monk, is seen by a boy and a monk in the Chapel of the Dead at the Priory of Tynemouth.

Sub eodem tempore, apud Cellam nostram de Tynemutha apparuit res miranda, tempore quidem hyemali. Frater quidam, dum se ad Missam pro cunctis fidelibus defunctis celebrandam præparasset, et jam Officium, Collectam, Epistolam, et Evangelium, usque ad lotionem ante Præfationem, consummasset, in Capella Mortuorum ibidem, nullusque sibi assisteret, præter unum puerum duodennem,—erat nempe mane, cum adhuc essent tenebræ super terram;—vidit puer quemdam quasi in habitu intrantem monachi, et in Capellæ angulo tamquam ad orationem se curvantem, ac genibus et cubitis innitentem, et faciem solo tenus habentem. De ejus aspectu puer nimirum supra modum pavefactus, se inter sacerdotem et altare posuit, nullatenus audens

stare retro sacerdotem, propter horrorem insolitæ visionis. Monachus vero, qui Missam celebravit, etsi turbaretur de gestu insueto pueri, Missam tamen ad finem usque cum devotione peregit.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

Peracta Missa, monachus per gestum pueri intelligit timoris illius causam; videtque præfatum monstrum genuflectere in angulo dictæ Capellæ. Accedens propius, manica frocci sui percussit leniter dorsa jacentis, dicens,—“Surge, frater, ad requiem tuam vade”; qui mox jubenti paruit, et, se erigens, ostium domus exiit, et ab oculis disparuit utriusque.

The
spirit is
addressed
by the
monk who
is perform-
ing Mass,
and there-
upon dis-
appears.

*De morte, sepultura, et ¹negligentia Michaelis
Abbatis.*

Cumque jam multa per suam industriam Monasterio suo contulisset ²commoda, superveniente pestilentia, quæ pene omnem carnem dimidiavit, immatura nimis morte præventus est; præcisæque est, velut a texente, vita sua, dum adhuc ordiri putabatur. Tactus est autem communi ³incommodo inter primos de suis monachis, qui illo letali morbo percussi sunt; et licet die Cœnæ Dominicæ molestiam corporalem sentiret in parte, tamen ob festi devotionem, et Dominicæ humilitatis memoriam, ante prandium quidem et Missam Majorem solemniter celebravit, et post Missam satis humiliter ac reverenter pauperum suorum pedes lavit, et post refectionem cunctorum fratrum mundavit, et osculabatur, vestigia, et omne diei illius obsequium solus sine adjutorio peregit.

Abbot
Michael is
attacked
by the
prevailing
pestilence,
and dies
prema-
turely.

In crastino, ingravescente morbo, lecto se recepit, et ut verus Catholicus, pura confessione in cordis contritione peracta, suscepit unctionis novissima Sacramenta: sicque in luctu et mœrore protraxit tempus usque ad nonam diei Paschæ. Quo die, prandente

His great
devout-
ness at the
moment
when
attacked.

Particulars
of his last
illness.

¹ negligentia in MS.

² comoda in MS.

³ incomodo in MS.

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

His
singular
virtues.

Conventu, de suo transitu corda suorum omnium mœsta fecit. De fallacibus mundi tenebris ad veram lucem, de labore incessabili ad quietem, de mœrore ad gaudium ineffabile Domini sui, translatus fuerat; nempe in omni vita sua piissimus, compatientissimus, ¹humilimus, et, ut de Moyse ²legitur, mansuetissimus; ita quod, ante eum, nunquam inter monachos repertus sit vir tantæ mansuetudinis et modestiæ, aut amator justitiæ et æquitatis. Flevissentque hactenus ejus obitum totius professionis, sed præcipue Monasterii sui, monachi, si non Thomas ei in regimine successisset.

The
Abbot of
Waltham
officiates at
his funeral
obsequies.

Enimvero quia tunc pestis invaluerat, et aer corruptus fuerat, monachique indies moriebantur, sub quanta celeritate poterant, qui fuere superstites corpus Abbatis sui sepulturæ tradere studuerunt; vocatoque religioso viro, Domino Abbate de Waltham, ad officium funerale, die Jovis in hebdomada Paschæ exequias solemniter celebrarunt; ipso Abbate de Waltham extremum officium peragente.

Great
mortality
among the
monks in
the Abbey
and its
Cells.

Decesserunt eo tempore, præter illos qui copiose defungebantur in Cellis, quadraginta septem monachi religione præclari, scientiaque spectabiles; et qui profecto, pro majori parte, non habuerunt in virtutibus sibi pares. Quod ideo factum credimus, ne vir angelici nominis et actionis solus, sine sociis, in conspectu Judicis appareret; qui in omni vita sua ³talentum Domini sui multiplicare non cessaverat, et tot grana mundaverat, in horreum dominicum merito inferenda.

The faults
committed
by Abbot
Michael ex-
ceedingly
trivial, in

Sed quia non est homo super terram qui non peccet, et filius hominis qui non delinquat, sic, ne omnino credatur expers delicti, negligentis suis ascribitur quod aulam ⁴pulcherrimam, sumptibus et studio prædecessoris

¹ *humilimus* in MS.

² In allusion to *Numbers* xii. 3.

³ In allusion to *Matthew* xxv.

20, 22.

⁴ *pulcherrimam* in MS.

sui fabricatam apud manerium suum de Tydenhangre, deposuit atque vendidit, ad gravamen non modicum successorum suorum, et loci illius notabilem læsionem. Nam hoc est pæne ingenium omnium prælatorum succedentium, ut prædecessorum studia parvipendant, et ædificia per eos ¹opipare fabricata vel destruant, vel sua perhendinatione destituant, ad alia loca quæ ²phantasia notaverit magis affecti. Tamen huic viro justissimo est ignoscendum, quia etsi ex facto contraxit delictum, innumerabilia beneficia providit, et fecit; quorum respectu dicta negligentia absorbetur, ut parvissima aquæ gutta consumitur, projecta in vastissimas flammæ ignis.³

Michael,
29th
Abbot,
A.D.
1335-49.

compari-
son with
his merits.

⁴[*De Thoma, Abbate Monasterii Sancti Albani.*]

Thomas de la Mare Michaeli successit, bonus bono, sanctus sancto, prudens prudenti, sapiens sapienti. Hic, quoad mundi gloriam, nobilibus natalibus ortus est; siquidem pater ejus, miles egregius, eum ex uxore ⁵legitima, æque militis filia, generavit. Pater utique suus "Dominus Johannes" vocabatur, cognomento "de la Mare;" cui propinqui in parentela fuerunt plures domini et generosi; puta, Dominus Willelmus de Monte Acuto, Comes Sarum, Dominus Willelmus de la Zouche, Dominus de Haryngworthe, et Dominus Thomas de Grandissono, miles, et Magister Thomas de Grandissono, Episcopus Exoniæ; omnes viri spectabiles et illustres. Præter hos, et alios habuit consanguineos et affines, suo cognomine vocitatos, et alios inferioris fortunæ milites, sed tamen divites et manu promptos, Dominos Ricardum de Haverynge et Johannem de Seyntlegere, Johannem Argentein, et Thomam

Thomas
de la Mare
succeeds
Abbot
Michael.

His high
parentage
and con-
nexions.

¹ *operi pari* in MS., by inadvertence.

² *fantasia* in MS.

³ At this point, there is an hiatus

of nearly two pages in the MS., fol. 231 a and b.

⁴ The Rubric is omitted here in MS.

⁵ *legittima* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. — de Bassyngborne, et quosdam alios, quorum nomina reticeo, causa brevitatis. Mater ejus, carnis generositate non impar viro, “Domina Johanna” vocata, Domini Johannis de Herpesfeld fuit filia, militis utique famosi, strenui, et præclari.

Birth and education of Abbot Thomas de la Mare. Horum Thomam decebat esse filium, qui ¹stemma tanti sanguinis bonis moribus, probis actibus, virtutumque successibus, decoraret; et mirum in modum, cum multos parentes ejus procreassent liberos, hunc tamen accuratius servaverunt, tenerius confoverunt, et præ cæteris dilexerunt. Erat enim et aspectu vividus, et ²lineamentis omnibus ita compactus, ut natura ejusdem speciei summam manum imposuisse videretur.

Description of his personal appearance. In annis siquidem tenerioribus facies subrufa, candori decenter copulata, in amorem pueri aspicientes ³allexit; caput oblongum, sic tamen ut non posset dici naturæ vitium, vultum cum naso gratiose deducto, gerebat. Brachia protensa manus non valde carnosas, cum digitis longis et gracilibus, emittebant. Præterea nihil erat, quod ad decorem spectabat totius corporis, quod non natura sibi ingeniosa paraverat.

His great mental accomplishments. Inerat ei animus corpori ⁴correspondens, semper ad optima quæque porrectus; quamobrem parentes ejus eum ⁵scholis grammaticalibus applicarunt, auspicantes non sine speciali gratia Divinitatis tot in personam juvenis dotes animi, totque virtutes eximias, occurrisse. Igitur in ætate tenera auctores ⁶grammaticæ ita inbibit, ut juvenis factus haberet in suo pectore unde multos doceret, proficeret quoque multis. Inerat ⁷autem ei a pueritia consuetudo solemnium ecclesiam frequentare, ejusdemque ministros mirari, laudare, venerari; unde factum est, ut cum adolescentiam attigisset, et vias sæculi, quam periculosæ, quam lubricæ sint, perpen-

By choice he assumes the monastic garb.

¹ *stema* in MS.

² *liniamentis* in MS.

³ *allexit* in MS.

⁴ *corespondeas* in MS.

⁵ *scolis* in MS.

⁶ *grammaticæ* in MS.

⁷ Repeated in MS.

disset, praelegit currere viam mandatorum Dei, percepto habitu monachali; ne ingressus mundi semitas, quandoque laberetur a dilectione praecipua Creatoris. Fratres etiam ejusdem, Willelmus, Ricardus, et Johannes, et soror ejusdem Dionisia, eodem spiritu ducti, ejus hortatu et monitis, consimilem semitam sunt ingressi. Nam frater ejus, Willelmus, in Canonicum Regularem Canonicorum apud Missigdene attonsus, suis meritis exigentibus, postmodum in Abbatem sublimatus extitit. Ricardus apud Thetforde, Johannes apud Sanctum Albanum, monachatum suscepit. Dyonisia vero apud Pratum, juxta Sanctum Albanum, soror et monialis effecta fuit.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

His three
brothers
and his
sister also
assume it.

*Qualiter monachatum suscepit, et in diversis curis
et officiis ¹ gradatim profecit.*

Igitur Thomas, cum inflexibiliter statuisset in animo mori mundo, vivere autem Christo, ad Abbatem praesentis Monasterii, Hugonem nomine, devotus accessit; petens, divini amoris intuitu, ut ejus desiderio condescenderet, concedens sibi habitum monachalem: et licet in multis locis nobilibus pro sapientiae doctrina, pro morum laudabilium eminentia, et corporis elegantia, gratanter admitti potuisset, hic tamen, pro loci sanctitate, pro personarum honestate, et regularis observantiae asperitate, habitum suscipere praelegit.

He elects
to become
a monk of
Saint
Alban's.

Abbas autem Hugo, cui nota fuerat adolescentis probitas, libens, gaudensque, recepit juvenem; jubens ut apud Cellam de Wymundham indueret habitum, praestolaturus ibidem, donec eum ad Monasterium accersire post aliquantum tempus decrevisset. Eo tempore, fratres dictae Cellae, sicut et ex post, continue vivebant ad regulam, non ad dexteram neque sinistram,² sed in omnibus pares esse degentibus in Monasterio in omni

Abbot
Hugh joy-
fully
receives
him,
placing
him at the
Cell of
Wymund-
ham;
where he
assumes

¹ *gradatim* in MS., by inadvertence.

² "*divertentes*," or a similar word, seems to be wanting here.

Thomas, 30th Abbot A.D. 1349-96. —
 the monastic habit. He receives benediction from Abbot Richard. He is made chaplain to John de Hurlee, Prior of Wymundham.

regulari observantia contendebant. Ibi ergo Thomas suscepit habitum, et non multo post professus regulam, benedictionem consuetam a Domino Ricardo Abbate suscepit; nam parum ante obierat Hugo Abbas. Exhinc mox ad perficiendum opus ad quod venerat laboravit; scire, videlicet, non tam ullius loci, quam Monasterii principalis, consuetudines, servitium divinum corditer, et observantias regulares. Magistris voluntarie fuit subditus, eruditioni sedulus, et inter claustrales hilaris, humilis, patiens, et quietus. Cujus moribus condelectatus, tunc Prior loci, Johannes de Hurlee, vir utique religiosus, et omni humanitate præditus, eum de claustro sumpsit, et Capellanum suum esse fecit; in quo gradu positus, multa discretionis ac vivacis ingenii protulit experimenta. Inter quæ, eo tempore ad sciendum ¹ rhetoricam dedit operam; tantumque profecit, ut ex post haberet peritiam dictandi sive scribendi irreprehensibiliter ipsi Papæ: profuitque multum illud studium, quia ex post factus Abbas proprias dictavit epistolas multis annis.

Elapso decennio, et Domino Ricardo Abbate defuncto, Michael et nomen et officium suscepit Abbatis; qui, considerans virtutes viri, arbitratus est eum ecclesiæ plurimum posse proficere, si ad Monasterium vocaretur, et administratio cujuscunque officii sibi imponeretur. Vocatus est igitur, et in Monasterio stabilitus; cujus prudentiam Abbas Michael ut magis plene cognosceret per familiare contubernium, cum bajulum suum fecit. Comperiens ergo Abbas realiter verum esse quod superficialiter de eo prius audiverat, eum Coquinarium ex parte Conventus fecit esse, ad rogatum Conventus sui. Nempe eo tempore Coquinarius Conventus, N. de N., et Sub-coquinarius, præ rei familiaris inopia, ad bonæ memoriæ Priorem, Nicolaum Flamstede, et Conventum, uno voto convenerant, et claves administrationum deposuerant coram eis; fatentes se nescire quo pacto

He is called to the Monastery by Abbot Michael; who promotes him to the office of Kitchener.

The former Kitchener finds himself straitened by poverty.

¹ *rheticam* in MSS.

posset Conventui ex illo officio deserviri. Res delata est, ut præmittitur, ad Abbatem, et communi decreto Thomas illud officium suscipere est coactus. Quo officio laudabiliter administrato per unius anni circulum, factus est Cellerarius ex parte Abbatis; quod officium majoris in temporalibus est in Monasterio et oneris et honoris. Dehinc, industria promerente, ab eodem Abbate in Priorem de Tynemutha præfectus est, post obitum viri venerabilis, Ricardi de Tewyngge.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

From
Kitchener,
Thomas is
promoted
to be
Cellarer,
and finally
Prior of
Tyne-
mouth.

De gestis et tribulationibus ejus in Prioratu de Tynemutha.

Factus Prior de Tynemutha, omni studio satagebat pacem et concordiam inter fratres animi sui liberalitate serere; religioni incessanter invigilare, pacificos confortare, religiosos et in choro vigiles animare, extrinsecis vero dapsilis, munificus, et hospitalis, existere laboravit. Quamobrem laudem vulgi, et magnatum gratiam, supra cunctos antecessores suos merito est adeptus; unde contigit, cum exposit nonnulli barones et magni de patria cum, exortis simultatibus, gravare niterentur, prævalente ejus animositate, et favore procerum et popularis turbæ, adversantium minas risit, et molitiones facile superavit, et adversarios in amorem suum vertit.

His great
merits
when fill-
ing the
office of
Prior.

His
singular
and well-
merited
popularity.

Et quidem pro recuperatione manerii de Haukeslowe multos labores sustinuit, et dolores; quia non erat dies per anni unius circulum, in quo non timeret se, vel de suis aliquem, perimendum, tanta vis fuit adversantium, tanta potestas dolos struentium contra eum. Quippe Gerardus de Wythringtone, miles inter cunctos illarum partium audax ad omnia, dives præ cæteris, et assentatione multorum suffultus, pro fama sui nominis, clamavit se habere jus in dictum prædium, et idcirco Thomas Prior compulsus est per placita declarare jus ecclesiæ sibi commissæ. Videns autem Gerardus cotidie Priorem in causa proficere, eum conatus est occidere, et quemlibet qui ei præsumeret opem ferre. In tantum

He suffers
many
tribulations
for the
recovery of
the manor
of Haukes-
lowe.
Sir Gerard
de Wyth-
rington,
who claims
it, attempts
to slay him.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

Great friendship shown to him by Lady Mary de Percy; though her husband hesitates to aid him. He becomes confessor to Lady Mary; who sends him her jewels to aid his cause.¹ Sir Thomas Colville is also sent to aid him; who has lately performed a feat of prowess in France.

Upon discussion made between Wythrington and the Prior, Sir T. Colville

crevit ejus præsumptio, ut etiam Fratres Augustinenses de Tynemutha redeuntes caperet et torqueret, putans eos monachos dicti loci. Inter hæc solum unicumque solatium Priori fuit favor et affectus nobilis et generosæ dominæ, Mariæ de Percy, illustris Ducis Lancastriæ Henrici sororis, nuptæ Domino Henrico Percy. Qui quidem dominus, etsi Thomam diligeret, tamen ei opem ferre distulit, nolens contra militem qui fuit ad ejus feoda aliquid attentare. Maria tamen non dissimulavit in hiis quæ potuit juvare quem dilexit; nam ante Thomam Priorem elegerat in confessorem, delectata modestia¹ ejus, et sanctitate. Hæc ergo, quia auri copiam non habebat, misit Priori cuncta jocalia sua, jubens ut ea exponeret venditioni, et nullo modo dimitteret causam suam. Misit ad eum præterea quemdam militem, Thomam Colville vocitatum; jamdudum factum probitate famosum, quia peremerat militem quemdam Gallicum, insultantem Regi Angliæ, in ulteriori ripa cujusdam fluminis, quod ipse, nec ullus Gallicus vel Anglicus, sine mortis periculo poterat pertransire. Iste quidem miles Gallicus cum magna superbia provocavit Anglicos existentes in alia parte fluminis ad hastiludia; sed nullus erat qui vadum voluit attentare, præter istum de quo fit sermo. Hic nempe super humerum projiciens lanceam, urgensque calcaribus stricte cornipedem, transnatare coegit, ascendensque vivide, Gallicum lancea perforavit, et per flumen quod transierat remeavit. Fama præclari facinoris in partibus etiam Aquilonis divulgata, miles iste inter maximos magnus habebatur.

Hic accedens ad diem tractatus inter Priorem de Tynemutha et antedictum Gerardum, explorata veritate causæ Prioris, subito inter disceptationes surrexit, et in causa Prioris se obtulit pugnaturum. De cujus inopinato adventu vel audacia cuncti stupefacti sunt, nullo audente cum illo congregari, etiam si adversariorum causa

¹ Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

justa fuisset. Hac occasione fatiscentibus adversariis, Prior sortitus est optatum finem causæ præmissæ.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

Sed nec prædictus Gerardus, licet sero, pro timore et minis quæ dicto Priori et aliis incusserat, minas et timores evasit. Nam contigit expost, cum idem Prior factus fuisset Abbas Monasterii Sancti Albani, ut dicitur inferius, eum tantum diligere et tantum honorari ab Edwardo, illustrissimo Principe Walliæ, primogenito Regis Angliæ, ut eum ubique quasi patrem veneraretur et aspiceret, et Capitulum Sancti Albani intraret, et fraternitatem ejusdem peteret et acciperet. Abbas vero ejus dominium sibi singulariter gratiosum pluries expertus, eidem, tanquam fidissimo domino et amico suo, tam de præsentibus quam de antea actis suis tribulationibus, eventibus, et angustiis, conqueri et enarrare solebat; et ab eodem semper singulare solatium, consilium, et auxilium, reportare. Unde quadam vice retulit inter cætera de difficultate placiti prædicti, et de minis et malitia Gerardi memorati: cujus dicta idem Princeps memoriter retinens, cum quadam vice accessisset ad eum Humfridus de Boun, Comes Northamptoniæ, et secutus fuisset cum miles de sua familia, Gerardus de Wythringtone memoratus, illico Princeps incanduit, et Gerardo discedere ab ejus aspectu irascibiliter imperavit. Admirans Comes de tam subita commotione Principis,—“Benedicite,” inquit, “mi Domine, quid est quod meo militi tam torve loquimini? Quid peccavit?” Cui Princeps, ¹anhelus et æstuans,—“Fratrem meum voluit occidisse.” Stupefactus Comes ait,—“Et in quem de fratribus vestris voluit commisisse scelus?”—“Abbatem,” inquit, “de Sancto Albano, fratrem meum, quem diligo ut fratres uterinos, nisus est peremisse. Quapropter dicito sibi ne videat oculos meos, donec Abbatem satisfecerit, et obtinuerit favorem ejus.” Gerardus, ex ore domini sui Comitum ista audiens, maturavit iter

offers to be
the Prior's
champion,
and
ensures
his final
success.
Great
friendship
shown to
Prior
Thomas,
when he
became
Abbot, by
Edward,
Prince of
Wales.

Strong dis-
pleasure
shown by
him to
Gerard de
Wyth-
rington,
the
persecutor
of Prior
Thomas.

At the
Prince's
command,
Wyth-
rington
asks pardon
of Abbot
Thomas;
whereon,
the Prince
is recon-
ciled to
him.

¹ *anhelus* in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

ad patriam, et ad Abbatem accessit, et veniam promeruit quam rogavit; et de cætero Principi acceptus et carus effectus est.

De guerra Scotica eveniente.

Invasion
of the
North of
England
by David
le Brus,
King of
Scotland.

Prior
Thomas
puts his
Priory in
readiness
to resist
an attack.
William
Douglas,
leader of
the Scots,
after
sending a
defiant
message to
Tyne-
mouth, is
himself
taken
prisoner,
and carried
thither.

King
David is
captured;

Cum, confutatis domesticis æmulis, paululum respirasset, supervenit angustia gravior Thomæ Priori: Rex nempe Scotiæ, "David le Brus" dictus nomine, sumens audaciam de Regis Edwardi absentia, qui eo tempore Philippum Regem Franciæ apud Cressy debellavit, ejusdem Philippi præmissis litteris animatus, collegit exercitum, intravit patriam, peremit plurimos, captivavit multos, incendit prædia, vastavit victualia, exegit redemptiones pro rerum salvatione, et innumerabilia mala fecit. Thomas tamen inter hæc infractus perstitit, et locum suum hominibus et armis, victualibus et instrumentis bellicis, ita munivit, ut hostes non sine grandi difficultate et periculo suo Prioratui nocere valerent.

Eo tempore, Willelmus Douglas, dux exercitus, in quo reposita fuerat tota spes Scotorum, ut erat vir elatus, arrogans, et derisor, more suo misit ad Thomam qui diceret illi quod pararet prandium, quia post biduum esset ¹jentaturus cum illo; hæc utique sibi mandans, ut ejus animum deterreret. Non tamen fefellit eum dictum suum, sed, ut quondam Cayphas, ²prophetavit—. Nam post biduum captus est, et ad Tynemutham missus pro custodia certiori. Cui occurrit Prior, hilariter dicens eum bene venisse ad ³jentaculum quod paravit. Et Willelmus,—“Vere,” inquit, “me angariat “hic adventus.”—“Nunquam,” ait Prior, “desiderabilius advenisses.”

Eo tempore, superatis Scotis, captus est David Rex; de cujus eventu Prior ita confortatus est, ut grandem

¹ *jentaturus* in MS. | finished.
² In allusion to *John* xi. 51. This | ³ *jentaculum* in MS.
sentence has probably been left un-

evaderet infirmitatem, quam dudum ¹ contraxerant oculi sui. Quippe ut qui jam non poterat ullum lumen aspicere, repente, novis hiis cognitis, removeret emplastra, detraheret flammeola, et nunquam postea hujusmodi infirmitatis molestia premeretur.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

whereon
Prior
Thomas
recovers
from a
disease of
the eyes.

De operibus et proficuis suo tempore eidem loco perquisitis.

Eodem tempore, Radulphus Nevyle, Custos Marchiæ, infestus Priori, jam nacta occasione damna inferendi sibi vel suæ domui, nitebatur Regem et omnes valentiores Scotiæ ad Tynemutham mittere conservandos; eo quod castellum Regis erat, ut asseruit. Videns autem Prior ex hoc sibi non solum damnum posse generari, sed præjudicium, non moratus, clam venit ad Langleye, ubi Curia Regis fuit, et hastiludia ob puerperium Philippæ Reginæ, quæ enixa fuerat tunc Edmundum. Ubi mox favore nobilis militis, Radulphi de Ufford, impetravit a Rege protectionem pro se et suis successoribus, ne quis præsumeret quenquam immittere in Castellum de Tynemutha, vel ordinationes facere in eodem, nisi solum Prior, qui pro tempore foret futurus. Et sic delusa est astutia Radulphi de Nevyle astu Prioris, qui prope tam cito venit ad Curiam sicut ipse; et sic propriis invigilavit negotiis, ut de cætero Radulphi malevolentiam non timeret.

Ralph
Nevyle,
keeper
of the
March,
lays claim
to Tync-
mouth, as
being a
royal
castle, for
the custody
of the
Scottish
prisoners.
Prior
Thomas
comes to
Court, and
so defeats
his designs.

Exhinc namque tanta quiete, tantaque securitate, potitus est, ut auderet maxima quæque opera, et ante eum intentata, incipere, prosequi, et complere. Et ante omnia, decorem domus Dei cupiens, feretrum Sancti Regis et Martyris Oswini, altari majori connexum, dimovit a loco, et in loco quo modo stat fecit magnifice collocari; ut advenientes quietius, liberius, et capacius possent circa Martyrem suas devotiones continuare. Circa quod opus novum, circa altare consummatum, et alia ornamenta

Prior
Thomas
moves the
shrine of
Saint
Oswin, at
Tyne-
mouth.

Great
sums of
money
expended

¹ *contraxerat* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. thereon, and upon other works at Tynemouth. The rental considerably increased by him. He passes nine years as Prior of Tynemouth; three of which are spent in tribulation, three in preaching the word of God, and three in building, and effecting repairs.

ecclesiae, expendit sexaginta et decem libras. Circa constructionem vero ædificiorum infra Prioratum, præter alia minuta opera, videlicet, circa ædificationem novæ bracinæ, ¹nonaginta libras, circa constructionem dormitorii, octoginta septem libras, expendit. Redditus etiam auxit de terris et tenementis per eum perquisitis, ad summam triginta quinque librarum, quatuor solidorum, decem denariorum, et unius oboli, annuatim. Summa vero omnium expensarum per eum factarum, ad ²commodum supradictæ ecclesiae, ad octingentas sexaginta quatuor libras se extendit.

In hujusmodi actibus, continuisque profectibus, apud Tynemutham consummavit Prioris officium novem annis; e quibus, ut præmittitur, tres primos annos, necessarie placitando, transegit in magnis angustiis et labore; tres vero medios in studio prædicandi verbum Dei, tam in lingua Anglica quam Latina.—Ac propter hoc, secum detinuit semper clericos et magistros, tam sæcularis habitus, quam Ordinis Mendicantium, qui eum etiam in hoc opere ³informarent. Unde contigit quod ex post factus Abbas in promptu habuit, atque scivit, unde proferret nova et vetera, tam suis monachis, quam externis. Nam cum factus esset Præsidentis in Capitulis Generalibus, tam constanter prædicavit, tam constanter docuit, quid agendum monachis, ut favorem et gratiam sibi ⁴conciliaret omnium auditorum. Novissimis tribus annis quibus apud Tynemutham Prioris egit officium, murorum et domorum reparationibus, sive constructionibus, non segniter insudavit.

This account of Prior Thomas, a digression.

Dum nitor continuare materiam magnificentiae hujus venerabilis viri, Thomæ, Prioris de Tynemutha, paulisper necessarie a materia sum digressus, sed jam stylum vertam ad ea quæ cœpta dimisi.

¹ nonaginta in MS.

² comodum in MS.

³ informarent in MS.

⁴ consiliaret in MS.

De electione Thomæ præfati in Abbatem Monasterii Sancti Albani.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

Interea dominante Saturno, ¹immo, volente Deo, supervenit pestilentia, quæ multos mortales mortalibus abstulit, et plures prælatos prælatione privavit. Inter quos, piæ memoriæ Dominus Abbas de Sancto Albano, Michael, ²Michaelis, ut credimus, ministerio, Summæ Majestatis ministris, pro spiritualis vitæ merito, est adjunctus.

Death of
Abbot
Michael,
from the
pestilence.

Eodem tempore concessit in fata Prior Monasterii Nicolaus, et Supprior loci morte præventus est. De jurisperitorum ergo consilio Conventus elegit Dominum Thomam de Risburgh, Professorem Sanctæ Paginæ, in Priorem Monasterii; ne electio in proximo faciendâ quomodolibet pro præsentis discreti penuria vacillaret. Qui ipso die electionis, juxta potestatem ex privilegiis Monasterii Priori permissam, de ordinatione Monasterii, vacante sede Abbatis, creavit Fratrem Johannem Woderove in Suppriorem, qui in absentia sua continuaret Capitulum, dum electio tractaretur.—Sed hæc postea, in processu.

Death of
the Prior
and Sub-
prior.
Thomas de
Risburgh
is chosen
Prior.

John
Woderove
chosen
Sub-prior.

Prior autem de Tynemutha, præfatus Thomas, qui dudum citatus fuerat ad interessendum electioni, venit ad partes, divertit ad manerium nostrum de Childewik, hospitandi gratia, quia sero erat. In crastino, nudipes, cum suis omnibus, pervenit ad feretrum, imploraturus favorem Martyris electioni futuræ. De cujus adventu omnes et singuli lætificati sunt, sperantes per auctoritatem tanti viri electionem fore prosperam, qui in nullam consentiret nisi personam ³idoneam.

Prior
Thomas
arrives
from Tynemuth, to
take part
in the
election.
Great
rejoicing
thereat.

Ventum est igitur ad electionem, prout moris est Monasterii, per viam compromissi celebrandam; et ipse Thomas inter cæteros compromissarius est effectus.

The
election is
made by
way of
compro-
mise.

¹ *ymmo* in MS.

² The Archangel is meant.

³ *ydneam* in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

Henry
de Stukle,
Prior of
Wymund-
ham,
refuses to
take upon
himself
the office
of Abbot.

Thomas,
Prior of
Tyne-
mouth, is
thereupon
elected
Abbot of
St. Alban's.

Fuerunt post eum in electione præcipui viri, timorati, et religiosi, Henricus de Stukle, Prior de Wymundham, Johannes de Caldewelle, Prior de Bynham, Willelmus de Belvero, Prior ejusdem loci, Adam de Qwytenham, Walterus Cauvyle, et cæteri. Cumque convenissent ad eligendum in Capella Abbatis ipse Thomas et cæteri, habentes oculum ad scientiam atque gradum Henrici de Stukle, necnon ad mores et religionem viri, jusserunt ut secederet dum tractarent de persona sua. Qui mox, more ¹Sancti Marci, respuens tantum gradum, clamavit in propatulo se esse inhabilem, propter certas causas quas finxerat ea vice. Videntes ejus importunitatem, compromissarii serius tractaturi convenerunt, et Thomam secedere compulerunt. Quem unanimiter eligentes, secum duxerunt ad Capitulum, et electionem, quam fecerant, propalaverunt. Thomas igitur, licet invitus, cum laudis ²hymno ductus est in ecclesiam; ubi quidam de fratribus recitavit electionem de eo concordite et canonicè celebratam. Exhinc ductus est in cameram Prioris, perhendinaturus ibidem, prout exigit consuetudo Monasterii, donec paratus esset ad adeundum Curiam pro confirmatione suæ electionis, et benedictione, pariter obtinenda.

De projectione ejusdem versus Curiam Romanam, et de gestis ejus intermediis, usque ³reditum ejusdem.

William de
Dersing-
ham, who
is to ac-
company
the Abbot
elect to
the Papal
Court, dies
at Canter-
bury, and
is buried
there.

Aderat tempus quo Thomas electus, paratis viæ necessariis, versus Curiam debuit proficisci; cui juncti sunt duo de confratribus, viri religiosi et litteratissimi, qui eum prosequerentur ad Curiam, Frater Henricus de Stukle, et Frater Willelmus de Dersyngham. Sed Willelmus de Dersingham, cum pervenisset Cantuariam, tactus letali peste, mortalibus valefecit, ibique sepultus est. Sæculares secuti sunt eum, Willelmus Pursere, de

¹ In allusion to *Acts* xiii. 13, xv. | ² *ympho* in MS.
38. | ³ *redditum* in MS.

Sancto Albano, Magister Laurentius Stoke, horologia-
 rius, Stephanus de la Mare, cognatus electi, et alii ; sed
 Willelmus Pursere, infirmatus Calesiæ, reversus est. Et
 quia tunc orta fuit discordia inter regna, non palam,
 non pariter, non in monastico habitu, proficisci decre-
 verunt : sed Kalesiæ sæcularem habitum sumpserunt, et
 diversis itineribus suos famulos versus Avinoniam ire
 fecerunt. Sicque utrique continuaverunt dietas suas *et*
cætera, donec pervenirent ad Curiam, quæ tunc erat
 Avynoniæ constituta : consimilique modo rediit post
 confirmationem electionis suæ, unico clerico, “ Magistro
 “ Willelmo Burcote ” vocitato, secum comitante. Præ-
 sidebat eo tempore Sextus Clemens, apostolicus vir,
 inter bonos optimus ; qui, considerata ¹ idoneitate per-
 sonæ, sine difficultate confirmavit electionem, et ei
 benedictionem jussit impendi. Sed tamen prius, cum
 Dominus Papa approbasset decretum electionis suæ,
 commisit examinationem personæ Cardinali Petrago-
 racensi, et alteri, cujus nomen non teneo, et cuidam
 Cardinali, nomine “ Gillelmo,” viro utique ambitioso et
 avaro ; qui, munera ² sitiens, cotidie misit ad electum,
 mandans se velle devillare pro negotiis quibusdam
 arduis, cum tamen cuncta confingeret, ut electus veniens
 munera daret sibi, pro favore suo capessendo in officio
 examinationis sibi commisso. Quod perpendens electus,
 dona dare distulit Cardinali, quodammodo ³ eludens
 cupiditatem, et astutias parvipendens.

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.
 ———
 Brother
 Henry de
 Stukle,
 and several
 seculars,
 accompany
 him.
 They
 travel
 separately,
 and all in
 secular
 habit.
 On his
 return,
 the Abbot
 is accom-
 panied by
 only a
 single
 clerk.
 Pope
 Clement
 VI. grants
 him bene-
 diction
 without
 hesitation.
 Avaricious
 conduct of
 a Cardinal,
 one of the
 examiners.

Non hoc latuit Cardinalem, sed ut pro certo cogno-
 vit quod minime muneraretur, instante jam autumnno,
 ut prædixerat, devillavit. Quod quidem cessisset electo
 in grande detrimentum, nisi aliunde reperisset reme-
 dium ; quia tunc coactus fuisset novum terminum ex-
 spectare post autumnum, eo quod Curia soluta esset eo
 tempore, et Consistorium foret suspensum. Electus hoc

The
 avaricious
 Cardinal
 Gillelmo
 being
 thwarted,
 throws
 difficulties
 in the
 Abbot's
 way.

¹ *ydonietate* in MS.

² *silitiens* in MS.

³ Apparently *emdens* in MS., pro-
 bably a clerical error.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

The
Cardinal
Perigord
advises him
how to
evade the
difficulty,
by appeal-
ing to the
Pope.

Cardinal
Gillelmo
thereupon
makes a
show of
actively
promoting
his object.
Kind
attentions
shown to
the Abbot
by Cardinal
Perigord,
on the day
of his
benedic-
tion.

Account of
the early
life of
Cardinal
Perigord.

librans, ad novum recurrit subsidium, virum cum gloria dignum et honore, Cardinalem, videlicet, Petragoricensem, qui a primo adventu electi ad Curiam eum miro affectu dilexerat, facetiam, urbanitatem viri, et pulchritudinem, delectatus. Cumque narrasset imminens sibi dispendium,—“Scivi,” inquit Cardinalis, “adventus tui causam, mox ut limen Capellæ meæ tetigisti, cum essemus in Missa. Sed tamen non concidat vultus tuus pro Cardinalis Gillelmi absentia; quin potius sine mora porrigas supplicationem Domino nostro Papæ, ut, hoc non obstante, quod absens sit Gillelmus, ego et socius mihi deputatus possimus procedere in hac causa.” Fecit electus juxta amici consilium, et confestim fuit, annuente Papa, negotium expeditum. Tunc Cardinalis Gillelmus, rediens, ut pro vero comperit se merito supplantatum, esse cœpit adjutor electo, et benevolentiam demonstrare; sed tamen nec sic quod voluit consecutus est.

Consummata tandem examinatione, die quo munus benedictionis accepit ab ¹Betrando, Cardinalis Petragoricensis sibi vestimenta, ²thurribula, ³phialas, et baccilia, et quicquid fuit necessarium, ministravit. Ipse sibi familiam, ipse equos et equites, de propriis subrogavit, et in omnibus elaboravit amicabiliter, ut nihil deesset viro, cui afficiebatur modo miro. Equitare tamen electus noluit, sed pedes familias Cardinalium circumivit.

Et quia hic habetur mentio de venerabili viro, Cardinali Petragoricensi, libet, ad confusionem et ruborem modernorum curialium, pauca retexere de continentia tanti viri, et modestia singulari. Fuerat nempe filius illustris Comitis Petragoricensis, cujus Comitatus est in Acquitannia, celebris et famosus. In juventute factus orator egregius, advocacionibus causarum dedit operam,

¹ The word *Betrando* is inserted in a later hand, and the words “a *Betrando Sabînensi Episcopo*” are given in the margin.
² *thurribula* in MS.
³ *phialas* in MS.

et pro ingenii vivacitate, singularique facundia effectum est celebre nomen ejus; fiebatque concursus ad eum maximus eorum qui causas habebant, eo quod esset negotiorum optimus expeditor. Unde contigit eum plura lucrari cotidie, et incredibili auri quantitate donari. Sed tamen, licet patrimonium haberet satis opulentum, licet, ut dixi, incessanter sibi undique porrigeretur aurum, ipse tamen continue premebatur rei familiaris inopia, et ære semper alieno gravabatur. Admirans igitur cur hoc sibi contigisset, reputavit hunc quæstum reprehensibilem, damnabilem, et fallacem. Statuit ergo de cætero nullam causam favere, vel suscipere, nisi justam, et non pro pecunia declamare, sed pro caritate proximi causas perorare. Acciditque, postquam hoc propositum executioni mandasset, ut divitiis et bonis omnibus abundaret. Quamobrem ex post, cum factus fuisset Cardinalis, nunquam dona libenter suscepit, quæ donantem gravare possent. Et cum, pro pace inter Reges Angliæ et Franciæ reformanda, venisset in Angliam, visitatus ab amico suo Abbate Thoma in exenniis magnis et pretiosis, omnia recusavit accipere, præter fructus aut perdices, aut res quarum sumptus Abbatem non gravarent. Hæc idcirco de tanto viro scripsimus, ut demonstramus quanta modestia se continuerit et gubernaverit in pelago avaritiæ tempore sub eodem.

Igitur consummatis feliciter quæ ad confirmationem, examinationem, et benedictionem, spectabant Thomæ jam Abbatis, cœpit ipse ex nimio labore, solique mutatione, ac aeris inconsueti calore, graviter infirmari, ita ut de ejus convalescentia medici desperarent. Augebat quam maxime valetudinem et ¹ dysenteria, quæ pæne eum ad extrema perduxit. Lamentabantur ergo famuli, compatiebantur amici; sed et ipse Summus Pontifex, calamitati condolens tanti viri, omnem jussit suis ² physicis

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.

His great
celebrity
as a plead-
er in
those days,
accom-
panied with
great sums
paid as fees.
He be-
comes con-
vinced of
the unlaw-
fulness of
such gains;
and re-
solves to
undertake
no causes
except
such as
should be
based upon
justice, and
not to
plead for
money.
When he
afterwards
visits Eng-
land, he
refuses all
presents
from
Abbot
Thomas,
except
fruit and
game, or
mere trifles.
After his
benediction
Abbot
Thomas
becomes
seriously
ill.
Alarm
manifested
thereon;

¹ *dysenteria* in MS.

| ² *physicis* in MS.

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.

and soli-
citude
shown by
the Pope
for his
recovery.

He is for-
bidden to
drink
water.

Unexpect-
ed reco-
very of
Abbot
Thomas,
after drink-
ing putrid
water,
which has
been inad-
vertently
given him
to drink.

adhibere sollicitudinem circa eum; præcepitque ut quæcunque in Palatio haberentur, quæ proficere possent ejus solatio, liberalissime præstarentur. Astabant medici, qui etsi scirent se non posse curationem impendere, saltem diligentiam facerent in ægrotum; multa vetantes ex escis et potibus, quæ vel morbo officerent, vel molestias augmentarent; sed inter omnia potionem aquæ præcipue prohibebant.

Cumque diu in tanto ¹ languore cum morte luctatus fuisset, die quadam, dum sui in aula residebant ad prandium, supervenit quidam Canonicus, sibi notus, de Anglia, petens infirmi colloquium et aspectum. Quod cum obtinuisset, petiit ab ægrotto, prout moris est consolantium, qualiter se haberet. Ille vero, quem calor infirmitatis nimius, et ariditas vexabat gutturis, respondit se bene posse convalescere, si vellet ei Canonicus potum dare.—“Et ubi est,” inquit Canonicus, “potus, quem debeo dare vobis?” Stabat autem in camera quoddam vas plenum aqua, sed corrupta, vermicibus minutis plenum; quia illic aquæ servari non possunt ad horam æstivo tempore, præ nimio et distemperato calore, quoniam mox succrescent vermiculi, et inficient aquas haustas parum ante. Statim Abbas,—“Ecce!” inquit, “vas illud; da mihi bibere de eodem.” Cumque potasset inæstimabilem quantitatem, intumuit venter ejus, succreveruntque dolores nimii de potationis excessu; et jam inter angustias constitutus, cognovit se sibimet inordinato desiderio multipliciter obfuisse. Dimisso tandem Canonico, sancto suo Patrono supplicavit Abbas pro remedio de tantæ vexationis incommodo conferendo, et non multo post fatigatus, immo, superatus, a tribulatione malorum et dolorum, dormire cœpit. Canonicus vero, descendens, cum familiaribus de pluribus conferebat, et, inter cætera, quod ei petenti de aqua præfata potum dederit, inti-

¹ languore in MS.

navit. Quo audito, illi, velut amentes effecti,—"Heu!" inquit, "nostrum dominum occidisti, et nos in hoc "sæculo confudisti;" currentesque in cameram repererunt eum jam excitatum a somno, et hilariorem solito, ac vivaciorem. Interrogabant igitur qualiter se haberet,— "Ego," inquit, "ope beati Patroni nostri, Albani, convalui. Nempe in somno modo mihi apparuit, in similitudine illius venerandæ ¹ imaginis quæ stat supra magnum altare nostri Monasterii; et ² aperiens ventrem meum, totam aquam nocivam, quam potaveram, accurate satis expressit, dans mihi spem in proximo convalescendi." Et revera sic accidit, juxta verbum suum, ut de die in diem convalesceret, et cito sanitatem recuperaret. Mirumque in modum venter suus, qui ultra modum illo poculo parum ante inflatus fuerat, sic per istam visionem ³ recesserat, ut nihil omnino tumoris pristini appareret.

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.
—

He imputes
his reco-
very to
Saint Al-
ban, his
Patron.

De expensis electi in Romana Curia.

Et sciendum, quod præter expensas ejus versus Curiam, et redeundo, expendit in Curia pro negotiorum expeditione diversorum, et pro taxa primorum fructuum domus suæ, et quinque servitiis famularium, quorum quatuor ad Papam pertinent, et quintum ad Cardinales, quatuor millia florenorum, ⁴ qui faciunt de nostra moneta mille marcas. Et habuit duos terminos solutionis pecuniæ Domini Papæ, et duos terminos pecuniæ solvendæ Collegio. In prima vero solutione Papæ facta, fudit nongentos florenos, et pro servitio familiarium ducentos florenos. Pro secunda solutione, Cameræ Papæ solvit quingentos sexaginta florenos, et pro servitio familiarium centum quadraginta florenos. Pro prima quoque solutione facta Collegio, florenos

Large sums
of money
expended
by Abbot
Thomas,
on his visit
to the Papal
Court.

¹ *ymaginis* in MS.

² *apperiens* in MS.

³ *recederat* in MS.

⁴ Agreeing with "*floreni*."

- Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96. ———
- Insatiate avarice of the Papal Court.
- Indulgences obtained by him from the Papal Court.
- The sum total of the expenses of his journey remains unascertained.
- nongentos expendit, et pro servitio familiarium eorundem quinquaginta duos florenos. Secunda vice, solvit Collegio septingentos florenos, et pro servitio familiarium quinquaginta duos. In alias vero personas Curiae incredibile quantum expendit, nisi nota foret omnibus avaritia earundem. Expendit etiam pro Bullis suis, et Bullis conservatoriis, octoginta florenos; et pro Bulla dispensationis, ut monachi numero ¹ viginti possent celebrare, in anno vicesimo centum viginti sex florenos Curiae numeravit.
- Impetravit præterea indulgentias plenarias in extremis pro decem personis, quarum quædam fuere de suis monachis, quædam sæculares; pro quibus ² pependit centum et octo florenos.
- Expensæ vero sui itineris, ab egressu primo usque ad reditum, quæ verisimiliter propter diutinam infirmitatem suam ibidem graves fuere, præsentī libro non inseruntur, eo quod per incuriam scriptæ non fuerant, aut in factura præsentium sciri non poterant, memoria ejusdem Abbatis inde elapsa.

De subsidiis suorum subditorum.

- Subsidies granted him, in respect thereof, by the Abbey and its various Cells.
- Subsidia quæ suscepit, admodum exilia extitere, respectu magnarum expensarum quas fecerat, ut præfertur. De officiis Conventus sui Sancti Albani suscepit ³ ; de aliis personis in suo Monasterio ³ ; de Priore de Tynemutha ³ ; de Priore de Wymundham ³ ; de Priore de Bynham ³ ; de Priore de Belvero ³ ; de Priore

¹ Omitted with an hiatus, but reference to this passage.

written (xx.) in the margin, in a later hand. The words, apparently, "*tunc professi*" are also faintly written in the opposite margin, in

² *pendidit* in MS.

³ The sum is omitted in all these instances, with an hiatus.

de Walingforde ¹ ; de Priore de Hertforde ¹ Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.
¹ ; de Priore de Hatfeld ¹ ; de Priore de Bello Loco ¹ . De suo dominico, liberi tenentes et nativi sibi dederunt, prout mos exigit in installatione Abbatis cujuslibet, non excessive taxati, sed pie tolerati, non amplius quam quinquaginta marcas. Moderate sum received from his own freeholders and bondmen.

De ² redditu electi de Curia Romana, et homagio Regi Angliæ facto.

Postquam divina dignatione restitutus fuisset illi Abbot Thomas returns home, his death having been previously reported. potentiae qua posset equitare, maturavit reditum, ut suos consolaretur, qui a multis audierant quod pro certo mortuus fuerat, et sepultus. Post multas igitur laboriosas dietas, pervenit ad patriam, et divertit ad manerium suum de Tydenhangre, donec refocillatus tempus cerneret quo Monasterio praesentiam suam inferret.³

veniens, et cum processione solenni susceptus est. On his arrival at the Abbey, the Obedientaries resign their keys, which are returned to them. Demonstratisque et lectis Bullis suis, Obedientarii, prout moris est, posuerunt claves obedientiarum suarum ad pedes ejus; sed ille, pro tunc nihil innovare vel mutare decernens, jussit ut singuli reciperent claves suas. Peracto Capitulo, suscepit omnes in osculo in ejusdem domus ostio, ut est antiquissima consuetudo, et sic in cameram secessit Abbatis. Non multo post Regem He does homage to the King, and receives his temporalities. adiit, cui homagium modo consueto fecit, et ab eo temporalia sua cepit. Rex autem Edwardus, dictus "de Wyndeshores," considerans personae ejus elegantiam, vultus dignitatem, gestus facetiam, verborum comitatem, in amorem allicitur viri tantis dotibus decorati. Honour shown to him by King Edward, for Cui exposit in omni vita sua honorem exhibuit, et

¹ The sum is omitted in these instances, with an hiatus.

² *redditu* in MS.

³ This hiatus occurs in the MS. The opening words of the sentence have been omitted.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.
 the rest of his life. He afterwards makes him a member of his Privy Council. Taking leave of the King, he returns to the Abbey.

favorem impendit in omnibus agendis suis; et licet delatione susurronum vel detractorum, in ejus absentia, contra eum postea quandoque commotus esset, tamen mox eo viso, quotiens ad excusandum se venisset, oblitus est totius commotionis, et irascebatur hiis qui eum commoverant contra virum. Nempe postea, tantum fisus est in ejus prudentia, ut eum Privato Consilio suo acciperet. Sed hæc ex post plenius elucescent.

Abbas igitur licenciatus a Rege, cum persolvisset feoda Camerario Regis, et Marescallo ejus, centum solidos, quinque marcas et dimidiam, ad Monasterium est regressus.

De dispositione Cella de Tynemutha, ratione electionis prædictæ in Curia Romana vacantis, eidem electo gratiose concessa.

The first-fruits of the Cell of Tynemouth, alleged to have been vacated by Abbot Thomas, as its Prior, are claimed by the Nuncio, in behalf of the Pope.

Per idem tempus, Nuncius Domini Papæ, dictus "Magister Hugo Peregrin," cœpit intromittere de bonis Cella nostræ de Tynemutha, ratione vacationis, confirmationis, et benedictionis, Abbatis Thomæ in Curia; et petere a Fratре Clemente de Whatamstede, nuper facto Priore per eundem Abbatem, primos fructus ipsius Prioratus, per censuras maximas, acsi idem Prior electivus fuisset, vel alias per collationem inde factam perpetuus extitisset. Nempe cum dudum compromissarius Thomas Aylesbury electionem hoc modo pronunciasset,—

"Nos eligimus Fratrem Thomam de la Mare, Priorem de Tynemutha, et cætera," notarii eadem verba in decreto electionis fecerunt deferri ad Curiam captiosam; ubi mox audito hoc verbo, responsum est a Cardinalibus,—"Ergo vacat Prioratus." Qua occasione, licet minima, fusa est immensa ¹pecunia, priusquam dicta Cella stare posset in libertate pristina. Nam Abbas, cum

Abbot Thomas obtains from the

¹ *pecunia* in MS.

videret Cardinales et quosdam de Curia diligenter attentos ad audiendum et videndum cuinam Papa provideret de illo Prioratu, Papam ¹ supplex adiit, et ab eo Bullam impetravit de licentia conferendi dictum Prioratum uni de suis monachis ea vice; et ea occasione servatus est locus ille a prædationibus ² Harpyiarum. Cujus quidem Bullæ tenor sequitur, in hæc verba.—

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.

Pope, leave
to present
one of his
monks to
the Priory
of Tyne-
mouth.

Bulla Domini Papæ super materia prænotata.

“ Clemens, Episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio,
 “ Thomæ, Abbati Monasterii Sancti Albani, ad Romanam
 “ Curiam nullo medio pertinentis, Ordinis Sancti Benedicti,
 “ Lincolnensis Diœcesis, salutem et Apostolicam benedictio-
 “ nem. Religionis zelus, sinceræ devotionis affectus, quem
 “ ad nos et Romanam geris Ecclesiam, non indigne merentur
 “ ut illam tibi gratiam libenter concedamus, per quam alii sub
 “ regulari observantia virtutum Domino famulanti te valeas
 “ reddere gratiosum. Cum itaque nuper de persona tua, nobis
 “ et Apostolicæ Sedi, tuis exigentibus meritis, accepta, Monas-
 “ terio Sancti Albani, præfatæ Sedi immediate subjecto, Or-
 “ dinis Sancti Benedicti, Lincolnensis Diœcesis, tunc vacanti,
 “ duxerimus providendum, præficientes te eidem Monas-
 “ terio in Abbatem; et propterea, Prioratus Conventualis de
 “ Tynemutha, dicti Ordinis, Dunelmensis Diœcesis, a dicto
 “ Monasterio dependens, et per ipsius Monasterii monachos
 “ solitus gubernari, quem hujusmodi provisionis tempore ob-
 “ tinebas, sicut adhuc obtines, quamprimum administra-
 “ tionem bonorum dicti Monasterii, vigore provisionis hujus-
 “ modi, fueris pacifice assecutus, vacare ³ speraretur,—Nos,
 “ tuis in hac parte supplicationibus inclinati, conferendi hac
 “ vice auctoritate nostrâ Prioratum prædictum, cujus, ut
 “ dicitur, Priores, qui pro tempore fuerunt, in eo poni, et ab
 “ eo revocari, possunt, et consueverunt, ad nutum seu volun-
 “ tatem dicti Abbatis Monasterii, qui est pro tempore, cum
 “ ipsum præmisso modo vacare contigerit, cum omnibus juri-
 “ bus et pertinentiis suis, uni ex Monasterii præfati monachis
 “ idoneo, ordinem ipsum expresse professo, quem duxeris
 “ eligendum, ipsumque inducendi, per te vel alium, seu alios
 “ in corporalem possessionem dicti Prioratus, juriumque, et

Bull of
Pope Cle-
ment VI.,
granting
the same.

¹ *supplex* in MS.

² *Arpyiarum* in MS.

³ *spereretur* in MS.

¹ *idoneo* in MS.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.

“ pertinentiarum ipsius, et defendendi inductum, amoto exinde
 “ quolibet detentore, faciendique ipsum ad dictum Prioratum,
 “ ut est moris, admitti, necnon sibi de ipsius Prioratus fruc-
 “ tibus, redditibus, proventibus, juribus, et obventionibus uni-
 “ versis, integre responderi, contradictores per censuram eccle-
 “ siasticam, appellatione postposita, compescendo, non obstan-
 “ tibus quacunque reservatione generali vel speciali de dicto
 “ Prioratu forsitan facta, et quibuscunque statutis et consuetu-
 “ dinibus Monasterii, ac Prioratus, et Ordinis, prædictorum,
 “ contrariis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quacunque
 “ firmitate alia, roborata; seu si aliqui super provisionibus sibi
 “ faciendis de prioratibus, dignitatibus, personatibus, adminis-
 “ trationibus, officiis, ac aliis beneficiis ecclesiasticis in illis
 “ partibus, speciales vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum
 “ ejus, litteras impetrandi, etiamsi per eas ad inhibitionem,
 “ reservationem, et decretum, vel alias quomodolibet, sit pro-
 “ cessum; quibus omnibus dictum monachum in assecutione
 “ dicti Prioratus volumus anteferri; sed nullum per hoc eis,
 “ quoad assecutionem prioratum, dignitatum, personatum,
 “ administrationum, officiorum, aut beneficiorum, aliorum præ-
 “ judicium generari; seu si Abbati qui est pro tempore, et
 “ dilectis filiis dicti Monasterii, ac ejusdem Prioratus, Conven-
 “ tibus, vel quibusvis aliis, ¹ communiter vel divisim, a prædicta
 “ sit Sede indultum, quod ad receptionem vel provisionem ali-
 “ cujus minime teneantur, et ad id compelli, aut quod inter-
 “ dici, suspendi, vel excommunicari, non possint; quodque
 “ de hujusmodi prioratibus, dignitatibus, personatibus, ad-
 “ ministrationibus, officiis, aut aliis beneficiis ecclesiasticis,
 “ ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, vel
 “ quamvis aliam dispositionem, conjunctim vel separatim
 “ spectantibus, nulli valeat provideri per litteras Apostolicas
 “ non facientes plenam ac expressam, ac de verbo ad verbum,
 “ de indulto hujusmodi mentionem; et qualibet alia dictæ
 “ Sedis indulgentia, generali vel speciali, cujuscunque tenoris
 “ existat, per quam, præsentibus non expressam, vel totaliter non
 “ insertam, effectus hujusmodi nostræ gratiæ impediri valeat
 “ quomodolibet, vel differri, et de qua ² cujusque toto tenore
 “ habenda sit in nostris litteris mentio specialis; plenam et
 “ liberam tibi tenore præsentium concedimus facultatem. Nos
 “ enim irritum decernimus, et inane, si secus super hiis a
 “ quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter conti-
 “ gerit attentari. Datum Avinionia, tertio Idus Augusti, Pon-
 “ tificatus nostri anno octavo.”

¹ *comuniter* in MS.

| ² Sic in MS.

*Breve comminatorium Regis Angliæ Collectori Domini
Papæ de materia prænotata.*

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.

Hæc ideo scripsi, ut caveant posteri de Prioribus Cellarum in electionibus facere mentionem, quia perdere plura possunt per hujusmodi occasionem.

Caution as
to mention
of Priors
in the
election of
Abbots.

Ope tandem Regis, a cœptis destitit Magister Hugo Peregrinus, hujusmodi Regis littera sibi directa, et auctoritate Bullæ præfatæ.--

“ Rex Magistro Hugoni Peregrino, Nuncio Domini Summi Royal
“ Pontificis in Anglia, salutem. Licet Prioratus de Tyne- Letter,
“ mutha Cella Abbathia de Sancto Albano existat, ac Priores warning
“ Prioratus prædicti, qui pro tempore fuerint, per Abbatem the Papal
“ Abbathia prædictæ ad voluntatem suam removendi existant, Nuncio no
“ et semper hactenus remoti fuissent; ita quod nec nos, nec longer to
“ aliquis alius, proficuum aliquod ratione alicujus vacationis persist in
“ Prioratus illius reportare debeamus, nec consueverimus, vos exacting
“ tamen, prætendentes Prioratum prædictum in Curia Romana, first-fruits
“ per confirmationem, et sacræ benedictionis muneris colla- of the Prior
“ tionem, Thomæ de la Mare, qui Prioratum prædictum de mouth.
“ voluntate nuper Abbatis Abbathia prædictæ occupavit, in
“ Abbatem loci prædicti, in Curia Romana factam, in ipsa
“ Curia vacasse, quam magnam pecuniæ summam pro primis
“ fructibus ipsius Prioratus, ratione hujusmodi vacationis
“ Prioratus ejusdem, per censuras vestras de Clemente de
“ Whathamstede, qui dictum Prioratum ad voluntatem ipsius
“ nunc Abbatis jam occupat; (acsi idem Prior electivus, vel
“ alias per collationem sive præsentationem inde factam per-
“ petuus, fuisset, cum non sit;) levare nitimini, in ipsius Priora-
“ tus deteriorationem, ac depauperationem manifestam,—Nos,
“ advertentes quod idem Prioratus unum de fortioribus forma-
“ liciorum nostrorum in Marchia Scotiae, contra hostiles invasio-
“ nes Scotorum, inimicorum et rebellium nostrorum, existit;
“ quodque idem Prioratus, durante guerra inter nos et dictos
“ inimicos nostros, de possessionibus suis, eum sufficient, prout
“ totis temporibus, a tempore guerrae inter nos et progenitores
“ nostros, quondam Reges Angliæ, et ipsos de Scotia motæ, de
“ hominibus et victualibus contra hujusmodi hostiles inva-
“ siones muniri consuevit; et quod omnes possessiones præ-
“ dictæ ad hujusmodi onera supportanda, atque auxilio nostro,
“ modernis temporibus sufficere non possint: et volentes eo
“ prætextu pro communi utilitate regni nostri Angliæ, ac sal-
“ vatione Marchiæ prædictæ, hujusmodi voluntarie oppressione

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96. —

“ Prioratus prædicti remedio occurrere ¹ opportuno ; præsertim
 “ cum vacatio de dicto Prioratu dici non debeat, ex quo Prior
 “ ejusdem in eo non habet titulum ; vobis districte præcipimus.
 “ firmiter injungentes quod ab hujusmodi impositionibus præ-
 “ dicto nunc Priori ea occasione de cætero inferendis penitus
 “ desistatis ; et si quid contra dictum Priorem, occasione
 “ præmissa per vos, seu aliquem de vestris, attentatum fuerit
 “ in hac parte, id sine dilationis diffugio revocetis, ne mate-
 “ riam habeamus ad vos ex hac causa graviter capiendum.
 “ Teste Rege, *et cætera.*”

Hac occasione facta est pax ecclesiæ Dei, videlicet, Cellæ illi.

Qualiter memoratus Abbas Cellas suas primitus visitavit, et reformandas ² feliciter ³ reformavit.

After some years, Abbot Thomas visits the various Cells of the Abbey of St. Alban's. He deposes the Prior of Bynham.

Postquam per annos aliquot domi resedisset, ad cognoscendum statum Monasterii, visitato prius loco principali, decrevit consequenter visitare Cellas suas, ut membra ³ corpori ⁴ corresponderent. Et quidem apud Tynemutham fere per annum moram traxit ; dehinc rediens, Belverum visitavit, videlicet, Cellam suam ; postea, Prioratum de Wymundham, deinde Prioratum de Bynham ; ubi Priorem, Adam de Neuwerchia, quem dudum de ⁵ Prioratu transtulerat, et præfecerat apud Bynham, deposuit pro quibusdam causis.

Homagium quoque apud Tynemutham solummodo suscepit.

He receives homage from only the homagers of

Homagium hominum suorum, ⁶ quæ cuilibet debentur domino capitali, non suscepit tempore suo toto, præterquam hominum suorum Prioratui de Tynemutha sub-

¹ *oportuno* in MS. The passage appears to be corrupt.

² *feliciter* in MS., by inadvertence.

³ Omitted in the text ; but supplied in the margin, in a later hand.

⁴ *coresponderent* in MS.

⁵ That of the Monastery of St. Alban's, is meant.

⁶ Agreeing with “*homagia*” understood.

jectorum; et ab hiis quidem suscepit homagia, ne ne-
scirent se subjectos Abbati de Sancto Albano; quia id
genus hominum libenter et leviter rebellare suis domi-
nis consuevit. Ab aliis autem non suscepit, aspiciens
a longe quæ facere in futurum profuit, et quid cavere
necesse fuit. Quia meditabatur domui suæ plura ad-
quire de tenentibus suis et homagiariis, quæ nullo
modo adquisivisset, si suorum homagia suscepisset,
homagia suscipere recusavit: et quia homagiariorum suos
in suis placitis, post factum homagium, defendere
debuisset.¹

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.

the Priory
of Tyne-
mouth.

For pru-
dential
motives,
he forbears
to receive
homage
from his
other ho-
magers.

Qualiter ² *certitudinem Consuetudinarii sui, prius
incerti, de Divino Officio fecerat; plures histo-
rias* ³ *abbreviavit, permutavit, et emendavit; Came-
ram Conventus augmentavit, et æqualiter divisit.*

Domi igitur constitutus, cœpit per exempla bono-
rum operum subjectos trahere ad religionis amorem,
docens quæ debuit, et faciens quæ ipse docuit, ne
posset in aliquo reprobis inveniri. Et quia multa
discrepabant in ordinatione Divini Servitii, propter per-
plexitatem veteris Consuetudinarii, qui paucos perfec-
tos reddebat in cognitione Servitii, prima cura fuit
sibi novum edere Ordinale, per quod facile cuncti
possent cognoscere qualiter Servitium Divinum ordinare
deberent, et alii ab aliis non discreparent.

Abbot
Thomas
next pub-
lishes a new
Ordinal
for the re-
gulation of
Divine
Service.

Vivacitatem ejus ingenii conjicere potest lector
attentus in quatuor Capitulis de Festis occurrentibus,
et regulis per eum editis, quibus necessarie luculenter
et breviter comprehendit dubia, declarat obscura, et
indicat per totius anni circulum facienda. Constitu-

Skill ma-
nifested by
him in some
of his al-
terations
in the
mode of

¹ A large portion of a column | in the margin, in a later hand.
(fol. 236 a) is here left vacant.

³ *abbreviavit* in MS.

² Omitted in the text, but inserted

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96. — performing Divine Service. Bad style of the Abbey's Psalmody thereto. The Histories of many Saints are withdrawn by him, and others substituted. Three Lessons of St. Benedict established. His attention to the wants of the brethren; and his great humanity to the sick and the leprous.

tiones quoque fecit ad honorem Dei principaliter; quibus amputavit preces,—“Ego dixi,” quæ solebant ad omnes Horas dici; ut Conventus pausam faceret in quolibet versu Psalterii ad Matutinas et Horas, quæ per notam dicuntur; in qua pausa posset dici—¹“Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.” Nam antea, more fabricorum qui ferrum ignitum ferunt, cantabatur Psalmodia sine requie, sine pausa; quod zelatori sanctæ religionis videbatur absurdum.

Et quia multi viri habiles, propter multipliciter Historiarum quas oportuit eos post ingressum religionis reddere, a nostro Ordine se subtraxerunt, delevit multorum Sanctorum Historias proprias; eo maxime, quia quicquid habebatur in Responsoriis et Antiphonis, in eorum Legenda plenius legebatur. Ordinavitque ut pro talibus Historiis cantarentur Historiæ de communi. Ordinavit præterea, ut singulis septimanis fierent tres Lectiones de Sancto Benedicto, quotiens extra Adventum et Quadragesimam, non impediens festivitibus, ejus Commemoratio fieri potuisset.

Pro necessariis etiam fratrum sollicitus, ordinavit ut fratres singuli pro rebus necessariis perciperent usque ad summam viginti quatuor solidorum, non in pecunia, sed valore. Infirmorum quoque curam semper habuit; quos in persona propria frequenter visitare et confortare solebat, non abhorrens eorum ²incommoda vel inhonesta, sed etiam, si opus esset, ipse primus, et præ aliis familiaribus, si eos vomitus pati contingeret, vasa supponere, capita manu firmare, et infici viscosa materia, non refugeret: pro quibus et Capitulum in Constitutionibus, plenum discretione et misericordia, excogitavit. Leprosorum quoque non refugit audire confessiones, sed constanter ³earum halitus pertulit, et horrida spiramenta.

¹ Luke i. 28.

² *incomoda* in MS.

³ In reference, probably, to the word “*confessiones*.”

Ordinavit et alia multa in eisdem Constitutionibus, et quibusdam aliis exposit per eum editis; quibus existimabat Dominum placari, Dei servitium ampliari, et subditos in omni perfectione instrui et confirmari posse.

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.

Other ordinances in his Constitutions.

De ordinatione perutili memorati Abbatis,¹ plurimum concernente relevationem sui Conventus.

Interea videns Thomas Abbas indigentiam Conventus sui, et rei familiaris penuriam, tam pro eorum relevatione quam quiete, statuit partem eorum meliorare, ut in esculentis et poculentis uberius, lautius, et laudabilius, serviretur eisdem, adjiciens quædam prædia parti Conventus, et remittens quædam, quæ quidam de suis prædecessoribus vendicaverant ab eisdem; unde pars Conventus multipliciter melioratur; prout patet in ordinatione quam fecit de hac materia anno Domini millesimo trecentesimo sexagesimo tertio, infra hoc, ² quinquagesimo primo folio, et cæteris, plenius annotata.

He adds materially to the comforts of the brethren, in increasing their food and drink.

De ordinatione præfati Abbatis ³commodum et honestatem sociorum Prioratus de ⁴Reddeburna, et sociorum inibi commorantium, multipliciter concernente.

Spiritu ductus pietatis, fecit et aliam ordinationem pro Conventu suo, et hiis præsertim qui cursum capiunt ad Redburnam, pro quorum sustentatione nihil ab antiquo providebatur, nisi prout in domo eis fuerat deservitum; et ita de eodem servitio ibidem eisdem fuerat ministratum. Unde fratres ibidem semper mo-

He also relieves the distressed state of the brethren, when taking their

¹ *sum* is inserted before this word; evidently in error.

² Folio 250 b. of the present MS.

³ *comodum* in MS.

⁴ *redd*^o in MS.

Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.

turn of residence at the Priory of Redburn. The former supply of food from the Monastery to the brethren at Redburn, sent to them cold, and comparatively worthless, if sold within the town.

Two fag-gots daily already granted by Abbot Michael, at certain seasons.

Additional grant of fuel by Abbot Thomas.

rabantur in magno domigerio ; cum quidam pro eorum sustentatione ab amicis suis invecunde et illicite mendicare compellebantur, nonnulli vero res suas necessarias venditioni exponere cogeabantur ; ad magnum religionis scandalum et dedecus, et animarum periculum manifestum.

Nam si dies carniū extitisset, nihil receperunt de coquina pro suo generali, nisi frixuram, et de quali Conventui serviebatur ; unde si quando expectassent illud servitium, frigidum fuit, et nullius valoris, præ mora deportationis : si apud Sanctum Albanum, prout consueverunt sæpius, frixuram exponere venditioni voluissent, parum et non correspondens eorum victui reportabatur ; et erat miseria utrobique. Igitur Dominus Thomas, tantæ fratrum penuriæ condolens, subscriptam fecit ordinationem pro eodem loco, ad loci meliorationem, solatii continuationem, et fratrum honorificam exhibitionem. Et insuper, sequens vestigia prædecessoris sui, piissimi patris, Abbatis Michaelis, (qui ordinavit, unanimi assensu Conventus, ut fratres ibidem perciperent, a Festo Omnium Sanctorum usque ad Festum Purificationis Beatæ Virginis, quolibet die duos fagettos pro camino in aula, de provisione et cariagio Camerarii, qui pro tempore futurus esset, qui non expenderentur in usus alios, nec alibi quam in aula,) iste superaddens, de communi consilio ordinavit, ut perciperent iidem fratres, ibidem existentes, sexdecim carectatus focalis ad Festum Sancti Michaelis, ipsius Camerarii deliberatione et cariagio cariandi ; et Camerarius de fagettis in posterum quietus esset.

De donis ¹ *Prioratui de Reddeburna per memoratum* Thomas, 30th Abbot. A.D. 1349-96.
Abbatem liberaliter collatis, et gestis ejusdem
frequenter in perhendinatione ejus communiter
usitata.

Domui de Redburna dedit plura, puta, vestimenta, calices, tabulas, argenteas ² phialas, ³ cochlearia, vasa, mappas, tapetum, ⁴ id est, dorsale, cum pulvinaribus et bancalibus, pro aula vel camera; cum libris, videlicet, Gradali; et Legenda plenaria de Sanctis quibus per anni circulum celebramus. Dedit et ad ornatum altaris ibidem cortinas de rubeo panno serico, cum auristragulato, et pannum pro fronte altaris, de eadem secta: lintheaminaque pro altari, cum pretiosis frontellis et apparatu pro altari in Quadragesima, illi loco providit.

Construxit insuper novam domum, ⁴ id est, privatum dormitorium, vel secessum, pro fratribus ibidem commorantibus, et latrinam pro seipso; quia prius una domus tantum capiebat eum et fratres ibidem, unde ipsi quandoque pro sui præsentia ad necessaria erubescabant accedere. In loco vero ubi fuit prius latrina communis, fecit, in altum porrectis parietibus, pulchram domum, cum fenestris in tribus partibus, in qua possent reponi panni vel vestes ejus, librique, cum ⁵ suppellectili, pro tempore moræ suæ; et in qua posset habere secretum studium, quotiens eum ad studendum accedere delectabat. In illo namque loco specialiter perhendinare dilexit, quotiens in partibus extra Monasterium moram facere statuisset: quia revera, prout sæpius asseruit, videbatur sibimet desolatus, et quasi sine lætitia, quotiens monachorum multitudine caruisset. Et quidem in illo ⁶ loco constitutus conversabatur ita

Numerous other gifts presented by Abbot Thomas to the Priory of Redburn.

He provides separate necessities at that Priory.

On the site of the former common necessary, he builds a handsome room, for a study and wardrobe.

His great fondness for the Priory as a place of retirement.

¹ *et Prioratus* in MS. : it is the writing of, evidently, an ignorant scribe.

² *fiolas* in MS.

³ *cochlearia* in MS.

⁴ *i* in MS.

⁵ *suppellectili* in MS.

⁶ Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.
—

Instances
of his ur-
banity and
kindness,
when in
residence
at Red-
burn.

familiariter inter fratres, et ita jocundum se exhibuit, ut ejus præsentia onerosa nemini videretur. In nullo fratrum consuetum solatium minuebat, in nullo eos ratione suæ præsentiaæ artare volebat, nisi ut redirent ad cœnam vel prandium tempestive. Qui si quando decepti fuissent de hora refectionis, et tarde redissent, eos non rustice, ¹ non proterve, volebat corripere, sed vultus et verborum urbanitate eos ad servandum compulit tempus ejus, per pœnam pro vino solvendi. Nec per moram suam locum gravari voluit, quippe qui nihil exegit in hebdomada pro Priore et tribus fratribus, præter quinque solidos; cum ipsemet ordinaverit quod ipsi quatuor possent expendere in coquina sex solidos hebdomadatim.

Herebuilds
the Chapel
of St.
James, at
Redburn,
when
burnt.

Capellam Sancti Jacobi, quæ situatur infra clausum Prioratus, per ignem conflagratam, et multis annis desolatam, reædificari fecit: quam et jussit postea per Archiepiscopum Agathensem honorifice dedicari.

Continuatio materiae prænotatae.

When at
Redburn,
he would
rise long
before
Matins,
without
awaking
the other
brethren.

Always
ready, if
necessary,
to ring the
bell for
Divine
Service.

In tempore vero quo apud Redburnam moram traxit cum sociis, ante Matutinas frequenter, et pene cotidie, surgere consuevit, nullum devigilando, nullum inquietando, donec tempus esset pulsandi ad Matutinas, licet sæpius per duas aut tres horas tempus Matutinarum prævenisset; quo tempore in devotionibus et afflictionibus perseverare solebat. At ubi tempus fuit pulsandi ad Matutinas, si nullus adesset qui pulsare posset, ipse manu sua signum pulsare consuevit. Ita faciebat ad Vesperas; cum de Psalterio, quantum videbatur, ruminasset, pulsavit aut pulsare fecit. Ad Completorium quoque tres ictus fieri fecit in campana, more Monasterii; faciens tres orationes, et dicens ² Salutationes

¹ "Nota urbanitatem pii patris."
—Marginal Note, in a later hand.

² "Ave Maria, etc.," Luke i. 28.

Angelicas in Capella. Ad quas quidem orationes ipse, manibus suis, prout fit in Conventu, simul percussis, erigendi fecit signum. Antiphonam quoque de Sancta Maria, post Completorium, cantari fecit ibidem. Ibi etiam in Festis Principalibus, et Festis Caparum, ac in Dominicis, Missas cum nota solemniter fecit decantari; multum gaudens modulatione suorum monachorum, quibus æstimabat optimos cantores comparari non posse.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

His prefer-
ence for the
singing of
his own
monks.

Qualiter religionem de Pratis, in moniales et sorores primitus divisam, in moniales solummodo commutavit, regulam et regulares observantias eisdem limitavit, libros contulit pro Divino Servitio persolvendo, jura et libertates earundem renovavit.

Ancillarum Dei, sororum de Pratis pauperum, et monialium ibidem, curam habens, ne per oblivionem veniret in dubium quid de Monasterio consueverunt percipere, fecit diligenter inquire quid eis antiquitus debebatur; quas portiones jussit in Registro suo scribi, ne per oblivionem de illis dictæ dominæ aliquo tempore fraudarentur.

He causes
enquiry to
be made as
to the al-
lowances
due from
the Monas-
tery to the
inmates of
St. Mary
des Prez.

Et quia in eodem loco de Pratis habebantur duæ sectæ, scilicet, monialium et sororum, et neutra sectæ consensit alterius, statuit ut secta sororum transiret in sectam monialium, si sic vellent; et, quod secta sororum ¹fatisceret, nulla ad eam de cætero recipienda; sed quæ vellent locum incolere in posterum, literatæ fierent moniales. Nempe et ipsæ moniales pro magna parte primitus illiteratæ fuerunt, et servitium nullum dixerunt; sed in loco cujuslibet Horæ certas Orationes Dominicæ et ²Salutationes Angelicæ. Ordinavit igitur, ut servitium præsentis ³addicerent, et futuræ, et, Horas diurnas, pariter et nocturnas, obser-

He enacts
that literate
nuns only,
and not
sisters,
shall from
henceforth
be admitted
at St. Mary
des Prez;
the nuns
having hi-
therto been
illiterate.

¹ *fatesseret* in MS.

² *Luke* i. 28.

³ *addicerent* in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

He supplies
them with
Ordinals
for the re-
gulation of
Divine Ser-
vice, but at
the Monas-
tery's ex-
pense.

List of the
Ordinals so
given;
being not
his own
property,
but that of
the Monas-
tery.

All nuns
from
thence-
forth, in
writing, to
profess the
Rule of St.
Benedict.

Abbot
Thomas is
President

vando in choro, de die et de Dominica servitium dice-
rent sine nota, cum Officiis Mortuorum certis temp-
oribus decantandis. Et quia non habebant libros ad
dicendum vel cognoscendum servitium, dedit eis libros
Conventus de custodia Præcentoris, Portiforia, videlicet,
vel Ordinalia, ad numerum sex vel septem; licet Con-
ventus hoc moleste ferret, et diceret non debere
fieri sacrificium de rapina, sed justius debuisse eum de
sua portione providisse, vel coemisse necessarios alibi
libros eis.

Tituli librorum isti sunt:— Ordinale sine titulo,
quod ¹ Sub-cellarius solebat habere, Ordinale quod
jacebat in Capella Dormitorii, pro hiis qui non inter-
fuere Matutinis, Ordinale de dono Alexandri Dyper,
Ordinale de dono Walteri Eleemosynarii, Ordinale Jo-
hannis Merdeley, Ordinale de dono Garini Abbatis,
Ordinale ². Igitur licet in hac parte piam
habuerit intentionem, multorum de præsumptuositate
accusationem ³ sustinuit.

Ne vero moniales incircumspecta gauderent licentia,
ordinavit ut omnes advenientes de cætero Regulam
Sancti Benedicti profiterentur in scriptis; et expresse in
præsentia Archidiaconi Sancti Albani, Missam solem-
niter celebrantis, vel alterius monachi, per Abbatem
directi ad accipiendum hujusmodi professionem. Regu-
lam insuper eis fecit.⁴

*De gestis et Constitutionibus memorati Abbatis, dum
Præsidentis Capituli Provincialis extiterat, editis
et promulgatis.*

Hic Abbas, anno prælationis suæ tertio, factus
est Præsidentis Capituli Generalis; licet non deesset sibi

¹ *Sub-celerarius* in MS.

² The name of the former donor
is not inserted.

³ Omitted in the text, but inserted
in the margin, in a later hand.

⁴ "*Anglico ydionate inferius in-
serta*" is written in the margin, in
a later hand. It does not appear in
the volume, as it now exists.

auctoritas præsidendi, cum per mortem Domini Michaelis Abbatis, prædecessoris sui, qui summus fuit Præsidens, sibi præsentia devolveretur. In quo gradu positus, zelum religionis stricte retinens, Constitutiones edidit, ad honorem Dei, et utilitatem omnium Nigrorum Monachorum Generali Capitulo subditorum, ut in ¹ Consuetudinario suo, ² et aliis libris loci suis, infra hoc libro, folio *et cætera*, conscriptis lucidius apparet.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

of a General Chapter of the Benedictine monks, A.D. 1351, and publishes Constitutions on the discipline of the Order. For his excessive zeal he is held in veneration by all, in fear by many.

Laboribus et expensis non pepercit, dummodo prava posset corrigere, excessus destruere, abusiones excidere, et in viam devia revocare. Itaque pro zelo justitiæ, pro religionis executione, pro titulo sanctitatis eximie, venerabatur ab omnibus, et a pluribus timebatur.

Qualiter monachos Cantuarie rebellantes ad Capitulum Provinciale venire coegit.

Dum Præsidentis fungebatur officio, monachos Ecclesiæ Christi Cantuarie, detrectantes ad Capitulum Generale accedere, propter quasdam libertates quas pro se allegabant, impetrato super hoc mandato Romanæ Curie, et declaratione Constitutionis Benedictinæ, citari fecit per quemdam de familiaribus domus suæ; qui contumeliis affectus, cæsus alapis, missus est in carcerem per famulos Prioris ibidem.

The Monks of Christ Church, Canterbury, refuse to attend the General Chapter; and his messenger is imprisoned by the Prior's servants. Edward, Prince of Wales, rebukes the Prior for the disrespect thus shown to Abbot Thomas, as President of the Chapter.

Accidit eo tempore, Dominum Edwardum Principem venire Cantuariam, et audire de violentia facta famulo supradicto; qui, exinde commotus horribiliter, — “ Per Sanctam Mariam,” ait, “ ego deliberabo eum.” Igitur occurrenti sibi Priori dedignabatur verbum salutationis facere, sed mox cur famulum Abbatis de Sancto Albano injuste tractaverit et ³ incarcerationit

¹ See pp. 418-466, *post*.

² This and the three following words are omitted in the text, but

inserted in the margin, in a later hand.

³ *in carceravit* in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

The Prior
makes pay-
ment to the
Abbot and
his servant,
by way of
amends.

The Prior
and Con-
vent of
Christ
Church
send two
proctors to
the General
Chapter.
John, Duke
of Lancas-
ter, inter-
cedes at the
Chapter for
the monks
of Canter-
bury, and
joins the
fraternity.

The monks
of Canter-
bury after-
wards
obtain the
privilege of
exemption
from at-
tendance at
the General
Chapter of
the Order.
Abbot
Thomas
aids
Richard.

turbide inquisivit. Prior vero, vehementer territus, humiliter promisit emendas Abbati, sive famulo, per ejus arbitrium faciendas. Quo responso mitigatus, Princeps consuluit ut Abbati satisfaceret. Qui obtulit Abbati pro emendis centum marcas, et læso famulo dedit ¹ viginti marcas, pro injuriis irrogatis. Sicque factum est, quod servus Abbatis parum læsus rediit, sed ditatus.

Videntes igitur Prior et Conventus Abbatem Sancti Albani tantæ æstimationis esse penes Regem et Principem, submiserunt se humiliter Præsidenti, Abbati, videlicet, mittentes duos de venerabilibus personis domus suæ ad Capitulum Generale; qui, procuratorum fungentes officio, Prioris Cantuariæ ea vice absentiam excusarent. Ad quod Capitulum venit Dux Lancastriæ Johannes, Regis filius, cum multis nobilibus, rogans Abbatem ut bene ageret cum Cantuaritis, et facete tractaret eosdem. Quod Abbas promisit se incunctanter facturum. Suscepit ergo ibi Dux Lancastriæ fraternitatem Generalis Capituli, quam postulaverat, cum summa devotione. Monachi vero Cantuariæ, honestissime ab Abbate tractati, et ab eo comminati, expletis diebus Capituli, ad propria, licet parum ² hilares, recesserunt.

Sed quicquid in hac parte fecit Abbatis nostri diligentia, amisit aliorum Præsidentium exposit ³ negligentia. Nam Cantuaritæ, mittentes ad Curiam, impetraverunt Privilegium, ne compelli possent ad Capitulum Generale: ex quo facto patet animositas Abbatis nostri, qui solus perduxit ad effectum quod omnes Præsidentes, præ nimietate expensarum, manuteneere timebant. Et revera, facilius est sustentare constructa quam construere inconstructa. Ipse etiam, dum Præsidens existebat, Magistrum Ricardum Fiz-

¹ Omitted in the text, but inserted
in the margin, in a later hand.

² *hillares* in MS.

³ *negligentia* in MS.

Rauf, Archiepiscopum Armachanum, in causa Dei, ut credimus, contra Fratres dimicantem, collecta juvit¹ pecunia, plus de suo conferens quam omnes alii conferebant.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

—
Fitz-Ralph
against the
Friars.

De pluribus Monasteriis per memoratum Abbatem, ad instantiam Regis et aliorum dominorum, laudabiliter² visitatis.

Tantam autem gratiam donavit Dominus Abbati memorato, ut in omni vita sua, propter opinionem sanctitatis, et religionis observationem sanctissimam, doctrinaeque scientiam, a cunctis, tam monachis quam caeterarum religionum professoribus, pro speculo haberetur; saecularesque potestates felices se reputabant, qui tanti viri familiaritate perfrui potuerunt. Ipse quoque Rex Edwardus illustrissimus ejus mores amplectabatur, et virum pro tot virtutibus venerabatur; unde contigit quod eum ad reformandam religionem, pene collapsam in magnis Monasteriis pertinentibus Regis ad-vocationi, praeligeret; monens humiliter, sollicitans amicabiliter, et deprecans reverenter, ut descenderet, et videret utrum clamorem opere complevisset, ut mores instrueret, observantias regulares institueret, vitiosos argueret, errantes corrigeret, bene meritos honoraret, nullius jactantiam potestatis metueret; quippe qui sciret sibi regalem favorem, regale consilium, et Regis auxilium, nullatenus defuturum.

Abbot
Thomas in
great fa-
vour with
King Ed-
ward III.

He is ap-
pointed by
him to visit
the Monas-
teries in the
King's pre-
sentation.

Talibus Regis exhortationibus animatus, Monasterium de Eynesham visitavit, et in eo religionem mirifice reformavit. Pari fultus auctoritate, loca celebria de Abyn-done et de Bello visitavit, in quibus abusiones quasdam eradica-vit, et inolitas consuetudines, introductas contra Regulam, explantavit, et pro illis inseruit bonos mores.

He visits
the Monas-
teries of
Eynsham,
Abingdon,
Battle, and
Reading.

¹ *pecunia* in MS.

² The termination of the word is

erased, and the last syllable supplied
in a later hand.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

He inflicts
due punish-
ment upon
certain re-
bellious
monks of
Reading.
He visits
the Monas-
tery at
Chester, re-
gardless of
the atroci-
ties of the
Welsh, and
removes
the Abbot.

Monks
from other
Monas-
teries
brought to
the Abbey,
to be
trained in
monastic
discipline,
at the Ab-
bot's sole
expense.
At the
King's re-
quest, he
goes to
Bury St.
Edmund's,
but does
not hold a
visitation.
After en-
couraging
the Prior
not to
resign, he
departs.

Nobile quoque Cænobium de Radyngia, ¹hortatu et mandato regio, adivit audacter, visitavit efficaciter, et personas inflexit subtiliter et modeste ad religionis observantiam et amorem.

In eo loco quosdam qui contra Abbatem suum conspiraverant, amoveri fecit ad Cellas eidem Monasterio pertinentes, quosdam ad suum Monasterium de Sancto Albano traxit, regulariter puniendos, donec, peracta pœnitentia, censuisset eos ad locum pristinum remit- tendos. Monasterium quoque præcellens de Cestria, rogatu tam Regis Edwardi quam Edwardi Principis, non veritus ² atrocitatem vel inconstantiam gentis Wal- licæ, adiit animosus, et Ricardum de Seynesbyry, Ab- batem, sed inutilem dilapidatorem, vitiorum fomitem, et Regulæ derisorem, cedere compulit prælatiæ, ordinato pro eodem de quodam prædio Monasterii victu compe- tenti; subrogavitque, consensu Episcopi atque fratrum, Abbatem alium, qui reprobare ³ malum, et eligere sciret bonum. De hac quoque domo quosdam traxit ad nos- trum Monasterium, in observantiis regularibus infor- mandos, et post tempus iterum remittendos; castigans tam hic rebelles quam in locis propriis, ita ut dulce videretur eis de cætero pacifice vivere inter suos. Et licet ad graves foret sumptus in exhibitione talium, nunquam tamen suscepit remunerationis emolumentum.

Postremo, rogatu Regis recessit ad Monasterium præcipuum totius regni, videlicet, Sancti Edmundi de Bury; ubi invenit omnes paratos ad se submittendum suæ visitationi. Non tamen visitavit, sed Priorem, Henricum Kirkstede, qui cessisse voluit, ad regendum suum officium animavit; et cum benedictione omnium ad propria remeavit.

¹ *ornatus* is given in the text, in place of these two words; which are inserted in the margin.

² *atrocitatem* in MS.

³ Omitted in the text, but inserted in the margin in a later hand.

De causa Sancti Edmundi contra provisorem ibidem, per præfatum Abbatem multipliciter promota.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

Causam itaque ejusdem Monasterii Sancti Edmundi, contra ¹Edmundum Brounfeld, provisorem, seu intrusorem super eadem, ac etiam contra villanos ibidem expost, eidem Monasterio infideles et infestos, versus Regem, dominos, et amicos suos, tam in Anglia, quam in Curia Romana, multipliciter tuebatur, et promovit.

Support given by Abbot Thomas on various occasions to the Monastery of Bury St. Edmund's. He maintains two of the rebellious monks of Bury at his own Monastery, and at his own expense; and earns their gratitude thereby.

Duos quoque monachos, ob eorum in dicta causa rebellionem, ad suum Monasterium, virtute litterarum regiaram, ad castigandum et commorandum cum eodem destinatos, diutius in omnibus necessariis exhibuit, et tam prudenter quam civiliter tractavit, quod eorum animos a prædicta sua insolentia totaliter avertit, et eos, virtute litterarum regiaram, ad eorum Monasterium, cum suis litteris commendatitiis, remisit; unde grates, benevolentiam eorum, et omnium confratrum suorum, non immerito ²habere promeruit. Asserebant etenim ejus amicitiam et industriam in dicta eorum causa plus eisdem valuisse, quam si eisdem mille marcas de suo proprio persolvisset.

³*De pluribus possessionibus et redditibus officio Subcellerarii per prædictum Abbatem noviter assignatis, sibi et aliis officariis primitus pertinentibus.*

Cum Dominus Thomas Abbas jam per aliquos profecisset annos in regimine, onus honoris hujusmodi decrevit deponere, et propriæ tantum vacare salutem, Deoque privatus deservire; nihil tamen amplius quam alius simplex monachus, propter ⁴diutinum laborem, senium, et pristinam dignitatem, exigere. Invenitque suis votis

After some years, Abbot Thomas contemplates resigning his office.

¹ See Walsingham's *Hist. Angl.*, I., pp. 414-418, 428, 429.

² The first letter of this word is doubtful.

³ This Rubric, it will be seen, is inapplicable to the matter which immediately follows.

⁴ *diutinam* in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

He is encouraged in his design by John, King of France. then a prisoner in England, and at times his guest.

Three men of St. Alban's, on a pilgrimage, being taken prisoners in France, and detained in captivity, Edward, Prince of Wales, and Abbot Thomas intercede for them. The King, declaring that the Abbot's intercession would have sufficed, orders their liberation, and compliments the Abbot.

adjuvandum et promovendum personam ¹ idoneam, bonæ memoriæ Dominum Johannem, Regem Franciæ, qui captivus in Anglia fuit eo tempore, et Abbati afficiebatur, eo quod apud Sanctum Albanum eum humaniter, curialiter, et laudabiliter, hospitio suscepisset. Huic ² arcanum patefacit consilium, et quod in votis habeat manifestat. Spondet ille amicabiliter pro posse suffragium, et se scripturum Domino Papæ pro causa præmissa hilariter repromittit. Nec multo post redemptione taxata, Rex Franciæ rediit ad propria, et inter suos multum laudat Abbatis de Sancto Albano præcipuam facetiam.

Eo tempore, tres viri de villa Sancti Albani, dum peregre Romam pergerent, capti sunt in Francia, et more captivorum projecti sunt in carcerem, detinendi in arcta custodia, donec se gravi redemptione liberassent; et, ut creditur, si non reperissent redemptionis remedium, ob odium Anglicorum fuissent in ergastulo suffocati. Horum nempe calamitati compatiens, Abbas Thomas scripsit litteras supplicatorias Regi Franciæ, pro deliberatione eorundem. Ejus etiam interventu, scripsit et Dominus Princeps Edwardus eidem Regi Franciæ pro eisdem. Tunc Rex ait,—“ Et quid necesse fuit,” inquit, “ ut scriberet mihi consanguineus meus, Princeps? Certe etsi tantum Abbas iste scripsisset, suo precatui paruissem.” Jussitque locum inquiri ubi detenti fuere viri, et patriæ suæ reddi, monens ut gratias agerent Abbati pro ³ deliberatione sua. Et optimatibus suis dixit,—“ Vere,” ait, “ in toto regno meo non est Abbas, qui huic possit Abbati in persona, civilitate, vel humanitate, conferri.” Erant autem viri, qui ad instantiam Abbatis sic fuerunt liberati, Simon Romayn, presbyter, Johannes Bower, ⁴ Rogerus Grenefford. Hæc

¹ *idoneam* in MS.

² *arcanum* in MS.

³ *deberatione* in MS.

⁴ This name is omitted in the

text, but inserted in the margin, with a note of reference, in a later hand.

idcirco scripsi, ut luceat posteris qualis fuerit fortuna in amicis obtinendis.

Succedente tempore, cum jam Abbas experimento novisset Regem Franciæ velle favere suis supplicationibus, misit litteras Thesaurario Calesiæ, amico suo, Ricardo, videlicet, de Eccleshale, Regi Franciæ porrigendas, pro expediendo negotio concupito; quia tunc Rex Franciæ fuit Calesiæ, cum suis magnatibus, et Princeps Walliæ, cum nostri regni proceribus, ad tractandum de finali concordia inter regna. Cumque Regi Franciæ delatæ fuissent Abbatis litteræ per manus Ricardi prædicti, et Princeps comperisset eum velle¹ litteras supplicatorias pro eodem scribere, inhibuit Regi ne hoc faceret,—“ Quia veraciter,” inquit, “ si hoc facitis, illud Monasterium destruetis.” Sicque fuit Abbatis propositum eo tempore enervatum. Principe vero de ultra mari veniente ad Sanctum Albanum, cum post oblationem factam Martyri venisset in claustrum, voce publica, audiente Conventu, has Abbatis molitiones, prius inauditas, Conventui enarravit. Confundebatur mirabiliter ex hoc Abbas, quia putavit nullum conscium secreti sui; mirabatur Conventus quod Abbas hoc tentare voluit, illis inconsultis. Sicque fuit Abbatis tam consilium quam propositum dissipatum.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

The Abbot sends to the King of France, begging him to intercede for his resignation.

The King is dissuaded by the Prince of Wales, who alleges that the Monastery will be ruined.

The Prince, on visiting St. Alban's, discloses the Abbot's secret design.

Ex præmissis igitur satis constat memoratum Abbatem suam mentem in terrenis rebus non fixisse; qui mundum, sic sibi orentem, tanta sollicitudine convincitur contempsisse. Causabatur etenim, et pluribus videbatur se a Domino quodammodo derelictum fuisse, eo quod tanta prosperitas eidem ubique succrevisset, et tribulationes et angustiae sibi, ut cæteris Dei electis, defuissent; et quod inter tot mundanas occupationes pœnitentias suas votivas peragere non potuisset. Sed quia inter tot dotes naturæ et gratiæ, sibi divinitus concessas, dextram Dei, in se facientem virtutem

Proof that the Abbot had not set his mind on earthly things: though some blamed him for his design.

Censure by the writer, for entertaining the design.

¹ Omitted in the text, but supplied in the margin in a later hand.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

His infir-
mities and
tribun-
lations,
which
ensued.

non agnovit, et contra voluntatem Summi Pastoris, qui eum in pastorem sibi specialiter elegerat, jugum Domini leve abjicere proposuit, aggravavit et alleviavit manum suam Dominus, et dexteram in sinistram vicissim quodammodo commutavit; ipsumque variis infirmitatibus et tribulationibus multipliciter castigavit; ut in gestis ejus sequentibus plenius apparebit.

De possessionibus et oneribus inter Cellerarium et Bursarium per prædictum Abbatem assignatis.

Abbot
Thomas
assigns
part of the
rental in
the hands
of the
Bursar, for
the repair
of the
houses and
mills of the
Sub-cel-
larer.

Idem Abbas, pulsatus querelis Sub-cellerariorum suorum, qui querebantur officium suum non posse sufficere ad cotidianas expensas quæ fiebant, et Bursarium in reparatione domorum et molendinorum sui officii nimis fuisse remissum, redditum de Parksoken et Est Barnet in augmentum illius officii statuit provenire, anno regni Regis Edwardi, Tertii a Conquæstu, vicesimo nono; et deputavit illum ad reparationem domorum et molendinorum Sub-cellerarii, per officium Bursarii solitam exhiberi.

He assigns
the pasture
of Eywode,
belonging
to the Cel-
larer, to the
Sub-cel-
larer.

Subtraxit etiam ab officiis Cellerarii pasturam de Eywode, quæ valuit, et ¹ valet, per annum decem libras; quam assignavit officio Sub-cellerarii, anno regni Regis Edwardi, ² [Tertii] a Conquæstu, quadragesimo nono.

De redditibus Londoniis officio Sub-cellerarii noviter assignatis.

Rents in
the City of
London
assigned to
the Sub-
cellarer.

Redditus vero in civitate Londoniarum, tam de novo quam antiquo, quondam officiis Bursarii sive Cellerarii pertinentes, officio Sub-cellerarii deputavit; qui valent per annum, reparationibus et resolutionibus deductis, ³

¹ *valit* in MS.

² Omitted in MS.

³ The clear value of the rents is omitted.

De manerio de Oxeye.

Manerium quoque de Oxeye, quod Johannes de Whitwelle, quondam Senescallus libertatis Sancti Albani, perquisivit, et dedit Abbati, cum suis pertinentiis, eidem officio assignavit; quod valet per annum, reparationibus deductis, .¹

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

—
The manor
of Oxeye
assigned to
the Sub-
cellarer.

De redditu manerii de Wrobbeleye officio Sub-cellarii noviter assignato.

Redditum etiam de Wrobbele, quod per escaetam venerat in manus Abbatis, post forisfacturam et mortem Ricardi Pereres, militis, sed latronis, officio donavit eidem; qui valet per annum, reparationibus et resolutionibus deductis, .¹

The rental
of Wrob-
bele, once
belonging
to Sir
Richard
Pereres,
assigned to
the Sub-
cellarer.

De augmentatio ne et exoneratione officii Bursarii, ex causa prenotata.

Assignavitque Cellulario catalla felonum et fugitivorum, et alia fortuitu accidentia ²comoda, forisfacturasque, quæ quondam officio Bursarii spectaverunt, extra villam de Sancto Albano, infra libertatem ejusdem, pro placitis et negotiis prosequendis; custodia gaolæ, cum sumptibus, officio dicti Bursarii remanentibus, sicut prius.

Chattels of
felons, and
other rights
and for-
feitures,
formerly
belonging
to the

Et ne Bursarius causaretur suum officium mutilatum per subtractiones præmissas, assignavit ejus officio manerium de Myridene, quod idem Abbas adquisivit de Johanne de Myridene pro octoginta libris monetæ legalis, eidem Johanni præsolutis, et decem marcis annuis percipiendis, cum roba, per totam vitam suam; quas Bursarius solvit eidem per viginti ut unum annos. Exoneravit super hoc Bursarium a sumptibus placitorum, et solutionibus feodorum, et officio hundredarii, oneribus aliisque nonnullis, concernentibus curam suam.

Bursar, are
given to the
Cellarer.

The Bursar,
by way of
compensa-
tion, has
assigned to
him the
manor of
Myridene;
and is dis-
charged
from several
of the
liabilities of
his office.

¹ The clear value of the rents in these instances is omitted. | ² *comoda* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. *De pastura magni gardini pro quinquaginta solidis¹ annui redditus officio Sub-cellarii per eundem Abbatem commutata.*

The pasture of the great garden, belonging to the office of the Almoner, is transferred to the Sub-cellarer; the Almoner being released from payment of a certain rental.

Idem Abbas, quia videbat pasturam magni gardini animalibus pascendis² accommodam, statuit assignare Sub-cellario suo locum. Et ne Eleemosynarius, cui pertinuit dicta pastura, murmurandi causas inveniret, ordinavit ut idem Eleemosynarius exoneraretur de quinquaginta solidis, pro redditibus suis in villa de Sancto Albano singulis annis officio Sub-cellarii debitis, et solvi consuetis; in recompensationem, videlicet, pasturæ, ut præmittitur, suo officio sic subtractæ.

De duodecim quarteriis de Tolcorne de molendino de Stankefeld;³ [quæ] per Eleemosynarium pro Le Dichemul percipi⁴ consueverant tempore prædicti Abbatis.

The Dichmulle (Ditch Mill) belonging to the Almoner, is let to the Sub-cellarer, for yearly payment of 12 quarters of wheat, called "Tolle corn," which is made into loaves for the poor, called "cobbes."

Habebat olim et Eleemosynarius appropriatum suo officio molendinum, quod vocabatur "*Le Dichmulle*;" cujus fossa jam siccatur per eliquationem aquæ, sive attractionem in pratum quod est inter Domum Monialium et Jugeslane. Quod quidem molendinum solebat dimitti per Eleemosynarium pro quadraginta solidis annuatim. Postea vero dimittebatur Sub-cellario pro duodecim quarteriis de blado, quod vocatur—"Tolle corn;" de quo Eleemosynarius fecit omni hebdomada panes ad distribuendum pauperibus, vocatos—"cobbes." Quam summam grani percepit de molendino de Stangfeld, annis singulis, pro molendino, videlicet, de *Le Dich*, in usus Sub-cellarii, ut præmittitur, sic converso. Nunc autem, quia dictum molendinum destruitur,⁵ blada et redditus ab officio Eleemosynarii subtrahuntur.

¹ *anui* in MS.

² *accomodam* in MS.

³ Omitted in MS.

⁴ *consueverat* in MS.

⁵ *blado* in MS.

De ¹*permutatione* *cujusdam prati de bosco de Eywode,* Thomas,
cum mora dicta "Aumeneresmore." 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.

Hujus Abbatis tempore, facta est permutatio inter Eleemosynarium et Cellerarium, sive Bursarium, de mora quæ vocatur "Aumeneresmor" pro quodam prato jacente sub bosco de Eywode, prope Sopwellebury; eo quod dicta palus, sive mora, prope Abbathiam fuit, et officio Bursarii necessaria, utpote jacens sub magno giardino; et prædicta parcella prati ²accommodatior erat Eleemosynario, eo quod jacet prope prædium suum antedictum.

The
 moor of
 Aumenes-
 mor is ex-
 changed by
 the Almo-
 ner with
 the Bur-
 sar, for a
 meadow
 near the
 wood of
 Eywode.

De parvo giardino Sub-eleemosynario pertinente, per memoratum Abbatem officio Coquinarii amodo assignato.

Parvum gardenum quondam officio deputabatur Eleemosynarii, pro herbis inveniendis coquinæ Conventus. Sed hujus Abbatis conniventia, assignatur herbagium, cum domibus, Coquinario de parte Conventus. Fructus tamen arborum remanent officio Sub-eleemosynarii, sicut fructus magni gardini; quia ejus fuere per prius.

The herb-
 age and
 buildings
 in the small
 garden are
 assigned
 to the
 Kitchener;
 the fruit
 remaining
 to the Sub-
 almoner.

De decimis de ³*Wrobbeleye, Newham, et Sandrige,*
officio Eleemosynarii pertinentibus, per præfatum
Abbatem aliis officiis assignatis.

Per ordinationem hujus Abbatis, decimæ de Wyn-celowe, ab antiquo Eleemosynario pertinentes, assignatæ sunt Domui de Redburna; prout patet in ordinatione inde facta. Decimæ de Esole, Nortone, et Newenham, et de Sandrugge, per eundem Abbatem ab officio Eleemosynarii ad alia officia transferuntur.

Certain
 tithes as-
 signed to
 the Priory
 of Red-
 burne; and
 other tithes
 transferred
 from the
 Cellarer
 to other
 officials.

¹ *permutatio* in MS.

² *accomodator* in MS.

³ A mistake for "Wyn-celowe," as
 seen below.

Thomas, 30th Abbot, A D. 1349-96. *De oneribus possessionum, et decimis, superius alienatis, ¹ contra officio Eleemosynarii nihilominus remanentibus.*

The Almoner still to pay the charges and liabilities of the possessions so taken from his office. Eleemosynarius nihilominus omnes solutiones et omnia onera, qualitercunque emergentia, ac dictos ² hortos sive decimas concernentia, supportat et solvit.

At the instance of the Sub-almoner, Abbot Thomas allows the great garden to be encroached upon, and a foss dug round the apple-house. *De magna parte magni gardini, cum Camera Eleemosynarii, per memoratum Abbatem prodigaliter concessa.*

Hujus quoque tempore, magnum ³ gardenum fuit enormiter mutilatum, ad instantiam Sub-eleemosynarii; qui rogavit donari sibi licentiam ut posset domum pomorum fossata circumdare, ad ejus solius solatium, sive ⁴ commodum, et totius areæ detrimentum. Qui insuper Sub-eleemosynarius induxit Dominum Thomam Abbatem facere Constitutionem, contra morem veterum, ut idem Sub-eleemosynarius cameram suam perciperet de Camerario, sicut privati fratres de Conventu; qui prius solebat de officio proprio exhiberi: nonnullis ob prædicta submurmurantibus, et asserentibus ipsum Abbatem, nec quenquam alium, nisi ob extremam necessitatem, posse, seu debere, officium ⁵ Eleemosynarii, contra piam voluntatem donatorum et fundatorum ejusdem, aliquantulum diminueret, seu ad alteros usus transferre, seu deponere; quod idem officium inter cætera officia Monasterii speciale Christi patrimonium esse comprobatur, ac etiam propter censuras in contravenientes per diversos Summos Pontifices terribiliter fulminatas; sed, juxta nomen ejusdem officii, in pios usus esse solummodo convertendum.

¹ The termination of this word is blotted and indistinct.

² ortos in MS.

³ Omitted in the text, but inserted in the margin, in a later hand.

⁴ comodum in MS.

⁵ From this passage, it would seem that the offices of Almoner and Chamberlain were here identical.

De monachis tempore præfati Abbatis, sine ¹reditu, apostatantibus.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

Hujus Abbatis temporibus, multi de suis monachis, rigorem religionis ferre detrectantes, proprio vitio sunt egressi, apostasiæ infamiam, simul et sententiam, incurrendo; quorum nomina ista fuere:—Johannes de Littelpport, Ricardus de Langeleye, Johannes Snytertone, Ricardus Temple, Johannes Chalgrave, Stephanus Gomage, Robertus Forneset, Johannes Angurtone. Hii non sunt reversi hactenus; vel certe carne defuncti, vel, si sint superstites, Deo mortui. Fuerunt et alii, qui licet, suadente diabolo, fugerunt ad sæculum, tamen aliquando, Domino miserante, corde compuncti, ad Monasterium voluntarie redierunt. Quos Abbas misericors, et miserator, gaudens suscepit; illud recolens frequenter in corde,—²“Gaudium est angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente, quam supra nonaginta novem justos, et cœtera.”

Some of the monks leave the Abbey, in consequence of the rigour of the monastic rule. Some have never returned, while others, through compunction, have returned to the Abbey, where they were joyfully received by the Abbot.

De quodam Statuto ³[contra] prædictos apostatas per præfatum Abbatem rationabiliter confecto.

Quia vero multi fuere, qui non solum de Monasterio fugerunt, sed de Cellis, et omnes in reditu venerunt ad Monasterium, pœnitentiam peracturi;—per quam scandalum excrevit non parvum Monasterio;—statuit idem Abbas ut de cœtero qui de Cellis exirent, non pœniterent publice apud Sanctum Albanum, sed ad loca pergerent de quibus fugerant, et ibi pœnitentiam in futurum agerent, ubi constabat eos peccata notorie commisisse.

Enactment by the Abbot that apostates from the Cells, shall return to their Cells, to do penance, and not to the Abbey, as heretofore.

¹ *reditu* in MS.

² *Luke xv. 7, 10.*

³ Omitted in MS.

Thomas, 30th Abbot, A. D. 1349-96. *De quibusdam monachis ad alia loca tempore predicti Abbatis licite translatis.*

Some of the brethren ask for, and obtain, leave to migrate to other houses of the same Order.

Ejusdem Abbatis tempore, nonnullis de suis monachis perfectius se vivere velle fingentibus, petierunt et acceperunt licentiam se ad alia loca ejusdem Ordinis, paris vel artioris religionis, transferendi. Nempe hanc petitionem nemini invidebat, quin semper qui peteret, se transferendi licentiam sine difficultate aliqua obtineret. Erant qui se transtulerunt, Thomas Bastede ad Prioratum de Bradwelle, Johannes Folsham ad Prioratum de Roffa, Stephanus Hertford ad Ordinem Fratrum Minorum, Robertus Astone ad Albos Monachos de Wardona.

De quibusdam Confratribus in Croseria cum Episcopo Norwycensi se transferentibus.

Several of the brethren join the Crusade, under Henry Le Spencer, Bishop of Norwich, in Flanders (A. D. 1383.)

The Prior of Hatfield dies in Flanders; the others return, and are kindly received by the Abbot, but never regain their former health.

Cum facta fuisset profectio ¹ Cruce-signatorum cum Domino Henrico le Spencer, Episcopo Norwicensi, in Flandriam, multi, quibus quies claustrum displicuerat, petita per se, vel per alium, licentia ab Abbate, quam non sibi licuit denegare, ad res bellicas et armorum strepitus se contulerunt. Quorum nomina non tacebo.— De Monasterio profectus est Johannes de Bokedene, de Cella de Thynemuta Johannes Westwik, de Cella de Wymundham Willelmus Zork, de Bynham Rogerus Beuver et J. Belle, de Cella de Hatfeld ipse Prior loci, Willelmus Eversdon, qui moriebatur in Flandria, et Willelmus Schepeye. Qui omnes, de æstivo calore et potu aquarum foetentium, varias contraxerunt, et insanabiles, infirmitates, ita ut nunquam postea potuerunt gaudere pristina sanitate. Nam omnes, præter Priorem de Hatfeld, ut præmittitur, reversi, insperatam Abbatis gratiam sunt experti.

¹ See Walsingham's *Hist. Angl.*, II., pp. 84-96.

*De Monachis in Capellanos, honoris—seu potius
horroris—¹[causa], quodammodo promotis.*

Thomas,
30th
Abbot.
A.D.
1349-96.

Hujus Abbatis tempore, cum jam diu perseverasset schisma in Ecclesia, et, crescente Anti-papa favore Regis Franciæ, verus Papa, Urbanus, esset quasi auxilio destitutus, multas vias disquisivit, per quas posset pecuniam adipisci, unde saltem vitam sustentare posset. Quod cernentes multi, tam sæcularis habitus quam regularis professionis, cum ardentem cuperent de sub jugo obedientiæ curatorum evadere, mittebant Romam ²pecuniam, ubi cognoscebant omnia fore ³venalia, petentes se Capellanos ascribi Domini Papæ, ut hoc pacto absolverentur ab obedientia prælatorum.

Pope Urban VI., being in distress for money, many, in order to escape the yoke of monastic discipline, offer to pay money for being appointed his Chaplains.

Quidam vero, per quemdam Fratrem ⁴Walterum Disse, de Ordine Carmelitarum, Sacræ Theologiæ Professorem, et Domini Ducis Lancastriæ Confessorem, (cui ad colligendum ²pecuniam ob promotionem Cruciatum dicto Domino Duci Lancastriæ contra Hispanicos schismaticos, inter cæteras gratias, ad creandum quinquaginta Capellanos honorarios Summus Pontifex, sub Bulla gratiosa, quin potius, quoad hoc dedecorosa, concesserat potestatem,) ad eundem gradum mirabiliter, ⁵immo, miserabiliter, sunt promoti.

Walter Disse, a Carmelite Friar, is commissioned to create fifty Papal Chaplains, to raise money to support the Duke of Lancaster against the schismatics (Clementists) in Spain (A.D. 1336, 7.)

Hoc monachi Ordinis tam Albi quam Nigri, hoc Canonici, hoc Rectores ecclesiarum, et Vicarii, hoc ipsi Fratres de cunctis Ordinibus Mendicantium, expetebant. Quorum exemplo commoti, monachi quidam de professione Sancti Albani, affectu ducti consimili, emendicata latenter undecunque possent pecunia, miserunt pro dicto negotio ad venalem Curiam, et pro rata pecuniæ mutuam gratiam receperunt. In quo negotio servata hæc conditio, ut qui plus expendit, plus

Monks, clergy, and friars, equally seek these appointments. The monks

¹ Omitted in MS.

² *peccuniam* in MS.

³ In reference to the current proverb,—“*Omnia venalia Romæ.*”

⁴ See Walsingham's *Hist. Angl.* ii. p. 157.

⁵ *ymmo* in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

of St. Al-
ban's send
money to
Rome, to
make pur-
chase of
them.

Young
men mostly
the pur-
chasers of
these chap-
laincies ;
but in one
instance, a
man of
more ma-
ture age.

None but
the more
aged one
allowed by
the Abbot
to remain
in the
houses of
the Order.

obtenuit gratiæ et favoris. Nam quidam etiam, ultra gratiam capellanatus et exemptionis, obtinuerunt ut liceret eis rectores ecclesiarum fieri, si aliqui dominorum eis dare ecclesias voluissent.

Erant autem qui ad capellanatus ¹ honorem promoti fuerant, Johannes Bokedene, Willelmus Schepeye, Johannes Sodyngtone ; et hii quidem juvenes, et ducti, prout ætas exigit, capitis levitate. Sed postremus omnium, Radulphus Whichchirche, vir grandævus, utpote in religione habens quinquaginta annos, de se grande fecit spectaculum, ut ² hic qui omnia pæne Monasterii majora tractasset officia, et etiam Prior fuerat quondam apud Hatfeld Peverel, et apud Cellam de Walingford, et hos honores sponte dimiserat, meditatus sit perdere tot labores.

Abbas autem, cum pro vero comperisset hos de sua cura exemptos, nullo unquam modo flecti potuit, ut illorum aliquis in sua professione moram faceret aliqualem ; præter ³ prædictum Radulphum, qui, ad instantiam Domini ³ Thomæ de Ros, apud Belverum inter monachos comedebat, ejusdem domini sumptibus et expensis. Ipse non multo post adeptus est ecclesiam de Gunneby, reliquis in ærumna conquærentibus victum suum.⁴

Hic incipiunt Constitutiones Domini Thomæ Abbatis, editæ in Capitulo Generali celebrato in Festo Sancti Michaelis, anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo primo.

Prologus.

Constitu-
tions of
Abbot
Thomas,
published

“ Thomas, permissione divina, Abbas Monasterii de Sancto
“ Albano, ad perpetuam rei memoriam. Misera generis humani
“ conditio, nesciens se abstinere a vetitis, nec debito modo
“ gaudere concessis digne, plurimum officium excitat pastorale

¹ honoris in MS.

² hoc in MS.

³ Omitted in the text, but supplied

in the margin, in a later hand.

⁴ Three parts of a leaf are here left vacant (fol. 240 a and b).

“ appetitum ejus noxium, ex humanae conditionis corruptione
 “ provenientem, certis regulis limitare. Sane circa cultum
 “ divinum et observantias regulares prædecessores nostri Con-
 “ stitutiones diversas tam provide quam utiliter ediderunt, ex
 “ quibus aliquæ per temporum successus in dubium revocatae,
 “ reliquæ per contrarias consuetudines penitus abrogatae, am-
 “ biguitatem non modicam, dispendium pluribus afferentem, et
 “ in Servitio Divino varietatem, damnabiliter introduxerunt.
 “ Nos igitur prædictis dispendiis occurrere, ac animarum pe-
 “ ricula præcavere, cupientes, ut tenemur, habitoque sæpius
 “ et pluries tractatu diligenti omnibus fratribus nostris in
 “ pleno nostro Capitulo Generali, sub anno Domini millesimo
 “ trecentesimo quinquagesimo primo, die vicesimo quinto mensis
 “ Septembris, cum prorogatione dierum celebrato, de eorum
 “ consilio, et de consensu expresso, Constitutiones quasdam,
 “ seu Ordinationes, edidimus, per quas dictæ ambiguitates
 “ elucidantur, varietates in Divino Servitio, superinductis
 “ superfluis amputatis, ad unitatem rediguntur, necnon et
 “ quædam alia modernis temporibus congruentia de novo ad-
 “ jiciuntur; ipsasque Constitutiones nostras sub titulis eis
 “ convenientibus ordine subscripto collocavimus.

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.
 ———
 in the
 General
 Chapter
 of the Be-
 nedictines,
 A.D. 1351.

“ Quocirca vobis, Prioribus, Supprioribus, Obedientiariis, et
 “ monachis quibuscunque, sub nostra obedientia constitutis, Injunction
 “ mandamus in virtute sanctæ obedientiæ, firmiter injungen- that these
 “ tes, ut prædictas Constitutiones, seu Ordinationes, ad hono- Constitu-
 “ rem Dei et religionis augmentum, cum multa maturitate be duly
 “ digestas, ac in prædicto Capitulo nostro Generali publicatas, read and
 “ approbatas, auctorizadas, pariterque ab omnibus admissas et observed
 “ receptas, in Capitulis vestris publicetis, ac, infra tres dies a in all com-
 “ tempore receptionis præsentium, congregatis universis fra- munities
 “ tribus vestris, publice ac integraliter legatis, seu legi faciatis, of the
 “ reverenterque admittatis, et effectualiter ac obedienter pa- brethren.
 “ reatis eisdem; nullas alias Constitutiones vel Statuta, a qui-
 “ buscunque prædecessoribus nostris edita, vel promulgata,
 “ quæ in præsentibus non inseruntur, ulterius recepturi, aut
 “ pro Constitutionibus vel Statutis habituri; salvis tamen
 “ Constitutionibus quibuscunque laudabilibus, tam Monasterii
 “ nostri quam Prioratum nostrorum, præsentibus non ob-
 “ stantibus; quas omnes in suo robore volumus permanere.—

“ De Divino Officio. *Capitulum Primum.*

“ De Divino Officio in æstate. *Capitulum Secundum.*

“ De Festivitatibus Sanctorum. *Capitulum Tertium.*

“ De Historiis propriis, et Antiphonis ad Matutinas in æs-
 “ tate. *Capitulum Quartum.*

“ De Evangelio ad Matutinas, et Oratione Dominica, et co-
 “ tidianis Commemorationibus. *Capitulum Quintum.*

Chapters of
 the Consti-
 tutions.

- Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. —
- “ De Commemoratione Sancti Benedicti. *Capitulum Sextum.*
 - “ De Missarum Celebratione, et Divino Officio in noctibus, et Officio Mortuorum. *Capitulum Septimum.*
 - “ De Pronunciatione certarum dictionum. *Capitulum Octavum.*
 - “ De ¹Hebdomadariis Missæ Majoris. *Capitulum Nonum.*
 - “ De Novitiis. *Capitulum Decimum.*
 - “ De Custodia Claustri, et Capitulo cotidiano. *Capitulum Undecimum.*
 - “ De Silentio. *Capitulum Duodecimum.*
 - “ De Confessionibus, et gravioribus culpis. *Capitulum Tertium decimum.*
 - “ Qualiter Fratribus necessaria ministrentur. *Capitulum Quartum decimum.*
 - “ De Eleemosyna, et cura Pauperum. *Capitulum Quintum decimum.*
 - “ ² De Infirmaria, et Infirmis Fratribus. *Capitulum Sextum decimum.*
 - “ ² De Esu, et Abstinencia ciborum. *Capitulum Septimum decimum.*
 - “ De Obedientiariis. *Capitulum Octavum decimum.*
 - “ De Communi Sigillo, et Prioribus Cellarum. *Capitulum Nonum decimum.*

De Divino Servitio.—Capitulum Primum.

- On the due performance of Divine Service.
- “ Cum Divinum Officium, nocturnum pariter et diurnum, juxta sanctiones canonicas, a viris ecclesiasticis studiose pariter et devote sit celebrandum, nos, attendentes devotionem exuberantem quæ in religiosis vigere deberet, statuimus et ordinamus ut ad ipsum Divinum Officium celebrandum, horis debitis et consuetis, omnes occurrant, principium, medium, atque finem, expectantes, nisi majori utilitate, et ex Superioris approbatione, quis fuerit præpeditus; ipsumque officium pure et strenue, quantum Deus eis dederit, studeant celebrare, non ³syncopando vel transcurrando, sed tam inter Kyrieleison ad Horas Canonicas, quam etiam in metro ejuscunq̄ue Psalmodiæ in Conventu faciendæ, fiat pausatio morosa, pariter et devota, tanto tempore ad minus, quanto tractim et distincte dici posset,—⁴ ‘ Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.’ In illis vero versibus qui plures habent punctus, fiat prima punctuatio secundum tonum, cum pau-

¹ *Ebdomadariis* in MS.

² These two titles have changed places in the MS., but are here

placed in their proper sequence.

³ *syncopando* in MS.

⁴ *Luke* i. 28.

“ satione prædicta. Residuam vero versus dicatur plane, Thomas,
 “ pausas tamen mediocres in cæteris punctis faciendo. Nec 30th
 “ versus sequens aliquantulum incipiat, donec præcedens per- Abbot,
 “ fecte terminetur; sed dicto uno versu, factaque pausatione A.D.
 “ aliquantulum, tunc demum versus subsequens incipiat. 1349-96.
 “ Nul-
 “ lus ante alium præcipere præcurrere, post alios trahere, aut
 “ punctum tenere, præsumat; sed in ipsa Psalmodia, et etiam
 “ dum ¹hymnos Regulæ, seu quicquid aliud, sive ad Ho-
 “ ras, sive ad Missas, cantant, in clausulis invicem expec-
 “ tent; ut sic omnes, quasi ex uno ore Deum laudantes,
 “ simul incipiant atque terminent. Similiter etiam, cætera
 “ omnia quæ sine nota in Conventu sunt agenda, voce me-
 “ diocri, tractim, distincte, et aperte, cum pausationibus de-
 “ bitis, profundis inclinationibus,—cum hoc observantia regu-
 “ laris requirit,—devote dicantur.

“ Fratres vero, qui Divino Officio in choro non interfuerint,
 “ ipsum Officium Divinum extra chorum, cum punctuationibus
 “ et pausis debitis, ac aliis devotionis signis, fratribus in
 “ choro, in quantum possunt, se conformantes, integre dicant,
 “ ut sic undique, sicut Dei electi, devotionem habeant, pariter
 “ et ostendant.

“ Et ne istæ pausationes sint eis aliquatenus onerosæ, aut
 “ orandi prolixitas fastidium generet aliquale, nonnulla super-
 “ flua, per diversorum singularitates introducta, amputanda
 “ decernimus, et effectualiter amputamus; statuentes ut preces
 “ olim usitatæ, scilicet,—‘ Ego dixi,’ de cætero penitus omit-
 “ tantur; et in fine omnium Horarum regularium, Prima et
 “ Completorio duntaxat exceptis, dictis secundum regulam
 “ ‘ Kyrieleison ’ et Oratione Dominica, præfatis precibus pe-
 “ nitus omissis, loco illarum sequatur pro vivis versus,—
 “ ‘ Salvos fac servos et ancillas tuas; ’ deinde pro fundatoribus
 “ et aliis defunctis,—‘ Oremus pro fidelibus defunctis.’ Deinde
 “ sequatur,—‘ Dominus vobiscum,’ et Collecta. Ad Primam
 “ vero, et Completorium, preces solitæ et usitatæ dicantur.
 “ Quotiescunque autem de feria fuerit servitium, tempore
 “ Paschæ excepto, ad Matutinas, Laudes, et omnes Horas, sta-
 “ tim post versum pro defunctis sequatur Psalmus,—²‘ Miserere
 “ ‘ mei, Deus: ’ finitoque Psalmo, dicatur—‘ Dominus vobiscum,’
 “ et sequatur Collecta. Reliquis vero temporibus, quando, sci-
 “ licet, de Festo Trium Lectionum agitur, Psalmus—²‘ Miserere
 “ ‘ mei, Deus,’ penitus omittatur.

“ Fratres vero, cum per loca in quibus faciendæ sunt incli-
 “ nationes, transierint, devote et profunde toto corpore in-

¹ *ymnos* in MS.

| ² *Psalm* li.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

“ clinent. non transeundo seu ambulando; sed, stando versus
 “ illud ob cujus reverentiam inclinationes faciunt, manicas in
 “ modum crucis tenendo, facies directe convertant.

De Officio Divino in aestate.—Capitulum Secundum.

On the due performance of Divine Service at certain seasons.

“ Cum omnes consuetudines Regulæ derogantes tanquam
 “ corruptelæ sint extirpandæ, sitque in Regula expresse cantum
 “ ut omni Dominica, tam æstatis quam hyemis tempore, in vi-
 “ giliis nocturnis sint duodecim Lectiones, et quod Vesperæ
 “ quatuor Psalmorum modulatione sint cantandæ;—nos ipsam
 “ Regulam, in quantum possumus, sequi cupientes, ut tenemur,
 “ statuimus ut in nocte Paschæ et Pentecostes, sicut Dominicis
 “ per annum, de cætero duodecim habeantur Lectiones; ad Ves-
 “ peras autem in Vigilia Paschæ sint quatuor Psalmi, ¹ hym-
 “ nus, Kyrieleison, et cætera, ut in Ordinali nostro faciendo
 “ plenius dicetur. A Pascha autem usque ad ² Kalendas No-
 “ vembris, omnibus privatis diebus in quibus fuerit servitium
 “ de feria faciendum, unica, secundum Regulam, in Nocturnis
 “ vigiliis Lectio habeatur. Et quia tempore Paschæ hoc inter
 “ nos minime extitit observatum, sicque pro feriis ejusdem
 “ temporis Lectionem nullatenus habeamus, nos subscriptam
 “ Lectionem de Veteri Testamento, juxta tenorem Regulæ, sump-
 “ tam, omnibus feriis tempore Paschæ contingentibus, cum
 “ sequenti Responsorio assignamus;—‘ Venite et revertamur
 “ ‘ ad Dominum; quia ipse cepit et sanabit nos, percutiet et
 “ ‘ curabit nos, vivificabit nos post duos dies, in die tertia
 “ ‘ suscitabit nos, et vivemus in conspectu ejus; sciemus, se-
 “ ‘ quemurque, ut cognoscamus Dominum. Tu autem.’ Re-
 “ sponsorium,—‘ Noli flere, Maria, Alleluya, Alleluya.’ Versus,
 “ —‘ ³ Resurrexit Dominus, Alleluya, Alleluya. Gloria Patri,
 “ ‘ et cætera.’ Ordinamus etiam ut omnibus feriis, quando de
 “ feria agitur extra Adventum et Quadragesimam, tempore
 “ Paschæ tantum excepto, ⁴ Hymni subscripti solum dicantur,
 “ videlicet, ad Vesperas sit ⁵ Hymnus,—‘ Magne Deus;’ super
 “ Nocturnum,—‘ Tu Trinitatis;’ in Laudibus,—‘ Æterni cœli
 “ ‘ gloria;’ reliqui vero ⁴ Hymni feriales de cætero penitus omit-
 “ tantur. Et quia quidam sunt ⁴ Hymni, qui propter eorum
 “ prolixitatem in plures partes dividuntur, ordinamus ut si
 “ ⁵ Hymnus in duas dividitur partes, prima pars ejusdem

¹ *ymnus* in MS.

² 1st November.

³ *Resurrexit* in MS.

⁴ *Ympni* in MS.

⁵ *Ympnus* in MS.

“ dicatur ad Vesperas et ad Nocturnum; altera vero pars di- Thomas,
 “ catur ad Laudes. Si vero ¹Hymnus dividitur in tres par- 30th
 “ tes, prima pars ejusdem dicatur ad Vesperas, secunda ad Abbot,
 “ Nocturnum, tertia ad Laudes; orationes autem proprias ad A.D.
 “ Nocturnos in omnibus tribus Lectionibus, sive de Sanctis, 1349-96.
 “ sive de feriis, celebretur, penitus cassamus; ordinantes ut
 “ in omnibus tribus Lectionibus, per totum anni circulum,
 “ oratio principalis quæ fuerat ad Laudes et Horas, dicatur
 “ etiam ad Nocturnum. Prædictis etiam adjicimus, et con-
 “ veniens esse judicamus, ut omni tempore quo Letania in
 “ Conventu ad Primam recitatur, etiamsi fuerit infra Octa-
 “ bas alicujus Festi, curta ab omnibus super formas Venia
 “ capiatur.

De Festivitatibus Sanctorum.—Capitulum Tertium.

“ Licet bonorum operum Remerator, facta cunctorum de On Festi-
 “ altis prospiciens, ministros suos omnes beatitudinis efficiat vals and
 “ possessores, illos tamen uberiori præmiorum retributione pro Holy Days.
 “ sequitur, quos ingentior commendat excellentia meritorum.
 “ Alma igitur Mater Ecclesia, ejus sacra sequens vestigia, cer-
 “ torum Sanctorum festivitates præcipuis instituit attolli laudi-
 “ bus, et spiritualibus disposuit honoribus venerari. Hiis
 “ igitur inducti exemplis, sanctisque patronis nostris, qui per
 “ gloriosas ipsorum reliquias loca nostra decorarunt, laudes
 “ impendere affectantes, statuimus ut inter omnia totius anni
 “ Festa, principalia Festa Nativitatis Domini, Paschæ, Pen-
 “ tecostes, Assumptionis Beatae Mariæ, et Passionis Beati Al-
 “ bani, Patroni nostri specialis, in pulsationibus, luminibus,
 “ et cæteris omnibus, præcipua et celeberrima habeantur, ac
 “ cum summa veneratione studiosius celebrentur. Ordinamus
 “ etiam, ut de dedicatione Ecclesiæ nostræ, quæ est mater
 “ Cellarum nostrarum, nobis subjectarum, modo, ordine, et
 “ tempore, quo in nostro Monasterio celebratur, et in cunctis
 “ Cellis sub nostra obedientia constitutis, de cætero celebretur;
 “ ut sic eodem die per totam nostram professionem de Festo
 “ Dedicationis ecclesiæ nostræ solemnizetur. In illis vero
 “ locis ubi ecclesias habent dedicatas, ordinamus ut solum
 “ in die dedicationis celebrent de dedicatione ejusdem, omit-
 “ tendo Octavas. Cæteris vero diebus per hebdomadam, fiat
 “ servitium de Sanctis, vel alias, prout tempus postulaverit.
 “ Et ut nulla inter nos in Divino Officio discrepantia habeatur,
 “ omnia festa totius anni, de quibus temporibus futuris inter

¹ *Hymnus* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

“ nos solemnizabimus, in quadam ¹cedula presentibus annexa,
 “ per ordinem duximus inserenda; mandantes ut de eisdem
 “ festivitibus, secundum ²earum dignitates, in dicta cedula eis
 “ attributas, per totam nostram professionem debitis tempori-
 “ bus celebretur. Et quia nonnulla ³dictarum festivitatum tem-
 “ pore æstivo contingere dinoscuntur, quando propter noctium
 “ brevitatem de eis Matutinæ cum solemnitate debita de nocte
 “ nequeant celebrari, ordinamus ut de infrascriptis solemnitati-
 “ bus, æstivo tempore contingentibus, statim post Completo-
 “ rium Matutinæ dicantur: scilicet, de Ascensione Domini, de
 “ Festo Pentecostes, de Trinitate, de Festo Corporis Christi,
 “ ⁴de Sancto Albano, de Nativitate Sancti Johannis Baptistæ,
 “ de Sancto Amphibalo, de Sanctis Petro et Paulo, ⁵de Trans-
 “ latione Sancti Thomæ, de Translatione Sancti Benedicti,
 “ de inunctione Sancti Albani. Nullum vero Responsorium in
 “ aliquo Festo totius anni, quantumcunque fuerit solemnè,
 “ post ‘Gloriam’ reincipiatur; nec aliquis fratrum aliquo tem-
 “ pore anni de nocte revestiatur, nisi tantum in Festis
 “ Principalibus et in Cappis; in illis autem fiat, sicut tempori-
 “ bus præteritis fuerat observatum.

*De Historiis propriis, et ⁶Antiphonis ad Matutinas
 in cestate.—Capitulum Quartum.*

On the curtailment of the number of Histories required to be learned by heart.

“ Cum per Historiarum multiplicationem, nec Regula nec
 “ sacris Canonibus approbatam, laus debita Sanctis historias
 “ proprias habentibus in parte subtrahitur, nam pauci sunt
 “ qui eas, obstante earum multitudine, debite valeant retinere;
 “ sicque in eorum festivitibus, circa Servitium Divinum
 “ minoratur solemnitas; nonnulli etiam viri habiles, religio-
 “ nem nostram ingredi affectantes, cum Historiarum mul-
 “ titudinem sollicitè considerant, timore percussi, a proposito
 “ recedunt:—nos igitur, hiis et aliis malis ex dictarum His-
 “ toriarum multitudine ⁷provenientibus pro viribus occurrere
 “ cupientes; considerantes quod communiter quicquid in ipsis
 “ Historiis cantatur, in Legenda per ordinem plenius legitur,
 “ statuimus ut Historia propriæ in feriis notatæ, quæ in

¹ Classically, *schedula*.

² *eorum* in MS.

³ *dictorum* in MS.

⁴ The words “*de Sancto Barnaba*,
 “ *de Sancto Basilio*,” have been
 inserted here; but are run through
 with the pen.

⁵ These words down to “*Sancti*
 “ *Albani*,”—are also slightly run
 through with the pen; but not so
 decidedly, or with the same ink,
 as those last mentioned.

⁶ *Antiphonis* in MS.

⁷ *provenientibus* in MS.

“ Ecclesia Universali generalius admittuntur, omnibus aliis
 “ penitus omissis, inter nos de cætero usitentur; Historia,
 “ scilicet, de Sancto Nicolao, de Sancto Stephano, de Sancto
 “ Johanne Evangelista, de Sanctis Innocentibus, de Conversione
 “ Sancti Pauli, de Purificatione Beatæ Virginis, de Sancto
 “ Gregorio, de Sancto Benedicto, de Annunciatione Beatæ
 “ Virginis, de Sancto Albano, de Nativitate Sancti Johannis
 “ Baptistæ, de Sanctis Johanne et Paulo, de Sancto Petro,
 “ de Sancta Maria Magdalena, de Transfiguratione, de Sancto
 “ Laurentio, de Sancto ¹Hippolito, sociisque ejus, de Assump-
 “ tione Beatæ Virginis, de Sancto Oswyno, de Decollatione
 “ Sancti Johannis, de Nativitate Beatæ Mariæ, de Exaltatione
 “ Sanctæ Crucis, de Evangelistis, de Sancto Michaelē, de
 “ Festo Sanctarum Undecim millium Virginum, de Omnibus
 “ Sanctis, de Sancto Martino, de Sancto Andrea, de Dedicac-
 “ tione; prædictasque Historias, una cum reliquo totius anni
 “ servitio, omnes inter nos religionem ingredients, more
 “ antiquitus observato, plene cordetenus reddere teneantur;
 “ salva dispensatione cum viris multum habilibus, seu in
 “ ²scholis statum habentibus, in toto vel in parte, prout
 “ Abbas judicaverit, facienda.

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.

“ Considerantes etiam noctium brevitatem tempore æstatis, On the
 “ volumus et ordinamus ut a Pascha usque ad Festum Sancti curtail-
 “ Ægidii, in omnibus Festis Duodecim Lectionum, Albarum, et ment of the
 “ Capparun, propriam Historiam non habentibus, sit tantum Anthems
 “ una Antiphona in primo Nocturno, et una in secundo, et at certain
 “ una ad Laudes; quod etiam per idem tempus in solemnibus Hours in
 “ commemoratione Beatæ Mariæ, et in Octavis Sanctorum, summer.
 “ observetur. In omnibus vero Festis Principalibus, et in
 “ omnibus Festis propriam Historiam habentibus, fiat illo tem-
 “ pore servitium cum omnibus Antiphonis, sicut fieri anti-
 “ quitus consuevit. Ad Vesperas vero, cum tunc istius Con-
 “ stitutionis causa cesset, dicantur Antiphonæ, more solito,
 “ et hactenus usitato.

“ Item, ut undique inter nos una in Divino Servitio regula On the
 “ habeatur, ordinamus ut in cotidiano seu privato servitio Psalms for
 “ Beatæ Virginis, sive dicatur in choro, sive extra chorum, certain
 “ Dominicis diebus ad Primam, sint Psalmi,—³ ‘Deus in nomine days.
 “ ‘ tuo,’—⁴ ‘Laudate Dominum, omnes gentes, sub una gloria,’—
 “ ⁵ ‘Beatus vir,’—⁶ ‘Quare fremuerunt,’—⁷ ‘Domine, ne in fu-

¹ *Ypolito* in MS.

² *scolis* in MS.

³ *Psalm* liv.

⁴ *Psalm* cxvii.

⁵ *Psalm* i.

⁶ *Psalm* ii.

⁷ *Psalm* xxxviii.

Thomas, “ ‘ rore.’ Cæteris autem diebus per hebdomadam, ad Primam,
 30th “ —¹ ‘ Deus, in nomine tuo,’—² ‘ Laudate Dominum, omnes
 Abbot, “ ‘ gentes ’ (ut supra). ³ Beati immaculati’ et cætera. Ad Ho-
 A.D. “ ras autem Dominicis diebus, et etiam feriis, versus dicantur
 1349–96. “ Psalmi—⁴ ‘ Ad Dominum, cum tribularer.’ Cæteris autem die-
 — “ bus sint Psalmi ad Horas—⁵ ‘ Legem pone,’ sicut in quibus-
 “ dam Prioratibus nostris hactenus extitit usitatum.

*De Evangelio ad Matutinas, Oratione Dominica, et co-
 tidianis Commemorationibus.—Capitulum Quintum.*

On the “ Quoniam ad officium prælati noscitur pertinere non solum
 duties of “ errantes subditos revocare, sed etiam ut ipsemet traditiones
 the Priors “ custodiat regulares studiose curare;—nam si gubernaculum
 of Cells. “ disciplinæ contemnitur, restat ut religio naufragetur; volu-
 “ mus igitur, et ordinavimus, ut Priores Cellarum nostrarum,
 “ quibus partem sollicitudinis nostræ commisimus, in choro,
 “ claustro, refectorio, et dormitorio, cum fratribus in Con-
 “ ventu, quanto frequentius commode poterunt, studeant inter-
 “ esse, verbis et exemplis eos jugiter instruentes.

On the due “ Volumus etiam ut, juxta mandatum Regulæ litterale, in
 reading of “ omnibus Duodecim Lectionibus, post—‘ Te Deum Laudamus,’
 the Gospel “ Abbas, si præsens fuerit, Evangelium legat. In absentia
 at certain “ vero Abbatis, tam in Monasterio nostro quam in Cellis, lega-
 Hours. “ tur Evangelium a Priore; et absente utroque, legat Evan-
 “ gelium ⁶ hebdomadarius Missæ Majoris. Quiscunque autem
 “ Evangelium legerit, Collectam subsequentem dicet; finitaque
 “ Collecta, et responso a Conventu—‘ Amen,’ incipiat etiam
 “ hebdomadarius Missæ Majoris,—⁷ ‘ Deus, in adjutorium,’ in
 “ cæteris officium persequendo. Ad Vesperas autem, et Laudes,
 “ omni die quando Oratio Dominica ⁸ dici solet, de cætero di-
 “ catur ab Abbate, si præsens fuerit, et in absentia ipsius, a
 “ Priore, et absente utroque, dicatur ab hebdomadario Missæ
 “ Majoris; et completa Oratione Dominica, quiscunque cam
 “ dixerit, responsoque a Conventu,—‘ Sed libera nos a malo,’
 “ prosequatur hebdomadarius Missæ Majoris residuum, dicendo
 “ pro vivis versum,—‘ Salvos fac servos tuos, et ancillas tuas,’
 “ deinde pro mortuis versum,—‘ Oremus pro fidelibus.’ Deinde,

¹ Psalm liv.

² Psalm cxvii.

³ Psalm cxix.

⁴ Psalm cxx.

⁵ Psalm cxix.

⁶ hebdomadarius in MS.

⁷ Psalm lxx.

⁸ Omitted in the text; but inserted in the margin in a later hand.

“ —‘ Dominus vobiscum,’ et Collecta, ut ad Horas regulares
 “ est superius expressatum. In Festis autem Principalibus ad
 “ utrasque, Vesperas, Matutinas, et Missam Majorem, Abbas
 “ officium faciet, et in ejus absentia Prior. Absente vero utro-
 “ que, dicet officium major custos Ordinis qui præsens fuerit ;
 “ et in dictis Festis Principalibus, finita principali Collecta,
 “ factisque Commemorationibus Sanctorum, si dies requirit,
 “ sequuntur tantum Memoriae infrascriptæ, per ordinem, prout
 “ infra scribuntur.—

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.
 —

“ Primo, de Trinitate et de Cruce, cum tempore eongru- On the due
 “ rint ; postea, de Sancta Maria, de Sancto Albano, ¹ de Sancto reading of
 “ Amphibalo, et de Omnibus Sanctis. Reliquis vero diebus, certain
 “ tam festivis quam ferialibus, sint istæ Commemorationes per
 “ ordinem,—de Trinitate et de Cruce, cum hoc tempus postu-
 “ laverit ; deinde de Sancta Maria, de Sancto Albano, de Sancto
 “ Benedicto, ¹ de Sancto Amphibalo, de Sancto Oswino, de Re-
 “ liquiis, et de Omnibus Sanctis ; et ad singulas istarum curta
 “ Venia ab omnibus capiatur.

On the due
 reading of
 certain
 Commem-
 orations.

“ Apud Tynemouthe vero, cum ibi corpus Beati Oswyni præ-
 “ sentialiter requiescat, fiat ejus Commemoratio cotidie statim
 “ post Commemorationem Beatæ Virginis ; et apud Bellum
 “ Locum, cum ibi ecclesia Beatæ Mariæ Magdalænæ dedicetur,
 “ addatur cotidie Commemoratio de ea, quæ ante Commemo-
 “ rationem Reliquiarum dicatur. Cætera vero in aliis locis
 “ nostræ professionis uniformiter prosequantur ;—‘ Michael ’
 “ vero, et cætera, penitus omittantur, ut sic propter tantam
 “ prolixitatis remissionem, Divinum Officium devotius celebre-
 “ tur quam solebat.

“ Cum caput Beati Machuti Confessoris inter nos habeatur,
 “ quod satis venerabilis reliquia merito dici debet, statuimus
 “ et ordinamus ut nomen ejusdem Sancti in Letania, videlicet,
 “ immediate post Beatum Remigium, inseratur, et amodo per
 “ ipsius denominationem, cum aliis Sanctis, ejus auxilium
 “ imploretur.

*De Commemoratione Sancti Benedicti.—Capitulum
 Sextum.*

“ Ingrati enim videntur filii, qui patris eorum obliviscuntur, On the due
 “ et consonum rationi putamus, ut qui alicujus gaudent pro-
 “ tectioe, gratiarum actiones studeant referre. Ut igitur
 “ Commemoration
 “ of Saint
 “ Benedict.

¹ These three words are omitted in | in a somewhat later hand.
 the text, but inserted in the margin, |

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. —

“ memoria Beati Benedicti, Ordinis nostri Patroni specialis et
 “ patris, inter nos, sicut decet, jugiter veneretur, ordinamus
 “ ut omni hebdomada per annum, extra Adventum et Quadra-
 “ gesimam, Octavis quibuscunque exceptis, postquam Com-
 “ memorationi solenni Beatae Mariae, et Commemorationi de
 “ Sancto Albano, fuerit provisum, si feria in hebdomada ulte-
 “ rius vacaverit, fiant in ipsa tres Lectiones de praedicto
 “ patre nostro, et Patrono, Sancto Benedicto; habeatque Sanc-
 “ tus Oswynus Missam Matutinis aliquo die Duodecim Lectio-
 “ num, sicut Sanctus Benedictus habere consuevit.

*De Missarum celebratione, et Divino Officio in noctibus,
 et Officio Mortuorum.—Capitulum Septimum.*

On the due celebration of the Mass, and on attendance at Divine Service at night.

“ Cum de jure naturae benefactoribus suis quilibet teneatur
 “ obnoxius, oculis Divinae Majestatis credimus displicere, si
 “ religiosi, qui de aliorum eleemosynis sustentantur, ¹ torpore
 “ negligentiae pro eis desistant orare. Statuimus igitur ut
 “ nullus sacerdos nostrae professionis de caetero ultra tres dies
 “ absque causa rationabili suo Superiori, majori, vel Confes-
 “ sori, manifestata, et ab ipso appobata, a celebratione absti-
 “ neat; Officium autem Missae nunquam in aliquo festo, quan-
 “ tumcunque fuerit solemne, nisi bis cantetur, semel, scilicet,
 “ ante ‘Gloriam,’ et semel post. Ordinamus etiam, ut in nostro
 “ Monasterio, et in omnibus ² Prioratibus nobis subjectis, quan-
 “ tumcunque pauci fuerint, de nocte, prout cavetur in Regula,
 “ ad Matutinas surgant. Quicumque vero ad Matutinas per
 “ negligentiam venire omiserit, in crastino, si dies carni-
 “ fuerit, a carnibus se absteineat, et pinguedine; si vero dies
 “ piscium, a piscibus et lacticiiniis omnino absteineat. Et ut
 “ convenientius ad Matutinas possint consurgere, ipsasque de-
 “ vote simul celebrare, volumus ut omnes simul in Dormitorio
 “ jaceant. Prior vero in Cellis, quanto frequentius ³ com-
 “ mode possit, intersit Matutinis, nec extra Dormitorium jacere
 “ praesumat, nisi ad minus quatuor de fratribus in Dormitorio,
 “ ipso absente, remaneant. Provideat Prior diligenter, ut ibi
 “ de nocte lumen continue habeatur. Quod si per ipsius defec-
 “ tum Conventus in Dormitorio caruerit lumine; tam diu
 “ Prior a carnibus, et piscibus, et lacticiiniis, absteineat, quousque

¹ *tempore* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

² *Prioribus* in the text; but corrected in the margin, in a later hand.

³ *comode* in MS.

“ dietum defectum suppleverit diligenter. Et ut omnis sus- Thomas,
 “ picio mala tollatur, lecti monachorum, velaminibus et parti- 30th
 “ tiis, si qui fuerint, amotis, ita ¹sint ordinati, ut in ipsis Abbot,
 “ lectis existentes, sine obstaculo quocumque, die nocteque con- A.D.
 “ tinue valeant a Custodibus Ordinis et aliis transeuntibus 1349-96.
 “ intueri. Nullus etiam fratrum ad lectum alterius accedat ad —
 “ confabulandum, vel signum aliquod faciendum, nisi hii quibus
 “ ex officiis eorum incumbit, videlicet, Priores, Supprieores,
 “ Scrutatores, et Camerarii. Si quis contrarium fecerit, se-
 “ cundum qualitatem delicti regulariter puniatur.

“ Officium vero Mortuorum tantum ter in anno principaliter On the due
 “ cum nota celebretur; videlicet, in Commemoratione Omnium celebration
 “ Animarum, et in Commemoratione parentum monachorum, of the
 “ et in Anniversario Fundatoris loci; in quibus Missa per ma- Office of
 “ jorem in Monasterio vel Prioratu celebretur; ad quam etiam the Dead.
 “ Conventus revestiat. Volumus etiam, et ordinamus, ut Rex
 “ Offa, Monasterii nostri Fundator, in Anniversario suo Officium
 “ plene, scilicet,— ‘Placebo’ et—‘Dirige,’ sine nota, tamen cum
 “ Missa solemnem, de cætero per totam nostram habeat professio-
 “ nem. In cæteris vero Anniversariis tam Abbatum quam alio-
 “ rum, per annum contingentibus, dicatur officium plene, sicut
 “ solebat, sine nota, voce medioeri, distincte, et aperte, eum
 “ paucis competentibus. Ultimo verso Responsorium modo an-
 “ tiquo cantetur. Missæ autem in illis quæ Principales vel in
 “ Cappis esse solebant, per Supprieorem, vel alium inferiorem
 “ Ordinis custodem. In cæteris autem per ²hebdomadarium
 “ Missæ Matutinæ omnino, et per omnia, eum solemnitate solita
 “ celebrentur, excepto quod ad illas Conventus non revestiat.

³[*De Pronunciatione certarum dictionum.*]—*Capitulum Octavum.*

“ Reprobandum abusum, quo certæ dictiones contra regulas On the
 “ ⁴grammaticales, et contra generalem Ecclesiæ observantiam, correct
 “ inter nos accentuantur et pronunciantur, omnino tollere Pronun-
 “ affectantes, statuimus ut ‘Sidonis’ penultima longa, et ‘alio- ciation of
 “ ‘quin’ penultima longa, ⁵‘zizania’ penultima brevis, ‘un- words.
 “ ‘guerent’ omittendo ‘u’ post ‘g,’ in omnibus, excepta prima

<p>¹ <i>ut</i> is inserted here in MS., evidently in error.</p> <p>² <i>ebdomadarium</i> in MS.</p> <p>³ Omitted in MS.; but supplied</p>	}	<p>from the Titles of Chapters in page 420 <i>ante</i>.</p> <p>⁴ <i>grammaticales</i> in MS.</p> <p>⁵ <i>zizannia</i> in MS.</p>
--	---	--

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. —

“ persona, et hiis quæ ab ea derivantur, ‘Euangelium’ per
 “ unum ‘u’ ¹ syllabico cum vocali sequente; ‘circum’
 “ omittendo ‘m’ in pronuntiatione, quotienscunque componitur
 “ cum dictione incipiente a vocali, ut ‘circumago,’ ‘circumeo,’
 “ ‘circumamictus,’ ‘circumastantes,’ et cætera. Talia compla-
 “ citiora per Conventum de cætero inter nos ² pronuntientur.

*De ³ Hebdomadariis Missæ Majoris.—⁴ [Capitulum
 Nonum.]*

On the duties of the Hebdomadaries of the Greater Mass.

“ Attendentes quam sit periculosum ad altare Dei accedere,
 “ quia sit etiam difficile homini curis exterioribus involuto
 “ ad frequenter celebrandum seipsum aptare,—ordinamus ut in
 “ Monasterio nostro, et in omnibus Cellis ubi duodecim fuerint
 “ monachi sacerdotes, vel plures, Priore minime computato,
 “ hebdomadarius Missæ Majoris, cui pro illa hebdomada ad
 “ celebrandum cotidie convenit, seipsum ⁵ disponat per totam
 “ illam hebdomadam continue secuturum Conventum, jaceat-
 “ que in Dormitorio, etsi fuerit Sacrista; nec pro quacunque
 “ causa seu administratione claustrum exeat, nisi actualiter
 “ infirmus fuerit. Si hospes sibi supervenerit, cum quo ipsum
 “ oportuerit habere colloquium, ducatur ad eum in locutorium,
 “ ibique, breviori modo quo poterit, ipsum expediat; et postea,
 “ per Hostilium, vel eum qui ad hoc fuerit deputatus,
 “ secundum hospitis conditionem, honeste tractetur. Per-
 “ mittimus tamen, ut si quis frater illa hebdomada qua
 “ fuerit in cursu ad Magnam Missam, legitime fuerit impedi-
 “ tus; quod tunc, ex licentia Abbatis, vel in ejus absentia,
 “ majoris custodis qui præsens fuerit in Monasterio, vel in
 “ Prioratu, possit cursum suum hujusmodi, quousque melius
 “ vacaverit, differre; dum ⁴ tamen infra tres hebdomadas cur-
 “ sum suum prædictum omnino perficiat; nisi Obedientiarium
 “ aliquem circa negotia ardua pro evidenti utilitate Monas-
 “ terii inevitabiliter contingat occupari, in tantum, quod
 “ arbitrio Abbatis, vel, in ejus absentia, majoris custodis qui
 “ præsens fuerit in Monasterio, vel Prioratu, ulterius proro-
 “ gari oporteat, vel differri. Priorem autem Monasterii
 “ nostri ad prædictum cursum Missæ Majoris per hoc
 “ obligari nolumus: si tamen cursum voluntarie receperit,
 “ ordinamus ut eo die quo Magnam Missam celebraverit
 “ ratione cursus sui, etiam Refectorium teneat. Archidiaconus

Privileges of the

¹ *syllabico* in MS.

² *pronuntiantur* in MS.

³ *Hebdomadariis* in MS.

⁴ Omitted in MS.

⁵ *disponere* in MS.

“ vero Monasterii nostri, qui nunc est, qui tam propter officii
 “ sui dignitatem, quam etiam propter Doctoratus statum, quem Thomas,
 “ in Jure Canonico adeptus est, prærogativa aliquali debeat 30th
 “ merito gaudere:—volumus, cum ad dictum cursum Missæ Abbot,
 “ Majoris fuerit, ad studium suum, seu ad cameram suam, ac A.D.
 “ etiam ad Consistorium pro judiciis reddendis, quotiens sibi 1349-96.
 “ placuerit, prædictis non obstantibus, libere valeat exire. —
 “ Supprior etiam, non obstante quod fuerit in tabula ad present
 “ Magnam Missam, libere exeat in Infirmariam, ad visitandum Archdea-
 “ infirmos. con of St.
 “ alium. Alban’s,
 “ Volumus etiam, et concedimus, ut si contingat aliquem and of the
 “ Ordinis custodem, tempore quo fuerit ad Magnam Missam, Sub-prior.
 “ superiorem in Monasterio, vel Prioratu, non habere, quod
 “ possit libere exire ad supervidendum ea quæ infra Monas-
 “ terium, vel Prioratum, existunt; ne per aliorum incuriam
 “ aliqua ¹ negligantur.

De Novitiis.—Capitulum Decimum.

“ Cum in humanæ fragilitatis subsidium ingredientibus reli- On the dis-
 “ gionem tempus probationis a jure sit indultum, ut in ipso cipline
 “ tempore omnem religionis experiantur duritiam, et plane of the
 “ deliberent an illam voluerint, et valuerint, sustinere;—ut Novices.
 “ igitur eis nulla religionis duritia latitet, ordinamus ut
 “ Scrutator principalis, qui magister novitiorum esse debet,
 “ seu ille sub cujus specialiter ² existunt custodia, sociato
 “ sibi uno vel duobus fratribus maturis de claustro, ipsos
 “ novitios aliqua hora competenti ante prandium, semel in quin-
 “ dena, vel quotiens sibi videbitur expedire, et eorum excessus
 “ exegerint, ad Capitulum convocare; eosque ibi pro eorum
 “ excessibus proclamet, ac, more cotidiani Capituli profes-
 “ sorum, regulariter eos corripiat et castiget. Nulli tamen
 “ licitum sit eos sic vocare ad Capitulum, nisi Abbati, Priori,
 “ et ipsorum speciali magistro.
 “ Et quia in Regula expresse cavetur, quod ad conversionem
 “ noviter venientibus pluries sit Regula relegenda, ordinamus
 “ ut cuilibet inter nos religionem ingredienti, postquam habi-
 “ tum receperit, ante omnia alia Regula Sancti Benedicti ei
 “ sæpius et pluries relegatur. Minores vero observantias
 “ Regulæ magister eorum viva voce ipsis exponat; ut sic
 “ plene sciant ad quod venerunt, et in præfato probationis
 “ tempore plenius valeant deliberare.

¹ negligantur in MS.

| ² existit in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

De custodia Claustri, et Capitulo cotidiano.—Capitulum Undecimum.

On the
duty of the
brethren to
confine
themselves
to the
cloister,
unless they
receive
leave of
absence.

“ Non est pastoris excusatio, si lupus oves comedat, et pas-
tor hoc nesciat; nam subditorum sanguis de prælatorum
manibus requiretur. Quapropter prædecessores nostri mona-
chos in claustro residere, ut sic a luporum morsibus tuti
redderentur, sancte statuerunt. Nam sicut est piscis sine
aqua, ita et monachus sine claustro. Nos igitur, prædeces-
sorum nostrorum vestigia sequentes, inhibemus universis
monachis nostris, ne eorum aliquis claustrum exire præ-
sumat absque Superioris licentia petita et obtenta; exceptis
hiis qui circa administrationes eis commissas, ex præcepto
Superioris, exterius occupantur. Si quis autem, contra hanc
inhibitionem nostram, claustrum exire præsumpserit per tres
dies immediate sequentes, sicut ¹hebdomadarius Missæ
Majoris, continue in claustro resideat. Provideaturque dili-
genter, ut nunquam claustrum, vel oratorium, tempore quo
Conventus ibi præsens fuerit, custode Ordinis careat; ipsi-
que custodes studiose supervideant, ut fratres debito modo
se habeant; quod si aliquem in claustro, vel oratorio, aut
quocunque alio loco, delinquere, vel quovismodo inordinate
se habere, sciverint vel audierint, eos in crastino coram
Conventu in Capitulo proclamare, ac debito modo corrigere,
non omittant; super quibus omnibus eorum oneramus con-
scientias.

On the
conduct
of the
brethren
when pu-
nished for
faults in
Chapter.

“ Frater autem, cum pro quacunque culpa in Capitulo pro-
clamatur, obedienter veniam petat, culpam suam humiliter
confitendo, non falso negando, vel se excusando, aut culpam
suam quomodolibet defendendo. Si vero aliquis proclama-
tionem aut correctionem Superioris indignanter, aut cum
murmure, tulerit, aut culpam suam mentiendo negaverit,
seu contumaciter defendere præsumpserit, vel alio modo in
correctionibus rebellis extiterit, per duos dies immediate
sequentes continuum observet silentium; alias pro culpa sua,
pro qua clamatus fuerit, vel quam defendere aut falso negare
præsumpserit, ad arbitrium Præsidentis, regulariter punien-
dus; inobedientium tamen correctione nobis specialiter re-
servata. Quicumque etiam alium in Capitulo defendere, vel
Præsidentem in suis correctionibus aliquialiter impedire,
præsumpserit, pœna consimili percettatur. Et ut prædicta

¹ hebdomadarius in MS.

“ omnia plenius effectui mancipentur, ordinamus ut omnes
 “ monachi nostri infra septa Monasterii, vel Prioratus, hora
 “ Capitulari existentes, ipsi Capitulo intersint, nisi quis ex
 “ causa rationabili, et cum Superioris licentia, se absentarit; Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.
 “ exceptis Archidiacono et majoribus Obedientiariis Abbatis
 “ et Conventus; quos solum ad interessendum ipsi Capitulo
 “ diebus Dominicis et in Vigiliis, in quibus a Conventu Venia
 “ est capienda, astringi volumus. Nullusque secreta Capituli
 “ detegere præsumat; quod si quis fecerit, ultra pœnam in-
 “ obedientibus debitam, ad Capitulum cum cæteris nullatenus
 “ admittatur. Nullusque Præsicens præcipitanter aut facili-
 “ ter, et sine magna causa, in Capitulo vel extra, in virtute
 “ obedientiæ, aut sub pœna excommunicationis, aliqua facienda
 “ præcipiat, aut cavenda. Provideaturque attentius, ne quies
 “ fratrum in claustro, aut Ordinis honestas, impediatur aliqua-
 “ liter per concursum sæcularium, vel accessum.

“ Mulieribus quoque ingressum in claustrum, fratribus ibi- On the ex-
clusion of
women
from the
cloister.
 “ dem sedentibus, volumus penitus interdici; ac etiam omni
 “ alio tempore, quanto commode poterit, salva consideratione
 “ circa honestas et nobiles personas, quibus ingressus, sine
 “ offensa gravi et Monasterii dispendio, denegari non possit.
 “ Insuper cum mulieribus collocutio, nisi pro manifesta utili-
 “ tate et causa rationabili, alicui monacho minime concedatur.
 “ Prædictis vero adjiciendo declaramus Supprios Cellarum
 “ nostrarum sub disciplina Priorum existere; injungimus-
 “ que ipsis Prioribus, ut suos Supprios, cum delinquant,
 “ sicut cæteros fratres, regulariter corripiant et castigent;
 “ salvo quod eos a cura per nos eis tradita nequaquam amo-
 “ vere præsumant. Et quia de jure est ejus solvere cujus
 “ est ligare, volumus et ordinamus, ut cum ab aliquo cus-
 “ tode Ordinis alicui pro culpa sua pœna qualiscunque im-
 “ ponitur, nullus custodum inferior eo qui pœnam imposuerit,
 “ ipsum absolvere, vel qualitercunque cum ipso, quoad ipsam
 “ pœnitentiam, dispensare præsumat.

“ Cæterum ne a tentatore monachi nostræ professionis otiosi On the
duty of the
brethren to
eschew
idleness.
 “ inveniantur, et sic eos præcipitet in reatum, statuimus ut
 “ monachi nostri, tum in Cellis quam in principali Monas-
 “ terio commorantes, loco operis manualis, secundum habilita-
 “ tem eorundem, certis sint exercitiis occupati, videlicet,
 “ studendo, legendo, librosque scribendo, notando, corrigendo,
 “ illuminando, pariter et ligando: vel qui nequiverint con-
 “ templari, nec in istis exercitiis sciverint occupari, ad alia
 “ opera honesta, Monasterio magis necessaria, per nos, et, in

¹ *ammovere* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. —

“ absentia nostra, per Priores, tam principalis domus quam
 “ Cellarum, salubriter¹ injungantur; secundum quod superiores
 “ eorum viderint expedire salutis. A contradicentibus autem,
 “ vel¹ negligentibus, solatia omnia, fratribus aliis gratiose
 “ vel de consuetudine concessa, penitus subtrahantur, donec
 “ humiliter ac obedienter superiorum præceptis paruerint in
 “ prædictis. Ad hoc dignum duximus injungendum, ut
 “ quicquid operentur nostri fratres, quodcumque opus fuerit, in
 “ usum Monasterii, vel locorum in quibus habitant, integrali-
 “ ter convertatur; nisi de gratia speciali pro tempore cum
 “ aliquo dispensetur. Si quis hujusmodi Statuti violator ex-
 “ titerit, tanquam proprietarium judicamus rigide puni-
 “ endum.

De Silentio.—Capitulum Duodecimum.

On the necessity of strictly holding silence in certain places named by the Rule of St. Benedict.

“ Religioso noscitur pertinere, linguæ suæ custodiam
 “ ponere; quod si facere neglexerit, Sacra testante² Scriptura,
 “ vana ejus religio existit. Præcipimus igitur, et firmiter in-
 “ jungimus, omnibus nostræ professionis monachis, ut in locis
 “ regularibus, secundum juris exigentiam, ac Monasterii nos-
 “ tri consuetudinem approbatam, silentium strictius observent.
 “ Quicumque enim in locis prohibitis consuetus fuerit silen-
 “ tium cum deliberatione infringere, quotiens de hoc constare
 “ poterit, pro qualibet vice per diem integrum continuum
 “ observet silentium; et consimiliter puniatur, quicumque
 “ silentium fregerit, et pro hoc in Capitulo sponte satisfacere
 “ neglexerit, etiam licet ad hoc minime consuetus existat.
 “ Cæteri vero qui contra hujusmodi silentii observantiam
 “ venire minime sunt consueti, cum eos contra prædictum
 “ silentii præceptum venire contigerit, arbitrarie puniantur;
 “ justum est enim ut mitius cum lapso agatur, quam cum
 “ consuetudinario.

On the behaviour of the brethren at the table of the Abbot or Prior.

“ Similiter etiam, cum fratres ad mensam Abbatis vel
 “ Prioris vocati fuerint, vel in oriole comederint, a detrac-
 “ tionibus, contentionibus, et vanis confabulationibus, omnino
 “ abstineant; nec aliquis, præsertim de junioribus, in audientia
 “ loqui præsumat, nisi a senioribus fuerit requisitus; et tunc
 “ cum omni suavitate solum ad interrogata respondeat. Si
 “ autem indigeat aliquid petere, secretiori et breviori modo
 “ quo poterit, hoc petat. Si quis autem de junioribus in
 “ mensa Abbatis vel Prioris, vel in oriole, contra hanc silen-

¹ *injungatur* in MS.

² *negligentibus* in MS.

³ *James* i. 26.

“ tii regulam, detractionibus, verbis contumeliosis, juramen-
 “ tis, aut turpiloquiis, venire attentaverit, per quindenam se-
 “ quentem Refectarium teneat. Si autem in verbis jocosis,
 “ vel quibuscunque aliis, quæ de se mala non sunt, præ-
 “ dictis locis linguam suam clamose laxaverit, per septem
 “ dies immediate sequentes extra Refectarium nullatenus
 “ comedat. Seniores autem, et proveci, pro quorum maturi-
 “ tate præsumitur, si casu accidente taliter deliquerint, secun-
 “ dum modum culpæ, ad Præsidentis arbitrium puniantur.
 “ Juvenem autem intelligimus quemcunque in hoc casu, qui
 “ decem annos a tempore receptionis habitus minime comple-
 “ vit. Ubicunque autem fratres comederint, superfluis pota-
 “ tionibus, aut vanis confabulationibus, post prandium nulla-
 “ tenus vacent; sed statim post prandium, fratres qui Con-
 “ ventum sequuntur, directe ad claustrum vel dormitorium,
 “ prout observantia regularis requirit, se convertant. Nec
 “ etiam tempore ætatis liceat Custodi Ordinis, qui Refec-
 “ torium tenebit, aliquos de Conventu extra dormitorium
 “ pro potationibus, vel vanis confabulationibus, sicut antiqui-
 “ tus solebant, vocare; sed statim postquam gratias in choro
 “ compleverint, in dormitorium vadant, ibique usque pulsa-
 “ tionem remaneant.

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.
 —

“ Prædictis etiam adjiciendo statuimus, ut nullus Obedien-
 “ tiarius, cujuscunque fuerit dignitatis vel status, in privatis
 “ locutoriis, seu in locis claustralibus ad loquendum deputatis,
 “ cum regulari vel sæculari, absque licentia petita et obtenta,
 “ loqui præsumat. Contravenientes vero ad Capitulum per
 “ aliquem Ordinis custodem vocentur; et ibi, prout delicti
 “ qualitas² exegerit, regulariter puniantur.

On the
 duty of the
 Obedienti-
 aries, as to
 conversa-
 tion.

*De Confessionibus, et gravioribus culpis.—Capitu-
 lum Tertium decimum.*

“ Quoniam in Sacramento Pœnitentiæ non solum requiritur
 “ pura confessio peccatoris, sed etiam approbata auctoritas ab-
 “ solventis,—non enim potest quilibet sacerdos quemcunque a
 “ peccatis absolvere, cum, secundum jura, nullus subditum
 “ alienum, nisi hoc sibi specialiter concedatur, solvere potest,
 “ vel ligare; quod si fecerit, per talem confessionem et ab-
 “ solutionem peccatum non dimittitur, sed potius augetur.—
 “ Nos igitur, animarum deceptionem in hac parte præcludere
 “ affectantes, statuimus, ac in virtute obedientiæ, et sub pœna
 “ Excommunicationis Majoris, districtè præcipimus, ut nullus

On the
 duties of
 the Confes-
 sor, and
 those mak-
 ing confes-
 sion.

¹ tenebat in MS.

| ² exigerit in MS.

Thomas, “ monachus, sub nostra obedientia constitutus, cujuscunque,
 30th “ regularis vel sænclaris, confessionem audire, seu aliquem a
 Abbot, “ quacunqne sententia canonis vel hominis, aut a peccatis qui-
 A.D. “ buscunqne, nisi in mortis articulo, præsumat absolvere;
 1349-96. “ exceptis hiis, quibus ratione officii, seu curæ eis injunctæ,
 — “ ex approbata consuetudine id competit, vel concessum spe-
 “ cialiter fuerit; contravenientes autem, sicut pro inobedien-
 “ tia, regulariter decernimus puniendos. Quilibet etiam mo-
 “ nachus ad minus semel omni hebdomada confiteatur; et
 “ præter illas privatas confessiones, de cotidianis delictis
 “ regulariter faciendas, bis vel semel in anno saltem suo confi-
 “ teatur prælato, nisi prælatus hoc alteri duxerit assignandum.
 “ Qui vero hoc pertinaciter renuerint, post Quadragesimam
 “ in Refectorio prandeant, et cibus Quadragesimalibus sint
 “ contenti, quousque eorum prælati eos judicaverint emenda-
 “ tos. Nullusque monachus, sub nostra obedientia constitutus,
 “ confiteatur alicui sæculari, aut viro alterius religionis quam
 “ nostræ, nisi in itinere constitutus, ubi monachi copiam ne-
 “ queat obtinere. Et quia pastori convenit ut pecorum suorum
 “ vultus agnoscat, suntque aliqua peccata graviora, quorum
 “ correctio indiget discretione majori, correctionem ac absolu-
 “ tionem omnium inobedientium, incontinentium, proprietari-
 “ orum, conspiratorum, ac eorum qui furtum vel homicidium
 “ commiserint, aut aliquem usque membri mutilationem, seu
 “ alias, enormiter læserint, ac apostatarum, et eorum qui
 “ crimen alicui falso et malitiose imposuerint, necnon omnium
 “ qui de bonis Monasterii, vel Ecclesiæ, ¹ seu fraudem gratis
 “ fecerint, nobis specialiter reservamus, declarantes ipsos esse
 “ inobedientes, qui post factam professionem habitum religio-
 “ nis temere dimittunt, vel qui in mandatis regularibus per-
 “ tinaciter resistendo prælato vel superiori contumaciter obedire
 “ contemnunt. Incontinentes censemus ipsos, qui lapsu car-
 “ nis voluntarie, et ex deliberatione procurata, in plena vigilia
 “ se maculant impudicè. Proprietarios autem judicamus illos,
 “ qui, præter conscientiam sui prælati, sibi aliquid possident,
 “ quod ipse non dederit, aut permiserit possidere. Conspira-
 “ tores autem vocamus, qui inter se confœderantur ad sub-
 “ versionem Ordinis, seu Statutorum a majoribus salubriter
 “ provisorum; vel ad persecutionem alicujus custodis Ordinis,
 “ vel fratris, ex ambitione, odio, vel rancore. Injungimusque
 “ ipsis Prioribus, ac singulis aliis fratribus, ut cum aliquem
 “ de monachis nostris prædictis criminibus, vel aliquo ipso-
 “ rum, sub fidedignorum relatione, sciverint, vel verisimiliter

¹ “*furtum*,” or a similar word, seems to be wanting here.

“ suspicaverint, irretitum esse, hoc nobis non differant in- Thomas,
 “ timare. Volumus etiam, ut contra prædictos omnes, dictis 30th
 “ criminibus irretitos, die Lunæ prima Quadragesimæ, ¹legitima Abbot,
 “ monitione præmissa, si prælato videatur expedire, excom- A.D.
 “ municationis sententia feratur in genere. 1349-96.

“ Cum vero aliquis de aliquo prædictorum criminum con- On the
 “ victus fuerit, stallum suum perdat ubique, a celebratione punish-
 “ Missæ Majoris suspendatur, ad omnia officia novitiorum in ment of
 “ tabula ponatur, nec administrationem aliquam extunc those con-
 “ quatenus habeat; observata nihilominus contra talem regulari victed of
 “ disciplina, ut in abstinentiis, silentio continuo, et disciplinis certain
 “ Capitularibus ad Præsidentis arbitrium ²infigendis. Si offences.

“ tamen cordis contritio et operis humilitas hoc evidenter me-
 “ ruerint, et Abbas hoc faciendum judicaverit, tum sic delin-
 “ quentibus in parte dispensetur, dum tamen ad sic peccandum
 “ non fuerint assueti. Delinquentes autem hujusmodi, si
 “ eorum peccata sint publica, et sæcularibus nota, publice
 “ puniantur; alioquin, si eorum peccata sint occulta sæcula-
 “ ribus, secreta in Capitulo, coram fratribus tantum, secundum
 “ Abbatis discretionem, corrigantur.

“ Et quia nonnunquam ex depositi receptione damna et scan- On the
 “ dala proveniunt, inhibemus, in virtute obedientiæ, ne quis evils aris-
 “ monachus, sub nostra obedientia constitutus, sine nostra ing from
 “ licentia speciali, vel Prioris loci, si in Cellis commoraverit, receiving,
 “ depositum alicujus sæcularis, seu cujuscunque extranei, or giving,
 “ ³recipiat, seu aliquid penes sæcularem, vel quemcunque property by
 “ extraneum, deponat; et ne erretur ex ignorantia termini, way of
 “ intelligimus per istum terminum ‘depositum,’ rem alicui deposit.
 “ causa custodiæ, seu ad custodiendum, traditam, sive datam.

*Qualiter Fratribus necessaria ministrentur.—Capitulum
 Tertium decimum.*

“ Cum in vinea Domini laborantes ⁴denario diurno defraudari On the due
 “ non debeant, statuimus ut tam in Monasterio nostro, quam in distribu-
 “ locis nobis subjectis, fratribus necessaria, tam in victualibus tion to the
 “ quam in vestiariis, temporibus et horis debitis sufficienter brethren of
 “ ministrentur, ita quod omni die, ubicunque infra ⁵septa the neces-
 “ sary food
 “ and
 “ clothing.

¹ *legittima* in MS.

² *infigendum* in MS.

³ Before this word, the words—
 “ *legittima monitione præmissa, si præ-*
 “ *fato videatur expedire, excommunica-*

“ *tionis sententia,*” are given, but are
 run through with a pen, and “*vacat*”
 written against them.

⁴ In allusion to *Matt. xx 2.*

⁵ *cepta* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. —

“ Monasterii, vel Prioratus, fratres comederint, eis plene, juxta
 “ antiquas consuetudines, in quantum facultates sufficiunt, pro-
 “ videatur; ita quod ad minus duo pulmentaria, duo, scilicet,
 “ fereula, eis cotidie ministrentur; salvis pitanciis coram
 “ Præsidente, propter debiles et delicatos, consuetis apponi.
 “ Et ut omnia hæc, tam quoad victum quam ad vestitum, in
 “ Prioratibus nostris, postposita omni excusatione, inviolabi-
 “ liter serventur, ordinamus ut Priores Cellarum nostrarum
 “ fructus, firmas, et pensiones, ac cætera omnia ad cameram
 “ fratrum pertinentia, quousque pro fratrum necessariis per
 “ nos aliter fuerit ordinatum, integre colligant, seu colligi
 “ faciant; ipsisque fratribus non in pecunia, sed in aliis rebus
 “ necessariis, sufficienter ministrent, usque ad summam viginti
 “ quatuor solidorum in valore: ita quod, si commode fieri
 “ poterit, in Festo Omnium Sanctorum omni anno habeant
 “ pelliceas, in altero anno cotucas et albas tunicas; et quolibet
 “ anno, in Festo Natalis Domini, habeat quilibet unam ro-
 “ bam; et recipiant ulterius pro almutiis, caligis, et pro
 “ manicis tunicarum, mutandis, ac omnibus aliis necessariis,
 “ competenter, prout indiguerint; vel saltem in magis neces-
 “ sariis usque ad summam prædictam ministretur eisdem. Et
 “ recipientes nova, vetera semper reddent per manum Came-
 “ rarii, in Monasterio nostro per manum Sub-camerarii elec-
 “ mosynæ applicando. Proviso attentius, ut pro prædictis, vel
 “ aliquo prædictorum, nullatenus eis pecunia ministretur; ipse-
 “ que Prior omni anno de omnibus Cameræ fratrum spectan-
 “ tibus coram Conventu suo fidelem reddat rationem. Et si
 “ bona Cameræ fratrum assignata prædictis non sufficiant, sup-
 “ pleat Prior de reliquis bonis Prioratus. ¹Justum est enim
 “ ut qui altari serviunt, de altari vivant.

*De Eleemosyna, et cura Pauperum.—Capitulum
 Quintum decimum.*

On the duty of almsgiving to the poor.

“ Ut Christi pauperes, qui propriis, vel parentum, opibus
 “ sustentari non possunt, nec corporali labore victum quærere
 “ sufficiunt, debita nullatenus eleemosyna defraudentur, statui-
 “ mus et ordinamus, ut in Refectorio, oriole, et ubicunque
 “ infra ²septa Monasterii vel Prioratus fratres reficiunt, in In-
 “ firmitorio comedentibus duntaxat exceptis, postquam sufficien-
 “ ter ³comederint, totum quod de appositis superfuerit, inte-

¹ In allusion to I. Cor. ix. 13.

² *cepta* in MS.

³ *commederint* in MS.

“ graliter eleemosynæ applicetur, per manus illius qui ad hoc Thomas,
 “ fuerit deputatus fideliter pauperibus erogandum; ipsisque 30th
 “ pauperibus, in quantum facultates suppetunt, viis et modis Abbot,
 “ quibus poterit debite subveniatur. Si quis autem ¹ fraudem A.D.
 “ eleemosynæ facere repertus fuerit, per tres dies immediate 1349-96.
 “ sequentes die quolibet, uno tantum ferculo sit contentus. —
 “ Si quis ad hoc consuetus fuerit, acrius puniatur, et taliter,
 “ ut cæteri timeant.
 “ Ordinamus etiam, ut Supprieores, qui de consuetudine suas On the
 “ habent eleemosynas, vendere, seu pro pretio concedere, nullo duty of
 “ modo præsumant; contravenientes vero regulariter puniantur, Sub-priors
 “ et ab hujusmodi ² eleemosynarum largitione, ad Superioris not to sell
 “ arbitrium, sequestrentur. their alms.

*De Infirmaria et Infirmis Fratribus.—Capitulum
 Sextum decimum.*

“ Inter opera caritatis non minimum creditur indigentis in- On the
 “ firmorum sollicite subvenire. Nos igitur infirmis fratribus treatment
 “ debite succurrere, ac ne aliquam patiantur negligentiam di- of brethren
 “ ligenter præcavere, affectantes, statuimus ut, tam in Monas- who are
 “ terio nostro, quam in Cellis nobis subjectis, Supprior loci sick or
 “ fratres infirmos diebus singulis visitet, ipsorumque indigen- infirm.
 “ tias, tam in cibis quam in medicinis, diligenter inquiret. Et
 “ si aliquam patiantur ³ negligentiam vel defectum, ⁴ hoc Infirmario,
 “ vel ubi Infirmarius minime habetur, Priori loci, intimet et
 “ notificet. Injungimusque ipsis Infirmariis et Prioribus, ut, ad
 “ prædictam Supprioris notificationem, de cibis eis convenientibus
 “ sufficienter ministrare, ac eorum indigentias et defectus
 “ in medicinis et aliis quibuscunque, sine mora studeant sup-
 “ plere, sub pœna tripli illius quod circa infirmos, secundum
 “ nostrum arbitrium, expensuri essent; fabricæ Monasterii nostri
 “ per manus nostras applicandum. Ipsi autem infirmi cibis
 “ communibus, in quantum eos infirmitates permittunt, sint
 “ contenti, Priores vel Infirmarios expensis superfluis non vex-
 “ antes; qui tamen, licet aliqualiter ⁵ excesserint, patienter
 “ tolerandi sunt. Ipsimet etiam infirmi proprias infirmitates,
 “ in quantum possunt, benigne sustineant, nec, plus de corporis

¹ Omitted in the text, but supplied in the margin, in a later hand.

² *elemsinarum* in MS.

³ *negligentiam* in MS.

⁴ *in hoc firmario* in MS.

⁵ *excederint* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.
—

On the regulations of the Infirmary.

“ quam animæ salute curantes, insolentiis aut quibuscunque
 “ ludis inhonestis aliquo modo vacent; ad aleas vel ad taxillos
 “ non ludant, nec ad scaccos, infra ¹septa Monasterii; quæ
 “ etiam sanis et quibuscunque aliis fratribus sub forma præ-
 “ dicta omnino prohibemus. Obedientiarum autem, cum in in-
 “ firmitatem aliquam inciderint, ratione cujus ipsos Infirma-
 “ riam intrare oportuerit, administrationes suas, ac cætera in
 “ ipsorum custodia existentia, in manibus majoris qui præsens
 “ fuerit in Monasterio, vel Prioratu. incontinenti resignent.
 “ Injungimus etiam ipsis Prioribus et Infirmarys, ut non
 “ permittant ad Infirmaryam concursum fieri sæcularium,
 “ exceptis medicis, et servitoribus ad infirmorum curam
 “ deputatis; qui servitores sint honesti, sobrii, et non sus-
 “ pecti; nec eis aliquis deputetur servitor, nisi prius de
 “ fidelitate, et secretis fratrum non revelandis, præstiterit
 “ juramentum. Fratres autem infirmi, cum ab ipsorum infir-
 “ mitatibus liberati, vel alias in tantum meliorati fuerint,
 “ quod competenter cum cæteris in Conventu laborare po-
 “ tuerint, ulterius in Infirmarya residere, aut infirmitates
 “ fingere, non præsumant. Gistarii autem, et qui solum se-
 “ nectate gravantur, communibus cibis, in quantum poterunt,
 “ sint contenti; proviso tamen quod eis sufficienter, et ali-
 “ quantulum uberius quam sanis, et aliis in Conventu existen-
 “ tibus, ministrentur.
 “ Statuimus insuper, ut nullus infirmus ab infirmorum
 “ mensa communi se subtrahat, nisi tanta corporis invali-
 “ tudine sit detentus, quod ad illam accedere nequeat, sine
 “ scandalo, vel gravamine corporis evidenti; præter gistarios,
 “ et illos cum quibus ex gratia nostra speciali fuerit dis-
 “ pensatum.

*De Esu et Abstinencia.—Capitulum Septimum
decimum.*

On Fasting and Abstinence, and relaxation thereof.

“ Cum per jejunium et ciborum abstinenciam caro spiritui
 “ servire compellitur, ac arma contra carnis tentamenta spe-
 “ cialiter præparentur, conveniens est valde, ut religiosi, qui
 “ præcipue cum Christo carnem suam tenentur crucifigere,
 “ jejuniorum remediis studiosius ² curent deservire. Volumus
 “ igitur, et ordinamus, ut a cunctis nostræ professionis mona-
 “ chis, præter jejunia ab Ecclesia indicata, omnibus sextis

¹ *cepta* in MS.

| ² *curant* in MS.

“ feriis per totum annum, ac etiam in quinque Vigiliis Beatæ
 “ Mariæ, jejunium observetur. Cum autem Festivitatem
 “ Vigiliam habentem feria secunda evenire contigerit, in
 “ præcedenti Sabbato, juxta Decretalis præceptum, debet cele-
 “ brari jejunium, et tunc, nec in illis Sabbatis, nec in aliquo
 “ alio die jejunii, Conventui de cœna serviatur; sed tantum
 “ loco cœnæ regularem habeant potum, sicut in tempore
 “ ¹Quadragesimæ fieri consuevit. Quandocunque vero diem
 “ Nativitatis Domini feria sexta evenire contigerit, eos ad je-
 “ junandum in die hujusmodi teneri nolumus, nisi quis voto,
 “ vel hujusmodi, ²ad jejunium fuerit astrictus. Jejunium etiam
 “ hyemale, secundum tenorem Regulæ, ab omnibus observetur;
 “ salva dispensatione circa infirmos et indigentes facienda.
 “ Præcipimus etiam, et firmiter injungimus, quod omni feria
 “ quarta per totum anni circulum a carnibus et pinguedine
 “ omnes abstineant; nec aliquis infra ³septa Monasterii, vel
 “ Prioratus, nisi in locis per prælatum ad hoc deputatis, carnibus
 “ vesci præsumat. Nullus eo die quo in Refectorio comedere
 “ teneatur, carnibus vescatur, nisi in præsentia Superioris
 “ præidentis, qui presens fuerit in Monasterio, vel Prioratu,
 “ aut de ejus permissione. Provideaturque diligenter ut
 “ omni die, ubicunque fratres comederint, ad minus medietas
 “ Conventus remaneat in Refectorio. A Dominica vero Prima
 “ Adventus, usque ⁴ad Nativitatem Domini, et a Dominica
 “ Septuagesimæ usque in diem Paschæ, a carnibus et pingue-
 “ dine omnes pariter abstineant; nec aliquis in ipsa Dominica
 “ Prima Adventus, vel Septuagesimæ, carnibus vesci præsu-
 “ mat; sed omnes in illis diebus, tam infra ³septa Monasterii,
 “ vel Prioratus, quam extra, cibis rectoralibus tantum sint
 “ contenti.

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.

De Obedientiariis.—Capitulum Octavum decimum.

“ Quoniam odorifera religiosorum fama, ac ecclesiarum uti- On the con-
 “ litates et damna, a fratribus exterius occupatis, bona ecele- duct to be
 “ siarum in manibus habentibus regulariter, exurgunt; nam observed
 “ quales ipsi a populo inveniuntur, tales autem et cæteri by Obe-
 “ creduntur;—statuimus igitur, et ordinamus, ut administra- dientiaries
 “ tiones exteriores fratribus fidelibus, discretis, et moribus of the
 “ Order.

¹ *x^{li}* in MS.

² Omitted in the text, but supplied
 in the margin, in a later hand.

³ *cepta* in MS.

⁴ *a* in MS., by inadvertence.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

“ honestis, committantur. Ipsi quoque Obedientiarii fraudem
 “ de rebus Ecclesiæ facere ante omnia præcaveant, summam
 “ Regulæ in hac parte jugiter considerantes. Et quia per
 “ ipsos, ut est dictum, facilius nostra fama denigrari posset,
 “ præcipimus ut semper se honeste habeant, præsertim in
 “ conspectu populi; ab illicitis et dolosis contractibus omnino
 “ abstineant, mercimonia prohibita vel inhonesta non exer-
 “ ceant, nullum vi aut injustis exactionibus opprimant, seu a
 “ ministris opprimi faciant; tabernas, vel alia loca inhonesta,
 “ intrare non præsumant; consortia mulierum in omni loco
 “ penitus evitent; in cameris, vel locis privatis, infra ¹ septa
 “ Monasterii, vel Prioratus, non comedant vel bibant.
 “ Inhibemus etiam ipsis Obedientiariis, et quibuscunque aliis
 “ fratribus nostris, ne arcum, gladium, seu quæcunque arma,
 “ absque nostra speciali licentia, tenere præsumant. Si quis
 “ autem tabernam, vel domum cujuscunque laici, nisi ex causa
 “ rationabili, et cum honesta societate, intrare, vel in domibus
 “ laicorum, exceptis itinerantibus, comedere vel bibere præ-
 “ sumpserit, pro qualibet vice per unum diem in pane et aqua
 “ jejunct. In emptionibus autem, venditionibus, et aliis con-
 “ tractibus, nullum studeant decipere, sed, Regulam in hac
 “ parte sequentes, res vendendæ aliquantulum vilius dentur ab
 “ illis quam ab aliis sæcularibus.
 “ Nullus Obedientiarius, cujuscunque fuerit dignitatis, con-
 “ ditionis, vel status, ad pernoctandum extra Monasterium, vel
 “ Prioratum, exire præsumat, nisi exitus sui causam, et locum
 “ ad quem iturus est, et quando revertetur, majori qui in
 “ Monasterio, vel Prioratu, præsens fuerit, prius siue fictione
 “ exposuerit. Contravenientes vero pœna temere exeuntium
 “ percillantur. Nullus etiam Obedientiarius nostri Monasterii,
 “ cujuscunque fuerit status, pecuniam ultra summam centum
 “ solidorum, absque nostra speciali licentia, mutuo recipere
 “ præsumat; Sub-obedientiarii vero summam viginti solidorum
 “ in talibus mutuis nequaquam excedant. In Prioratibus
 “ nostris nullus omnino officarius summam triginta solidorum,
 “ absque Prioris licentia speciali, in mutuis præsumat exce-
 “ dere. Si quis autem Obedientiarius, sive Monasterii nostri,
 “ sive alicujus Prioratus, per scriptum, talliam, vel recognitio-
 “ nem, aut quovis alio modo, Monasterium, Prioratum, vel offi-
 “ cium, ultra summam limitatam propria auctoritate obligare
 “ præsumpserit, ab officio suo dejiciatur; et ulterius, tanquam
 “ inobediens, et præsentis Constitutionis contemptor, regula-
 “ riter puniatur. Per prædicta tamen nolumus, ut alicui

¹ *cepta* in MS.

“ liceat mutuum contrahere, qui antea de consuetudine seu
 “ statuto mutuare non potuit.

“ Prohibemus etiam, ne quis fratrum nostrorum sibi aliquod
 “ officium per preces vel terrores, magnatum aut aliarum per-
 “ sonarum interventu, procuret: quod si quis contra hanc
 “ prohibitionem nostram venire convictus fuerit, præter inha-
 “ bilitatem quam tales per triennium incurrere volumus, ad
 “ quævis officia vel beneficia in nostra professione obtinenda,
 “ a curialitatibus quibuscunque, fratribus aliis fieri consuetis,
 “ per biennium, hujusmodi auctoritate Statuti, privatos decer-
 “ nimus ipso facto. Si vero cuiquam monacho aliqua obe-
 “ dientia, interior vel exterior, fuerit injuncta per eum qui
 “ potens est eam committere, et pertinaciter eam respuerit,
 “ ac etiam expresse recipere recusaverit, talem, ac ejus defen-
 “ sores quoslibet, et fautores, si a sua pertinacia increpati
 “ et correpti, legitimeque moniti, non destiterint, in scriptis
 “ excommunicandos judicamus, et mancipandos custodiae car-
 “ cerali.

“ Statuimus insuper, ut nullus prorsus, nisi pro officio sibi
 “ commisso, arcam, sive cistam cum clave, sive armariolum,
 “ absque Superioris licentia speciali, detinere præsumat; quod
 “ cum prælatus clavem petierit, ei sine difficultate tradatur;
 “ alioquin eam detinentem, tanquam proprietarium, eo ipso de-
 “ cernimus puniendum. Adhuc adjiciendo monemus, ut Obe-
 “ dientiarum quicumque ex parte Abbatis Dominicis et aliis
 “ festivis diebus, Matutinis, Vesperis, et Missæ Majori, cum
 “ aliis fratribus nostris, studeant interesse; nisi per hospitem
 “ susceptionem, vel aliam evidentem ecclesiæ utilitatem, fue-
 “ rint impediti; super quibus omnibus eorum conscientias
 “ oneramus.

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.
 —

De Communi Sigillo, et Prioribus Cellarum.—Capitulum Nonum decimum.

“ Quia ubi majus est periculum, ibi proculdubio cautius est
 “ agendum, possitque ex indiscreta Communis Sigilli custodia
 “ in nostris Prioratibus damnum non modicum, tam Monasterio
 “ nostro, quam ipsis Prioratibus, prout temporibus transactis
 “ experimento didicimus, verisimiliter evenire; volentes igitur
 “ hujusmodi periculis præcavere in futurum, statuimus ut in
 “ cunctis Prioratibus nostris Commune Sigillum loci, ac etiam
 “ Sigillum ad causas, insimul cum tribus clavibus custodian-
 “ tur: quarum una penes Priorem, reliqua penes Suppriorum,
 “ et tertia penes aliquem fratrem de quo Conventus provi-

On the due
 use of the
 Common
 Seal.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

“ derit, remaneat. Nec aliquod scriptum, vel charta, vel quod-
 “ eunque aliud de cætero cum Communi Sigillo consignetur,
 “ seu sigilletur, absque consilio et licentia nostra speciali,
 “ nisi pro urgente necessitate, et manifesta utilitate, aliquis de
 “ Prioribus multum indiguerit; quo casa, liceat Prioribus de
 “ Tynemutha, de Wymundham, de Bynham, et culibet eorum,
 “ præhabito consilio ac consensu Conventus sui, vel majoris et
 “ sanioris partis ejusdem, ad summam quadraginta librarum
 “ sub Sigillo Communi recipere mutuo; Prioribus vero de
 “ Belyero et de Walingford usque ad summam viginti libra-
 “ rum tantum; reliquis vero Prioribus usque ad summam
 “ decem librarum; cum consilio et consensu Conventus, vel
 “ majoris partis, ut superius dictum est, absque nostro con-
 “ silio liceat mutuare. Proviso tamen, ut postquam aliquis
 “ dictorum Priorum sub prædicta forma semel pecuniam mu-
 “ tuaverit, donec scriptum illius mutui reportaverit, et in
 “ Capitulo coram Conventu cancellari fecerit, aliquid Sigillo
 “ Communi sigillari, nobis ¹irrequisito, minime obtineat.
 “ Cum Sigillo autem ad causas ²procuratorias, seu litteras de
 “ attornato, cum Priori et Conventui visum fuerit expedire,
 “ libere eis liceat sigillare. Præcipimus tamen, in virtute
 “ obedientiæ, ne corrodia, obligationes, vel similia, sed solum
 “ procuratoria, vel litteræ de attornato, et cætera talia, quæ
 “ ad forum pertinent contentiosum, cum Sigillo ad causas
 “ tantummodo consignentur.

On the
limitation
of the
authority
of Priors of
Cells.

“ Inhibemus etiam ipsis Prioribus, in virtute obedientiæ, et
 “ sub pœna excommunicationis, ne, absque nostra licentia pe-
 “ tita et obtenta, corrodia vendant, recognitiones faciant, seu
 “ ad ecclesias vacantes præsentare præsumant; nec maneria
 “ vel ecclesias ad firmas dimittant, aut sylvas vendant, vel
 “ destruant; pro aliis non fidem jubeant, nec aliquem manu-
 “ mittant.

“ Et ut ista omnia futuris temporibus inconcusse serventur,
 “ ordinamus ut Priores singuli, in posterum creandi, ad præ-
 “ dicta omnia in præsentî Capitulo expressata palam coram
 “ Conventu nostro, in principio creationis eorundem, corporale
 “ præstent juramentum, una cum consueto juramento de im-
 “ munitate exemptionis. Supprieores etiam Cellarum ad præ-
 “ missa servanda, in quantum ³custodiam Communis Sigilli
 “ concernunt, juramento consimili astringantur.

¹ Sic in MS., in the singular, the
word *nobis* being treated as though
in the singular.

² *procuratoria* in MS.

³ *custodia* in MS.

Juramentum Prioris.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

“ Ut ad majorem futuri temporis certitudinem, formam juramenti quod ipsi Priores in prima ipsorum creatione præstabant, hic duximus ¹ inserendam; quæ talis est.—

Oath to be made by the Prior, on his creation.

“ Ego N., Prior de C., juro quod, ab hac hora in antea, ero fidelis et obediens tibi, domino meo, Domino N., Dei gratia, Abbati de Sancto Albano, tuisque successoribus, canonice intrantibus. Jura, dominia, privilegia, et immunitates, Monasterii Sancti Albani, et Cellarum ejusdem, pro viribus manutenebo et defendam, nec alicui hujusmodi juribus. dominiis, privilegiis, et immunitatibus, in aliquo obviare satagenti, consilium, auxilium, vel favorem, clam vel palam, præstabo. Possessiones et jura ad prædictum Prioratum de N. spectantia non vendam, nec alienabo, nec impignorabo, aut de novo infeodabo, nisi quatenus jura et Constitutiones dicti Monasterii Sancti Albani permittunt; nec sine vestra speciali licentia, vel Capituli, tempore vacationis, prædictum Prioratum ultra summam in dictis Constitutionibus limitatam, obligabo. Possessiones, redditus, et jura, dicti Prioratus, indebite alienata, distraeta, vel occupata, prout ² comode potero, repetam, et ad jus et proprietatem dicti Prioratus procurabo rednei; nec etiam absque vestra speciali licentia, vel Capituli, tempore vacationis, petita et obtenta, corrodia vendam, recognitiones faciam, ad ecclesiam, vel ecclesias, aut vicariam, vel vicarias, vacantes, non præsentabo; nec maneria vel ecclesias ad firmam dimittam; nec sylvas vendam, vel destruam. Pro aliis non fidejubebo, nec aliquem ³ manumittam. Sicut me Deus adjuvet, et hæc Sancta Dei Evangelia.”

Juramentum Supprioris.

“ Ego N., juro quod Sigillum Commune Prioratus de N., in quantum ad me spectat, fideliter custodiam, nec aliquod scriptum prædicto sigillo, nisi quatenus in Constitutionibus Monasterii nostri Sancti Albani permittitur, vel alias, per Abbatem Monasterii nostri de Sancto Albano, aut, tempore vacationis, ejusdem loci Capitulum, specialiter concessum fuerit, sigillari consentiam, aut, in quantum resistere possum, permittam. Alienationibus rerum ejusdem Prioratus, impig-

¹ *inserendum* in MS.

² *comode* in MS.

³ Qy. if not, correctly, “*manuca-*
| “*piam.*”

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. —

“ norationibus, infeodationibus, vel quibuscunque aliis contractibus, ipsis Prioribus in præfatis Constitutionibus prohibitis, clam vel palam consilium vel consensum non præstabo; sed pro viribus impediam, et resistam eisdem. Et si debito modo resistere non potero, hoc Abbati Monasterii nostri prodam; vel, tempore vacationis, ejusdem loci Capitulo, sine mora dispendiosa, in quantum possum, intimabo. Sicut me Deus adjuvet, et hæc Sancta Dei Evangelia.”

Injunctions for ensuring the future observance of these Constitutions.

“ Et ne suprascriptæ Constitutiones aliquando futuris temporibus neglectui aut oblivioni tradantur, sed per eas fratres, in puritate conscientiæ Deo servientes, bravium supracælestis facilius consequantur, fructusque uberes in domo Dei temporibus faciant ¹oportunis, præcipimus et ordinamus, ut Constitutiones præscriptæ, tam in Monasterio nostro, quam in cunctis Cellis nobis subjectis, in fine ²Martyrologii Capitularis scribantur, seu ponantur; ac singulis annis, hebdomada prima Quadragesimæ, toto Conventu simul congregato, tempore parliamenti, integre legantur; ut sic ab omnibus ignorantia ejuscunque remoto velamine, studiosius observentur, quatenus, post hujus vitæ cursum, salutare obedientiæ percipiant meritum.

“ Si quis autem contra præmissas Constitutiones, pro utilitate publica ordinatas, et ex quibus thesaurus inæstimabilis versimiliter speratur futurus, pertinaciter reclamare, aut ne debitum sortiantur effectum, per se, vel per alios, impedire vel procurare, præsumpsit, præter ultionem divinam, quam merito ex hoc timere poterit, ipsum, tanquam inobedientem, regulariter decernimus puniendum, ejus correctionem nobis specialiter reservantes. Et quia, cessante causa, cessare debet effectus, volumus et ordinamus, ac etiam decernimus et declaramus, quod si aliquando a pausa Psalmodiæ in Conventu faciendæ, quæ in primo istarum Constitutionum Capitulo est ordinata, recedi contigerit; ita quod nec ipsam observent, nec sint in proposito eas ulterius observandi, quod absit, quod extunc fratres ad preces—‘Ego dixi,’ et etiam ‘Michael,’ et ad cætera omnia per Constitutiones præsentis, præter pausam hujusmodi, amputata, de cætero teneantur, et, sicut ante præsentium Constitutionum compilationem obligati fuerunt, integre obligentur.

“ Vestram universitatem ³carissimam, ad honorem nominis sui, et sanctæ religionis dilatationem Altissimus custodiat;

¹ *oportunis* in MS.

² *Martirologii* in MS.

³ *karissimam* in MS.

“ ut, per sanctæ obedientiæ propositum de virtute in virtutem
 “ progredientes, tandem Deum Deorum in Syon videre valeatis ;
 “ et, ad majorem præmissarum omnium roboris firmitatem,
 “ præsentem quaternium, Constitutiones ipsas integre conti-
 “ nentem, sigillo nostro fecimus consignari. Datum apud
 “ Sanctum Albanum, et cætera.”

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.

*Constitutio edita in nostro Capitulo Generali, apud
 Sanctum Albanum celebrato, anno Domini mille-
 simo trecentesimo quinquagesimo secundo.*

“ Attendentes absentiam Priorum Cellarum nostrarum ab Constitu-
 “ eorum Prioratibus non modicam, esse damnosam, nos eorum tion of
 “ dem absentiam, quam, ratione Capituli nostri Generalis, eos Abbot
 “ facere oporteat, in quantum possumus, artare volentes, statu- Thomas,
 “ imus et ordinamus, ut Capitulum nostrum Generale prædic published
 “ tum singulis annis in Vigilia Passionis Beati Albani, juxta in the
 “ antiquam Monasterii nostri consuetudinem, celebretur ; et General
 “ etiam, si commode fieri poterit, terminetur. Et ut hoc libe- Chapter,
 “ rius fieri valeat, ordinamus ut Sermo, qui in ipsa Vigilia, A.D. 1352 ;
 “ non propter ipsum Capitulum, sed ob reverentiam Festivi- for the
 “ tatis prælibatæ, dici solebat, in ipso die Festivitatibus de cætero regulation
 “ habeatur. Ad quod quidem Capitulum Priores omnes et sin- and guid-
 “ guli, nobis subjecti, cessantibus impedimentis ¹ legitimis, in ance of
 “ propria persona, vel si ² legitime præpediti fuerint, per pro- Priors of
 “ curatorem ³ idoneum, cum mandato sufficienti, et in hac parte Cells.
 “ sufficienter instructum, absque alia citatione vel præmuni-
 “ tione, conveniant, et compareant in eodem. Si quis autem
 “ ad dictum Capitulum hora debita venire neglexerit, ita quod
 “ in ipso Capitulo nec per se, nec per procuratorem, ut præ-
 “ mittitur, sufficienter ⁴ non comparuerit, tanquam contumax, et
 “ præsentis Constitutionis transgressor, regulariter puniatur.
 “ Quod si aliquis dictorum Priorum negotium habuerit aliquod
 “ peculiare, longiorem requirens tractatum, juxta negotii mag-
 “ nitudinem, diem præveniat statutum. Insuper, quia Priori-
 “ bus Cellarum nostrarum nimis esset laboriosum pro quibus-
 “ cunque modicis dimissionibus terrarum et tenementorum
 “ semper ad nos recursum habere, concedimus eis licentiam
 “ generalem terras, et tenementa, et alias possessiones, quæ,
 “ aut quas, eorum prædecessores in suis manibus tenere non

¹ *legittimis* in MS.

² *legittime* in MS.

³ *idoneum* in MS.

⁴ Sic in MS. ; two negatives.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

“ consueverunt, sed aliis sub annuo censu, sive redditu, dimittere, quod ipsi Priores, cum consilio et consensu sui Conventus, vel majoris et sanioris partis eorundem. terras et tenementa, et possessiones prædictas, ad spatium triginta annorum duntaxat, vel ad vitam unius aut duorum. tunc in rerum natura existentium, sub eorum Sigillo Communi, libere dimittere valeant, licentia nostra minime requisita. Proviso tamen, ut nulli, ratione consanguinitatis, vel alicujus alterius affectionis, sed tantum illis cum quibus ecclesie suæ conditionem meliorem facere poterit, possessiones dimittant prædictas. Nec liceat eis, vel alicui eorundem, censum seu redditum de possessionibus seu ¹ promissionibus eisdem provenientes præ manibus recipere; sed sibi et successoribus suis, secundum dimissionis formam, annuatim tantummodo persolvatur. Inhibemus etiam eisdem Prioribus expresse, ne eorum nativis per sigillum aliquid dimittant, seu quovis alio modo sigillum tradant eisdem. Istam lineam durare volumus, quousque duxerimus eam revocandam. Datum apud Sanctum Albanum, *ut supra*.”

Constitutio edita in Capitulo nostro Generali, apud Sanctum Albanum celebrato, anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo quinto.

Constitution of Abbot Thomas, published in the General Chapter, A.D. 1355; enjoining the due payment of certain pensions by the Priors of Cells.

“ Licet Priores Cellarum, nobis et nostro Monasterio subjectionum, census subjectiones in Festo Passionis Beati Albani, et pensiones studentium ² scholarium in Festo Sancti Michaelis, ex statuto sanctorum patrum, super hiis salubriter edito, annis singulis solvere teneantur;—quia tamen experimento didicimus multiplices, quod nonnulli Priores hujusmodi audaciam majorem statutum ipsum non servandi, eo quod pœna non vallatur, sibi temere assumentes, solutiones censuum et pensionum hujusmodi ultra terminos prædictos, in dicti nostri Monasterii præjudicium, et ipsorum studentium desolamen, differre sæpius minime formidarunt; Nos super hoc volentes, prout nobis incumbit, de ³ opportuno remedio pro viribus providere, decernimus, statuimus, et etiam ordinamus, quod omnes et singuli Cellarum ipsarum Priores, qui in solutione censuum seu pensionum hujusmodi, ipsos contingentium, ultra præfatos terminos, seu eorum

¹ Sic in MS. Qy. if not “*provisionibus*.”

² *scholarium* in MS.

³ *opportuno* in MS.

“ alterum, per unius mensis spatium, absque causa rationabili
 “ et ¹ legitima, (de qua, cum ipsam ad eorum defensionem
 “ subesse prætenderint, per eosdem Priores personaliter infra
 “ quindenam proximam post dictum mensem, sub pœna præ-
 “ clusionis defensionis eorum hujusmodi, coram nobis fidem
 “ sufficienter fieri volumus,) de cætero cessaverint, extunc ad
 “ persolvendum dicto nostro Monasterio duplum ejus quod
 “ solvere distulerant, sine spe remissionis in hac parte, suffi-
 “ cienter sint astricti. Si vero officarii Monasterii nostri
 “ prædicti, qui ad solutionem pensionum studentium insuper
 “ sunt artati, de pensionibus ipsis, post lapsum termini ad
 “ hoc statuti, nullatenus satisfecerint infra mensem extunc,
 “ Refectorium, cum Conventu, teneant, et non alibi ² comedant,
 “ donec pensiones persolverint antedictas ; dispensationem nul-
 “ lam in hac parte, citra satisfactionem, de nobis quomodolibet
 “ speraturi. Datum apud Sanctum Albanum, *ut supra.*”

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.
 —

*Incipiunt Constitutiones Provincialis Capituli, per
 venerabilem Patrem, Thomam, Dei gratia, Abba-
 tem Monasterii Sancti Albani, editæ.*

“ Abbas Monasterii Sancti Albani, Provinciali Capitulo
 “ Ordinis Nigrorum Monachorum in Cantuariæ ac Eboraci
 “ Provinciis solus fungens officio Præsidentis, venerabilibus
 “ in Christo patribus et fratribus universis ejusdem Ordinis,
 “ Abbatibus, et Prioribus Abbates proprios non habentibus, et
 “ eorum Conventibus, ac monachis singulis eorundem, per
 “ easdem Provincias constitutis, salutem in amplexibus Salva-
 “ toris, ac mandatis nostris, immo verius, Apostolicis, effica-
 “ citer obedire. Cum humanæ memoriæ nimis arta capacitas
 “ in variis paginis quæque dilate conspersa infra limites sui
 “ sinus ægre permittat intellectum recondere, reconditaque
 “ tenere, aut producere in apertum; si qua tamen actuum
 “ multiplicitas, frequens exercitium, aut instructio qualis-
 “ cunque, quævis impresserit recondenda, furatur oblivio,
 “ amittit tenuitas, ac mater erroris, incuria, prætermittit. Hu-
 “ jusmodi rei gratia, in nostræ religionis augmentum, grandis
 “ difficultatis remedium, necnon in fructum salutiferum anima-
 “ rum, dignum duximus quasdam Sanctiones, nostrum Ordinem
 “ concernentes, summatim perstringere, paucas de novo sta-
 “ tuere, ac aliquas ³ prius luculentius enodare.

Constitu-
 tion of
 Abbot
 Thomas,
 published
 in the Pro-
 vincial
 Chapter of
 the Bene-
 dictine
 Order.

¹ *legittima* in MS.

² *comedant* in MS.

³ *quam* is apparently omitted here.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. — “ Nolentes per verba præceptoria vel prohibitoria, in Constitutionibus infra scriptis contenta, quemquam contravenientem nostris ordinationibus aut mandatis, dum tamen hoc non faciant ex contemptu, vinculo mortalis criminis obnoxie subiacere, sed duntaxat pœnas incurrere interius limitatas, aut, ubi pœnæ nullatenus apponuntur, per locorum prælatos, prout decreverint, infligendas; et ut de materiis subscribendis facilius occurrat quærentibus id quod volunt, talem operis subsequenti præmisimus seriem titulorum.—

Chapters of the Constitutions. “ De Augmento Cultus Divini. ¹ *Capitulum Primum.*
 “ De negligentia Prælatorum. *Capitulum Secundum.*
 “ De Prioribus Claustalibus. *Capitulum Tertium.*
 “ De Priore Studentium. *Capitulum Quartum.*
 “ De mittendis ad Studium Generale. *Capitulum Quintum.*

De Augmento Cultus Divini. Capitulum Primum.

On the increase of Divine Worship. “ Præcipit lex naturæ,—quod in mandato tam novæ legis quam veteris confirmatur,—ut filii parentibus honorem impendant, ostendant reverentiam, ac specialem exhibeant famulatum; hinc, ut nos, tanquam filii obedientiæ, patri nostro ac speciali patrono, debitæ servitutis ministerium singulare in cumulum suæ laudis devotius offeramus; statuimus futuris temporibus perpetuo duraturum quatenus, exceptis Adventu Domini, ² Quadragesima, et Octavis Festorum, singulis septimanis, si qua dies vacaverit, Beati Benedicti specialis memoria in tribus Lectionibus celebretur; dum tamen Beatæ Virginis, ac patronorum locorum, Commemorationes solitæ præferantur.

Commemoration of Saint Benedict.

Prayers for the dead.

“ Præterea, quia nondum pro vivis, quin amplius pro ³ defunctis, eo quod extra statum meriti constitutis, precum instantia, devotionum suffragia, potissime requiruntur; ideo, ut faciamus assidue specialem memoriam defunctorum, adjicimus, ordinantes ut qui, virtute Constitutionis olim editæ in nostro Provinciali Capitulo, ad Horas diei preces omiserunt antiquitus usitatas, de cætero in singulis Horis diei ac noctis, præterquam in Prima et Completorio, finita Oratione Dominica, ante Collectam habeant istas preces,—‘ Salvos fac servos et ‘ aucillas tuas,’—‘ Oremus pro fidelibus defunctis,’ ac—‘ Dominus vobiscum;’ et sic tam pro vivis quam pro mortuis

¹ These two words are repeated in MS., as belonging to the Introductory part; as well as *De Augmento, etc.*

² *Quadragesime* in MS.

³ *defunctis* in MS.

“ orationis beneficium jugiter impendamus. Ad Primam vero Thomas,
 “ preces,— ‘ Repleatur os meum laude,’ cum sequentibus ver- 30th
 “ sibus, Confessione interposita; et ad Completorium,—‘ Bene- Abbot,
 “ ‘ dictus es, Domine Deus patrum nostrorum;’ cum cæteris A.D.
 “ Collectis consuetis, sicut olim habuit usus, sic de cætero ab 1349-96.
 “ omnibus decantentur. —

De negligentia Prælatorum.—Capitulum Secundum.

“ Testatur Beatus Gregorius, quod facientis culpam habet, On the
 “ qui, quid potens corrigere, negliget emendare; quod non negligence
 “ satis advertentes plerique ¹ nostræ religionis prælati, suorum shown, in
 “ delicta subditorum corrigere negligunt, eosque per eorum various
 “ negligentiam in deterius labi permittunt. Est enim negli- Prelates of
 “ gentia prælatorum in subditis mater erroris, noverca vir- the Order.
 “ tutis; hæc resistendi superioribus præstat audaciam, et con-
 “ temni facit observantiam regularem; subditos contra majores
 “ cervices facit erigere, et se frequenter majoribus anteferre.
 “ Ex hac etiam provenit quod subditi ab officio subtrahunt
 “ se divino, quodque silentium horis et locis debitis non obser-
 “ vant. Inde etiam oriuntur plurima scandalosa, ut, puta,
 “ quod nonnulli nostræ religionis prælati, contra Constitu-
 “ tionem ² Concilii ³ Viennensis,—‘ Ne in agro,’ tunicas quidam Injunctions
 “ ad latus, quidam antierius, habent fissas. Quidam etiam in as to ex-
 “ manicis, vel antierius, propter strictitudinem vel lasciviam, cesses in
 “ tunicas induunt botonatas; quidam vero birratas ante et dress.
 “ retro. Quidam quasi per circuitum habent birras; quidam
 “ equidem tunicas nimis curtas, quidam superius nimis stric-
 “ tas, induere non verentur. Quidam etiam supertunicas, more
 “ sæcularium, usque ad medium brachii manicatas; quidam
 “ quasi supertunicas, sine manicis, proximas sub habitu, asso-
 “ lent se vestire. Quidam in caputiis vel almutiis furruras
 “ gestant de vario, vel de griso; quidam in supercucullis
 “ quasi tabardatis; quidam tam floccis quam cucullis, in
 “ colore adeo variatis ab habitu aliorum, quod nedum in
 “ diversis Monasteriis, verum etiam in eodem claustro, viden-
 “ tur quasi in professione disconformes. Utuntur, vel verius,
 “ abutuntur, quidam siquidem botis rostratis, quidam etiam
 “ nimis strictis; quidam zonis sericis, et interdum cum ar-
 “ genteo apparatu, in signumque lasciviæ ac insolentiæ,
 “ vestiuntur.

¹ *nostros religiosos prefato* in MS., |
 evidently an error of the scribe.

² A.D. 1311, 12.

³ *Vienensis* in MS.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.
—

“ Quidam in equitando, clochis sive rotundellis, aut hujus-
“ modi, monacho inhonestis, superius sunt induti. Quidam in
“ sola cuculla, sine veste alia superiore, equitant, ut non
“ deceat. Quidam cum capellis ornatis cum serico vel sendato,
“ de viridi vel blueto, equitant vel incedunt. Quidam lecti-
“ sterniis, desuper ac per circuitum, utuntur viridibus, qui-
“ dam rubiis, quidam albis, quidam ex hujusmodi coloribus
“ variatis.

“ Quæ omnia, et consimilia, præter hoc quod a regularibus
“ discrepant institutis, sunt in nostræ religionis opprobrium
“ manifestum. Tot ergo malis, quæ ex prælatorum negligentia
“ ortum habent, volentes occurrere, ut tenemur, firmiter præ-
“ cipimus, et distincte, ut nostræ religionis prælati quicumque in
“ cura eis commissa se diligentes exhibeant, Divinis Officiis et
“ ipsimet debite intersint, ac suos subditos compellant Horis
“ debitis interesse. Statuta superiorum, et silentium, quatenus
“ eos concernunt, et ipsi primitus observent, et a suis subditis,
“ prout convenit, faciant observari: sintque ipsi prælati, quan-
“ tum ad vitam regularem, et formam ac colorem vestium,
“ suis subditis in exemplum; sicut et Dominus noster Ihesus
“ coepit facere et docere. Nec tunicas, ut præsumitur, fissas
“ aut botonatas, vel birratas seu curtatas, vel etiam nimis
“ strictas, induant ipsi, nec suos subditos permittant tales tuni-
“ cas, aut aliquam talem, induere quovismodo; sed juxta præ-
“ tactam Constitutionem—‘ Ne in agro,’ de veste habitui
“ proxima sint tunicæ singulæ monachorum colore ac pretio
“ moderatæ, rotundæ etiam per circuitum, non fissæ, nec
“ longitudine nimia vel brevitate notandæ. Nec supertunicas,
“ manicatas seu non manicatas, induant prælati proximo sub
“ cuculla; nec suos subditos indui sic permittant; sed, juxta
“ sæpedictam Constitutionem—‘ Ne in agro,’ vestis ipsa ha-
“ bitui proxima largas manicas habeat, usque ad pignum
“ protensas, non consutitias, nec quomodolibet botonatas. Nec
“ in capitiis vel almutiis habeant de cætero subditi, vel præ-
“ lati, fururas de vario, vel de griso, aut aliquas alias, nisi
“ nigras. Nec utantur monachi nostræ religionis, superiores
“ aut inferiores, cucullis hujusmodi tabardatis; sed singulorum
“ cucullæ amodo sie formentur, ut, nihil panni ¹abscisso super
“ brachium, neque retro, saltem ad cubitum descendant, vel
“ eubitum cooperiant, si ad hoc panni satisfecerit latitudo.
“ Insuper, in colore cucullarum et floccorum talem decernimus,
“ et mandamus, de cætero conformitatem in singulis Monas-

¹ *absciso* in MS.

“ teriis et ecclesiis, etiam a monachis singulis nostri Ordinis
 “ usitandam, ut rubio, burneto, blueto, et hujusmodi coloribus,
 “ penitus prætermisissis cucullis ac floccis, simpliciter pure
 “ nigris induantur singuli, tam subditi quam prælati; quatenus,
 “ sicut nec rubii, nec burneti, nec bluetti, sed duntaxat, ‘ Nigri
 “ ‘ Monachi ’ nuncupantur, sic nomen nostrum veraciter reti-
 “ nentes, ad purum saltem in exterioribus vestimentis, floccis,
 “ scilicet, et cucullis, penitus nos aptemus. Botas etiam
 “ rostratas, aut nimis strictas, simul etiam et zonas sericas,
 “ sive etiam de alia materia qualicunque, ¹dum tamen cum
 “ argenteo apparatu, ac capella ornata cum serico vel sendato,
 “ de viridi vel blueto, aut colore alio quam mere nigro, peni-
 “ tus interdiciamus, et monachis et prælatis hujus Provinciæ
 “ quibuscunque. Nec monachum aliquem, subditum vel præ-
 “ latum, cum clochia vel rotundello, aut hujusmodi inho-
 “ nesto, vel sola cuculla, sine veste alia superiore, permitti-
 “ mus deforas equitare; sed mandamus, firmiter injungendo,
 “ ut omnes et singuli foras, quotienscunque vel quandocunque
 “ equitaturi, capis honestis, caputia habentibus assuta, juxta
 “ antiquam consuetudinem sui claustrum, superius induantur.

“ Quod si qua domus nostræ religionis extiterit, sive claus-
 “ trum, non habens de antiqua consuetudine capas tales,
 “ assumant sibi consuetudinem Monasterii proximioris, vel ab
 “ aliquo Præsidentium Capituli nostri Provincialis inquirent
 “ et habeant formam honestam capæ hujusmodi pluviæ; ita
 “ quod sine capa tali nulli de cætero sit licentia equitandi, nisi
 “ forte pro forma capæ hujusmodi addiscenda, ubi nulla forma
 “ honesta antiquitus habebatur. Nec lectisterniis desuper, aut
 “ per lecti circuitum, utantur monachi nostræ religionis,
 “ superiores seu subditi, nisi duntaxat de burneto vel blueto,
 “ vel etiam de mere nigro.

“ Præterea prælatos omnes et singulos nostræ religionis in
 “ eorum conscientis districtius oneramus, ut ipsi tunicas
 “ tales fissas, vel botonatas, ut præmittitur, seu birratas,
 “ strictas, sive curtas, etiam supertunicas manicatas quæ im-
 “ mediate sub habitu deferuntur, necnon caputia vel almutias,
 “ cum fururis aliquibus, præter nigras, seu cucullis quasi
 “ tabardatis, et floccos ac cucullas, colorem alium quam nigrum
 “ aliquid prætendentes, botas rostratas sive strictas, zonas
 “ sericas, sive zonas alterius materiæ habentes argenteum ap-
 “ paratum, clochias sive rotundella, et talia quæcunque pro
 “ equitatura monacho inordinata, capella ornata cum serico
 “ vel sendato, de viridi vel blueto, aut alio colore quam mere

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.

—

¹ *dū tñ* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

“ nigro, lectisternia viridia, rubia, sive alba, vel ex eisdem
 “ coloribus variata desuper, vel circa lectum, si talibus, vel
 “ aliquo prædictorum, ¹usi fuerint, sine mora deponant sim-
 “ pliciter et pro semper: ac ea, et eorum quodcunque, etiam
 “ a subditis utentibus illis, vel aliquo eorundem, auferant
 “ indilate, ac omnia illa, et singula, venditioni exponentes, de
 “ corum pretio ipsis monachis de indumentis et aliis neces-
 “ sariis competentibus et honestis, juxta quod præmittitur,
 “ faciant provideri. Præcipiantque prælati ipsis et aliis, quod
 “ de cætero talibus non utantur; quod si fecerint, post inhi-
 “ bitionem hujusmodi sibi factam, eos, cum constiterit, pœna
 “ inobedienciæ puniant, ut est dignum.

“ De quibus omnibus, tam quoad ²subditos quam prælatos,
 “ monemus ut diligenter inquirent ³visitatores deputati per
 “ Capitulum nostrum Provinciale, seu etiam futuris tem-
 “ poribus deputandi; et in quocunque defectum invenerint,
 “ subdito vel prælato, eum sine mitigatione percillant pœnis
 “ superius annotatis, una cum pœnis aliis quas ipsi ⁴visita-
 “ tores, propter culpæ circumstantias, duxerint rationabiliter
 “ apponendas.

Injunctions
 as to the
 undue ad-
 mission of
 Novices to
 the Chap-
 ter.

“ Item, cum illorum negligentia atque imprudentia præ-
 “ latorum merito fuerint arguenda, qui Beatissimi Benedicti
 “ Regulam non, ut congrueret, attendentes, novitios, priusquam
 “ tempus probationis in religione compleverint, aut votum
 “ promissionis emiserint, ad secreta Capituli audienda solent
 “ admittere, permittentes eosdem usque in finem Capituli in
 “ Capitulo remanere; præsertim cum Regula nostra dictet tales
 “ in congregationem suscipi non debere, priusquam, habita
 “ secum deliberatione, ⁵promiserint se velle omnia custo-
 “ dire quæ in ipsa Regula continentur, et cuncta sibi impe-
 “ rata servare;—nos, talium prælatorum negligentiam atque im-
 “ prudentiam arguentes, statuimus, et id in singulis Monasteriis
 “ nostri Ordinis firmiter observari præcipimus, ut novitii ad
 “ audienda Capitulorum secreta, priusquam professionem, taci-
 “ tam vel expressam, emiserint, nullatenus de cætero admit-
 “ tantur; sed lecta in Capitulo, juxta morem, certa particula
 “ Regulæ, statim a Capitulo in clastrum se transferant, ibidem
 “ usque in finem Capituli moraturi: ne forte, suadente diabolo,
 “ eos ante professionem contingat ad sæculum redire, ac Capi-
 “ tulum secreta, in præjudicium Ordinis, aliis revelare.

“ Porro cum in Benedictinis Constitutionibus provide sit
 “ statutum, ut nullus monachus nostræ religionis de ecclesia,

¹ *visi* in MS.

² *sub* is inserted before this word
 in the MS., by inadvertence.

³ *visitatores* in MS.

⁴ *usitatores* in MS.

⁵ *permiserint* in MS.

“ cœnobio, locove alio conventuali, exire præsumat, nisi petita
 “ prius licentia, et obtenta, ab ejus Superiore, qui eam valeat
 “ indulgere; quodque causam sui exitus, omni fictione ces-
 “ sante, Superiori exponat eidem; ac quod ipse Superior, licen-
 “ tiam hujusmodi nisi ex causa rationabili non concedat, eis
 “ quoque quibus licentiam dederit, certum præfigat terminum
 “ redeundi, ut convenienter ¹ poterunt, breviorē;—nos dictam
 “ Constitutionem, nedum rationabilem, sed necessariam, mo-
 “ dernis temporibus perpendentes, prælatosque, qui contra-
 “ rium fecerint, seu fieri permiserint, et scienter, circa suos
 “ subditos reputantes culpabiliter negligentes, universis nos-
 “ træ religionis prælatis, necnon omnibus aliis quibus, ex
 “ consuetudine vel alias, competit aliis ad exeundum licentiam
 “ indulgere, districtius demandamus, quod Constitutionem ip-
 “ sam, quatenus eos concernit, observent, et, quatenus subditos
 “ tangit, eam faciant ab eisdem inviolabiliter observari.
 “ Insuper prohibemus, ne quis nostræ religionis monachus, Injunctions
 “ cui ad exeundum ad certum locum, vel certa loca, licentia as to grant-
 “ est concessa, ad loca alia, lateralia vel ulteriora, religioso- ing leave of
 “ rum seu sæcularium quorumcunque, se transferat, seu diver- absence.
 “ tat; nisi ante suum egressum quod ad talia loca se divertere
 “ posset a suo prælato licentiam specialem habuerit, et ex-
 “ pressam: quod si quis nostri Ordinis contravenerit, et
 “ super hoc convictus extiterit, eum fore ab exitu claustrum per
 “ quindenam statuimus suspendendum; et alias, si quoad
 “ multa loca excesserit, juxta discretionem sui prælati, et
 “ excessus exigentiam, puniendum. Salva tamen prælatis
 “ ipsis, in dando talem licentiam, potestate cum personis
 “ maturis et approbatis, prout duxerint, in genere dispen-
 “ sandi, ut ad loca quæcunque lateralia, vel vicina, etiam in
 “ petendo licentiam non expressa, possint, prout voluerint, se
 “ divertere seu transferre, propter utilitatem Monasterii, vel
 “ commodum personarum, seu causas alias honestas in itinere,
 “ vel post concessam licentiam, forsitan occurrentes. Non
 “ tamen liceat cum omnibus indifferenter taliter dispensare,
 “ ne insolentibus tribuatur per licentiam indiscretam materia
 “ evagandi. Cæterum, cum expresse in nostra Regula sit
 “ contentum, ut omni tempore, sive jejunii, sive prandii,
 “ omnes in unum positi compleant, et exeuntibus a Com-
 “ pletoriis nulla sit licentia denuo cuiquam quicquam loqui,
 “ nisi propter hospites, si qui tunc forte fuerint, vel nisi
 “ prælatus aliquid jusserit alicui illorum; igitur prælatorum
 “ negligentiam duximus merito reprobendam, qui subditos
 “ suos, nec in cura hospitem, nec in suis officiis, rationabili-

¹ poterint in MS.

Thomas, “ ter occupatos, nec habentes, ex prælatorum suorum licentia
 30th “ vel præcepto, quominus Completorio valcant, aut debeant,
 Abbot, “ interesse, ac post Completorium silentium observare, sci-
 A.D. “ enter tamen permittunt, aut debite non impediunt, se a
 1349-96. “ Completorio culpabiliter absentare, potationibus serotinis
 ——— “ vacare, fabulis otiosis, immo, detractionibus venenosis, usque,
 “ vel circiter, noctis medium vigilare; unde a Matutinis se
 “ subtrahunt, vel sine devotione intersunt, ac ad celebran-
 “ dum in crastino efficiuntur indispositi et inepti. Talium igi-
 “ tur prælatorum negligentiam supplere, subditorum vitam tam
 “ inordinatam restringere ac corrigere, cupientes, statuimus ut
 “ prælati, cæterique ad custodiam Ordinis deputati, vel in
 “ posterum deputandi, de talibus diligenter inquireant, ac eos
 “ ab hujusmodi insolentiis, excessibusque, compescant; immo,
 “ tales quoscunque, nisi correpti citius emendentur, per
 “ ¹ amotionem ab eorum officiis, si quæ habent, aut per sub-
 “ tractionem cujuscunque solatii, ² puniant. Quibus adjicimus,
 “ injungentes ut omnes, tam sequentes Conventum quam
 “ Obedientiarii, pro quanto eos rationabilis occupatio circa
 “ eorum officia non excusat, ubicunque comederint extra
 “ Refectorium, a Dominica prima Adventus Domini usque ad
 “ Natale, et a Dominica in Quinquagesima usque ad Festum
 “ Paschæ, et in omnibus sextis feriis et Sabbatis, ac etiam
 “ in omnibus Vigiliis Festorum Principalium, Collationi et
 “ Completorio usque in finem intersint, et a Completorio
 “ ad dormitorium, de consuetudine jacentes in eodem, directe
 “ se transferant ad pausandum; nisi major prælatus in Mo-
 “ nasterio cum aliquo, ex causa justa, voluerit dispensare;
 “ vel nisi ab eo qui Collationi præfuerit, ut aliunde se diver-
 “ tere valeant, licentiam habuerint specialem; quam quidem
 “ licentiam ab eo concedi firmiter inhibemus, nisi subsit
 “ causa rationabilis atque justa.

“ Nullus vero claustralis, præter eum qui post majorem
 “ prælatum Collationi et Completorio præsideret, in Refec-
 “ torio reficiens, aliquo tempore anni a Collatione vel Com-
 “ pletorio se absentet, nisi, propter instantiam, ab eo qui
 “ personaliter præest in Monasterio licentiam habuerit spe-
 “ cialem.

On the
 duties of
 Visitors of
 houses, in
 cases of
 evil re-
 port.

“ Præterea, ne ³ scintilla tenuis, ex desidia prælatorum, in
 “ flammam transeat destructivam, statuimus ut cum per fa-
 “ mam vel relationem fidedignam, seu modum alium legi-
 “ timum qualemcunque, ad aures Visitorum qui per Capitulum
 “ fuerunt deputati, seu etiam Præsidentium, devenerit de cri-

¹ ammotionem in MS.

² puniantur in MS.

³ sintilla in MS.

“ minibus, ¹exordinationibus, seu malo gestu, religioni et
 “ Ordini scandalosis, alicujus Monasterii, vel ecclesiæ mona-
 “ chalis, teneatur quilibet Visitator per Dioccesim sibi depu-
 “ tatum, et etiam quilibet Præsidentium, ad eujus eorundem
 “ auditum rumor talis citius devenerit, ad locum illum, præ-
 “ fixo ejus termino competenti,—ad quem terminum spatium
 “ quatuor vel trium dierum sufficere decernimus,—in hoc casu
 “ cum omni celeritate quam ²commode poterunt, per se, vel
 “ per alium nostræ professionis ³idoneum, declinare, ac super
 “ criminibus, defectibus, et excessibus quibuscunque, inquirere
 “ veritatem, ac omnia et singula, juxta quod volunt canonicæ
 “ sanctiones, corrigere ac reformare, quæ correctione et re-
 “ formatione viderint indigere. Quod si quis prælatus loci
 “ taliter visitandi Visitatorem seu Præsidentem, vel eorum
 “ Commissarium, seu Commissarios, ut præmittitur, accedentes,
 “ ob brevitatem termini, vel alia causa frivola, non admittat,
 “ vel hujusmodi visitationem subterfugiat quovismodo, decem
 “ libras eo ipso dominis Præsidentibus, qui pro tempore fue-
 “ rint, solvere teneatur, in communes usus Ordinis converten-
 “ das; quam quidem summam per ipsos Præsidentes, etiam per
 “ censuram ecclesiasticam, si oporteat, solvere compellatur.

“ Insuper, ne sanguis omnium oberrantium de prælatorum
 “ manibus, ob eorum negligentiam, requiratur, ac in malitiis
 “ hominum, quæ plus solito ⁴pullulant hiis diebus, salubrius
 “ occurratur, præsentis auctoritate Capituli ordinamus, ut in
 “ Curia Romana unus Procurator ⁵idoneus pro nostro Ordine
 “ deputetur, de communi contributione salarium competens
 “ percepturus, qui mandatum habeat speciale, quemcunque mo-
 “ nachum nostri Ordinis, sine litteris ac licentia speciali sui
 “ prælati, qui talem licentiam poterit indulgere, ad dictam
 “ Curiam accedentem. quam cito de aliquo tali sibi constiterit,
 “ capi faciat et procuret, ac in ⁶carcere detineri, quousque
 “ de prælato talis monachi fugitivi quid de eo debeat fieri,
 “ habeat in mandatis. Qui etiam Procurator omnia et singula
 “ negotia communia, nostrum Ordinem tangentia, sumptibus
 “ communibus effectualiter prosequi, et quibuscunque quæ in
 “ præjudicium nostri Ordinis scire potuerit attentat, pro posse
 “ suo resistere, teneatur; ac prælatum, ad quem hujusmodi
 “ negotium, seu præjudicium, spectaverit, quam cito poterit
 “ præmunire.

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.
 —

A Proctor
 of the
 Order to be
 retained at
 the Roman
 Court, to
 seize
 monks
 resorting
 thither
 without
 leave.

¹ *exordinatinationibus* in MS.

² *comode* in MS.

³ *ydoneum* in MS.

⁴ *pullulant* in MS.

⁵ *ydoneus* in MS.

⁶ *carcerem* in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. ——— On the status of Priors, whether removable or not.	<i>De Prioribus Claustralibus.—Capitulum Tertium.</i> “ Quia, Regula nostra testante, sæpius contingit ut per or- “ dinationem præpositi scandala gravia in Monasteriis orian- “ tur; potissime dum, quasi secundi Abbates affectant in “ Monasterio reputari; propter quæ scandala decidenda, cum “ quæritur hoc a nobis, an Priores claustrales, qui ‘Præpositi “ ‘Monasterii,’ juxta Regulam nuncupantur, valeant pro libito “ suorum superiorum a suis officiis ¹ amoveri, taliter re- “ spondemus;—quod, locis sive Monasteriis illis duntaxat “ exceptis, in quibus de privilegio speciali, et indulto Sedis “ Apostolicæ, est obtentum, et hactenus usitatum, quod Pri- “ ores hujusmodi claustrales, postquam ordinati fuerint, seu “ præfecti, extunc in suis officiis perpetuo residebunt; in “ singulis aliis ecclesiis, seu monasteriis, nostræ professi- “ onis, sunt ipsi Priores claustrales ordinandi, et etiam ² amo- “ vendi, ad arbitrium suorum Abbatum, una cum consilio “ fratrum timentium Deum, propter causas rationabiles emer- “ gentes, juxta formam et doctrinam Regulæ nostræ de Præ- “ posito Monasterii ordinando.
On the duties of Priors.	“ Hoc tamen præcipimus firmiter observari, quod sive mo- “ biles fuerint, sive perpetui, quantum poterunt, sine corporis “ sui jactura, in claustris resideant, et ad custodiam religionis “ curam adhibeant diligentem, juxta quod in Benedictinis “ Constitutionibus est injunctum,—quod Prior claustralis re- “ sideat continue in Capitulo seu Conventu, claustrique curam “ et regimen ³ exercere assidue teneatur: unde quicumque “ dociles fuerint, vitæque ac morum honestate decentes, et “ ad acquirendum fructum scientiæ aptiores.
Priors not to be sent to the Uni- versity, unless they resign their office.	“ Prohibemus tamen eos, seu perpetui fuerint, sive mobiles, “ mitti vel eligi ad generale Studium, ut studentes, nisi ipsi “ perpetui gratis eorum officiis renunciare voluerint; cum “ mittuntur alii, quia mobiles etiam a suis officiis absolvantur. “ Sintque Monasteriis de quibus sunt, alii sufficientes “ qui sciant et voluerint in officio præpositi alios debite re- “ gere, ac statum religionis diligenti cura, prout convenit, “ custodire.
The same as to Sub- priors in Cathedral churches.	“ Et hæc omnia et singula de Supprioribus in ecclesiis Ca- “ thedralibus, quia officium præpositi ipsi tenent, fore statui- “ mus observanda.

¹ amoveri in MS.

² ammovendi in MS.

³ exercere in MS.

De Priore Studentium.—Capitulum Quartum.

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

“ Solet effrenata libertas frequenter in devium prosilire, et
 “ dum a superiore non regitur, a bono torpescere, ac in vetitis
 “ occupari. Quod quidem Apostolica perpendens discretio, ne
 “ studentes nostri Ordinis, dum a Monasteriis suis absunt, On the
 “ libero dimitterentur arbitrio, et in aliqua prorumperent quæ duties of
 “ non licent, provide statuit, ut unus ex ipsis studentibus the Prior of
 “ Prior esset ipsorum studentium deputatus; per cujus indus- Students of
 “ triam cæteri in suis actibus debite regerentur. at the Uni-
 “ Quia tamen ex quorundam clamore didicimus quod Priores versities of
 “ qui retroactis temporibus studentibus Oxoniæ præfuerint, in Oxford and
 “ executione potestatis per Summum Pontificem eis commissæ, Cambridge.
 “ necnon ad debite regulandum studentes ipsos quibus præ-
 “ fuerant, aut nimium negligentes extiterant, aut remissi; ne
 “ hoc idem contingat temporibus successuris, præsentium
 “ tenore districte præcipimus eis qui Prioris officio futuris
 “ temporibus Oxoniæ præsidebunt, ut ad ipsorum studentium
 “ regimen invigilent diligenter; quodque ea quæ in Constitu-
 “ tione Benedictina, Titulo ‘De pensionibus Studentium,’ et
 “ Sectione—‘Præcavere, et Sectione—Provideant,’ de ipsis
 “ Prioribus ac ipsis studentibus statuuntur, Priores ipsi,
 “ quatenus eos concernunt, observent, et quatenus studentes
 “ alios tangunt, faciant ab ipsis studentibus, absque mitiga-
 “ tione quacunque, futuris temporibus observari.
 “ Item, ordinet Prior quiscunque, qui studentibus Oxoniæ
 “ prærit in futurum, quod si quis ex studentibus nostri Or-
 “ dinis ad legendum philosophiam fuerit habilis, et tempus
 “ audiendi philosophiam, priusquam in theologia gradum
 “ ascendere debeat, non impleverit requisitum, philosophiam
 “ legat in loco quem Prior ipse studentium magis viderit ¹ op-
 “ portunum; artetque Prior cæteros nostri Ordinis in philoso-
 “ phia studentes, ut suas lectiones audiant de eodem, dum
 “ tamen a lectionibus ordinariis, vel disputationibus in Vico
 “ Scholarum, aliisve actibus scholasticis, per auditionem hujus-
 “ modi nullatenus retrahantur.
 “ Item, cum ars artificem habilem reddere, ususque promp-
 “ tum efficere, soleat, ut tam studentes nostri Ordinis in phi-
 “ losophia, quam studentes in theologia, necnon qui de Mo-
 “ nasteriis ad Studium transmittuntur, non ut in theologia

¹ oportunum in MS.

Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96.

“ apicem Magistralem ascendant, aut gradum Baculariatus
 “ attingant, sed ut ibidem addiscant aliis debite proponere
 “ verbum Dei, in disputando et prædicando habiliores effici-
 “ antur, ac promptiores, statuimus ut studentes in facultatibus
 “ memoratis bis de ipsis, semel, videlicet, in theologia, et
 “ semel de philosophia, disputent singulis septimanis; exceptis
 “ tamen vacationibus, nisi Prior studentium ipsos studentes
 “ viderit sufficere in vacatione, seu vacationibus, disputare.
 “ Quod si contigerit, tunc ordinet Prior ipse, quotiens, et in
 “ qua facultate, a quibusve personis, sit pro talis vacationis
 “ tempore disputandum.
 “ De hiis autem qui ad Universitatem mittuntur, non ob
 “ aliam causam nisi ut ibidem addiscant aliis rite proponere
 “ verbum Dei, statuimus ut illi, juxta dispositionem Prioris
 “ et saniorum studentium, in loco nostro communi Oxonia,
 “ vel alibi, ubi Prior ipse et saniores decreverint, frequenter
 “ tam in lingua Latina prædicent, quam vulgari, ut sic id
 “ audacius, promptiusque, perficiant, cum eos ad sua Monas-
 “ teria contigerit revocari.
 “ Præterea, cum in Benedictinis Constitutionibus statuatur
 “ quod Præsidentes, aliique prælati, ad Provinciale Capitulum
 “ venientes, provideant quod monachi, ad Studia transmit-
 “ tendi, insimul commorentur, saltem ad minus decem; nos,
 “ perpendentes quod Prior studentium id melius valeat facere
 “ quam Præsidentes, statuimus ut Prior studentium, quatenus
 “ ei possibile fuerit, sic mittendus ad Studium, ordinet ut de
 “ eis quanto plures poterunt pariter hospitentur; nec quovis
 “ modo permittat ut inter sæculares, sine socio commonacho,
 “ moram trahant: cum sit scriptum,—¹ Væ soli! quia cum
 “ ‘ ceciderit, si ² sublevantem non habet,’ et— ‘ Melius est duos
 “ ‘ esse simul, quam unum.’
 “ Porro, cum Constitutio Benedictina de Priore studentium
 “ ordinando ad quævis Studia generalia se extendat, volumus
 “ ut in Universitate Cantibrigiæ Prior studentium, juxta
 “ modum et formam in ipsis Benedictinis traditam, amodo
 “ deputetur, qui monachorum ibidem studentium sollicitè
 “ curam gerat, ac ipsos solerter regulet, et discrete; secundum
 “ quod volunt dictæ Benedictinæ ac Provinciales Constitutiones,
 “ ipsum Priorem studentium concernentes, et congruerit tam
 “ dicto loco, quam numero ibidem studentium monachorum.

¹ *Eccles.*, iv. 10, and 9.

| ² *sullevantem* in MS.

*De mittendis ad Studium Generale.—Capitulum
Quintum.*

Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.

“ Cum sit frustra Constitutiones aliquas condere, nisi postea
“ ab hominibus observentur, congruit sic Constitutiones per
“ pœnas vallare, ut pœnarum metu ad ipsarum Constitutionum
“ observantiam homines arceantur. Et si aliquorum tanta sit
“ rebellio, quod ad eas observandas faciliter flecti nolunt, con-
“ venit addere pœnas pœnis; ut quos certæ pœnæ non flec-
“ tunt, eos inclinet pœnarum addita multitudo. Cum igitur
“ felicis memoriæ Benedictus Papa Duodecimus, ad nostræ
“ religionis honorem non modicum, nuper decreverit quod de
“ singulis Monasteriis Ordinis nostri, de quolibet, scilicet, vice-
“ nario numero monachorum, mittatur unus ad Studium aptus,
“ pro fructu majoris scientiæ acquirendæ; ac contra non mit-
“ tentes pœnas statuerit valde graves; suntque adhuc, sicut
“ ex multorum relatu didicimus, quidam nostræ religionis præ-
“ lati, quos nec Papale Statutum, nec ipsarum pœnarum metus,
“ emollit, ut de suis monachis mittant ad Studium juxta
“ numerum prætaxatum;—nos ergo rebellionem, quatenus in
“ nobis est, confundere cupientes, statuimus ut prælati Ordi-
“ nis nostri quicumque, qui virtute Constitutionis Papalis præ-
“ dictæ aliquem, vel aliquos, de suis monachis ad Studium
“ mittere sunt astricti, nec tamen hoc faciunt, ut tenentur,
“ ultra pœnas per Summum Pontificem contra tales statutas,
“ nomine etiam pœnæ, solvant annis singulis pro quolibet,
“ quem virtute Statuti præfati mittere tenentur ad Studium,
“ et non mittunt, dominis Præsidentibus, qui pro tempore fue-
“ rint, decem libras, in usus communes Ordinis convertendas.
“ Et ut de talibus qui, ut præfatur, de suis non mittunt ad
“ Studium, ut deberent, possit citius et certius dominis Præ-
“ sidentibus apparere, præcipimus Priori studentium, firmiter
“ injungendo, quod de nominibus talium non mittentium, sive
“ mittentium nimis tarde, aut ante finem anni studentes suos
“ a Studio revocantium, certificet per suas litteras annis sin-
“ gulis dominos Præsidentes; ut sicut non mittentes pœna
“ decem librarum, sicut præmittitur, sunt multandi, sic nimis
“ tarde mittentes, vel præmature revocantes, pro quanto tem-
“ pore defecerint, pœnam solvant; ut cum annus, juxta com-
“ putationem Universitatis, tres contineat terminos, quibus
“ magistri communiter suas continuant lectiones, cujuscunque
“ prælati ¹scholares, vel ¹scholaris, per terminum talem, seu
“ termini majorem partem, a Studio defuerit, solvat pro quo-

On the
obligation
of every
Prelate of
the Order
to send a
certain pro-
portion of
his monks
to the Uni-
versity.

¹ *scholares, scholaris*, in MS.

- Thomas,
30th
Abbot,
A.D.
1349-96.
- “ cunq̄ue ¹scholari, taliter deficiente, tertiam partem totius
 “ summæ decem librarum superius memoratæ, in usus commu-
 “ nitatis, prout prædicitur, convertendam: et consequenter
 “ statuimus de alia quacunque majore temporis quantitate,
 “ et summa correspondente majori, pœnæ nomine persol-
 “ venda. Teneanturque prælati singulis suis ²scholaribus de
 “ annualibus pensionibus providere, sicut in Benedictinis
 “ Constitutionibus, Titulo—‘ De Pensionibus Studentium,’ est
 “ taxatum.
- Expenses
to be
allowed to
the stu-
dents at the
University.
- “ Et quia vertitur in dubium penes quosdam ad quantam
 “ summam monetæ Anglicanæ taxa istorum parvorum Turo-
 “ nensium se extendat, quanquam aliqui ad minus, aliqui ad
 “ majus, eos, ut dicitur, aestiment in valore; nos tamen, om-
 “ nem hujusmodi dubietatem tollere cupientes, decrevimus
 “ quatuor Turonensium parvorum sterlingo Anglicano in pretio
 “ coæquari; ita quod sexaginta libræ illorum Turonensium
 “ æquivalent libris quindecim sterlingorum; et sic corre-
 “ spondenter, juxta summarum æquivalentiam in ipsis Benedic-
 “ tinis taxatarum, semper æquiparando quatuor Turonenses
 “ hujusmodi ad sterlingum, omnibus studentibus, tam Doc-
 “ toribus quam ²scholaribus, ministretur; nec minus sufficere
 “ credimus hiis diebus, propter victualium et aliorum neces-
 “ sariorum excessivam caristiam, quæ modernis temporibus
 “ plus solito inolevit. Cui adjicimus, statuentes quod cum
 “ prælati ³scholares suos, vel ⁴scholarem, ad Studium trans-
 “ miserint, ut præfertur, vel pro eis, aut aliquo eorumdem,
 “ miserint ut veniant, seu veniat, sibi domum, quod teneantur
 “ ipsi prælati, ultra pensionem ipsorum studentium superius
 “ limitatam, expensas competentes pro itinere, tam in enndo
 “ ad scholas, quam redeundo, ipsis ²scholaribus ministrare.
 “ Si quis tamen ipsorum scholarium sine mandato sui prælati
 “ domum venerit, sibi provideat de expensis. Super quo, ac
 “ super numero studentium, Visitatores per Provinciale Capi-
 “ tulum deputatos, aut in posterum deputandos, in eorum
 “ conscientiiis strictius oneramus, quatenus diligentius inqui-
 “ rentes, ubicunque defectum invenerint, corrigi faciant indilate,
 “ aut Capitulo denuncient, pro remedio congruo apponendo.
- Small com-
munities
to send a
competent
number of
students.
- “ Et quia plurimi opinantur quod de nullo numero pauciori
 “ quam vicenario ⁴scholarem aliquem, vel ³scholares, tenean-
 “ tur, virtute Constitutionis Benedictinæ, mittere ad Studium
 “ generale, ipsorum opinioni erroneæ idem Benedictus Duo-

¹ *scholari* in MS.² *scholaribus* in MS.³ *scholares* in MS.⁴ *scholarem* in MS.

“ decimus in quadam Bulla, ejusdem Constitutionis declara-
 “ toria, et suæ intentionis plenius expressiva, obviat in hiis
 “ verbis;—‘ Si vero fuerit ecclesia, monasterium, vel alius locus
 “ ‘ principalis, quo vicenarius numerus non existat, ¹ sed ibi
 “ ‘ numerus major senario ² teneatur, Visitatores per Provin-
 “ ‘ ciale Capitulum deputati, cum in eis visitationis officium
 “ ‘ exercebunt, inquirent de facultatibus et oneribus eorundem;
 “ ‘ et si, hujusmodi oneribus supportatis, invenerint facultates
 “ ‘ sufficere pro uno vel pluribus monachis ad dicta Studia
 “ ‘ destinandis, relationem de hoc faciant in Generali Capitulo
 “ ‘ subsequenti; in quo Præsidentes, cum consilio vel assensu
 “ ‘ majoris partis Capituli, ordinent, auctoritate Apostolica,
 “ ‘ juxta hujusmodi suppetentiam facultatum, de uno vel
 “ ‘ pluribus monachis ad dicta Studia destinandis.’

Thomas,
 30th
 Abbot,
 A.D.
 1349-96.

“ Item, cum licet in se sapientia vigeat, et venerabilis sit
 “ senectus, sunt tamen communiter ingenii obtusioris quam
 “ juvenes, et ad studendum in philosophicis minus apti; ac in
 “ Benedictinis Constitutionibus statuatur, ut tales eligantur ad
 “ Studium transmittendi qui dociles fuerint, et ad acquiren-
 “ dum fructum scientiæ aptiores, statuimus ut futuris tem-
 “ poribus senes in ætate proveci pro philosophia addiscenda
 “ ad Studium non mittantur. Cui etiam adjicimus, statuentes
 “ ut hii qui per electionem ad Studium debent transmitti, de
 “ quolibet, scilicet, vicenario unus, juxta formam in Benedic-
 “ tinis Constitutionibus traditam, eligantur: alii vero ultra
 “ numerum in dictis Constitutionibus requisitum, ad Stu-
 “ dium nullatenus transmittantur, nisi juxta Capitulum; ut
 “ periculosa, ³ videlicet, ut unicuique eorum a suo prælato,
 “ cum consilio sui Conventus, vel majoris partis ejusdem,
 “ eundi ad Studium primitus sit concessa. Excepto, prout
 “ Bulla ipsa declaratoria, superius memorata, exprimit, in hæc
 “ verba;—‘ Loco quocunque a quo de consuetudine, ordina-
 “ ‘ tione, seu statuto, quæ decernimus inviolabiliter obser-
 “ ‘ vanda, plures ad hujusmodi Studia mittendi fuerint, quam
 “ ‘ sit in nostris ordinatum; in quo loco volumus quod ser-
 “ ‘ ventur deinceps circa nominandas, eligendas, et licentiandas
 “ ‘ personas hujusmodi mittendorum, ea quæ per nos circa alios
 “ ‘ mittendos ad Studia in eisdem Constitutionibus continentur.’
 “ Si autem ⁴ plures Monachos de uno monasterio mitti con-
 “ tingerit, unus eorum, cui hoc suus prælatus commiserit,

Men
 advanced
 in years
 not to be
 sent to the
 University,
 to study
 philosophy.

¹ *sit ibi* in MS.

² *teneantur* in MS.

³ Some words seem to be omitted

here.

⁴ *plurs* in MS.

- Thomas, 30th Abbot, A.D. 1349-96. " curam habeat alterius, seu aliorum, si plures quam duo
" extiterint, et cura eos diligenter intendat, ut in religione ac
" studio se gerant ac proficiant, sicut decet.
- " Nec alicui liceat eorundem alicui monacho alterius Monas-
" terii confiteri, aut ab aliquo tali Eucharistiaē recipere Sa-
" cramentum, nisi in casu quo noluerit ex causa ¹legitima
Students to confess to no monk of another Monastery. " Priori studentium confiteri; vel ab eo aut alio prædictum
" recipere Sacramentum, in casu quo nullus sui Monasterii
" monachus voluerit aut potuerit illo die illi Eucharistiam
" ministrare.
- Monks who are students, in case of litigation, not to plead before the Chancellor, or other secular judge. " Insuper, viam litibus cupientes præcludere, ac scandalis
" obviare, præsentī Statuto specialiter prohibemus, ne stu-
" dentes nostri Ordinis inter se ex quacunque causa coram
" Cancellario, aliove iudice sæculari, placitent seu disceptent;
" nec quisquam eorum alium coram eis conveniat quovis-
" modo. Sed si qua, quod absit, inter aliquos eorundem litis
" materia futuris temporibus oriatur, ipsa, quatenus possibile
" fuerit, per Priorem et quatuor vel quinque seniores ipso-
" rum studentium sopiatur; et si per eos tolli non possit,
" ipsa materia Præsidentibus intimetur; qui, si quid inter
" eos male fuerit attentatum, id debito modo corrigant et
" reforment.
- Monks are not to obtain letters from the great, soliciting admission to the University, or degrees thereat. " Cum monachus ex professione debeat ejus vestigiis ad-
" hære, — ² ' Qui venerat, non ut propriam faceret voluntatem,
" sed Ipsius voluntatem, qui eum misit, ' nec ministrari
" venerat, sed potius ministrare; absurdum videtur in monacho.
" cujus est sui prælati subjici voluntati, ac honores fugere
" mundiales, contra, vel præter, sui prælati voluntatem, mag-
" natum preces vel litteras procurare, ut accedere poterit ad
" Studia litterarum, aut inibi commorari, seu gradus aliquos
" in Studio attingere, vel ad apicem ascendere Magistratus;
" hincque distincte præsentibus prohibemus, ne quis nostræ
" religionis monachus, contra, vel præter, sui prælati volunta-
" tem, sæcularium quorumcunque preces vel litteras pro-
" curet, aut faciat procurari, ut ad Studium transmittatur,
" aut in Studio detineatur, sive ad gradus quoscunque Studii
" promoveatur, suo prælato nesciente, vel etiam hoc nolente.
" Statuimusque quod si quisquam nostri Ordinis preces
" vel litteras, ut præfertur, per se vel per alium, præsump-
" serit procurare, ac super hoc convictus extiterit, eo ipso,
" absque causa alia qualicunque, ³ si nondum ad Studium

legittima in MS.
John vi. 38.

³ Omitted in the text, but supplied
in the margin, in a later hand.

“ missus fuit, reddatur inhabilis ut ad Studium transmittatur. Thomas,
 “ Quod si jam in Studio constiterit, eo ipso etiam per suum 30th
 “ prælatum a Studio revocetur, deinceps ad Studium non Abbot,
 “ mittendus. Cui etiam adjicimus, statuendo, quod si quis de A.D.
 “ cætero ipsorum studentium, reclamante suo prælato, gradum 1349-96.
 “ ascenderit Magistralem, pœna inobedentiæ puniatur, in sui
 “ verecundiam manifestam, ¹ et aliter, prout suus prælatus
 “ duxerit, ² puniendus.

“ Item, cum suadeat ratio naturalis, ut ³ ubi fuerit paritas Fees to be
 “ in causis, sit et paritas in effectibus communiter, fueritque paid to
 “ alias in Constitutionibus Provincialibus, apud Northamp- Doctors of
 “ tonam editis, Titulo—‘De Studentibus,’ ordinatum quod Doc- Divinity
 “ tori Theologiæ, pro quo miserint Præsidentes ad occupan- lecturing at
 “ dum cathedram Magistralem, postquam, juxta Statutum Oxford in
 “ Universitatis Oxoniæ, a tempore inceptionis suæ annum com- the houses
 “ plevit in legendo, singulis annis quibus postea cathedram of certain
 “ loco nostro communi, in Stokwelstrete situato, collecta solvi Monas-
 “ debeant decem libræ; eandem ordinationem de pensione teries.
 “ ipsarum decem librarum Doctori de communi collecta tali-
 “ ter persolvenda, etiam ad Doctorem Theologiæ cathedram
 “ occupantem in loco monachorum Dnnelemensium, super
 “ Candiche situato, cum pro eo missum fuerit, juxta formam
 “ in dicto Titulo ‘De Studentibus’ limitatam, præsentis auctori-
 “ tate Capituli extendi statuimus, et mandamus. Præterea,
 “ postulat æquitas rationis, Ordinis quoque connexio debita hoc
 “ requirit, ut unius communitatis membra insimul adhæcant,
 “ ab invicemque nutriantur, vigeant, atque crescant.

“ Quod si membrum aliquod a communitate subtraxerit Members of
 “ semet gratis, illud ideo communitatis careat alimento. Hinc the Order
 “ studentibus nostri Ordinis præcipimus universis, ne quis not to study
 “ eorum, quasi ab exteris mendicando, apicem Magistralem, degrees for their
 “ vel gradum alium ⁴ scholasticum tentet ascendere, vel præsu- under Mas-
 “ mat, sub Magistro aliquo, seu Doctore, qui nostræ non fuerit ters or
 “ professionis; dummodo in ipsa Universitate Doctor aliquis Doeters
 “ nostri habitus foret præsens, sub quo scandere poterit gra- not belong-
 “ dum hujusmodi ⁴ scholasticum, seu etiam Magistratum. ing to the
 “ Quod si quis nostri Ordinis sub aliquo, nostram religionem Order.
 “ regulariter non professo, de cætero gradum assumpserit Doc-
 “ toralem, cum decernimus eo ipso fore nullum de collecta

¹ Omitted in the text, but supplied
 in the margin, in a later hand.

² This word is doubtful.

³ *ibi* in MS.

⁴ *scolasticum* in MS.

Thomas, “ communi subsidium ad suam inceptionem penitus habitu-
 30th “ rum; præter pœnas alias talibus recipientibus Magistratum,
 Abbot, “ vel gradum alium ¹scholasticum, sub Magistro extraneo, ut
 A.D. “ vel gradum alium ¹scholasticum, sub Magistro extraneo, ut
 1349-96. “ præfertur, tanquam ²discissionis filiis, seu ³privignis, a Præ-
 — “ sidentibus merito infligendas.” ⁴

¹ *scolasticum* in MS.

² *discissionis* in MS.

³ *prevignis* in MS.

⁴ Half a column (fol. 250 a) is left
 in blank here.

A P P E N D I X .

APPENDIX (A.)

MS. Claudius E. iv. fol. 368 a.

Incipit Prologus ¹*Constitutionum Synodaliū Jurisdictionis Sancti Albani, per venerabiles patres Ricardum et Michaelē, Abbates ibidem, editarum.*

“ Cupientes, ut nos suscepti regiminis cura sollicitat, materiam scandali inter ²nostros subditos ³amovere, ac eorum utilitati et honestati nunc novorum editione Statutorum, nunc antiquorum innovatione seu correctione, sollicite providere, verum quia domum Dei decet sanctitudo, et ministris ejus dicitur a Domino,—⁴ ‘Sancti estote, quia ego sanctus sum;’ ideo in primis animos rectorum, vicariorum, et presbyterorum parochialium, studiosius excitare volentes ad ea quæ magis nostris temporibus expediunt exercenda, eis omnibus quibus incumbit regimen animarum, hæc sacra Synodali Constitutione provide duximus injungendum, ut plebes sibi commissas, exemplo bonæ conversationis, verbo exhortationis, in fide recta et bonis moribus, secundum quod eis fuerit inspiratum, diligenter instruant et informēt, ecclesiasticis officiis et aliis bonis operibus se exerceant, orationibus et sacris meditationibus jugiter vacent et intendant; a crapula quoque, et ebrietate, ac etiam aliis, quæ honestatem eorum deformant, omnes omnino clerici abstineant; illicita spectacula prorsus evitent, tabernas et inhonesta convivia non frequentent. Ad aleas vel taxillos non ludant, nec aliis ludentibus participes aut inspectores fiant, sub pœna juris.

De consortiis Mulierum fugiendis.

“ Cæterum quia vota nostra, juxta ⁵Scripturæ testimonium, tenemur reddere Deo nostro, salubriter duximus præcipien-

¹ See page 201 *ante*.

² Omitted in the text; supplied in the margin, in a later hand.

³ *ammovere* in MS.

⁴ *Levit. xx. 7.*

⁵ *Psalms l. 14.*

“ dum, ut continenter et caste vivere studeant universi sacer-
 “ dotes et clerici, maxime in sacris ordinibus constituti ; et ut
 “ omnium fugiant consortia fœminarum, omni loco et tempore
 “ ubi et quando sinistra suspicio possit exoriri.

De Mulieribus non hospitandis.

“ Huic etiam non immerito adjicientes, ne presbyteri, sive
 “ clerici, et saltem in sacris ordinibus constituti, mulieres in
 “ hospitibus tenere præsumant, nisi tantum aviam, matrem,
 “ amitam, vel sororem ; quæ tamen quinquagesimum ætatis
 “ suæ annum excesserint, ipsasque tales esse sit usquequaque
 “ notum.

*De convicto de ¹incontinentia, seu ²recidivante, ab
 ingressu ecclesiæ, officio, vel beneficio suspendendo.*

“ Præterea quia vitium incontinentiæ clerum maculat et
 “ lamentabiliter dehonestat, statuimus ut si quis, in sacris
 “ ordinibus constitutus, de vitio incontinentiæ fuerit in jure
 “ confessus, vel alias legitime convictus, ingressum ecclesiæ
 “ per sex menses sibi noverit interdictum : quem si recidivare
 “ constiterit, ab officio vel beneficio sit suspensus, donec a
 “ nobis, vel Archidiacono nostro, gratiam consequatur de præ-
 “ missis. Et ne per ignorantiam vel oblivionem presbyteri
 “ et clerici, maxime in sacris ordinibus constituti, se valeant
 “ excusare, præcipimus Archidiacono nostro, in virtute obedi-
 “ entia, quatenus præsens Statutum in Generali Synodo bis, per
 “ annum distincte et aperte coram clero, exclusis laicis, faciat
 “ recitari : quam recitationem pro monitione canonica haberi
 “ volumus ; ne allegare possint, cum ad executionem sententiæ
 “ in præsentî Statuto contra vitiosos et culpabiles latæ pro-
 “ cessum fuerit, se monitos non fuisse.

De pœna Mulieris de adulterio ³convictæ.

“ Mulier autem quæ convicta fuerit, quod sacerdos vel cle-
 “ ricus in sacris ordinibus constitutus eam carnaliter cogno-

¹ *incontine* in the text ; cor-
 rected in the margin, in a later
 hand.

² *residivante* in MS.

³ *convicta* in MS.

“ verit, si soluta sit, publicam et solemnem agat pœnitentiam,
 “ acsi de adulterio esset convicta. Si vero desponsata extite-
 “ rit, tanquam pro ¹dupplici adulterio puniatur; ne tanti reatus
 “ impunitas alias præbeat materiam delinquendi.

*Ne cura Parochianorum Presbyteris ²inidoneis et
 fornicariis committatur.*

“ Caveant insuper Rectores et Vicarii, ne presbyteris forni-
 “ cariis, aut de vitio incontinentiæ convictis, seu defamatis,
 “ parochias regendas committant; seu retineant noviter defa-
 “ matos, nisi canonice potuerint se purgare: vel talibus qui aut
 “ negligant aut ³ignorent custodiæ sibi commissæ, ut deceret,
 “ intendere vigilanter. Quod si facere præsumpserint, viginti
 “ solidorum pœna noverint se mulctandos.

“ Eligant igitur sibi presbyteros notæ ordinationis et con-
 “ versationis honestæ, qui exemplo vitæ, verbo doctrinæ,
 “ parare Domino valeant plebem perfectam; qui etiam circa
 “ correctionem parochianorum vigilant ⁴incessanter, et excessus
 “ subditorum investigent. Quos, si in publicam prodierint
 “ notitiam, sive famam, nobis, vel Archidiacono nostro, sine
 “ mora, sub pœna suspensionis, denuncient corrigendos.

*Ut Rectores et Vicarii singulis Capitulis intersint, pro
 se et suis parochianis responsuri.*

“ Item, præcipimus in virtute obedientiæ, et sub pœna Ca-
 “ pituli, videlicet, dimidiæ marcæ, quod omnes Rectores et
 “ Vicarii personaliter singulis intersint Capitulis, nisi de licen-
 “ tia petita et obtenta absentes fuerint; et tunc tales pro se
 “ mittant, qui de denunciationibus, vocationibus, executionibus,
 “ ac aliis mandatis prius factis, plene ac congrue respondeant.
 “ pariterque recipiant quæ de novo occurrerint injungenda.
 “ Si vero casualiter ipsos ex justa causa, licentia non petita,
 “ abesse contingat, tunc, in proximo Capitulo sequenti quod
 “ ex justa causa abfuerint, fidem faciant nobis pleniorum, sub
 “ pœna prænotata.

¹ *dupplici* in MS.

² *inydoneis* in MS.

³ *ignorant* in MS.

⁴ *incenssanter* in MS.

De juramento Vicariorum ad residentiam.

“ Sane cum qui curam obtinent animarum extra suam paro-
 “ chiam, præter salutis periculum, vagari non possint, ac licet
 “ hoc sanctorum patrum decernat auctoritas, tamen ab hiis
 “ qui temporalem fructum plus diligunt quam æternum, inve-
 “ nitur sæpius temere non servatum; nos contra, hoc agentium
 “ malitiam compescere volentes, statuimus ut nullus ad per-
 “ petuam vicariam, vel parochiam, pro tempore regendam de
 “ cætero admittatur, nisi prius juret residentiam ibidem facere
 “ corporalem; ut, si articulus necessitatis emergat, omni pos-
 “ centi in expectatione continua poterit esse paratus.

De dispensatione super residentia Vicariorum.

“ Eis tamen de gratia speciali indulgemus, ut tantum per
 “ unum diem, ex causa rationabili et honesta, dummodo eadem
 “ gratia non abutantur, se poterunt absentare. Ita vero, quod
 “ sufficientes habeant substitutos medio tempore, in eadem
 “ parochia commorantes, et quod eis incumberet, per omnia
 “ facientes; qui etiam circa divina obsequia et salutem ani-
 “ marum vigilent diligenter, et intendant.

De pœna non residentium.

“ Si quis autem, curam habens animarum, ultra tempus
 “ indultum se a parochia sua absentaverit, nisi a nobis, vel
 “ Archidiacono nostro, fuerit licentiatus, pro singulis diebus
 “ ultra diem sibi indultum, auctoritate præsentis Constitutionis,
 “ a celebratione divinorum per mensem sit suspensus.

*De Rectoribus, seu Vicariis, Archidiacono Sancti
 Albani presentandis.*

“ Præterea Rectores ecclesiarum, sive Vicarii, presbyteros in
 “ suis ecclesiis non admittant, donec illos nobis, vel Archidia-
 “ cono nostro, representent; de quorum ordinatione, vita, et
 “ scientia, habita examinatione diligenti, illi qui reperti fuerint
 “ idonei admittantur, et stipendiorum quantitas in rotulum
 “ publicum Capituli redigatur. Minus autem idonei, de quo-

¹ idonei in MS.

“ rum ordinatione et vita non constiterit, penitus repellantur ;
 “ et ne imperiti peritioribus, vel viliores honestioribus, pro
 “ levitate stipendiorum præferantur.

De taxa stipendiî Presbyterorum.

“ Stipendia presbyterorum unius anni per totam jurisdic-
 “ tionem nostram duximus taxanda ad quinque marcas. Vo-
 “ lumus insuper quod viginti solidos percipiant, si ipsos in
 “ mensa alicujus per annum casualiter morari contingat.

De Servitio Divino debite perimplendo.

“ Cæterum presbyteri sint seduli ad divina officia horis com-
 “ petentibus et statutis in suis ecclesiis celebranda ; et ne de
 “ negligentia vel desidia arguantur, ab omni ¹ garrula confa-
 “ bulatione, et aliis quæ ad rem non pertinent, omnino desis-
 “ tentes, quæ cantant, sive legunt, distincte proferant, et aperte ;
 “ non transcurrando vel ² syncopando, sed cum debita reve-
 “ rentia omnia faciendo, ut ad devotionem excitent animos
 “ auditorum. Præcipimus etiam ut corporalia, vasa, vesti-
 “ menta, ac alia Ecclesiæ ornamenta, integra, nitida, et munda
 “ conserventur ; cum nimis sit absurdum in sacris sordes
 “ negligere, quæ dedecerent etiam in ³ profanis.

De ⁴ Eucharistia et Chrismate honorifice conservatis.

“ Item, Eucharistiam et Chrisma sub fideli ⁵ serrura præ-
 “ cipimus custodiri, ne ad ea quicquam temerarium extenda-
 “ tur ; Eucharistiam etiam infra sindonem mundam honorifice
 “ collocari. Si quis autem ea incaute reliquerit, tribus men-
 “ sibus ab officio sit suspensus.

*De servitio altaris per honestum et ⁶ idoneum Clericum
 debite perimplendo.*

“ Adjicientes quod quilibet Rector et Vicarius habeat clericum
 “ proprium, qui sit legitimæ ætatis, honestum et morigeratum,

¹ garrula in MS.

² syncopando in MS.

³ profanis in MS.

⁴ Eukarystia et Crismate in MS.

⁵ serrura in MS.

⁶ ydoneum in MS.

“ sibi, dum celebrat, ministrantem. Et dum servit eidem, sit
 “ calciatus, et superpellicio mundo indutus, habeatque tunc
 “ duo luminaria ardentia; nullumque clericum conjugatum
 “ circa sacrum altare Capellanus deservire permittat, nisi
 “ fuerit talis qui castitatem voverit perpetuam; sub pœna
 “ prænotata.

De debita et honesta cura ¹ Cœmeteriorum.

“ Caveant insuper Rectores et Vicarii, ne per eorum negli-
 “ gentiam cœmeteria minus bene claudantur, sed nec muri
 “ circumdantes minus bene cooperiantur. Sed quodocun-
 “ que necesse fuerit, parochianos suos moneant, et eos a
 “ hoc pro viribus suis inducant. Nullum etiam animal pas-
 “ cant in cœmeterio, sed nec pasci permittant. Quod quidem
 “ cœmeterium, sicut atrium ecclesiæ, custodiri volumus de-
 “ center, sub pœna canonica eisdem, si contravenerint, infli-
 “ genda.

*De cereo Paschali in candelas vel cereos, et de caris-
 malibus in ornamenta ecclesiæ, ² convertendis.*

“ Quia etiam quæ Deo sunt consecrata, dedicata, seu depu-
 “ tata, ad ³ profanos usus converti non debent, statuimus ac
 “ ordinamus quod pars remanens de cereo Paschali moretur
 “ in ecclesia; et inde fiant candelæ vel cerei circa altare, ad
 “ obsequium divinum: et quod ad nullos alios usus deputetur,
 “ cum prius fuerit consecrata. Idem per omnia dicimus de
 “ carismalibus,—quod nullo modo removeantur ab ecclesia in
 “ qua sunt oblata; sed inde fiant superpellicia et alia, prout
 “ decet, in ecclesiis necessaria.

*Ut Curati formam baptismi, et articulos fidei, dili-
 genter addiscant, et eorum parochianis luculenter
 exponant.*

“ Quia vero propter negligentiam, seu imperitiam, Rectorum
 “ et Vicariorum, hactenus multa pericula perpendifimus perve-

¹ *Cimiteriorum* in MS.

² *convertendos* in MS.

³ *prophanos* in MS.

“ nisse, Constitutioni Ottoboni inhærentes, provide duximus
 “ ordinandum, quod Rectores, Vicarii, et parochiales presbyteri,
 “ formam baptismi diligenter addiscant, eamque parochianis
 “ suis ferventer exponant diebus Dominicis in vulgari; ut, si
 “ articulus necessitatis emergat, in quo oporteat aliquem per
 “ ipsos baptizari, eam sciant, et valeant observare. Unde
 “ districte præcipimus, in virtute sanctæ obedientiæ, ut Archi-
 “ diaconus noster per jurisdictionem nostram contra Presby-
 “ teros et Vicarios inquisitionem faciat diligentem, ut qui hoc
 “ salubre Statutum non servaverint, prout rei qualitas ex-
 “ gerit, puniantur.

*De Sacramento Pœnitentiæ et ¹Eucharistiæ debite et
 honeste ²ministrando.*

“ Caveant autem presbyteri ne ad visitandum infirmos se
 “ exhibeant difficiles, quacunque hora fuerint requisiti; sed
 “ personaliter infirmos adeant, et confessiones audiant soler-
 “ ter, crimina et circumstantias criminum investigent, et
 “ innotescant infirmis, quæ pœnitentia foret injungenda;
 “ ac injungant eisdem, quod cum saluti fuerint restituti,
 “ pœnitentiam recipiant salutarem; cum pœnitentia non sit
 “ infirmis injungenda, sed duntaxat exponenda. Cum autem
 “ presbyteri, in villis ubi sitæ sint ecclesiæ, accedunt cum
 “ ³Eucharistia ad infirmos visitandos, pro reverentia Corporis
 “ Christi, superpelliciiis sint induti, cum cruce, lucerna accensa,
 “ campanili, clerico, vel alio, præeunte.

*Ne parochianus alienus ad confessionem, seu com-
 munionem, absque licentia sui Curati, admittatur.*

“ Inter cætera, nullus presbyterorum alienum parochianum
 “ ad confessionem, vel communionem Corporis Christi, sine
 “ licentia proprii sacerdotis præsumat admittere. Cum autem
 “ per aliquem a proprio sacerdote licentia petitur alteri confi-
 “ tendi, sacerdoti suo personam certam et discretam designet
 “ confessurus, cui, videlicet, velit et debeat confiteri; ne quis-
 “ quam tali velamine, nemini confitendo, Pœnitentiæ diffugiat
 “ Sacramentum.

¹ *Eukaristie* in MS.

² *ministrant^o* in MS.

³ *Eukaristia* in MS.

*De bonis intestatorum intitulandis, et dispositioni
Archidiaconi ¹ reservandis.*

“ Inter cætera, quia, juxta consuetudinem Anglicanæ Eccle-
 “ siæ, dispositio seu ordinatio bonorum ab intestato deceden-
 “ tium Ordinariis locorum est concessa; districte præcipimus,
 “ quando aliquis moritur intestatus, seu interfectus, quod
 “ omnia bona ejusdem defuncti distincte et aperte redigantur
 “ in scripturam, et infra octo dies per Rectores, Vicarios, seu
 “ Capellanos parochiales. Archidiacono nostro repræsententur;
 “ ut ipse, prout animæ ejusdem defuncti magis viderit pro-
 “ ficere, de eisdem bonis ordinet, et eadem, prout magis viderit
 “ expedire, distribuatur et disponat.

*De decimis in Confessione, seu ministracione ²Eucha-
ristiæ, non exigendis.*

“ Presbyteri tractatum de decimis, seu aliis temporalibus, in
 “ confessionibus audiendis non præmittant, seu interponant;
 “ sed diligenter ³ exponant qualiter debeant confiteri, quis-
 “ que sit fructus pœnitentiæ: aut expletis omnibus, tunc de-
 “ mum petant quæ de decimis, vel aliis ecclesiæ debitis,
 “ debebuntur. Similiter, in sacrosancto die Paschæ, absque
 “ ulla exactione debiti, decimæ, seu oblationis, liberaliter
 “ conferant Corpus Christi; quod etiam in aliis Sacramentis
 “ præcipimus observari. Quod si compertum fuerit eos con-
 “ travenire, graviter hoc præcipimus vindicari.

De furtis et rapinis restituendis.

“ Pro furtis etiam, et rapinis, seu damnis, aliis irrogatis,
 “ Missarum solemnias, seu eleemosynas faciendas, non injun-
 “ gant, rerum restitutione prætermissa; sed ante omnia rem
 “ restitui damnorum passis præcipiant, si sciatur cui fieri
 “ debeat restitutio, et ad hoc habuerint facultatem, cum, juxta
 “ Sacræ ⁴ Scripturæ testimonium, non dimittatur peccatum,
 “ nisi restituatur ablatum.

¹ *reservant^o* in MS.

² *Lukæ: istiæ* in MS.

³ *exponentes* in MS.

⁴ *Levit. vi. 4.*

De forma excommunicandi et testandi, et decimas vendendi.

“ Inhibemus etiam ne excommunicationis sententia in genere
 “ pro damnis vel injuriis proferatur, quotiens dinosci poterit
 “ quis adversus quem habeat actionem. Præterea, nullus
 “ Rector aut Vicarius decimas vendere præsumat ante tempus
 “ quo ex beneficio consuetudinis de illis testandi habuerit
 “ facultatem; sed nec laicis, donec fuerint a novem partibus
 “ separatae.

De Sacerdotibus pro confessionibus Clericorum deputandis.

“ Volumus insuper quod quatuor Sacerdotes eligantur, qui,
 “ moribus et scientia præditi, omnium Sacerdotum nostræ
 “ jurisdictionis, ac Clericorum in sacris ordinibus constitu-
 “ torum, audiant confessiones: quibus Sacerdotibus et Clericis
 “ districte, et in virtute obedientiæ, præcipimus, quod eisdem
 “ Sacerdotibus, vel saltem alicui eorum, quos ad confessiones
 “ audiendas deputaverimus, saltem bis in anno confiteantur;
 “ sub pœna gravi, si renuerint, eisdem infligenda.

De clandestinis matrimoniis vitandis.

“ Quia nonnunquam per clandestina matrimonia non mo-
 “ dica frequenter perpendimus provenisse pericula, firmiter
 “ inhibemus ne quis alicuius parochianum ad matrimonium
 “ contrahendum, seu ad matrimonium in facie Ecclesiæ so-
 “ lemnizandum, admittat; nisi tam ubi vir conversatus fuerit,
 “ quam ubi mulier ¹ degat, diligens ² præmittatur inquisitio,
 “ et litteras sui Prælati, sive Ordinarii, deferat, continentibus
 “ quicquid appareat per inquisitionem, seu bannorum edi-
 “ tionem; et utrum debeant contrahere, necne, appareat
 “ evidenter.

*De non appellando a judicio Archidiaconi Sancti
 Albani ad Curiam Cantuariensis Archiepiscopi.*

“ Inter cætera, cum Abbas Sancti Albani, præter Romanum
 “ Pontificem, vel Legatum Cardinalem specialiter missum, in

¹ deget in MS.

| ² prætermittatur in MS.

“ spiritualibus superiorem non habeat; ac ipsa Ecclesia Sancti
 “ Albani honore Privilegii gaudeat pleniori, ut est notum;
 “ hac sacra Synodali Constitutione proinde duximus statuen-
 “ dum, ut nullus clericus, vel laicus, cujuscunque sit status,
 “ ordinis, seu conditionis, in causa, lite, vel negotio, quæ co-
 “ ram nobis vel Archidiacono nostro, seu quovis alio vices
 “ nostras gerente, seu locum nostrum qualitercunque tenente,
 “ auctoritate ordinaria cognoscentibus, ratione rei contractus
 “ seu delicti, vel quovis alio modo, moveri contigerit, qua-
 “ cunque etiam ex causa jure actionis coram nobis fuerit pro-
 “ cessum, seu nos quovismodo contra aliquem vel aliquos
 “ judicis officio processerimus, Curiam Cantuariensem, vel pro
 “ ipsius tuitione, vel alias, directe vel indirecte, per se vel
 “ per alium, suo nomine, vel ¹ alieno, provocet, vel appellet; seu
 “ Archiepiscopo Cantuariensi, officiali ejusdem Curia, vel cui-
 “ cunque alii auctoritatem dictæ Curia quovismodo se ha-
 “ bere prætendenti, in hujusmodi provocationibus, seu appel-
 “ lationibus, obediat. Et si quis contravenerit, seu mandato
 “ alicujus præmissorum, vel eisdem, facto vel verbo consen-
 “ serit, consilium vel auxilium præstiterit, sententiam ex-
 “ communicationis majoris, quam ferimus in hiis scriptis,
 “ incurrat ipso facto; a qua nunquam liberetur, donec de
 “ tanta offensa satisfecerit competenter. Quam quidem Con-
 “ stitutionem, tam in negotiis adhuc pendentibus, quam in
 “ casibus futuris, locum sibi volumus vendicare.

*De pœna subtrahentium jura ecclesiastica, et
 impediendum devotionem populi.*

“ Item, quia nonnulli maledicti filii in nubentium solemnibus,
 “ purificationibus mulierum, mortuorum obsequiis, et aliis,
 “ in quibus ipse Deus in ministrorum suorum personis sole-
 “ bat oblationum libamine populariter honorari, ad unius
 “ denarii, vel alterius summae modicæ quantitatis, oblationem
 “ populi devotionem restringere sunt ² moliti; volentes eorum
 “ malitiis obviare, hac Synodali Constitutione statuimus, ne
 “ quis de cætero quemcunque ab hujusmodi devotione laudabili
 “ prohibere, vel qualitercunque impedire, præsumat. Si quis
 “ autem hoc attentare præsumpserit, sententia excommunica-
 “ tionis majoris se noverit involutum.

¹ *aleno* in MS.

| ² *molliti* in MS.

*De oblationibus Sacerdotibus ecclesiarum oblatis,
Curatis eorundem debite persolvendis.*

“ Audito, et a pluribus intellecto, quod quidam Sacerdotes, in
“ exequiis mortuorum pro mortuis celebrantes, oblata eisdem,
“ tanquam eis debita, Rectoribus seu Vicariis, vel aliis ad
“ quos de jure vel consuetudine hujusmodi oblationes spec-
“ tare noscuntur, invitis et ignorantibus, usurpare ausu teme-
“ rario non formidant; eorum temeritatem compescere affec-
“ tantes, statuendo inhibemus ne quis sacerdos divina, ut
“ præmittitur, celebrans, hujusmodi sibi oblata vendicare, vel
“ illis ad quos hujusmodi spectant, de jure vel de consuetu-
“ dine, invitis vel ignorantibus, ab ecclesiis in quibus divina
“ celebraverit asportare præsumat. Si quis autem hoc atten-
“ tare præsumserit, pœnæ sacrilegii se noverit subjacere.

De oleo Infirmorum suo tempore petendo.

“ Ut cultus divinus, ad honorem Dei, per absentiam clerico-
“ rum in ecclesiis parochialibus nostræ jurisdictionis minis-
“ trantium, pro quærendo oleo sancto et infirmorum hactenus
“ in Vigilia Paschæ minime retardetur, vel modo debito so-
“ lemnizetur, ordinare ¹ commodius cupientes quæ officio di-
“ vino, præcipue in dicta solemnitate, magis expediunt usitari;
“ omnibus clericis jurisdictioni nostræ subjectis, non minus
“ tamen viginti annorum ætatis, quibus incumbit hujusmodi
“ quærere Sacramentum, hac Constitutione provide duximus
“ injungendum, ut die Sabbati proxima ante Dominicam qua
“ cantatur Officium,—² ‘ Quasi modo geniti,’ intersint apud
“ Sanctum Albanum, cum superpelliciis, non laceratis, decen-
“ ter induti, ante altare Sancti Michaelis, juxta feretrum
“ Sancti Albani, hora prima, petituri et obtenturi Sacramentum
“ præmissum. Quos si Rectores, Vicarii, vel alii Capellani,
“ curam habentes animarum, modo superius annotato sufficien-
“ ter non miserint, eo ipso per mensem a celebratione divi-
“ norum noverint se suspensos.”

*De Excommunicatione perturbantium, seu subtra-
hentium, jura ecclesiastica.*

“ Ex auctoritate Dei Patris Omnipotentis, et Beatæ Virgi-
“ nis Mariæ, et Omnium Sanctorum, et præsentis Synodi, ev-

¹ *comodius* in MS.

| First Sunday after Easter.

² The Introit and name of the |

“ communicamus, et excommunicatos nunciamus, omnes illos
 “ qui ecclesias suo jure privare præsumunt malitiose, ac per
 “ malitiam earundem libertates infringere vel perturbare con-
 “ tendunt; ubi tria genera hominum excommunicationis vinculo
 “ innodantur;—aufeientes. scilicet, ecclesiis sua jura, infrin-
 “ gentes ecclesiasticas libertates, et fractione, ¹ sive conten-
 “ tione, turbantes easdem,—quod non solum intelligimus de
 “ generalibus libertatibus universalis Ecclesiæ, verum etiam
 “ de specialibus libertatibus, tam temporalibus quam spiritua-
 “ libus, contra justitiam, ecclesiæ cujuscunque. In quo illos
 “ excommunicari intelligimus præcipue, qui litteris aut juri-
 “ bus laicalis Curie causarum ecclesiasticarum processum
 “ impediunt, quæ ita ad Ecclesiam pertinere noscuntur, quod
 “ nullatenus possunt, nec consueverunt, per sæculare judicium
 “ terminari. Quod dicimus, non intendentes prædictam sen-
 “ tentiam ad istos tantummodo coartare, nec turbationes juri-
 “ um ecclesiasticorum alias approbantes; sed quia hujusmodi
 “ Dei et Ecclesiæ inimicos volumus rigore debito castigare.

De excommunicatione diffamatorum.

“ Item, excommunicamus omnes illos, qui gratia odii, lueri,
 “ vel favoris, vel alia quæcunque de causa, alicui malitiose
 “ erimen imponunt, cum infamatus non sit apud bonos et
 “ graves; ut sic saltem ei purgatio indicatur, vel alio modo
 “ gravetur.

*De excommunicatione falsa testimonia perhibentium,
 seu justa matrimonia perturbantium.*

“ Item, omnes illos sententia majoris excommunicationis
 “ inmodamus, qui scienter vel prudenter falsum perhibent testi-
 “ monium, vel perhibere procurant; vel etiam qui tales testes
 “ scienter producant, vel subornant, in causa matrimoniali;
 “ ubi agitur contra matrimonium, vel ubi agitur ad ullius
 “ exheredationem. Advocatos quoque excommunicamus om-
 “ nes, qui in causis matrimonialibus malitiose exceptiones
 “ opponunt, vel opponi procurant, ne matrimonia vera debitum
 “ sortiantur effectum, vel ut, contra justitiam, processus
 “ causæ diutius suspendatur.

¹ Before “fractione” in MS.

De pœna non testantium, seu bona sua vi fraudulenter alienantium.

“ Cordis dolore conentimur, intuentes quod in nostra jurisdictione, malitia hominum excrescente, pessima corruptela noviter inolevit, dum ecclesiarum dictæ jurisdictionis nostræ rectores, vicarii, ac capellani et clerici, aliique nonnulli laici, mortis vicinæ conjecturam verisimilem obtinentes, universa bona sua, seu quotam eorum tam notabilem, donare inter vivos, seu aliter alienare, præsumunt; adeo quod nedum ecclesiæ, ad quarum, seu cancellorum, librorum, vel ornamentorum, earum reparationem, dum vivebant, fuerant obligati, suis excluduntur remediis; sed Rex et creditores alii, quibus sic alienantes efficaciter tenebantur, suis juribus, uxoresque et liberi conjugatorum suis portionibus, de consuetudine, vel de jure, ipsis debitis, irrecuperabiliter defraudantur; nonnullique assistentes languentibus in extremis hujusmodi alienationes fieri consuluerunt, et temere procurarunt, ipsosque languentes consiliis et persuasionibus perversis a voluntate testandi nequiter averterunt: ex quibus impediri testamenti liberam factionem, et ecclesias ac cæteros supradictos suo jure non ambigitur malitiose privari. Unde præsentì Constitutione Synodali, omnes et singulos in jurisdictione nostra prædicta donantes seu alienantes taliter bona sua, malitia sive fraude, ac hujusmodi malitiæ sive fraudis conscios recipientes sic alienata, in eos, et ad hoc dantes consilium, auxilium, vel favorem, majoris excommunicationis sententiam incurrere volumus ipso facto. Donantes insuper, et sua bona in dicta jurisdictione nostra ¹ alienantes, propter sui gravitatem excessus, non obstante quacunque absolute impensa, a prædicta sententia ecclesiastica careant sepultura.

“ Cæterum ne probationis fraudis vel malitiæ in hac parte difficultas provisionem præsentem reddat inutilem, quotiens aliqui bona sua omnia inter vivos quovis titulo alienant, seu in quantitate tam notabili, quod appareat de residuo ecclesiis vel creditoribus aliis de suis debitis, uxoribus et liberis de suis portionibus supradictis, non posse satisfieri, sicut deest, alienatio hujusmodi per malitiam sive fraudem eo ipso fieri censeatur, malitiæ sive fraudis probatione ulteriori minime requisita.

¹ *alienantes* in MS.

*De pœna Constitutiones ¹ Synodales quomodolibet
infringentium.*

“ Ad hæc, quia non valeret jura constitui, nisi a subditis in
 “ suis casibus ea contingeret custodiri, districte et in virtute
 “ obedientiæ præcipimus omnia et singula præmissa, quæ ad
 “ honorem Dei et Ecclesiæ suæ, et profectum animarum, sta-
 “ tuere decrevimus, a subditis nostris inviolabiliter observari
 “ ac custodiri; et ne obedientia nil prodesse videretur humili-
 “ bus, si contumacibus contemptus non obsesset, in singulis
 “ casibus seu capitulis præmissis, in quibus certam pœnam
 “ contra rebelles, et Constitutionum nostrarum contemptores,
 “ non imposuimus; qui ipsas, vel ipsarum aliquam, observare
 “ contempserit, saltem pœna Capituli, videlicet, dimidiæ
 “ marcæ, noverit se mulctandum, gravius puniendus, si hoc
 “ meruit protervitas delinquentis.

De publicatione Statutorum præscriptorum.

“ Et ut hæc omnia Statuta melius observentur, omnibus et
 “ singulis rectoribus, vicariis, et Capellarum custodibus, juris-
 “ dictioni nostræ subjectis, in virtute obedientiæ qua nobis
 “ tenentur, et sub pœna dimidiæ marcæ a quocunque illorum
 “ fabricæ ecclesiæ Sancti Albani, si in præsentis mandato nos-
 “ tro negligentes fuerint, vel remissi, ² applicandæ, præcipiendo
 “ mandamus, ut copiam omnium Statutorum in præsentis Sy-
 “ nodo nostra lectorum, citra proximam Synodum nostram
 “ habere studeant et procurent; ac illa obtenta, pro ea parte
 “ qua parochianos noverant indigere, quater in anno publicare
 “ et exponere non omittant.”

¹ *Synodales* in MS.

| ² *applicanda* in MS.

APPENDIX (B.)

¹ MS. Claudius E. iv. fol. 371 a.

Incipiunt ² *Constitutiones Hospitalis Sancti Juliani, per Dominum Michaelem, Abbatem Sancti Albani, editæ.*

“ Michael, permissione divina, Abbas Monasterii Sancti Albani,
“ Ordinis Sancti Benedicti, Lincolnensis Diocesis, dilectis
“ nobis in Christo filiis, Magistro et Fratribus Hospitalis Sancti
“ Juliani, juxta Sanctum Albanum, nostrorum jurisdictionis
“ et patronatus, salutem cum benedictione Salvatoris, et nostra,
“ ac subscripta in perpetuum observare. Commissi nobis re-
“ giminis cura judicium nostræ considerationis sollicitat, ut
“ in hiis per quæ cultus divinus augetur, omni cautela qua
“ possumus sollicite providere curemus; et ea quæ prædeces-
“ sorum nostrorum pia devotio, licet laudabiliter, minus tamen
“ certitudinaliter, ordinavit, ad certitudinis semitam pro viri-
“ bus reducamus. Sane olim bonæ memoriæ G[aufridus,] noster
“ prædecessor, voluntate unanimitatis sui Conventus, in ecclesia
“ Sancti Juliani juxta Sanctum Albanum, quæ alias secus
“ viam ‘*Atte Heued,*’ necnon autem ‘*Hospitale Sancti Juliani,*’
“ communiter nominatur, lazarus congregavit; ad eorumque
“ sustentationem, pro statu et tutela dicti Monasterii, mona-
“ chorum, et servientium ejusdem, ac pro animabus Regis
“ Offiæ et aliorum, necnon in partem supportationis debiti, in
“ quo præfati prædecessor et Conventus extiterint, nosque
“ sumus, suis benefactoribus, quos nostros merito dicimus,
“ artius obligati, contulit bona multa; unicoque sacerdoti,
“ qui debet eisdem leprosis ecclesiastica sacramenta minis-
“ trare, portionem congruam assignavit, prout in chartis
“ inde confectis plenius continetur. Hujusmodi tamen laza-
“ rorum certum numerum statuere, ac ordinare de divino
“ officio, vel per quem et quomodo hujusmodi eis collata bona
“ regi deberent, cum ipsi ea propter suorum corporum infec-
“ tionem nequeant gubernare, totaliter prætermisit; propter

¹ There is another copy of these | D. i. fol. 187.

Constitutions in MS. Cotton. Nero | ² See pp. 315, 316, *ante*.

“ quæ multotiens fuerunt in dicto eorum hospitali multo pau-
 “ ciores leprosi, quam de bonis hujusmodi collatis potuerunt
 “ congrue sustentari; videlicet, unus tantum, aliquando duo,
 “ et, ut communiter, nonnisi tres; ac extitit ibidem retroactis
 “ temporibus Deo minus laudabiliter deservitum; præfataque
 “ bona ultra præfatorum unius, duorum, aut trium leproso-
 “ rum, sustentationem restantia, in usus indebitos et damna-
 “ biles vertebantur, et a nonnullorum usurpatorum manibus
 “ occupabantur, et occupantur etiam in præsentī, damnaque
 “ exinde alia sunt secuta. Cultum igitur divinum augere, in-
 “ certitudinem tam damnosam per ¹certas et providas ordina-
 “ tiones penitus extirpare, ac quædam circa statum dicti
 “ Hospitalis et regimen ordinare, quæ ipsa rerum experientia
 “ utilia indicat, avidè cupientes, ad gloriam et honorem Do-
 “ mini nostri Ihesu Christi, Beatissimæ Mariæ, Matris suæ,
 “ Beatorum Albani et Juliani, ac omnium Dei Sanctorum,
 “ necnon pro animabus Regis Offæ et omnium benefactorum
 “ nostrorum, dictique Hospitalis; ac pro felici statu dicti
 “ Monasterii, monachorum, fratrum, et servientium ejusdem;
 “ ac in partem supportationis debitorum in quibus nostris be-
 “ nefactoribus obligamur; hæc quæ sequuntur, cum summa
 “ maturitate decocta, salubriter duximus statuenda.

“ Inprimis, considerantes quod, post præfati hospitalis fun-
 “ dationem et dotationem, adeo sunt facultates ipsius largitione
 “ fidelium augmentatæ, quod vix seu raro inveniuntur tot
 “ leprosi volentes vitam ducere observantiis ²obligatam, ad
 “ dictum hospitale concurrentes, qui ipsum hospitale ad ple-
 “ num, juxta ipsius facultatum suppetentiam, valeant occupare;
 “ possintque plures quam tres leprosi, ac etiam præter
 “ eos aliqui sacerdotes, in ampliacionem cultus divini, de
 “ bonis dicti hospitalis congrue sustentari; per quos quidem
 “ sacerdotes pars nobis oneris incumbentis, in cujus suppor-
 “ tationem dictum hospitale, ut prædicitur, est fundatum,
 “ poterit convenientius supportari; cum nos ipsi divina cele-
 “ brare pro nostris benefactoribus teneamur, deliberacione
 “ cum nostro Conventu, et etiam nobiscum præhabita dili-
 “ genti, decrevimus et statuimus hac nostra ordinatione, per-
 “ petue duratura, quod in dicto hospitali sex perpetuo sint
 “ leprosi, seorsum a sanis, propter contagionis periculum,
 “ habitantes. Circa quorum receptionem, ea quæ inferius sub-
 “ sequuntur inviolabiliter observari, et eosdem sub antiquis
 “ infrascriptis observantiis vivere, sicut prius, eisque pro

¹ *cartas* in MS. Claudius E. iv.; | ² *alligatam* in MS. Nero D. i.
 corrected from MS. Nero D. i.

“ suis necessariis de bonis dicti hospitalis more solito ministrari, volumus et mandamus. Quæ omnia, ad tollendum
 “ cujuslibet hæsitationis scrupulum, hic duximus inserenda.—

De receptione Fratrum Leprosorum.

“ Cum dicti hospitalis dispositio, tam in spiritualibus quam
 “ in temporalibus, ad nos pertineat pleno jure, consueverunt
 “ que fratres in dicto hospitali per Abbatem dicti Monasterii,
 “ qui fuerit pro tempore, seu ipsius Archidiaconum, Abbatis
 “ nomine, duntaxat recipi et admitti, sic semper fieri volumus
 “ in futurum. In receptione vero fratrum leprosorum, monachos præfati Monasterii, et proprios nostros familiares, præsertim monachos attinentes, si macula lepræ fuerint respersi, ac oriundos in villa Sancti Albani et alibi in nostra jurisdictione exempta, secundum ordinem hujus scripturæ, dum tamen eis quicquam de subsequentibus non obsistat, cæteris volumus anteferri.

Ne recipiantur in dicto Hospitali Leprosi uxorati in Fratres.

“ Cum vir et uxor una caro per conjugalem copulam sint effecti, nec una pars converti posset ad Dominum, et altera in sæculo remanere, sacros canones imitantes, prohibemus ne leprosus uxoratus, nisi uxor sua ad religionem transierit, aut ejus fuerit ætatis, ut sine suspitione incontinentiæ valeat remanere in sæculo, et tunc perpetuam voverit castitatem, unquam in dicto hospitali recipiatur in fratrem; præsertim cum etsi virum sive uxorem leprosum fieri contingat, et infirmus a ¹ sua conjugate carnale debitum exigat; juxta præceptum generale Apostoli,—² ‘ Quod exigitur, est solvendum.’

De habitu Fratrum Leprosorum.

“ Fratres leprosi tunicam, supertunicam, et caputium habeant, de russeto. Sit supertunica clausa et talaris, ac manicas habens tegentes cubitos circumquaque. Tunica vero habeat manicas protensas ad pugnum, non consutitias, nec aliquantulum botonatas. Induantur etiam dicti fratres,

¹ suo in MSS. ; conjugate omitted in MS. Nero D. i., and inserted in the margin of MS. Claudius E. iv.

² Probably in allusion to I. Cor. vii. passim.

“ cum ad ecclesiam exierint hospitale, capa clausa ad modum
 “ mantelli de nigro panno, cum caputio ejusdem coloris;
 “ sicut antiquitus fieri consuevit. Eisdem vero fratribus in
 “ supertunicis et caputiis uti furruris, dum tamen de pellibus
 “ sint ovium vel agnorum, minime prohibemus.

De calciamentis Fratrum Leprosorum.

“ Licet circa calciamenta fratrum leprosorum fuerat strictius
 “ antiquitus ordinatum, quia tamen subscripta calciamenta
 “¹ eorum infirmitati (quæ nunquam certis finibus conten-
 “ tatur, et nequit nimis strictis observantiis subjacere) magis
 “ credimus convenire; volumus et præcipimus, quod fratres
 “ leprosi æstivalibus largis, seu botis, pro calciamentis utan-
 “ tur; sub quibus, si velint, caligis perfruantur. Alia vero
 “ calciamenta sint eisdem penitus interdicta.

Quod Fratres Leprosi audiant Divina Officia.

“ Cum Rector Ecclesiæ, seu Capellæ, Sancti Juliani prædicti,
 “ (qui ‘Capellanus Leprosorum’ in sua antiqua ordinatione
 “ nominatur, a qua quidem ordinatione, seu ipsius observantia,
 “ per aliquas nostras ordinationes, nolumus eundem Rectorem
 “ exui quovismodo,) fratribus leprosis dicti hospitalis per se
 “ vel alium divina officia debeat celebrare, idem Rector, vel
 “ ipsius capellanus, fratres leprosos, qui propter suorum cor-
 “ porum imbecillitatem (ut communiter) de mane surgere
 “ nequeunt, usque ad competentem horam diei expectet; fac-
 “ taque hujusmodi expectatione, ac prius per capellanos Ma-
 “ tutinis, Prima, Tertia, et Sexta, dictis et finitis, in dicta
 “ ecclesia faciat campanam spatiose pulsari, ut dicti fratres
 “ valeant, pro Horis Canonicis et Missis audiendis, in dicta
 “ ecclesia congregari. Ad quam quidem pulsationem fratres
 “ leprosi ad dictam ecclesiam pro divino officio audiendo,
 “ nisi gravi corporis infirmitate fuerint impediti, accedere non
 “ omittant. Accedant etiam ad ecclesiam capa clausa, cum
 “ caputio induti, ut superius est expressum; et in suis locis,
 “ secundum gradus suos, stent et sedeant ordinate. Silentium
 “ teneant, Matutinas Horas et Missam audiant complete, si
 “² poterunt; et dum ibi sunt, orationi et devotioni, in quantum

¹ que is inserted here in both
 MSS.

² poterint in MS. Claudius E. iv.

“ eorum infirmitas patitur, sint intenti. Finito vero officio,
 “ dicti fratres, aut si aliquem eorum ex causa infirmitatis, vel
 “ alia necessaria, ante divinum officium completum recedere
 “ contigerit de ecclesia memorata, absque morosa statione et
 “ indebita in itinere facienda, ad hospitia propria revertantur.

De stationibus in via publica minime faciendis.

“ Prohibemus ne fratres leprosi in via regia, quæ inter
 “ Hospitale et ecclesiam se protendit, deambulationes seu
 “ morosas faciant stationes, vel metas præsumant transgredi
 “ consuetas. Quæ quidem metæ in parte Boreali et in parte
 “ Australi dicti hospitalis in præsentī manifeste apparent; et
 “ statuimus quod sic emineant in futurum.

*Quod Fratres Leprosi exire Hospitale sine licentia
 non præsumant.*

“ Cum hii qui lepræ morbum incurrunt, de consuetudine
 “ generali a communionē hominū seperentur, et in lege Dei
 “ generaliter sit præceptum ut leprosi ¹ extra castra ponantur,
 “ inhiendo statuimus quod fratres leprosi clausam interiorem
 “ dicti hospitalis, vel exteriores metas positas ab antiquo,
 “ absque licentia Magistri, non exeant quovismodo; quam
 “ licentiam Magister aliquo modo non concedat, nisi causa talis
 “ exprimat eīdem, quæ ipsum ad licentiam huiusmodi con-
 “ cedendam merito inducere debeat, et movere. Ut tamen
 “ frater leprosus ad villam Sancti Albani accedat, vel se ad
 “ locum aliquem per medium unius milliaris a dicto hospitali
 “ distantem divertat, aut ² extra hospitale pernoctet, vel ut
 “ ingrediatur ad bracinam, pistrinam, seu grangias, Magistro
 “ licentiam concedendi omnimodam interdiximus potestatem.

De accessu Mulierum.

“ Quia ex accessu mulierum nedum scandala, sed etiam
 “ animarum pericula, hactenus sunt secuta, inhiemus ne
 “ quævis mulier dictum hospitale ingredi, præter matrem,
 “ ³ aviam, consanguineam, vel sororem, seu lotricem com-
 “ munem præfatorum fratrum, aliquo modo permittatur: nec
 “ huiusmodi mulieres ingredi volumus, nisi causa visitandi

¹ Numbers, v. 2.

² ut extra in MS. Nero D. i.

³ amitam in MS. Nero D. i.

“ infirmum; vel, si lotrix sit, ad suum officium exequendum.
 “ In præmissis vero casibus, de clara hora die ingrediantur,
 “ morentur, et egrediantur; ut de earum ingressu, mora, et
 “ egressu, nulla sinistra suspicio valeat verisimiliter suboriri.

De unitate Fratrum.

“ Cum detractio pacificorum animos inquietet, fratres leprosi
 “ fratribus, capellanis vel leprosis, detrahere non præsumant;
 “ linguas suas in susurrum non relaxent, sed se mutuo fra-
 “ terna dilectione in vera caritate studeant pertractare.

De Testamentis Leprosorum.

“ Permittimus ut fratres leprosi de bonis suis mobilibus,
 “ quæ in dicto hospitali secum apportaverint, vel adduxerint,
 “ in ingressu, usque ad tertiam partem eorundem bonorum,
 “ libere, si velint, faciant testamenta; præfatam vero tertiam
 “ partem in suo testamento, seu ultima voluntate¹ sua, servi-
 “ entibus suis, et bene meritis aliis, relinquere liceat. Reliquæ
 “ vero duæ partes, et cætera bona, (si quæ de bonis dicti hos-
 “ pitalis vel aliunde habuerint,) in dicto hospitali remaneant,
 “ in usus fratrum infirmorum, secundum dispositionem Magis-
 “ tri utiliter convertenda. Si vero dictæ duæ partes, et
 “ cætera alia bona, vel aliqua pars earum, in rebus adeo vilibus
 “ consistant, ut fratribus infirmis minus utiles videantur, tunc
 “ Magister easdem res in usus miserabilium et indigentium
 “ personarum convertere non omittat. Et ut hujusmodi bono-
 “ rum divisio absque fraude efficacius observetur, statuimus
 “ ut quilibet frater leprosus, in ingressu suo, de cunctis bonis
 “ suis mobilibus fidele inventarium in tres partes faciat in-
 “ dentatum; cujus una pars penes Archidiaconum nostrum,
 “ alia penes Magistrum, tertia vero penes ipsum fratrem
 “ ingredientem, remaneat.

De forma testandi.—Rubrica.

“ Cum frater leprosus suum voluerit facere testamentum,
 “ seu tertiam partem bonorum suorum in sua ultima volun-
 “ tate relinquere, ut præfertur, in præsentia Magistri, vel
 “ ipso agente in remotis, aut absente et accedere non valente,

¹ suo in MS. Claudius E. iv.; corrected from MS. Nero D. i.

“ in præsentia ipsius locum tenentis, frater leprosus testetur ;
 “ vel alias, prout vacaverit, suam exprimat voluntatem, et
 “ partem inventarii penes ipsum remanentem Magistro, vel
 “ ipsius locum tenenti, faciat liberari. Prædictus vero Magis-
 “ ter, vel ipsius locum tenens, testamentum, seu ultimam vo-
 “ luntatem hujusmodi, conscribi, et partem inventarii prædicti
 “ in hujusmodi scriptura includi, faciat, et sigillo suo consig-
 “ net; præfatamque scripturam, post mortem fratris, Archi-
 “ diacono, vel ipsius locum tenenti, faciat absque moræ dis-
 “ pendio præsentari; ut ejus auctoritate hujusmodi testamen-
 “ tum, vel voluntas, in præfata parte tertia duntaxat, executioni
 “ demandetur. Archidiaconus vero, seu ipsius locum tenens,
 “ ut hujusmodi testamentum, seu voluntas, sit celeriter exe-
 “ cutum, absque quacunque difficultate festinet facere quod
 “ incumbit. Si vero frater reconvalescit, hujusmodi scriptura
 “ restituatur eidem. Si autem frater leprosus ultra tertiam
 “ partem bonorum suorum prædictorum quicquam alicui reli-
 “ querit, vel donaverit, volumus quod tale relictum, seu dona-
 “ tio, omni careat firmitate; dispositione dictæ tertiæ partis,
 “ ut præfertur, facta, in suo robore nihilominus permanente.
 “ Volumus etiam, quod frater leprosus testans, vel suam ex-
 “ primens voluntatem, Magistro, seu ipsius locum tenenti, bona
 “ omnia alia, (si quæ forsitan ex bonis dicti hospitalis, vel ali-
 “ unde, ante ingressum, vel post, quovismodo habuerit adqui-
 “ sita,) referat et designet, ut ipsa bona in usus utiles fratrum
 “ leprosorum, ut præmittitur, convertantur.

De distributionibus Fratrum Leprosorum.

“ Habeat quilibet frater leprosus de bonis dicti hospitalis,
 “ pro victu suo et cunctis necessariis, prout de consuetudine
 “ in dicto hospitali antiquitus observata consuevit habere;—
 “ videlicet, qualibet hebdomada septem panes, quorum quin-
 “ que erunt albi, et alii duo bruni coloris, facti de frumento,
 “ prout fuerit de garba excussum. Item, qualibet ¹septimana,
 “ quatuordecim lagenas cervisiæ, vel octo denarios pro eadem.
 “ Habeat etiam præter hæc, in Festis Omnium Sanctorum,
 “ Sancti Juliani, Purificationis Beatæ Mariæ, Annunciationis
 “ Dominicæ, Trinitatis, Sancti Albani, Sancti Johannis Bap-
 “ tistæ, Assumptionis Beatæ Mariæ, et Nativitatis ejusdem,
 “ pro quolibet [² festo] unum panem, unam obbatam cervisiæ,

¹ *septima* in MS. Claudius E. iv. | supplied from MS. Nero D. i.
² Omitted in MS. Claudius E. iv., |

“ vel denarium pro eadem, et obolum unum qui dicitur ‘Ca-
 “ ‘ritas’ hospitalis prædicti. Item, recipiat quilibet frater
 “ leprosus ad Festum Natalis Domini quadraginta lagenas
 “ cervisiæ bonæ, vel quadraginta denarios pro eisdem. Item,
 “ quilibet habebit in dicto festo partem virilem de duobus
 “ quarteriis frumenti puri et mundi, quæ ‘Magna Caritas’
 “ nuncupatur. Item, ad Festum Sancti Martini habebit le-
 “ prosus quilibet porcum unum, de stauro communi. Et ut
 “ inter fratres de porcis divisio æqua fiat, juxta modum in
 “ hoc antiquitus observatum, volumus quod porci, juxta nume-
 “ rum fratrum leprosorum, in eorum præsentia adducantur,
 “ si commode hoc fieri poterit; alioquin in loco alio ad hoc
 “ apto; et ibidem quilibet eorum, secundum prioritatem et pos-
 “ terioritatem qua ingressus fuerit hospitale, sibi eligat porcum
 “ unum. Si vero ad ipsum hospitale porci non fuerint per-
 “ tinentes, tunc in dicto festo cuilibet fratri leproso de una
 “ certa summa pecuniæ pro porcis singulis satisfiat, prout de
 “ ipsa summa de communi consilio Magistri et fratrum lepro-
 “ sorum, et capellanorum, vel majoris partis eorundem, fuerit,
 “ secundum suæ justæ considerationis arbitrium, concorditer
 “ ordinatum. Item, habeat quilibet frater leprosus in Festo
 “ Sancti Valentini, pro toto anno sequente, unum quarterium
 “ avenarum. Item, in hyeme, vel Quadragesima, unum bus-
 “ sellum fabarum, et ¹ alium bussellum pisarum, pro potagio.
 “ Item, circa Festum Natalis Sancti Johannis Baptistæ, duos
 “ bussellos salis, vel currens pretium eorundem. Item, in
 “ Festo Sancti Juliani, unum denarium, et in Festo Sancti
 “ Albani, unum denarium, pro pitancia consueta. Item, in
 “ die Paschæ, unum denarium, qui apud eos ‘*Flawenespeny*’
 “ nominatur. Item, in die Ascensionis Domini, obolum unum,
 “ pro ollis luteis sibi emendis. Item, in die Martis in Carnis-
 “ privio, farinam bultellatam ponderis unius albi panis eorum.
 “ Item, in Festo Sancti Johannis Baptistæ, quatuor solidos
 “ pro vestura. Item, in Festo Natalis Domini distribuuntur
 “ inter fratres leprosos quatuordecim solidi æquis portionibus,
 “ pro focali eorum annuali; sicut inter eosdem fratres ab an-
 “ tiquo pro bono pacis et concordie extitit ordinatum. Item,
 “ quia ex eleemosyna Domini Regis triginta solidi et quinque
 “ denarii fratribus leprosis sint perpetuo assignati, quos
 “ Vicecomes Hertfordiæ ad Festa Paschæ et Michaelis habet
 “ solvere annuatim; statuimus quod dicti triginta solidi
 “ et quinque denarii inter dictos fratres leprosos æqualiter
 “ more solito dividantur. Præfatis vero distributionibus, quæ

¹ aliud in MS.

“ in dicto hospitali consueverunt inter fratres leprosos fieri
 “ ab antiquo, ipsos fratres volumus contentari. Residuum vero
 “ bonorum dicti hospitalis in sustentationem Magistri et fra-
 “ trum sacerdotum dicti hospitalis converti volumus et sta-
 “ tuimus, juxta modum qui inferius latius describitur.

De Fratribus Capellanis, et numero eorundem.

“ Statuimus insuper, decrevimus, ac etiam ordinamus, quod
 “ in dicto hospitali quinque ad minus sint perpetuis tempori-
 “ bus sacerdotes; circa quorum admissionem, ¹ amotionem, cor-
 “ rectionem, et regimen, hæc omnia quæ sequuntur, volumus
 “ et præcipimus in perpetuum inviolabiliter observari.

De augmentatione numeri Sacerdotum.

“ Licet sacerdotum numerum, attentis oneribus incumbenti-
 “ bus Hospitali, et facultatibus quæ ad ipsum pertinent, in
 “ præsentem supra statuerimus competentem; volumus tamen, ad
 “ augmentum cultus divini, (pro cujus ampliacione ferventi
 “ desiderio ² anhelamus,) et etiam ordinamus, quod si bona dicti
 “ hospitalis qualitercunque in posterum adeo contigerint aug-
 “ mentari, ut ipsa bona merito numerum fratrum exigant
 “ ampliorem, tunc absque dilatione indebita, capellanorum
 “ numerus duntaxat juxta bonorum auctorum sufficientiam
 “ augeatur.

De qualitate Sacerdotum.

“ Statuimus quod in dicto hospitali illi duntaxat recipiantur
 “ sacerdotes, qui sunt bonæ vitæ et conversationis honestæ,
 “ talesque quod super eorum conversatione, aut per inveteratam
 “ notitiam, aut per alias probationes legitimas, sufficientia
 “ appareant documenta; quodque sint tales, qui sciant, velint,
 “ et valeant, divina officia celebrare. In quorum receptione,
 “ sacerdotes in nostra jurisdictione oriundos et idoneos in
 “ præmissis, seu deficientibus talibus, sacerdotes illos idoneos,
 “ qui in dicta jurisdictione nostra tam diu fuerint laudabiliter
 “ conversati, quod de bono eorum gestu præsumi verisimiliter
 “ debeat in futurum, omnibus aliis volumus auteponi. Hujus-

¹ ammotionem in MS.

| ² anelamus in MS.

“ modi vero sacerdotibus non existentibus, aut existentibus et
 “ nolentibus ingredi hospitale, tunc præcipimus quod, omni
 “ inordinato favore remoto, recipiantur alii sacerdotes bonæ
 “ vitæ et conversationis honestæ, et idonei, ut præfertur,
 “ præhabita semper probatione, prout superius est expressum:
 “ super quibus omnibus, ante receptionem sacerdotum, quo-
 “ tiens fuerit facienda, per Archidiaconum nostrum, qui est,
 “ et erit, examinationem fieri volumus diligentem; qui nobis,
 “ et successoribus nostris, plenam et distinctam relationem de
 “ omni eo quod repererit, in hac parte, absque mora, facere
 “ teneatur; ut extunc per nos, et successores nostros, ad quos
 “ dicti hospitalis dispositio, tam in spiritualibus quam in tem-
 “ poralibus, pleno jure dinoscitur pertinere, vel Archidiaconum
 “ memoratum, nostro et successorum nostrorum nomine,
 “ sacerdotes hujusmodi admittantur.

De habitu Sacerdotum.

“ Fratres sacerdotes dicti hospitalis, tunica, supertunica,
 “ tabardo, et caputio nigri coloris, ad similitudinem fratrum
 “ sacerdotum Beatæ Mariæ de Pratis, juxta Sanctum Albanum,
 “ pro habitu perfruantur. Sit supertunica clausa et talaris,
 “ manicas habens tegentes cubitos circumquaque. Tunica vero
 “ habeat manicas, protensas ad pugnium, non consutitias, vel
 “ aliquantulum botonotas. In equitando, cloca rotunda, compe-
 “ tentis longitudinis, capello nigro, freno, calcaribus, botis,
 “ et aliis ornamentis, utantur, quæ eorum magis ¹convenerint
 “ honestati, et præfatis sacerdotibus de Pratis apertius se
 “ conforment.

De calciamentis Sacerdotum.

“ Sacerdotes botis, seu æstivalibus, aut caligis, nigri coloris,
 “ vel brunni, cum sotularibus bassis, pro calciamentis utantur,
 “ pro suæ libito voluntatis. Calciamenta vero alterius quam
 “ nigri vel brunni coloris, seu alia quam superius exprimuntur,
 “ omnino interdiciamus fratribus capellanis.

De pecunia Fratribus pro vestibus solvenda.

“ Cum quilibet frater sacerdos de suo proprio de vestibus,
 “ stratis, et calciamentis, sibi in suo ingressu debeat provi-

¹ *convenerit* in MS. Claudius E. iv.; corrected from MS. Nero D. i.

“ dere, ordinamus et volumus, ac sic sufficere reputamus,
 “ quod cuilibet fratri sacerdote annuatim ad duos anni ter-
 “ minos, videlicet, Omnium Sanctorum et Pentecostes, tres-
 “ decim solidi et quatuor denarii æqualibus portionibus
 “ exsolvantur. Volumus tamen quod Magister, quem convenit
 “ propter suos labores prolixiores amplioribus stipendiis
 “ præmiare, pro præmissis duas marcas argenti, ad terminos
 “ antedictos, percipiat annuatim.

De cohabitatione Sacerdotum.

“ Considerantes quod in dicto hospitali sint distinctæ habi-
 “ tationes, constructæ, quæ nequeunt absque Magistri et
 “ fratrum [gravibus], et pro nunc importabilibus, sumptibus ad
 “ unitatem reduci, volumus et statuimus, ut unam habitationem
 “ distinctam duo inhabitent sacerdotes; sub unoque tecto et
 “ in camera una, donec fiat una camera, quæ pro dormitorio
 “ sufficiat omnibus, dormiant et quiescant: ac in aula habita-
 “ tionis Magistri sit semper refectorium sacerdotum; ibique
 “ omnes comedant in communi, nisi aliqui eorum infirmitate,
 “ vel alia causa legitima, fuerint impediti. Absque murmure et
 “ detractioe fratres sacerdotes quiete et pacifice conversentur;
 “ Magister vero, qui ratione officii sui circa varia occupatur,
 “ et habet de suis ratiociniis ordinare, inhabitet et habeat ab
 “ aliis confratribus cameram separatam; proviso tamen, quod
 “ in hospicio suo fratrem secum habeat commorantem.

De Divino Officio.

“ Singulis diebus in aurora pulsetur spatiosa campana; ad
 “ cujus pulsationem surgant omnes fratres sacerdotes, et ad
 “ ecclesiam mature procedant. Cumque ibidem in cancello
 “ fuerint congregati, incipiat hebdomadarius Matutinale offi-
 “ cium; et illud, una cum Prima, Tertia, et Sexta, submissa
 “ voce distincte edicant, et aperte; necnon ² et devote. Qui-
 “ bus completis, dicat frater unus, qui ad hoc fuerit assig-
 “ natus, Missam de Beatissima Maria Virgine,³ qua finita,
 “ pausent fratres sacerdotes ad tempus, ut Capellanus lepro-
 “ sorum eisdem Horas Canonicas et Missam dicere valeat,
 “ prout superius est expressum, et artatur etiam ab antiquo.
 “ Horis vero Canonicis, et Missa pro fratribus leprosorum com-

¹ Omitted in MS. Claudius E. iv.;
 supplied from MS. Nero D. i.

² *etiam et* in MS. Nero D. i.

³ *gloriosa; qua*, in MS. Nero D. i.

“pletis, dicat vel celebret (prout vacaverit hebdomadarius)
 “Missam de die; et post eam, statim ¹[Hora Nona dica-
 “tur]. Qua finita, pulsetur ad prandium, vadant ¹[que] fratres
 “sacerdotes ad mensam; et, ut præfertur, comedant in com-
 “muni. Hora vero Vesperarum, pulsetur ad Vesperas; ad quam
 “pulsationem convenire studeant fratres omnes, sacerdotes
 “et leprosi, pro Vesperis et Completorio audiendis et dicen-
 “dis; eaque devote et complete audiant et dicant, prout ipsi
 “dicere convenit, et audire; Vesperas autem, et Completorium,
 “semper incipiet hebdomadarius, prout de aliis superius est
 “notatum. Finitis vero Vesperis et Completorio, absque
 “indebitis stationibus in itinere faciendis, omnes, tam sacer-
 “dotes quam leprosi, ad sua hospitia revertantur. In diebus
 “Dominicis et Festis duplicibus, dicant sacerdotes in ecclesia
 “omnes Horas Canonicas, præsertim, Matutinas, Vesperas,
 “et Completorium; et etiam, Missam cum nota. In magnis
 “duplicibus Festis, ut, puta, in Festis Natalis Domini, Cœnæ,
 “Parasceues, Paschæ, Ascensionis, Pentecostes, et aliis con-
 “similibus, dicant totum officium Festi solemniter, cum nota;
 “prout secundum usum Sarum, quo uti debent, solemnitati-
 “bus hujusmodi Festorum noverint convenire. Item, in Festis
 “Sancti Albani, Sancti Johannis Baptistæ, et Translationis
 “Sancti Thomæ Martyris, propter brevitatem dierum in
 “quibus contingunt, dicant sacerdotes Matutinale Officium cum
 “nota, cito post Completorium terminatum. Item volumus,
 “quod unus frater sacerdos, qui ad hoc fuerit deputatus,
 “celebret singulis diebus, aliqua hora diei ad hoc magis apta,
 “secundum dispositionem Magistri, pro omnibus benefactori-
 “bus defunctis Monasterii nostri et dicti hospitalis, Missam
 “sine nota, de Officio Defunctorum.

De intabulatione Fratrum in presentia eorundem.

“Ut labor inter fratres absque murmure facilius supportetur,
 “statuimus, ac etiam ordinamus, ut fratres sacerdotes,
 “secundum cursum suum, ad Matutinas et alias Horas cano-
 “nicas, et Missas diversas, ut præmittitur, celebrandas, per
 “aliquem, qui per Magistrum ad hoc fuerit deputatus, in
 “tabula conscribantur; qui cum intabulati fuerint, officia ad
 “quæ fuerint intabulati obedienter et humiliter exequantur.
 “Et ut divinum officium in dicta ecclesia, juxta præmissum
 “et subsequentem modum, melius et devotius celebretur,

¹ Omitted in MS. Claudius E. iv.; supplied from MS. Nero D. i.

“ volumus et præcipimus, quod singuli sacerdotes dicti hospitalis in Matutinis Horis, Missis, Vesperis, et Completoriis, in dicta ecclesia, ut præmittitur et subsequitur, celebrandis, personaliter intersint, et divinum officium peragant, quatenus ipsos conjunctim attigit, et divisim, nisi aliqua causa rationabilis eos a præmissis reddiderit excusatos. Quam quidem causam Magistro, seu, eo agente in remotis, vel absente, ipsius locum tenenti, aut saltem hebdomadario, ut præmittitur, impediti exprimere teneantur. Nec choro exeant ante divinum officium completum pro tempore, sine ipsius chori rectoris licentia speciali. Hanc tamen artationem ad Magistrum Hospitalis, quem oportet ex officii sui sollicitudine circa plurima occupari, volumus non extendi.

Ut Benefactorum fiat memoria specialis.

“ Præcipimus quod quilibet sacerdos dicti hospitalis, quos ad celebrandas Missas singulis diebus humano more volumus obligari, pro benefactoribus vivis et defunctis dicti Monasterii et hospitalis prædicti, in Missa sua, dicendo Collectam,— ‘ Omnipotens, sempiternus Deus, qui, *et cætera,*’ memoriam faciat specialem. In fine etiam ¹Nonæ et Completorii in ecclesia, ac gratiarum in mensa, ²dictarum, dicat hebdomadarius, vel alius vices gerens ejusdem,— ‘ Animæ Regis Offæ, et omnium benefactorum Monasterii Sancti Albani, et nostrorum, per Dei misericordiam, requiescant in pace.’

De Lectione legenda in mensa.

“ Ut fratres sacerdotes, dum in mensa fuerint ³considentes, nedum corporum, sed etiam animarum, capiant alimenta; præcipimus quod dum fratres sacerdotes in mensa fuerint congregati, legat unus litteratus coram eis, per aliquod competens temporis spatium, aut de Biblia, aut de Scriptura sacra alia, lectionem; quam dum in legendo fuerit, fratres, silentium tenendo, attente audiant et auscultent.

De Anniversariis annis singulis faciendis.

“ Decrevimus, volumus, ac etiam ordinamus, quod fratres sacerdotes annis singulis Regis Offæ, G[aufridi] Abbatis, diebus obitus eorundem, et nostrum, ac Magistri Johannis

¹ *Noni* in MS. Claudius E. iv.

² *dictorum* in the MSS.

³ *consedentes* in the MSS.

“ de Barnet, Canonici ecclesie Sancti P[auli] Londoniis, cum
 “ migraverimus, et migraverit, ab hac luce, Anniversaria
 “ facere teneantur. Die vero præcedente diem hujusmodi
 “ obitus, finitis Vesperis, in ecclesia dicant fratres sacerdotes,
 “ cum nota ibidem,—‘Placebo’ et—‘Dirige,’ solemniter in
 “ communi; ac in crastino celebret Magister, seu, eo impe-
 “ dito. alius frater pro eo, cum nota, de Officio Defunctorum.

De Testamentis Fratrum Sacerdotum.

“ Si fratres sacerdotes testari voluerint, seu aliqua in sua re-
 “ linquere voluntate, eundem ordinem sive modum, tam quoad
 “ inventarium, quam cætera omnia alia et singula, supra in
 “ titulis de testamentis leprosorum, et de forma testandi, con-
 “ tenta, quem modum ibidem duximus statuendum, studeant
 “ firmiter observare, sub pœna ibidem clarius annotata.

De pensionibus, vel corrodiis, nullatenus concedendis.

“ Ne ea quæ ad certum pium usum sunt largitione fide-
 “ lium destinata, in usus alios convertantur, aut præfatus
 “ numerus leprosorum et sacerdotum in posterum minuat,ur,
 “ hac ordinatione perpetua prohibemus, ne unquam alicui de
 “ bonis dicti hospitalis ab hac hora in antea ex venditione,
 “ donatione, seu ex quacunque concessione, ad vitam vel ad
 “ tempus, ob meritum, seu propter obsequium, aut quocunque
 “ colore, directe vel indirecte, census, pensio, vel corrodium,
 “ concedatur. Et ut hæc nostra prohibitio firmiter observetur,
 “ statuimus et decernimus, quod singuli fratres, tam leprosi
 “ quam capellani, in admissione sua, jurent ad sancta Dei
 “ Evangelia, quod nunquam directe vel indirecte, tacite vel ex-
 “ presse, facient, procurabunt, aut consentient, quod alicui de
 “ bonis dicti hospitalis, ex quacunque causa, vel quocunque
 “ colore, census, corrodium, vel pensio, concedatur; sed quo-
 “ ties de hujusmodi concessione faciendâ inter eos locutum
 “ fuerit, vel tractatum, constanter pro totis viribus contradicent.
 “ Et nihilominus volumus et statuimus, quod omnes qui hu-
 “ jusmodi concessioni faciendæ consensum præbuerint, auxi-
 “ lium, vel favorem, ex hoc excommunicationis sententiæ sub-
 “ jaceant, ipso facto.

De infirmis Fratribus Capellanis.—Rubrica.

“ Statuimus quod infirmis capellanis de victu quotidiano ita
 “ bene in omnibus, sicut fratribus capellanis, in refectorio seu

“ aula communi existentibus, serviatur. Et si frater capellanus infirmetur per annum, volumus quod pro medicina et aliis necessariis ultra communem et quotidianam distributionem victualium, et etiam præter unam marcam argenti pro vestura, quam durante infirmitate percipiet nihilominus, sicut sanus, Magister sex solidos et octo denarios sterlingorum particulariter, prout viderit expedire, hujusmodi sic infirmo solvere teneatur. Si vero frater capellanus breviori tempore infirmetur, volumus quod dicta dimidia marca pro rata temporis dividatur, et pars summæ sic divisæ solvatur eidem; et nihilominus Magister eosdem fratres infirmos visitet et solatiet; sicque, cum absens fuerit, fieri ab aliis fratribus capellanis faciat et procuret.

Ut Fratres Juramentum præstent in ingressu.

“ Ad majorem cautelam, et firmiorem observantiam præmissorum, et eorum etiam quæ sequuntur, statuimus quod quilibet, tam leprosus quam ¹ capellanus, in limine admissionis et ingressus sui, tactis Sanctis Dei Evangeliiis, in præsentia Archidiaconi nostri et testium, præstet et faciat subsequens juramentum; quodque ipsum juramentum, antequam præstetur, fratribus, saltem laicis ingredientibus, vel minus bene litteratis, vulgariter exponatur.—

De forma Juramenti Fratrum.

“ Ego N., in præsentia Domini N., Archidiaconi Monasterii Sancti Albani, juro ad hæc Dei Sancta Evangelia, quod obediens ero venerabili patri M., Dei gratia, Abbati Monasterii Sancti Albani, ipsiusque successoribus canonice intrantibus, et Archidiacono Monasterii supradicti; necnon et Magistro Hospitalis, in licitis et canonicis mandatis. Furtum, seu homicidium, non committam. Crimen fratri leproso, seu capellano, nequiter non imponam. In fratrem dicti hospitalis manus non injiciam violentas. Castus ero. Secreta hospitalis nemini revelabo. Commissum mihi negotium dicti hospitalis, juxta discretionem mihi a Deo datam, sollicitè exequar, absque fraude. Opere, verbo, vel alio quovis modo, non consentiam quod alius sit Magister dicti hospitalis quam ille quem Dominus Abbas Monasterii Sancti Albani præfecerit in Magistrum, seu quod alicui de

¹ *capellanus* in MS.

“ bonis dicti hospitalis qualitercunque, ex quacunque causa,
 “ census, corrodium, aut pensio, concedatur; vel quod nu-
 “ merus fratrum leprosorum, vel sacerdotum, aliququaliter mi-
 “ nuatur; vel quod ipsi in alios commutentur; sed quoties
 “ de ipsis, aut aliquo eorundem, loqui contigerit, constanter
 “ pro totis viribus reclamabo. Constitutiones et ordinationes
 “ dicti hospitalis, per Dominum Michaellem Abbatem editas,
 “ et in scriptis redactas, quatenus me attinent, observabo, et
 “ ab aliis, pro posse meo, faciam observari; et si repertus
 “ fuero in præmissis, vel aliquo præmissorum, aut aliis, deli-
 “ quisse, correctionem et punitionem Domini Abbatis dicti
 “ monasterii, vel ipsius Archidiaconi, vel alterius, qui ad
 “ hoc fuerit legitime deputatus, ac Magistri dicti hospitalis,
 “ absque quacunque reclamazione subibo, etiamsi Dominus
 “ Abbas, in casu quo ter circa idem deliquerim, a dicto hospi-
 “ tali, absque gratia redeundi, me voluerit ¹amovere. Sic
 “ Deus me adjuvet, et hæc Sancta ²Evangelia.”—

De correctionibus faciendis.—Rubrica.

“ Si aliquis frater transgressus fuerit præmissa, vel aliquod
 “ eorundem, pro singulis hujusmodi transgressionibus, per
 “ nos et successores nostros, vel Archidiaconum dicti monas-
 “ terii, qui est, et erit pro tempore, tanquam perjurus ³[pro]
 “ perjurio, et alias prout facti qualitas postulaverit, punia-
 “ tur. Si vero ter circa idem sponte de præmissis repertus
 “ fuerit deliquisse, vel aliquod aliud commiserit crimen,
 “ propter quod a suo loco debeat juxta juris exigentiam ¹amo-
 “ veri, per nos et successores nostros, et non per inferiorem,
 “ hujusmodi delinquens a dicto hospitali, si hoc expediens
 “ videatur, amoveatur omnino, seu alias acriter puniatur. In
 “ minoribus autem, et levioribus excessibus, correctionem et
 “ punitionem ad Magistrum volumus pertinere.

De Capitulis.

“ Teneant et faciant fratres Capitulum saltem semel in heb-
 “ domada, in die ad hoc magis apto; et in quo circa hoc
 “ melius potuerint occupari, pro negotiis hospitalis commu-
 “ niter, ut convenit, pertractandis, et correctionibus levium
 “ et mitiorum excessuum debite faciendis. Et hoc Capitulum
 “ in ecclesia clausis ostiis circumquaque more solito teneatur.

¹ amovere and amoveri in MS.

² *Dei Evangelia* in MS. Nero D. i.

³ Omitted in MS. Claudius E. iv.;

supplied from MS. Nero D. i.

De præfectione Magistri.

“ Quotiens dictum hospitale fuerit Magistri regimine desti-
 “ tutum, unus capellanus dicti hospitalis, qui in spiritualibus
 “ et temporalibus magis fuerit circumspectus, circumscripto
 “ quocunque inordinato favore, auctoritate nostra et succes-
 “ sorum nostrorum, duntaxat præficiatur more solito in Magis-
 “ trum; circa cujus præfectionem nullam juris solemnitatem
 “ volumus adhiberi: nec quod ipse Magister ex hujusmodi
 “ præfectione titulum perpetuum sibi valeat vindicare; sed
 “ liceat nobis, nostrisque successoribus, si Magister in suo
 “ ratiocinio seu compoto, vel in aliis, ita repertus fuerit deli-
 “ quisse, ut suo magisterio, juxta justum et æquum arbi-
 “ trium, reddatur indignus, extunc eundem absque quocunque
 “ ordine judiciario, seu appellationis obstaculo, (si nobis vel
 “ eis hoc expediens videatur, in nostra et sua conscientia,
 “ super hoc in summo examine oneranda,) a suo magisterio
 “ penitus ¹ amovere.

De licentia exeundi, et accessu Mulierum.

“ Ea quæ statuimus supra in Titulis,—‘ Quod fratres leprosi
 “ ‘ hospitale exire sine licentia non præsumant,’ et—‘ De ac-
 “ ‘ cesso mulierum,’ ad fratres sacerdotes extendi, et in eis
 “ locum per omnia volumus obtinere; excepto, quod Magister
 “ poterit fratres sacerdotes licentiare, ut ex causa bracinam,
 “ pistrinam, vel grangias, ingrediantur, cum hoc sibi videbitur
 “ expedire.

De custodia Communis Sigilli.

“ Commune Sigillum in habitatione Magistri, in ² cista una
 “ sub tribus serruris, more solito reponatur; præfata vero
 “ cistæ unam clavem penes nos et successores nostros, aut
 “ Archidiaconum nostrum, aliam penes fratres leprosos, et
 “ tertiam penes Magistrum hospitalis, volumus remanere.
 “ Quotiens vero aliquid fuerit cum dicto sigillo signandum,
 “ super illo inter fratres leprosos et capellanos solemniter trac-
 “ tatus primitus habeatur, ut quod ad omnes dinoscitur perti-
 “ nere, ab omnibus comprobetur.

¹ amovere in MS.| ² sista in MS.

De Sigillo ad Causas.

“ Sigillum parvum, quod dicitur ‘ Sigillum ad Causas,’ in
 “ custodia sit Magistri; quod solummodo in litteris, acquie-
 “ tantis de soluto, fidem facere volumus, et habere roboris
 “ firmitatem.

De Juramento per Magistrum præstando.

“ Statuimus quod frater, postquam præfectus fuerit, ut
 “ prædicatur, in Magistrum, antequam de bonis dicti hospitalis
 “ se quomodolibet interponat, præstet coram nobis vel suc-
 “ cessoribus nostris, aut Archidiacono nostro, ac fratribus et
 “ testibus, in forma quæ sequitur, juramentum: quod quidem,
 “ propter fratres leprosos, et laicos forsitan testes, antequam
 “ præstetur, exponi volumus in vulgari.—

De forma Juramenti.

“ Ego, Frater S., Capellanus Hospitalis Sancti Juliani, cui
 “ per venerabilem Patrem, Dominum M., Dei gratia, Abbatem
 “ Monasterii Sancti Albani, dicti hospitalis gubernatio est
 “ commissa, juro ad hæc Dei Evangelia, quod de cunctis
 “ bonis dicti hospitalis, mobilibus et se moventibus, fidele
 “ inventarium faciam. Fratribus leprosis portiones supra in
 “ Titulo—‘ De Distributionibus Fratrum Leprosorum’ apertius
 “ designatas, prout designantur ibidem, fideliter distribuam,
 “ dum facultates dicti hospitalis sufficiunt ad easdem. Fratri-
 “ bus capellanis pecuniam pro vestibus, stratis, et calciamentis,
 “ quæ supra in Titulo—‘ De pecunia Fratribus Capellanis annis
 “ ‘ singulis ministranda,’ cum suis terminis, continetur, tem-
 “ poribus suis persolvam; ac eisdem fratribus capellanis,
 “ sanis et infirmis, juxta suppetentiam facultatum restantium
 “ ultra distributiones fratribus leprosis, ut præmittitur, faci-
 “ endas, sua alimenta necessaria et competentia ministrabo;
 “ residuum, si quod manserit, in utilitatem hospitalis con-
 “ vertam. Alienationi rei immobilis ad dictum hospitale
 “ pertinentis, aut concessioni census, pensionis, vel corrodii,
 “ alicui de bonis hospitalis qualitercunque, vel ex quacunque
 “ causa faciendæ, non consentiam; sed quotiens coram me
 “ de hiis actum fuerit, pro viribus contradicam. Constitu-
 “ tiones seu Ordinationes Domini Michaelis Abbatis super dicto
 “ hospitali, et ejus regimine, editas, firmiter observabo; et
 “ eas ab aliis pro posse meo faciam observari, nisi quatenus
 “ per vos, Domine, mecum fuerit dispensatum. Omnia hospi-

“ talis prædicti negotia, in quantum me concernunt, utiliter
 “ juxta discretionem mihi a Deo datam, et fideliter, exercebo.
 “ Coram Domino Abbate monasterii supradicti, vel Archidia-
 “ cono ipsius, aut alio qui per dictum Dominum Abbatem ad
 “ hoc fuerit deputatus, de administratione bonorum dicti hos-
 “ pitalis per me facta, saltem semel in anno fidelem reddam
 “ in unius ad minus fratris capellani, et alterius fratris
 “ leprosi, præsentia rationem. Sic Dens me adjuvet, et hæc
 “ Sancta Dei Evangelia.”—

De lectura Constitutionum,—Rubrica.

“ Ne ¹se fratres leprosi et sacerdotes ab observatione præ-
 “ missorum sub colore ignorantiae valeant excusare, statui-
 “ mus, et etiam ordinamus. ut præmissæ nostræ Ordinationes,
 “ quatenus fratres leprosos concernunt, eisdem, quatenus
 “ ² fratres capellanos contingunt, eisdem, quater divisim in annis
 “ singulis distincte et aperte legantur et exponantur, etiam
 “ in vulgari; ut sic ipsorum quilibet scire valeat manifeste,
 “ quæ et qualia debeat observare.

“ Ad præmissorum vero perpetuam firmitatem, et in testi-
 “ monium corundem, eisdem sigillum nostrum duximus appo-
 “ nendum. Datum in Monasterio nostro supradicto, quoad
 “ nos, undecimo die mensis Februarii, anno Domini millesimo
 “ trecentesimo quadragesimo quarto.

“ Et nos, Prior et Conventus Monasterii sæpedicti, præfatas
 “ Ordinationes omnes et singulas, quas inspeximus studiose, et
 “ super quibus deliberavimus diligenter, in quantum possumus,
 “ confirmamus. In quorum testimonium, Sigillum nostrum
 “ Commune fecimus hiis apponi. Datum, quoad nos, in Domo
 “ nostra Capitulari, in dicto Monasterio situata, undecimo die
 “ mensis prædicti, anno Domini supradicto.

“ Et nos, Magister et Fratres Hospitalis prædicti, prædictis
 “ Ordinationibus, seu Constitutionibus, omnibus et singulis,
 “ quas, deliberatione præhabita super eis, nobis et dicto hospitali
 “ conspicimus plurimum profuturas, expresse et ex certa sci-
 “ entia consentimus; easque omnes et singulas ratas habemus,
 “ pariter et acceptas. In quorum omnium testimonium, Sigilli
 “ nostri Communis appensione ³ Constitutiones prædictas feci-

¹ ne in MS. Claudius E. iv.

² vero fratres in MS. Nero D. i.

³ has Constitutiones in MS. Nero

D. i.

“ mus communiri. Datum, quoad nos, in Hospitali prædicto,
“ in aula habitationis Magistri, quarto decimo die mensis
“ Februarii, anno Domini supradicto.

“ Et ego, Stephanus de Walyngforde, Rector Capellæ Sancti
“ Juliani, ac perpetuus capellanus leprosum hospitalis præ-
“ dicti, prædictis ordinationibus consentio, et eas ratas et gratas
“ habeo, ac acceptas. In quorum testimonium, quia sigillum
“ meum pluribus est ignotum, sigillum reverendi viri, Do-
“ mini Officialis Londoniensis, apponi præsentibus procuravi.
“ Et nos, Officialis Londoniensis, ad specialem et personalem
“ rogatum dicti Domini Stephani, sigillum nostrum præsentibus
“ duximus apponendum. Datum, quoad nos, apud Hospi-
“ tale prædictum, quinto decimo die mensis prædicti, anno
“ prædicto.”

APPENDIX (C.)

MS. Claudius E. iv. fol. 375 a.

Isti sunt ¹*Articuli observandi inter Fratres professos
Domus Sancti Juliani, juxta Sanctum Albanum.*

“ Cum inter omnes infirmitates morbus lepræ contemptibilior
“ habeatur, hii qui tali morbo sunt percussi, singulis locis et
“ temporibus, tam gestu quam habitu, cæteris hominibus con-
“ temptibiliores et magis humiles se debent repræsentare ;
“ dicente Domino in ²Levitico,—‘ Quicumque maculatus fuerit
“ ‘ lepra, habebit vestimenta dissuta, caput nudum, os veste
“ ‘ contectum, contaminatum ac sordidum se clamabit ; et
“ ‘ omni tempore quo leprosus est, et immundus, solus habi-
“ ‘ tabit extra castra.’ Nec propter hoc desperare debent, aut
“ contra Deum murmurare ; sed potius eum laudare et glori-
“ ficare, qui, cum ductus fuerit ad mortem, leprosis voluit
“ comparari ; teste ³Isaia, qui ait,—‘ Et nos putavimus eum
“ ‘ leprosum, percussum a Deo, et humiliatum ;’ revocantes
“ ad memoriam beati Job, qui cum percussus esset lepra, ita
“ quod a planta pedis usque ad verticem capitis non fuit in eo
“ sanitas, nihil stultum contra Deum locutus est.

De situ Hospitalis Sancti Juliani.

“ Cum igitur Hospitale Sancti Juliani, juxta boscum de
“ Eywode, ab Abbate et Conventu Sancti Albani propter lepro-
“ sos specialiter sit fundatum, et ex pia collatione eleemosy-
“ narum eorundem est sustentatum ; cujus dispositio, tam in
“ spiritualibus quam in temporalibus, ad eundem Abbatem,
“ loci ejusdem Patronum et Ordinarium, pertinere dinoscitur :
“ nos paterna sollicitudine honestatem dicti hospitalis, necnon
“ et utilitatem, secundum Deum, considerantes, volumus quod
“ fratres ibidem commorantes habeant habitum qualemcunque
“ eorum infirmitati convenientem.

¹ There is another copy of these
Articles in MS. Nero D. i., fol 193 b.
² xiii. 45, 46.

³ liii. 4.—*Ysa* in MS. Claudius E.
iv. ; *Ysaia Propheta* in MS. Nero
D. i.

De habitu Fratrum.

“ Fratres, videlicet, habeant tunicam et supertunicam de
 “ russeto, cum caputio de eadem secta, ita quod manubria
 “ tunicae sint clausa usque ad manum, non nodulis vel filo, ad
 “ modum sæcularium, laqueata. Supertunicam vero habeant
 “ clausam, usque ad talos, et capam ¹[clausam] de nigro panno
 “ similis longitudinis, cum caputio, sicut ab antiquo habere
 “ consueverunt.

De calciamentis Fratrum.

“ Calciamenta pedum sint caligæ et æstivalia; sint sotulares
 “ erecti, cum tribus vel quatuor nodulis circa tibias, quibus
 “ uti consueverunt. Sotulares vero bassos cum uno nodulo, et
 “ laqueatos, omnino interdiciamus et damnamus. Et si quis
 “ frater de cætero utatur hujusmodi bassis sotularibus, contra
 “ istud Statutum, cat nudis pedibus singulis diebus, donec
 “ Magister domus, ejus humilitatem considerans, dicat ei,—
 “ ‘ Sufficit.’ Ista sufficiant quoad habitum.

De ingressu Fratrum, et de voto faciendo.

“ Qui de licentia Domini Abbatis dictum hospitale ingredi-
 “ untur (sine cujus licentia nullus debet ingredi) sint soluti;
 “ et si conjugatus ingredi debeat, tam ipse, quam uxor sua,
 “ coram Domino Archidiacono, tanquam loci Ordinario, et fra-
 “ tribus domus, faciat solemne votum castitatis. Et si, post
 “ ingressum, contra dictum votum per incontinentiam venerit,
 “ secundum consuetudinem domus, expellatur; et uxori suæ,
 “ si superstes fuerit, remittatur, et ei debitum conjugale per-
 “ solvat. Similiter, si uxor contra votum suum veniat, simili
 “ modo puniatur. Si autem uxor in fata decesserit, tunc vir
 “ sicut convictus de incontinentia puniatur.

De modo ingrediendi Hospitale.

“ Fratres vero qui ingrediuntur dictum hospitale, sint per
 “ aliquod tempus in probatione, antequam faciant suam pro-
 “ fessionem; infra quod tempus de eorum moribus et conver-
 “ satione, per gestum eorum, et opera, poterit manifestius
 “ apparere. Nee tempore probationis ad consilia fratrum in
 “ Capitulis suis aequaliter admittantur.

¹ Omitted in MS. Claudius E. iv. ; supplied from MS. Nero D. i.

De dilectione Fratrum.

“ Fratres super omnia diligant Deum, deinde proximum,
 “ fraternæ dilectionis mutuam inter se habentes caritatem;
 “ quia ista præcepta sunt principaliter observanda, in quibus
 “ tota lex pendet, et Prophetæ.

De Horis temperandis.

“ Mane campana pulsata ad Horas Canonicas audiendas, omnes
 “ surgant, et, indutis capis clausis, eant ad ecclesiam, divina
 “ obsequia audituri; quam cum ingressi fuerint, omnes sedeant
 “ per ordinem, secundum tempus quo ingressi sunt dictum
 “ hospitale, ita quod nullus per superbiam locum alterius sibi
 “ vendicare præsumat; nisi forte Magister aliquem, propter
 “ reverentiam, vel dignitatem personæ vel ordinis, aliis voluerit
 “ præferre, justitia exigente. Illud mane sic temperetur, ut
 “ nulli sit onerosum, sed ad ¹ assiammentum omnium infirmorum;
 “ ut nullus possit se excusare, nisi graviori infirmitate fuerit
 “ detentus. Omnibus ergo pariter in ecclesia, ut dictum est,
 “ congregatis, silentium teneant, donec servitium compleatur.

De Stationibus.

“ Nullus autem fratrum præsumat ² exire metas hospitii sui,
 “ scilicet, versus regiam viam, sine capa clausa, eundo ad
 “ ecclesiam, vel redeundo: nec faciant stationes vel deambu-
 “ lationes in dicta strata, ante servitium, vel post; immo, nulla
 “ hora diei, ante prandium, vel post. Sed divino expleto
 “ officio, cum omni maturitate ingrediantur hospitia sua, nisi
 “ forte aliquis voluerit facere moram in ecclesia, ut orationi-
 “ bus vacet, et contemplationi.

Item, de Stationibus.

“ Similiter inhibemus ne stationes fiant in penticio quod se
 “ extendit in longitudine ante domos fratrum versus viam
 “ regiam; nec quisquam fratrum teneat ibi parliamentum cum
 “ alio fratre. Sed si quis fratrum voluerit habere colloquium
 “ cum aliquo fratre, transeat ordinate per dictum penticium
 “ unusquisque, alter ad alterum, pro libito suo, sine statione;
 “ nisi forte aliquis extraneus ei obviaverit, cum quo breviter lo-
 “ quatur, et transeat. Sed si probus homo, et honestus, venerit
 “ ibi, causa infirmum fratrem visitandi, ingrediatur ad eum;
 “ et quod bonum est, invicem loquantur.

¹ *assiammentum* in MS. Claudius | ² *exigere* in MS. Claudius E. iv.;
 E. iv.; corrected from MS. Nero D. i. | corrected from MS. Nero D. i.

De Metis.

“ Metas vero ab antiquo statutas, quarum una sita est ex
 “ parte Australi, alia ex parte Boreali, sicut adhuc manifeste
 “ patent, nullus transgredi præsumat; præter custodem gran-
 “ giarum et granariorum, cui cura per Magistrum committitur.

De custode sub Magistro.

“ Nec quisquam fratrum pistrinam vel bracinam aliquo
 “ modo ingredi præsumat, nisi frater cui cura committitur.
 “ Qui cum ingressus fuerit, pani et ¹cervisiæ non ²appropinquet,
 “ tangendo vel aliquo alio modo tractando; cum non deceat
 “ viros talis infirmitatis ea tractare, quæ ad usum communem
 “ hominum ordinantur.

De Clausura.

“ Portæ vero versus gardenum bene claudantur, et custodian-
 “ tur, propter scandala, et alia mala quæ ex libero ingressu
 “ eorum possent oriri; nec quisquam fratrum egrediatur portas
 “ illas, nisi tempore minutionis, vel quando aliquis indigeat
 “ solatio, ratione alicujus specialis infirmitatis; quod fiat de
 “ licentia Superioris. Portas vero, versus campum ex una
 “ parte, et regiam stratam ex altera, nullus omnino egrediatur,
 “ nisi ³ ille tantum cui agricultura ⁴ committatur. Expedi enim
 “ aliquando supervidere carrucas et seminatores, si fideliter
 “ operentur, et diligenter.

De licentia Archidiaconi euntibus extra metas.

“ Nullus ergo frater omnino transgredi præsumat metas
 “ consuetas et debitas, vagandi causa per patriam, vel perc-
 “ grinandi; quod qui aliter fecerit, per subtractionem libera-
 “ tionis suæ castigetur. Qui vero absentaverit se extra domum
 “ suam per totum diem et noctem, sine speciali licentia
 “ Domini Abbatis, vel ejus Archidiaconi, tanquam fugitivus
 “ habeatur; nec concedatur ei ingressus sine gratia et licentia
 “ Domini Abbatis.

¹ *servisie* in MS. Claudius E. iv.

² *appropinquat* in MSS.

³ *illi* in MS. Claudius E. iv.

⁴ *commendatur* in MS. Nero D. i.

De accessu Mulierum.

“ Et quia per accessum mulierum frequenter oriuntur ¹scandala et mala non modica, super omnia prohibemus, ne aliqua mulier ingrediatur hospitia fratrum, præter communem lotricem domus, quæ sit maturæ ætatis et bonæ conversationis, de qua nulla possit esse sinistra suspicio. Nec illa præsumat intrare domos illorum temporibus suspectis, sed horis debitis, ut ejus ingressus et egressus ab omnibus possit videri. Veruntamen, si mater vel soror, vel alia honesta matrona, venerit ibi causa visitandi infirmos, habeat ingressum ad illum, cum quo loqui voluerit. Et hoc fiat de licentia Custodis domus; aliter non ingrediatur, cujuscunque sit conditionis. Mulieres vero levis famæ et malæ opinionis hospitia nullo modo ingrediantur.

De comestione Mulierum.

“ Nulli ergo fratrum liceat invitare mulieres, ut secum comedant in domibus suis, propter causam jam dictam, præter personas prænotatas; et hoc de Magistri licentia speciali fiat. Proviso tamen, quod nulla mulier ultra horam debitam moram faciat cum eis; sed congruo tempore recedant. Qui autem aliter fecerit, tanquam convictus de incontinentia puniatur.

De discordia Fratrum.

“ Fratres sibi invicem obediant, et reverentiam exhibeant, dicente ²Apostolo,—‘Honore invicem prævenientes.’ Si quis vero inventus fuerit contentiosus, et seminans discordias inter fratres, corripiatur semel et iterum; quod si sic se non emendaverit, per subtractionem liberationis suæ usque ad condignam satisfactionem castigetur.

De bonis habendis.

“ Et quia portio fratrum non sufficit eis ad omnia necessaria, liceat eis habere bona mobilia, et quæ honeste possunt acquirere, ad suppletionem defectus eorum, et infirmitatis suæ

¹ *scanda* in MS. Claudius E. iv. | ² *Rom.* xii. 10.

“ mitigationem. Ita tamen quod, ipsis decedentibus vel dis-
 “ cedentibus, non alienentur bona sua, sive sint infra limites
 “ hospitalis, sive extra; sed in usus communes domus con-
 “ vertantur, et de consilio et voluntate Magistri ordinentur et
 “ disponantur.

De Testamentis.

“ Nullus frater de cætero faciat testamentum, nisi de licentia
 “ Magistri; quod si aliter fecerit, pro nullo habeatur.

De Punitione culpæ.

“ Istos articulos suprascriptos præcipimus inviolabiliter ob-
 “ servari; et si quis in aliquo contravenerit, et observare
 “ contempserit, per subtractionem liberationis suæ castigetur;
 “ vel alia pœna, quæ magis timetur, ei infligatur; ut pro qua-
 “ litate et quantitate culpæ correspondeat acerbitas pœnæ.

De Capitulis faciendis.

“ Si fratres aliquando, propter communem utilitatem, de statu
 “ domus velint tractare, ingrediantur ecclesiam, et, exclusis
 “ sæcularibus et fratribus non professis, cum ipsi communi
 “ consilio interesse non debeant, provideant inter se quod
 “ bonum est; ita quod nihil fiat sine Magistri consilio et vo-
 “ luntate. Privata vero Capitula, et adulterina, quæ magis
 “ dici possunt conspirationes, seu machinationes, totaliter in-
 “ terdicimus et annullamus.

De Professione Fratrum.

“ Ego, Frater N., promitto et sacramento corporali, tactis
 “ Sacrosanctis Evangeliiis, præstito, affirmo coram Deo et om-
 “ nibus Sanctis in hac ecclesia, quæ constructa est in honorem
 “ Sancti Juliani, Confessoris, in præsentia Domini N., Archi-
 “ diaconi, quod omnibus diebus vitæ meæ præceptis Domini
 “ Abbatis de Sancto Albano, qui pro tempore fuerit, et ejus
 “ Archidiacono, obnixus ero, et obediens, et in nullo proterve
 “ contradicens; nisi forte aliqua præcipiantur quæ divinæ
 “ displiceant voluntati. Nunquam furtum faciam, nec alicui
 “ fratrum falsum crimen imponam, nec manus violentas in
 “ aliquem fratrum mittam; nec votum castitatis infringam.

“ Nec de aliquibus rebus appropriandis, vel aliis testamentarie
 “ relinquendis, sine dispensatione a fratribus concessa, me in-
 “ tromittam. Omnem speciem usuræ, tanquam monstruosum
 “ et Deo odibile, studebo plenius evitare. Nec ero in cou-
 “ silio, vel auxilio vel opere, per sermonem aut voluntatem,
 “ per me vel alium, quod aliquis aliquando Custos seu
 “ Magister præficiatur leprosis de Sancto Juliano, nisi quem
 “ Dominus Abbas de Sancto Albano præficere voluerit. Cibis
 “ et potibus, et aliis rebus, mihi per Magistrum porrectis et
 “ exhibitis, secundum usum et consuetudinem domus, conten-
 “ tus ero sine lite et murmuratione. Metas mihi constitutas
 “ non egrediar, absque licentia speciali superiorum meorum,
 “ et eorum consensu et voluntate. Et si inventus fuero trans-
 “ gressor contra aliquem articulum superius prænotatum, volo
 “ et concedo quod Dominus Abbas, vel ab eo substitutus, pos-
 “ sit me punire, secundum qualitatem et quantitatem delicti,
 “ prout sibi videbitur melius expedire; et etiam, tanquam apo-
 “ statam a congregatione fratrum projicere, sine aliqua spe
 “ reversionis; excepta Domini Abbatis gratia speciali.”

¹*Juramentum Rectoris, seu Capellani, Leprosorum
 Hospitalis Sancti Juliani.*

“ Ego N., Custos, seu Rector, Capellæ Sancti Juliani, juxta
 “ Sanctum Albanum, exemptæ jurisdictionis Monasterii Sancti
 “ Albani, ac Capellanus leprosum Hospitalis ibidem, juro
 “ quod obediens ero venerabili Patri, Domino Thomæ, Dei
 “ gratia, Abbati Monasterii Sancti Albani prædicti, Archidia-
 “ cono loci ejusdem, eorumque successoribus canonicè intran-
 “ tibus, et ipsorum cujuslibet ministris, in canonicis et licitis
 “ mandatis; quodque jura, privilegia, et exemptiones, Consti-
 “ tutiones Synodales, dudum per venerabiles fratres, Abbates
 “ dicti Monasterii, editas, omnes et singulas, necnon Consti-
 “ tutiones, seu Ordinationes, nuper per bonæ memoriæ Michae-
 “ lem, Abbatem Monasterii suprædicti, editas et promulgatas,
 “ super et de statu et regimine hospitalis prædicti, et degen-
 “ tium in eodem, quatenus me concernunt, seu concernere
 “ poterunt quoquomodo, fideliter observabo, et ab aliis faciam
 “ pro viribus observari: dictaque jura, privilegia, exemptiones,
 “ Constitutiones, seu Ordinationes, aut aliquod eorum, vel ali-
 “ quem eorum, nullatenus impugnabo, nec ab aliis faciam
 “ quomodolibet impugnari, nec ea vel eas, aut eorum vel

¹ This Oath is not given in MS. Nero D. i.

“ earum, aliquod vel aliquam impugnantibus, aut impugnare
 “ volentibus, dabo auxilium, consilium, vel favorem, publice
 “ vel occulte. Capellam debite officiabo, ac Missas cotidie,
 “ et alia divina officia in dicta Capella celebrari, et fratribus
 “ leprosis dicti Hospitalis Sacramenta et Sacramentalia mini-
 “ strari, per me faciam, vel alium Capellanum ¹idoneum et
 “ honestum; ac cætera onera, omnia et singula, dictæ Capellæ
 “ incumbentia meo tempore supportabo; nihilque, quod in
 “ damnun dictorum Monasterii et Hospitalis, vel alterius eo-
 “ rundem, cedere poterit, vel gravamen, attentabo, vel ab aliis
 “ procurabo quomodolibet attentari. Et si contingat,—quod
 “ absit,—me delinquere in præmissis, vel aliquo eorundem, et
 “ super hoc coram Abbate dicti Monasterii, vel ipsius Ar-
 “ chidiacono, aut alterius ipsorum commissario quocunque,
 “ quotienscunque judicialiter vel extrajudicialiter fuero impe-
 “ titus, etiam ad quemcunque juris effectum, ²legitime com-
 “ parebo; et excessum hujusmodi mihi impositum, in hac parte,
 “ prout rei veritas se habebit, plenarie recognoscam, et pœ-
 “ nam subibo, absque contradictione quacunque, juxta juris
 “ exigentiam, mihi impositam pro eodem. Sic Deus me adju-
 “ vet, et hæc Sancta Dei Evangelia.”

¹ *idoneum* in MS.

| ² *legittime* in MS.

APPENDIX (D.)

MS. Nero D. i. fol. 193 a.

*Incipiunt quedam ¹Consuetudines Regulæ Monialium
Beatæ Mariæ Sopwelle, ab antiquo usitata, et per
Dominum Michaelem Abbatem renovata et ap-
probata; quas in antea statuit districtius obser-
vari.*

“ Michael, par la soeffraunce de Dieu, Abbe de Seint Au-
“ ban, a noz cheres filles en Dieu, la Priouresse e le Couvent
“ de Sopwell, saluz, ove la grace Jhesu Christ et nostre beny-
“ son. Pur ce que nous avoms entendus, par inquisition faite
“ entre vous en nostre visitation, et apres, que ascunes cus-
“ tomes bones et honestes, avant ces hures usez entre vous,
“ sont par negligence entrelessez, et autres usages, que sount
“ abusions, gardez et usez, les queux sount countre lestat de
“ vostre religion; et pur ceo que a nous attient, par la reson
“ de la cure que nous avoms, tiels defautes amender; vous
“ comandoms, enchargeauntz en vertue de obedience en la
“ quele vous nous estes tenuz, que les custumes et les
“ amendementz dabusions avantdites desore enavant gardez,

[TRANSLATION.]

“ Michael, by God’s sufferance, Abbot of Saint Alban’s, to
“ our dear daughters in God, the Prioress and the Convent
“ of Sopwell, greeting, with the grace of Jesus Christ and
“ our benison. Because that we have understood, by inqui-
“ sition made among you upon our visitation, and since, that
“ some good and seemly customs, in use heretofore among
“ you, are by negligence past over, and other usages, that
“ are but abuses, kept and observed, the which are against
“ the welfare of your Order; and because that unto us belongs,
“ by reason of the cure that we have, to amend such defaults;
“ we do command, charging you in virtue of the obedience
“ in which you are bound unto us, that from henceforth you
“ observe the customs and amendments of the abuses afore-

¹ There is another copy of these Customs in MS. Claudius E. iv., fol. 376 b.; but, to all appearance, not so correctly copied from the original.

“ sicome eles sount desonz escriptes; issint que vous pussez
 “ avoir merit de Dieu par vostre obedience, et escheure
 “ grevouse penaunce, si nous vous trovoms desobeissautes a
 “ cestes noz ordynaunces, que Dieu defent.—

De Commemoratione Sancti Albani.

“ La custome de la Commemoration de Seint Auban soit
 “ garde, sicome il soleit estre; cest assavoir, que vous chaun-
 “ terez de lui un jour en la symaigne; cest a dire, le Jeofdy,
 “ si voide soit, ou autre jour que serra voidc. Et ceo ne soit
 “ lesse, forsque en Advent et Quarresme, et deinz les Octaves
 “ des principals Festes, et pur Feste de Treis Lessons, que
 “ avera propre Estorie.

De tribus vocibus in Capitulo.

“ Pur mals escheure, et quiete et charite norir et tener,
 “ nous comaundoms que en Chapitle ne soient forsque treis

“ said, as they are beneath written; that so you may be able
 “ to have merit in the sight of God through your obedience,
 “ and avoid heavy penance, if we find you disobedient to these
 “ our ordinances, which God forbid.—

Of the Commemoration of Saint Alban.

“ The custom of the Commemoration of Saint Alban is to
 “ be kept, as it used to be; that is to be understood, you shall
 “ sing in honour of him on one day in the week; that is to
 “ say, on Thursday, if it be vacant, or else some other day
 “ that shall be vacant. And this must not be omitted, save
 “ in Advent and Lent, and within the Octaves of the principal
 “ Feasts, and on Feasts of ¹ Three Lessons, that shall have a
 “ ² History of their own.

Of the three voices in Chapter.

“ To avoid evils, and quiet and charity to nourish and main-
 “ tain, we do command that in Chapter there be three voices

¹ A Festival on which three Les-
 sons were read, or three Anthems
 sung.

² Devoted, namely, to the expo-
 sition of some particular festival, or
 life of some particular Saint.

“ voyz; cest assavoir, de icelle que serra President, et de la
 “ Suppriouresse, ou de une autre gardeine del Ordre, et de
 “ icelle que serra chalengee ou clame pur sun trespas. Et
 “ si nulle soit rebelle en Chapitle a la Priouresse, ou autre
 “ gardeyne del Ordre Presidente, soit celle rebelle par celle
 “ gardeyn del Ordre que est procheyne apres cele gardeyne
 “ del ordre President. Et soit celle rebelle a payn et ewe,
 “ saunz relees, a la jornee; et mesme la penaunce eit selle
 “ gardeyn del Ordre, que lerra clamer une tiele rebelle.

De silentio, et ejus satisfactione.

“ Pur ceo que vous estes tenuz par la Reule Seint
 “ Beneyt a la silence tenir en lesglise, en lencloistre, en le
 “ refeytour, e en le dortour; vous comandoms que la silence
 “ soit tenue en les lieux avaunt ditz; et si nulle enfreigne la
 “ silence, prenge sa veyne en Chapitle, et preigne discipline
 “ regulere, reconnaunte sa coulpe. Et si tiele que enfryne
 “ silence, ne voille de gree prendre sa veyne, soit clame par

“ only; that is to say, of her who shall be President, and of
 “ the Sub-prioress, or of one other guardian of the Order,
 “ and of her who shall be challenged or charged for her offence.
 “ And if any one be rebellious in Chapter to the Prioress, or
 “ other guardian of the Order then President, let such rebel-
 “ lious person be [judged] by such guardian of the Order as
 “ is next after the guardian of the Order who presides. And
 “ let such rebellious person be upon bread and water for the
 “ day, without remission; and let such guardian of the Order
 “ have the same penance, who shall omit to charge one thus
 “ rebellious.

Of silence, and of satisfaction thereon.

“ Because that you are bound by the Rule of Saint Benedict
 “ to keep silence in the church, in the cloister, in the refec-
 “ tory, and in the ¹dortour; we do command you that silence
 “ be kept in the places aforesaid; and if any one break the
 “ silence, let her take her pardon in Chapter, and receive
 “ regular discipline, acknowledging her fault. And if such
 “ person who so breaks silence, will not take her pardon of her

¹ Or dormitory.

“ gardeyne del Ordre, e mise a plus dure penaunce. Et si
 “ avygne, que ascune tense ove antre desordinement, soit
 “ celle mise en silence par tut, et tiegne la penaunce treis
 “ jours.

De sonitu Dormitorii, et occupatione ante prandium.

“ Auxi, avoms ordine, que checun jour matyn, quant
 “ temps serra de lever, la Suppriouresse, ou autre gardeyne
 “ del Ordre, soune le petit seyn que pent pres del queer ;
 “ et nulle isse le dortour avaunt cel sonyt, saunz especial
 “ conge del gardeyne del Ordre : et a cel sonyt, levent touz,
 “ et faites les treis orisones usueles, soient touz a la Messe
 “ nostre Dame. Et apres cele Messe, sesent touz en lencloistre,
 “ jesqe au Prime, entendautes seulement a lour Psalter,
 “ orisones, et autres devotions, ou a recorder le Dieu service.
 “ Et quannt temps serra, soit Prime sone, et a Prime soient

“ own free will, let her be charged by a guardian of the Order,
 “ and put to the hardest penance. And if it happen that any
 “ one quarrels with another disorderly, let her be put in
 “ silence throughout, and keep penance three days.

*Of ringing for the Dortour, and occupation before
 dinner.*

“ Also, we have ordained, that every day in the morning,
 “ when it shall be time to rise, the Sub-prioress, or other
 “ guardian of the Order, ring the little bell which hangs near
 “ the choir; and no one is to go from the dortour before
 “ that rings, without especial leave of the guardian of the
 “ Order: and upon that being rung, all are to rise, and after
 “ the three usual orisons made, they are all to be at the Mass
 “ of our Lady. And after that Mass, all are to sit in the
 “ cloister, until Prime, attending solely to their Psalter, ori-
 “ sons, and other devotions, or to repeating the¹ service of God.
 “ And when it shall be time, let Prime be rung, and at Prime
 “ let all be present, except the sick and those letting blood;

¹ The *Paternoster* probably is more especially meant by this appellation.

“ touz, horspris les malades et les seynes; et Prime chauntee,
 “ entrent touz en Chapitle, et facent ceo que apent. Et apres
 “ Chapitle, soient occupez, jesqe a heure de manger, en bones
 “ occupations; issint que celles que sont tenuz, soient a la
 “ Graunt Messe, et a les Heures de jour.

De custodia et clausura ¹ ostiorum diversorum.

“ Auxi, avoms ordine qc le hus devers le gardyn ne soit
 “ pas deshore enavaunt overt devaunt Prime. Et en este en
 “ temps de la myriene, soient les hus de le parlour et de
 “ le gardyn, et les fenestres devers le cusyne, clos; et ne
 “ soient pas overtes taunque home soune a heure de Nounne,
 “ que serra chaunte apres la meriene. Et que les avaunt ditz
 “ hus de le parlour et de le gardyn, checun nuyt par my lan,
 “ taunttoust apres cuvercfeun sone en labbeye, soient closes;
 “ sil ne seit pas resonable encheson, la quele nous voloms
 “ estre a la consideration de Confessour.

“ and after Prime sung, let all enter the Chapter, and do
 “ what thereto pertains. And after Chapter, let them be occu-
 “ pied, until the hour for eating, upon good occupations; so
 “ that those who are bound thereto, be at the Great Mass, and
 “ and at the ²Hours of the day.

Of the keeping and closing of divers doors.

“ Also, we have ordained, that the door towards the garden
 “ shall not be opened from henceforth before Prime. And
 “ in summer at time of midday, let the doors of the parlour
 “ and of the garden, and the windows towards the kitchen, be
 “ closed; and they are not to be opened until it has been
 “ rung for the hour of ³Nones, which shall be sung after
 “ midday. And let the aforesaid doors of the parlour and of
 “ the garden, every night throughout the year, immediately
 “ after curfew rung in the Abbey, be closed; if there be no
 “ reasonable occasion [to the contrary], the which we wish
 “ to be at the discretion of the Confessor.

¹ *hostiorum* in MS.

² The canonical *Horæ*, or services pertaining to particular hours of the day.

³ The service of this canonical

Hour was ordinarily at about 2 o'clock; but in this instance, it seems to have been somewhat earlier in the day.

De modo illarum cum secularibus ¹ loquentium, et de modo comedendi cum secularibus.

“ Et pur ceo que convenable chose est dames de religion
 “ en presence de seculers se eient ordinement en habite et en
 “ porture, nous voloms et ordinoms, que nul de vous desore
 “ enavant viegne a parlor a parler ove seculers, si ele neyt
 “ son cool et son visage eouvert de euverchief, et de veil
 “ ordine, come apent a vostre religion. Et nulle persone soit
 “ suffert dentrer, forsque honeste; et si tiele persone voille de-
 “ morir a manger, mange en le parlor denseyne, par congie
 “ le Confesseur; et ne mic en chaumbres, saunz conge de nous
 “ especial, ou de nostre Priour, si nous soioms absentz.

De Operariis Monialium.

“ Des overours des queux vous aviez mester pur voz neces-
 “ saires, cest assavoir, taillours et pelleters, voloms que pur
 “ tiels overours soit une lieu ordine pres de lencloistre, ou

Of the manner of conversing, and of eating with secular persons.

“ And because it is a becoming thing for ladies of a reli-
 “ gious Order in presence of secular persons to conduct them-
 “ selves orderly in garb and in behaviour, we do will and
 “ ordain, that no one of you from henceforth come to the par-
 “ lour to speak with seculars, if she have not her neck and
 “ her face covered with a kerchief, and the veil ordained, as
 “ pertains unto your order of religion. And no person is to
 “ be allowed to enter, except one of good fame; and if such
 “ person wishes to remain to eat, let him eat in ²his own par-
 “ lour, by leave of the Confessor; and not in the ³rooms, with-
 “ out especial leave of us, or of our Prior, if we are absent.

Of Workmen for the Nuns.

“ As to workmen of whom you have need for things necessary
 “ to you, namely, tailors and ⁴pelterers, we do will that for
 “ such workmen there be a place ordained near the cloister,

¹ *loquentibus* in MS. by inadvertence.

² I. e. the guests' parLOUR.

³ Of the nuns.

⁴ Or furriers.

“ tiels overours facent leurs overaignes ; et que tiels overours
 “ ne soient mes appelez en chaumbres, ne en lieu prive ; et
 “ soient les overours tiels, des quex suspecion de mal ne puisse
 “ estre.

Quod ligatae per Capitulum possint videre Sacramenta.

“ Et pur ceo que nous avoms entenduz, que une abusion est
 “ entre vous, que si une de vous soit mise en silence pur sa
 “ culpe, ele ne deveroit lire, ne chaunter, ne veer le Sacra-
 “ ment de la Messe ; nous reprovoms celle abusion, et co-
 “ maundoms que quaut nulle de vous serra en cel eus, qele
 “ lise et chaunte ove les autres, et veie le Sacrament de la
 “ Messe, sicome est graunte a Cristiens de veer.

De Infirmis, ¹ [et] Infirmeria.

“ Une autre custume soleit este garde entre vous, que si
 “ nulle de vous feust malade, elle deust entrer en lenfermerie,
 “ et nemye en autre chaumbre. Et pur ceo voloms que ceste

“ where such workmen may do their work ; and that from
 “ henceforth such workmen be not called into the rooms, or
 “ into a private place ; and that the workmen be such, of
 “ whom suspicion of evil cannot be.

*That Nuns bound by Chapter may see the
 Sacraments.*

“ And because that we have heard, that there is an abuse
 “ among you, whereby, if one of you is put in silence for her
 “ fault, she is not to read, or to sing, or to see the Sacrament
 “ of the Mass ; we do reprove that abuse, and do command that
 “ when any one of you shall be in such case, she shall read
 “ and sing with the others, and see the Sacrament of the Mass,
 “ as unto Christians it is granted to see.

Of the Infirm, and the Infirmary.

“ Another custom used to be observed among you, that if any
 “ one of you were sick, she was to enter the Infirmary, and
 “ not any other room. And therefore we do will that this

¹ Omitted in MS.

“ custume soit tenue, et que la Priouresse ne puisse congier
 “ doner dautrement faire. De ceste observaunce voloms que
 “ la Priouresse et la Suppriouresse soient horsprises.

De Dormitorio, et Hospitibus.

“ Auxi, avoms ordine, que desore enavaunt la Priouresse
 “ ne doune congier a nulle de vous a demorer hors de le dor-
 “ tour, en chanmbres de nuyt, ove hostes que vendront; et que
 “ nulles hostes, seculeres ne reguleres, ne gisent en le dortour
 “ ove vous; mes seulement vous, que estes del Couvent; et
 “ checune soule en son lyt, sicome apent a vostre estat.

De Capellano Beatæ Virginis.

“ Une autre custume soleit estre entre vous, que le Chapel-
 “ leyn, que vous appelez—‘Chapelleyn nostre Dame,’ deveroit
 “ lever a Matynes en Douze Lessons, et eider le Confessour lire
 “ les quatre Lessons del exposition del Evangelie: et checune
 “ symaigne une soit chaunter la Messe nostre Dame a note;
 “ a la quele Messe vous deussez touz estre; et mesme celui

“ custom be kept, and that the Prioress be not able to give
 “ leave to do otherwise. From this observance we do will
 “ that the Prioress and the Sub-prioress be excepted.

Of the Dortour, and the Guests.

“ Also, we have ordained, that from henceforth the Prioress
 “ shall give leave to no one of you to remain in the rooms at
 “ night, out of the dortour, with guests that shall come; and
 “ that no female guests, secular or regular, shall lie in the dor-
 “ tour with you; but only yourselves, who are of the Convent;
 “ and each one alone in her bed, as pertaineth to your condition.

Of the Chaplain of the Blessed Virgin.

“ Another custom there used to be among you, that the
 “ Chaplain, whom you call—‘Chaplain of our Lady,’ had to rise
 “ at Matins of Twelve Lessons, and aid the Confessor in reading
 “ the four Lessons of the exposition of the Gospel; and every
 “ week there should be one to sing the Mass of our Lady to
 “ ¹notes; at which Mass you ought all to be; and the same

¹ I. e. by musical notation.

“ Chapelley n solcit lire le Evangel en checun principal Feste,
 “ a la graunde Messe. La quele custume voloms que desore
 “ enavunt soit tenue.”

“ Chaplain used to read the Gospel on each principal Festival,
 “ at the great Mass. The which custom we do will from hence-
 “ forth to be kept.”

Edita et publicata sunt hæc per Dominum Michaellem, Ab-
 batem, apud Domum de Sopwelle visitationis officium exer-
 centem, die Sanctæ Fidis Virginis, anno Domini millesimo
 trecentesimo tricesimo octavo.

¹ *Constitutio Domini Thomæ, Abbatis Monasterii Sancti
 Albani, de licentiis Custodibus Monialium de
 Sopwelle editis.*

“ Memorandum, quod præceptum est monacho custodienti
 “ moniales de Sopwelle, quod non permittat aliquem hominem,
 “ sæcularem nec regularem, intrare ad dictas moniales, nisi
 “ de licentia Abbatis Sancti Albani, et, in ejus absentia, de
 “ licentia Prioris Monasterii antedicti. Et cum aliquis licen-
 “ tiam habuerit, non permittat eum intrare, priusquam dictæ
 “ moniales dixerint Horam Primam diei, ut moris est; nec
 “ permittant talem licentiatum morari infra clausum earundem,
 “ post pulsationem collationis in Abbathia Sancti Albani. Nec
 “ ipsemet monachus intrabit ad easdem, nisi cum talibus licen-
 “ tiatis, et ² exhibit cum eisdem; vel nisi fuerit aliquod opus
 “ faciendum infra clausum earundem, vel nisi aliqua monialis
 “ fuerit sic actualiter infirma, quod non possit accedere ad
 “ locum confessionis absque gravi molestia corporali; nec
 “ morabitur ultra tempus superius sæcularibus limitatum, nisi
 “ quando periculum infirmitatis monialium hoc requirit. Nec
 “ comedet, neque bibet, infra clausum earundem, nisi de
 “ Abbatis licentia speciali.”

¹ From MS. Claudius E. iv., fol. 377 b. | ² *exiet* in MS.

LONDON:

Printed by GEORGE E. EYRE and WILLIAM SPOTTISWOODE.
Printers to the Queen's most Excellent Majesty.
For Her Majesty's Stationery Office.

[1242.—750.—7/67.]

